I C 266

Hs 814/10

DER UNIVERSITAETS-
BIBLIOTHEK GIESSEN
GESCHENKT VON Der
Goethe- und Steinschule, Wetzlar

*Wetzlar 3476

DISPVTATIO

De Sacramento Panitentiæ.

Postaquam S. Th. egit de Tribus Sacrtis nimirum de Baptismo quo regeneramur Confirmone per quam modo geniti infantes roboramur de Eucharistia per quam nutrimur et in bono consummamur consenter agit à q. 84. de 4o Sacto Pamtentiæ per quod lapsi ad statum iustitiæ restauramur. Et qd in 6. partes Sanc disponem de Pmtia S. D. dumiserat: quar 1a agere debuerat de ipsa Pmtia 2a de effectibus illius 3a de partibus eius qd 4a de suscipientibus Sor Sacrtum 5a de statu Mmistrorum 6a denq de solemnitate Suum Sacrti: nemum pia morte Quentes duas tantum modo absolut partes 4 reliquas amantissi eius discipuli posuerunt collectas ex eius potissum doctrina in 4o Sentrarum à d. 14 reliqua. Quapost ego quoq non pluribus partibus quam sex Sanc disputationem compositam dam quibus tamen quones subiiciam. Claritatis tamen grá immutabo aliquant ordinem tum Angelici D. tum eius discipulorum: nam S. Th. quem sequtur omnes Pla inquit examinare Pmtiam à ratione Sacramenti tum ad ipsam accedit quatenus illa habet rationem mrtis. Ego uero prius agam de Pmtia ut é mrtis: tum ut é Sacrtum agenam. Moneor ad id hac ratione quia Pmtia prius

obtinuit rationem virtutis quam Sacramenta nam et in lege Veteri. 88.
Vini singlem ultimam habebant Pnia quia virtus est quia vero Sacra
non potuit exercari nisi in lege nova ut p se patet. Quare 1a Pars Dis:
putationis mea erit de Pnia ut e Virtus. 2a de eius effectibus Suis
virtutis. 3a de Pnia ut e Sacramentum 4. De partibus Sacri Pnitiae
in spe. 5a De suspentibus Sac Sacrum. 6a de potate Ministrorum
in administratione Suum Sacri.

PARS 1 DISPUTATIONIS

De Penitentia ut est Virtus.

Quoad 85. 3a partes D. Angelicus examinat 6. difficultates circa Pnitentiam
seuntq quod e virtus sex articulis. 1o Articulo quaerit An Pnia sit
virtus. et Rt cum distinctione: nam aut pnia sumitur ut e Passio quae ap:
petitus sensitivi et sic asserit non ee virtutem: aut pnia usurpatur pro:
ut consistit in Voluntate cum recta electione dolendi de quo dolendum e et
eo modo ac finem quo dolendum et sic ingit e Virtus aut actus virtutis mi:
minum virtus in habitu actus in exercitio. 2o Art° quaerit An Pnitentia
sit specialis virtus et Rt affe: nel eo qa in Pnia inuenit specialis ratio
aut laudabilis sed quam ad destructionem peccati gerenti in quantum e
Dei offensa. 3o Art° quaerit An virtus Pnia sit spes Iustitiae. Subi:
cit Rationem cum distinctione: aut ex Iustitia accipit simpliciter pro compensa:

tione ad æqualitatem et sic Pnia non è spes Justitiæ qa propter excellentiam
Personæ offensæ non possumus nos reddere æquale: aut Justitia sumit
secundum quod quales contingit solet inter illos quorum unus è sub statu altiq
sunt filius sub Patre servus sub dno etc. et sic admittit pniam ee speciem
Justitiæ qa Homo dolens de peto commisso intendit quant pt iniuriam
Deo factam compensare. Art. 4. quærit Vtrum Pnia sit in Voltate. Cum
destitue quod sup allata rendet: aut ex Pnia pro passione sumitur
et sic est in Potia concupiscibili subiecte aut accipit secundum quod è
in ratis et sic residet in Voltate sicut in subiecto. Ar. 5. quærit Vtrum Pnia
ex timore. Ad id quod rendet cum destitue: aut enim
Pnia pro Habitu accipitur et sic a Deo infunditur aut usumpat p acta
virtutis et ita actus Pniæ à timore servili sumit originem sicut à
primo motu affectus ad id ordinato à timore no filiali tangni à proximo
et immediato principio Art. 6. inquit An Pnia sit prima virtutum
Ad quod destitue addibet: aut ex sermo è de Pnia quoad Habitum
aut quoad actum: si primum oes virtutes infusæ incipiunt ee simul
in aa possunt tamen dici prioritate naæ aut degrees ee priores virtutes Theo:
logicæ. Si 1m Neg Pnia è prima absolte qa prius è illud quod est
per se quam quod è per accdns: atq aliarum virtutum actus p se sunt
necessarii ad bonum hominis Pnia vero per Accidens hoc è supposito
peccato (intelle actus principales) igitur ex supponé tant pt dici Pnia
prima et prioritate temporis non sui actus: qa ex eo quod Homo dolet

ee peccato commisso disponit se ad gratiam et consequenter ad alias virtutes possidendas. Haec sumana doctrina S. Thomae cognoscis examinanda per sequentes Quaestiones.

QUAESTIO 1.

An sit certum Poenitentiam esse virtutem

Suppono 1° Haeretum ee dogma asseverare nomen Poenitentiae nihil aliud sonare quam mentis quandam suavem mutationem. Unde Lut. S. sermone de Poenitentia. Nihil oportet ee amarum nihil triste in Poenitentia sed omnia salutiferia iuxta proverbium: optima Poenitentia nova vita laudatq Erasmum quod in sua exponendi novi Testamenti vocem Graecam μετάνοιαν non Poenitentiam sed Resipiscentiam vocavit: quod ipsum placet aliis sectariis imo et Laurentio Vallae q in suis Annotationibus ad 7. capit 2a Cor. asseverat tormentum conscientiarum Thomas invexisse hoc nomine Poenitentiae. Sed hic Grammatica ducere possumus Ne salor ultra credendam et juventibus cum sectariis eunq arguere quod ex sola vocis Etymologia et antra S. Scriptura et PP. usum nec non et gentilium autorum ut in vocabulo nonam significationem indident. Ex Scriptura Ne bonus effata e Matth. 11. Si in Tyro et Sidone factae fuissent virtutes quae factae sunt in vobis olim in Cilicio et Cinere poenitentiam egissent. Ex SS. PP. suffuat S. Augustinus Epla 108 ad Seleucianum sic ait Est ingt Poenitentia bonorum et humilium Fidelium poena quotidiana

in qua pectora nostra tundimus dicentes. Dimitte nobis debita nostra. Luso:
nius et pulchre exprimit Catholicam sentiam suo Epigramate

Sum Dea quae facti non factique exigo poenam
Nempe ut poeniteat sic μετάνοια vocor.

Suppono itaq 1° Sentiam Catholicam esse nomine Pnia scili 1° Angore
internum seu dolorem quendam propter culpam commissam cui scili
respondet vox graeca μετάνοια à verbo μετανοέω deducta qd
anxiari vel solicitum esse designat. Scili 2° si enim latina vocis spectemus
nomine Pnia afflictionem seu poenam non solum internam sed et ex:
ternam quam homo voluntarie sibi assumit ad punienq commissam cul:
pam. Et sane germana acceptio Pnia et ex ipsa vocis Etymologia
Poenitere enim iuxta Isidorum in ex Sortisione ad Pniam e poenam tenere
unde Pnia dicitur quasi poena tenentia. His suppositis.

PROPONO e Pniam sine dubio esse virtutem propriè. Pr 1° ar:
gumento S. Th. dic S. sed contra. Praecepta dia non dant nisi de vir:
tutum actibus. Sed praeceptum divinum extat de Pnia Et e est virtus. Maior:
em Probat Apostolus Ut ex Pho Et S. 2. desumpta. Omnis legislator
intendit Cives facere virtuosos Et et Deus Legum summus conditor Socipsum
profert suis decretis. Minorem sic declarat. Matt S. 4. dr Poeniam
agite Et praeceptum Divinum datur de Pnia. 2° Pr Consilio Habito in mea
difficili cum electione id oparis quod recta ratio suadet e virtus Pnia
e huiusmodi habitus Et. Maior e Libri 1. Et S. c. 2. Nor Pr Recta

ratio dictat debita via iuran ut vellat mania poti quatenz ea offendibus
Deus. Sed hoc exequi é Pnia iux illud S. Greg. Nyssen. contra eos q alios
verbis indicant definitum. Qd aliud é Pnia nisi dessiduo et eneria potentia
rum potentiarum quæ vel revel cogitatione sunt admissa Contra sano Contem
sunt S. Instantiæ. 1ª Instantia. Nullum Sacrtum é virtus non ex
Baptismi Confirmatio Eucha etc. virtutes dici pnt. Sed Pnia é unum è 7. Sa:
cramentis Ergo Pnia non pte ée virtus 2ª Insta Virtus é dispoo perfecti
ad optimum iuxta Plum. Sed Pnia non é dispoo perfecti sed imperfecti
Ergo non é virtus. 3ª Insta. Virtus é circa bonum et difficile ut ex Pho. 2.
Ethic. c. 3. Sed pnia é circa malum udet petrum Ergo. 4ª. Omis virtus é per
se expetibilis Sed Pnia non é p se expetibilis sed propter penalo. Ergo
5ª Insta. Verecundia non é virtus iux Plum 4. Ethic. c. ultimo quia
proprie malum in virtuoso de quo is verecundatur Sed Pnia supponit
quod malum in pnte Ergo non é dienda virtus. Verum hæ Instantiæ
nos sunt efficaces. Ad 1m ex Rem cum S. Thoma Loco Baptismi
Confirmem Eucharam etc non ée virtutes qa non sunt principia actuum
virtutis, ut patet ex Contrario; Pnia aut vere é principium actuum virtut
ut clarum é ex Corte de proin é virtus. Ad 2m Instam Rem
Rei S. in 4º. sentarum d. 14. a. 1. ad 3. negando rotem: est ex pnia dispoo
perfecti sufficiens qa é respu penali Penti non Penti vel
ut ingt Comes à Brania Sui sensus illius Propositis é quod omis cuius
rei virtus é ea dispoo qua res perfecte ad consequendum id quod é optimum

Mus sgei. Ad 3m Rt quod Ric Sardus. ad 4. cum dr virtus cé circa bonum et difficile Sic intelligi debet de actu non de obio et si ois actus virtutis est bonus et difficilis et per ansens luet obum Pria minimum petum sit malum detestão tamen pcti q é actq Pria bona é. Ro 4o Et spectaz obum virtutis Virtus é circa bonum per actum prosecutionis circa malum uó per actum fugæ. Ad 4m Ro cum Brama in exposé a. 1 et. 2 S. Ts. Pmam et secunz Sebitum et secundum quosq actus non exigentes petum eé per se expetibilem: quam uó actus Pria petum exigant qui non postea agenam. Hæc est é ex doctrá S. Ts. Sá in dcto antequm peccasset fuisse Pmam quoad Sabitum. Expresse ut Sabet 1. p. q. 95. a. 3. Ad 5m Instam Rt Vasqz. Nego ants pessime gerasse Arlem uts loco assenerat Ansio uó Ric Sardi ad 1m d. ata duplex é. 1a Pum non negare verecundiam é virtutem secunz qd aliqts p Sabitu cauto ex multis actibus verecundis sed in quant aliqts pro passione: possetq Sic Ansio confirmari ex verbis Psi sic ez itum caput ultimum inc Sout. De Verecundia aut quasi de Virtute ah: qua dicenz non é affis ez magis é quam Sabitus videtur. 2a Ansio eiusdem é: qa Arles videtz negare Verecundiam é virtutem et aliquiez eam pro Sabitu ides tenenz é Arlem in Et Sia's loutam fuisse tantum de virtute quæ in nobis mtil nitiosum supponit non aut de oi genere virtutis. Rt demq S. Ts. ad 2. Sic nego sanitatem qa Verecundia oritur ex dispi facto præsenti Pentia uó de preterito é: é aut antrap:

feonem virtutis quod aliqs in prinli habeat expe faciem de quo oporteat
eum verecundari: non e cont quod aliqs prius commiserit culpa facta de
qbus poenitere eum oporteat. 1a Prsio Vasqzii videtur mihi valde audax
Ricardi no Pensiones sunt modesta; demq Angelici D. censeo opman
Le Cours Intellam Observa. Cum dicit S. D. Verecundiam ee de turpi
facto ut pms e pritiam intelligit vel per commissionem actus tunc dum
qs verecundatur vel p aspersionem ut presentis qa factum presentium non re:
tractatur per verecundiam sed pors tegit et pro tegitur eius ex opinium
mumis est non culpa aversari sed incomodum culpae seu infamiam Unde
a corde ad faciem accurrit sanguis quasi ad eum protegendq a conspe
hominum ne coram iis infametur: Sine quod tegit quod possit qspiam
velle infamari ex peccato et tamen nelle peccatum et nelle peccare qd
virtuti convenire non pt: unde impossibile e peccare actu et poenitere simul.
bene e dicit S. Th. cum Pho verecundiam non ee virtutem. addo Ri:
faciam reformidare quod verecundia stat neq e per se malum neq
bonum nisi per accdns Sed formidi ordinetur v. g. ad Intemptam fugiez
et tunc ordinatio illa erit actus virtutis opposita udei temperiae Quare
si Verecundiam qspiam auciat cum Vasqz. Sic pro pudore coram
Deo de turpi facto q e effus Pania non erit dubium verecundiam ee
virtutem quod negaverunt Gentiles Phi et S. Th non negavit

QUAESTIO 11.

An Poenitentia habeat peculiare suum Obiectum

Quandoque speciales virtutes cognoscuntur cognoscuntur ex speciali obiecto. Vt intelligamus doctrinam S. Thomae qua a. 2. concludit Poenitentiam esse specialem virtutem videnda nobis est quale sit obiectum Primo Equidem sermo potest esse aut de obio moralis aut de formali. Suppono autem Doctores a Thomistis considerari obiectum Poenitentiae alii vero considerant illud adaequate videlicet secundum omnes actus quos Poenitentia circa suum obiectum exercere potest alii minus adaequate videlicet ratione illorum actuum per quos aliqua ratione determinatur peccatum. Hoc supposito.

PRO. I.° Si adaequatam rationem obiecti moralis Primo spectemus non est malum obiectum Primo non tantum esse malum sed et bonum. Haec est communis sententia DD. sententia fundata in S. Th. tum Sic tum 1. 2.ae q. 113. tum 2.ae 2.ae q. 79. Pr. Eiusdem est virtutis prosequi honestatem obiecti eiusque fugere et detestari inhonestatem ei contrariam sed Primum Sic habet quod fugiat et detestetur inhonestatem videlicet peccatum Ergo et ad eam prosequitur habit prosequi bonum ei oppositum. Maior est communis Theologorum et expressa in S. Th. a. 2. Sic adhaerente Eiusque Sanctis est velle bonum Dei et odio habere peccatum quatenus illi bono contrarium est. Nor et declarat a fortiori quare ac fin nec Concilio negari potest. Confirm. quod familiaritas moralis constat in actibus naturalibus Scientiae et fortitudinaliter in moralibus Sed familiaritas moralis non modo curat recessum a termino a quo sed et accessum ad terminum ad quem Ergo et eadem virtus suum quoque recessum et accessum procurare debet Atque Sic recessu

a termino est recessus à malo accessus nõ est accessus ad bonum iuxta illud
Declina à malo et fac bonum Et tam bonum quam malum debet constituì
pro obiõ Verbis et per insens Poenae.

DUCO 4o Si prima sumamus respectu actuum quibus aliqua ratione
aestruitur peccatum non é quod dubium obiectum máale eius é malum
tantum. Hac Conclo é communis DD. cum Magro sentarum in 4. d. 14 et
S. TH. Sic a. 1. 2. Neq tamen hoc eget quam pois explicatione Qa e° per
malum intelligi pt tam malum culpae quam poenae. Explico 1.o Ma-
lum culpae: Quod ipsum é multiplex: nam aut est genium aut é venia
Item aut mortale aut veniale: Praeterea aut aeqlum secundi interi-
orem malam tantum aut coniunctum cum exteriori: denq aut iam
factum aut nondum commissum Non est ergo dubium apud ullum pec-
catum mortale genium illudq iam commissum é primo ab omni
maale Primo ut peccati destructiva iuxta illud Oris Dni Matt. 9
Non veni vocare iustos sed peccatores ad Poenam: q bonus punctualiter
explicat de Sanctis in peto mortali existentibus qa peccantes veniali
vere sunt isti: de peccato veniali posset esse aliquod dubium qa per
illud vere non offenditur Deus ut minimum reddantur inimici ipsius Te-
nenq tamen puto quod et veniale peccatum sit obiectum maale Pe-
nitentiae si illa non minus strite sumatur. Ratio é qa licet peccatum
veniale non sit in rigore offensa Dei Soli ex solum peccato mortali
competit vere tamen per illud fit aliqua iniuria Deo et repugnat

iuxta illi legi et voluntati Dei. De actu exteriori peccaminoso non puto et dubitandum quod debet comprehendi sub obiecto malitiae primae rationis malitiae quam ad actum interiorem participat. De Peccato nondum commisso maior difficultas est: qa Prima est rebellis Voluntas. at incertum est illius quod est habitatum seu commissum E. Fateor quod si Primam accipiamus rigorose et plenum DD. accipiunt peccata non commissa non spectabunt ad illam ut bene probat argtum: si tamen in amplioori sensu sumpetur Prima puto quod pertineat. Ratio é qa eiusdem iniustitiae videt ea abiicere malum si adest et vitare illud antequam insit. Item puto dicendum de peccatis alienis qa unaquaq iustus sicut quisq; honestatem suam ubicunq eam reperiet ita et detestat malum suae honestati contrarium sive in se sive in alio illud agnoscent Immo Socipsum puto tenendum de omni peccato: licet ex illud non sit voluntarium tamen verè é aliqua iniustitia una quam Prima per affectum simplice Justitiae ad Deum ulsani pt: sed Sanctus pt ex suo motivo omne peccatum detestari ut Socipsum Primae negabitur. Explico 4° Malum poena quod dico pertinere ad obiectum malitiae primae vel ex eo qa eiusdem est iustitiae intendere finem et eligere media proportionata fini Sed Prima intendit finem videlicet destructionem peccati E et ipsa media ad hoc deligit Sed mta Sae media sunt et mala poenae quae vere bona respectu consequutionis finis dici pnt E°. Quod si DICAS Negant communiter DDoctores Primam respicere peccatum alienum, peccatum originale, malum poenae. E°

R° Probo log. hinc de Pnia stricte sumpta id est in ordine ad destru-
ctionem peccati quod et ego concedo At in amplion scaune usurpando
Pniam non negabunt hoc Probo gbus et ego consentio. Ex eodem
principio negabunt Proli pniam fuisse in Chro Dno licet ille perfectissè
peccata aliena detestaretur qa minimum Poeniam usurpavit in
quantum illa versatur circa peccatum proprium quod in Christo impos-
sibile fuit reperire: at amplendo Paniam in quantum illa ab imper-
fone abstrahit non video cur debeat negari ee in Chro.

DICO 3° obiectum formale Pnia é ius divinum Samus hoc Concilio
ex D. Tha Su. a. 3. dicente Pniam ee quandam Justam Exqua pone
sic argtor. Obiectum formale Justiæ est ius sed pnia é quadam Justitia
Ergo obio formali habebit Jus. Subsumo sed non pt habere pro obiecto
formali aliud Jus quam Divinum Et. Probo subsumptum Justitia ad
Deum debet pro obio formali habere ius divinum sed Pnia est
quadam Justitia ad Deum Et debet habere pro obio foli Jus divinum.

DICO ergo 4° obium Pnia maxime adequatum est bonum
et malum, Jus divinum Mdsum consemanq aut loco satisfaciendu
respicens. Pt hoc dici obiectum Considerationis. Obium ut Pnia stricte
sumpta, qut id et illa exercet circa peccati destructivos é peccatum qua-
tenus per illud é illata inimicitia Dei Mtati recteq possumus appellare
hoc obiectum attributionis Patet hac Conclo ex dictis. Pt tamen sic pe-
culiariter de obio attributionis quod distinguit Pniam à qua cumq alia virtute

Illud é eius obiectum adequatum attibuens sed peccatum quatenus est contra Ius diuinum hoc postat et non Pr. Prudentia quae inest peccato eiusmodi quatenus illa est contra Ius diuinum est notitiam honestatis detestationis destinum à motiuo auiscerung alterius uitatis et peccatum quatenus est contra Ius diuinum distinguit Prudentiam ab aliis uirtutibus. Ants duas continet partes. Quoad Im partem sic declaratur. Honestum é semo detestari iniuriam quam inferit optimo Dno suo uiolando Ius ipsius sed Deus é enim nostrum optimus Dnus nos uero serui illius et. Quoad 4m uero partem sic conditur. Peccatum vt est contra Ius diuinum non respicit illa alia uirtus tangm suum obiectum attibuens et Prudentia solum hoc conge: tet. Ants Pr Indubitare: nam Temperantia non respicit peccatum nisi prout inest operibus intemperatis. Fortitudo pariter illud honestum Fortitudinis uiolat et sic de caeteris uirtutibus quarum unaquaq sub sua ratione soli peccatum respicit. Virtus uero Prudentia respicit hoc peccatum prout per illud uio: latur Ius diuinum et. Quod si dicas. Salt hoc concedi debet Prudentiam illam non ee distam à uirtute Caritatis qa et Caritas respicit hoc peccatum ut é offensa Dei. Rt ad hanc Instantiam Biel in 4. d. 14. q. 1 dub. 3. concedez non distingui à Caritate prudentiam nisi p denotationem extrinsecam seu per respectum ad diuersas materias in quant ergo exercet Caritas actu Contrioris appellat illa prudentia et uirtus moralis in quant uero exer: cetur tantum amoris Dei dr Caritas et uirtus Politica Quod Rnsio ualde obscura é et ingeniosa. Ro tamen 4o Neq Prudentia pt dici idem cum

cum Sancte realiter si bene formaliter obiecta utriusq virtutis expendantur
offensa ex Dei quant ad posterius nostrum attinet duplicit se habere potest
1° in quantum è contra diam voluntatem cui no pt non maximè displicere quod:
cung peccatum 2° in quantum è contra divinum illius quod ipse tanquam
creator et dng retinet sup omn creaturam: Sanctus ergo respicit omne pa:
catum sub priori formalitate qa ad eam virtutem spectat amare amicum a:
more amicitiæ et dolere de offensa illi facta ut amico sed prior atq pertinet
ad habitum Sanctis ut fusius in maa de Sante ondtur Et posterior
pertinebit Pma no sub posteriori ratione offensam Dei considerat Ex dictis
Info 1° Dolere de peccato ppt deformitatem specifica talis peccti ut quod sit
intemperantiæ etc pertinet ad specifas virtutes u.g. temperantiæ etc. Similiter
poenitere de peccato in quantum nos privat æterna bedne pertinet ad virtutem
Politicam spei sqlt per hanc virtutem desideramq bedrem æternam ut alibi
onditur ac ipsi per eam virtutem merito detestamur id quod nos privat hac
bedne unusmodi è petim morte poenitere no ex eo qa violatum è ius divinum
iuxta allatam explicationem est proprium Pmæ Info 2° Poenitentia
non è ulla ex virtutibus Politicis sed virtus moralis. Ratio è qa virtus
Politica immediatum obiectum quod considerat Deum: at no Pma immedi:
ate occupat circa humanos actus vel detestando malos ut per illos infert
Deo iniuria vel provocando bonos ut amoventes iniuriam Quod si Instes
Ratio formalis pmæ è Ius divinum iux Conclusiones allatas sed Ius divinum est
Deus Et obiectum Pmæ è Deus. R° In virtutibus quæ sunt ad alterum

obiectum formale est duplex aut minimum obiectum quod aut obiectum cui
imo et obio materiali Sic competit u.g. Iusta é virtus ad alterum tribuens sum:
cuiq Ius suum: actio ergo considerata materiali qua tribuit alteri id
quod eius est dr obiectum materiale quod, Honestas uero illius actionis minimum
quod sit iusta est similiter obiectum formale quod. Obiectum uero cui materiale
est is cui tribuitur quod debetur formale uero é Ius seu dium eius in
rem suam. Similiter obiectum quod materiale Religionis sunt actus colen:
di Deum quod est illi respectum Laus dia oratio Votum Iuramentum sanc:
tum adoratio ritus Sacrorum ut Z Zc explicatur formale uero obium
Quod est Honestas quae inest actibus colendi Deum mtrinsecus exterius
obiectum uo cui materiale é Deus qa ei debet cultus formale uero est eius
excellentia quam habet in ratione primi principii. Quando ergo dixi in
Cnclusionibus obiectum formale Pma ee Ius dium intellendum é de obio
Cui si per Ius dium intellatur Deus qa obium quod est ipsa Honestas
creata q inest actibus servandi illesum illud Ius et cauendi dia iniurias
Quod si INSTES 4o Virtus moralis debet consistere in medio sed Pma
non consistit in medio qa homo debet dolere de peccato sup oia sunt et
amare Deum super oia Er. Ro Virtutes aliquas versari circa medium ra:
tionis et tales sunt quae circa passiones versantur ut Fortitudo inter
timorem et audaciam alias versari circa medium rei cuius di sunt q
circa omnes occupant quibus aequalitatem rei ad rem reponant cuius di
é Iustitia: qa uero Pma é Iustitia salt secundu qd attingt S. Th. consi:

derabit illa medium rei qa ponit aequalitatem rei qm̃ ꝓt Info 3°
Poemam̃ qut si de illa agimus ee habitum supernalem et infusum
Ratio est qa habitus effluens actus supernales est ipse supernalis et infusus
sed Pma est habitus effluens actus supernales Ergo Ptor supponit ex 1. 2ae
ubi ponitur habitus supernales habere se per modum potentiae ad suos
actus sunt ergo in naturibus non agnitur potentia effluendi per suos
actus sed supponitur ante illos nec a natura ipsa indita nec ab aut Sore
naa potiam̃ indendi non producunt actus visiones etc. ita et in super:
naturibus habitibus qui habent rationem potiae in effluentia suorum actuum
positanq est dixi (qui habent) qa non puto impossibile qd actus supernales
gnari in nobis habitum supernalem distum ab infuso cum mung sit non
efficere actus supernales loco eius mumus ee gnium infusi habitus sed facili:
tare ipsum subiectum ad promptius exercendos actus supernales de quo
me inden suo loco et inden ꝓt Hurt. d. 16. de aa sect. 8. Nor ergo Pr
Quod indet pma effluat actus supernales Concl. Trid. sess. 6. can. 6. sic
dicit. Si qs dixerit sine Spus S. inspiratione et eius adiutorio posse aliquem
poenitere sicut oportet anathema sit Unde sic argtor. Letq quis pt cum
Spus S. inspiratione et adiutorio seu cum gra speciali existante et adiuvan:
te ee supernalis. Actus Pma est Suiusdi Ergo Nor patet in verbis Concilii
Nor Pr. Actus naalis pt fieri sine Suiusdi auxiliis Ergo debet fieri cum
talibus auxiliis non pt ee naalis. Arg tor 4° Letq ee dispo proxa
ad habitum supernalem debetquoq ee supernalis: qa dispo debet ee proxi:

ona tali ad quod est despóo. Sed Pnia actus vdet Contubio est proxima dis:
posiio ad gram quæ est habitus supnalis 2° Argtor 3° Ille actus
é supnalis q uersatur circa obiim supnale actus ex talis dr ab obiecto
tali sed actus Pnia uersatur circa obiectum supnale. Pnia ex respicit
culpam ut é offensa Dei tanquam principii rerum supnalium nimium
grá amicitiæ bedmis æterna q bus omnibus peccatum priuat sed Soc
non pt agsa nisi per fidem supnalem 2° et actus Pnia sic respiciens
peccatum est supnalis. Confr. 1° ex Scra Letri S. ait S. Petrus.
Hunc Principem et Saluatorem Deus exaltauit dextera sua ad dandá
Pniam. etc. 11. cpli uisa gentium conuersione dixerunt. Ergo et Genbus
dedit Deus Pniam.. Confr 2° ex PP. S. Leo Epla 90. et S. Aug. S.
ant Pelagianum c. 4 respiciens illum locum Epli 2. Tim. 2 Ne quando in:
pt Deus det illis pniam id est si quando. Sic pior Lopl Pniam ingens
credimus ex Dei inspiroe concepta dicente Epto Ne quando Deus det illis
Pniam. Posterior ita habet Nisi ipse dederit qs aget Pniam? Profecto et
Scra et PP. non poterant intellere locis citatis naalem poenitam Unde
Nonualet si DICAS cum Scoto in 4° d. 14. q. 2. actum Pnia esse
quidem naalem ni sua entitate raone tamen aeptis diie dici supnalem
Nonualet inquam. Qa Deus ita aeptat actum sicuti est 2° si actus in se
sit naalis non aeptabit illum nisi pro naali 3° ex acceptaone nó
pt dici habere supnalem INSTABIS pro Scoto. Aeptari à Deo non
é aliud quam informari grá subiectum pter presentiam illius actus. Con:

ta é si actus prima esset tant q ancipitem extram supernatis sequeretur
quod ad eliciendum talem actum non requireret Spus S. inspiratio et speciale
auxilium Consens est ant Tridentin ut pauto ante indicatum est Et
sequa Patet Inspiratio Spus S. et auxilium speciale Dei designat quod
concursus Dei in actum sit peculiaris quam sit in aliis actibus q ex hu-
usmodi inspiratione non pedunt sed non sunt alii actus q ex inspiratione
Spus S. non procedunt quam naturales q ex solo naturali Dei concursu fiunt
Et si Prima actus iuxta Concilium procedit ex inspiratione Spus S. non erit
naturalis. 2° Non valet si Dicas cum Caiet° supernaturalem actus non
dicere aliquam entitatem intrinsecam supernatalem ipsius sed tant Subor-
dinem quandam seu relationem illius actus ad causam ob id quod
procedit ex aux° Dei speciali et ita cum alis interpretant mentem Scoti
Sicex antra Caiet ex Ugeo Actus q procedit ex auxilio speciali et
versatur circa obiectum supernatale debet esse in Entitate supernatali. Talis
é actus Prima Et. Ior patet qa si negaremus Sane q gratiam nullum de-
beremq admittere actum in substantia supernatalem ac qui ree actus Virtutum
Politicarum essent in ente supernatales quod é in Philosophia absurdum Nota ex
ex una parte à Caiet° concedit quod iudit actus Prima ex speciali auxilio
procedat ex alia illius parte quod versetur circa obiectum supernatale indicam
supra. Et Concilio vera est. 3° Non valet si dicas Prioorum sententia
q modus delectantur Prima actum esse eidem in entitate naturalem in modo
tamen supernatalem. Quia Contra é 1° Nam modi passim in Philosophia

consentiret et in Pbolia non admittunt. Contra 2.° Etiamsi darent modi
ad sui surnalitas actus Pria non posset dici modus quod sic ostendo Vel
ex modus sic conueniret ratione intensionis actus uel ratione extensionis uel
ratione durationis sed nihil horum conuenit: nam nulla certa intensio requi-
ritur ad actum Pambia, extensio quoq é iuxta exigentiam motiui quod
si sit naale ipsa quoq naalis erit si surnale et ipsa surnalis et per
consens et actus, posito quod extensio actus eet modus quod et in Pbia
negant ii qui modi affirmant unde Suar. magnus modorum Patronus ds.
de Pria sect. 5. dicit iuxta uera principia in Pbia extensio non pot
dici eé modus actus. Deinq duationem actus non conuenit Pria qa nulla
definita duratio necessa est ad uerum Pria actum. Addo cum modi debe-
ant identificari illi rei cuius sunt modi iuxta principia ita sentientium
non apparet efficaiter qua ratione modus surnalis debeat identificari rei
naali. sed alibi contra modos erit occasio agendi. Quod si sic statim
Interroges qd sonat illue apud Pbolos comiter receptum Actus aliqui
in ente sunt surnales aliqui in modo. R.° Hoc sonare quod illi actus
dicant eé in Ente surnales q sunt ex obio surnali: actus uo in modo
surnales dicuntur quando aliquod impedimentum tollitur aut additamen-
tum ponitq diuinitq ut exercentur actus naales. u.g. coco restributes é
uisus Visio illa est naalis in re qa uersat circa res naales coloratas
in modo uero surnalis dicitq qa Deus sua uirtute abstulit aut Humores
noxios q impediebant uisionem aut reposuit aliqué humorem q effluxe:

rat vel qd simile. 4° denq et ultimo Nonvalet si DICAS Quando aliquis detestatur peccatum ex eo qa difforme rationi vel et qa est offensa Dei ut Lutherani nae iste actus é Pnia et naalis Et dat actus Pnia naalis. Concedo totum argm: non loquor ex Sa de pnia morali agsita q versatur circa naales actus Pnia seu in istis qa et Sae gentilibus competit. Quam respuens S. Augus lib. de duabus animabus anima Manichaeos ad finem asseverat eam reg à doctis reg ab indoctis et barbaris ignorari. Hinc illud est Ouidii Saepe levant poenas erga tag lumina reddunt Cum bene peccari poenituisse iudent. Loquor ergo de ee Pnia Christiana eiusq actu eamq supernalem ee assemi.

QVAESTIO • III •

Quo Poenitentia possit dici esse species Iustitiae

Fugiem opinionem Soci in regotio apud Lutheranos reperio 1° é Durandi in 4°. d. 14. q. 2. dicentis Poenam nil aliud esse quam habitum quendam naalem contra Iustitiam. Probat Durandus. Nulli dant habitus supernales praeter Theologicos Et Pnia si est qa iam habitus naalis est sed non pte commodius dici alius habitus quam Iustitiae contra per quam reddimus unicuiq Ius suum Et Iozem probat. Nulli dant actus supernaales qtis actus Theologalem in istibus Et. Sed Soci argtum Durandi falsum ee patet ex dictis. 2ª Opinio est quorunq RRm Poenitentiam é Iustitiam simpliciter eamq ordinis altioris quam sit naturalis. Pri 1° Si

Pnia non esset

Pnia non esset Justitia simpliciter esset Soc nel ideo qa per eam non posset reddi ad aqualem Deo offenso, nel qa creatura é substantia Creatoris nel denq qa Homo nihil habet proprium quod offerre possit suo Creatori sed nihil hominem offuit quominus sit Justitia simpliciter E° Nor: Pr: distincte. Et 1° quidem quod inaqualitas non officiat sic ostenditur qa inaqualitas non offuit in amicitia Dei erga Jnem Ans ex Dnus Joan. 15. dixit Jam non dicam vos servos sed amicos E° et eaq non officiet ut Pnia dicat simpliciter ee Justa 4° Quod 2m non officiat: qa Ans D. in mortali carne exins subiiciebat suam Voluntem aeterno Patri iux illud Fuitus obediens etc. et tamen ille ex perfectissima Justitia satisfecit pro peccatis nostris E°. 3° denq ostenditur quod non officiat 3m illatam qa licet Homo nihil ita habeat proprium quasi illud non acceperit à Deo secunq illud S. Paulli. Qd habes quod non accepisti etc. tamen revera Homo habet dominium super liberas actiones suas qa eas libere et exercere et Deo offerre potest ac per consens facere Justam satisfactionis ordinis altioris. Hoc argum quamvis habeat aliquam apparentiam non é tamen efficax. Nego ex nexem argti. Ad 1m Probem dico Negare quoq Pnum et inter Deum et Hominem veram amicitiam ut in mortali Pnia declaratur quod verum est si Homo spectetur secunq dona sua naturalia: nam et ad amicitiam requiritur aliqua aqualitas quam reperire est in Homine si ille spectatur secundum Gratiam

quam aequalitem merito Soli appellant aequalitem proportionis et de hac lo-
qq Cons apud S Joan eamq suffiere ad amicitiam veram omnes certant
DD. : et nō ad Justam simpliciter regnit excessus iniusti lucri vel com-
modi tollatur ab uno et alteri defuenti reponatur quod respectu indefuentis
dni Dei non pt evenire Msq. Hac tant Ratio indeq indicare quod int
Deum et Hom non intercedat Justa ratio qut mult Durandus at nō non
indicat quod non sit Justa simpliciter alterius ordinis: cur ex non potent esse
Justa propte int Deum per aequalem proportionis in qua fundatam sicuti é ami-
citia Ro 1o Plus dicere Ratione: nō é qa ois Justitia simpliciter supponit
inferiorem in obiecto Sed in Deo qui est obiectum alterius ordinis suius
Justitie nulla é inferior Et ecce respon eius non pt ée iustitia Sed Pr Ois
misericordia supponit subiectum capax miseriae ordsa ergo a qd é misericor-
dia Et et Justa simpliciter Soc ipsum supponet: sicuti ergo gratis fingeretur
misericordia alterius ordinis creatura ad Creatorem Soc ipsum de Justitia
tenenq é Hinc S. Augus l. 83m qm q. 31. dicit Justitia é habitus animi
communi utilitate tenuata suam cuiq tribuens dignitem imo et S. Paulus
Rom. 11. videt clare indicare Justitiam non posse ad Deum recipi abso-
lutam: cum ex dixisset quis prior dedit illi? id est Deo et retribuet ei.
subdit quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso sunt oia ac si di-
cerit: qa é auctor promotor et conservator bonorum oium atq adeo Juris
et dni indefuentis sibiq sufficientissimi non pt cū ipso ée propia commutatio
dati et accepti quod ad Justam particularem simpliciter dictam pertinet

quod testimonium adfert SS. 1. p. q. 21. a. 1. Rndeñ pt 4.° ad Instantiã
Regscum suar lib. 3. de Religione c. 4 asseuerat ee iustitiam actionis ordinis
int creaturam et creatorem ratione unius aut duarum condonum Iustitiæ
ut dt quod sit aliquis ad alterum et rone perfecti debiti cuius de iustitiam dt
ee Religionem non ee cum eo verbis contendens sed vero dicens completa
Iustam non posse dari creaturæ ad creatorem ut indicat 1.a Rnsio in contrarium
nõ dari ut multi 2.a Et ita puto posse conciliari Vasquez cum Suario
quorum Iu concedit Iustam int Deum et Creaturam propinqui ille vero
negat si ut dicamus Suarium loq de Iustitia incompleta ad est se:
cunq aliquas condones tant ppna Iustiæ Vasqz nõ usurpare Iustam
seuerq oes condoes seu completam quas condoes paulo post indicabo
sed plura dat de re in mata de Iustitia et in 2. 2.ae de Iustitia Ubi alq
Pbla professores uniter decertant pro Suar alii pro Vasqz pugnant. Sic
ad 2.m Probem argti aliter Rendent Suaristæ aliter Vasquezistæ: illi
dicunt satisfecisse Christum optime ex Iustitia formaliter. Si perfectissime qd
sed ex iusta eminenter qa satisfecit ex Iustitia forma liter putant inuste:
nere imposnem: quas Rnsiones ibi qsius examinabimus. Ad 3.m
dico Quamuis Deus habeat dinum sin suas liberas opones non fuit
tamen illis Iustam simpliciter qa opones ma libera ante aeterna meri:
toria non sunt sme gra iusta aut simpliciter excludit gram Unde
S. Augus in Psal. 102. sic scribit. Cum Deus coronat merita tua nihil:
ud coronat nisi dona sua et S. Bern. serm. 1. de Annuntione ita loqtur

Neq ex tanta sunt hominum merita ut per ea vita aeterna debetur
ex Iure aut Deus iniuriam aliquam faceret nisi eam donaret nam me-
rita nostra omnia Dei dona sunt et homo magis quam ipse Deo est debitor quia
Sm Deus. 3a ratio Sententia communior et probabilior Poenitentiam non
posse dici speciem Iustitiae nisi potialem seu Iustam secundum quid Iste expressit
S. Th. cum Sic ut vidimus tum 1. 2di q. 114. a. 1. quem sequuntur Caetani ibi
idemq expressit dicit S. D. in 4 d. 14 q. 1. quem sequuntur et Rich. a. 2 q.
2. aliique antiqui Patres. Non recedunt ab eaq sentia RR. Vasq. mul-
tis locis tum 1. p. tum. 1. 2ae Pengin lib. eius post Summo de Pnia d. u:
nica sup. 3. art. S. D. Ubugg Brama et Nugn Patet ulterius Suius Sniam
ex restitutione pignorum. Et Pr ad Sue Iustiam singlr debet habere tres con-
dones. 1m ut sit ad alterum. 2a ut reddat aequale. 3a ut sit ex proprio debito.
Sed Pnia non habet has oes condones vt rone Iustia singlr. Non Pr quoad
1m Condoem qa rigorosa Iustia sane condonem ad alterum ita exigit ut
it alter non modo ratione rei ad aut prona sed et rone Iuris oppositorum
his non emanipatus nonqt habere Iustam ad Prem rigorosam quia est
sub iure parentis. Sed homo pniteris nonqt dici alter ad Deum ratione Iuris
singlr qa a nemine emanipari qt ab eius plenitudine Iure. Eo. Nonquoq quo:
ad 2m Condoem patet: qa non e dubium Snem non posse reddere rigorosam
equitatem p offensa. 3m no condoem fateor habere Pniam qa habet pro
obiectorum dium Ius, ius perfectissimum et sui oia iura creata maximeob:
ligans. quod respiciens S. D. appellavit Pniam Iustam secundum quid. Ad me:

horem intellam suum docta. Observa 1.° Justam non modo à Doctis et PP. sed et in sacra scra aliquando intelligi gratiam ut bene annotat S. Chrysostomus. Hom. 15. in Matt. circa illa verba. Beati qui persecutionem patiuntur propter Justam ut est inqt propter virtutem atq pietatem solet quippe Justam sem animi appellare virtutem: aliquando usurpari pro Justitia particulari de qua idem Chrysost. circa illa verba Beati qui esuriunt Justitiam Quam vo inqt Justam an in qne virtutem ipsam an speciem illa Justiae quae opponit avaritiae. Observa 2.° Sub Justia propriè dita aliquas ee species subiectivas quae vdet propriè participant rationem Justiae simplr: aliquas potiales quae aliqua tantam ratione participant rationem Justiae v.g. qa conveniant in hac condoe Justiae propriè dictae esse ad alterum licet non eimdem ut suo indicavi: per quam condoem peculiariter Justa distinguitur ab aliis tribus cardinalibus virtutibus vdet fortitudine Temperantia prudentia q sunt prin apatr ad Snem in se et respu sui bene ordinandi. Qa vo Justia simpliciter non tant constituitur hac condone ee ad alterum sed et aliis duabus suis relatis ideo quae dicunt in aliqua condione dicunt species Justae potentiales nonvo subiectiva. Atq ita de defectu condois ex parte debito Liberalitas veritas affabilitas gratitudo et similes qae sunt ad alterum seunq qdam dicunt spes Justiae. Simlr de defectu condois ex aequalitate quae mentis Religio pietas obsequentia etc. non numerant spes iustae rigorosae: et hac quadrat illud Psi. 8. Et sicor c. 14 dictum Deo parentibus et Magistris parem gram

referre non possumus. Ex dictis Infero 1°. Quamvis Pena non sit species subiectiua Iustitiae simpliciter dictae non propterea tamen illa est ignobilior iustitia simpliciter dicta imo potius nobilior: qa videt illa respicit Ius perfectum sui ocia iura creata et maxime obligans. Ex eo autem defuit a Iustitia simpliciter qa nonqt suffinere in obio cui defuit aut indigentiam vel Iuris diminutionem. Infero 2° Poenam reuocari ad Iustitiam commutatiuam: qa ut suppono ex Et Sua et ex 2. 2ae commutatiua Iustitia p Soc differet a distributiua quod illa semper Ius alienum quod qs habet ut Dnus singulis ad rem suam per se: distributiua vero seruet Ius quod qs habet quatenus est pars alicuius communitatis unde distribuit secundum proportionem geometricam ut loquitur Arist id est tanto sui sui alterum quanto e mentori excessus unius sui alium in eadem commutatione Contra no Iustitia id q stat secundum Arithmetica proportionem id est rei ad rem ut si v.g. 1000. abstulisti. 1000. reddas Quare cum ad Poenam pertineat remouere illa sum Ius divinum quod habet Deus per se ut Dnus absq dubio reuocari debebit Poena ad Iustitiam commutatiuam. Quod si Ducas. S. Lugus lib. de vera et falsa Poena c. videt referre poenam non ad Iustitiam vindicatiuam dum nqt Poena e quaedam dolentis vindicta puniens in se quod dolet commisisse: Secq ipsum Scotus censet in 4° d. 14. q. 2. et 3. Sed Iustitia vindicatiua non est commutatiua. R° Poenam se: cunq actus Poenitentis qua reus e pertinere ad Iustitiam commutatiuam secunq actus vero qua Iudex aliquo suiqsuis est ad vindicatiuam Ratio prima e. Qa Pns qua reus est non habet punitionem placati effaciter ad aliquem

terrorem vel causè qa peccatum punitione dignum est quod proprié è Justitiæ vindicativæ sed intendit per se necessario æqualitem p peccatum laesam quantum pt quod pertinet ad Justam contam. Ratio 2i é qa Prs ut ndu: in personam Iudicis complacendo sibi in punitione peccatorum multe fauit in se punire pcta commissa et sacé quadq vindicatio de qua loqtur S. Lugus Verumtamen S. Th. 2-2ae q. 108. a. 2. ad 1. talem vindictam vult pinere ad Justam contam: quod intelle si p modum compensationis exerceatur: qa ut idem S. D. ait. Actus vindicativus pt in Iudice et Ministris imperari qdà Justa legali cius obium é contis bonum elii tamen debet à iustitia contra quod fusius in maa de Justa expendi. Dixi si per modum compensationis) quia si Prs ex soe tant motivo punit peccatum qa poena dignum est pertinebit aut ad Justam vindicativam aut ad distributivam particularem unicuiq peccato oppositam. Inf. 3o Non é implem sentiam Coring. d. 1. d. 4. d é Pniae. s. qui etiam prosecutat a his Pniam non é distinctum habitum à virtute Religionis infusa Ratio é tum qa Religio est pars potialis Justitiæ habens pro fine intro et adequato reddere Deo oé debitum ex altissimo dnio sui oém Creaturam provenientem Et sub ea includet debitum Pniae: tum qa virtus religionis exercet actus gratitudinis qa é excellens benefactor patratis qa é Pater p excellentiam observantiæ qa é Princeps omnium excellentissimus fidelitatis qa omnes excellit in promissis Et eaq exercebit actum Pniae qa ut dnus meretur soe ut illius illae sum ius consecutus aut violatum per peccatum compensetur. Vide Religio redefinitur Religio est virtus qua debitus

cultus uero Deo tanquam rerum suarum Principi deferitur. Insq; Non
uidet posse fieri quo tot actus specie diuersi a uno habitu proueniat
R.° Nullam esse impossibilitatem qa habitus supernales infusi habent se
per modum potentiae: sicuti ergo a una potentia diuersi actus spe pro-
ueniunt ita ab intellectu diuersae intellectiones cur et ab uno habitu hoc fieri
proportionali non potent. Info 4.° Communem tamen et probiorem sententiam
esse. Primam esse realiter distinctum habitum a religione: qa debita q respicit
Prima et Religio non uident se habere ut includens et inclusum sed
uidentur se posse excludere formaliter. nam etsi Deus p impossibile non
esset dnus sup creaturam ad hoc creatura ob singlem excellentiam Diae
Mtatis obligaret ad honorandum Deum et e contra si p impossibile Deus
alios careret excellentiis sola tantum habita qa esset absolutissimus dng per
uirtutem Primae hordinem illorum creatura deberet conseruare. Confirm.
Scao diae excellentiae debet inueniri in quilibet alia Religionis qa sed est
rao formalis religionis. Sed alias Primae non respicit sane scaonem ad quem
satis e ut ille prouenat ex simplici displicentia culpae qa iniuria Dei e
Apparet quod alius Primae proueniat a diuerso habitu uirtutis. Et per hoc
patet ad raonem a Matam p Credentiam illato. Ln no et illi alii Religio-
nis ab uno simplici habitu proueniant an no a pluribus partialibus unum
habitum totalem constituentibus alibi examinatur. Info. 5.° Primae
uirtutem inferiorem esse uirtute Religionis Rao e qa licet in obiecto Cui
maaliter considerato sint aequales utraq ex debitum Deo reddit formali
tamen alterius est

tamen altius est debitum Religionis quam Piae: nam Religio defert Deo debitum ut primo et summo rerum principio singularis excellentiae qua sine comparatione supergreditur ceteras creaturas: at vero Pia debitum tantummodo considerat ratione unitis et absoluti dominii Dei praendendo a caeteris excellentiis ut quod sit Pater benefactor princeps per excellentiam etc. a quibus Religio non praescindit. Confirmatum. Illa est virtus praestantior cuius oppositum minus est gravius sed Religio talia vitia opposita habet E. Pro patet ex Arist. 8. Polit. c. 10. dicente. Optimum est illud quod pessimo contrariatur. Pro Pr. Ea peccata contra Religionem sunt aliquo sacrilegia contra Piam vero sunt simplices iniuriae.

QUAESTIO IV.

Quodnam sit Principium et quod Subiectum Penitiae

De habitu Piae iam diximus illum idem non habere principium ex nobis sed a Deo infundi: de actu quoque eiusdem diximus eum effici a nobis ex auxilio Dei specialis ac proinde esse in sua ente supernatalem. In hoc ergo est difficultas a quonam actu sumat suum Pia initium.

DICO I° Primum principium ad eliciendum actum Piae est dia motio specialis convertens cor hominis ad Deum. Patet id ex Scra Threnor. ex ultimo dr. Converte nos Dne ad te et convertemur. Hierem. vero c. 31. dr. Postquam convertisti me egi poenam: quasi diceret Propheta No egissem poenam nisi me prius ad te convertisses Confirmat tum ex Trid. sess.

6. c. 6. Disponunt ingt ad ipsa iustam exitati dia grā et adiuti: cum ex
15. Pl. ergo cum No sufficiat sic S. Hieron. q scribens super illud
Isaiae 31. Convertere me Dne et convertar sic ait. Vide qm sit Dei auxilium
et quam fragilis humana credulitas ut Soc. ipsum quod pniam agamus nisi
nos Dnus ante convertent nisi Dei mitamur auxilio nequaquam im:
plere valeamus.

DICO 4°: Posito auxilio Dei speciali non statim sequitur actus
supnatis Pnia sed eum antecedit actus fidei. Pr. ex S. Paulo qui
Hebr. 11. sic loqtur Accedentem ad Deum oportet credere sed q Pe:
nitiam agit accedit ad Deum Ergo eum oportet credere: quem Coli
lorum Tridentinum c. Quidti Conclusione citat ad idem usurpat et positum
Contr. ratione. Voluntas nunqm potest ferri in incognitum Ergo recep actum
Pnia ferretur in Deum nisi eum agnosceret sed fiat Soc. per
fidem supnatem qa actum supnatem Voluntas debet quoq Gre:
dere et fortunata cognitio obiecti indet supnatis: Sic S. Augus lib.
de vera et falsa Pnia c. 2. sic ait. Cum fides fundatum sit Pnia
Pnia quae ex fide non procedit utilis non est.

DICO 3°: Praesupposito auxilio speciali et actu Fidei incipit
plenie Pnia cordis a timore servili. Hac Conclo e S. Tha Sic
et Paule Pr. Peccator antequm in spem erigatur debet prius
ee deiectus a spe. Sed ista deiectio fit per timorem servilem Ergo
etc. Ior Pr. Prius ahqs possidet terrum a quo qua adque

sed dilectio a spe é ternus à quo exclusio in spem est temq
adquem E. Nor. é SS. Patrum Greg. Hom. 34. in Euang. Mens
prauaingit si non pnus per timorem euertitur a Dassuetis in:
tiis non emendatur: et ideo Conc. citum cit. verba illa utat
Timor Dni expellit peccatum.

DICO. 4°. Timorem servilem tres actus subseq solent ex
doctrâ S. Thae. idét motus spei quo qs sub spe venia assequenda
assumit propositum emendandi: cum motus dilectionis Dei quo alcui dis:
plicet peccatum non iam ppt supplicia sed secunq se ipsum: denq
timor filialis seu reverentia erga Deum ne amplius exhaeiw a:
micitiam sit p peccatum commissum vel ut ait S. SS. quo ppter
reverentiam Dei alqs Deo emendocem ulsuriam offert. Ita quae
verba bene adverti Suar. Sic quod ex hac Voltè emendanda seqt
detestatio Gentis inta et qs propositum futura. Hunc aut ordinem
Angelici D. ita intellige non quasi semp sit necessus nam pt quis
p supplto auxilio speciali et actu fidei exercere statim detestatio
nem circa peccatum sed qa modus sic é magnus cordoni Suma:
rie quem et modum Concilium citum clarius indicat nisi quod fi:
lialem timorem intermiserit fortasse ideo qa sic non é ita frequens
et necessus. Doctra Conciliis licet aliquant clarior sit optimum
pulto ut verbis eiusq sic adnotetur. Sic incipit caput citum Con:
cilii. Disponant aut ad ipsam Justitiam dum excitati divina Gra

et adiuti fidem auditu consientes liberè mouent in Deum credentes
vera et quæ diuinitus reuelata et promissa sunt Et illum impium
a Deo iustificari impium per gratiam eius per redemptionem quæ
est in Chro Iesu et dum peccatores se esse intellentes à Dei iustitia ti-
more quo utiliter arcuntur ad considerandam Dei misericordiam
se commendando in spem erigantur fidentes Deum sibi propitium
futurum esse illumque tanquam eis Iustitiæ fontem diligere incipiunt ac
efficiunt mouent adversus peccata per odium aliquod et detestationem
Ad meliorem nos intellam doctrinæ S. Thomæ Obserua 1° ex 2a 2ae
q. 19. timorem seruilem à filiali per hoc differre quod prior est fuga
pœnæ æternæ à Deo separata ut retributionis à peccatis scilicet
et seruis suum timent mandata dominum suorum vitare propter pœnas
ita et serui Dei quandoque simili timore peculiari recta sunt à malo:
posterior nos timor est fuga peccati propter Dei offensam et si timor
assimilat timori servorum filiorum qui suum patrem recta custo-
diunt ne timent offendere patrem Obserua 2° timorem seruile
posse esse triplicem 1° si quis per eum fugat peccatum ponendo ubi secundum
finem et ultimum pœnas. 2° Si moueatur ad fugam peccati solum
tanquam vindore sine qua non 3° Si fiat id tanquam motiuo quodam
quo ad dolere ita impellitur ut faciat hoc ipsum motiuum tanquam medium
quoddam in finem sit ordinatè relatum ad Deum. Timor ergo tam
Ig quam 2g natus est prior quidem ideo quia per eum magis timemus malum

poenae quam culpae et quam Dei offensam: posteriori verò qa s. timento of-
fenderet Dng aliqs ab eo seruo quem sciret sui causa nil nelle sporte
facere nisi timeret poenam cur non optimo iure offendet. Iusti Deus
dnus simili timore. Ultimus ergo tant timor servilis bonus est de quo
Sa Lugh S. DD. et Paule Soc ostendit: qa vel talis timor est malus
qa est propt poenas effugiendas vel qa non è actu et expresse propter
amorem Dei. Sed oo neutram rationem est malus Ergo Maior negari
non pt: qa vel pgt id deberet dici timor servilis malus quod habet
vel quod non habet. Nor Pr quoad 1m Partem Detestationem
peti gnitur ex metu poenarum laudat S. Sra Sed detestatio peccati
ob poenas procedit ex timore servili Ergo et ipse timor servilis laudd digng
è Ergo bonus. Por Pr. Isaiae c. 26. A timore tuo Dne concepimus et
Ps. 118. petit David a Deo Confige timore tuo carnes meas à iudiciis
enim tuis timui. Ipse Chrs Dnus timore poenarum ad poenam invitat
Luca 13. Nisi poenam habueritis omes simul peribitis. Confr. Qa obm
Pnic est tam malum culpa quam poena Ergo nulla è incomodientia
fugere aliqua ratione peccatum ob poenas. Nor quoad 2m Partem sic
declaratur. Nullum è peccatum aut naale aut diurn et actg honestg
timoris oio debeat orin ex amore Dei Ergo timor etsi non sit expresse
propt Dei amorem bonus è. Ants 2 Pr Qa nullibi exstat Soc G:
ceptum ut nunquà doleamus de peccatis nisi simul doleamus ex amore
Dei Ex qua doctrà Infero Dogma Lutheri damnans omne

dolorem ex timore poenarum quementem blasphemum ee Sicuti:
ba ipsi habent inter articulos damnatos à Leone decimo. Contrio duplici
ita paratur. 1° per discussionem cordis detestam peccatorum quaq
recogitat annos suos in amaritudine animæ suæ pondera peccatorum
suorum gravitatem damnum foeditatem etc. deinde amissionem
æternæ beatitudinis ac æternæ damnationis aegrionem et alia quæ pnt
tristitiam ac dolorem excitare. Hæc autem tristitia fuit hypocritam
imo magis peccatorem qa solum timore pœnæ et dolore ne fuit et
tales Deus indignè absolvunt et concantur. 2° Parat Contritio
ex intuitum et contemplatem speciosissimæ Justitiæ, sæ fuit vere pa:
nitentem qa amore Justitiæ displicuit et si sunt digni absolutione. Hæc
Lut Sens. Brevissè ipsius fusam probatem luet inepta duobus
argtis amore Sendo. 1° Quod fuit hypocritam prior Contritio Qui
dolet non ex corde nec voluntariè sed coactè ille dolet hypocritè
sed qrimam contritionem ad libet ita dolet E° Nos Dr Quæcor
a Deo longe est iuxta illud Matth. 15. illi non ex corde nec voluntariè
dolent sed tales sunt qrimam Contritem ad libent E° 2° quod fa:
cit magis peccatorem Q colligit detestem peccatorum legem sibi
prohibitum sed lex fuit abundare peccatum iuxta S. Paulum Rom. 5.
et 1. Cor. 11. Lex dr ee iustus peccati id est Lut Sens imgt fuit lex
ut qui nondum apprenderunt Justitiam per Christum intendunt solummodo
ed legem magis odiant legem doleantq quod sibi peccare non liceat
p libente lege

pro libente lege R°. R° ad 1 argtum nego vtr minorem licet ex dolor
ortus ex timore servili iuxta 1m aut 2m acceptionem sit talis
tamen iuxta 3m acceptionem Socratis non quadrat qa sui dolentes et ex
corde et voluntarie dolent ut patet ex omnibus allatis Sonestum talem dolo:
rem declarantibus. Ad 2m Argtum dico. Si lex semp faceret abunda:
re peccatum et esset iustq peccati E° S. David erabat quando legem
Dni meditabatur ad idq aliis invitat Psalmo 1° multisq aliis E° conse:
quens immerito beatum nuncupant q in lege dni meditatur die ac nocte
quod blasphemum est. Lugetur ergo per legem peccatum: qa ut se:
ipsum exhibiat idem dicitur Rom. 7. Per legem est cognio peccati. Ser:
vus autem sciens et non faciens Voltem Dni sui plagis vapulabit multis
Quod si alq regenant tales q magis odiant legem quod illis peccatum
q libeat Si sunt qui ad timentes se tuos iux 1m aut 2m acceptionem spectat

DICO. 5° Qui distinct cum S. Pta et aliis potias in tales
realr ab aa ex eo principio qa censent substas immediate non esse
aptitudinas nisi q an idea mento subiectum Pnia put illa e in rebus statuunt
Voltem: qa sapientes q sapient obium bonum aut malum sunt in Vlte
q no circa verum aut falsum occupant sunt in intellu. sed Pnia sapet
obium malum et bonum E° illa residebit in Voluntate et in subiecto
put no e Passio bene quoq illi assignari subium potentiam concupis:
cibilem: qa sui poemtentia est spes Institia. Quod negant in Pnia
potentias realiter distinguit cum Scotistarum et nobilissa Nominalium

a Sola et quamq; alias è P.R. ex opposito principio qa adeò substas
ipsas immediatè agere autumant eq; ssimo Pure ipsam Substam ac sub:
iectum Pmà uti é uirtus designant prout uó passio organ Et profecto luet
Substantiæ mn cent immediatè actuæ ad extra tamen sunt operatiuæ ad
intra: atq; ita censent Pte eam producere suas potias cur ergo non po:
tent et atq; sqlq sunt intra eam. Quod si Sic Dicas Dr
inter ab oibus Pcis grá ee in Substá ac Fides m Potentia intellua
Caritas in Voluntia Sapparet quod iste potiæ ex comi Pcorum sentia
debeant distingui realiter. R° nego consam: qa isti q non destruunt potias
realr ab ea Sed dicunt: qa quod grá dicat ee in ea qa é data ad
ornatum eæ et non ad operonem fides uó in Intellu qa é comata
eidem eæ ad efficienq; intellendi actus: Caritas similiter eanq; eam in:
format ut per eam exerceat actus amoris. Quod si dicas 2° Dl:
cas Quos igit sequemur in assignando subio Pmò R° Probe:
matiè utramq; sentiam tueri possumq. S. Th. quod qa é Magr nr
in Pbliá. Scotistó et Nominalium qa eos alq; in Pcia seqnt
et in Pbliá luet seq in ii squa fundant in Principiis Philosophicis
Breuiter sic pbitatem opinionis Illam expono ne panat crudetatem.
Potiæ ac cum sint duplices alia organa a ha inorgæ Inorganicas
dicunt distingui Nominales per uana connotata ad est q ordinem
ad uana operones: sicut ex u.g. eadem Virtus solis et dr illuminatiua
qa illuminat et calefaciua qa calefacit et exsicatiua qa exsiccat nul:

lam tamé distionem

lam tamen distinctionem intrinsecam realem inter se in omni sentia admittit
ita ea quae inter sua et intellectiva innuegatur qua intelligit et vivitiva qua vivit
etc. à se tamen distinctam intrinsecam excludit. Iam vero potentias organicas du-
plices assignant. 1° quatenus includunt et animam et organum ad opera exer-
cendas necessarium et sic potentia dicitur essentialiter et animam et organum dispo-
situm. Quare non negant in tali passu potentiam ac usurpatam in recto
distingui realiter ab organo sive à suo connotato 2° accipit potentia orga-
nica pro eo solum principio quod efficit operationes organicas et sic potentia di-
cit solum animam quae à suis actionibus naturam sortitur denominationem immo
et ad ipsos organis sic dicitur nutritiva quatenus nutrit augmentiva quatenus
auget visiva quatenus videt etc. Haec sufficiant indicasse ex dictis Infero
Primam cum aliis virtutibus infusis simul infundi in animam tanquam
in proprium subiectum ista autem simultas non propterea fit quasi Deus non pos-
set unum habitum infundere sine alio sed quia non vult ubi incipit
sanare nisi perficit: Dei enim perfecta sunt opera iuxta illud Deut. 32.
quod maxime spectat in operibus gratiae. Quare Tridentinum postquam
exposuit sess. 6. c. 6. dispositiones aliquot ad iustitiam quas suprà no-
vistis subdit c. 7. Hanc dispositionem seu disposition Iustitia ipsa consis-
tit quia non solo peccatorum remissio sed et sanctitas et renovatio
interioris hominis per voluntariam susceptionem Gratiae et donorum: ubi nomine
donorum intellit Concilium virtutes infusas quae donantur cum Gratia habituali
tanquam proprietates cum essentia. Quod si Instes S. Th. 2. 2. q. 6

a. 2. ad 3. asseuerat quod aliquando Deus infundat fidem sine charitate atq ita sanet ab secundo qd Ex. Rt Caietan Sic. Habitum Fidei dupliciter posse augi aut ex augeri sub hac ratione habitus aut sub ratione virtutis sub prior ergo questione dicit posse infundi habitum non sub 2a. Sed respondet Sto Ansio ee intelligibilis: qa vel habitus fidei ratione suae entitatis e virtus vel non: si primum ergo si infundet habitus qua habitus seu qua habens entitatem infundet et qua virtus dicet no aliam enim fidei ee qua virtus aliam qua habitus e petitum qa oes virtus tam acquisita quam infusa habet rationem habitus in quant habitiali in subiecto suo perseuerat. Quod si Dicat Caietan 2i ad hu e plius qa rone alicuius extrinseci eet tant virtus quod est absurd. Ritan 2o S. Tham log l. alto de fide actuali aliqn aperte sibi contradiceret cum diuersis verbis a. ultimo hu asseuerett oes virtutes infusas simul inuige ee in aa. Fusius in maa de Fide.

QVAESTIO. V.

In quo actu essentialiter consistat Contritio

Qua Theologus effus Pma exercet in Sne per Contritionem ideo naa illius Lrenda e gnius antequm ad effus ipsos quos hac virtus p sune actum vel maxime ostat aiedamus. Supo e oee duplices actus Pma Lhos qd prosequimur alios vero fugae. Prosequimur seu tendendi in bonum si potissum sunt: Complacentia in honeste

usti Deo debiti

iusti Deo debiti Voluntas seu intentio efficax servandi illud ms. spes
observandi eius quo spectat propositum de observanda mandatorum et gau:
dium de tali Justitia vel observanda Preceptorum vel de satisfactione exhi:
bita pro peccatis. Odio sec Voluntas destruendi peccatum propositum non pec:
candi amplius usumpandi media ad satisfendum commentia. Fuga vero
actus circa malum contrarium Siquidem occupant Displicentia seu odium
Dei iniuriae. Nolitio seu detestatio efficax iniuriae timor offendendi Deum
tristitia seu dolor de peccato. Suppo 2.° Non est dubium apud DD. Sor
alij esse inter se distinctos excepto odio peccati quod alij à detestatione
volunt aut distinguere alij negant distingui. Sed utrique sic distinguunt
aut ex odium est esse inimicitiae aut odium abominationis
si tant odio inimicitiae prosequamur peccatum differet sic alij à detesta:
tione qa tale odium dicit solum aversionem quali odio prosequitur do:
mines suos inimicos detestatio vero absentiam peccati qm et procurat
Quod si odio abominationis feramur in peccatum iam illud cum detestione
potest coincidere nam in tali odio curamus absentiam peccati quod est
detestatio. Suppo 3.° Controversiam Siquidem esse tant de tribus actibus
nimirum de Voluntate destruendi peccatum de detestione peccati de do:
lore pro peccato in quo nimirum ex his essentialiter Contritio consistat.

Dico I.° Non consistit Contritio essentialiter in solo actu Voluntis destru:
endi peccatum seu compensandi dam iniuriam. Ratio est. In eo actu non est esse:
tialiter consistere Pna qui non disponit proxime ad gram sed talis est

Voltas destruendi peccatum. Nor é Theologum. - sequ. o Prima disponimur ad Iustitiam. Nor. Pr. Ita se habet Voltas destruendi peccatum sicut se habet Voltas amandi Deum. Sed Vltas amandi Deum non é actus principalis Charitis sed ipse actus amoris quem antecedit illa Voltas &c. Nor patet: nam sicut exercitium amoris solet antecedere Voltas amandi Deum ita et ad ipsam destructionem peccati antecedenter se habet Vltas destruendi peccatum.

DICO 2.° Contritio ita essaliter consistit in actu detestationis peccati et simul connotet essentialiter actum doloris atq ita Prima quit disponit proximè per suos actus ad iustitiam in recto seu materialiter scilicet detestatem peccati in obliquo uno seu formaliter dolorem. Quadestione bene retenta possunt aliquo auxilio Auctores quorum alij volunt Contritionem consistere in actu detestationis alij uno in actu doloris primo igitur et generaliter ad mentem Contritionis quam omnes admittunt pro ultima disponente al Gram uno sunt constituti aliqui per actum detestationis: alij per actum doloris alij actum formalem superaddunt Charitis quod post examinabitur Pr.

Concl. Viator non potest scire peccatum quod in eo habitualiter perseverat detestari nisi simul doleat se peccasse qa sic dolor ex detestatione necessaria quadam se: qlr in subiecto capaci: neq vice versa potest quispiam dolere de peccato scire nisi illud detestetur. &c ad potestatem essentialem Contritionis q sit dispo ad Iustitiam u: terq actus requiritur essentialiter. Quod uno Contritionis essentia materialiter quodammodo consistat in detestatione sic declaro. In Beatis regat omissione à Theologis

cē faltēs Contritio sed in iisdem persistam detestoēm peccatorum olim à se com:
missorum ē reperire. Et Denq quod Contrio dicat formalē dolorem ostendo si
Pnia ex ui suae originis ut i.q. indicani scat affluitorem qa ē poena sed af:
flictio reperitur formalē in dolore non aut in nuda detestoē Et Dicis Pe
dini Contrio consistere faltēr in detestoē modo eam consequat dolor atq
ita bene dicetur Pnia cē poena seu affluitio cautēr non uō falē Et Ro
Si consentio doloris ita auigiatur quod accidentalē se habeat ad roem Pniae
put uidet auge Suar d. 4. sect. 1. Certum inqt ē dolorē comitari Contrionem
non uō illam intrinsecē constituere sed hoc munus ipsi detestaōi tant de:
bere tribui: si inquam hoc auigiatur puto cē minus gravem sentiam Suarii
Rao ē qa s. Th. ponit sanctgoem. Poenitens assumit moderatam dolorem
utq eum peccata poenita removeat. Subdo Nozem sed si dolor accidentalē
se haberet ad roem Pniae non assumeret eum Pens ut ex ui eius
peta removeant Et Nor Pr. Id quod consequitur sublatam culpam non as:
sumit ad removenda illa culpa. Sed dolor si accidentaliter se haberet
ad Pniam consequeretur sublatam culpam per detestoem ex in qua so:
la essialē ponit Contrionem Suarez tolleret petum Et Iam aero si con:
sentio doloris ex detestoē habeat se essialiter ad roem Pniae et hoc
particula formalē auigiatq pro eodem quod essialē non negoutamq
autem minimum detestois et doloris formalit seu essialiter includi
in ratione Pniae: qa tamen hac uox essialiter latius patet quam formalē
ut patet ex Pnia tam in Entibus per se quam q accidens. nam u.g. homo

dnt esse ab aqua et aam: unum tamen ex iis maáb alter formáb
simb album dicit máb subiuum fóib albedinem. Ideo dixi in Concloe
Pniam non consistere formáb in nuda detestoe sed in actu doloris. Pea
Soc tamen non negaui non constitui essiáb p utrumq. Confirmi id ex
Tridq° sess. 14. c. 4. sic dnte Contrio quae primum locum inter duos Paen:
entis actq habet animi dolor ac detestáo é de peccato commisso Quod
ad INSTES Utrumq in Conc. exprimi in recto E° non recte dicit quod
Contrio unum dicat in recto aliud in obliquo. Proqt Sanc Instam con:
cedunt atq Contrionem dicere in recto utrumq actum. Quod si ita
QUAERIT ut unum udét actum dicat Contrio quasi máab minimum
detestoem aliumfóib minimum dolorem cum iis verbo non contendam
qa iq habent in re ista verba máb et fáb in entibus connotativis aut
p accds quod hac in recto et obliquo. R° 4° negó consam: qa si ex
Grammatica usingone rti et obliq casus licet argumentari ita
responam Ctnr Sum Id Concilium eaq sess. c. 1. utrumq exprimit
casu obliquo Sic ex loqk. Fuit quidem Pnia unis Pnibus q se mor:
tali peccato ingrassent quovis tpe ad gram et iustiam assequenda necessa
ut quaesite abiecta et emendata tanta Dei offensionem cum peccati
odio et pio animi dolore E° Contrio dicit utrumq in obliquo. Ista ergo
distio in recto et in obliquo ex eo pensanda est in entibus connotativis
quod illud dicatur in recto quod in illo compositio magis principem locu
obtinet illud in obliquo quod minus principem qeqd sit quo exprimat

et qa casus rectus priorē locū obtinet quam obliquus ideo ad explicandum entium connotativorum si terminos usurpamus. e.g. Relatio è fundatum connotans terminum. Ubi est mobile connotans locum. Vere tamen possumus et in casu recto entia connotativa exprimere modo id retineamus quod unum magis dicatur principale aliud minus. et si bene dicam. Album materiale aliquid seu in recto est subiectum album formale seu in obliquo è albedo. Album nō adaequatè est subiectum et albedo. Similiter ergo Contritum licet exprimat detestationem et dolorem casu recto tamen dictum illius sic resol: vere possumus Contritio materiale et in recto est detestatio Contritio formale seu in obliquo est dolor, adaequatè utrumq. De re itaq si constet qd entia connotativa dicant, de expressione tali aut tali non erit contentio instituenda Petes Quo differt detestatio à dolore. R.° Hoc differe qa detestatio peccati è huiusdi actq per quem non modo peccatum in qnē sed ut omis atq adeo ipsius entiam detestamur dolor uero dr comitari detestationem; dum ex malum sens detestamur oritur in nobis quaedam luta seu ingetido animi conantis malum exosum fugere uno qndō ex uehementia talis doloris et in parte inferiori gignitur effectus qdē seu passio ex qua lacrymae proredunt Vera e Contritio regit utrumq actum: declaratur id à simili. Sicut ex gaudium sequitur uehementem amorem boni quod apprehendimus ut omis si odium seu detestationem sequitur dolor in subiecto capaci et sicut non possum gaudere de bono nisi ipsum amem ita non possu dolere de malo nisi illud detester. Di:

si in subiô casu: qa in beatis est odium peccati seu detestaô non tñ
dolor. Petes 4.o Non videt quô in beatis sit detestaô peccati cum ipsi
non habeant peccatum R.o detestaô peccati pt esse aut absoluta aut
conditionata: absoluta è quatenus respicit peccatum qut illud in no-
bis habitualiter preseverat et expelli pt et huiusdi detestaô non est in
Sanctis. Condonata detestaô è quatenus respicit quasi peccatum pte-
ritum et non habitualiter preseverans: ideo nô dr condonata qa im-
possibile è ut absolutè et efficaciter velit peccatum preteritum non
fuisse attamen ipse detestois è talis naa ut peccatum tolleret
aliqua ratione si illud inveniret et efficeret ut peccatum nunqua fuisset
si hoc esset possibile. Sic et nos quoq faimus tales actus Velleni Dne
Deus nunqm peccasse si fieri posset. Uno verbo dico Detestatio
qut è aliq semper è absoluta prout vero respicit obiectum si possibile
respiciat absoluta quoq dicetur: si impossibile dicet condonata Unde
mento dicit S. Th. Sic ad 3.m Solutum est conan ad hoc (intelligo abs-
solutè) ut peccatum commissum non fuerit. Petes 3.o si tam ac-
tus detestois quam doloris constituit essentialiter Contritionem si contin-
geret peccatorem detestari peccatum efficaciter et nullam resultare
dolorem certe ille aliq vere Contrio. et sufficiens dispoô ad gram Rt
Vega. Fore talem actum et veram Contritionem et disponem sufficientem
ad gram. R.o 4.o Talem casum in Sne Viatore vix posse se elapsis
miraculis videre: qa dolor ex detestoe necesso quodammo sequitur

si tamen sic casus accideret non ex Voltate Sms sed ex causa extrinsa
premiret: udet si Deus negaret conversum ad actum doloris Dico licet
talis actus non mereretur nomen Contritionis videretur tamen tum suf-
fiere ut sit suffens dispo ad gram qa per detestoem peccati averteret
se homo à peccato et converteret ad Deum quant posset Ep non maio-
rem disponem ad Gram in tali casu Deus ab eo regeret sicut multi di-
cunt actum amoris dei sufficere aliquando ad Iustfem quando udet
non occurrit potori actualis memoria peccatorum quod si occurrat di-
cunt idem oio et essialr regri ut actum Contrionis elicat et Soc non a-
liunde erit nisi qa prior in passu non plus Deus ab eo regit qa illud
facere non potest, in posteriori cum possit et debet oio sed Socinfa
examinabit. Observa aut detestris actum perfoem ee quam doloris
tum qa detestao e magis libera quam dolor qa illa posita sic statim
ex quadam necessate segtur in subio capaci sicut ex effaci inten-
tione finis segtur quadam necessate electio medii: tum qa detestao
virtute continet p fonem doloris ex eo enim dolor est Contrio aut Attrio
falr qa talem aut talem segtur detestoem. Rderi posset 3o Non
fit tum suffentem dispoem ad gram qa deest pars essialis Contrionis
Za tamen Rnsio gis tenen.

QUAESTIO VI.

Quo Contritio distinguatur ab Attritione

Supo Nomen Soc Contritionis usurpari in Scriptura p Metaphoram

qa sicuti res aliqua dura in minutissas ab aliquo artifice conteritur par:
ita per actum detestois et doloris conteritur cor peccatoris quod erat p petum
obduratum et redditur Deo subiectum et tractabile. Hinc illud David
Psal. 50. Cor contritum et humiliatum Deus non despicies et Ps. 146. Qui
sanat contritos corde. Qa vero hac Contritio pt ee et perfecta et imperfecta
vide Scholastici hac voce Contritio dolorem de peccatis et detestationem
p fam intellunt. Attritor vero quando vel fit cum aliqua imperfone.

DICO I°. Non per hoc distinguitur Contritionem ab Attritione quasi illa tan:
tum debeat esse supernatalis hac vero naalis. Ratio e qa donum Dei tale q
potens ad Justam viam sibi parat non pt ee naale. Sed Attrio e donum
Sucusdi E°. Por patet: qa donis naalibus non paratur nobis via ad Justem
supernatalem. Nor vero e Conc. sess. 14. c. 4. Ubi et damnatur dogma Lutheri
vero à nobis expensum et ma pro expimitur: sicet Trent. Contritionem
imperfam qua attrio dr declarat (intelle Christiana) non solum non
facere hominem hypocritam et magis peccatorem verum et donum
Dei ee et Spus S. impulsum quo pnitens adiutus viam sibi ad Justi:
tiam parat.

DICO 2°. Contrio non differt ab Attritione per certum quendam
intensioris et continuationis gradum. Haec Corollo e cont Scotum in t°
d. 14. q. 2. q asserit. Posse aliquem dolere de peccato super via per solas
vires naes sunq actum quandiu ille non pervenerit ad certum quem
gradum intensionis nunquam Attritionem postea quam vero illum gra:

dum ansentis é et in eo aliquo tempore pseuerat iamille adq me-
rebitur Contritionis nomen. Pr. 1a Pars Conclusionis contra Scotum: quod udet
ratione intensionis non posset differre Contritio ab Attritione. Si intensio gradu:
alis faceret differre Contritionem ab Attritione uel Soc faceret intensio intra
ordinem naae considerata uel intra ordinem grae expensa Neutrum dici
pt Ergo. Non 1m qa quacung intensio intra ordinem naae non pt ee dispo
sitens ad Iustitiam nam dispo debet ee proportionata forma ad quam est
forma/dispo Contrio aut é dispo ad Iustitiam qua fit per gram sumalem
Ergo et ipsa sumalis debet esse Sed Scotus attritionem debet/tult ee naalem
eius intensionem. Ergo reliq gradus eam interdentes ad Soc usq ut mereatur
nomen Contritionis erunt naales quod non dicendum. Non 2m Qa non appa:
ret quo gradus superaddit Attrioni naali intense ut mult Scotus possint
facere Contritionem sumalem Profecto si Soc faceret non attrio mereretur
nim Contritionis sed potius illi gradus reposita sumales et quod alia segli
illi gradus facerent aliam diuersum ab Attritione qa constituerent qua:
litatem sumalem gradus uo qui in Attritione supponerentur gtem natu:
ralem componerent. Dices Sit Attrio sumalis ratione aliquorum
graduum cui respectu superadditorum similiter supernalium non pote:
rit dici ee Contrio R. Non pt Soc dici: cum qa per Soc Contrio non differ:
ret personé essiali sed tantum accidli ab Attritione cum qa ex diuinali:
one potius intelligibili Si certus gradus faciens Contritionem inuenta est gm
ex scientia. Nam quaro ab aduersariis qualis debeat ee iste gradus.

Roe sunt forte Maximus. Tum sic arguo Intensio actus ex grá Dei spe:
ciali non pt ee maxima qa motor illius é in actibus infinita ac inde
pt intensior et intensior fieri actus in infinitum Sed DICENT. Non ex:
rent sane intensiorem maximam absolute sed exceuè tantum id est
ut adequatè Voltas auxilio Christi dió rendat. Contra é qa exinde sequ:
etur quod posset e. g. Petrus remittè cantiónes consequi Indulgiam et han:
gram Tsoním petrum et Sigismundus u. g. Contitas intensius leviom
non consequi quod é absurdum. Sequá Pr. Supponamus Deum dedisse
Petro auxilium Grá ut Contróms actum eliciat intensú ut unum vel et
duo minus Sigismundo nó dederit auxilium cumquo posset eliere
Contiorem ut 7. conteratur ergo gnir ad intensionem duorú graduum
posterior nó ad 4. tam sic Insto. In Petro actus minus intens merer
nomen Contróms qa conendet Grá Dei adequatè in Sigismundo non mere:
bit obrem appositam Ex Insth. Sacra Scriptura regit ad Dniám
effectam non qualemcung dolorem sed maximum sed sic Dniá persa
consistit in Contrione. Ex Contrió ex vi Scripturae debet ee maxima. Jor.
Pr. Deuteron. 4. dr. Inuenies Dnum si tamen ex toto corde quaerens
et in tribulone ad tue. et Micheae 6. Dole et satage filia Sion quasi
parturiens. R.o Haec testimonia et his similia ad summum probare intensi:
orem debere ee maximam appretiatiue non nó intensiue: in Soc autem
consistit Sa appretiatió ut Somo plus faciat Deum quam oia alia que
sunt extra Deum et si necesse fuerit ad aliquo ex his demouendi eligat

Deum et a bonis aliis rebus separetur. Iam uero intensius atq; p̃ ab:
quando ée maior ad rem creatã quam ad Deum v.g. David adeo intense
doluit pro morte filii sui quam intensione non est agnitus habuisse p.
ptis suis Simili scribit de S. Paula S. Hieron. in eius vita quod illa
in morte filiorum adeo intenso dolore afficiebatur ut semq; de vita pen:
ditaretur eumdi dolorem pro suis peccatis illam non legimus habuisse
qs tamen dubitabit et S. Davidem et S. Paulam appetitiue de peccatis
magis doluisse. Insth. 4o S. Pd. in 4. d. 17. q. 2. a. 5. q. 3. dicit Posse
displicam peccati adeo ée parvam ut non sufficiat ad rationem Contritio:
nis: quod uõ Sane parvitatem ratione atq remissi intelligat Sic ex eo pat.
qa subdit. Amorem posse ée ita remissum ut non sufficiat ad rationem cha:
ritatis. Ro. S. Pam non loqui de actu Contritionis l. c. sed de actu Attritionis
qa parvitatem spectabat ex obiectis: sicuti e° amor Conjugiale non meret
rationem amoris q sit amicitia ita nec detestãõ peccati ex Attritione meret
Contritionis nomen. Clare hac solutio ex ipso S. Pa colligitur: tam ibiq paulo
infra subdit Si ergo dicenq quod quantumcumq sit parvus dolor dum:
modo ad Contritionis rationem sufficiat dem delet culpam Iam uõ 2m pat
Contritionis ratione sit continuationis gradum Contritionem ab Attritione non
distinqui sic urgeo. 1o Si continuatio aut duratio atq constituerent Contrit:
orem sequeretur posse quempiam toto corde conuerti ad Deum per pen:
tentiam et tamen veniam consequi non posse quod absanq é Sequela
Patet. Pé existere atq Pmã per instans Sa deteq in eo instanti suam o:

mnem personem essalem Sed per actum Pnie licet perfectissum existem per instans non possem consequi veniam peccatorum Et. Quod autem sit absurd Pr. I° ex Scra. Isaiae. 30. dicit Misserans misserebit tui ad vocem clamoris tui statim ut audient rendebit tibi. Unde tale argtm Statim ut audient Deus vocem peccatoris rendet illi. Sed in 1° instanti actg Deus audit vocem clamantis peccatoris Et in primo instanti rendet ei. Sed Cum vus peccatoris clamor ad Deum e contro Et Suis clamoribus correspondebit Deus per gram suam. Atque S. Leo Epla. gl. sic loqtur Misericordia Dei nec mensuras possumus ponere nec tempora definire quidquid nullas patitur moras nera amissio. 4° Pone Pr. Si actg Pnie ut induat raonem Contrionis regreret duraonem sequeretur quod et peccator quamvis gravissum peccatum committeret in 1° instanti illius actus non mereretur amissionem Gre ac per consqs nec est dignus infemo pro tali actu quod absurdum. Sequa Pr. Contrio q e actg mentor non meretur gram Dei nisi antimetur. Et et actg quang dementorius non mereretur amissionem gra nisi quog antimetur qa Deus e quodammo tardior adpunie: vum etg mtior ad misercnd. 4° Urgeo. Actus Fidei Spei et Charitatis non habent Fixas mensuras temporis quibus oio durare debeant ut deporant ad Ipsem Et et actus Dnie gratis Sc. Figitur mensura Dilcs Deum Fixisse sane mensuram. Cont e qa id dicere e plane divinare cont Scae Patrum et rationis sensum.

Dico 3° Neg pt differe Contio ab Attrione per extensione ad oia pte

commissa deste recognitando ac detestando singula. Hæc Conclo é antra Cann
Relect. de Pnia q. 3. d. ultimo. Medinam Cod. de Pnia q. 3. q. a hos q se
citant antra quos sic arguo. Contrio pt ea per detestrem peccatorum in Con:
fuso ex unli motivo qa uidet sunt offensa Dei Et non regit ad Contrion
dista peccatorum detestaõ. Ants Pr. Peccator ut conuertat ad Deum non
regit int certam durorem temporis ut exercedi Conclbe sed si deberet dolere
de singulis peccatis distincte oio id regeret Et. Nor. Pr. Multi inue:
niunt hnes q plurimis et grauissis peccatis offenderunt Diam Mtatem
Et tales Gregunt longiorem moram temporis ut anteriant qa reuocaõ pec:
catorum dista detestaoq de singulis non paruam regit moram. Et licet
Somo Sunurdi uicinus morti doleret ex corde atq detestaret pcta oia sua in
confuso ppt Deum damnaret ex illa inopia tpis ad recogitanda pcta
sua singula Gregita; effecto non é uerisimile in illa temporis angustia ac
molestia cruis latronem insfatum singula sua pcta examinasse. Nã
ut ingt S. Cypriaz serm. de Cena Dni In momento (nempe long latro)
impietas religionem crudelitas induit pietem et statim consummatq Cius
Sanctorum. Dicis. I. Sacra Scriptura uidet exigere ad Iustfnem
dictam peccatorum detestaonem Nam Ezechielis 18. dr Si impius egerit
Priam ab omnibus peccatis suis. Sed non pt Somo poenitere de omnibus peccatis
nisi illa recogitat quantum meminisse pt de iis uõ quorum non habet
memoriam dicat cum Davide. Ab occultis meis munda me Dne Et. Ro
Posse Priam eé de omnibus pctis recognitis in confuso imo addo Multorũ eé

sentam valde probabilem quam et ego amplector quod peccator si
ex vili motivo contemnatur de uno peccato mortali formaliter quod
consentiat de omnibus aliis virtualem habeat Contritionem Sicuti qui
credit primam unum articulum Fidei ex puro motivo Fidei ceteros
omnes Fidei articulos dicitur virtualiter credere nempe paratus credere
omnes si sub tali motivo fierent illi sufficienter proposita. Dices
2.° S. Th. q. 28. de Veritate a. 5. dicit Recogitationem singulorum peccatorum
debere praecedere vel subsequi in sacramento et non sufficit confusa ex mente
ipsius. pro cuius firmam sic docta sac ratione. Peccator dum poenitet e:
xercet et medicii officium et Judicis circa seipsum. Sed rei medicus pro me:
dicinam praebere rei Judex sententiam fere nisi diste malum cognoscat
Ergo. R.° S. Tam loq de recognitione peccatorum pro Confessione Sacramen
tali non vero praexercenda Contritione. Quod patet ex eo qd ipse paulo ante pro:
nuntiavit omia peccata convenire in aversione a Deo ac proinde non requi
rit quod in ipso Sacramenti momento pro singulis cogitent sed sufficit quod
peccator cogitet se per suam culpam esse aversum a Deo. Confirmatio
quoque ex ratione petita eo quod collimat quo docta S. Thomae: quanquam
magis Confessarius personam medici et Judicis agit in Sacramento Poenitentiae quam
ipse pnis de quo postea Non nego tamen rem esse valde bonam contri:
et de peccatis distincte. Quod colligo fuisse S. Isaiam c. 38. Recogitabo
tibi ingentem omnes annos meos in amaritudine animae meae. multique alii sancti
non dubito idem exercuisse sunt. Quare immento Caetan. q. 87. a. 1. Sic Ri:

dum tum eé censet de singulis peccatis enim cum potius Soc bonum sit et magni meriti apud Deum quamvis non absolute necessarium.

DICO 4.° Contritio ab Attritione externus distinguitur quatenus illa pro: manat dicite ex motivo perfectissimo supernaturali. id est quatenus per illam retractamus peccatum qa illo offendimus Deum ut amicum aut ut Dnum nostrum Sacerdo licet attingat motivum supernatale non tamen perfectissum nisi indirecte qa multe metu poenarum aut spe premiorum quae Deus promisit excitatur ad detestoem peccati Quare Concilium du: plicem Attritionem proponit loco paulo ante citato unam ndt ortam ex considerone turpitudinis peccati aliam vero ex metu gehennae. Et quidé Attrio ex turpitudine peccati ad Deum pt subdividi in plures species iuxta speciales honestates moralium virtutum infusarum a quibus si avertat pctum aequum erit speciales virtutes suis di turpitudinem retractare. Tamvo Attrio q ex metu gehennae orit est unius spei qa é ex unico motivo ne ndt amittatur aeterna beado. DICES Attrio ex metu gehennae concepta pt eé aut ratione poenae damni aut ratione poenae sensg imo et ex aliis poenis quas Deus in hac vita infligit conci pt Ergo et attrio ex hoc capite erit multiplex. R.° Poenae quibus Deus affligit peccatores sive in hac vita sive in altera possunt bi: fariam considerari. 1.° ut sunt mala quaedam intra ordinem naa et sub hac considerone non excitant nisi attrionem naalem quae S. Augus lib. de vera et falsa Pnia scilicet Priam nuncupat. 2.° considerant ut sa

poenæ provenerunt à principio supernat. sunt signa iudicii dei et iræ Dei
et si faciunt similem attritionem quæ Attritio ex quibus cunq provenerit
poenis est eiusdem speciei qa sunt speciae bona aliqua ad vitam æternam
et ipsam æternam vitam ad eamq unitatem pertinet ita timere sive sac
sive illa supplicia ab irato Deo ut principio bonorum nostrorum sup.
naturalium ad eamq unitatem spectabit. Quare sæc Attritio licet sit actus
dolor quidam de peccato propter poenas tamen simul è unitate qa est
offensa Dei. Ex dictis. Infero. Attritionem non posse fieri Contritionem
in se posse tamen ex se. Ratio 1mi è. Qa Attritio è essentialiter ex suo obiecto
diversa à Contritione 2o attritio manens intrinsecè attritio non fit ex intrinseco
Contritio. Ratio 2i est vel qa ut multi dicunt si adiungatur actus amoris
Dei supernaturalis Attritioni sa debit eamq vim ex sup addito amore quam se
Contritio ex sua entitate in ba id est ut proximè disponat ad gratiam: vel qa
ut communiter Theologi fatentur si Attritio spectet cum beneficio Sacrti de quo
postea sufficienter erit dispo ad gratiam put et Contritio Sor sa det absq
beneficio Sacramenti.

QUÆSTIO VII.

Qualis Contritio debeat esse ut sit ultima disposio ad Gratiam.

Varii in hac re sunt modi Autorum dicendi. Alij tenent solam Contritionem
ex motivo Priæ excitatam sufficere pro ultima dispositione ad gratiam. Alii
Contritionem talem debere esse ex motivo Charitatis contendunt. Alii pter

actum Contritionis ex quocunq motivo expressum volunt necessum esse actum talem prosequentis amoris dei super omnia. Alii inter amorem et expressum propositum amplius non percipiendi praeterquam solum actum amoris Dei super omnia sine ulla formali detestione sufficere dicunt ad infusionem Gratiae. In hac sententiarum varietate quid probabilius censeant certis conclusionibus et illatis agetur.

DICO. I° Non est improbis sententia Contritionem quae est omnino ultima dispositio ad Gratiam debere procedere ex motivo Sanctitatis vel ex eo quia est multorum Autorum sententia. Cui favet plurimum S. Th. tum alibi tum sic q. 85. a. 2. ad 1. ubi sic loquitur. Si ergo in actu poenitentis consideretur sola displicentia peccati praesenti hoc immediate ad Charitem pertinet. et q. 86. a. 3. sic dicit. Si displiceret ei peccatum quia est contra Deum super omnia dilectum quod respicit ad rationem rei Poenae sequeretur quod de omnibus peccatis poeniteret. Sequitur eam sententiam Suar. d. 4. sect. 2. sic assertione 2. probatur illam sic Displicentia ex peccato debet esse propter Deum summe dilectum. Sed ista procedit ex motivo Charitatis Ergo Non Patet. Totem Probat Displicentia ita debet esse praeter ut non possit illa dari perfecta. Sed non potest dari perfecta illa quae procedit ex motivo Charitatis. Ergo hoc debet assignari. Non puto tamen hoc argumentum esse demonstrativum. Quoad ea ita R°. Ad autem quidem S. Th. dicendo Nil aliud voluisse ordine locis citatis S. Doctorem quam displicentiam quae fit ex motivo Charitatis pertinere ad Charitem at quod non possit ex alio motivo fieri hoc non negat D. Angelicus: alias et doctrina illius esset falsa et con:

traduens sibi: falsa ides qa displicentia peccati pt ee ex motiuis falsis sin-
gularum uirtutum id est in quantum opponitur Temperantiae Fortitudini etc
aut ergo et non potent quemize ex motiuo Prae. Contrarius uo sibi qa si
ad rem uera Prae simplr respiceret ut displiceat pententi peccatum
qa e fatr contra Deum sup oia dilectum sequeretur quod non erit actus
uera Prae opan ad destructionem peti pententi in quantum illud est offensa
Dei. et ansers est contra S. Thom E. Patet sequa qa talis actus pro-
cedet ex eo quod operatur Spus ad destructionem peti ut illue est contra
Deum sup oia dilectum sed pons ex eo qa est offensa Dei ut Dni E.
Nor Pr. Litq quo opantur ad destructionem peccati pententi in quant illud
est offensa Dei e actus Prae in quant illa distinctur a aliis uirtutibus ut
clare uerba S. Thae indicant dum dicit quod non pertinet ad rem alterius
uirtutis. Sing statim concludit. Unde necesse est poneke quod Prae sit specialis
uirtus. Ne ergo contradictionis arguatur doctrina S. Thae uel explicanda
e ut diximus: uel certe dicenq. Quando dicit S. D. ad rem uera Prae
requiritur ut displiceat peccatum qa e cont Deu sup oia dilectum Soc
dilectum uel formaliter uel uirtute amplectenq est: et ita dicitur Prae
tendere in Deum ut sume dilectum uirtute quod Concloe segti magis
patebit. Hinc quoq patet ad rationem Suarii: displicentia ex de peto
non ita perfecta oio cognitur ut non possit illa ee perfor alias nec ex
motiuo Charitis sufficeret displicentia de peccato qa sac quoq perfectior
dari pt: nam si qs displiceat sibi de peccato non tant qa est cont Deu

ut amicum quod est Charitis sed et in quant est amba eunq ut est ex-
cellens Princeps quod est Religionis et ut supremus dnq quod é Prnia
qs negabit personem ée sane desplicam ex tot motiuis quam illam que
ex uno. Quare sine Contrio eliuiatq ex Vnli motiuo Charitis sine Prnia sine
Religionis sufficit ad ultimam dispoem pro Justificoe.

DICO 2.° Multo probilius é Contrionem ex formali motiuis Prnia
eliutam ée sufficientem et ultimam dispoem ad gram. Fauet Suic Concl:
sum S. Th. tum loco prioris Conclone citato tum in 4. q. 14. a. 2. in Resione
ad 2.m quæ sitam ubi sic loqtr. Quandoq et motus amoris motum prnia
precedit sed ille amor non é Charitis (intelle quasi ultimo disponat ad
remperonem Charitis amissæ) qa Sanctas amissa non recuperatur nisi
per Contronem de peccatis precedentibus q est motus Prnia habitis (vel est
ex motiuo Prnia). Seqtr Paludan ibid. q. 1. Gabr. q. 1. a. 2. Conclone 5.
Vega lib. 13. in Tridentin c. 21. Henriquez lib. 4 de Prnia c. 19. Suar. quoq
d. 4. sect. 2. assert. 2. censet sane sentiam pollem et aliquando sibi sim:
pliciter placuisse existimo tunc cum desuetudo plegeret sane maan.
Pr ergo 1.° Actio per quam recuperatur Sabitus sumatis amissa Charitis
é ultima dispo ad gram Sed per Contronem eliutam ex motiuo Prnia recu:
peratq Sabitus Charitis E.° Pr patet. Qa Sabitus Gra uel é idem cum Cha:
ritate uel necesso cum illa connexus. Nor patet ex verbis S. Tha citis tame
sic Pr. efficacius. Contrio q ultimo disponit ad remissionem peccatorum
est quoq ultima dispo ad Sabitum Charitis Sed Contrio ex motiuo Prnia

expressa ultimo disponit ad remissionem peccatorum Ex. Nor patet qa re-
missio peccatorum non aliter fit à Deo quam per infusionem Grae et
donor inter quae dona aut locum principium habet Charitas aut è ipsa
Gra. Nor Pr Motivum Prima est offensa Dei ut dni. Sed Contritio
ex hoc motivo eliciata è ultima disposo ad Gram Ex. Nor patet ex sup.
dictis. Nor Pr ex Sera S. David suam disponem ultimam ad justi-
ficationem exposuit illis verbis. Peccavi Dno 2. Reg. 12. Similiter Ps.
31. ita loqr. Dixi confitebor adversum me iniustam meam Dno et
tu remisisti etc. Ex quibus locis sic Argto. Contritio de peccato qa è offensa
Dei ut dni est antecedens ex motivo Primae Sed S. David ut verba sua
aperte declarant Contritionem de peccato habuit qa fuit offensa Dei ut
Dni Ex. Sed ex tali Contritione consecutus è remissionem peccati: nam à
Nathan Propheta statim audivit. Dns quoq transtulit peccatum tuum
2o Pr. Quando è ista Contritio tunc è ultima disposo ad gram Sed atq
detestatio piti dolorem connotans ex eo eliciatur qa est offensa Dei
ut Dni è perfecta Contritio Ex. Nor ab oribus concedi aliàs ex ma
plus disponeret quam Contritio imperfecta. Nor Pr. Detestatio peccati
ratione suae naturae sui ve detestabile deq eo dolere è ista Contritio Secda:
ctus detestationis ex motivo perfectissimo Primae è Summi. Maior patet qa
illud sui ve detestabile induit detestationem appretiativam sui quod-
cumq detestabile creatum eorumq collectionem. Nor quoq non videt
neganda qa mn apparet qd illi desit ad perfectionem. Omnis Deus

illi amorem

illi amorem formalem Dei R.° amorem formalem Dei non constituere
Controrem seu potius Controis actum nisi ex motivo ipsius Charitis Contrio
elicat quod non ergo fieri posse sed quod sic oio Gregratur non video
Ad summum ergo Gregretur virtualis amor Dei qui in ipso Controis actu
elicito ex ipso Prima motivo perfissimo virtute continetur aut si Greg:
ratur amor formalis tum dicetur Gregri Gtuspositive non vero constri:
tutive ad Controrem et sic dicere possumus ordine ad alis amoris Dei
sur oia Gcedit aliqua ratione salt amestibili actum Controis atq ita il:
le dicet imperans sic ab eo imperatus in sui exercitio. Unde diximus
supra et S. Than et Conilium plures actus in dispoe ad iustfem enu:
merasse non quod illi res absolute necessi sint sed qa angmtè eta fei
ssiet. Ad 4.° Non videtur quo actq Controis ex formali
Prima motivo elicitus contineat virtute amorem Dei sur oia cum actq
Controis sit ignobilior amore id ex dr continere aliud virtute quod é
nobilius illo R.° 1.° Contrionem eateng continere virtualiter amore Dei
sur oia quatenus é dispoo ultima ad introductionem Charitis aliorq
donorum sicuti audentia in Psia dicunt continere virtute substá:
tiam licet sint ea ignobiliora vel qa ad eius productionem ultimo dis:
ponunt vel qa et eam producant: licet ergo Contrio non producat Cha:
ritatem disponit tamen ultimo ad infusionem illius. 4.° R.° Pe
quod dicit Controem virtute continere amorem nil aliud ee quam
ipsam utrualiter tendere in Deum ut dnum Virtualiter tamen in

Deum ut amicum; vel qa idem qui est formaliter dng é simul uerita-
te seu identitè amicus vel qa actus Contrionis Pmà essentialis non pt stare cũ
Soi exclusio actu Detestor ita peccatum ut é offensa Dei ut dm ut nolim
illud detestari ut est offensa put amici sicuti et Contrio ex motiuo Charitis
nunquam ita consistere pt ut per eam detestetur pctor pctum ant Deum ut
delectum et nolit detestari illud ant Deum ut dnum qa Sac rone cemane-
ret affectus ad pctum sub aliqua ratione pfità quod implicat: Soi ergo est
intrinsece contineri. 3.o Pr. Concilium definiens Contrionem sess 14. c. 4. nõ
plus ad personem illius requirit quam ut sit animi dolor ac detestaõ de pcto
cõmisso intelle ex motiuo supnat cum proposito non peccandi de cætero
Sed Contrio christa ex motiuo Pmà Sacrdà habet E.o Dices 1.o Et attrio
Soi habet et tamen non é ultima dispo ad gram C. R.o Contradistinguitur
ibidem Concilium Contrionem ab Attrione ex eo quod Attrio sit detestatio
pcti poenas iuxta suprà dicta. At nõ Contrio sit detestaõ pcti pter
Deum offensum dicitur actum ee pnitis non nõ dicit actum amantis
dest considerantis Deum ut Dnum non ut amicum etc. Ad cuius decla-
rationem subiungit Concilium verba David Psal. 50. Tibi soli peccaui
et malum coram te feci. Sed David considerauit suum pctum ut peccauit
ant dnum ut ex aliis locis supcitatis indicauimus. E.o Dices 4.o
Concilium ibidem dicit quod aliquando contingat per Contrionem Snem Deo re-
conciliari sed talem Contrionem censet Charitate debere perfici. Verba
sac sunt Concilii. Etsi contrionem sane aliquando Charitate ée perfam

untingat Snem̃ Deo reconciliare etc. Et Contrio procedés ex motiuo Pnæ
non sufficit ad hoc ut sit ultima dispo ad reconciliandos nos Deo ex ui
Concilii. R.o Hæc argto ex uerbis Concilii petito ita quosdam Doctores fuisse conuictos ut aliqui asseuerarent Gr̃ er actum Contritionis G:
regni oiò ad reconciliationem actum talem dictum amoris Dei super oia. Al:
li uero hoc asseuerauerunt quod Contrio nisi eliciatur ex motiuo Charitis non
possit eē sufficiens dispo ad Iustificationem. Verum non é cur nos ad has angustias
debeant deducere uerba Concilii nam Concilium non loqt ibi de actu Charitis
sed de habitu quod ex eo ostendo. Mens fuit Concilii declarare illo loco
quò aliquando Iustfaō pcedit sine habitu Pnæ actu suscepto contingat: ali:
quando non. Vt ergo suam mentem aperiret dixit; aliquando Contrioem posse
eē talem ui debeatur tanquam ultima dispo Habitus Charitis q ut dixi
uel é ipsa grā uel donum Gr̃ quod non aliter reconciliat homo Deo
quam per infusionem grā uel alios donis Illa aut particula (aliquando)
hoc uoluit indicare quod non semper Contrio habet rationem ultimæ dispo:
ad infusionem grā et donorum quod nostræ doctrinæ nihil officit: nam fateor
si detestatio sit perfecta id est omnium peccatorum saltem in confuso ex eo
qa sunt offensa Dei ut dicitur tum erit Contrio dispo ultima ad grām et
alia dona: si uò sit detestatio imperfecta quam Concilium tum nomine Contri:
tionis imperfecta tum Attritionis nuncupat ait tum é eam non eē ultimam
dispoem ad infusionem grā et donorum nisi id prouenat ex actuali susce:
pcione Sacri Pnæ. Declarat id magis. Illam Charitem intelligit

Conuiuium perfuere Contrionem qua Deum Deo reconciliat formaliter
Sed ex conuersa sentia quam aliunde suppono non autem Sanctis sed
Sanctus nos formaliter Deo reconciliat aut certe est signum certissimum
Iustificationis formalis. 2°. Maior Pr. Illam reconciliorem ergit peccatorem ex
Contrione perfecta Sanitate quam ergit ex Contione imperfecta cum
actuali receptione Sacramenti Pnae Sed ex Contione imperfecta cum
actuali receptione Sacrti ergit iustfem forten Ergo. Maior Patet
Quoniam ad Conuiuium ad reconciliationem ex in Contionis perfecta Sa-
nitate ergit notum Sacramenti uti illam ipsam habeat reconciliorem
quam habet ex ipso actuali usu Sacrti quo aut hoc notum Sancti
explicatum ne an implicitum sit necessum suo loco agiam Quare
bene dici pt Contionem ee ultimam dispem, Sanitatem nero habitu-
alem qua perfuit Contrioem uel ee eam Iustificationis falem uel certe
signum certissum iustificationis eiusq. Addo si qs pertinaciter conten-
dat de actuali Sanitate debere intelligi Conuiuium Huic dicendum
esse. quod non ergat illam gratiam nisi uel faliter uel in actuali
id est ut Contrio illa uel procedat ex motiuo Sanctis uel certe ex mo-
tiuo effectiso Poenitentiae: alias si ex imperfectioni motiuo procedat
Contrio nec erit ultima dispo nec iustificatio dicetur perficere Sanitatem
Vel certe dicendum é si ergit Conuiuium actum amoris dictum ad Con-
trionem intelligi debet de Contione imperfecta quae cum actu Sanctis sup oia
copulata habet uim eam ad disponendum ad gratiam ut imp Valentia

quam habet Corbio perfecta ex ui sua. Ex dictis. Infero. 1.° Contritionem
qua procedit ex motivo Pmo sui posse definiri. Corbo é actus detestationis
peccati dolorem eiusq annotans qua offensam Dei ut dni. Patet id
ex dictis: nam diximus supra de essentia contritionis ee ut unus actum rationem
nó motiuam indicauimus ee offensam Dei ut dni. Dixi qua procedit ex
motivo Pmo qa si procedat ex motivo Charitis erit qua offensa Dei ut
amici quod et clarum é ex dictis. Infero. 2.° Licet optimum sit
elicere actum dilectionis super omnia et coniungere eum cum Contritione
quem modum Consulimus ad Deum indicauimq ee angustum cordoni Su:
mana tum ex S. Tha tum ex Concilio tamen non necessario sed actus con:
iungi in ordine ad remissionem ut dictum. Dicis 1.° Sacra Scriptura
videtur Gregorio ad Turbem impii qter Contritionem distinxit actum amo:
ris Dei: nam Deut. 4.° dr Cum quaesieris Deum tuum inueniesque eum si
tamen toto corde quaesieris et tota tribulatione ada tua. Ex quo sic pt
argui. Quaerere Deum toto corde é amare ipsum super oia et quae:
rere eamq tota tribulatione é contrition de peccato Sed Scriptura utriusq actus
exprimentis amorem et Contritionem meminit Ergo. R.° Ex loco Sacra
tantum colligi ad necessitatem q priora uerba quaerere ex toto corde in:
dicari actum detestationis peccati super ee detestabile posteriori uero et
tota tribulatione designari actum doloris q uterq Contritionem constituit Sed
Insuper cum Resistentiam Quaerere debet actum presentationis sed Contritio
é actus fugae. R.° In omnium sententia uerba ultima quaerere tota tri:

bulatione intellunter de actu fugæ cur ergo et quia ad propositum no-
strum applicari non poterunt quod actum fugæ explicare. Dices
2.° 88. Patres eiò videntur negare amorem Dei ad Superiorem S.
Augus. lib. de vera Bna c. 9. sic dicit Quò aliqs sine amore Dei
assequeris indulgam sine quo remo unquam invenit gram. Bernard
et Serm. 83. in Cantica circa illa verba ad Eps. 5. Amantate in dilecti-
one dicit Sum affectum amoris dni ee illum q per gram mantat aam
Deo Et inqt si perfecte diligit nu posit. R.° 88. Patres intellendos ee
vel de amore primali vel virtuali: quorum prior frequenter con-
iungit cum Contrione imò se solo ad Superiorem ultimo disponit, semper
antantum aliquando sequenti parte disputationis aperiam: posterior
eò semper virtute in Contrione includitur iuxta dicta supra. Dices
3.° Deus dicit convertit ad peccatorem iustificandum p dilectionem
amicitiæ gratia habitualis nobis infusa Et et nos debemus convertit
ad ipsum et ultimo disponi per charitatem fatem R.° et sane In-
stantiam congruum modum et perfectum modum indicare perfectionem
non vero necessum absolute: cur ergo cum Deum non possumus diuere
ex corde in Conversione nostra ad Deum. Peccavi dno: et obtinere exin-
de nt Deus transferat peccatum à nobis quod supra iam expendimus
Infero 3.° Quamvis etiam bonum sit cum Contrione coniungere ex-
plicatum propositum amplius non peccandi et ita loquens è ad populum
et cum simplicioribus qui non sunt res subtiliter cognoscere non è tanè

Soc simpliciter necessum sed satis ent habere propositum implicitum
seu in ipsa Contritione inclusum. 1ª Pars illati ab oppositis concedit qa do:
num et actum Sonestum actui alteri Sonesto adiungere. Vnde Tridentinum
definens Contritionem ex animi detestatione et dolore addidit cum proposito
non peccandi de cetero. Ex quo loco quidam aut Sores Soc deducere no:
lunt quod propositum expressum ita sit necessum ad iustificationem sicut et detestatio
ac dolor. Sed nimis rigorose Soc arguunt. 2ª Pars illati Pr.: tum
qa Scra loquens de dispositione ad Iustificationem nullibi fecit mentionem Suimet pro:
positi expressi imo pons Iustificationis indicat quorundam ut David. de
quo sup. Manassis 2. Paralip. c. 33. Publicani Lucae 18. Filii pro:
digi Lucae 15. sine ulla mentione propositi expressi: tum qa videtur
imponens aliquando habere tale propositum ut si v.g. homo esset in altio
ris articulo constitutus ad quod tale propositum faceret: profecto quan:
do propriam malefactorem duxit ad furcam aut alius supplicium absol:
vens illum Sacerdos indicitè faceret si illum ad Soc hortaretur ut in
futurum exprimat propositum vitae melioris: tum qa licet Concilium ut
vidimus fecerit mentionem propositi tamen ut sit ocio semper expressum
non potest Soc ex illo colligi immo pons oppositum: nam sess. 14. c. 1.
disponens assignans quosnis tpe ad Iustificationem consequenz necessam
non memini Suimet propositi sed tantum odii et animi dolorisi: tum de:
nique qa actus excludens ocio Voluntem peccandi in posterum sua Entia
intrinseca non regit simpliciter alium actum expressum no peccandi

sed Contrio procedens ex Vnti motiuo est Suiusdi Et Maior Patet qa positum expressum ad Soc ab Aut Libris statuitur ut per illud Voltas non peccandi in posterum excludatur Nor indeb non posse negari: qualis ex eet Sac Contrio ex motiuo Vnti si in tente sua non amoueret Voluntatem Hominis simpliciter à ratione peccandi

PARS·II· DISPVTATIONIS

De uariis effectibus Virtutis Penitentiae

De iis effectibus Virtutis Poenitae Sae parte agam quos illa per suos actus exequitur. 4. nos quoties S. Th. ponit in Sae materia. 1m quidem quod est in ordine 88 de effectu Pnae quoad remissionem peccatorum mortalium 2m qua e 87. eag quo p Pnam remittant peccata uenialia edissent. 3m qua est 88. et illa examinat an per Pnam ita remittant ut rungm redeant 4. denig q est 89. per eamg expedit An p Pnam recuperemus uirtutes perfectum amissas. Cua 1m quem ponit 6. articulos 1o quaerit An oia peccata mortalia per Pnam remittant et Et affe censetg erroneum ee dicere aliquod peccatum per ueram Pnam non posse remitti qa in Scra clare habet Ezechiel. 18. Omnium iniquitatum eius quas operatus est non recordabor amplius. Quaest. a. 2.

an possit remitti pctum mortale sine pnia. et Rt cum distinctione nimirum sine Pnia ut est Sacrum remitti posse: sine Pnia uo ut est nisq impossibile qa Hierem. 18. dr. Si Pniam egerit gens illa à malo quod cogitavi ut facerem eis agam et ego Pniam super malo quod cogitavi ut faceram ei Qo si pniam non egerit non remittetur illi peccatum Quarit a. 3. An pniam unam peccatum mortale alsq alio remitti possit et Rt ee impossibile: qa si impossibile est pctum remitti si illa adsit ita impossibile erit non oia tolli si illa adsit nisq ad Pniam gereret deserere: ac pctum in quantum est contra Deum quod e commune omnibus peccatis mortalibus ubi aut e eaq ratio et idem effectus unde non est ee mere pnitens q de uno peccato poenitet et non de alio quod intellige vel actu vel virtute. Quarit a. 4. An remissa culpa mortali per Pniam reatus poenae remaneat. Rt Quando per gram remittitur culpa per consequens simul tollitur reatus poenae aeternae pt tamen remanere alqs reatus poenae temporalis qa si Daudi remissa e culpa quando dixit. Peccavi dno: poena tamen mansit qa filius eius mori debuit cur in alis alique simile reperire erit inconveniens. Quarit a. 5. An remissa culpa mortali oes peccati reliqae tollantur Rt negative qa nil obstet qn remissa culpa remaneant dispos ex actibus precedentibus causatae quae peccati reliqae dicuntur. Quarit a. 6. An remissio culpae sit effectus Pniae. Rt affe qa illae est effectus proprie alterius quod ab illo causatur sed remissio culpae à Pnitia qua e nisq causatur qa et ante Sacra

nova legis Deus poenitentibus remittebat peccata Ergo Cura 2m quoem
Argont actualis S. D. 1° quia Ln peccata venialia possunt sine Pe:
nitentia remitti. Rt Non posse Intelligi de lege ordinata qa ingt dat qd
Poenitentia ut docet S. Augus lib. de Pnia q quotidie egit in Ecla pro
peccatis venialibus q frustra est si sine pnia peccata venialia dimitti
possent. Non negat tamen S. PP. talem Pniam q remissione peccati
venialis simili mortalis sed dicit ad tollenda Stae regni Pniam solem
ad illa vero sufficere Pniam virtualem ut est cum aliqs Sacmodo
fertur semper affectum in Deum et res dias ut quod sibi occurreret
quod eum ab Sac mota retardaret displiceret ei et doleret se commisisse
Quae verba diligenter sunt notanda ex S. PP. ad confirmem nra doctrina
quod ad Controem tam actus detestationis seu displicentiae quam doloris negan:
tur. Quant a. 2. Ln ad peccatum veniale remissionem negatur gra
infusio. Rt Posse non negri infusionem alicuius grae habitualis qa ve:
niale peccatum non tollit gram neq eam diminuit sed sufficere ad
sublationem eius aliquem modum actualem Gra vel habitem Quant 3°
Ln peccata venialia remittantur per aspersum aquae benedictae Etc aeterna In:
usandi Rt affe qa peccata venialia non tantum tolluntur per infusum
Gra aut detestoem peccatorum sed et per motus reverentiales in Deum
et ad res dias. Sed huiusmodi e aqua lustralis aspersio benedictio Episcopa:
lis orao in Ecla dedicata et si aliqua sunt huiusmodi Ergo Quant 4° Ln
veniale peccatum possit remitti sine mortali. Rt negé qa ingt ad remis:

sunem cum culpa regnq aliqua Gra Deo non remittit venale sine
mortali. Cna 3ta Quoniam 4. quod opponit articulos 1o qnt dn peccata
dimissa redeant per subsequ peccatum. Rt non redire simplr sed secundq
qd id est non redit macula et reatus precedentium peccatorum similiter quia
opus Dei per opus suis imitari non pt: dr tamen aliquo redire in istum
reatus prioris peccati qa seqs alius peccati e gravior qa per hoc contemni:
tur aliqua ratione Dei bonitas quae ad Priam expectat iuxta illud S. Pauli
Rom. 2. Secundq duritiam tuam et cor impenitens thesaurizat tibi ira
Quaerit 2o articulo dn aliquo per ingratitudinem specialq peta redeat
Rt similtr peta dimissa redire secundq qd per subseqs peccatum propter
ingratitudinem tanqm ex circumsta aggravante. Ratio e qa coeteris
paribus peccare in benfactorem aggravat culpam. Sed ille cui sunt remis:
sa peccata habet Deum singulariter benfactorem etquo saepius remissa ta:
to magis benfactorem Deo iterando peccata negligit suum benfactorem et be:
neficia ac per cons seqs gravius peccat. Quaerit 3o. dn peta ratione in:
gratitudinis redeant in aequali reatu Rt non e necesse quod propter
ingratitudinem semper per peccatum sequens redeat tantus reatus qua:
tus fuit precedens peccatorum sed necesse e qd secundq proportionem redeat
id est si peta prius dimissa fuerunt plura et maior tum redit maior
reatus per qualecumq sequens mortale peccatum. Quaerit 4o. ut dn in:
gratitudo per quam redit reatus peccati sit speciale peccatum Rt
aliquando ingratitudinem ee peccatum speciale aliquando non: tum est

speciale peccatum quando qs in contemptum Dei aut suscepti beneficii peccat: tunc uò non habebit malitiam specialem sed tantum circumstantiam quandam aggrauantem quando qs peccat sed non intendit huiusmodi contemptum. Circa quorum 4. Sex ponit articulos 1° quit An per Priam virtutes restituantur. et Rt. Sicuti per Priam gra habitualis restituitur ita et virtutes restitui aequum est qa sequuntur gram sicuti propriae essiam. Ex quo colligit Ugui S. D.m de virtutibus mpsis non agentis. 2° a. quit An post Priam resurgat homo in aequali virtute Rt Quemuung prem post Priam resurgere in aequali gra quando: quando et in maiori: quando deing in minori: qa motus liberi arbitrii Paenitentis pt ee autgoriorabus gra à qua exciderat per peccatum aut intensior prior aut et remissior. Eandemq rorem dicit de Virtutibus esse q ex gra consequuntur. Quaerit a. 3. An per Priam restituat homo in pristinam dignitatem. Rt Cum dignitas respu Dei sit duplex una principalis qua idet constitutus erat mr filius Dei per gram alia secundaria scilicet introductiade qua glorinat frater Ludgi apud S. Luam Euestar nisi fruis tibi et mungm mandatum tuum Eterum: prior ergo dignitas restituitur homini paenitenti posterior non. Addit S. D. alia dignitem quant ad numa Ecclesiastica Sanctq censet non restitui qd mtelle si talibus criminibus sit subiectus quae sunt gravia scandalosa notoria vel quibus annexa sit aliqua censura. Quaerit a. 4. Utrum qua in Sacte facta possint mortificari. Rt affe qa res dicit mortificari

quando impedit à suo proprio effectu sed opa in Sanitate facta Sor Sabent
qa peccatum mortale impedit ne opa illa perducant hominem ad vitam
aeternam 4.° Quærit a S. Utrum opa mortificata per Peccatum reviviscat
p poenitentiam Rte affe qa p Pniam recuperant efficaciam merendi eum
q illa fecit ad vitam aeternam quod e ea revivisere. Quærit denq a.
6. An p pniam subsequentem et opa mortua vivificentur Rte Mortu:
um posse ee aliqd dupl 1.° effective qa sit e causa mortis sic peccata ee
dicunt mortua 2.° privative vdet quando exercemus opa exqne suo
bona sed illa carent gra qua est illorum opum vitalis vita. Neutra ergo
dicit opera vivificari sed illa penitus per Pniam abolei sac no in eo
statu persevezare in quo sunt exercita

QUÆSTIO 1.ª

An sit aliquod peccatum quod per Poenitentiam remitti non possit.

Suppo Non ee Si quem de peccatis damnatorum ad perpetuos geen:
na cruciatus qa certissum e ea fide tales sine ulla spe veniæ conse:
quendæ assumos aeternum duraturo igne. De Viatoribus ergo Sri Bustant
quæo Sic instituit. Suppo 1.° Nullum ee dubium pcta saltem
aliqua mortalia in vita Pnæ remitti posse p lim ma ex sunt loca
Scræ quæ hoc indicant. Unde nec ulla ad Sur Sarcsis inventa est quæ
id absolutè negaret Sed m hoc e difficilis An aliqua peccata p per

suam enormitatem hoc habeant utpote primam nullam delere possunt

SIMILIO I.° Nullum é petrum de quo homo cum Grá Dei non potest in hac vita poenitere. Est Credo hac omnis Catholicorum contra antiquos et novos Haeretios. Pr. I.° ex Scrá. Omnis D. Matth. 11. dicit Venite ad me oes q laboratis et onerati estis et ego reficiam vos S. Paulus 1. Timot. 2. dicit. Quod oes homines Deus vellit salvos fieri et ad agnitionem veritis venire. Unde sic argmtum duxi Deus nec vult à nobis nec vocat nos ad impossa sed oes nullo excepto vult salvos fieri et quisvis peccatis erit onerati et vocat ad se ut illos gratia sua reficiat &c etc. et venire ad Cnum ad gram assequdam. Ultra sic. Quem non é impossé salvum fieri eum quoq non é impossé poenitere sed nullus é hmo q non possit salvus fieri &c etc. SIMILIS I.° Oes homines vult salvos fieri quis vdet dat gratia sua auxilium. Sed non constat hoc quod oibus gratia sua det auxilium sine quo Poenitentia vera fieri non pt &c. R.° oibus hmibus Deam sine ulla exemptione dare auxilium Grá sua hoc indicatur Joan. 1. Illuminat oem hmem venientem in hunc mundum SIMILIS 2.° Illis verbis vdet indicare Scriptura impossibilem é Priam de quisq peccatis. Sic Ecclesiaste 7. Considera Dei opa quod nemo pt corrigere quem ille despexerit Simile Ps. 80. Dimisi eos secuncq desideria cordis eorum ibunt in adventionibus suis Rom. 9. Cuius vult miseret et quem vult indurat Joan 12 Propterea non poterant credere qa iterum dixit Isaias Excoecavit o:

ulos eorum et induravit cor eorum R.º Hæc loca et similia non aliud in:
dicare quam neminem à suis peccatis se posse convertere sine auxilio Dei
Deumq. hoc auxilium quandam pro ut peccata eorum enormia tam exigua
dare ut nemo cum illo ad Deum convertere possint
per quod et videt Deus eos de facto non convertendos et hoc modo dicit Deus
eos obdurare. Simili ratione explicari debent loca aliqua Patrum qui imi:
tantes Scriptæ loquendi modum videntur dicere quandoque de facto quæ impossibile
ée conversionem Unde ita particula (impossibile) quant ad possibile accipi:
enda é p eos quod valde difficile. Rnt aliqui 2.º ad hanc Instantiam
distinguunt auxilium quæ cumque homo dicit poenitere de peccatis duplex
considerari posse 1.º ut proxime ad opus manens. 2.º ut ad ea remote dis:
ponens v.g. concursus Divinus paratus per quem immediate influat in actum
poenitendi é auxilium proximum: a cuius no concursus quæ quoque mediate
recidit ad poenitendum id é declinando occasiones ultius peccandi revoc:
rando ad orationem petendo ut nos Deus ad se convertat et hoc é auxilium
remotum disponens ad proximum. Quare fieri pt et sæpe fit inquunt isti
PP. ut peccator non recipiat auxilium Dei proximum iga remota
spernit auxilia si tamen à remotis peccator incipere vellet semper
invenirent Deum paratum addanda et auxilia proxima saltem in vere suf:
ficientia Et ita notandus é Liminez in 1.º d. 46. q. unica quæ ali:
q damnant errores quasi ipse dixerit Deum malis sibi denegare
auxilia suffa ad conversion quod certe in ipso non é error sed ingenuosa

doctrina si sano intellatur sensu id est deneget Deus grandog auxilia grá
liet non deneget remota. Sed de auxiliis grá sufficientibus et efficaci abh
rutetur. Dices 3.° Deus aliquos bonos ita confirmat in Grá ut peccare
amplius non sac inta non possint et expedit aliquos malos ut ita destituat grá
ut amplius à peccatis non possint recurgere. R.° Non ée parem rationem quia
per hoc quod aliqs confirmatur in Grá non extraheitur à statu uiæ semper
ex ad beatitudinem et eqidi et mereri gradus illius quod est per se de rati:
one uiæ: posse aut peccare non est per se de ratione uiatoris status sed per
accidens: nam Christus D. uiator fuit qm ad gl.am cursoris et tamen peccare non
potuit: at nó quod aliqs ita deseratur in pcis ut amplius non possit tendere
ad salutem plane statui uiatoris repugnat. 4.° P.r Cornelio ex PP. S. Augs
in Enchiridio. c 65. dicit. Sed neq de ipsis cuiumodi quamlibet magnes remit-
tere in S. Ecla Dei desperanda est misericordia agentibus Pniam. et S.
Chrysost. Hom. 2. in Psalm. 50 dicit Nolo grauicam tuam tendas gra:
si poenitere, mille peccasti millies poenitere dum uiuis dum spiras
et si dui pt aam efflas poenitere non impedit tuis angustia misericordia
Dei 3.° P.r Romes. Isa q sic clamp pont Vel ideo aliqs non posset poeni:
tere de peccato qa peccata liberum arbitrium ita sonuerent ut illud am:
plius ad bonum non eet flexibile: nel ideo qa peccator deberet aliquado
desperare de salute sua nel denig qa grá Dei non eet tanta uirtutis
sed oia ex his sunt falsa 2.° 1.m qdem ex eo qa peccata ex se nó tollut
usum rationis 2.m nó qa óis uiator habet praestum sperandi immo et poe:

intendi de peccatis factum aut non é de impossibili. 3.° Ostensa qa Christus est propitiatio p peccatis totius mundi inx S. Joan. 1. Joan. 2. Sive S. Hieron in quadam Epla exe Lamat. Frustra mortuus é Christus si aliquos mundificare nó pot mentitur Joannes Baptista et digito et voce Christum demonstrans Ecce agnus Dei ecce qui tollit peccata mundi.

DICO 1.° Nullum é peccatum quod per Poniam veram remitti non possit. Hac Conclo est contra quosdam Catholicos q credunt posse quisq Sacrm poenitere pro quocunq peccato sed quod illa omia licet sit vera consequatur suum effectum minimum veniam peccati regant Cui sentiae fauet Medina Molen Cabanz et alii citati á Mario d. 8. de omia sect. 2. Verum mra Conclo est Doctorum communis tum antiquorum qm Rmi fundata in doctrina S. Thae Sic indeterq patet ex Conclone Precedenti. Pri ex Scra. Ezechiel 18. dr. Si impius egerit poniam ab omibus peccatis suis et custodierit omia iustitiam eius non recordabor. Zacharid 1. Convertimini ad me et ego convertar ad vos Unde tale sumit argtum Si peccata sua omia non possent cóseq veniam peccatorum sequeretur Sacra Scra et similia sonis ée fictiones quam vere misericordia diae declarationes qa quandocunq homo agit poniam p peccatis suis Deus non recordatur iniquitatum eius. Sed non recordari iniqtatum peccatoris est remittere peccatum Ergo. Sed nullum est tempus Viatori quo ille non possit agere poniam p peccatis. Ergo et nullum erit tempus quo Deus hoc peccatum illi remittere nolit. DICO 2.° Si Deus semper esset paratus remittere peccata poenitenti licet gravia et quotiescunq repetantur.

Et dabitur ex hoc maior licentia peccandi. R° nego consam: qa maior peccandi licentia oriretur ex desperatione veniae amplius ansegda. Unde S. Aug. lib. de vera et falsa poenitentia ex eo quod Deus paratus sit semp remittere peccata infert. Propterea deo multum displicere peccata qa semp filio est ut ea destruat non vero ut ea conservet.

QUAESTIO. II.

Quo Poenitentia peccatum remittit.

Sensus huius quoms est. In quorum gne caae Poenia suis actibus peccata remittat.

DICO. 1° Poenia non destruit peccatum nec in gne caae finalis nec in gne caae formalis. 1ª Pars Conclomis é communissima Ddn et patet: qa remissio peccati non ordinat ad hunc finem ut homo poeniteat sed contra poenitentia é ad hunc finem ut peccata nobis à Deo remittantur iuxta illud Lebor. 3° Poenitemini et delentur peccata vestra. 2ª Pars Conclomis é cont quosd RR. PP. 1° ex Trid. Sess. 6. c. 7. ubi postqm ostensum eet Iustificationem eé finalem caam glam Dei et vitam aeternam, mentionem dilectissimi Dei unigenitum, instrumentalem baptmi Sacrtum subduntur hae verba. Denum unica formalis causa é Iustia Dei non qua ipse iustus est sed qua nos iustos facit: et paulo post addit: hanc Iustiam in nobis recipi semper gratiam cuiusq disponem et cooperanem. Unde tale é actum. Unica caae formalis iustificnis est semper Concil. Et qa illa

est causa Justificationis mea formalis et unica cuius causam assignauit instrumentalem Baptismum Concilium. Sed Baptismus non est causa instrumentalis actus poenitentis sed gratiae habitualis nobis insertis. Dices Videt ex Concilio colligi non esse una causa talis iustificationis sed plures inde Gratiam cum aliis habitibus infusis sicque Concilium dicit Justificationem nostram (intelligitur formalem) fieri per voluntariam susceptionem gratiae et donorum et confirmari pt auctoritas Concilii tali ratione. Justitia constituit hominem simpliciter iustum non dicit unam peculiarem rectitudinem ad Deum sed plurium collectione et Justitia sane rectitudinem conferens erit collectio plurium habituum Propt hoc argumentum tum ex Concilio tum ex ratione sentiunt non nulli DD tenent gratiam cum aliis habitibus esse formalem causam Justificationis nostra sed alique illorum solum tanquam cum gratia aliquibus Politicis virtutibus cum eaque gratia aliqui non omnibus virtutibus infusis id amedunt. Sed probabilius est cum habitu Gratiae supposito quod ille sit distinctus a Charitate debere adscribi iustificationem formalem Ratio est qa Concilium id expresse declarat dicens Unica causa formalis etc. Neque obstat quod dixit Justificationem fieri per voluntariam susceptionem Gratiae et donorum: hoc ex ipso dum posuit Gratiam 1o loco indicauit causam formalem Justificationis: dona non subiungens assignauit principia inhaerentia operum: declaratur id pte ex doctrina S. Thae: sicut ex inhaerentibus ipsa tantum essentia animae perficit hominem faciliter et essentialiter potentiae non illam ansgtes ad hoc tantum spectant ut sint principia operum ita in supernaturalibus gratia hominem constituit sanctum quodammodo essentialiter alii non habitus ansgtes rationem

principii habebunt operum naturalium. Ad confirmationem dico Gram esse:
se hominis rectitudinem habitualem eamq habitualem eamq unitem alio
no habitus deservire rectitudini actuali in quantum per receptionem hu:
iusmodi habituum sumus proxime dispositi ad exercitium actuum super:
naturalium. 2o Pr. Contra rone tali. Actus disponens ad hujusmodi
non e caa talis hujusmodi. Sed actq et perfectibilitas gnia e caa disponens ad
hujusmodi. Maior patet. qa dispo non e ad suam formam effectum sed ad a:
liam formam u.g. humus calor non disponit ad calorem effectum formalem
sed ad ignem. Dicis 1o Pt disponere calor remisse ad intensum
calorem. 2o etc. Ro nego arsam qa comparamus calorem ut est alta
dispo ad ignem cum gnia actu ultimo disponente ad gram Dicis 2o
Contrario informis pt dici dispo ad hujusmodi formata vero per Gram habem
e caa formalis ut ita ex contrario formata ebexysa Gra consurgat in:
egra caa formalis hujusmodi: plq ad declaran 1o ex Coro dnte Aremo justi:
ficari per voluntariam susceptionem gra etc. Iogtq aut ibi de hujusmodi habi
tu atq q intelligitur q illam vocem, (voluntariam etc.) Greg refert ad hujusmodi
formalem. 2o declaran pt rone: qa sicut peccatum duab actum et
moralem habitudinem ad illum ita ad hujusmodi regnis et actus oppositq
et habitus moraliter illam habitudinem tollens. Prosl. Sane Instantia
utq Sotus censet ad hujusmodi concurrere formaliter tam actum quam
habitum ego huius tamen multo est rsh habitui causalitatem formale
ex facto tribui debere. Dico ergo ad Instan Distinguo illam contrario
informis et forma

informis et formatae non arguere distas causalitates contrarias respu primae
Justificationis sicut calor sumus à forma ignis informatus et ut ad sua informis
expensus diversitatem causalitatum non infert. Quod autem ex Consilio ad Just.
Dico Non aliud voluisse Consilium quam ad Justificationem adultorum praegri
disponem minimum voluntariam susceptiorem gratiae et donorum ad quam
parvuli tanquam sibi impossibilem non obligantur. Unde sic argeo. For:
malis causa Justificationis è eadem in omnibus. Sed actus Primi non est ee in omnibus
minimum in parvulis et qui usum rationis amiserunt Ergo Nec 2a ratio de:
clarationis plus probat quam actum oppositum requiri tanquam dispoem in adult.
Sic ergo oppositum declarat efficacia. In macula peccati duo considerari potest
unum è physicum idest quod sit privatio Sabbatis Gra aliud è morale
sit Sabbatio quaedam ad Gentium peccatum quod idest dr moraliter
manere quamdiu non remittitur Sed neutrum bonum formalis tollitur
per actum Ergo. Non 1m qa id debet tolli per fam oppositam Sabbatis autem
non dicit oppositionem proprie cum acta. Non 2m qa si id tolleret formaliter
faceret id per incompossibilitatem cum tali ratione peccati Sed hac ratione
non tollit Ergo. Ior patet: qa quae se formaliter tollunt per incompossibilitem se tol:
lunt ut lux tollit tenebras. Nor Pr. Actus Primi non est ita efficax ad
reparanda iniuriam sicuti fuit peccatum ad offendendum ex infinitatem iniu:
ria quae ex parte offensa promanat. Dicis. 3o Videtur quod sit ita efficax
actus Primi ad reparandam iniuriam quam fuit actus peccaminosus: qa actus
quo offendimus Deum non est infinitus nisi ratione qd seu obiective Sed actus

quo satisfaimus Deo e.g. Contrioms è ex infinitus obiectiuè qa respicit Deũ
q est infinitus Eo. . Ro Ex hoc argto quidam RR. uelle per actum
Contrioms tolli peccatum formaliter seu per impossibilem qa udit non
maiorem infinitatem habuit peccaminosus actus quam habeat Contritio Di:
cotamen Non satis cé ad reparacem effacem seu ad æqualem iniuriæ ut
tanta bonitas ponatur in actu quanta fuit malitia peccati qa licet illi actus
habeant æqualiam spectati in ratione bonitatis et malitiæ tamen carent
æqualitate considerati respectu iniuriæ et satisfactionis cuius valor ex personarum
circumstantiis pensandus est id est quod iniuria mgtdo crescat ex dignitate
personæ offensæ satisfactio uero ex dignitate personæ satisfentis ut fusius in
Mata de Incarne ostenditur. qa ergo nos sumus finiti et ille cui satisfaiimus
infinitus est, ppterea non é æqlitas alias si æqlitas actuum Christi suffi:
ceret ad compensacem sequeret quod oi actus q fiet ira Deum satisfaciens
ad æqlitatem qa talis quang actus est infinitus obiectiuè cum tamen Sci
ipsi aduersarii non concedant sed dnt id soli perfecta Contrioni aut amori
Dei sui oia debere tribui quam ansegter ipsi uidentur MSh Non ui:
det quo respectu dignitas personæ satisfentis ut ad æqlitem fiat resti:
tutio nam furtum contra legem commissum non é grauius imo leuius pt ée
rei dignioris personam ad satisfendum respicit. Ro Hanc instam non esse
æqpositum qa furtum ut furtum non é iniuria personalis sed realis
et ideo ex qnte rei mensuratur per se loquo non aut ex psnæ condi:
tione. At uero peccatum é iniuria personalis qa udit tali personæ infert

Sine gravius est inhonorare Regem aut Legem eius violare quam inhonorare
unum simplicem nobilem etc. Dixi per se loquendo qa ex accidenti et ratione:
nisi forsitan personam vdet pauper concernens qa moralis prudentum æ:
stimatione plurius illae damnum estimatur respectu pauperis quam divitis h:
ec et respectu divitis possit aliquando habere maiorem malitiam ut si qs u:
g. per vim honorfaciat Regi aut in eius contemptum et privato occultè aut
etiam aut et publicè tantum q accipiat.

DICO 4°. Pnia concurrit aliquo modo in gradu efficientis ad remissionem
peti. Clare id docet S. Th. Sti q. 85. a. 2. ad 3. dns Poenam expellit de rebus
effendo in quantum operatur ad destructionem peccati quod est remissibile ex dia
Gra Domine cooperante: quo loquendi modo S. D. indicavit non dem autem Pnia
effendo concurrere ad destructionem peccati sed illum q est intentio destruendi
peccatum Vnde a. 2. ad 1. loco ubi ponit pont hae verba Intentio operandi
ad deletionem ipsius peccati regnit specialem virtutem. Videtur ergo Auctor
Libri impugnans aliam actum q sit ultima dispo ad remissionem peccati est
principium aliqua ratione effectivum remissionis peti qa intentio faciendi
aliqd è quoddam principium effectivum respu executionis talis rei Sed in:
tentio operandi ad deletionem peccati è actus impugnans actum qui sit ultima
dispo vdit Contrionem sicut intentio amoris impat amorem E°. DICES S.
Th. dicit Actus Pnia impugn à Parte E° Pnia alios non impat actus R°
rego causam qa non repugnat imo imo unus institutis imperio altius: impat
ergo Charitas Contrionem statuendo Deum nobis offensum ut amicum: Pnia no

ut dnum iux dicta sup. Dico 4° Si Pnia per actum intentionis destruendi pctum consistit in gre caa efficiens ad remissionem peccati sequeret quod ipsa Contrio in Soc gre non destrueret pctum sqd Contrio é aliqd dictum ad intentione destruendi pctum Consens videt ee cont. S. Thm q absolé dicit Pniam oé peccatum expellere efficé. R° 1° Nl Sic ee inconmenia Contorem non destruere effecé peccatum qa habet alium suum modum peculiarem destruendi illud udé in gre caa maalis. Neq S. Th. in illo suo dicto respicit oés alias Pnia ed illos q Soc gstare possint 2° R° et Contorem posse aliqua ratione effecé destruere peccatum nam Contrio vel accipitur ut est pars Sacti et ita vel physice vel moralr caat gram ac q consens et remissionem peccati vel Contrio sumitur ut é actus virtutis et sic certum é eam physice non caare peccati veniam qa Soc debet fuere caando gram quod é falsum. Si tamen moralter quada causa assumetur id est in quant Contrio meretur de congruo gratiam et sic dici caare effenter qa meritum ad genus caae effentis revocatur

Dico 3° Actus Pnie qui est Contrio ad remissionem peccati consistit in gre caa maalis. Hac doctra é comissa Theologum fundata in Concilio l. sup. citto quod asseverat Pniam ad remissionem peccati consistere disponé Dns. Hanc aut dispoem Justam ipsa consequtur Unde sic argtor. Actus Pnie consistit ut dispositio ad remissionem peccati Et dispo aut spectat ad subiectum quod redditur per illam ad fam possidendam aptum Et consistet in gre caae maalis. Dico Non dicit Concil.

Priam disponere ad remissionem peccati sed ad Iustificationem &c etc. R.° Hoc
ipso quod dicit ea disponem ad Iustificationem consenter dicit ea disponem ad remis:
sionem peccati qa expulsio peti consequitur Iustificationem sicuti fam ignis consequitur
expulsio frigoris opposita. Dicis 4.° Salt Sic dicenq ea Priam ad
Iustificationem disponere non per aliam Contritionis informem sed per gram formatam
Rdi sup. ad hanc Instam. Verumtamen qa solus contendit vel saltem Contri:
tionem ut formatam debere ea disponem ad Iustificationem qa dispo debet ea
meritori de condigno illius ad quod est dispo: non pt aut inqt ea merito:
ria de cond.° nisi ut formata &c. Sed hec ratio soli est falsa qa meritum
de cond.° non habet locum nisi in persona sanctifata per gram Contrio autem
e dispo ad 1.m Gram ac gratiam non supponit gram sed illam aliquo an:
tecedit. Quare Contritio ut informis dicenda est ea dispo ad 1.m gram
vel saltem qa eatenq e dispo quatenus antecedit quodammo gram sed
non antecedit ipsam nisi ut informis &c Sed ratione e dispo Tertio patet
qa causa esse prior debet suo effectu aliquo Contrio qua e dispo ad gram
est causa grae &c. Ad summum ergo Contritio grae est dispo e meritoria
primae grae de congruo Contrio vero formata augmenti eiusdem Grae pt dici
meritoria de cond.° sicuti et gloriae. Ad melioremq Suae Rationis intellectum
Observa ex mente de Grae duplex a Doctoribus meritum assignari quod
vide suo loco. Merit de cond.° vocatur cui ex quadam Iustitia debetur merces
De congruo quod ex quadam congruentia mereatur mercedem ita dicitur et me:
ritum de ingrosse iustitiae cui qt se nulla interveniente Grae et liberalitate

operanti ex Iusta debetur premium. Hinc ad meritum de condigno tandem tres requiruntur. 1ª ut opus sit moraliter bonum: nam malum poenam non premium meretur. 2ª ut sit liberum. Si invitus hoc ago meretur Sa: beo 1. Cor. 9. Nec obstat si dicas Christus Dnus meretur per suam passionem et tamen passio illa non fuit ei libera sed ex precepto. Similiter Innocentes ab Herode occisi meruerunt vitam aeternam et tamen non li: bera sua actione. Non obstat ingrata et Dnus è libere passus. Preceptum autem sive fuerit Christo datum ut pateretur sive non quod a Patre e: xaminandum non infert necessitatem aliis nec nos liberè servaremus precepta Dei. De Innocentibus vero non aliud probatur quam quod illam eorum morte acceptant Deus ad vitam aeternam non verò ad meritum vitae aeternae. 3ª ut pendat illud opus ab Domino Mediatore qua in altera vita nec meritum nec demeritum est sed poenae aeternae pro meritis temporis aut poenae pro demeritis. Hinc S. Paulus ad Galat. 6. Dum tempus habemus operemur bonum. 4ª Condi ut autem quemadmodum ab Domino insitus per gratiam habitualem iuxta Ioan. 15. Sicut palmes non potest ferre fructum à semetipso nisi manserit in vite sic et nos nisi in me manseritis. Ubi per mansionem gratia insitans intellig. Dicis Satis est quod Homo maneat in Christo per gratiam actualem ex qua servet mandata ipsius Ro. Hanc fuisse doctrinam Baii damnatam à Pio V. cuius falsitas dicitur ostendit. Non potest aliquis de condo simul merereri vitam aeternam et mortem aeternam. Sed ex sententia Baii hoc fieret Et. Nov patet In

quantum homo ex grá actuali servat aliquam legem Dei meretur de con:
digno vitam æternam iuxta Baium in quantum deinde ille dies homo
é exus in peccato mortali meretur de cond° mortem æternam &c. Quod si
aliquando in sua observatione mandatorum omittitur vita æterna ita
de intelligi debet si meritum accipiatur de condigno quod illa observatio
fuerit ab hné iustificato per gratiam. 5a Condio. Promissio Dei et pactum
de compensione operis: licet opera ex suis iustis sua ratione per se digna
sint vita æterna cum eas habeant proportionem qa procedunt ex Gratia
quæ est gratia semen tamen Deus non obligat ex quadam iustitia dare no:
bis gloriam nisi pactum accedat. Pulchra é quorunq RR: ad hoc propositum
distinctio optime arcibans duas sententias oppositas quarum altera affirmat
necessum ee eio pactum alia negat ut adét opera suis iustis sint digna ex
se vita æterna proportione meritii non sint vero digna iustitia dignitate
nisi accedente promissione. Declarat id à simili: sicut ex si qs laboret
in vinea alterius non conductus à Dno vineæ dignus certe é ille labor
ex proportione stipendio diurno: qa tamen non accessit pactum cum Dno Vi:
neæ circa solorem pro labore non obligabit ex Iusta persolvere su:
ii laboratori: ita res se habet aliqua ratione in proposito Quare si defi:
ciat Quique conditio meritum debet dici de congruo non de condigno. Ali:
qui ad hoc restituunt ad meritum de condigno certa intensionem in actu
id est ut aliq sit intensior habitus alia vero ut aliq talis meritis referatur
ad Deum per Charitem. Sed neutrum probabile videtur regno. Non Im qa

in Scripturis in gra exeuntis promittit cuta etema tanquam merces nõ exigendo remissum aut assignaz. interesum. Non Zm. qa et alia opa bona naturalia ex suis habitibus elicita non vident habere ullu effectum cur ex se non sufficiant ad meritum de condigno.

QUAESTIO. III.

An omnino requiratur Penitia ad remissionem peccati mortalis.

Nil aliud Sac quoe ingriz quam Soc. An idit Sonus possit se ultimo disponere ad remissionem peccatorum sive formali aut Pnia pt illa e iizbus specialis.

DICO I.o Non requit ad remissionem pecti actus Contionis elicitus ex motiuo Pnia sed sufficit immo melius e si ille actus emanet ex motiuo Charitatis. Hac Conclusio patet ex dictis: si enz Contio ex motiuo Pnia elicita sufficit ad Iustficem ut suprà ondimus certe negari non potest si quis Contio ex pcipuo motiuo ue est Charitatis quemat quod illi nihil deest ad Soc ut ultimo disponat ad remissionem peccati Imo Suar. plurimis estimat quod ex tali motiuo debeat semp elici ut sufficienter disponat sicut suo loco aduertimus.

DICO II.: Non requiritur et absolute ad remissionem pecti actus Contionis formalis elicitus sive ex motiuo Pnia sive Charitatis sed sufficit aliquando actus prosecutionis amoris Dei super omnia. Dixi ali:

quando qa quod quandoq non sufficiat infra patebit. Hæ Conclusiones est cont Petrum Sotum lect. 4. et 5. de Pnia et alios eum sequentes. Pro nobis est Gabriel in 4° d. 14. q. 1. a. 2. a big Nominles quos sequ Vatia plu: ces alios pro se citans d. 7. q. 2. punto 2. Neq dissentit S. PP. ut sequenti Concle. Pr. 1° ex Scra. Rom. 8. Ego diligentes me diligo Joan. 14 qui dr: liget me diliget à Pre meo et ego diligam eu et ad eum veniemus et mansionem etc. Ex qua tale argtum. Qa actus quo diligimus Deu sur omnia infert quod diligamur proxime à Deo et Deus ex in illius maneat in nobis et ex sente disponimur per eum ad Justificn ac qa ans eqs remittit nobis pctm qa quandiu illue in nobis steuerat tandiu non possumus diligi ef: ficaciter à Deo. Ants primum patet: qa actus ex quo seqtur proxime remissio peccati infert dilectionem nostri à Deo per graam. Sed actus quo diligimus Deum sur oia é talis. Nor Luce 7° Remissa sunt illi pcta multa quoniam dilexit multu: imo ex Doctore Vasqz 1. 2a d. 203. colli: git dilectionem Dei ee caam sufficientem Justificnis nrae. Sed nobis satis é ex his colligere locis dilectionem Dei sur oia sufficere quandoq ad Justfcn in gne causa disposita. 4° Pr. ex PP. S. Augus lib. 2. cont Cresc. c. 12 postea qm dixit mundari pcta Contrae redidit. Mundant et ipsa q sugemunt nobis Sancte S. Bernard epla 170. Nemo ingt se a: mari diffidat si iam amat: neq ex redamare pigebit eum qui nos amavit mundum amantes. 5° Pr. ratone. Actus prosequens amoris Dei sur omnia ambiet eminent bonitatem Contionis et disponere potest ad Justfcn multi

et ipsa contrio. Ants IV. Con bonis tota bonitas est pafecte animum peccatoris ad Deum convertere et à peccato avertere. Sed hoc ipsum facit Sanctus est ex implicantia, ut per actum charitatis Dei super omnia convertat peccator ad Deum et ad peccatum simul afficiatur quod nec ex se patet quia duo actus vitales contrarii et includentes contradictionem in objectis suis non possunt esse simul: nam impossibile est ut aliquis simul assentiatur et dissentiat eidem rei. Sed dilectio Dei et affectus ad peccatum sunt huiusmodi actus: amor ex Dei super omnia dicit displicentiam omnis peccati sicut et contrio ergo inde excludit omnem complacentiam seu affectum ad oppositum. Quare homo amans Deum super omnia ita se in se disponit ut si peccatum ei occurreret mutaret statim ad talem eius detestationem et dolorem ex quadam necessitate cum ex supponat actus ille amoris esse efficax movebit voluntem ad destruendum peccatum in quo homo se ea agnoscit ita ut moraliter non possit peccatum illud non detestari id nolit continuare amorem Dei. Simili ratione sicut qui intendit efficaciter finem non potest nolle medium quod sit ad eum finem acquirendum necessum nisi desistat ab ea intentione finis. Patebit id ex seqti Conclu.

DICO. 3. Quando aliquis homo habet memoriam suorum peccatorum potest et debet elicere actum formalem contritionis sive ex motivo Pnae sive Charitatis alias quamvis haberet actum amoris Dei super omnia non disponeret se proxime ad Iustificationem sed tantum remote. Haec expressa sententia D. Thomae Sic. q. 87. a. 1. ubi inquit An Peccatum venniale sine Poena

remitti possit. Et Rdee Non regni talem poniam ad veniale sunt ad mor:
tale deleng additg ad tollenq veniale peccatum non sufficere habitualem dis:
pliceniam peccati quod habetur per habitum Charitis qa sic Charitas non
compateretur secum peccatum veniale quod est falsum: unde ingt segq
quod regratur quidq virtualis displicentia puta cum aliqs hoc modo
ferth secunq affum in Deum et res diras ut qcqd sibi occurreret quod eum
ab hoc modo retardaret displiceret ei et doleret se commisisse etiamsi
aliud de illo non cogitaret. Quibus verbis Cogh s. D. de amore Dei sup oia.
tanq concludit. quod tamen non sufficit ad remissionem peccati mortis
nisi ad peccata oblita: idem sentiunt dnt Ses pro qcedenti Concloe citati
quibus adde Sabum in tr. d. 14. q. 2. ad finem. Bellarm. lib. 2. de Pniá
c. 9. Suar d. 9. sect. 1. Coninq d. 2. dub. 6. Pr Qa Sic saltem indicant
loca Scra. Eccles. 2. dr. Si poniam non egerimq incidemus in manus
Dei Lucae 13. Nisi poniam egeritis oes simul peribitis Unde et locum
sup citum Lucae 7. Remissa sunt illi etc. explicant alicq Ptli de
Contrione ex motivo Charitis nec improbiter qa credibile e quod recente
habeat memoriam sui peccatum S. Magdal. Joc. 2. Memo esto
unde exideris et age poniam unde Tridentq sess. 14. c. 4. Fuit ingt
quomodo ad impetranq veniam peccator sui Contrionis motus necessarius
quod verba cum prognie sent forlem Contrionem de hac quantum fieri
pt acquirenda sunt. Pbles Imo ex his verbis Scripturae et Conciliorum
videt colligi Contrionem extra Sam ee necessam necesse medii ad

Justificem et quod è necessum necessitate medii tempo è necessum quia
sine medio non obtineretur finis acquiri nisi homo doleat et detestetur
peccatum prior nunquam instabitur quod è contra tredtem Circulorem
R° Non plus colligi ex Scra et Concilio quam quod homo formalem Con:
tritionem habere debeat quando hoc medio re ipsa uti pt tum autem pt
quando habet memoriam peccatorum quod si non possit tali medio
uti in re satis est quod illud habeat in voto quod votum mento in:
cludet in actu amoris Dei sur oia q est virtualis quaddam Contritio
DICES 2° Actus amoris Dei sup oia è dignior quam sit Contritio
et si Contritio semper sufficit ad ultam dispoem et actus charitis semp
sufficiet. R° nego consam quia si valeret sequeret ex ea absurdum
sic. Actus fidei Dia dignior est quam Contritio et si Contritio è ultima
disposio ad Justificem et et fuerit Consa à remine Catholico concedetur
Antis. est clarum qa actus virtutum Theologarum sunt digniores quam
virtutum moralium. Non ex dignitate e° actus disposio ac Justificem pen:
sanda est sed ex Scra Concilio Patrum et rationum in quibus oia Con:
tritionem tanqm ultimam dispoem ad Justificem ponunt. Amori aut
Dei sur oia Sacrificium tunc concedendum est quando Contritio haberi
non pt ut ita dicta. DICES 3° Non videtur satis apparere qua:
re magis regrat talis Contritio in memoria suorum peccatorum quam in eo qui
non è eorum memor. Ant alia Sr ideo fieri qa memor sui peccati detesto
dio teneatur ut facilius de illo anteratur a quo excusat ille qui è immemor

sed hæc Resp. non est adequata qa licet daret præceptum tale de quo sit non
ingro quod peccatorem ad Contrionem perfectam obligaret tamen non obligaret
pro semper qa præcepta affirmativa cuiusmodi sunt non obligant pro
semper. Quare si aliqs peccator elicuit actum Charitatis tunc quando non tene-
batur præcepto contrionis tam talis disponet se ultimo ad remissionem peccati quam-
vis illius recordet. R.° 4.° Ideo regni Contrionem perfectam in memore
suorum peccatorum in immemore vero non: qa Charitatis suimus atq censet
ee effax ad destructionem peccati cum a Deo non possit elicii talis Contritio
at no illius non censet ee effax adsp. sidersum qa amor effax impellit
ad detestationem peccati quando ea fall Sabeli pt sicut persistendo in exer-
cito suo allato Intentio effax finis ad electionem medii possibilis im-
pellit: sicuti ergo indicamus aliquem non effaciter intendere finem qndo
medium ad consequenem illius finis non assumit et e contra efficacit inten-
dere si medium assumat ita censendus e ille qui e memor sui peccati
non effaciter diligere Deum si contra talem amorem non consequatur
Dices 4.° Si peccator sui peccati memor elicuit actum Charitatis
et interim moriatur antequam elicuit actum detestatis disponet se ultimo
per illum actum amoris an non? R.° Si talis casus eueniret disponet
qa ille exercuisset actum Contrionis si illi inta fuisset superstes ac inde in
tali casu ita de peccatore sentenq e sicuti de immemore sui peccati
pub tamen talem casum vix posse accidere: qa in memore sui peccati
licet prioritate nad dicat ee prior actq amoris Contrio vero posteriorate

quadam et simul in eodem tamen instanti ejus sine ulla difficile sequitur
amorem detestationis ac dolor de peccato Unde valde é posse quod in habiam
quando homo et per actum Sacris et Contrionem disponit se ad gratiam quod
Deus per respectum ad utrumq actum gratiam infundat qa tam Contitio
quam amor Dei sunt ita separatim non possident ultima dispos. iuxta
Matam explicem Dicis 5° Enumeraumq ex S. PP. et Concilio
supra plures actus dispositos ad remissionem peccati Sed si qs oes Mor
actus adhibeat cum respectu ad oes Deus gratiam infundet R° nego
antecedens: qa alis actibus non competit separatim ultimo disponere
ad gratiam sicuti amor et Contitio. Ex hoc tamen quod homo oes actus à
Concilio enumeratos adhibeat non sequitur quod difficiles sint illi Contitio
ut contra nos arguunt Socinii qa oes Si actus necessa non essent
unus tantum ad alium disponit cum facilitat.

QUÆSTIO • IV •

Utrum peccatum mortale possit remitti de Potentia Dei absoluta per solam infusionem habitus

Sugo 1° Non ingri Sic a me de peccato originali qa hoc non aliter in
infantibus tollitur quam per infusionem habitus in adultis verò li:
cet aliqua disponens ordinariè pecgrantur dum ad Baptmum accedunt
tamen hæc in omni Ecclesia non sunt ita necessaria posito quod a:
dultus non habeat aliud peccatum mortale præter originale quin

per solum habitum gratiæ infusum justificari possit: nec ea peccata omnia non è voluntaria actu proprio personali et ad sui voluntarem non sequunt quoq; absolute actum personalem. Suppo 2° Non agi et si de peccato mortali actuali qa peccata quod remittit tollit peccata nondum actualiter et non tollit actu qin nec remittit alias simul eet et non eet quod implicat. Difficilis ergo solum è de peto mortali habitrali qpna voluntate contracto. Illud remitti potest de absola Dei potta sine ullo actu peccatoris per solam infusionem habitus Gratiæ.

Ia Sententia è Negans. Deum posse absola sua potta remittere peccata mortale habitrale ex qpna Voltè contractum per solam infusionem Gratiæ sed ingunt debet cum habitu coniungi aliqs actus peccatoris ut remissio peccati fieri possit. Tuetur Sanc sentiam ubiq Scotus Dnicus qui in 4. q. 15 a. 2. Petrus in. lect. 4 de Pnia. Probat 1g 1° auctte S. Tha q. q. 86. Sic a. 2. dicit sic. Impossibile è quod peccatum alicui remittatur sine Pnia se: unq quod è in vbis: Cogit aut ibi S. D. de peto qpna Voltè contracto et commisso. Unde argitur Scotus Verba S. Tha non ont intelligi se potta ordina et debent intelligi de potta absoluta. Ants Probat Tha dicit impossibile S. TS. remitti peccatum sine Pnia ut è in vbis qat è possibile remitti peccatum sine Pnia ut è Sacrtum. Sed sine Pnia qat è Sacrtum non pt remitti peccatum qpna Voltè contractum nisi p absolam Dei potam et sine qpna qat è in vbis per nullam remitti pt potentiam. Verum ad Sanc qbem Scoti Rnego ants

ad hoc rego Nosem qa non unquam et de lege ordina remittitur
peccatum sine Pnia Sacrto sicut et remittebat ordine antequa Pnia
rationem Sacrti induceret Instat Sotg In lege gra S. Tha argumentu
procedit sed in Sa lege non pt ordinarie tolli peccatum sine Sacrto
Pnia in re ne luoto suscepto 2o R.o I.o Maiorem ee falsam: nam S.
Th. affert exemplum quo indicet Pnia necessitatem ex Hierem. 18. L.
Priam egent etc. Nor et ex hoc falsa qa S. Th. loquitus est ibi
de Sacrto Pnia in resuscepto quod verba eiusden indicant dum dicit
Sacrtum aut Pnia perfuntur per officium Sacerdotis legantis et solventis
sine quo pt Deus peccatum remittere sicut remisit Suis mulieri adulte-
ra et peccatrici. 3o Ledit Suar. S. D. loquitur ee de necessitate
intra Pnia quam habet ut e virtus non aut de necessitate extra quam
habet et accepit ex voluntate Chri ad rationem Sacrti cuncta. 3o
Pt hac sentia Impossibile e ut Deus remittat peccatum nisi diligen
peccatorem sed non e possibile diligi peccatorem a Deo sine actu peccato-
ris et impossibile e remitti peccatum sine actu pctoris. Nor patet Dilectio
non pt ee simul et odium eiusdem rei sed peccatorem Deus in re non re-
mittit peccatum odit et si diligit ipsum agnoscet quod remisit illi peccatum
Nor 2o gbatur Homo avertus per peccatum actum a Deo non pt diligi a Deo
nisi convertat ad ipsum per actum poenitentiae quod declaratur: qa si
autem pctor habitualiter non pt constitui peccator et per absolutam Dei
potentiam nisi cessent actus ipsi peccaminosi avertens a Deo ita non

potest constitui in statu habitualis nisi antecesserit aliq bonus penitentiae
ad Deum convertens. Hoc argum non è efficax: qd qd ex nunc sit de ma:
iori qua intendit quod Deus non possit aliter remittere peccatum quam diligen:
penitentem cuius dilectionis temus sit gra quod an verum sit postea disci:
tur dicetur. Transeat è nunc maior et negat minor. Ad cuius probatem
nego antecedens: ad declarationem negat sanctas qa status penitentiae semp è opus
hominis non Dei et no status iustitiae pt ee donum solius Dei quod ex eo ostendi:
tur: qa Deus absoluta sua potentia non pt ceare hominem in statu penitentiae
sed in tali statu nel nos ipsos collocamus nel qd culpam primi parentis
nostri collocati sumus et vero in statu Iustitiae et parentes nostros ex
sua tanta bonitate posuit et nunc oes nos principaliter in statu Gratiae resti:
int: nam licet aliq alia quedant gratiae tamen et illi sunt magis dona
Dei quam opa mra et gra habitualis ansegs tales actus cum aliis
habitibus sunt solius bonitis Dei et Sesum in nos refusi: qd ergo ambi:
titionis sint si et sine his actibus disponentibus absoluta sua virtute gra:
tiam suam nobis infunderet nosq ex penitentibus iustos per eam con:
stitueret. 3o Pr Sentia Soli Penitentiae habitualis ut nunc est
non solum habet principaliter p[ro]prium gra habitualis sed et moralem
id est in gnem peccatum actuale quod nel è principaliter detestandis debita
inee nel aliqd aliud ut alibi examinatur semq suam malitiam
quodammodo in pctore perseverat qsumq affuit et denominat indeq
penitentiae ratione peccati habitualis dr ee inimicus Dei habitualis

qa iniuria semel alicui illata eumq quádq moralem aestimoem ma:
net in inferente eumq constituit iniuriosum erga alterum donec aut plane
resarciatq aut remittatq sed peccatum per solam infusionem Grae non pt remitti
nisi quad 1m privationem et ad sublationem alterius eio Gregzerecq alteq peccatis
qa quamdiu homo non retractat peccatum per suum actum quod commisit
tamdiu dicetur in illo moraliter persenerare. Por patet qa peccatum in sta:
tu purae náae fuisset vere peccatum et tamen non habuisset cum privati:
onem Grae Et Nor Pr. Illud tollit habitus physicus Grae cui opponitur
sed soli privatio physice opponitq Et. Nor Hac ergo habitq Morali illi ser:
varentia peci neq opponitq directe neq indirecte: de 1o claum é de 2o
sic ondetur. Ideo opponereq indirecte qa fundaret illam privationem phy:
sicam aut assequeretur sicut actus physicus fundat malam moralem: sed
ex eo non opponitq: qa privationem Grae non assequitq moralis deordinaio
peccatoris sed potius hac moralis deordinaio antecedit privationem Grae
qa illa et in statu purae náae fuisset inventa Et. Hoc argumentum
indeq habere iisem apparentiam quam Gredens non tamen urget effi:
caciter: nam minor est neganda quia si eet vera probaret debere duas
ee formas expellentes fabr peccatum alteram qe habitualem ut et Gram
alteram vero actualem minimum retractionem peccati quod sig repugnaing
seq ant Consilium ordinis. Ad Probem Nors dsto maiorem Illud
tollit habitus Grae cui opponitq vel primario vel secundo. Nor sintr
distenda Opponitur privationi Grae primario habitus Grae consecundo oppo:

ritur privatim moraliter eodem modo nego. Opponitur ergo tantum secundario
de 2m Probatem minoris dico licet habitus Grae secunq suam physicam
entem vel informationem consideratus non mutet statum peccati commissi
et non rebaptati tamen quia secum affert remissionem personae offensae
multum immutat moralem statum seu permanentiam talis peccati Opposi:
tio ergo grae cum privatione quacunq peccati habitualis ex Sto ent qa
gra adiunctam habet remissionem et condonem Dei sibi debitam ac
consequenter sunt de facto sola Pusba habitualis c forma expellens omnem
maculam habitualis pcti quoad dispositos ita et sine Quis Sto ipsum
postaret sine id quod est morale in illa macula pandet in privatione pcti
Grae sine potius eanq induat nam aliqui volunt peccatum in statu grae pri:
vatio consistere in privatione grae et exinde moralem de eodem subsequi
alii principio pcti habituale in peccata illius dependentis collocant qua
privationem grae consequuntur: de quo sic non disputab ex professo.
Zae igitr SENTIO cominus et vera amplectenda à me AFFIRMANS Pos.
te Deum per solam infusionem habitualis Grae remittere quod cunq pec:
catum mortale. Sta Scotista cum Scoto in 4o. d. 14 q. 1. Nominles cum Ga:
briele ibiq a. 1. et 2. Ocam ibid. Valia Sii q. 3. p. 2o Suarez 3. p. d. 9
sect 2. Patet ex prioris refutatione et Pr. Pte habitus Grae infunde
tur sine ullo ipsius actu. Petr. Ants patet 1o In infantibus. In adul:
tis nó id fieri posse ondtur 1o sic qa donum Glae et Deus absoluta
sua potentia impertiri homini quem non poenitet peccati ut concedit Scog

Et et donum Grae Sabbatalis concedi pt. 4° ordinatur Ita Deus mundum dilexit ut filium suum unigenitum daret cum adhuc homines inimici et peccatores seu impoenitentes essent. Et et de absoluta potia donum Grae peccatori impoenitenti pt dari. 3° ordinatur de quod se habet tant per modum dispois congrua sine eo pt infundi forma sed autq poenitentis habent se tantum modo per modum dispois congruae Et. Nor sup declarata est. Por patet Inductione in naturalibus: nam calor cum siccitate è dispoo congrua ad form ignis introducend frigus cum humiditate ad form aquae etc. Atq hae Dei potia absoluta non sunt necessaria ad inductionem formarum naturalium Et. Sed nulla ratio pt ordi quod Deus id non possit facere ut è auctor gratae in rebus supernaturalibus quod patet in naturalibus ut è auctor naae Et. Maior pro ueri è Consa ergo 1mi Enthymematis Pr. Gra habitus connaturaliter expellit peccatum sicq connaturaliter habet coniunctam remissionem Dei. Et si ponatur in pectore insiabit ipsum sine ullo illius actu. Consa Pr. Ideo Gra non insiaret ita posita in homine peccatore qa sicut commissio peccati pendet per se a libera Voltate peccatoris ita et remissio sed falsum est ita pendere Et etc. Nor Pr. Remissio peccati non è opus peccatoris nisi ad summum dispositivum sed è opus Dei Et falsum è aequalr pendere commissionem et remissionem peccati ab actu hominis quae commissio peccati per se et efficaciter pendet a Voltate creata remissio nro illius per se et efficaciter pendet a Deo ac consens ab eodem

efficaciter pen

efficacter fieri potent sine dependentia ab actu Voluntatis creatae

QVAESTIO · V ·

Vtrum peccatum mortale possit remitti per solum actum de absoluta Dei potentia

Varia sunt placita Doctorum circa hanc quaestionem. Alii cum Vala. 1. 2ae d. 8. q. 5. p. 5. Negant absolutè posse peccatum remitti sine habitu grae infusae Alii cum Vasqz. 1. 2ae d. 206. et 207. absolutè concedunt posse remitti peccatum perfectè per solum actum dilectionis Dei sui odii aut Contritionem Alii cum Soto in 4to d. 15. a. 2. Sane distinctionem adhibent quod idem sine Gra ut è gltas possit peccatum remitti sine gra vero ut è gra negant. Alii cum Grego. Arim. in 1o d. 17. q. 5. a. 2. simpliciter docent de facto nunquam remitti peccatum sine habituali gra de possibili tamen Asertim quoad id quod dicit in ea mors non repugnare asseverant. In tanta sententiarum varietate quid Doctrinae videatur aperiam. Ea nos hac quaestione pertendi ad Hrem tam in statu Gra quam in statu purae naturae ideo 1a Conclusio dica quod sententia sit in hoc negotio ut homine in statu puae naturae dum ad Hrem in statu gra constitutum accedam.

DICO · I° Posset Deus in statu purae naturae remittere peccatum mortale hominis peccatoris sine ulla infusione habitualis Gra sanantis imo et sine ulla acta auxilione Gra ordinis seiusq. Haec Conclusio è contra Vasqz. ibidem citantem pro se alios: pro illa tamen sunt omnes tenentes quod in statu Gra

peccatum quoad id quod Deus in eo moris tolli posset sine Gra infusione quos
segti referam Conclusio. Pr. 1°. Nulla aperet repugna quod Deus
solum actum naturalis ordinis v.g. amoris aut Contrionis auferet ad remis:
sion peccati in statu pura naturæ Et negans non é Deum posse remittere
peccatum in tali statu sine ulla gra sive habituali sive actuali quæ
sit ordinis supernatalis. Ants Pr. Si qua eet repugnaa maxime quod peccatum
commissum in puris naturalibus auerteret Hom a Deo tanqm a fine supernatali
et privaret illum gra Dei. Sed utrumq hoc falsum est Ergo. Sequa debet concedi
ab Adversariis qa has repugnas illi affirmant. Nor Ergo Pr 1° quoad 1m
repugnam. Peccatum in statu pura naturæ auerteret tam Hom a Deo tanqm
a suo fine naturali sive prout ille é aut Sor naturæ Et non recte asserunt Ad:
versarii peccatum auertere a Deo Hom tanquam a fine supernatali. Ants Pr
In statu pura naturæ non erat possibile homini cognoscere Deum ut finem sup:
naturalem Et peccando homo non auerteret se a Deo ut a fine supernatali. Ants.
Patet: qa ex puris naturalibus non pt Deus cognosci ut finis supernatalis. Consa Pr Ubi
est impossibilis conversio ibi et erit impossibilis auersio Sed ad Deum ut finem
supernatalem impossibilis fuit conversio in statu pura naturæ Ergo. Nor Pr Ubi
est impossibilis cognio Dei ut finis supernatalis ibi et impossibilis é conver:
sio vel ad finem supernatalem: qa conversio Dei nec est ipsa cognio sup:
naturalis nec certe actus Voluntis consequens cognitionem Ergo etc. 2° Pr. Nor quo:
ad 2m repugnam. Illo privaret peccatum in statu pura naturæ quod
illi est debitum Sed gra non fuisset debita statui pura naturæ Ergo peccatum

in eo q stata non habuisset illius privationem Nor Pr Qa gratia statu
vel est debita proxè vel remotè. Non 1m Qa debuisset homo eé e levatus
ad statum gra si ei proxime deberetur sicuti nunc videmus proximè hominí
deberi gratiam sed ha é antha supponen Ep. 2m nó si dicatur tunc hoc esset
vel qa homo ex illo stata poterat elevari à Deo ad statum Gra vel qa
peccatum illue commissum fuisset talis naca ut illo posito peccatum non fu:
isset capax Gra 2m ergo dici non pt nam ex hoc quod homo posset ele:
vari ex stata naca ad statum Gra non aliud segr quam quod homo antha:
beret nonum debitum vdct gra si elevaretur at quod illue antabat ar:
tequam elevetur non probat. Similiter ex eo quod pchm illue fuerit ta:
lis naca ut illo durante homo non esset capax elevationis ad statu Gra
non recte infertur quod pchm illue haberet annexam privationem Gra sed
hoc tant infertur quod rebitudo Gra non possit induci i supponat rech:
tudinem debitam in statu pura naca ac prioris ad summum hoc dici pt
quod pchm in statu pura naca habuisset annexa privationem Gra fun:
damentalr et remotè non verò fatr et proximè quod nl obstat Condom
nd PRIMUS 1o Peccatum in statu pura naca dignum fuisset etna
pena tam sensus qm damni sed hoc non videtur posse consistere
si non haberet adunctam privationem Gra prout qa para damni
consistit in privatione visionis Dei cum visio Dei é supnatis Et non pt
talis poena aliquam Gra privationem in statu Rio Nego nvem: de
pena nó damni dico non aliam ex in peccati consequeret homo

quam carentiam visionis Dei seu Deitatis naturalis: quod vel ex eo patet quia etiam ii qui in statu puræ naturæ viverent recte, habuissent caritatem Deitatis naturalis et carentiam beatitudinis supernaturalis ex vi peccati originalis nisi non habuisset ortum in statu puræ naturæ. DICES 4° Saltem in statu puræ naturæ debuisset remittere peccatum per aliquam gratiam permanentem repositam in potentia quæ est adimplens naturalem habitualem unionem possibilitatem cum peccato sicuti et in statu Gratiæ fecit idipsum per gratiam. R° Ista particula (debuisset) sumat absolute respectu potentiæ Dei vel est quod Deus aliter peccatum non potuisset remittere in statu puræ naturæ falsum é quod dicitur Secundo sumatur per modo quodam commenti ad remissionem peccati in illo statu dico é valde probabile quia et in statu Gratiæ licet remittat peccatum per Gratiam idque credimus é de fide aut saltem non é tamen impossibile quod Deus et in hoc statu possit remittere peccatum mortale sine infusione Gratiæ. Unde si peccatum in statu Gratiæ secundum Vasquez remittitur fuit per dilectionem autem Dei super omnia cum et id non potuisset fieri secundum autem gratiam gratificantem illi statui nec illa habitus desuetudinis effare.

DICO 4° Possetque Deus in somnis elevato per infusionem habitum supernaturalem ad statum Gratiæ tollere quasi peccatum de abstinentia non infundendo illi ullum habitum. Pro hac conclusione videntur non id commenisse ex mente Doctorum Scholastica Thomistica docet et recte inducit Conradus n. 1. 2d sur q. 115m a 2. S. Th. Scotica qa

Sabet fundatam in Scoto in 4° d. 1. q. 6. et d. 14 S. de 2° et d. 16. q. 2.
Nonnullum nō ée eamq doctrinam clarè colligitq ex Ocam in 4° q. 3. Greg°
Arimin in 4° d. 17 q. 1. a. 2. Gabr. in 4 d. 4. q. 1. a. 1. q bus subscribunt plu:
rimi alii PPli quos citat et seqtur Suar. tr. 3. de gratia lib. 7. c. 22. Pr
Nulla est impietas cur id fieri non possit qa si aliqd eet maxime
conveniret id Deum vel peccatorem. Non 1m Qa si Deus fecit remis:
sionem peccati per qltem habitualem cur non poterit id postea a:
cepta ratione / Postrim / p qltem actualem in q. p amorem Dei sup
oia. Non 4m Qd peccator per actum Charis Dei sup oia postrim
si ei Contrition adiungat perfecte é amicus ad Deum et a peto aversus
Ppter respectum ad talem actum non impluat sibi remitti pctum à Deo
quamvis ex actu non sit forma per impossibilitem expellens pec:
catum tamen nulla é repugnaa quod tali actui Deus adiungat
remissionem sua sicut de facto licet magis adiunxit remissionem
suam ad habitum Grā Pccm in statu Grā habet annex:
am privationem grā Sed privatio Grā non potest tolli nisi per gratiam ex
illo comi axiomate Privatio forma non tollitur nisi per formam R°
Hanc Instam tantq ulgbare quod Omini non possit remitti
peccatum sine grā perfecte id est in quantum illi ita remittitur
ut ille cui remittitur nere sit Ea bitatis sanctq et amicus Dei at nero
nongbat quod non possit remitti imperfecte id est ut ille cui sine
grā remitteret peccatum nere diceretq ée non peccator seu non esse

in statu peccati non aut diueret mistq habitualit: in Conclorē aut
sic non plus intendo quam quod peccatum considratum in ratione de-
formitatis moralis quam habet cum peccato quod fuisset in
statu naturæ pure possit stare sine gratia habitualis infusione posset ex
Deus ita fuere ut illa priuatio quæ non iam haberet rationem priuationis
sed negationis atq ita haberet non rationem culpæ sed poenæ cu:
iusmodi qa ppter remissum peccatum mortale posset Deus ab sola sua
potia reducere suam ad statum pure naturæ et tum illi non esset
debita gratia qa sed debitum habendi gratiam non è hominis naturale sed
ex ordinatione Dei. Patebit ad magis ex quione seqti Lege si
Deus ita tant elevasset suam ad ordinem supernalem ut noluisset
illi infundere gratiam habitualem sed tant dare illi auxilia actu:
alia sufficiēt cum qbus exercere posset actus supernales tunc et ssdē
hominis si peccasset perfecte remittere potuisset peccatum pactum
supernalem sine illa habitq infusione Ratio è qa tunc peccatum
non priuaret suam habitu gratiæ non ex eet ordinatq ut suppo
ad habenq habitem gratiam.

QUÆSTIO • VI •

Utrum per solam Voluntatem Dei peccatum mortale
remitti possit de potentia Dei absoluta.

Hæc quæstio magis pertinet ad 1m 2a ubi agit de Justitia mta cum stare:

tuos qui autenduat Justificationem nam fieri quoque tam extram
sed imputationem nobis Justitiae Christi Unde Vasquez aliter insurgit d.
206. c. 2. l. 2. a. ant Suarem et Alium doctam quasi amedunt
posse peccatum tolli sine ulla mutatione physica peccatoris ac si eet
Sae doctrina multum pro Socinianis. qa tamen inducet Sae difficultates an:
nexa cum Eucharistia ideo qd in Sac re sentiam nunc aperiam.

PRIMO 1° Non qd sola voluntas Dei ita peccatum remitti ut ex tali
remissione nere duamur iusti fatr et amici Dei Hac Corollo est
ant Socinianos quos citat et docte refutat Bell. l. 3. de Justificatione
Pr. Ee iustum formaliter e à iustitia formali sed Voluntas Dei Ergo non
est ee Justitia nra formalis Ec. Pr patet: qa effectus formalis si sit primarius
impossibile e ut sit sine fa. Nor Pr. Ergo Voluntas Dei posset esse
Justitia nra formalis qa per eam imputaret nobis Justitia Chri sed hoc
e absurd. qa si per solam imputationem Justitiae Christi possemus ee
iusti formaliter Et Christus p solam imputationem peccata nostra posset
ee inustus formaliter Consens et ainimus admittere Soret Sequa
patet Qa Socinian ita volunt imputari peccatum nrum Christo ut
ant imputat nobis Justitia eius. Quare si dicerent Soc Cat Solli
Lut Sozes quod iusti fatr possimus ee per Voluntem Dei extram na
tant non faverent Socinianis sed potius essent qui Haeretici.

PRIMO 2° Non e Soc favere Socinianis eduere p sola
Voluntem Dei posse ita tolli peccatum ut peccator illo non dicatur

gere nobis propne tamen post remissum peti sed dicat non peto
Ratio ea qa fauere Socinus est inclinare in eor errore sed aut Soci
Sociniantes non inclinant in eor errorem qa error Socinianorum
est in duobus. 1° quod peta non tollant nere à nobis sed tant no imputent
2° Dispensem mam fiei per solam Iustiam Christi nobis imputata
Sed neutri error fauet Sententia qa dum ait posse tolli
peccatum per absolutam Dei potam sine alla mutatione physica peccatoris
non dicit non imputari sed tegi in tali peccatore peccatum sed nere
tolli similiter non ait posse Deum ee iustum p solam imputationem
Iustiae Christi sed dicit id debere fiei in nobis per Iustiam formam
in nobis receptam Illa Salt Sententia indet ee aut Concilium
quod remissione peti mi inducit fiei per mutationem physicam indet
Sabitualem gratiam. R° Concilium loquitur ee de facto qat indet
Concilium loquitur ee de facto qat indet Deus remittit peccatum no
in de possibili Ergo stera dicit Sane dispensem Iustiae ipsa caste
qk quod non sola peccatorum remittis sed et sanctio Quae verba
Concilii indent falsae hac Sententiae asserenti posse peccatum tolli
per solam remissionem eius non no p sanctorem talem no remissi
orem peti qualem ibi ponit Concilium verum e nec de absoluta
Dei potentia fiei posse sine physica mutatione peccatoris: qa Iustitia
et de possibili non tant dicit mutationem privativam seu abla
tivam mali sed et positivam et inductivam bom:

DICO 3°. Nulla é implicatio ita remitti peccati peccatum sine ulla mutatione physica peccatoris seu per voluntem Dei tantum ut cessante illo homo cui sic remissum eet peccatum non eet amplius peccator. Hac Conclusione stante Vasque citatus Habet tamen patronos tum Scotistas tum Nomistas Legit eosque Suarez tum Sa d. 9. sect. 4 tum t. 3 de gra lib. 7 c. 23. qui plures alios se citat et Coning. d. 2 de gratia d. 10. Pro 1° ex solutione implicantiarum quas adversari ponunt. 1ª implicantia Ee in peccato nonee aliud quam Dnem peccasse illoque peccatum non retractasse. Sed reatum ex sis per voluntem Dei auferri. Non 1ª Qa ad Gtem: ritam rondat potia. Non 2ª Qa retractatio peti debet ee vel facilis vel instantis at per solam Voltem Dei non retractat peccatum formaliter sorex debet fieri pactum peccatoris non et instantia qa adpet per Sabitum Gra Ex. de Sancti implicam R° nego peccatum Sabitum: ale constitui p peccasse et non retractasse Ratio é qa pet peccator peccatum retractasse sine perfecte sine imperfecte et tamen remanere peccator si imperfecte retractet quod fit per attritionem de facto remanebit in peccato si non accesserit beneficium Sacrti: si no perfecte retractet minimum si Charitem aut Contrcem a Deus de absola sua potia posset sic retractanti non remittere peccatum. Quare potius dicenda é: ee in peccato non aliud ee quam Dnem peccasse et Deum offendisse illi non satisfecisse ab illoque veniam non obtinuisse quia quamvis mutatio fiat in Dne si Deus a Deo veniam peccatorum

non obstinet nec in peto ent. Hinc S. Lugas lib. 1. de mysteriis c. 26. dicit. Manent Ego peccata nisi remittant Iam infero ego ex opposito Et si remittant et si non sint remissa non manent

2 Implicat é quod Dei Voltè factum non est Illud ab eo per solam voltem destrui regt Deo petum voltè Dei non fuit factum sed hominis Et ad illud destruendum sola Voltas Dei non sufficiet nisi diat destrui in tali casu peccatum à Deo é tegitant Illud quod é absurd: Hinc implicantia nego iorem licet in physicis non posset hoc contingere ut destruat qd fram sine aliqua contraria aut saltem sine influxus Dei de quo Ph. in moralibus in destructionibus nil é inconuenie à solis Dei voltè destrui illud quod suis Voltè contractum fuit sunt matrimonium notum pt Deus sola voltè remittere in sentia et Aduersa non cur e et in peccato Lo fieri non potest Qsed cum petum respiciat Deum quem ille offensus est quamdiu e Deus non mult offensa ab Sne tolli tamdiu Sono é petor qqd in Sne mutationis physica fiat Et ex eo tant qa Deus multa condonare offensam licet nulla mutatio physica intercedat tollet ab Sne peccatum. 3a Implicat. Impossibile é denomen realem tolli sine mutone reali sed cé in peccato é denominatio realis Et. Hac mutatio non pt reperi in Deo Et in Creatura ac consens sola Voltè Dei tolli non potest peccatum Contra 1 Implicat fieri transitum ab affirmatiua ad contradictoriam

negauam sine uera mutaone Et peuator transiens ab hac affana
ee peuatoris ad contradictoram non ee petoris non pt transire sine
uera mutaone Hac mutao non pt ee nisi in ipso recepta Et petrum
impliceat tolli sine mutaone. Ad hanc implicantiam dico. Si mutao
illa intellatur in petore moralis concedo totum argtum Si de muta:
tione physica nego. qa sicut petrum non e in homine nisi p denomi:
naonem moralem aliqua tamen raone realem qa id quemlibet
ab alia reali extento rel a privaone reali cta quando tollit no
regnt in petore nisi mutaonem moralem quae fit per solam Voltem
Dei Non pabet ad confirmem cuius ior fpo pt applicari et ad
mutaones morales et ad physicas Consa no et Nor intelligi debet
de mutaone morali. Insta cont versionem. Letg liber Dei
debet terminari ad actum effm physicum ad extra. Sed actg Voluntis
Dei qui remitteret peccatum Sui est liber Et. Ior Pr Letg liber Dei
debet effiere aliqd physicum non intra se Et extra. R° Nego iocem
ad gbem dico sufficere ad libertatem actg Dei si effiat aliqd morale
quod clarum e et in adversario sentia nam Vasqz dicit posse Deum
remittere homini sola Voltate peccatum origle Simultq poeram no peccato
ino et noti obligaonem aut matrimonium Sed ut sta libere remittat
non e opus ut aliqd effiat physicum in eo cui remittit ut concedit
Vasqz. Et ad saluanda actum liberum Dei ad extra non regrit sim:
pliciter effiria physica. Alias si actg Dei liber regreret physicum

offerim adversa et falsa est sententia Deus ante mundi conditum vere et libere amavit electos qa ex illius amoris mi fuit predestinatum ante mundum conditum. 4ª Implicat In peccato non tantum inveniatur ratio offensae seu iniuriae dia sed et intra quidem inordinatio quatenus per peccatum actuale recta ratio fuit violata et licet Deus posset sola Voluntate remittere culpam quam et offensa eius mundi videat appetere quo possit eam remittere quia illa est contra rationem. Ante Pr qa et di. q impossibile peccato Deus non offenderet ad hu posset esse peccatum in quant est contra dignitatem creaturae rationalis Contra quod Pr Per ex: tinsecam condonem Dei solum potest remitti iniuria in qua illi facta est non vero in quantum illata dignitati creatae rationis et. R.o nego consequentiam Pro bois nego ants. Pro quo observa. Licet in peccato actuali reperiatur malitia conversionis ad creaturam et aversio a Deo nihilominus postquam transiit peccati actus non desinit remanere in sua peccatum quia habet rationem culpae nisi ratione aversionis a Deo ratione vero conversionis solum remanet ad poenam obligatus Quare si fingamus illa casu q impossibile quod Deus non offenderet peccato post transactum peccati actum nil remaneret in homine nisi obligatio ad poenam seuq non redderetur Sed illum dignum odio sed conducta Colligit id ex S. Th. in 4.o Sent. d. 18. q. 1. a. 2. q. 3. Ic Ergo In peccato duo sunt Sed Conversio ad commutabile bonum et aversio a b incommutabili bono et secundum Sic duo sunt effus peccati unq est indignatio Dei ad nos aversioni peccati rendens

aliquo é pena inordinata conversione ordinans et in 2. 2a q. 20. a. 3.
dicit. quod si posset esse conversio ad bonum commutabile sine aversione ab
Deo licet esset inordinata non esset peccatum mortale ad peccatum veniale sequi
eamq D. 1. 2a q. 89. a. 1. non relinqit gratiae maculam in aliquo quo sit
intellectibiq exclusa vel si quam minoram de facto relinqit illa inde
é qa de facto peccatum veniale é aliquatis iniuriosum Deo Clemente
S. Tha et ex data hypothesi si peccatum mortale esset offensa Dei nullam
maculam salutem relinqueret sed tant faceret Illum dignum reatu pe:
na: non é aut dubium Deum propria Voluntate tollere posse talem reatum
simili cum obligoem ad poenam ex quibusvis morbis peccatis quemcumq
Deus sua absoluta Voluntate tollere pt et in adversantur Lentia Hinc
quoq apparet nao diversis int peccatum actuale ut é offensa Dei vel
ut é malum in genere quae Nam peccatum ee Dei offensum infert obligationem
satisfendi illi quamdiu talis obligao remanet tamdiu dicitur
mat peccatum morali remanere et reddere Illum inimicum Deo: at no
peccatum ut solum é cum gratia rationem seu dignitatem moralis culpae
licet dum fit videat habere quam deformem postqm tamen transi:
it non remanet nisi quoad obligoem ad poenam. Confirmo doctrinam
S. Tha tali ratione. Si in peccato habitualiter remaneret aliqd quod haberet
rationem culpae propter hoc quod est iniurium Deo sequeretur quod de facto
et contingit homo ad remissionem sui peccati in gra cum talis non modo
habitum mortalem sed et malum consentiens ee falsum sup extendimus

imo nec rem cad disponere indicando posse habere actu rationes ad peti remissionem quod fit de facto. Sequitur Pr. Illam maculam in quant e ant naam creata rationalis posset detestari homo p actum talem et p talem actum formali tolleret illam maculam quod est absurd

Pr. 2. Concl. Deus pt remittere peccatum sine ullo actu peccatoris et sine ullo habitu distribuendo ista accipiendo et et pt illud remittere tam sine actu qm sine habitu sumendo utrumq collective Ante patet ex duabus quoribus Predictis immediate Corsa e manifesta ex dictis: qa non pt ordi necessas tanta actu ut sine illo non possit remitti peccatum habet extant rationem dispos congrua qua Deus absolute non indiget ad remissionem peti neq et habitus necessaten oimodam involuit et neutrius est absoluta necessitas ad remission peti Dixi oimodam qa quod necessa sit gra sub aliquo respp id est si macula consideretur pout nunc inducitur p actuale peccatum Dico tale peccatum quamdiu habet primaorem gra habitualis non pt tolli sine gra habituali in: Sacente in hominus tamen si Deus alium modum Providentiae circa Snes statuere voluisset potuisset et alter peccatum remittere. 1. casg ponit Suarius in quibus potuisset Deus remittere peccatum sine infusione Gra habitus. 1g e in Sne condito in statu purae nat. 2g in homine ordinato ad finem supernaten sine infusione habitibus. 3g In homine habente Gram habitem dum peccat supposito quod Deus decreuerit illam conservare non obstante peccato actuali Sed si modus non le:

nem diffaltem includit quorē sequenti expendendam. 4us casq si post
Prē privationem q pctum induitam debitum habendi vel recuperandi illam
non maneat pp pctum sed q aliquo tant tpe à Deo Gscis sicez elapso
iam tpe maneat privatio grē q modum gratiæ regnis. Ad confirmonem
et declarationem doctrinæ hac Conclusione data tale argumentum Pte homo remittere
alteri homini offensam sola sua Volte aut debitum sine ulla mutatione phi:
sica eius q ipsum offendit ita ut nere ex offenso fiat non offensus et ex
creditore non debitor Ergo Sa Deus sua Volte potest circa hominem
peccatorem Consā indet clara: qa quod pte homo circa suam condonorem
multo magis pte Deus circa eam quē ipsum commerit. Ants Patet qa pte
e.g. Joannes offensus à Paulo ita apud se statuere Offendit me Paulus
auferez mihi u.g. florez 100. ego in gratiam Patroni mei S. Joannis
condonorem illi facere volo suis iniuriis in die eidem sancto: ponamus
quod illa die vel sit raptus in extasim vel dormiat Joannes quando ve:
nit dies S. Joannis Paulus quoq de condonone inl cogitet assabit supe:
mente illo tempore designato ex debitore Paulo fiet debitor sine ulla
mutatione physica et Paulus et Joannes tamdum ille transit ab eē deb:
tris ad eē non debitoris: qd eō impedit quod ita quoq se habeat Deus
in suo actu ex aeternitate Gratuitus ez quod Joanz offendet Deū u.g.
Anno 1629 mense Octobri quare non potent ita apud se statuere Volo
Suis Joanni condonare hanc iniuriam sed effectū suig mea Voluntis
volo subseq risi tali tpe u.g. initio anni 1630. Fateor in hoc eē

diffam ex parte Dei et ex parte sui qd homo remittens alteri offensam aut debitum debuit aliquando mutari p Physicè licet non tunc sic segratur dum illa remissio suam sortitur effectum: at vero Deus nunqm mutatur in se sed suo simplisso actu fertur in andomem qud tali vel tali tempore fiat. Neq sic debet videri mirum: qa in ôbus rebus sic videmus quod creatura fait per plures actus cum sui mutatione sic Deus fait per unum actum simplissum nullam in se admittens intrâm mutationem.

QUAESTIO VII

An Deus per absolutam suam potentiam possit non tollere peccatum mortale ab homine etiamsi reponat in eo grâm actualem vel habitualem.

Et hac quaô videt magis spectare ad 1m 4a. de plenioren tamen intelligentiam diffatum annexatum quant satis è sic expedia hac quonem: qa nô hac difficltas pt amerere tam pcatum mortale actuale quam habituale de utrog dictis Conclusibus agam.

DICO. 1° Implicat oio ut homini mortaliter actualiter peccati concedat à Deo instia actualis; per instiam aut actualem intelligo vel amorem Dei sur oia vel contrionem de pcto alcuius actu honestes sus inhonestatis opptos Hac Conclo è comis DD. Raonem p illa sus indiam aliquant. qa videt duos actus vitales contrios et

contradictionem involuentes implicat poni ordo simul. Sed Justitia actualis cum peccato actuali mortali sunt contrii actu actuales contradictionem involuentes Ergo. Maior patet deductione: nam utaliqs simul eidem rei assensum et dissensum gerat simul nolit nolen et non nolit. Minor quoq facile probatur. Justitia actualis v.g. vera dilectio Dei aut Contritio includit in se displicentiam effacem peti mortalis peccatum cui actuale mortale complicam effacem in peccato seu negorem displicentiam effacis sed displicere effaciter peccatum et simul non displicere illud sunt contradictoria Ergo. DICES I° Actus dilectionis aut Contritionis non sanctifat Sacrum forte ut suis dixi Ergo non repugnat illum esse cum peccato mortali actuali. R° negando consam qa repugnat Sac non ex ui sanctitatis emanat sed ex ui contradictionis. DICES 2° Potest esse per solam omissionem actualem peccatum mortale v.g. dum qs omittit Sacrum die festo etc. Ergo cum tali peccato non implicat esse actum dilectionis aut Contritionis qa non videntur Sacrum involuere aliquam contradictionem R° neg Sacrum fieri potest qa neq peccatum omissionis quoad suam culpam fit sine actu Voluntatis omittendi illud ad quod obligatur talis actus Voluntatis non consistit cum Contritione aut dilectione qa si actu includunt Voluntem efficacem servandi ea ad quae qs tenetur. DICES 3° Salt peccatum mortale actuale potest consistere cum Attritione qua potest dici quadam Justitia actualis licet imperfecta R° Neg cum vera attritione potest consistere peccatum actuale mortale qa et Attritio vera debet includere effacem Voluntem

non peccandi mortaliter peccatum nero dicit oppositum.

DICO 4° Nulla è implicia peccatum mortale habituale manere cum actuali iustitia v.g. amore Dei sup. oria aut contrario Ratio ex Geddhis patet: qa amor Dei aut contrio perfecta dispositive expellunt peccatum habituale. Et non implicat Dos actq manere cum pcto habituali qa non necesso Deus inducit fam posita ultima dispone congrua qs ex regebit posse Deum denegare concursum ad introductionem fa substantialis ignis etsi in subio sit ultima dispo ad illam formam. PROB Deus est summe bonus. Et non pt non diligere diligentem se Et nec non pt non remittere illi peccatum posito quod eum effaciter diligat R° nego etam antam: qa diligere Deum diligentem se duplr pt accipi 1° quod per infuso rem grá habituali eum diligat et sic facit ma ordina posito quod peccator effaciter Deum diligat iuxta dicta supra. 4° In quant Deus amplectam habet in illo amoris acta stati nere placent illi actq uniuersis hominis peccatoris v.g. oráo eleemosyna etc. et tamen ex hac complacentia mndat peccatori gram: atq ita posset Deus facere de absoluta sua potentia etiam posito quocunq actu perfectissimo peccatoris.

DICO 3° Posset Deus de absoluta sua potentia conservare gram habitem cum actuali peccato mortali Hanc doctrinam tenent contra Scotistas in 4° d. 16. ca Richardus ibiq. Ockam q. 3. Gabriel eq 4. q. 1. a. 1. et d. 14. q. 1. a. 2. alijq permulti quos citat et seqtur Suarez tr. 3. de gra lib. 7. c. 19. Quinè ne Zumelus recta citat in 1m 2a S. Th. q. 110.

a. 4. d. 4. d. 1. Quod ior pars Solorum Sumus etatis Sare eam partem defendant Est nō de Concilio contra Nazar. l. 2. d. 204 inter Sare impugnantem doctrinam allegari pro se a Ios DD. Pr. Concilio. Nulla implicatia assignari pt: qa si qua eet aliqua eet ex Ors. vel qa peccatum actua: ledit forte oppositionem talem cum gra vel oeconomem effectam vel certe dispositiam. Non secmalis qa rece privativa qa pctum actuale dut forte privationem gratiae Sare ipsam diceret in statu pure naturae qd est falsum sed dut vel privationem rectitudinis debitae inesse vel aliqua relationem ad legem quod alibi expenditur: nec contra dt qa Sabtus et actus innocentiae tanqm fa contrie fali repugnantes sunt ex sub diuerso gne Sabtus ex aut dat tanq facultatem ad operandum ut in rationis fit, aut posse ad operandum ut in naturalibus, inclinari autem aut posse operari non repugnat actui Sic videmus dum lapis actu movetur sursum verum est dicere actualiter movetur sursum Sabet tamen et eum inclinationem et potiam movendi deorsum. Non é deinq oppositio effectua qa actq peccatorum non excludunt gram physice et effective sed ad summum demeritorie ut alibi ditur. Et quamvis excluderet physica effluentia ad hue Deus Sare efficam impedire posset denegando suum concursum sine quo fa creata nullam physicam efficiam Sabere pt. Non dein é oppo dispositiua qa pctum actuale non é dispo physica ad expulsionem Gra sed moralis. Et quamvis ece ad hue fam cum contra disponere pmanere non est implicantia DICS

Sacra Scra Deut 1. Joan 3. Omis q natus é ex Deo peccatum non facit
quoniam semen ipsius in eo manet et non pt peccare quoniam ex
Deo natus est quod particula (non pt peccare) indeé clare indicare
potiam Dei abstam non ut sicut ille q habet gram de lege ordi:
naria habens illam actu non peccat quoq mortaliter actu illa rei pe:
care potest in sensu idem composito amplendo gram non in divido
Rº Verum eé quod loqtur Sic S. Joannis in sensu composito de gra
usurpandus sit qa mné dubium hres multos peccare mortaliter
quavi diceret S. Joannes Non pt simul mortaliter peccare et eé
filius Dei qa si peccat autem amittit gram et per hoc cessat eé filius
Dei filius. Sed S. Joan non spectabat ibi absolutam potiam Dei
sed ordinam: quod si qs intendat tantum S. Joan et de absoluta
Dei potia tunc dicendum é illam sententiam intellexisse S. Joannem pter
eé natu ex Deo id est quod semen illud manens in eo q ex Deo
natus est minimum gratia nec est nec eé pt peccati principium qd
veri sum est non é tamen implicantia quod Voltas creata non secu:
dum Seatam operetur.

DICO 4º. Non implicat Contradictionem ut peccatum mortale
habituale maneat in homine cum Gra habituali simul. Idem du:
plices sunt pro hac Conclusione qui pro precedenti. Pr. Conclo ex Impli:
cantiarum solvere. I. Implicantia si peccatum cum Gratia
habituali simul posset eé sequeretur Institiam in Sententia per qam

nunc redimur

nunc reddimur fortis iusti non habere rationem perfectae sanctis: qa san-
ctitas ipsa non debet ampliari secundum id quod oppositum é sanctitati sed
nil est magis oppositum sancti habituali quam peccatum habituale
Ergo si sanctitas grae habitualis perfecta est eo ipso debet regulare pecca-
tum quod si non regulat salt de absola Dei potentia profecto sanctis per-
fecta nomen non meretur. Nor quoq Pr. Caudet id ée ant Concilium
Tridentinum dare gratiam habitualem non ée perfam sanctam quod sess.
6. c. 7. dicit. Sanctam et renovatam interioris hominis per Volun-
tariam susceptionem gratiae talem ée ut homo ex iniusto fiat iustus et
ex inimico amicus. Ad hanc Implam R° nego sequam Probois
nego absolutam. Pro quo Nota sanctam perfam duo includere
in sui ratione. 1m é quod non sit principium ullius mali 2m qd spectata
naa sanctis et debito illi coniuncta cum nullo peccato mortali de lege
ordinia simul ée potest quod totum habet gratia et si cum peccato modi
habituali sit simul de absola Dei potia. Declarat id a simili Calor
u. g. intensus ut 8. est perfectus et legem ordiniam spectans debet
hoc illi quod non possit cum frigiditate sibi opposita simul consistere. vel
habitus scientiae cum habitu erroris: nec tamen sicut non é qd quam
ant ponem calons si Deus conservet cum illo frigus aut cum habitu
scientiae conservet errorem ita non erit contra perfectam Gratiae qd.
quam si vellet Deus simul illam cum peccato habituali existere
Quae doctrina Concilio Trid° non officit qd logq de remissione peccati de

facto plenam cui est nata ipso excellam debet ex lege ordina expul:
sio penati tanquam effectus secundarii. 4° Implica é simpliciter
Sicut é simpliciter sanctum et simpliciter non sanctum simul et qa ista
sunt duo contradictoria Sed si petrus sabbe posset simul esse
cum Gra sabbi et ille homo simpliciter sanctus qa haberet gratiam sa:
bbatalem quod eum redderet sic sanctum et non esset sanctus simpliciter
qa peccatum in eo sabbatale perseverans redderet eum inimicum
Dei simpliciter ergo inde non sanctum R° Nego nam qa bonum ex integra
causa malum autem ex singulis defectibus Licet ergo gra sabbatis set
acta reddere simpliciter sanctum tamen si opponat et impedient
non potent id exequi quamdiu illud impedimentum perseverat qua:
le é petrus mortale sed posito hoc impedimento dr illud sub:
ceptum simpliciter non sanctum et sanctum simul qd. Quare Sacde:
rominis sancti simpliciter duo in sua ratione includit. 1° positivam gratiam
sanctis. 4° Carentiam omis moralis maculae mortifera. Quamvis ergo
gratia quae de facto carceat utrumque unum tamen primario stat
aliud secundario: primarius eius effectus é positio sanctitatis ex vi
formae in formationis quod sanctitas in eo consistit Quia quod ex
eam fiat homo aliqua ratione constituitur sanctus. Secundarius vero
effectus annexus Gra est ablatio moralis maculae peccati mortifera
Nulla é implicatio é quod tant primarium effectum suum habeat
Gra et secundario careat ant suam exigentiam connaturalem

si Deus nolit amicitiam suam suspendere à consensu grá et ma:
nente peccto mortali. Explan de calore et Sabbto Sacra Sac affricari
pt: nam calor ejus primarius é reddere subiectum calidum: se:
cundarius et connátus é expellere frigus et tamen deficeret fac:
re ut primarium tant effectum praestaret non secundum. 3a Impta
Grá faut subiectum cui inest dignum glá peccatum eó faut indignú
grá constituit obiectum amoris Dei pctum obiectum odii grá faut
gratum peccatum vero ingratum sequitur impossibile Snem ee simul
dignum glá aeterna et indignum obiectum amoris et odii grati
et non gratum ee Ex. Rs Has denoes non ee ubi unt doias
sed quasi antinias ex diversis tamen fundis ac giz non inus luunt
implicari: nam grá Sabbti faut Snem dignum gla aeterna digte
connáti pctum vero faut eadem indignum digte demeriti quae duo
Snt diversas rones. Declarari id pt à simili. Lá connáti di:
gna é ex sua naa bedré naáli et tamen si homo peccasset in
statu naae pure mortali fusset indignus ob illud peccatum tali be:
atitudine. Ecce gortisrati de aliis denoibus diversis. Gra ex
faut odium amoris Dei qa Deus non pt non amare illam existé:
tem in Sné at quod ita amet ut et pctum remittat Sacré secun:
datum ac proinde separabile sunti peccatum ita Deus odit ut no
possit non odisse at quod illud ita odio habeat ut et illud tollat
Sacqua é secundarium et separabile Hacdeng denominao grati

duet id primaro quod subiectum grá informatum duat gratum atq quod sit ita gratum quod deñorem mgrati à pto quemient seu non comparatur id et é scandalum. Quare posito quod in homine eét simul pctum habitualé cum grá meritoria tabs homo deno minaret mgnus uita aeterna obiectum odii Dei ingratus simpliciter, dignus uita aeterna ostum amoris Dei gratis secundq 4. Implicia é si posset remanere simul cum grá peccatum habitale sequeret quod de facto grá non expelleret pctum solum quod é ant contrarium. Sequa Pri si expelleret formaliter pectum ut expel: leret illud immediate sicut tenebra expellunt à lumine ut l mediate quatenus indit aerem exclusiuq illa debet habere à Deo. Non 1m Qa iam non posset unqm cum peccato simul existere simul et lumen tenebras secum compati impossibile é S. nó 2m dicat iam non grá sed Vtas Dei expellet pctum Confi. Grá manés cum pcto habet suum effum formalem Q remissio pcti non est talis effus grá Concipiamus ex u. g. quod Deus velit homini habenti gra: tiam habitem et pctum simul remittere pctum non per gratiá ne faciet qa grá supponit fuisse ante et tamen id non habet Ergo exclusio peccati non é effus formalis peccati. Ro rego sequan qa de facto peccatum habitale includit priuationem habitus et moralem dispositionem actu peccati et uecográ per se grá et pri: mario expellit illue posterius priuationem indit grá seu dono

nerò expellit moralem maculam vel qa illi adscreet ut forte mali
vel certè qa innaturalis postulat ut conferatur à Deo illa grà ex libe
condonandi offensam persistendo in exemplo allato de calore faciente
subiectum calidum fàb et simul forte expellente frigus licet secundò
fiat diffis pposita declarat. Hinc ad qbœn sequà Dico Grat Sa
bitualem expellere imediatè privationem sui sunt lumen expellit
tenebras at nò moralitatem illam maculam expellit mediante effu
primario. Ad Confirmem R° Grà exns cum peccò in Sre habet suà
effum formalem primarium non secundariò sumitur exns in figure
sumo in each parte subiecti. Quod si Deus Sri ita constituo vellet
potùm remittere tunc Deo tribuet illa remissio peti tanquà caà
effenti grà nò tanqm caà fali respectu effis secundarii quem effum
habere non potuit quamdiu Deus nolluit non remittere offensam.
5ª Implicà. Si potùm habè cum Grà posset cè simul sequere
quod Deus deberet conservare tam peccatò qm gram in Sre quod
falsumè qa peccatò non conservat Deus sed destruit Sequà R°
Tunc aliqua forma repugnantes miraculosè in subiò sunt quando
utrag à Deo conservatur ut si conservet Deus calorè intensù in figure
aut fàm ignis cum fà aqua etc. Declarat id qa idea terrestrà nò
pnt cè simul cum luce qa Deus non conservat nisi lucem eamq
quamdiu conservat tamdiu impossibile est remanere simul tenebras
5° et de peto cum grà eodem modo disurenq ent R° nego sequam

ad probandum Sol esse verum de formis positivis quod tunc sunt duæ
formæ miraculose in subiecto quando utraq a Deo inseruntur: at falsum
est de formis quæ una scilicet tanquam aliqd physicum alia tanqm
qd moralis: quia nec ut maneat cum peccato opus est ut a Deo con-
seruetur peccatum nec inducit per se conservari sed solum permitti
a Deo ut permaneat simul et de actuali peccato dicit et cum quo
si conseruaret Deus gratiam quod non est impossibile Peccatori cele
bradi non inducit tum peccatum ipsum actuale conservare seu producere
sed permittere tantum ut sit quod postea non commissum est ita illud
adhuc ut nisi a Deo destruat ordo sese quoad Dei offen-
tionem remittat non tollatur nec tolli possit. Ad decorem dicis
regis autem qa lux cum gratia et peccatum cum tenebris cum tant
ampari possunt quod simul esse possunt esse tolli tenebras fabri misi
luce mita quoq impossibile est tolli principem gratia habitus poli
riti per gratiam habitum at cum peccatum plus duat quam prima
tionem Gratia idet moralem maculam peccati ideo ad expulsionem
eius sequitur quoq moralis destructio quod fit per positivam remis-
sionem. Quis videt esse impossibile actum per se et directe
tendere ad destructionem R. Licet Sol verum esset de actu transeunte
et physicum habente terminum de qua re Pbi tamen de actu imma-
nente habente moralem terminum Sol falsum est nam etiam Summis
Sol videmus quod illi per suos actus directe tendant ad tollendum aliqd

unitum obligans ut sup. ar ergo Socinian. Deas multo perfeus
suo simplissó autu exeq non potent. 6a Implicá Deus non pt
infundere gram peccatori nisi simul habeat voluntem remittendi suá
iniuriam Et Grá habitis cum peto nunqm pt existere simul. Artis
Pr i simili L verbum Divinum uniusset sibi naam in peto existen
non potuisset non habere hanc Voluntem ut cum illa unione non exis
tat simul peto. Et de creata grá eodem modo discurrendum est
Corsá Pr Deo cum unione hypostica non subsistit peto qa náa su:
mana per illam unionem elevat ad eé quodammodo Divinum sed et
per Grám habitem ita elevatur ut simus participes aliqua ratione
náe Divinae! Sine esse iale indeed grá habitu eé constituere Deiti:
cum participationem Et. Ro nego ants: Probo nego consequ
de omnis gbem iorem ita ex dio Deo cum Unione hypostica peto
non pt eé simul qa náa humana per talem Unioné elevatur
ad subsistere Divinum sicuti in Chro de facto elevata é: grá uó habitis
non elevat ad Soc ergo non valet paritas q si valeret certe poa:
ret quod sicut Grá unionis reddit impeccabilem illam personá
ó ita et et Grá habitis hoc effueret quod é falsissum. Quare si
Socé aliqua connexio Unionis cum grá habituali quod utraq connex:
malem repugnam dicat cum peto: nemo tamen in Socé 1a diffa
quod grá Unionis cú sit increata et in náa creata unita dicit o:
minodam repugnam cum peccato quam non dicit grá habitualis

quod ex eo ordo: qa naa assumpta a Deo hypstice regit a supposito
dio Esse excellam dia supposti cuius Voluntis infinitem sectitudiz
etc. designatio petitur in assumpta naa quamuis non ab eodem supposito
fuerit commissum sed ab alio relictum: qa eo ipso quod illa naa per
assumptionem sit naa Dei et unum suppstum substatiae cum illa
amporensdebet excludere eam imputatem qa supposito tribuetur
illa imputatas q' ratio non poterit in qua ratione constituit sup-
positum opans vel indeliberabiliter regit suppstum in quo existit
rey ipsi et tribui culpae effis. Ulterius diffa: qa Gra Unionis
hypstica non amplectit secum et culpa veniale: Gra vo et cum
peto actuali veniali et cum habituali peneverat non e ergo ratio
cur ita de Gra habituali sunt de Gra Unionis sentire de beatus
quoad extinctam cum peccato. Ut illud quod addebat essentiale
ee Gra habitis constituere filium Dei p participationem divi
tant phare quod si connatis ordo spectet gra habeat seu quod
filium Dei adoptivum constituat at sic connati ordini Deum
autem se non implicat ut adverterimus. Ex dictis. Mto. I° Remyni:
orem peccati ee a lege dictum ut ab effe Suprmis positive tanti
spectato id est pt res poly sua a moralis distingui pt. Hoc indet
indicare Trid sess. 6. c. 7. dns. Hanc dispoem ipsa ipsa consequitur q'
non e sola peccatorum remissio sed et renovatio etc. Et infra Unde
in ipsa Justie ca remissione peccatorum hae oia simul infundunt.

Q dicendi modus Conciliis nunqe commodè explicari nisi antedatis duo
inuenirit in qta Iustitiæ partibus: qd in pura mutatione à priuatione ad
Fam oppositam nunqam possum bene ita loqui. Per illuminationem nõ solũ
expelluntur tenebræ sed et lumen effunditur sed in mutationibus diuer:
sis recte id dico u.g. si dicam. Per calefiem non solum fit calor sed
et frigus expellitur Dem uidet indicare S. Th. 12e q. 113. a. 1. dicens
duplicem Iustitiam unam per modum simplicis mutationis q̃ fit ex priuatione
ad fam et talem dicit fuisse in Adamo in prima illi a Deo collata
Iustitia: aliam q̃ fit per modũ motus à contrario in contrium Et sane dicit
et Iustitiam peccatoris. unde sicut augtũ Iustitiæ imputant et simplex muta-
tio non est simplex mutatio a contrria prima ad eius positoem sed est
tanqm motus quam à contrio in contrium sed in motu a contrio in con:
trarium inuenimus duas mutationes partiales una consistens in exclu:
sione unius formæ alia in alterius inductione Et. Non declarat quãdo
u.g. calefit lignum ut excludat frigiditas necesse est ut fiat aneur:
sum Dei quem Deus fiet ad effuendũ calorem aliquem aneurisma suy.
pendat quo consemabat frigus alias ex frigus à calore non expel:
leretur Et et quando iustus peccat fit aneursum Dei in malle
peccati necesse est aliquem aneursum suspendere quo prius Deus
in somno consemabat posito qd q̃ petim debet Somno priuari Gra
tia aut aneursq indicant duas mutationes Et sicut in transitu à statu
Iustitiæ ad iniustitiam duas includunt inuenimus mutationes et in opto:

sito transita indita benuista à Deo tam duæ mutationes spirituales
repelli debent qa oppositum è ea ratione non ex minus peccatum se:
pugnat Gratiæ quam Grá peccato PRIMO Non videt bona
ee declaratio tam ex causam et effectus qm q duos concursus ad Dei
ut ostendat remissio peti ee desta a Deo posuá: q autm q
illud è substantiam p dee Deus nó unum tant è positivum p Deus
indit Deus pontua aliud morale indit peti remissio moralis Ro
illud exemplum de calore et frigore non è simile ora nei explica
necesse è affert oró similia sed satis è qd Geometrium explicet
et tas. PS. usus è exemplo motus à centro in centrum ut ex:
pluaretur completam Respo ex peccatis et quoad Dei vere terret
similitudo: nam sicut una forma contria è aliqd distum a alia
opposita et ideo aliud è privari una forma aliud induci contrariam:
ita in proposito distinctum et habitualem aliqua ratione realiter
distinctum è à gra et alter illi opponit quam mera privatio et ideo
exclusio peccati et inductio gra sunt et partiales mutationes Dei
Neq Dei obstat quod culpam pendeat in discessum à Deo sunt pa
positiva qa ad Dei satis è quod pendeat in expulsione à Voluntate Dei
sine qua expelli non pt et quod expulsio illa sit forti in ordine
ad infusione Grá illa: illud aut exemplum deductum a concursibus
ad Dei applicari è quod sicut Homo actualiter peccans non
necesso oró idest à absolutam Dei potiam spectes debet carere

gratia

gratia quia ab influxu Dei conservat gratiam ita et in peto Sabbathi
peccans non necesso ob eadem primaria ac quia sicut à statu iustitiæ
fit per duas mutationes partiales ad statum iniustitiæ ita et à statu
iniustitiæ ad statum Iustitiæ perfectam transeat necesse é. DUBIUM 4°
Si duæ essent mutationes partiales in Iustitiæ impia sequeretur quod
et essent duæ caus tales cuiusq. R.° negat sequam eadem ex causa
falsi est ostare los duos effectus unum primario alium secundario
sunt in transitu à iustitia ad figiq non sunt duæ caus tales sed idem
cabs et infat subum primario et excellent fortis figus secundario
ita et in Iustitiæ fit secundum effectus. Quare INFERO 4° Licet
per Sabbatalem Iustitiam informam aam non excellat peccatum
sine peculiari Voluntate Dei quasi compatibilia ad remissionem peti non
fit tamen negari remissionem peti mortalis ée affirm posse Iustitia
in stantis. Unde simpliciter dicenda é per instantem Iustitiam et ad
eius infusionem excludi peccatum et intra ui et ná Gratia post
annalem gratiam quam habet cum peccato. 1ª Pars illati ex dictis
patet: qa ors mutatio facta in Iustitia aui sang gratis illa sit non fit
sine immediato influxu Dei autoris abiguo effectus
Et Mag fit in homine per exclusionem peccati exclusio autem pec-
cati é qd distinct à gratione Gratiæ ut iniustitia 2° 2ª Pars illati est
expressa Tridentina sess. 5. c. 5. ubi postquam dixisset Concilium per gratiam
qm baptismus conferit et tollitur totum id quod uera et propriam rationem

peccati habet. subiungit hæc verba. Vestem bonam cuiuent et nouum
q secundum Deum creatus est induent innocentia immaculati quia in
nouitate Deo dilecti effecti sunt heredes qui Dei coheredes aut Christi
tant in gratiosos ad ingressum veli remoueti q ora attributa Concl.
Justitia inhærenti tanquam fundamentum. Ratio quoque. Si Justitia inhærens non
afferret tunc effectum formalem ex natura sua non posset quia dici et causa
formalis iustificationis nisi integra quod et tunc Concl. Declaro id si solum
non haberet vim illuminandi effective sed Deus solus ad orationem
illuminaret ponere lumen nere solum est causa efficiens lumini
Ergo et si quia non haberet vim formalem ad remittendum peccatum sed ad
potentiam eius Deus peccatum remitteret nere non ducere quia et causa
formalis remittendi peccati. BIBLIA I° Si remissio peccati fit formali
per gratiam frustra indet dicit fieri per voluntem Dei. R° non frustra qa
effectus aliquem q est formalis et connaturalis à forma creata non modo
non repugnat fieri immediate a Voluntate Dei sed et necessum est ut ideo
qa effectus formalis fit creata et aliquid creatum Ergo pendet immediate ex
Voluntate Dei: sic calor et formalis fuit subiectum caliditatis et formalis exigit
et frigus ad utrumque non Deus habet se effuenter: sic et e contra:
nam si qua tollit et minorem qua formalis et naturalem moralem ad
utrumque aut Deo effuenter concurrente ad 1m qd potest cum seminandum
ad secundum non moralit destruendum: Neq optera ducet peccatum tollit in
nobis p favorem Dei extrinsecum gratuitum sunt secundum: qa luet

actus Voluntis Dei et extrinsecus peccatum tamen immediatè effectus eius è intra peccatrem indit peccati remissio abiis et eiusdem gratiarum sunt in mundo dicerent tantum poni aut tolli peccatum dè extrinsecus quia nil à parte rei ponit aut exinde tollitur sine Voluntate Dei: Secundò ut sup. in: dicam peccatum auferebant illi peccatum id è non ore tollit sed cum notis non mutantur gratiis in nobis remaneat. DICES 2.° Gratia non opponitur peccato nisi sua principali physicè et illam tantum formaliter tollere. Patet Resp. ex dictis. Tamen dico breviter non opponitur nisi sua principali physicè immediatè unde non opponitur macula moralis saltem moralitè nego quare Gratia principaliter suam physicam immediatè tollit maculam id è moralem mediatè et tollit aliquando tamen fortè sentiri ex peccatum per principem Gratia dicit deformitatem moralem illi annexam ita gratia habitualis ex natura sua cum effectu physico habet effectum moralem ratione cuius opponatur statui peccati. DICES 3.° Peccatum habituale non expellit fortè gratiam et nec gratia habitualis fortè expellet peccatum habituale. Ro nego ants: expellit ex consentiens quia sicuti gratia indait principaliter physicam conversionem et per hanc Justitia consentiens id è excludit moralem aversionem peccati ita etiam habitualis gratia primario indait aversionem moralem secundario id è principem physicam gratia quod fuit non physicè sed moraliter Secundò non consequo non è absolutè necessa sed de lege ordinata ut dixi DICES 4.° Peccatum actuale non expellit fortè gratiam et nec habituale Ro si de

grā habitualis sermo sit verum ē qd alij non opponitur formali habitui
ergo sicut grā habitualis non expellit peccātum actuale poēt sed habe
ita et peccatum actuale non expellet grām habitualem sed tant habi:
tuale: si nō de habitu grā seu Justitia id ē actu charitas aut contrarius
sermo sit dico ad hoc magis expellere peccātum actuale sua formalitate In:
stitiam actualem quam faciat peccatum habituale qa res q abolari
Dei potiari pt ē cum Justitia actuali: pt tamen diu peccatū actu:
ale expellere dementoriē et moraliter grām habitualem. Petes qd
sit hoc expellere peccātum actuale habitualem grām dementoriē et moralit
Ro id ē qd cum peccans mortaliter meretur in aeternū privari
visione beata consequenter et meret privari oi iure ad illā ergo
et grā habitualiqd hoc ius intrinsecē continet. Declarat id simili
qa conversio ad Deum per actualem dilectionem aut contrariam non
deleat grām nisi ad eam disponiē ideō non physicē sed moralit
et de ang mo tant ad Im grām Et sequitur hinc de auctore
p morte peccātum respectu privationis grā habitualis idem dicendū
ē hoc addito qd peccatum de cetero meretur privationem Dei. Insu
anba doc. S. Th. 2. 2d q. 24. a. 10. dicit charitatem seu peccātum mortale
actuale expelli dementoriē et effectiē Et etiā grā eos modo expelli sed
effectiē expelli et physicē expelli Et non tant dementoriē sed
et physicē peccatum expellit grām. Propter hoc verba S. Th. Caiet
ibi dicit. Peccatum physicē expellere charitatem ex mente S. Th

dens oppositam sentiam quod de mentione tant' multe expelli charitem
per peccatum ex ignora quaq et consuetudine ee g fieri Sequ Das.
qr 1. 2a d. 91. dicens tam charitem quam gram expelli physice
per quodvis peccatum mortale quod ex fundo sup à nobis repu:
tato g bat quod id et petum ita opponat grae charitati et
ne per abolam qd Dei potam cum illis possit existere Sed Ratio
Caietani nimis e audax. Ro Vi verbis S. Tha non cogi nos ut
admittamq peccatum expellere physice gram habitualem sed tant
moraliter. Declaro id qa nulla forma expellit aliam fam oppitam
effeue et p physice per seipsam nam illa expulsio formalis est sed
si quis forma dr expellere aliam fam effective non per seipsam
ne g stabit sed per productionem alterius formae quae forte expellat u:
g. calor q e in agente producit calorem in passo effeue sorg ipso
dr effeue expellere frigus calor tamen receptus in passo non effe:
ctive sed forte frigus expellit quod existit in eod passo Jam no
actuale peccatum nullam fam physicam induit in aam qua forte
et physice expellat gram: nam in eto considerare possumus et dgdo
forte e et gdo male, formale ecti e qdq reale et physicum
qa est ipse actus ex eo tamen non et indui in aam aliqua
fa gra incompossibilis sed ad summum inducet habitq quidam
vitiosus ex frequentatis actibus cantus q habitq et manet in
sinibus reducibis ad statum Justiae exquo sentiunt magna facilitem

ad malum et deficiens a bonum: formale nō peti ex communi lege privatio debiti rectitudinis inesse ac quia nil positivum illa induere potest. Unde constat quod peccatum actuale nec effective physice nec forte gratiam habitem tollat: per hoc tamen non nego peccatum expellere gratiam et dispositive demeritorie ut indicium et effective moralis quod ita declaro. Actus physicus effective et physice induit habitum physicum subjectorationem et et actus moralis induet effective proportionatum habitum moralem sed peccatum actuale est id morale et illud suo modo effective induet illud habitualem morale. Hoc non est aliud quam peccatum habile formaliter excludens gratiam saltem ratione moralis et peccatum actuale effective moraliter potest dici expellere gratiam qa hoc moralis causalitas non requirit positivum influxum respectu effectus quare id aliquando dicitur a Doctoribus quod peccator a se expellat gratiam Dei intellecta id est moraliter non physice qa homo moraliter dicitur effugere peccatum ut peccatum est unde sicut effugit fam vel dispositionem physice incompossibilem alteri forma dicitur illam expellere physice eo q moraliter effugit peccatum quod est forma moralis vel dispositio moralis ratione cum gratia incompossibilis moraliter et dicitur effugere expulsivis peccatis gratia. Talis est peccator mortaliter peccans Et hoc in confirmatione argumentum a contrario Homo interdum dicitur illicitum moraliter ingredi quod moraliter

B

sed ipsum ad possessorem Gratiæ quod est ita per actum Contritionis libe:
re et liberum Et et in tanto idem homo dicitur se moraliter vendere in grá:
tum se moraliter disponit ad obtinendam grá per actum peccati eo
magis ad mortem moralem se dicitur disponere quo efficacius ipse
solus est author sui peccati.

QVAESTIO • VIII •

Vtrum remisso uno peccato mortali necessario alia remitti debeant.

Et quoq Sac quó amerrere tam poteam Dei ordinam quam absolutam
ideo distincte de utraq nobis agendum est

DICO I. Neq solet neq pt de lege ordina remitti unum pec:
catum mortale absq alio Est contra Polonum cum S. Pa Sti et certa
de fide fundata in Scra Rom. 8. Nihil damnationis et in iis qui sunt
in Chro Jesu. Et indicata in Trid. sess. 5. can. 5. dnte Dni insatis per
baptmum nil manere posse quod ppiam rationem peccati damnationem
merentis habeat. Ratio è qa Deus de facto nulli potum remittit si:
ne grá infusione. Et grá cum ó pcto mortali habitualiter pma:
nente habet contrariam opponen Et si illa infundetur peccatum
ée pctum expelletur aá: Sine S. Lugis lib. de vera et falsa
pma c. 3. dicit. Et impietatem quanq infidelibus à Deo q iustus et
Justa è denudatum spare veniam Confitit Quando pctum tollitur

per primam tanqm per ultimam dispositam tollitur per actum eius adeo
contrariam sed contrario vera mn qd ee de uno peccato qn simul sit
de aliis Ergo et peccatum mortale per primam non tollet una absq
alio Confirm 2° ex decreto Innocentii III. c. Mauros de Baptismo
ubi statuit Pontifex peccatum originale non posse remitti manente no-
tali. DICES. S. Greg. ap Trent Sic Eum scribens in illa verba c.
nos 4. Plut sug unam Culpam. sic ait Cum illeq proximum
odit ab aliis se uitiis cingit una eademq Culpa ex parte com-
plutq et ex parte adhuc manet. Sed hæc verba non videntur posse
intelligi nisi quod unum peccatum quandoq sine alio tolla-
tur. Ergo R° nego nexem: qa illa verba (ex parte) accipienda sunt
in ordine ad cessationem ab actu non ad remissionem culpæ q
ex consuetudine plura peccata committere quandoq desent unum et
non aliud quod fuit intent S. Th. cum aux° duo non tamen ad remis-
sionem culpæ pertingente DICES 2° Pœnæ sunt debita sed
debitum unum absq alio dimitti solet R° Pœnæ non ee qualiacunq
debita sed quæ contrahuntur a inimicitia Dei et æterna dicit S. D.
Non remittitur culpa unus absq alio.

DICO 2°. Nulla ee implicantia de absoluta Dei
potentia unum peccatum mortale absq alio remitti Patet pa-
tere ex dictis. PR. Si qra ee implicantia vel illa provenire et
ex parte actus pœnitentis vel ex parte gra habitualis vel ex

parte Dei Sed Non 1m Qa et si actus poenitentis sit confessus qualis
est Contrio vel amor Dei mundum habet incompossibilitem cum peto
Unde sunt dicimus cum actuali Justitia posse cé peccatum habile
morale simul ita permanere ut nullum Deus ex vi illius adhoc re:
mittere debeat ita et posset facere Deus ad possinem illius actus
ut unum peccatum ex libera condonatione sua illi remittat alius
vó cum eodem actu peccare inat. Ratio Vera Contrio et per
absolutam Dei potiam non pté cé nisi de oibus peccatis Sed neq per eál
potam potent remitti unum peccatum sine alio. Negat consequa
qa licet Contrio non possit cé ulla ratione sine rmissis esse alibus
pté tamen sine aeudibus id est sine caritate actuali remissivis
peccatorum in suo gné: qa talis caritas dependet ex ancestione
et ordinatione libera Dia unde de absoluta sua ptate pté illam
ancestare et ad remissionem omnium peccatorum mortalium mati
de facto fant et ad remissione nullius autalicuius tant. Non 2m
Dia habitus pté simul constere cum peccato mortali qa remitte:
x peccatum é secundarius effus grá: sunt ergo non implicat mul:
tum effectum secundarium habere gram ita habere aliqué tant
non implicabit id est quod unum peccatum ex connatali eius suri:
cite tollatur et aliud non tollat Voltó Dia ita ordinante. Declarat
id exemplo sua illato. Secundarius effus é calor excellere frigor
sicut ergo nulla é implicantia quod calor nullum gradu frigoris

expedat formaliter ita et nil est incommenientiâ quod unum aut duos tollat si Deus suspendat suum concursum à conservatione duorum illorum graduum et alios non tollat quos Deus conservare vult. Simil. de grâ dicenq é q̃ dicimus posse tollere duo peccata mortalia qa Deus non vult moraliter remanere illorum duorum peccatorum perseverare et alia non tollat qa permittit macularum illorum cum grâ perseverare. Non 3mq a Deus pt sua absoluta Potte nullam tollere peccatum ab homine et si illi infundat grâm habitualem Ec ed pt unum tollere et alius relinquere Pecc. Nonnulli contra qa maculae ex omnibus peccatis conflata cadet consistere in quod indivisibile. Ec nel debet non tolli simpliter nel simpliter tolli ac proinde non potest secundq ad tolli et secundq ad relinqui et de absoluta Dei potentia. R° Maculam peccati neq indivisibili neq in indivisibile physico posse consistere sed potius maculae ex pluribus peccatis collecta dr consistere in quodam divisibili morali scilicet offensa antiproximum quae contracta ex replicatis abusibus alicujus v.g. contumeliosis aut diffamationis etc. dr habere quandam divisibilitatem moralem: alias contingere pt quod homo dimittat pro offensam quae ex verbis contumeliosis fuit orta et non condonet illam quae ex diffamationis processit. Quare S. Th. 1. 2 q. 86 a. 1 ad 3. dicit Quinque peccata dicuntur maculas inducere

ac proinde bonae

ac proinde bonae consequentia S. Deus pe nullum peccatum tol: lere at sine etsi infundat gram ita et pt fuerunt sacramenta mor: tali peccati cum gra maneat alia no remittatur

QUAESTIO • IX •

Utrum remissa culpa mortali remittatur etiam omis poena illi debita.

Persistendo in dstione S. Tha in explicone brevi doctis eius indi: cata quod udit poena mortali peccato debita alia est aeterna alia temporalis qd et anter alii Thoi admittunt dstie quoq agendum est nobis de poena utraq. Et qa remissio poena aeternae pe quoq spe: ctare tam ad potiam Dei ordinariam quam extraordiriam ideo sub utraq ratone expedient est

DICO I° De facto remittit poena aeterna mortali peto debita quando culpa eusdem per gram tollitur. Est de fide fende: ta in Scra Rom. 6. ubi dr Nunc no liberati a peto servi autem fa: cti Deo habetis fructum vestrum in sanctonem finem aut vita aeterna Ex quo sic argtur. Quando liberamur à peto p gratia consequmur finem Sunc udit vitam aeternam Eo exinde liberamur à morte aeterna cuius indicium e poena aeterna. Idem declaret in Trid° sess. 6. c. 14. dicente Poena aeterna vel sacro vel sacri: moto una cum culpa remittit. Ratio quoq e Nullus vestus et Sres

vita æterna constituit simul Deus poenam æternam. Sed Homo in sua hypothesi per gratiam constituit vitam et Deus vitam æternam Et. Nos sit ex S. Paulo Rom. 8. Si autem filii et hæredes et si alloqui Romanos tamquam filios Dei et hæredes vitæ æternæ.

DICO 4°. Nulla è implicia Deum remittere culpam Hominis et per gratiam et tamen non remittere illi pœnam æternam. Est contra Sotarum et Illum quos sequitur Suar. d. 10. de Pœnit. sect. 2. et Coning. d. 2. d. 13. Pro qua malum culpæ et malum pœnæ sunt diversa mala Et possit unum remitti absq alio unde nulla repugnantia oriri potest quod Deus conferat Homini gratiam et per eam peccata ei ita remittat et tamen quod statuent legem tali Homini nunquam dare gratiam: siquidem sine ulla offensa in ratione cuiusdam culpæ sint rigide debitas exigere pœnas v.g. mortem Homicidæ cum idem non possit Deus fateri tamen quod remissa culpa sui per gratiam non possit illi remanere talis pœna æterna quia de facto è quia sublata culpa nec Homo amplius è Deo inimicus nec à Deo aversus aut dignus odio nec amplius ipsa culpa torquetur et ut ostendit sed illa pœna quam Deus non remitteret duret vel solam priuationem visionis beatæ vel simul passionem pœnæ temporis.

DICO 5°. Remissa culpa cognitum è restata aliqua ipsius pœna persoluenda Est de fide certa declarata in Trid° sess. 6. c. 14. aliisq Cæs. Defenditur ab omnibus Catholicis contra Sociniros

quorum enorem omnè confutat Bellar. lib 4. de gmia Pontif. 1°
ex Scrip. N. 14. et 20 legit quod Moyses et Aaron aliq punit
sunt poena temporali qa quaniat'eiant in Deum sed Joque David
ut habet. 2. Reg. 12. et 14. quo exemplo maximè confirmat S. Pt. ut
uidimus poenam tendem manere remissa poena aeterna. Sed Pnt
Hoeretici. Daudem punuisse Deum morte filii non fuit punitionis
pti. Coeriti sed impedendo realiqd simile in posterum ei audat
et ita mgunt Parentes filios pununt non ut ysi delictorum
multam persoluant sed ne in posterum simile qd attentent. Sed è con:
tra Scrip. Nathan ex mn usus è uerbis ad David qbus ei indicaret
puritum eum ee morte filii ne infitinum peccet similiter sed quia
blasphemauit mnem Dm sic ex dicit. Veruntamen quod blasphema:
re fecisti inimicis Dm fuit uerbum Sor filius q natus è tibi morte
morietur qd verba luet potuissent excusare Daudem ne in po:
stemum ita peccaret tamen pungatur ordinabant ac Sor ut indi:
caret Daudi poenam mortis filii re lutam ee illi fuit petum
pattatum. Deinq quod addetur de punitione parentum circa fi:
lios suos falsum è qa comis sensus Sor docet quod q punit fuit
delictu aliquod punit. Ysi parentes puniunt filios fuit delicta
illorum Sor faciunt luet et Sor intendant sua punione ne in futu:
rum talia crimina filii petent. 4° Pt. Concilio ex Pp. quorum
seriem uide in Bello cito. S. Chrysost. certè Tomo. de Confessione

et Pma ait su. Ne percantes et inulti manentes nos efficeremur detenores non remisit nobis supplicium sed indit Sor manifeste quod petis petis non minus damnatum sit non punire quod Sor imponit poenam. S. Augus lib. de uera et falsa pnia c. 18. sic Conuersus uita uiuet nun tamen eadet ueam poenam 3° Rone Pr Deum ee misericordem et iustum consentaneum e rationi Dize: missio culpae et poenae aeternae fit ex Dei misericordia poena temporalis ad respicere debet eam sic iustam esse ne facultas remittendi eis poenam et occasio maior peccandi subiacet. PRIMUS sublata causa tollitur effectus sed culpa e causa punionis cuiusque Dei ea sublata tollitur eis punitio R.° Sorem ee tant ueram quando effectus extrinseco dependet in suo ee a causa alias si uera ect uniter cum sublato Patre debet et eo tollitur filius: poena e cum non dependeat a pte perseuera eo, sublata culpa fit remanere. Ex dictis INFER. 1.° Endo dra Polis poenam aeternam Deum commutare in poenam temporalem ita augueng e quod Deus sic remittat poenam aeternam ut statim relinquat in Somne debitum alium poenam temporalem subeundi quantam aut poenam temporalem pro singulis peccatis Dea decernent solus ipse nouit. INFERO. 2.° Contionem exercitanda bne in statu Gra ente tollere aliqd de poena tmporali etquo illa e pector es eo eam partem partem poena deletatq adeo in tant posse eam pecfui ut totam deleat qa Contitio in:

sensa plus destinatur moraliter quam remissa et cum opere pec:
nali. Bene ducenq de actu formali amoris dei sup oá.

QVAESTIO X.

Quomodo Poenitentia requiratur ad remissionem peccatorum venialium quomodo non.

Suppono 1o me hic de peccti venialis remissione secunq postam ordi:
nanam: nam si sermo sit de poená absola culpay ea applicari pnt
peccato veniali quae diximus de peccato mortali. Suppo 4o ex 1. 2e
distingui peccatum mortale à veniali ex eo quod illud dissolvit amici:
tiam nostram à Deo Soc nõ tant opponit pomori eumq amicitiae. Hic
post actum transactum venialis peccati dr relinq in aá offensa leuis
seu macula quae non consistit in solo reatu poenae aut aliqua denoe
mere extra sed quodammo intra remoe desumpta ex maná pe:
nti peccati veniali quae maná moratr generare debet donec tol:
latur vel mediantibus aliquibus actibus hominis vel sibi vel
arte à Deo condonetur. Neq cont dicit Suic suppto S. Th. 1. 28
q. 89. a. 1. negans peccatum veniale causare maculam in aá qa ma:
cula augat p priuatione nitoris gra ut ex verbis ipsius constat ibi:
dem quod mx convenit pcto veniali. Et ideo ita Rnsionem suá
concludit S. D. Et si alicubi peccatum veniale dicat maculam
inducere Soc á augiendq secunq qd in quant udit ea impedit nitorá

DICO I° Non sufficit ad remissionem peccati, nemabs gnā
naab. Est commissa Holonum cum Durand in 4°. d. 16. q. 2. et d. 21.
q. 1. Pr. I° ex sua 1. Joan. c. 1. dicit. Fidelis Deus et iustus ut re:
mittat nobis peccata nra. Et iam post Emundat nos Deus ab oi
peto. Et mirum addit. Sanguis Jesu Christi emundat nos a oi
peto. Unde sic argtor Peccata quæ remittunt nobis per sanguinem
Jesu Chri illa mn remittunt nobis per actu naales. Sed oia peccata
remittunt nobis per sanguem Jesu Chri Ep. Jor patet. Qa sanguis
Christi mn requiritur ad exercitium actui naliu Nor ex verbis
S. Joan patet. DICO S. Per illam particulam (oia) debent
intelligi peta mortalia Contra Qa S. Joan verbis ubi Omi sent
Sdc. S. discerning quoniam peccatum non habemus ipsi nos sed ming
quod de petis nemalibus gnē intellēgē: nam peta mortalia mn
habent S. Joan plures alii sancti sine ipsis vivunt et in xlmt
4° Pr Concilio ex Concilio et PP. Trid en sess. 6. c. 11. dicit Verba
illa Dmice oationis (Dimitte nobis debita nra) pertinere et ad iustos
postulantes sibi remitti peta venialia SS. PP vero cum Pelag.
sed Pugne S. Augus tum alibi tum et Pelagio. Scripta nomine PPm
Concilii Cartagineni sic argtabatur S. peccata nra vices nrā pos:
sunt remitti nobis pusha petiens a Deo peccatum remittere
sed Sdc oatio mn debet ce pusha qa eam ebus mn pusha nos docuit
Ep. 3° Pr Ratione Qua confitemur nobis ad vitam aeternam sine

Grá Christi in nobis fei non fit sed remissio peccatorum venialium cadit
nobis ad vitam æternam Et Trag. Ergo é de fide ergo de Concilio é certis:
ima. Pelles Instatu pura nacé fuisset remissio peccatorum veniale
per actum naslem Prima Et Ro. ergo consam qa ibi peccatum nullo
offendisset Deum ut autorem veum supernatum sunt de facto contigit

DICO 4° optimum é ad remissionem peccati ve:
nialis eliciere aut actum Contionis aut actum saltem amoris Dei sú
ciá non é tamen hoc necessario absolute. 1m partem Concilium tenent
omnes Poli. Et facile Pr. Qa id quod sufficit ad remissionem peccatorum
mortalium é optimum ad remissionem venialium Sed actus Contionis
et amoris Dei sú ciá sufficiunt ad remissionem peccatorum mortalium
Hoc tamen addunt Poli ut Contio aut amor Dei tollat peccata venialia
deset ita fieri in Deum ut nolit Deo et leviter in illa redi sphicere
nam si aliqs complaceat sibi in aliquibus peccatis venialibus etiam si
mortalia tollant per Contionem de ipsis perfectam non tollent tamen
venialia in tali passu. 2a Pars Conclusionis Pr. qa sufficit ad remis:
sionem peccati venialis actio fortis aut intensa id est in aliquo actu
supernali in virtute in causa Et Antis Pr. Qa actus q é efficiosus
ad meritum gtia Sabet quoq ad remissionem peccati venialis efficacitatem
sed ois actus bonus supernalis in gra exercitus Sabet efficaciam
ad meritum gtiæ Et ad sublationem culpæ venialis. Por Pr. Qa ma:
ius omnium é augmentum gtiæ quam id remissio culpæ venialis

et difficultatis é obtinere frem quam medium quale é remissio
peti veniabis respectu glæ. Quare nec S. D. in exponé illius do:
ctrinæ contrarium sensit dum actum l Sartis ad tollenda peccata
veniabilia sufficere æstimat qa assignando hunc modum de lendi
pita non negant alios imo a. 2. Deut exposite qd ad sublonem
peti veniabis sufficiat aliqs motus grs vel l Sartis: ubi hæc
particula disiunctiua (vel) aperte indicat non semp requi ad
sublonem peti veniabis motum l Sartis sed vel hunc vel quæcunq
alium motum Grs seu mitis sufficiabis. Fateor tamen non per
quemcunq actum sufficiabilem tolli oia peta veniabilia simul sed
q illum tant q ita placeat Deo quant displicuerunt eidem oia
peccata Hinc q fortioraht q actq tant placebit sua bonitate Deo
qm displicuit unum tant peccatum veniale unumquodq peccatum
tollet et sic de alis mensuras tamen bonum actuum et q fortiores
in particulari solus novit Deus. Nobis in comuni satis est scire dari
oportere tales actq. Ullus Si attrio sufficeret ad remissionem
venialium sequeret quod nunqm q Sacrtam Pnia remitteret
peta veniabilia qa Attrio debet credere aliqua ratione absolu:
tionem de peccatis completam &c. R. Nego consam qa non sep
Attrio ponit ita placens Deo simili displicuerant peccata veniabilia
ergo in tali casu remittet peccatum veniale per Sacrtum. Qd
si qs pam exerceret semperante absolonem actum dqé pla:

centem Deo sunt duplicabant peccata eiq quod solus potuit talem qd
non habitum remissionem peccati ex vi Sancti obtent a illa nem
et Sancta caaé postriè gran augment tamen qd ex vi illig recipiet
sunt segs pfan Controem Lapsat ante Confessoem petorum mortium

DICO 3: Quamvis ad remissionem peccati venialis req:
ratur et propositum saltem implicitum talis peccati non committendi in pri:
mum qa venio pcta non possumg detestari à qbus in posterum solumg
abstinetur: tamen propositum circa venialia habet quoque duplicem
diffam à proposito circa mortalia. 1ª é Quod propositum de peto venia:
li non necesse debet se extendere ad oia pcta venialia sicuti de
mortalibus et ex eo qa Soc sine alio remitti non pt illud nó frequent
remittit. 2ª diffa qa propositum de mortalibus debet extendi
ad oia collenè sumpta absolutè: at nó de venialibus adnitáda
tant singula in singulari: vel si sit de collectione oium dicetur
tand extendi indonatè id é si eét possibile qa sine specialissa
Gia cadi fiat in B.V.e non possumg absolè intare oia pcta
venialia collenè. Atqß Soc esto qod dicat S. JS. Sic a. 1. ad. 1. de:
bere Snem propositum abstinere a lia qualisuenialibus non tamé
ab oibg id é absolutum debet fuere propositum quitando Soc
peccato aut Soc qa singula in particulari intare possumg nó tn
absolutè pt pcipg Gtum intandi oia qa Soc non é cuius cognoscam.

DICO 4ª. Quando remittitur peccatum venia le in

sic nota semper infunditur Omni in nona grá. Ita Suarez d. 11. sect. 2. q
alias q recitat et Comng. d. 2. d. 16. Pri. Qa vel remittit pecátum simul
cum mortali vel post remittunt mortale ante ex remissum pecátum
mortale venale nunqa remittit sed utrq. infundit grá 5° Quoad
1m est de fide et ei dubij. nam nonaliter mors de facto remittitur peta
grá q infusione grá: quoad 2m nó supponit aliunde qd° addit eis actq
in ente supernatis ab Dné in grá existentes exercibus sit meritorij Et Pri 2°
qa actq ita exercuti ex intrá ná sua vi habent ab procedant à
Deo tanquam a 1° agente supernali. ad eis actq a Deo ita procedentes
seipsis referunt in Deum ut finem supernatem 5° non indigent
alia relatione ut sint meritorij grá. Sed actq qui est relatus ad Deum
ut finem supernatem é meritorij de cond° augmenti grá in sentia oppo:
situm sentientium. Sed eis actq in ente supernatis seipso é relatq ad Deum
ut finem supernatem Et ob seipso é meritorius. Nor Pri Ora qd pro:
cedunt a Deo ad eunq tendunt Et quá procedunt à Deo ut principio
supernali tendunt quoq in ipsum ut finem supernatem. Sed eis actq
in ente supernatis procedit a Deo ut à principio supernali sunt ergo
actq in ente naturales emanant a Deo ut aut fore ná Et 2° Pri
Enumerare actq fidei ex se meritorij de cond° facta eternae au:
gmenti grá posito quod processerint à persona Deo grata sicut ex omni
Psolorum sententia fides actualis é proportionata dispo omni essentialis
minimum ut sicut beata Ergo et proportionatus erit ad augmentum

grs tales actus. Unde Trident sess. 6. c. 10. docet (exponens illum locum
Gen. 15. Credidit Abraam Deo et reputatum é ei ad Justitiam) quod
Abraam per suam fidem meritis fuit augmentum Grae decundgro
Similiter actum spei ex naa sua éé meritorium augment grae indet
colligi ex 1. Joan 3°. ubi dr Q habet hanc spem sanctifat se que
eorum Interpretes explicant tam de 1a Justie quam 2a ie est et
disponit homo p spem ad sanctem fidem et sanctatis exns merit
per eunq actum sanctis augmentum. Similiter discurrenq é de illis
virtutibus moralibus quae Deum attingant sell ut obum cui quale
dicunq Poenitentiam Religionem etc. Nisi cum Sbc. S. Th docet
non regit gram p se ac tollenq peccatum veniale sed sufficere aliquem mo:
tum grae aut charitis ut indirecte ad peti venialis remissionem
senq gram infundi est dicere cum S. Than. R° nego consam qa
S. D. Sortant negat quod ad remissionem peti venialis non re:
grat per se 1a infusio Grae sunt ad mortale sed p accidens se tant
habet quod in 1a Justione et peta venialia cum mortalibus tol
lant at no qd° p augm grae non tollant venialia peta Soc non
negat S. D. Alles cum Lugm grae nullam habet repugnam
cum peto veniali S° non expellit illue R° Non habet qd nullam
repugnam physicam seu ex naa sua qd neq hac ratione repugnat
grae peccato mortali ut dixi habet tamen aliqua repugnam ex in:
tentione Dei in Sacramentis eam infundentis quatenus autq ille

bonus augmentum gra meritorius ita placet Deo sunt displicent nobis
venialis peccati inde infusionem Sed augmentum intendit Deus petum
veniale remittere. Quare gra augmentum duplici intentione a Deo infundi
ndit ad remunerandum virtutis actum et ad delendum petum veniale. Sed
Quis Remittunt nobis peccata venialia in altera vita quos omnes
fitemur et tamen non fit hoc per augmentum gra et petum veniale
non semper remittitur per augmentum gra Ro Nostro de remissione peti
in hac vita in qua quandiu vivimus tamdiu sumus in statu meriti
vel demeriti ac ergo ante ea é hac propo. Semper in hac vita peccatum
veniale remittitur per gratiam habitem. De remissione autem peccati venialis in alta vita varia sunt DDm sentia Illam puto
suam probabilissam quod ratione actus quem in 1o instanti separationis a
corpore exercet aut ira sive ille sit honesta voluntas sumalis tolerandi
poenas Purgatorii ut Bell. lib. 1. de Purg. c. 14 sive actus Contritionis
ut tenet Suarez d. 11. sect 4. sive actus fortis Charitatis ut Ricardus
in 4. d. 21. a. 2. q. 1. ratione quidem actus non quidem meritorii re-
missionis illius culpae qa in alta vita non é bonus meriti aut deme-
riti sed qa actus ille honestus é summe perfecte disponit ad remissi-
onem culpae venialis Quare non fit cur assignari cur a Deo non
debeat veniam ante statim remissionem peccati quam remis-
sionem sive Deus faciat sua tant Voluntate sive per respectum ad
merita sua aut augmentum gra proxime ante mortem infusum sive ad

menta Sed Libenter è Mi Deus Misericordiae. Quod et Sol eò falsum quod in Sacrata non remittant peccata venialia nisi per infusionem Gratiae quod velexcogitatet Per Sacramenta remittantur ipsa venialia sed ipsum Sacramentum non infundit nobis gratiam qua Sacramenta ab Ecclesia sunt instituta Ecclesia autem non potest medica statuere gratiae collativa a Christo si Sacramenta exopere operato gratiam conferent iam non different à Sacris. Propter Sane Justam videntur aliqui negare ex vi Sacramentum quasi non infundi nobis gratiam: qa inquiunt Sacramenta ex opere operato remittunt peccatum veniale simili quasi ratione sunt et Sacra. Sed Sacra remissionem peccati venialis causant per infusionem Gratiae Et et Sacramenta Unde possunt dicere Ecclesiam habere statum statuendi media collativa ex opere operato augmenti gratiae differens à Sacris per hoc qd Sacra ne lanferant se facto 1m gratiam ut Prima et Baptismus vel possint conferre in aliquibus casibus. Et nos Sacramenta nunquam 1m gratiam conferre sunt. Illi nos dicunt Licet Sacramenta ex opere operato remittant venialia non conferunt tamen gratiam ullam. qa remissio peccati venialis sine gratia fieri per se quidem dicunt Sacramenta ex institutione Ecclesiae habere vim remittendi sine iusto peccatum veniale Sed Contra has Rationes Sed Ratio est. Qa Ecclesia non habet potestatem sua institutione efficaciter annectendi res aliquas vim remittendi peccata venialia. Sed Sacramenta totam vim suam obtinent ex institutione Ecclesiae Et Maur Pr Dig habet talem vim posse aliquas annectere res quae possent se immediate

remittere peccata venialia sed certa collaborem Sanctis nullus Presbyter
potest immediate remittere peccata venialia et si ex nullus deus remitto
nobis peccata venialia ex ui illa non consequetur remissionem peccatorum
Ec. Cons. Quia peccata venialia relinquunt in anima maculam Ec requiruntur
aliquam interiorem renouationem et alios desiderij in sublatione illorum
in hac vita semper infundi gratiam Quare R.o ad Instam Lastalia non
remittere peccata venialia solum ex ore operato sed tantum ha ha:
bere quod ad Instam illorum excutiendi primo in nobis aliqs motus
ultimatis ex ui cuius conferetur nobis gratia quia simul stata cum peccati
venialis remissione iux dicta Hac Ratio colligitur ex S. Th. Sic
q. 87. a. 3. in Corp. et ad 1. cum Suar d. 12. sect 2. Conring Sic sup
q. 71.m S. Th. a. 3. d. unica et alii s Pr. 1.a Pars Respondeo quod
indeb ex opere operato peccata venialia per Sacramenta non remittantur
qa quia ex opere operato suum effectum conferunt infallibiliter eum
conferunt ex dia promissione sed nec ex traditione Ecclae nec
ex sacra pastorum colligere sic infallibiliter de Sacramentis imo con:
trarium experimur in alijs effectibus quod indeb per Exorcismos
aspersionem aqua lustralis non pellant infallibiliter obstacula demonum
Ec neq de peccatis venialibus remittendis habent aduertam sane
infallibilem: qa non e ratio cur aliquis Sacramentum effectus dicatur
esse infallibilis alios uero non Neq valet s. Deus potuisse Christum
sanctum concedere Ecclae qa licet non regem sic quod potuerint

tamen nego concessisse: nam quod ubq ex illis verbis Joan. 20. (Accipite Spum S. quor remiseritis etc) et ex Matth. 16. (Quod cumq solueris) colligunt de sacramento in ex ope operato tollendi peccata venialia non posse id exequunt qd utraq verba intelluntur se peccata remittere peccata per Sacram Pnia ut declarat Trid sess. 14. c. 6. 4a Pars Ensemis Pr. Qa é aliqs modus concedendus Sacrdotes remittendi peccata venialia qa id communis consensus concedit. Non et alius inueni: ni commodior nisi sic qd ad illorum Contrion excitet in nobis quis aliqs motus cordis Et Nos probat qa non remittant ex ope operato Et ratione operis operantis quod ex Contria illorum in nobis excitatur. Consa Pr. Qa sic modus remissionis é consentaneus institutioni Sacramentum in eorum ex institutione utit Ecla verbis de peccatoribus ut ordinat se sic effis a Dna Mte speraere et non é dubium qn à Deo audiat multum apud Deum valet et aliqd cunter impetrat non semper tamen obtinet totum quod petit sed pnnt dia gendia loco et tpe fiunt in sum Quod si Urges si Sacrdotes sunt tant modum habent remittendi peccata venialia sequitur tatum Ostrare aquam benedictam ad remissionem peccati venialis sumti et non benedam modo aliqs putet illam ee benedam ims imago aliqua pia Concio lectio libri spalis habeant iorem uim ad remittenda peccata venialia qm aqua benedicta qa experimur in nobis quod attenta lectio libri spalis imago pia etc magis in nobis excitant motus

pros qm aspersio aquæ bendæ. Qⁿ aquam nra benedam non sed
sane num qm bendæ habet huetaqordatu cé sed qq illa non
habet tdunetas preces Eclæ nmb Lr. de Connore Victore lib
qdhs magne etc. Dies huet illa exulent in nobis quando
maiores nobis pios quæ aspersio aquæ bendæ tamen hæ faciunt
q mors tanq cuiusq obreli at no aspersio aquæ bendæ et alia
Sacramta nm tam sa habent ex iure obreli quam pors q Orés
Eclæ q bas ipsa nobis mots tales precatur. Ad melorem intelli:
gam Sumus Ressionis OBSERVA Sacramtalia dicuntur quanq analo:
gam Lttionis ad Sacra ut sunt, Oráo dnica Lgo sio aquæ bendæ
esus gamis benedicti quem S. Aug. lib. 2. de gctorum mentis et
remissione. c. 2. Cuo cat panem Cat lebumendum Confessio gratis
rentata mentam aut aocatis Eleemosyna bendis qdhs vel Gluti
quid oiá hæc aersa quidam arcluserunt.

Orans Tunbus Edens Confessus Dans Bendicens. Inest tamen
é apud DD. quotiunt Sbe Sacramta. Alig ex ad Sbe ad dunt supe:
phoz Cnés in Quadragma a lii transionem gectonis et Oraonem
in Eclia anseerata: a lii Vrtiones Eponum et Regum. Regula
tamen q multitudine eórum Sbe esto. Quotquot habent deinsione
in Ore tot sunt Sacramta Illa sex uersa compsita habent deinsioz
in Ore ex omn Sacramta quare de Lis nullum é dabium. Oráo é
in Eclia anseerata et transio gectonis ad illa particula Orans edum

pnt

pnt Caeres nó ad particulam tenedulns Unctio Cerimonalis Regū ad pa:
ticulam tinetz spectabit. Quod si intellatū de Unctione sacti non habet
sū locum qa id ad Sanctum redari debet Quare scá Sacra bene di:
cuntur nersu Mo umpre Sedi.

DICO. 5.° Per Cpriam aut aliam mutum fium ita tollit peccatum
nemale ut nungm illue collatur nisi cum mortali simul nel mortali
prius remisso. Hac Conclo é S. Tha bum sū ut iudicing tum in 4.° d. 16.
q. 2. a. 1. quem segntur Tha cmtés cum RR. Suárz d. 11. sect. 2. Coning
d. 2. d 15. Biania m exponé S. Tha à nobis sup Gpositi et alius cmt
Scotum m 4.° d. 21 q. 1. S. Duo e° et Durang ibeg d. 16. q. 2. Patet
id 1° ex gcedti Conclne qua ordimg petum nemale semp remitti
f grani. Et Pl. Qa si remitteret petum nemale sine mortali
nel deo qa petor ita exns ad remissionē illius se disponeret aut de
and° aut de congrue. 1m nemo concedit qa nec ad mortale remittenz
and gram Como disponem exercet. 2m dia negt qa non pt dia ille con:
gruè se disponere ut uemiam à Deo impetret qui manet à Deo simpr
auersus. Sed exns in peto mortali manet à Deo auersus et ideo
dicing Contrem ee disponem de congruo ad petum mortale tollenz
qa per illam conuertit se petor ad Deum penitné qua pt Ep
Confortatz Remisso peti cuius sacrang é signum reconciliationis cū Deo
Sed Como exns in peto mortali non pt dii reconciliatus Deo Et
nullus pt habere peccati remissionem. Bene id declaratz Soc simili

sunt ex curão corporalis sive gravis egritudinis sive levis supportet
vitam aãhs vta curão spalis sive pter mortalis sive venialis sup.
ponit Deum habere vitam spualem id est vt illam veltum habere
incipiat quando curatur vel antea illam prd habuerit. Sed Scot.
Si peccatum veniale non tolleret ab eo mortalis sequeret Deum ppter
peccatum veniale debere puniri poena aeterna quod falsum é qa
peccatum veniale non meretur poenam aeternam Ro cum S. Thoma
q. 7. de Malo a. 10. dubio sequam Puniret poena aeterna p se
rego p audo arcedo id est raone commutrons cum mortali. Sed In:
stat Durandus Si quis non baptizatus veniens ad usum raonis committat peccatum veniale et ceteris monat vel illi remittet illum
peccatum veniale vel non. Si 1m Co veniale sine mortali remitti pter
qa originale é vere peccatum mortale licet non gria Voltée contracta
Si 2m Co Non potest hoc esse gratia quia talis puer aã deberet
migrare Non ad Infernum qa o nigle non meret poenam Infernum
vdt sensu veniale et ex se eam non merett. Non ad Purgatorium
qa nemo mittitur ad Purgatorium nisi q in gra moriatur multo vero
minus ad velum. Quod si dicat ad Limbum Contra est qa
in Limbo nulla é poena sensus Sed illi pto veniali debet poena se:
sus. Co. Rtl. S. D. 1. 2a q. 89. a. 6. Talem casum ée impossibilem
qa ingt puer postquam ad usum raonis pervenit tenet se ad Deum
ex sto corde convertere sub peccato mortali et si id faciat remittitur

ei statim nemo peccatum si illud habuit: si eo id omittat peccat
mortale non nemo habet. Quod tamen Ratio é nimis dura Et quo mollior
reddi possit ait loco di. Brevet dico si puer non bapzatg ad usu
rationis veniens intellat instare vita sua terminum tenet se ad Deum
convertere ut quod si facere non negligat illuminabit a Deo g pueri
et instabitur per gram quod si id Gtermittat in tanto arbitrio
desinere peccabit mortalit. Jam ergo si casus exogitet quod puer
cum Orgli peccato et veniali tant moriatur Dico talem nullum
poenam lei sensum in Inferno posito quod destruet Lymbus post diem
Iudii ut aliqui volunt ne certe si manebit Lymbus talis puer ma
neret in Lymbo cum aliqua lei poena sensg. u.g. tristitiae, aeterna tn
g cum dens sunt in Inferno peccata veniali cum mortalibus punitg
in aeternum ut ad Soli Iustiam indaamng. Sed de hoc poenam
in 1a 2ae agetur hoc é ubi de peccatis agitur

QVAESTIO XI

Vtrum peccatum remissum redeat per subsqs pec: catum commissum tam quoad culpam quam quo ad poenam.

Sensus huius quoni é Vtrum is cui sunt dimissa e.g. 10. Iuramenta
falsa si denum committat unum iuramentum falsum aut aliud
peccatum mortale arbitratur reus undecem peccatorum mortium

tam quoad culpam quam quoad poenam Primus ergo inquiabo an redeant peccata quoad culpam tum an quo ad poenam si regressus sit peccatis amedendas. Non agit aut sic aut Sacreticos qa ex illorum principio erroneo scilicet peccata non vere tollunt sed tegunt ita et non possunt dici vere redire sed potius vere permanere

SOLVO I° Cu Ga peccati vere remissa nunquam redit falsus ine simile peccatum remisso committat peccator, sine quodcumque aliud et gravius tum. Hac Conclusio é communis Polonum cum S. PP. tum Scotum in 4. d. 22. quem et sequuntur omnes RR. Suar. d. 13. sect. 1. Vasq. 1. 2 8 d. 208. et alii Pr omnes de Conclusio illo duplici Scriptura loco. Ezechiel 8. Quam iniquitatem eius non recordabor amplius. Rom. 8. Sine Pnia sunt dona Dei. Unde si dicis si peccata redirent per subsequens peccatum Deus illorum recordaret et non posset recte dici sine pnia sunt dona Dei. Utrumque aut Scrpra est E° sed Suar. loc. argum. aiunt non ée efficax qa si Nos eius quant ad 1m locum Scrpra intellatur quod Deus sic remittat peccata ut nunqam redeant E° et hoc sic argtur ex aliis verbis S. Prophetae ibidem positis Si avertent se iustus à Iustia sua oés Iustia eius non recordabitur Non recordari erg Deum non é aliud quam nunqm redire sed Iustiam mortalium non vult Deus recordari E° illa nunqm redibunt. quod falsum ée quone sequi dicit. Similiter alterveus Cpli non plus in dei potue quam loc quod non solum remittio culpam

sed etiam collet

sed etiam collatio Gratiæ è donum Dei ac per consens verbis allatis si:
gnificat quæ semel Deus decreuit conferre nunquam multò eius care
ptant è ex se quasi illum poeniteat consilii sui. Fateor hoc ar:
gumentum ut ex verbis Propheta possimus clarè agnoscere diuersi:
tatem interemptionem peccatorum et mortificationem bonorum operum
ex diuersitate tamen mala colligere possumus habere nos vrgs argumentum
qa qd instamus delent mala peta ac si nunquam fuissent iux Catholi:
corum doctrinam at nos bona opa non ita tollunter ut moriant sed tantu
morientur ut videbimus. In hoc c° è paritas quod sicut Deus peccatorum
nunqm recordatur q remisit qa illa nunqm redeunt ut ex ratione gis apta:
rebit ita et bonorum operum quamdiu illa manent mortuata diuinitus Deus
non recordatur postqm tamen illa redeunt ad vitam mentio illorum Deus re:
cordatur. Quare Pr Catholicorum tali ratione efficacis si: peccatum semel remissum
redirent vel id fieret per oppositum sui vel per opem solius Dei lea:
tum diu pt Ex. Nonl.m Qa Gregm qd multi in Pr Ecclia regent autore
successiuam posse clare Ne regredui certum tamen è apud oes
ne non posse fieri naturaliter. Unde sic arguitur Quando homo iterum
peccat post dimissa sibi peta non facit priora peccata sed nouum peccatum
committit Et priora peta non qnt redire per autorem hominis. Ant. Pr
Si faceret homo priora peta postqm iterum peccat deberet alio in
homine regredui ex peccatorum effecta quod naturaliter fieri nunqm redi:
ens aut ad peccatum hominis est naturalis non miraculosus Et etc.

Non 2m. Malum culpa non pt à solo Deo fieri Et et non potest ab eod regdum qa regdui denovo est iterum fieri Et. Dices 1o Pt dia red ire macula peccati reg p autoz Dei ppriè reg per autoz suis reproductam sed tant p quanq resultam id est ut ex nova actione potoris et nova fat pctm et resultet antiquum simul. Declarat id Defas ane pctis in altero Matrij contrahit Digtem maculam reg p autorem ppriè reg per autorem Dei ppriè sed dr eam antea fere per resultantia quandam ex gnore. R° Hanc resultam circa pcta Gcedentia nõ ee intellitem: qa si actio nova potoris fabrent sane aim ut ex ea pcta resultarent antiqua vel ue p ea fieret qa illa secum asportaret vel qa virtute ea antineret ut ipse illa tangm eorum virtus regdu: cere posset vel denq qa removeret impedimentum p cuius sublatnem iui piant antiqua peccata durare Nl Sonum é intellite. quo ex pcta quæ iam nullis sunt asportari pnt debeent p facto cbz ex: stere unde asportarent. Similiter quo actio nova pt dici iustq Gce: dentium p facto in rat libus nulla actio est talis quæ ita virtute contineat effectum assumptum ut eum sua vi reproducere possit. Denq hoc impedimentum quod removeret nova actio non é assignable et si assignaret inde erem in eroem Sacrificium duentium pcta in nobis remanere: qa quod cum impedimento manet nere manet sed priora pcta cum impedimento manerent Et nere manerent Quæ ad declarem R° disparem ee rationem: qa pctm dre non é ablatum à Deo et

est peccatum totius naturæ redeant ut fiat peccatum personæ aequinde quando
ablatus infante tollitur peccatum originale non sequitur quod et actualia remit
debeat tolli et nō peccatum actuale concesserint primam ac fiat si è ablati
ciò ablatum è: potius in se valet ex porro. Sicuti infanti peccatum originale si
nere remissum sit non redit amplius ita et peccata actualia nere remis
sa nunquam redeunt. PRICES 2° S. Sed videl multis locis
mirare quod peccata redeant. Ig Iterū Psal. 37. Putrefecerunt et corruptæ sunt
cicatrices meæ a facie insipientiæ meæ ubi ingit Glossa Per bagmum
plagæ veratæ in putredinem cedeunt p peccata iterum remissa. Ig Psal°
78. Dñe ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum. Ig Psal. 108.
In memoriam redeat iniquitas ~~etc~~ 4° Matt S. 18 Serve nequa omne
debitum dimisi tibi etiam cum ergo peccatum eius in unserium eius
subdit. Et iratus Dñus eius tradidit eum tortoribus quoadusq reddi
ret universum debitum Et Coelestis Pr meus coelestis
faciet vobis si non dimiseritis Sup q verba S. Lucæ serm. 15. de
verbis Dñi ad finem Dum ingit Dñus Dimitte et dimittunt tibi
tam si non dimiseris revocabo te et ergo quod tibi dimiseram repetabo
non ex mente veritas non fallit Christus. R° Hæc loca si quid indica
rent ad summum indicarent aliquam poenam ulsq ex cum extinctæ
sint neq per Deum q non è peccati autor neq per Hominem redire pnt
ut videmus. Tamen dicte ad singula R° Ad 1m R° 1° Debere ut
intelligi de peccatis nondum remissis per Cicatrices ex scantur vulnera

peccatorum q̃ putrescere censentur ex magna insipientia dum peccata
pecti accumulantur in iisq̃ pector senilitate pessima perseverat: glos.
sa nõ atã nn é tanti momenti ut eam sequamur si de nevo ma:
ala reditu intelli deberet. 4o Rº cum Sharposse alt explan
bam atum Sra cui exponi faile Glossa erubabit si adct q̃ cica
trices intellantur reliquæ peccatorum: nam dum remittit pecta origi
q̃ basim relinqt in nobis fomes peccati passiones q̃ ad peccatum inci:
tantes pnt dici cicatrices easq̃ putredinem antra Sere dum Srem eo
q̃ducunt ut ex sua insipientia pecto consentiat abutens gra per ba:
ptismum sibi concessa. Ad 2m Rº Postulasse S. Daudem à Deo
ne redarguetur Deus nn ulta sed poena nn dimissa sed dilata sa:
pe ex expectat Deus et differt supplicium ut Srés satisfant et placet
iam Dei: quod si nn satisfant sed pons peta peccatis addunt graviq̃ pun:
unt. Ad 3m Dicendum non posse intelligi de culpa qa parentum culpa
é personalis exceptis primis parentibus q̃ nnqt alio modo transire
ad filios: debet ergo intelligi de poena in quidem aeterna q̃ ob peccatum
morti tollitq̃ aut toli quod a parentibus fuit persoluta sed de poena
filiis reservata q̃ pter malos parentes Esent si eorum sunt imitatores
Ad 4m Rº Sim hujusmodi Parabola m dor consistere quod sicut ille
Rex iratus é valde servo nequam et tradidit illum puniendum deo qº
consenti sui non é miserti sunt ipsum ille misertus fuerat: ita Deus pu:
nit magis eos qui consenti cuius m misericordiam in alios sunt eiusdem

aggrauat ex culpa crudelitatis ex contemptu benefiiorum et ita debet
intelligi S. Lugus a lus P.P. dicentes reuocandam ee poenam di:
missam ei q alteri qui alteri non dimittit id est q.d circumstan in:
gratitudinis aggrauantis iteratam culpam grauius punietur. 2.° R.°
cum Suario in Parabolis Quinè debet spectari finis a Christo Dno
intentus non no factum qa factum se ee in illa intuerable ai qin
non sequens u.g. Luc. 16. p. ponit Parabola de Villico iniqtis ubi dr
Christ laudasse illum iniqtis non quod laudauerit factum sed
potius astutiam et solertiam ipsius ut et nos imitemur illum non
in facto sed in prudentia in altiori et sorestiori mda Idem e dnus
e de parabola ata Exactor Regis debti dimisso semo non ag:
gebat Dnus sed indignorem ant paternum odium Non debet e°
applicari quod Deus exigat à nobis remissa peta sed ut indeagno:
scamus quod Deus magno odio habeat Tdi peccata quando non
dimittunt fratribus suis propterq quod id denegat nobis effata sua mi:
sericordia auxilium indeq in maiora peccata mimus Sensus e° sebens
hanc Epilogem Parabola erit Si Deus ille exegit à semo sua
priora debita iam non debita uere, sed remissa multo gis Pr mlg
exiget à nobis uera debita si non remiserits fratribus nestris.
Quod 3.° Peta remittunt Justitiis per Gra infusionem Sacra
mentorum dat gra ut tollenda sit q.d subsegs peccata mortale. Et e
ant ita peccata tollit per gratiam ut si homo item peccaret redeant

cia peccata R° nego consam qa grá ab Sne ita tollitur ut possit ab eor deponi in Mortem Sne esten quidam gltas à solo Deo gdunitis et nó peti maula nec à Deo solo nec ab Sne regdui pt. Ergó est falsitas

PROPOS 4° Dr. cmter quod Deus non possit non solum absolute remittere peta sed et condonate sed Sic remissio ex: Ordinata non pt aliter intelligi nisi quod Deus tali condoe gndog remittat peccata ut iterum redeant Et. R° nego nozem: remissio ex Sic condonata ita intelligi pt quod Deus tali condone remittat Joanni e.g. peccata ut si postea Joan peccaret iterum contra Deum tant culpam et tant reatu poena quant Sabuisset si nec illa peta fuissent remissa: Sed tamen non é redire peccatum secund se sed tant secund equalitatem. Addit Coning. d. 18. quod Sane odio: gorem deberet Deus sui scare qa alias ignora ab eius violatione eum excusaret.

PROPOS 4° Poena quog peti aeterna nec remissa sine sensu sue sensus nunqm redit fati per subsequ pectum omissum. Est comis definita à Gelasio Pontifice d. 4. de Pna c. ultó dnte. Dia clementia peta semel remissa in ulteriorem iterum redire non patit ubi egre loqt de poena aeterna: quamvis ex isto loco quasi à posteriori Pbli idem colligunt de culpa. Ratio é Deus non pt retractare quod simpliciter dimisit. Et si poenam iure remisit eam retractare non pt. Ants patet qa Deus mutari intra se non

pro Illes Posset Deus absolá sua potestate non vriedere homini et
sanctisso visionem sui beatam Et et potent facere eadem potestate ut poena
nerè remissa redeat formaliter. R° negó antecedentem qa illa caréta
Visionis in Spú sancto non haberet rationem poenae qa non supponit
in illo ée culpa: at nó reditus poenae remissae daret et rationem poe:
nae et retractorem quanq nobis Dei quod é absurdum Sed Vrgebis.
Potuit Deus sub hac condone remittere poenam sine damni sue sensq
ut si homo iterum peccet puniretq ppt pcta tali poena qualiter
set punitus si remissionem eorum non consequeretur. R° eodem modo
ad hanc Instam dicendq eé sunt ad vltimam Credibis Conclusionis
nmpé ex homo cuiusvis debitor poenae nisi p gratiam actionem et
culpam aliqz si redit poena remissa non redit pótis sed ad aqui:
valentiam. Vnde quod ad aliquos dí poenam talem q posset petum
remissum relanqh iterum pari poenam aeternam pro subtegq
pectum morte quod ita intellenq é: qa pctor quando se reponit
in statu peccati mortalis eo ipso poenam aeternam meretur quando ex
dí poena aeterna commutatur in talem ea condone commutatur si ille in
statu gratiae perseverabit alias si iterum peccabit iterum et poenam ae:
ternam meretur et ita pt Deus poenam aeternam redire mateniabit
qa ob commissum peccatum simile remisso redibit quoq poena similis
Ad Intellectum huius rei Observa 1° de poena sensq aeterna quod illa
conveniat omnibus et singulis pctis mortalibus oia ex pcta sedi poena

ignis puniunt. An nó ignis diuersas specie afflictiones infert si:
cut et diuersa premunt in hoc incertum est. Si ergo pctor subseques
pctum oró simile committat remisso redibit poena sensg tam in specie
quam in gradu similis: si uero committat pctum dissimile dum suam
fortassis et aliam spem sibi affluitur ignis caabit et intensio
poenae gentonabitur intensioni penali. Obsena 4.º de poena
damni. In qua duo sunt distenda idest id quod é privatiuum et
quod est positiuum. Possumus é ne semens affectio illius
status per peró obstinaó in malo quam poenam luet alij dicat
reduci ad poenam sensus nec impabilit tamen non incongruè
à Sudrio ad pdnam damni referi qa consegit id quod é privati:
num in poena damni: hoc uero privatiuum nó aliud est quam
carentia Dei visuri per exercitio Dei et negaó omni auxilium ad
bene operandum. Quant é ad poenam damni positiuam attinet
eam redit in specie in gradu tamen intensione non reducit eam
sed ór et mór unx pportiuz pcti. Quantú uero ad poenam
damni privatiuam in hac non pót assignari mi ri moralis quoddam
inq gltis in ordine ad dementa per quae damnatur pctor quod ex
có declarat: qa sicut singulis illis rectitudinibus si fuissent po:
sita correspondisset aliquo Deum omnium ad quam ita et singulis
privationibus talis rectitudinis correspondet aliqua ratione poena ac
fiz si plures privationes rectitudinis sunt positae maior poena damni

segq si pauiores minor. quod moralit spectanq é. Confirm. id qis
si inimicitia Dei in aliquo habitu positiuo consisteret sicut uisi
sit amicitia nerè illa inimicitia augeret ex multiplicatis malis
utrog simul augeret amicitia ex bonis multiplatis: Quet ergo non cō:
sistat inimicitia Dei cum Deo in habitu positiuo sed in morali quaq
gmarentia mauta autem Gentilium bene dicit inimicitia inter
Deum et Deum augeri moralit in ratione principalis quando peta
accumulanq. Quod augm si explicari pt. si in illis utrog tant
fuisset boritatis quant é malitiæ existent amicam usq ad tan:
tum gradum eō è intra moralis gloriosis spectando augent ini:
micam ac p consens sunt illis amperetur p fori ratione essetiale
gmium visionis Dei ita dis poena damni qis correderet.

DICO 3.° Bene dixisse S. Tham peta remissa ratione
ingratitudinis redire non simplr sed secunq qd. Quod redeant
secunq qd patet: qa ut dixi cæteris paribus gravius é peccare
in benefacem quam in eum à quo benfa non accepimus. 4. aut
à S. Tha et Doctis peccata ingratitudinis erga Deum declarantia
enumeranq. Apostasia à fide. Odium fraternum. Confess:
onis Contemptus. Cria emendatis sionis id est quando qis
dolet se recessisse à peto. Quod simplr non redeat patet ex di:
ctis: nisi qs dicere uelit posse peta diu redire simplr id est
secunq æqualiam quod minimum ratione ingratitudinis contra Dnq

tantam malitia quanta fuit praedictum peccatorum dimissorum
Sed hoc non posse absolute dici sic ostendo: qa demq alteri ee
remissa pleta mille mortalia, eq gravissa et post hoc eum
incidere in peccatum aliquod mortale non ita grave sicut fuit quodvis
ex illis qs duet talem contra sere malitiam tantam quanta fuit
praedictum peccatorum: profecto licet beneficia nos ad gratitudinem
obligent non tamen semper suum praedictum determinen hoc
ita stant ut laqueos gravissos nobis inducant si ingrati
aliqua ratione talis benefii apparearemus. Dicit (aliqua ratione)
qa si aliqs diceret in contemptum remissorum sibi peccato:
rum peccet quod tum faceret si ita apud se statueret Ego
peco ut intemeram hoc beneficium à Deo mihi factum amo ingr
Coming d. 19. quod possit hoc peccatum equare imo et superare
malitiam praedictum peccatorum si illam fecerunt in vis ga:
ria si tamen praedicta pleta remissa gravissa fecerunt v.g. bla:
spemia odia Dei etc. constet ut quod et in tali casu pec:
catum illud in contemptum Dei factum non equaret malitiam
peccatorum praeteritorum. Dices. Si ex eo gravius peccaret
homo qa pleta actualia quae illi sunt à Deo remissa et ille
peccaret ad hue graviores cui non sunt dimissa consequens è inco:
veniens. Sequa Pr. Manifestum è beneficium consequi què plus
in Innocentia quam illi ee remissa peccata: qz ex non dicet

gratiam fuisse benefum B. Virgini amissum quam Maria
Magdala in hoc quod illa nunquam peccaverit Sic nos sabi
gratia peccata dimissa sint. R.° rego abiste sequam Ad
Probem eius R.° cum distione: vel ex Deus conscruat aliquê
in innocentia communi ratione quidâ sua vel extraordinario quod Primile.°
S. I.m dico Remissionem peti ee maius benefum quam à peccato
preservationem. Declarat id à simili: si ex Rex teneng coi ratione fo:
reat sibi subiectos eogg uamis benefis exomet u.g. faciat unum fe:
rabilem q unquam notabs é crimin laesa Mtis: alterum similiter
faciat Senatorem qui Mtem eius laesit effecto ius benefam Sic
potitisse dicet com omium consensu quam prioi ita et Deus effor:
tionat. Unde remittens Deus peccatori peta quant é ex parte
sua reponit eum in innocentia quod tamen Me dicat non ee absolé
innocens hoc habet culpa sua qa male usus é grâ Dei Iam vero
si extraordinario modo Deus conservet quemqiam in innocentia sicut primos
conservavit B.m V.m tum alios Sanctos q in sua innocentia extraordie
flagrabant amore Dei etc. dico Sibi Conservationem Innocê maius
fuisse benefum qm remissionem peti qa remissio peccati secundu
legem ordiam é, conservatio aut Innocê talis communes sequeat leges.
Et certe nemo nisi impius negare ft magis ex hoc Sum dilexisse
matrem suam quod eam ab oi macula preservaverit quam alios SS.
qos à maculis q pusang mundavit

QUAESTIO XCII.

Quomodo reuiuiscunt bona opera per commissum mortale peccatum mortificata.

Suppo 1° Comprendere me sub hac quæstione non tantum opera mortalis culpæ sed et augmentum gratiæ alicuius habitus sive illud augmentum eueniat ex opere operato sive ex opere operantis. Constat autem à D. Th. quadruplices actiones assignantur ad meritum vel demeritum deseruientes. Vna Moralis Naturalis Mortifera Vnus dicuntur quæ ex gratia actuali ab hominem in statu Insponsionis existente exercentur de his nulla è quæstio: qa si Deo ad mentem in tali statu geruntur et augmentum talibus operibus merendem. Mortuus sunt quæ quidem nil nocent nil tamen et p sunt ad vitam æternam qa supernatur ab hominem status matuto exercentur. Et de his et nn è difficilis: qa talia opa cum nunqm nuxerint nunqm et reuiuiscent hoc ex reuiuisat quod aliquando uixit. Mortiferæ sunt peccata mortalia q ut inqt S. Th. non restituuntur sed abolenti debent

Prima. Deinq opera mortifera sunt quæ facta fuerunt ab homine usto cum habitibus regitis ad certam meritum sed postea per mortali adueniente impedita sunt ne valeant apud Deum per misericordiam in eo statu contractam. Tota è quæstio occupatur circa sed opa in ea latitudine quam in hoc supposito indicam. Suppo 4°

Nec eé quos difficém apud Theólos nostrum Gra etrictutes restriant
pro primáni in ea Sacr gradu Sacré qui dispositos correndat Gal:
tiosi id est cum qbus penator ad Suspet suam resurgit Sorex à
Cat Solus regari nunqt obtinuéit unicuiq quam in eius Iustice
inx ponem iorem aut norem disponis. Hinc Concl.m sess. 6.
c. 4. Iustém impü freri assenerat per infusanem gra et iu:
stitiam semq mensuram s. Spis et semq prpná uniq dis:
ponem et cooperem Dota eo difficls est. In Petro pro Priam
rempet oes gradus gra iustitiq infusarum quosante commissi
pctum habuerat u. g. ansentas fuerat ante penatum com:
missum Joannes ex ofe opanis 100 gradus Gratia ex ofe
no opato totiq. Similter et aliarum iustitiarum an si resurgat
cum Contore sufficente ad Iustonem rempet oes illos gradus
gra et iustitiarum an neis tantum aliquos. In qua difficté uanis
sunt Dni sentia Ergq ex antiqs Theólis sciti et ex ipso s.
Tha, è difficile dicté colleré quod ipsi oio ns tuerint in hac difficle
quamuis uanié à uanis attentis et de mente s. Tha aliqd in:
duabt infra. RR. tamen Doli clarignoris sane difficlm
Eposuerunt sciti Cuque Doc in negotio qui liberales sic eé
volunt doctam Occami Quare quicquid Doc in negotio problmis
dici possit certis Conclusionibus aperiam.

DICO 1.° Bona opa ad Sré usts exercita ita mosti:

ficant per peccatum mortale ut sequitur Infra rem in scant
Hanc Concilem dicit Vasque. 1. 2ae. d. 221. c. 1. oes Fidelis Scholos
ad unum admittere utrique ubique plurimos. Pri. 1o ex Scra Sal.
3. dr. Tanta passi estis sine causa si tamen sine causa. et Hebr. 6
Non enim injustus est Deus ut obliviscatur operis vri et dilectionis
quam ostendistis in nomine ipsius qui ministrastis Sanctis et
ministratis in quibus Scra Pro usita Coring. d. 2. dub. 20. allegat
S. Paulus Galatas qui post magna merita glapsi sunt in peccata
deficiendo a regula ex parte ad Judaismum quod corroborat ver:
bis antecedentibus eiusdem capitis. Sic. stulti estis cum spu coepistis
nunc carne consumemini. Quare non immerito S. Paulus illam
fecit tuijus correctionem (si tamen sine causa) quasi diceret si in
petis perseveraberis sine causa sic passi fuistis si vero pata desem:
entis non sine causa passi estis. Hinc S. Hieron supra hunc lo:
cum scribens. Illud erat (si tamen) non ex ab Apolo dictum quasi
dubitaret cum patribus Galatas merita multata si poenitere
sed ut eos Tantisimaret ad pnam. In 2o vero Scra testimonio
tria sunt consyderanda 1m Apolum reprehendere Hebraos qui iam
fuissent antea instati in petum glapsi sint Unde antfert
eos terra quae post aut gtam pluviam coelestem gfert spinas
et tribulos 2o loqui de meritis opum bonorum quae ipsi in Gra
existentes exhibuerunt quod colligitur ex illis verbis Dilectionis

quam ostendistis in nomine ipsius qui ministrastis sanctis etc. 3° E.
ingt illos in spem p priam recuperandi amissam retributorem
usurpans illa verba confidimus de vobis dilectissimi meliora et
viciniora salutis esse si ita loquimur non ex iniustus é Deus. etc.
Hinc S. Chrysost. Hom 110 Hebr. Papa ingt quó securabit
animas eorum et confortabit antiqua eis in mentem reducens et eo
inducens ut recessó nequeant cogitare apud Deum se in oblivionem
venisse. S. Th. quoq in Comm. eumq loci censet colligi reminiscam
meritorum et quod caput é Concilium Tridentq sess. 6. c. 16 Red:
tum meritorum per Christum mde quoq probat dum ait. Hac igit
ratione iustis suis sive acceptam gram p pctis conservaverint
sive amissam recuperaverint p ponenda sunt Apostoli verba. Ubi:
date in ói ope labo scientes quod labor vester non é inanis: non
ex iniustq é Drg ut obliviscat opus vestri et dilectionis qm ostendi:
stis in nomine ipsius. Vbi diligent sunt considerandae illae pro:
missae de retributione (sive acceptam et sive amissam) quasi
diceret Concilium tantam Deus remunerabit opa posteriora
Iustorum sed et opa priscis status Grá amissa iterum
recuperent. 4° Pr Concilio ratione S. Th. quam a. s. pro sunt
Bona opa in statu Iustiae exercita non merentur per se beatitu:
pendam sed tant mortificant. Et dum homo restituit ad sta:
tum Grá illa quoq redeunt ad vitam Consa Pr. Redire ad

ultam non é aliud quam é mentionem vitæ æternæ sed openi
in grá exercitio Vitæ perpetuæ subsequens amisso nil deest qui:
minus sit mentionem vitæ æternæ quando homo redit ad statum
Grá Ex. Nov. Pr. Ea non ordetur qd illi desit intellectus bene
conditionis mentis de eno vitæ æterna. Declarat ab ex:
emplo Sodi Li q spiam Rex debeat alicui subdito q labore
condigno florenos u.g. 100. interim tamen ille subditus post
tum laborem gravem intulit iniuriam Regi ut qui illam
mentis ad q petitum carcerem detrudi debeat et omnis q illi ope
priuari quandiu non dedent ustam satisfem Principi aut
certe quandiu non condonavent illam iniuriam Princeps
Porro q eo condonari aut satisfem pri q iniuria Regi ille
subditus et à perpetuo carcere exire debet liber et ad mentis debi:
ti mendis q labore labetur. Eadem q Christus se habet opa
ma ad mercedem vitæ æterna. In hoc tamen é diffa quod Rex
terrenus ex iustitia simpli q pneduta tenet mercedem dare sub:
dito licet amedat mia secunda qd Deus ciu potest ex multiplici
misericordia seu ex mia simpli et iustitia secunda qd Multi:
plicem aut miam in hoc puto quod Deus hominem petrem
ad pmam sua mia excitet cum posset iustitia non excitare
quod remittat petrum gratis infusione grá in sanctis quod me:
rita mia per peccatum mortificata no licuisset relinquere sine mer:
cede

cede: quamvis ex grá ex coroná sua nasce non sit semen glæ
et opá meritoria facta cum debitis circumstris náo sua petant
retributionem tamen Deus est sup. sem naám et absolutis ipsi dng
oponum et opantium. Quare posset unum abaho dextra Sere
posset interemente penato in aeternam poenam nisi retenuisset
eius beneficia promissio et ordinao. Sic sentit illud Psal. 102.
Q coronat te in mia et miseromib. Quod verba expendens S.
Augnus sape repetit illud suum dictum Cum coronat Deus merita
nra nil coronat nisi dona sua. Sed declare Sane misericordia
Dei exponit lib. de grá et lib. arbio c. 6. Cui ex ingti daret Co:
ronam iustus iudex nisi prius dedisset gratiam misericors Pater
et quó ista cet corona Justiá nisi fecisset Grá quod iustificat
impium et quó ista debita redderent nisi prius illa gratuita
donarentur Quare addo etsi nullum haberemus in Scrá Conci:
lii PP. testimonium qd bona opa nra p peta mortalia per
Pniam redeant ad ea ipsa ráo dictaret quod Deus sicuti ma
eque punet eum q ano pcto mortali offendit ac nis Mtem
quam qui 100. similem gravitem habenti bus ita et de retributione
sentiendum est. PRCLS. Sed mra iudet Quó opa mortificata
per penatum possint redire. Nam aliter eo redirent qa mare:
rent in se nel qa peseuerarent in suo vitali principio id et grá Ne:
utrum dici pt Ex. Non Imo Qa actiones illae iam transierunt posta

pctum eadem Nº non redeunt Non Lm. qa post Priam non redit
quod eadem Nº grá Dei. Rº Luet illa actiones non maneant in se
physice sicuti et homines perseverantes in iustitia non dicuntur perse-
vare actiones physice nisi tunc dum exercentur manent tamen mo-
raliter dicitur manere propter habitum cum impedimenti carentia
operantis in statu peccati existit: et si illud tollat impedimentum
effectum retributionis consequitur. Quare non é necesse ad remissionem
meritorum ut eadem actiones redeant aut grá habitus Nº sed tant
ut impedimentum tollatur per gratiam qa hoc ipso iam nil deest
illis operibus pro condigna retributione.

SECO. Qº. Impollen cé Sriá Barnes q. 7. 2a q. 24. a. 6.
dub. 6. censet merita non fuisse reminiscere per omnem mi secunda
eam intensionem qua Cont. decisum correndat & q. si qs resurgat cu
disponé udit cum Contorné mensa ut 10. habebat gram et iustitiae
illi correndentes ut 10. atq ita qa hac dispositio sit cé intensior aut
remissior aut equalis antiqs meritis idcirco gradus resurgit homo
ad maiorem qnq ad minorem quandoq ad equalem gratiam
iuxta doctrinam S. Thé. Pr. Si non maiorem recuperet gratiam homo
quando resurgit à peccato p suas dispositiones Quias mi qnd redeat
correspondet intensioni illarum dispositionum sequeret quod merita
mea non reminiscerent. Consens é extra communem doctrinam fundatam in
Scra Pd. et rationé ut Gaudi Conclé - equá Pr. Illud non reminiscit

quod nunquam ad vitam redit et si homo non resurgeret nisi cum grā
dispōnibus precedentibus correndente mentis illius nunquam ad vitam redirent
Q. Nor. Pr. Mentis ad vitam redire è illa mentis vita è vita aeterna
sed si homo non resurgeret nisi cum grā dispōnibus correndente entibus
illa mentis non erent mentis vita vita aeterna Q. Nor Pr. Ex vi tant
entis dispōnis dat Sm grā Q. ex vi tant eius et grā homo habet ius ad
vitam aeternam. Cont adversarii Eum q resurgit à peto sere
quod ius ad glam ex vi solus grā correndente intensium dispōnis
precedentis operis illa tamen grā non dat intuita solus dispōnis sed
et intuita illorum opum precedentium atq ita pari by titulis illa grā
debet homini qui resurgit à peto id est et ratione dispōnis et ratione
opum antecedentium quā in grā fuerant exercita. Sed Cont è 1o qa
sequeret ex hac Prsuā maxum peccatorem et maxum sanctum
aequalem glam habere in coelo. Probatq ex qd aliquis annus
70. servivit Dno sine ullo peto mortali non elicuisset tanē un:
quam actum intensiorem quam 10: demus alium q exercuit atq
intensissos et ut 10. et plurimos per totidem annos 70 sed q pe ante
infirmitatem ex infirmitate glassus è in peccatum mortale stathim
et eo perventus actum quoq contrionis intensum ut 10. 3m deinq
amplamq et toto mtd sed tpe gravissimis peccatis offendit Deum et
resurgit simul cum contrione ut 10. moriantur et simul tpe inde
Eam Prsuam aeq aequalem beatam haberent in coelo qd concedet?

Contra 4° Quasi hoc sufficeret ad salutem quod merita redeant
mortalia qa plurimi titulis dat quod sequeretur quod Justi maxim
partem bonum opus suum quod in grá exercerunt non conseque-
rentur premium eternale quod é ait Trid sess. 6. c. 16. de Pmens nos
bis operibus in Chro factis vitam aeternam mereri INSTANT
adversi Nunquid debet sic audire minum quod opa q dicunt re-
dire non sint merituria vitae aeternae essentialis sed tant auxiliis
hoc é pluribus titulis qa et opa Sns in justiá perseverantis non ód
meritis q tam essentialem sunt et grá augmentum sed illatum
q sunt intensiora habitu augmnde cum homo autem intensure
exercet habitu dat illi augm grae pluribus titulis id est per
resum ad alios remissos cordis quos modo datur qa sed hoc
Justa ad nesamos assumit quos fatsum ab eis esse fesso e-
xaminant qd udé per opa remissa Sns justi augment gratiae
et gla non mereantur Breuiter duo gratis assumi illud de plu-
ribus titulis cert Chro et operibus minimis promittit mercedem
non titulum ad mercedem Tosdi est illud Matts. 10. de poto
sea calice aqua frigida dando tant in nomine discipuli et
ideo Trident ultimum dixit. Operibus in Chro factis dant vitam
aeternam sed opa remissa sunt opa in Chro facta Et et effecto
paucissimis aut fere nullis ab his Sns multi in grá perseverantes
merent et augm Sns et gla v.g. sunt multi Sacerdotes qui sin
gulis diebus

quibus diebus debitè celebrant unde ex opere operato augm̃ grā semper
in illis autem est ex sententiā Cathol̃orum tales ego si post unum an:
num sui Sacerdotii sequeret gradus grā 1000. nullo actu exopere opan:
ry posset mereri et grā augm̃ et glā nisi intensior est 1000.
gradibus nux adversos qd̃ qs sibi persuadere potent? Addo ut:
dent Scriptuli adversum tantum valere ad meritum quantū
valerent si qs conduceret operanum ut p 30. dies in vinea ejus
laboret singulis diebus p mittens illi 6. grossos contingat ē hoc
qd̃ ille ultima die fementus laboret quam cæteris luet sin:
gulis bene laboraverit Dnus illius vineæ se illi solvat
Q. tibi 6. grossos ratione summæ dei qua fementis labrasti e:
os 6. grossos plurimos titulos accipient, hoc ratione opum
quid exercuit per 24 dies non ita fementer effecto redderet Dno
laborator Dhe istis titulis nil mihi das qa etsi ego 24 diebus in
tota vinea non laborassem nisi una die tantum mihi pendere de:
bebas. Similis Snes iusti possent aliquo expostulare cum Deo
p exquam iustitia p merit operibus nostris meruerem vitā
æternam Dhe dum plurimis titulis das mihi augm grā aut
glā istis titulis nil mihi prodesse videntur qa etsi ego illa opa nō
exercuissem habuissem ratione istius autē fementionis tantā gratiam
et glam sahs ē apparet in parabolā Lentis Ramez.

DICO 3°. Non ē quod p parabolam sententiā quā affert Soto

in 4d. d. 16. q. 2. a. 2. S. quod si quidem. q' docet merita nostra p petrim mortifata ita redigi ad vitam quod tantum gra det p respectum ad praedita merita quam dat p respectum ad dispositionem praesentem u. g. Contingit é q' gra aut intensio ut 8. 2 cujus gradus gra ut 8. 2 vere Contrionis et alios quos gradus 8. vere Poenitentium meritum atq ita plus remigens cum Contrione ut 8. accipit gram ut 16. Pr. tunc gra gratis id confitetur é tunc non oia merita p primam redirent sed tant pauca quae fuerit ei q ante lapsum conscientiae fuit 1000. et plures gradus Gratiae.

DICO 4° Neq sentiam soli puto potest q ibi S. Hac igit docet merita Hominis per petrim mortifata ita redire ad vitam per primam ut si homo eliciat actum Contrionis qm potuit interpretari ex auxio Dei speali id est q conendat tali actui auxilio speali u. g. si habuit actum Dei unquam posset eliciere actum intensum ut 100. non ultra in tali passu mgt ille cum pecunia ad merita gendita sea gradus gra ex ui mentor debti sive illi fuerint multi sive pauci. Quod si eliciat actum Contrionis ex ui illius auxilii intensum tantum ut 50. medietatem tm recuperat amissa gra et ita consequenter in sacra p poenitentiam. Pr Ego non mirq secundet confitetur qm illae quod procedente Contione attrito quod tamen ipse Soto ibi fatetur confitetur

Deinde idem sequitur inconveniens qd ex Scoti Conclusione etiam qd ad idem merita non eiusdem redeant per Priam. Preterea demus esse duos quorum singuli habebant gratiam ut 1000. et in peccatum mortale quilibet lapsi sunt det eis Deus auxilium tale ut possit ex in illius exercere actum centenario intensiorem alterius cum quo non possit amplius mis. inter. so alter ut unum elicuit eius actus Controversus iste qui tantum ille vero ut 100. sed posterior sine comparatione perfectius operatus quam prior et tamen in sententia Scoti prior se cum parte vel gradus amissa Gra posterior vero aliquam tantam partem illius atq ita posteriori obest tanta gra quanta fuit Quantitas. Deinde quale est qd Deus non determinavit ita sua auxilia specialia ad actus elicendos ut non sit paratus manus et manus dare in infinitum respiciens sins conatum de quo tamen sic non disputat.

DUBIO 5. Sententia et Durandi quam refert in 3° d. 31. q. 2. ad. 3. impossibilis est quia docet hominem quando a peccato resurgit ex sus ad gratiam quod meritis mortalis correndebat tempore gratiam tamen ipsa meritis correndentem non redire Pr. Qia sedo Patris debet correndere gra in ma possessa nec comem Filiorum doctrinam Et si gratia per primam peccati resurgens non possidet neq Jus ad gloriam ex in illius possidebit.

DUBIO 6. Neq doctrina cui fuit Scotus in 4° d. 21. q. 1. S ad possibilem existimo possibilem qua indicat in fine intel red Deum

cé grám tam op̃ibus remissis quam morbatis Pr. Homo é capax
grá ut illi reponat statim post p̃niam Et non differet Sacramentum
Grá ad finem uita neq ex assignari ꝓt ulla cá tales dilóis aut
incapacitas in homine ad receptionem illius posito quod si nulla
peccatum ex eiat tant impedimento cur grá in Sné non conti:
nuate ꝓseueraret Et sublato hoc impedimento statim debet
conferri grá.

PRCO. 7.º Neq ag̃ ob sentam Vasq q. 1. 2.ae d. 114. c. 7. cé:
set oés qualem gradq grá redire statim post certam dispoem de
grám quos homo consecutus fuit ex opere opantis negat tamen edire
gradus q correndebant opi opati id est quos consecutus fuerunt ex Sacra:
mentis. Pr. Qa ex eo Grá opei opantis debita rediret non uo
opi opati correderes qa opa mra manent in acceptone Dei grá cerò
Sanctis non inder quó in acceptione Dei remaneat sed faltum é
non posse indi quó grá Sanctis in acceptone Dei maneat Et. Maior
é aduersariorum Nos Pr. Deo opa opantes dicunt manere in ac:
ceptone Dei qa per illa Iustificamur ad glam sed et ꝓ grám
augetam ex ipsa Sanctorum acquirimus idem Iustus ad glam Et non
é ratio cur gradus grá correspondentes operibus opantis reuiuiscant
et ad opus operatum spectantes deberent omnino extingui.

PRCO. 8.º Venor oratio sentia é ꝓ Pmám uera
remanent oés gradus Grá sine illi opi opantis corrideant sine

exopé opato fieunt à nobis cognitis. Hanc sentiam tuetur Ocam in 4° d. 9. d. 6. Sotr. ibiq d. 14. q. 3. a. 3. Et plerq alij quos atat et seqtur Suar. Relect. de Remiis. mentis d. 2. sect 3. Eanq defendit Conrg d. 2. dub. 20. Pri. 1° ex refutare aliar sciamus quod factum Con: clusumbq pcedentibq. 2° Pri Ia Pars Conclusionis qd° udet oes gradus Grá conferentes opi opantis redeant per ultam dispoem quæcunq: la sit modo sufficiam habeat ad hoc et ultima disponis mecah nomé ad gram tollis peiré impedimenta per despoem quæq mlr per gratiam no in istem fuir impedment ingm quod é peccatum mortale oscura má in grá exercita mortalis 3° quot gradus grá debebant illis mentis ex redeunt statim impedimento sublato. Consá Pri Nonné ioi ráo cur alij gradus grá mentis nis conferendes statim redeant alij non stat qa homo exns in statu Justiæ é capax cuiuscung gradus grá ojibq suis debita 4° nel debet negari cum Bannez redire ullum gradum grá pcedentum meritorum quod incommenens é sup indicatu nel certe concedi debet oes gradus grá redire Amul. Contr. Deo gratias grá pcedtum meritorum nostrú non redirent qa requerent ad hoc speialem dispoem Sed falsum é regni licet ex regrat aliqua dispo ut homo adultq in statum Justiæ reponatur non regrit tamen alia dista quæ pcedentibus meritis mortalis conferendat qa gradus grá mortifah non graks oiò dicunt donari sicuti la grá ustalis ad ex debito quodam Justis.

PRICES. I° Homo in sui

Iustificationem recuperanda sub dispositione fortuitam iuxta doctrinam Trid. sess.
6. c. 7. imo et dicamur iustificari gratis tum scilicet cum eorum Concilio
attestante sed si recipiendi alios gradus Gratiae quam eos qui disponi
consenserent falsa esset doctrina Trid. et Scriptura: qa Sonto in Institutione sui
primo asserit gratiam aliquam quod disponi non consenserit sanctificari
gratiam fuerit non accipere gratis Ex. R.o In Institutione peccatorum
aliqua dant per se aliqua peraicidens et sed dat peccatori gratia
iustificans disponi et fortunata de qua loqui Concilium peraicidens
id restituunt merita per pectum iustificata ac inde gratia meritis
consentiens non debet esse et fortunata disponi qa non est ab illa tan:
quam a caa disponente sed potius tangitur a removente quod sublata
quod aeque removet Conto tam intensa qm remissa modo aeqa
naam Contrarius sortiatur imo et unhingere quod alius cum Contrario
remissa plures gradus gratiae aegrat quam alius cum Contrario intensio
ri in illo et remisse contrario cessarent plura merita et in hoc
et intense contrarius pauciora Quanta id ad tanta disponi rendat
ordinet secundum gradum dignitatem an secundum aliquam portionem
a Deo statutam nobis non revelatum. Id summum hoc dicere
possumus gratiam non infundi intensiorem disponi. Addit Suarez
L. disp. ad gradus gratiae recipiendos et pectum meritorum ceginti non
aliqua debet poni qm ipsa merita quae disposito tanto perfectior dicetur
quanto plura merita cessaverint quare et remisse contrarii multis

quibus antea mentis per seus se disponit quam Deus unitur intelligo
si paucioribus mentis quibus habuerunt. Quando autem Sacra Concilia aut Pontifices dicunt
nos Justificari gratis hoc intellexit debet quod nec de gratia quae ex indispositis
antecedentibus Dei ultimo dispositum ad gratiam conferitur nihilominus
tamen cum illa Gratia coniungi gratiam quae non dicatur quod nec gratis sed ex
mentis praedictis ad illam reductis nulla est inconvenientia qua talis
Gratia non reputatur at 1a sed ut 2a salt secunda ordine natura Pos
Simul Lucidit quia Justificatio ad Eucharistiam cum actu amoris Dei
sui cui obtinet simul duplices gradus Gratiae alios quidem ratione operis:
quantis alios ito ratione operis operati ergo dici Sacra gratia dari gratis
postquam respectu nostri quantum ex quadam ultima respectu Christi: quia
ito dari non gratis sed ex merito nostro de condigno Sic in opere dis:
currendum est. Quando Homo resurgit a peccato per Contritionem gradus Contritionis
illi rendentes dicunt dari ex meritis Christi gratis tamen respectu nostri
quia illos non meremur de condigno alii tamen gradus quos meritis nostris
de condigno sublato peccati impedimento dicuntur conferri non gratis sed ex
quadam condignitate seu Justitia. DICES 4. Si peccator per
Poenitentiam recuperat eos gradus Gratiae debitos antea suis meritis aque:
ret quod peccatum sibi afferret commodum nam resumeret illam gra:
tiam recuperaret et novam acquireret. Respondeo sequam: quia ex
hoc quod et antiquam gratiam recuperet et novam acquirat non est commodum
peccati sed commodum dispositionum et meritorum imo peccatum magnum Homini

adfert incommodum: tum qa fauit inimicum Dei tum qa multas graues
disposes relinqt tum qa si homo non peccasset potuisset sibi suiq;
grā bonis actibus mereri quod durante peccato assequi non potuit. Dic:
Ccs. 3º Videt esta docta induere tegorem quemq; in diebus ad
tanto libentius peccabunt quanto magis offendent Deum ora me:
nita restituere. Rº Imo poris induit pemorem amorem Dei cozem
nam homo si offenderet ora mentis se perdisse non ita faule
in seexcataret amorem Dei nec tam faule curaret resurgere à pcto
Et si reditus mentorum tegorem induceret effecto summa Dei bo:
nitas deberet argui cuiusq occasionis diebus ad malum porrecte
dum et Libione cum Sancto contenta è ut homo à pctis resurgat
et non semel tant in uita sed quotcunq; uult usq ad extremum
uitæ spiri et si gravioris pctis Deum offendent Luet ergo pnes
quidoq abutant Dei bonitate non tamen ex hoc cessat Deus te mi:
sericors. Dics 4º Si redirent gradus grā amendentes me:
nibus redirent quoq et habitus virtutes infusa in sua intensione sa:
lta non ex è maior ratio grā quam virtutum sed non videntur
redire Eº ratione grā Nor Pr Si redirent virtutes non sentirent pnes
tanta difficultem in exercitio actuum virtutum dum resurgant
à peccato sed eadem facilitate hoc operarent sicut et ante sed hoc
è ant experiam vere ex sentiunt graues difficultes quas antegrā
cent gloriosi in pctum non sensiunt Rº ergo rozem Ld ben

ideo si aliquos peccatores in peccatum labi contingat eosq; sine mora ab illo peccato resurgere iterum postea exsurgunt facilitem in exercendis actibus virtutum. Unde si ex facilitate ad opera valet argum tales experientia declarabit vedere ores virtutes. Dixi sine mora qa si diu in peccato perseverant non mirum quod sentiant gravem difficultem postqam resurgerunt qa antea exerunt ne sementes melinorés virtuti contrarias diuturna generá in peccato. Et sic é qd decunt SS. PP. lapsos in gravia peccata difficulter recuperare statum pristinum adeo quoad fervorem et facilitem in exercitio virtutum. Quare ex facilité aut difficilé non pte colligi effectus intensio ior aut nor habitus. Ratio é qa habitus supernales infusi non facilitant opera sed poras dant facilitem operandi facultas é tota quemlet aut à gratis Dei quemlibet aut ab habitibus acquisitis de quo alibi. Unde sicut regule vivat Sacerdos sine peccato tamen mortali et quotidie celebret multo in eo augebit habitus Gra Sanctis etc. et tamen difficultem sentit in exercendis actibus amoris Dei quam alius non sentit fervens laicus nisi habens ita habitus intensos quem Deus pulchrize solet suis auxiis speciebus ad tales actus ob fervore ipsi in suo senutio. Quod si sic affers Bcum S. Greg. Hom. 30. in Evang. dicit Nunquid é amor Dei ob rosus operatur ex magna si est si nó opera venit amor non é indeg argtens Amor magnus operatur magna E maior maiora. R. S Greg.

intellenq ee de tali opé quod obligat Como ita fauere uti id
lud omittat peuet mota liter. Unde uerum é quod amor magnus
seu intensus po exercere alq magnos seu intensos maior maiores
seu intensiores et ita certum é quod qui habent intensiorem habitu
intensiores ab illis pnt prodire alq et quandoq prodeant quam ab
illis q habent minus intensum: uelierté loqr ibi S. Greg. de ans:
re habitualiqui non é sine sua opatione ri dat ocasio. 4a Pars
Conclusiones Pri 3o Quod udt oés gradus grá ex ope opato acq siti
redeant. Grá quá nobis ex opé opato confert fundat in excellá
meritorum Christi in qbus oés cuidó meriti perfectiores multo repe:
ritur quam in meritis nostris. Sed ad perfectionem meriti spectat
ut illud quant é ex se semp remaneat unum saltem in ancestra
tione diá sortiatur suum effectum sublato impedimento et grá ex
ope opato collata remanet una in ancestione Dei Lucretq grá
ex ope opato ducat nobis dari gratis ceptu tamen Christi non
é gratis acqrde cum per collationem Grá ex ope opato applicent
nobis merita Christi illaq applicatio sit quasi quadam donatio
tantae portionis meritorum Christi manebunt illegradas grá tangá
nobis in ancestione diá acqrde redibunt sublato peccato cuius
primora apud Deum erant merita nostra quam merita Christi
nobis applicata i illa tant non ró Hac reminiscunt Confr Dum
mdeq Snem usum longo tpe bene utentem Sacris i semel ex

fragilitate amittat peccatum mortale, tabem insecuperabiliter animam
suam cum illam gratam sanctitatem totamis amittam. DICO
I°. Primus Parens noster Adamus postquam peccavit non reviviscavit
gratam sanctitatem primam sanctam &c. et nos eam non recuperamus R°
Signa Adamo non fuit data ex meritis Christi quod in eorum sentia
dicunt esse Christum adhuc Redemptorem esse post huiusmodi peccatum
Adam non est minus etsi non redierint qua nos maxime fundatum sanctimus
de veritate gratia sanctis à nobis ante possessa quod ad exercitium sanctorum
merita Christi nobis applicata. Quod si Adamo data fuit gratia ex me-
ritis Christi quod in ea sentia dicit debet quia Christum multe Redemptor
ante peccatum Adam huiusmodi sine circumstantia concedunt esse et 1°
parentis fuisse redditam post peccatum totam gratiam sanctitatem. Rectitudinem
autem illam Justitiae Originalis quam Adamo subiecta erat mysticae
ad non est minus non ei redditam Adamo quia tamdiu illam habere
debuit quamdiu non violasset Quapropter non esse ubi veritas iuxta
illud. In quacumque die comederis ex eo morte morieris. Unde et Fi-
lii Adae per Panem veritatem parenti ablatam quae peccati
possudent sed perpetuo sagnam quanquam carnis cum ad in se expe-
rimur cui si adiungat Sabbatis quidam peccandi exsequentatis iactis
Ingenitis tanto graviorem sentiunt Luctam. DICO 2° Quod
sensit in Concilio S. Tridentino R° de mente S. Tridentina decertare Pas
interse ut Banez dicat non aliter sensisse S. Doctorem quam

esse sentiat Sotus nõ alemssam doctrãm quam sequit Banner dicit
eã a doctrã S. Thõ Ledesma asseuerat se certo scire eã sentiã
q̃ asseuerat mentã non redire nisi uxẽ glorioz despõs prinãs seu
plantãs virtutes habitssam et eneoream et q̃ euacuet eam gerlo
pena coercenẹ. Ego ut ueuem fatear non uideo cuiram sentiã
magis faueat S. Th. quam sentiã Banez Colligit idenduoq̃
pugne locis: nam in 3° sentent. d. 31 q. 1. a. 4 in Persone ad
altum argtum qlã 3ã ita loqt. Peccator non plenariẽ recupet
effectum primum meritorum nisi quantũ ad omnium aueole quod
meruerat antiq̃ gtia quam habebat. Sanctus 3. p. uõ q. 89. a. 5.
ad 3. sic habet. Ad 3m dicendũ qd° ille q̃ p̃ priam resingit in
uirtũ Sancte consequẽs quidem omnium essentiale sciencẹ aptem Cha:
ritatis in qua inuenit habebat tamẽ gaudium maius de operibus
in 1a Sancte factis quam de operibus qua in 2a fecit quod pertinet
ad omnium aeole. Quare etsi mihi constaret clare ita docuisse
S. Thã sicut Banez Ceum tamen mihi eet ab illo recedere cum et ipsi Thã ab eo recedant multi aut magis in mente
eliquantum obscura S. Doctoris urgeor ut à sentiã Banez recedam quae magnis censuris (a quibus ego sursedeo) ab ipsis Thõ
notatur. Ex dictis Infero Quotes homo q̃ iusty fuit et peccauit iterum iustifatur amp resingit cum maiori grã qa et
nouam grãm amplit dispõit q̃ fortionatam et o ei illos gradus grã

quos amiserat resurgat. Quare allata S. Th. doctrina in expone ar-
ticuli Quod Deus aliquando in ioni gratia aliquando in noni ali-
quando aequali resurgat vel ita explicanda est quod illa aequalis
aut inaequalis spectari debeat quasi ratione dispositionis id est exercitii
gratiam poenitentis Contritem ut 5. quando a peccato resurexit et iterum
prolapsus resurgat denuo cum Contritione ut 6. aequalem gratiam ratione
Contritionis resurget si non exerceat ut 4. secunda vice minorem si
ut intensa fuit Contritio posterior iam in ioni gratia dicet tali peccator
resurgere quam habuerit illam prius ex ii dispositionis vel certe dicens
e doctrina illius articuli fuerit doctrina Banner a qua recedimus

PARS. III. DISPUTATIONIS

De Poenitentia ut est Sacramentum

Quaestio 84 de Prima prout illa rationem Sacrti a Christo instituti ob-
tinet agit D. Angelicus. Decem nos difficilis quaestiones examinat
distinctis articulis. Primo Verum Poenitentia sit Sacramentum Et
Ratio affirmationem dat qa Ramus dicto e Sacramentum qa ad sibi cum
certa ceremonia a Christo instituta ad purificandum a peccato peccatorem
Sed etiam Paenitentia cum certa ceremonia exercita purificat peccatorem

Et illa é Sacrum. Porém supponit ex quone 66. Suius 3ª partes
ubi egit de Sacro Baptismi. Porém Probat ex Lib. 4º ubi S.
Petrus su ad Sortah Amorem Primam agebat Sac. negtiá tua: dicta:
ratq S. D. ex Pontifis decretis ceimoniam in Priá solutam ad Sibi é san:
ctam tan ex potris pnitentis quam ex parte Sacerdotis absolventis Ex
parte illius qui qa prís pita confitendo et destando indicat sui ar à pto
recessisse. Ex pto no Suius qa Sacerdos per verba absolonis quis circa
pntem usurpat sat opus Dei pta remittentis. Cudut a. 2. An pta
sint qua mãa Suius Sancti. Rt cum dicitur pta udit non é maam
pxam qa sane stant atq pnitentis é tamen maam remotam qa
circa pta ocupatur / prís suis actibus pdnitens ut destanda. 3º art.º
quant An Sac. sit Fa Suius Sancti Ego te absolvo. Rt affi: Porém
dat qa Sacrum Poenia debet sua forma remouere maam remota
sit pctum sed etum annumerantur remouet Sac forma Ego te ab:
solvo. Cudut art.º 4º An impositio manuum Sacerdotis regatur
ad Sac Sacrum. Rt negé qa Cnus Dnus dans potem Petro
remittendi pta illis verbis Matt. 8. Quodcunq solueris etc. nulla
fait mentione impoñis manuum 2º non requirit impositio manuum
ad Sac Sacrum ex ordinione Christi. Cudut a. 5. An Sac Sacrum
sit de necessate salutis. Rt cum dicitur udet non é necessum
absolute qa iis q non peccant mortali non é necessum Ee tamen
necessum ex suppone id é iis q mortali peccarunt. qa Pria é medi:

ina spiritis Qudnt a. 6. Verum Pnia sit 2a post naufragium tabulae
Rt affe declarans id simile sicut enim mare transeuntibus primum
remedium est insenuari in navi integra si autem navis ex aliquo
casu frangitur secundum remedium e ad sorrezetarii la navis: ita
primum remedium hujus e integritatem vitae sua conservare per
Pnam Confirmem et Eucharistiam qa sic sanctis regramur augemur
nutrimur in vita spiritali. Quod si sane amisit curet at per Pnam
redeat tanqm secundum remedium Qudnt a. 10 Verum hoc sacrm
commendent fuerit in nova lege institutum Rt affe: qa Christus
quod oportebat Christum pati et resurgere a mortuis Illud est
commendent institutum sed qd effacium sancti Pnia oportebat
Christum pati inde c. ultimum Luca. Ex virtute enim Passionis Christi
habet vim hoc sacrum tollendi peta Qudnt a. 8. Ln pnia de:
beat durare usq ad finem vitae Rt cum distinc autem intelligitur
Pnia interior aut exterior si 2a id est qua signa doloris Confessio
et satisfacio ad extra ordinat sedi non debet durare nisi ad certam
tpus secundum facti mensuram: si 1a id est quod hominis semper debeat
displicere peccatum commissum sancti displicia dolor consequat inte:
rior concedens e talem Pniam debere durare usq ad finem vitae qa
hominis quamdiu vivit non qd placere peccatum commissum neq de eo
gaudere qd alias novum peccatum incurreret Qd debet displicere
Qudnt a. 9. Verum Poenitentia potest ee in anima Rt cum distinc

nam aut Pnā sunt seuncq actum aut seuncq Sabbatum. S. 1m ro
pt cē Pnā anbrua qa actq nostri tunc interiores sunt exteriores
dnt intermissi ad minimum somno S. 2m non cē dubanita
posse cē continuam qa Sabtq et in nostrq dormientibus q seue:
rant. Quānt a. 10. Utrum Sacrtum Pnā debeat iterari Rt
affe suppositū quod petor iterum atq iterum petūm antea:
xit. Rorem collegit ex Matts. 18. ubi Chs Petro ita qua:
renti Quōs peccabit fr meus in me cōdimittam? usq septies?
Rt nondū tbi usq septies sed usq septuagies septies Et multo
ēgis Deus q priam iterata pēta dimittit Omnibus qui est cū
doceat nos in oratōne à se instituta petere Dimitte nobis de:
bita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris.

QVAESTIO. I.

An Penitentia sit desanctum à Bmo Sacrtum

Supposito de Sacto Pnā nanos exhisse errores Loeretanum quos
clarè effomt et docte refutat Bellarm. lib. 1. de Pnā a. c. 2.
Primus ēō errōrū ira Priam put illa é Sacrtum cē Montanistas
ac Novatianos q neriam petūm à Deo ita postulanq censebant
ut nullō quēat absolō à Sacerdōtibus qa Psalm 43. Ego sum
qui q deleo iniqtes dr. Et Lucae 5. Qs pt remittere pta nisi so:
lus Deus Sed 1m non cē id vlm: licet ex sit solius Dei ffrium

remittere peta aut se ppria et tanqm agentis principis ut abluti sint
et PP. induant tamen aut se a Deo data sm et tanqm instrumo
non repugnat. 2m Pmo ad sensum qa calumnia Pontificorum cont
eisdem Mis verbis ordinatur q obiij a Christo redarguuntur. Sequitur
modemi Lutheri Calviniq nunc negantes Pmam ee Sacrtm nunc
concedentes qlq sed non distinctam a Bpmo et Bell. atq c.g. verbis
Mori Ex q bus hoc colligi pt quod Pma et ipse Baptismus quatenus
in memoria ille revocatq exultat in nobis fidem diarum promissi:
onum atq ita nos Deo reconciliat. Fundtum eorum e ex S. Paulo
Hebr. 6. dnte. Impossibile e eos q semel sunt illuminati et gstm
futi sunt spus et q lapsi sunt rursum renovari ad Pniam. Ubi
dicunt Non negatur Lutherus Pmam ex opere operantis q e atq in nobis
sed negatur distinguii a baptismo Pniam sub ratione Sacrti sed ex
opere operato: quam exponem confirmant ex Hebr. 10. Voluntarie
enim peccantibus post acceptam notitiam veritatis iam non relinqtur
q pcatis hostia. Sed his verbis mox explicabem PP. tant ushi:
it indicare Lutherus impossibile ee ut dono Baptismi iterum fruamur
quod patet ex contexta: qa Lutherus non dixit absolute q post
Baptism peccat ad Pniam renovari nullo posse sed non posse re:
novari ad Pniam iterum crucifigentes sibimetipsis Filium Dei ubi
figurate pt Sarm baptmi in quo tanqm in figura exprimitur
Christi passio mors et Resurrectio mox Rom. 6. Quang baptati

sumus in Chro Jesu in morte ipsius baptizati sumus consepulti enim
sumus simul cum illo per baptismum in mortem etc. Ad c. 10. ubi dicit
Non relinquit peccatum nobis Justitiam qua Christus non debuit iterum
mori neq baptismus iterari potuit in quo mors Christi exprimitur
cruciatus eius passionis Quare neq ad dispensationem bonus Sacerdos ita baptis-
catus nos inducet sed tantum Pa nobis monstrabit quod ad aliud medium
debemus recurrere recuperandi gratiam Quod alibi Scriptura indicatur
mox videbimus. Hoc supposito.

DICO. I.° Poenitentia è Sacramentum nouae legis à Christo Dno institu-
tum. Haec Conclusio è certa de fide declarata in Tridento sess. 14 c. 1. can. 1.
sess. 6. can. 7. et 8. quae definit Concilium oia nouae legis Sacramen-
tum gratiae dignae illa susceptibus. Pr. ex Scriptura Joan. 20. dicit
Quorum remiseritis peccata remittuntur eis et quorum retinueritis retenta
sunt Ex quo sic. Ceremonia sensibilis à Christo Dno primaeuitus in-
stituta cum certa promissione gratiae seu remissionis peccatorum è
proprie Sacramentum nouae legis sed bonus Sacerdos indicat ad Sedi Ce-
nitentiam Poenitentiae etc. Por conuerti et ab aduersis et ex decreto
Conci Sacri alibi data patet Nr Pr quoad duas partes Poenitentiae
scilicet sive fiat per Gratiam ut ait Sanctus Augustinus sive per exercitationem
ad fidem ut Societas de betee per quem ritum externum qua
nec Sonus Sonum remissionem peccati scire potest nec illum exercere
ad fidem nisi signum externum adhibeat Sed ex loco citato patebit

et aduersarius colligat remissio à Chro instituta Ergo colligit in Cena ee Ceremoniam externam à Chro Dno institutam etc. Pri
eadem Nor quoad 3m Condonem quod udit ex iisdem uerbis colligat certas:
missio pre seu illam remissio peccati. Verba Scra semper in pno
sensu sunt accipienda iuxta Lugum nisi aliquod inde sequat mo:
modum. Sed (quorum remiserits) si pre sumant indicant non po:
testatem annuntiandi aut ad fidem excitandi iste Sacerdotes sed
potem remittendi pta quam remittunem indicant ro ex Consilio Dei
in nobis per gram nisi exerentem nullumq pt inde affem incommodi
Ex. Rnt Haretici Incommodum te qa nullum Sacrum pt remit:
tere peccatum unde et Erasmus non alter remittit peccatum nisi ex:
citando ad fidem Sed id falsum: quia fundr in principio absurdo qd
pta non remittant uere sed tant in nobis regantur. Dico e nulla
ee incommodum quod uirtute Sacti Poenie uere remittant peccata
qa licet Sono pna instituta non possit alteri remittere offensam Dei
(id ex soli Deo competit) nullatenus e inconuenientia quod id possit
aut de sui ab ipso Deo amessa seu tanqm eius Minister. Declaro
ad Nam si qs pian mi Inferat iniuriam ego quidem pna aut de
illam condonare possum alius non potent id praestare nisi ei Sac
fecit à me commissum. Iam ro amissam ed à Chro potestem Sacer:
dotibus pta remittendi qs nisi ocius non uidebit? expendens
illa uerba (quorum remiserits) et q ea antecedunt: nam Chrs

concedens Sam potestatem Apostolis su eos alloqs Sicut misit me Vivens
Pater et ego mitto vos subditos statim. Quorum remiseritis peccata
etc. ac si diceret Christus Eam potestatem quam ego accepi ut homo
à Patre meo ad remittenda peccata vobis communico una cum caritate
unam Atq Christus aeternam habuit potestatem remittendi peccata
quam exercuit in Magdalena Labore etc. Et et deposita Sacerdo-
talis amisit Apostolis et eorum successoribus Ant diversam A:
postolos utatq ceteris amisisse potestatem denuntiandi remissa ea peccata
prius eis at pro Communione id exequerent revocando baptismi suis
Auditoribus. Sed Contra é 1° Quasequeretur Sine quod Christus non
dedisset Apostolis potestatem retinendi peccata baptizatorum qa non poss-
ent facere ut baptizati vel manerent baptizati vel ut ei non oc-
curreret memoria baptismi qua crederent remissa ea sibi peccata. 2°
Qa Christus non tantum habuit potestatem amovendi sed et remitten-
di peccata quod ipsam amisit Apostolis. 3° Qa Christus alibi dedit
potestatem amovendi Apostolis ut det Lucae ultimo cum eis indicasset
quod per illos annuntiari debuit omnibus gentibus Poenitentiam in
remissionem peccatorum in nomine eius incipientes eos sedere Hierosolymis
donec induerentq virtute ex alto. Et ex 3. illis verbis Quorum remise-
ritis etc. alia potestas amissa é Apostolis. 4° Quando Christus amedit Apostolis
potestatem remittendi peccata dateis potestatem indivianam ut docet S.
Hieron Epla ad Helodor ubi ita loqtur de Sacerdotibus Et claves
regni coelorum

regni coelorum habentes quodammodo ante diem Judicii indicant sed
gratia Conversionis non est gratia indulgentiae sed poenitentiae Verbis allatis
non gratia ordinandi concessa est sed vere peccata remittens. Dicis 1°
Poenitentia non fuit Sacramentum ante legem Evangelicam Ergo post
Consta Pr. Ergo prima testatur se annuntiasse Ephes. Lebri. 26.
quam annuntiarunt Prophetae veteris testamenti Ergo vera consa. R°
nego consam de Probem duo Ephum locutum fuisse de Paenitentia
q debet antecedere Baptm et talis non est Sacramentum. Dicis 4 Gra:
tiam tpe Judae non fuisse certum An Prima sit vere Sacramentum qd°
videt induare d. 1. de Prima Ergo non fuit semp Soc de fide post
Resurrectionem Chri primam ee verum Sacramentum. R° Gratianum loco
citato in Sn tantum dubitasse An homo ante Confessm Sacerdoti
Cortoem consequat aliquam remissionem peccati vel non: qa de
Soc aliqui tum dubitarunt Nos tamen id fieri posse et fidetere:
mus ex Concilii declaratione sess. 14 c. 4. Dicis 3° Salt Soc po:
testatem ex Cat Solua sententia quod per poenitentiam non
remittat culpa sed poena aut temporalis aut aeterna. R° 1°
Poenam aeternam mutate Sacramentorum aut re aut voto suscepti
una cum culpa mortali. Est Tridentini sess. 6. c. 14. R° 4° Si
intelligatur illa particula (ex Cat Solua sententia) quod ita nunc
in fide Catholica tenere debeamus nego qa expresse est oppositum
in Trident° sess. 6. c. 7. et sess. 5. c. 5. Si vero intellat (ex Cat Solua sma)

ita quod inuenti fuerunt a Catholicis ante Concilium ita serserunt
concedo Et sic Magister Sent. in 4. d. 18. §. Non autem. et S. Thomas
quod. docuit ita Sacerdotem remittere peccata Domini ut declararet illa
esse remissa a Deo quia dum illum absoluit in fide Ecclesiae et aliqua poena
Christi eis remittit. Confirmatur ad 1° ex Scriptura. Qa Lucae 5. Leprosus prius sanitati p se restitutus deinde ad Sacerdotes mittitur
quorum iudicio ostenderetur mundatus. Similiter Joan. 11. Lazarus re-
suscitatus à Christo oblatus desaguis soluendus. 2° Confirmat ratione
Ita Euangelii Sacerdotes tollunt peccatum sicuti tollebant Sacerdotes
Leuitici lepram à leprosis. Sed Sacerdotes Leuitici non tollebant uere
lepram sed tantum discernebant inter mundum et immundum. V.
tamen ipsorum ipsat ex S. Hier° exibente sibi uerba illa Tibi
dabo claues regni coelorum etc. et Quodcunq solueris etc. sic. Hui
bonum quidem non intellentes aliqui sumunt de sua alio Pharisaorum ut damnare innocuos uel soluere se putent noxios. in
Leuit° se ordine Sacerdotibus iubentur leprosi quos illi non fecerunt
leprosos uel mundos sed discernerunt qui mundi uel immundi fu-
erunt Hac fuit doctrina aum suis ipsorum Magri Sententiarum eis
fuerunt aliqui antiqui Scholastici tam tamen puto nullo sequendam
qa Sacrum Pnia institutum é a Christo ad remissum peccatorum ipsi
remissurem culpae tanqm ipsi primarium effectum quod uerba illa
indicant. Quorum remiseritis etc. Quare non immerito Trid. sess. 5

c.5. anathemate feriat et si q. dixerit per gratiam quae ex in baptismi arcere
non tollere totum id quod veram et propriam peccati rationem habet
sed manere mortalis veram et propriam peccati rationem habet et Lor
tollit q. baptismi aliquis et per Poenam. Hinc Trident. sess. 14. c. 1. et
sess. 6. c. 14. in hoc apparet Poenam cum Bomo qd. sicuti Baptismus
effectum remissionem peccatorum quae ante eius susceptionem commissa sunt
ita poenitentia effectum peccata subsequenta baptismum abolenda. Unde alterius
sequitur ex doctrina Magistri sentiam eum quod ex in Sacrificio non daret
nobis gratiam et cum Sacrificium tantum tolleret poenam temporalem profecto pro:
eum rationibus ad Poenam obligaremur cum alia via faciliori poena
eidem possit tolli id est per Indulgentias et per consequens ex in illorum
verborum. Quorum remittentes etc. non potent colligi Sacrificium Poenitentiae
esse medium necessarium ad salutem quod est falsissimum post indicabo
Quod autem adfert q. Confirmare 1a Rio Malbica sicut ita accipienda
est. Primum quid: quod sicut leprosus a Christo mundatus tenebatur
se ostendere Sacerdotibus exceptis eius ita et peccator quamvis emundatus
per gratiam a Deo ad datum Confessionis aut Sacrificium tenetur in
se ostendere Sacerdoti et subiicere illa peccata a quibus mundatus est Confessori
de quo postea. Veluti dicens esse illum modum excellentem Christi
ad sanitatem Corporis restituendi leprosum sic indicare quod perfectus
idem sanitatem mentis eius restituit aliquis sicut ex eo quod Christus
remisit se solo Magdalae aut Latroni in Cruce peccata non habet

infere quod nunc sit satis recurrere ad Christum petendo ut ipse
remittat negligendo media ad hoc instituta nisi sacra qa hoc
est secretum ita et sic desaurseng é. Zm nó bonum ita com:
munit explicant Lutheres. Sicut Christus Lazarum resuscitatum fle:
tè obtulit discipulis solvere ita petrem antequa ad sacerdotem
accedat ut ab eo peccator à peccatis solvatur debet deus grá sua p:
venente in facie sacerdotis exutando eum ut ea opera
faciat quæ illum ad vitam in sacro ingressu dedicant vel
certè iuxe exponem pro 1o loco sacra dicenda est. Sicut cum Lazaro
Christus gessit ita sæpe faciebat cum peccatoribus quod eos perfectè mun:
fiet sine sacro in se suscepto si illis donet perfectam contrition
aut amorem quo se ultimo ad gratiam possidendam disponunt Ad
Zm Confirmem ex ratione pertinet Rt Conng d. 4. d. 2. nego minorem
qa mgt sunt legales sacerdotes sua absolutione eos q ante fuerant
leprosi nere mundabant ab immundia legali ita nostri sacerdotes
eos quos peccatis poenitet nere purgant à sordibus peccatorum Ad
probem ex s. Ther. Rt Cum non aliud nelle qm mn ed in potestate
sacerdotis damnare in noxios et absolvere indispositos qa et ad
damnang culpa regrit et ad absolvenng dispo et quoad hoc
amplat levitices sacerdotes cum Evangelius licetat sup bonum
sacerdotum superiorum degumat d unus aliquanto loquatur Pm:
dens tamen expositor pois debet non ita pgnè ut sonant verba

tanti Doctores explicare se cum clarissimis aliis DDm exponitis esse solus S. Hieronymum impugnare ausus est Rt 2° Suar. ad eam Confirmen. d. 16. sect. 2. Ego absolute maiorem: licet enim Sacerdotes Legales non habuissent potestatem nisi discernendi inter mundiam et immundiam Sacerdotes tamen Evangelii habent et potestatem dissernendi lepram spiritualem id est peccatum et eam abolendi Quant ad ad S. Hieron. attinet eorq. eum penè modo explicat quo Coninq. ad: dita sic dicitur S. Hieronymum comparasse Levitis Sacerdotes cum E: vangelicis secunq. potestatem quanq. id est sunt in sanando à lepra debent Sacerdotes dispositi in sanatione à peccato dispo Gregorij. Nō comparavit aut secunq. agilitatem Sacerdotes utrosq. S. D. qa illorum tanq. dixit fuisse potestatem ad discernenq. inter lepram sordiuem et ollere potest quod sensisse S. Hieron. constat ex Epla. 150. a: ubi ait amegisse Apostolos Joan 20. potestatem remittendi etta et fuisse filios Dei adoptivos: quod ipsum exposse docet S. Chrysost. lib. 3. de Sacerdo. ubi postquam ondisset Sacerdotes Levitis non potuisse leprosos mundare sed tant declarare eos mundatos sic subdit. et nos nostris Sacerdotibus non corpis lepram sed ab sordes non dico purgatas probare sed dico largare gratiam amissam est ideoq. fuit unsentus alio dum Pm totusq. Evla.

SIXTO 2°. Pœnitentia è distinct. sartum à Sacramento Baptm. Hac Conclo est de fide Definita in Trid°

sess. 14. c. 2. et can. 29 é Sedi Sigs Sacra confundens ipsum
Baptm Qmd Sacrum ee dixerit quam Sacrdos Sacra desta
intentionat Sema sit Rome Pr. Qmd habet diversas Cerimo-
nias Maam et Fam a Baptmo Et é diversum Sacrum. Patet contra
Ideo Baptmus é dictum Sacrum ab Eucsra et in sentia Soeri-
arum qa habet Cerimoniam maam et fam ab illa distat Cresa
uera é Ants Pr. Baptm Cerimonia é ritus abluendi per aquam et
pcia verba qs pronunciatus sunt Sacrdtes exutant sunt Ego te
baptzo etc. Qmd no Cerimonia Est ritus confitendi peta Domini et
fa alterum é Ego te absolvo etc Rnt adversi Non posse colligi
ritum confitendi ex Scra sunt ritum abluendi simiter fam poeni-
tentia non cta ee manifestam ibq; qut baptzandi Et. Sed Contra é
Exemplo S. Joanne colligitur ritum sut nung Ritum quod confitendi
ex 1. Joan. 1. ubi dicit S. confiteamur peccata nostra fidelis est
et justus ut remittat nobis peta nostra ubi Apls clare p mittit
peti remissionem confitentibus peta sua et quod debeat Sdc Cri
festo ee Domini Psalmi 5. in diab. Confitemini ergo alterutrum
peccata vestra. Fa no satis aperte ex illis verbis Joan. 20. Quo
remiseritis peccata colligitur. Sed Instant adversi Quando
Deus promittit remissionem peccati in Sra et si videat ee aliqa
cerimonia desta sem tamen illa debet unungi cum Baptmo
Et Contra é Qa Baptmus non pt remitti et iuxta adversarios

sed S. Paulus Corinthiano 2. Cor. 5. adhortabat iam baptizatos ad reconciliationem dns. Obsecramus reconciliamini Deo id est vera explicatione amicum per absolutionem sacramentalem de sac. ex antea omissam Apls Deut. 17. nobis Deus ministerium reconciliationis et posuit in nobis verbum reconciliationis. Deinde Joan. 4. Sabetur Apls baptizasse plures ergo ita in remittendi peccata per priam data e illis Joan. 20. ut ex post Resurrectionem Chri. Instat Christus Ales priam ee distinctum Sacram qa à PP. appellat 2a post naufragium tabula sed falsum e eam ee sedi tabulam C. Nolem probat. Quinqm exiuit de naui baptizatus ex prm habet tabulam ad quam necesso recurrat sed quinq e baptizatus nunquam exiuit de naui baptizatus: nosex nunqm plangitur id semp in baptizato perseuerat C. R. nego nolem ad Probem eius R. 1. ex sentia catholica dicto nolem nunqm exiuit e naui ratione characteris amedo: nunquam exiuit e naui ratione effectus Baptismi q e gra regis: ab sac. ex exiuentes petis quodammodo mergimur ex iis q enatare nunqm sine tabula Pmd. R. 2. ex sentia Haeretica Hoc asserere quo ex illorum principiis remaneat Baptismus in baptizato: vel ex maneat semq essam sed sic transit quia in actione transeunte consistit vel ratione characteris et sunt admittunt Adversii ingrimi vel gratiae ratione infusae et sacq quoq iidem pernegant vel ratione habitus fidei sed neq sic infun:

dibr in Bapmo ex eor sentia Et non apparet quo baptismus ma:
neat in baptato ex Soectia sententia. Instant denig
Alii Patres Baptmum Christi appellant Baptmum Poenitentiae
S. Augus lib. 1. de Nupbis c. 33. docet Baptmum remittere peta
quae post eius susceptionem committuntur Et Rto Verum qd
è sane appellatione aliquos SS. Patres usurpasse non quod
Poenam putarint non esse distinctam Sacramentum a Baptmo sed qa
in qua peta mortalia commiserunt ante Baptmum oportet se p
actum virtutis Poenae disponere ad recipiendum eius ut indicat
Lib. 2. S. vero Augus non plus voluit indicare loco cito
quam Bapm remittere peta post illum commissa remote mini:
mum qa est iama ad recipienda alia Sacta Unde Poenae Sacrum
nullum haberet suum effectum si Baptmus non praecesserit. quod
patet ex verbis eius qd cum dicit Qd ex prodesset vel ante
Baptmum Poenae nisi baptmus sequeretur vel postea nisi praecederet.
Ac extremum est ana obiecto Catholicis quae S. SS.
Sic ita sibi Proponit. In Sacris debet esse aliqd quod sit
Sacramentum tantum aliqd quod sit res et Sacramentum simul aliqd qd
res Sacri tantum quod suppit ex p. 66. Sed in Poenae Sacra
assignari non pnt. Et Ad quod Argum Rt S. D. ego rorem
ostendit in Poenae Sac tria dicens Sacramentum tantum esse rite ext ng
exercitij tam per penitentem poenitentem quam per Sacerdotem

absolentem: res aut et Sacrum simul é Poenitia interior peccatoris: res deinq; Sacri tant é peccati remissio. Quorum 1m totum hi multumq; tum é caá 2i. 1m no et 2m sunt caá quodammo 3i quod Prsio D. Thá nita é alqbus adeo difficilis ut maluerint negare hanc rem eorem unitter qa inquiunt non opus est hac tria in omnes Sacrs reqiri sicq; comunis ráo Sacramenti id non postulat q suffenter salvat per signum quod dr ee Sacrum et signatum quod dr res Sacramenti. Nihilominus Prsio S. Thomas comis é et bona modo bexé apprehendatur. Ad cuius intellectum observa 1o Pe hoc distinguere Thomas illa tria in Sacramento Poenitia quod res Sacramenti tant dicat effectum practice scatres eiusq; Sacramenti et non scans cumsdi S. Th. dixit ee peccatorum remissionem quod pt p grá infusionem ut supra advertimus: Sacrum vero tantum ext num et sensibile signum amplectum ex Confessione et absolone quod S. Th. appellavit actum extenum Poenitentis et Sacerdotis absolventis taleq; signum é practice effens et scans gram non no ipsum scatum aeqiq; nulla é difficultas in his duobus antecedentes apud Thestos In illo 3o quod sit et Sacrum et res Sacri simul id est quod et practice scét peccati remissionem per gram et significetur extenus illis actionibus quod S. Th. interiorem Poeniam appellat alii no Contrionem difficilius est conciliare Doctores q difficultas

ex ulterioris S. Sæ maxime pendet qa ipse dixit Vt uidemus.
Illus quod est res Sacrti tanq ee caam tam illud quod e
Sacrtum tantum quam quod est res et Sacrtum simul E: Mig
no quod e Sacrtum et res Sacrti simul ee caam Sacrtum tant
Sed mnaffaret quo fieri posset ista causao: tum qa id
qd est res et Sacrm simul distinctum à toto illo quod est Sa:
cramentum tant: tum qa Contrio interior nullo uidet fieri ptr Sa:
cramentum tant qa non fit pli Confessoem prius ex Confessio
ne ex Contioe procedit Q. Propter unum huius argti ra:
ni in uarias abiuere sentias ut uidere apud Suar. d. 18. sect
s. Cuius expo Sac in difficte mihi multum placet quae e Sdi.
Interim Pma sue illa est Ltrio sue Contrio pt considerari da:
plicit. 1° ut nfo mis et sta Contrio pt dici ee Sacrtum tantum
sumt et Confessio sen pars Sacrti. 2° ut fata p grám Sa:
cratalem et Sac raone dr Res Sacrti effug a Sacto non
physice sed moraliter qa sic ampta e moraliter dignior Cure
mt e cronuenia unum et eunq actum Contrionis aut Atri:
tionis subdiuersa raone seu fitate dici Sacrtum sub alia
no denominaii rem Sacramenti ampde possidere sane
dd quatam sui rationem quod Contritio et et res Sacra:
menti et Sacramentum simul diuersi mode spectata.

QUAESTIO • II •

Quam compositionem habeat Essentia Sacramenti Poenitentiae.

Sensus quoniam é an Pnia in sui ratione sit simplex an no composita inclu:
dens unam partem quae sit tanqm mata et aliam quae sit tanqm
Fa. Qa no pt considerari in Sto Sacto qut et in aliis mata duplex
minimum remota quam appellat S. Th mata una quam et proxa
qm vocat mata ex qua ideo dicte de Sacramen.

PRIMO Mata remota Sacri sunt peccata mortalia
quae pungtur venialia no secundario seu minus principalr mo non
quatenus peccata sed illa tantum quae post baptismum commissa sunt
Hoc Conclo é expressa S. Th. Sic. Sequuntur eu Th. Scotus antes ut plu:
rum. Pr Conclo ratione à priori ex Trid sess. 14 c. 2. et can. 9. de Pen:
ptia. Sacrm Sor debet pertrii in forma iudicii sed Sdeforma Iu:
dicii é circa pcta quae per illam destrui pnt nun pnt aut destrui
p illam pcta ante baptismum commissa cum Baptismus ianuam
ad alia Sacta aperiat. Unde Apls 1. Cor. 5. dicit Qd mihi de iis q
foris sunt iudicare nonne de iis q intus sunt vos iudicatis nam
eos qui foris sunt Deus iudicabit Et Sacrm Pnie occupatur circa
pcta tanqm mata remotam post Bapm commissa per suos a:
cts pen Contritnis quae in pctis sibi displicet per Confessonis

a causaoneã illorum instituen per satisfoem eaq indicando.

DICO 4° Illaã qpã Sactã Poenitã sunt tres actus Pnitis Contrio Confessio et Satisfo. Est tacita Sde Conlio uto apposita in Cnlo sess. 14. c. 4. Si quis damnata sic. Si qs requirent ad integrã et perfectam penitentiam remiorem regn tres actus in pnitente quasi matam Sacrti Pnã idet Contrionem Confessiõ et Satisfoem arat Sema sit In his tamen Conlii uerbis difficilis é an idet Concilium tres actus Pdictos requirent tanqm essentiales necessios an nõ tantum aliquos essentiales et aliquos integrales: Sicut et ex Philicis principiis manifestu est quod plina ad integritatem ei Requiratur qm ad essentiam ut homo v.g. sine manu é essentialis homo mnõ tamen integralis. Exemplum é uerba Conlii ita ut: aperuda ee quod duo tant actus puenient de essentia sg nõ integritatem tant completat. Ordinem id 1° Dicent quoad duos priores actus Illud é de essentia Sacrti sine quo Sacrtum nec esse intelligi pt Sed Pnã intelligi regit s. me duobus relatis actibus quomodo ex Forma Iudi Sacrtalis exercen potent sine displicã criminis eusq manifestone. quatis ao Sde displicentia pen sebest patettum ex dictis sup tum ex dicenq. Simlit de manifestone delicti seu Confessione de illa scripto nerbo aut nutu pagi debeat infra apietur. Ordinem 3° Quoad 3m Actum. Sine quo Sacrtum intell pagi pt Illud non é de eius Essia Sed si:

re

re satisfe ite Pma expedirí pt Eo. Nor patet: nam si qs post Confessionem expeditam dolorem exitatum amittat usum rationis absolui pt et tamen iste nullam potuit facere satisfem distam a Contrio et Confessione. DICO Tridentq sess. 14. c. 3. docetoes Poenitentes ites actq plenere ad integritem Sacrti Pma quod posun dicit S. Th. q. 90. a. 3. Et si satfio é pars integralis et sed de aliis diu debet ex mente Concilii Eo má dictio Concilio adversat. Ro regó ultam unsam qa ad integritem alicuius compositi adequa: tam pertinet tam illud quod integrat substiah quam quod essiali imo hoc multo gis Conveniun é cum S. Tha unliter acce: perunt rationem integradi quam Unlem acceptionem ppt clariten distinxerunt Patres, Theologi in partes essiales seu essiali inte: grantes et in partes integrales seu substiali integrantes sicet in compositis physicis id agsimus nam hominis partes essiales sunt Corpus et aia integrantes uo substiali sunt part, manus pes etc.

DICO 2o Ois pars mtalis debet ee talis ut super illam cadat forma sed suf satfionem non pt cadere unqm forma sa: cramentalis qa illa post absolutionem peragit Eo satfio multo é pars mtalis et integrans. Ro regó absóle iorem quia et in physicis partes sunt aliqua integrantes qua aia non infor: mant ut sanguis dentes etc. multo uo minus in moralibus id regitur. Quamvis non negem quod forma Sacramentalis possit

subseq satisfoem et sufficebat olim: post Confessionem Sacer: dos assignabat satisfoem Pniti cumq ad ipsum explebionem cum absolutione differebat.

PRO. 3.º Pa Sancti Pmo antecedit illis verbis Ego te absolvo. Indicata e Sac Concilium 16 Matth. Quidcumq solveris super terram. et definita in Eucº sess. 14 c. 3. dnte. Sancti Pa: intentum fuit in illis verbis Ministri positam ee Ego te absolvo et extosse ad Sa porta Dnsoc tant e diffs Dn oia tia verba pertineant ad essam an vero aliquod ex illis pertineat ad integritatem seu substantiam ad quod Dico duo tant verba explicite posita ee de essia formae ad ct absolvo te particula vero Ego pertinet ad integritatem tantum put et illa particula subsequentes ad libri solutae (a peccatis) Dixi (explicite posita) qa si de: plicita ponere sit sermo censeo tam particulam (ego) quam particulas (absolvo te) (a peccatis tuis) pertinere ad essentiam qa sunt mnpt intelligi ubi absolvere ministerialiter sine Ministro cui est ubi tamen intelligi ubi absolvendi indicaliter sine mnia talis indicii qua maa sunt peccata vero cum cum sed illus qui confessus est Pr e l.º duo tant illa verba debue expressem ad essam fa arbitrieng: qa illa vox absolvo includit mplicitam particulam Ego, an in ista vero cum particula De habet satis de matam Sacrorem ex inter:

tione absolventis licet non addatur expresse (à peccatis tuis) qd° vel ex eo é manifestum qa in Judiis humanis quando Judex audit causam Rei suffert quod in eum conferat sentiam absolvis aut damnaoris et si non exprimat à quo illum absolvat 2° 3°. 4° Particulas illas (ego à peccatis tuis) ee desubstaah integritate forma qa forma integra Suius Sacti é indiana p quam p fert sententia 4. notificans. 1° quiq p sonam Judiis sentiam gferentis quod exprimit vox (Ego.) 2° Liberem e: usq indicatam p, (Absolvo) 3° p sonam Rei absolvendi p particulam (te,) 4° Indicari debet à quo reus absolvendus sit, p (à peccatis tuis). Unde non desunt Luthores cum Palud° in 4° d. 22 q. 3. et Sabr. ubiq q. 14. q. 2. q. es voces expressepositas dicunt ee de essia fa Sacti Pmd tum qd° ista 4. deberent notifi: cari per fam tanquam essiala fa indials: tum qd° es sa voces di: cant convenire ad judicioren Dei quod non dat ex vi Suius forma nisi in placore ultima particula Meus (Tuus). Verum sa rationes non convincunt ee de vere de essia es las particulas sat ex é verb: cang Mas implicite id essiam explicite vo ad integritem spectare qa notiao illorum 4. non é quod necessia absolé sed tant implicite ex: posse no satis é indicare autoren Ministri indicium circa Reum quod no addatur de causore Dei dico vel non causare gram nisi illa. Absol: vo Te vel certe si caabunt alia tant id Ostabunt qua substaala

sunt quia non essentiales Deus 1° Nonnulli negabant quod posse:
qa si verba substantialia caarent gratia sequeretur quod ect in statu Mi:
nistri conferre gratiam nunc per verba essentialia tantum non per verba et
substantia adunata essentialibus quod falsum ei: qa postea verbis essentialibus
Fa segit effus eius modo alia Ceremonia addunt etsi Sacerdos nolit
illum effectum conferri nisi post verba substantialia Deinde sane statem
habere Ministrum non est unde colligatur. R° 1° Ideo negantur illa
postrema (vel) qa multi DD. tenuerunt cum suas quod nunquam
causent gratiam nisi essentialia verba Forma qa sunt essentialia fa non
dependet ex arbitrio Sacerdotis ita nec effus eius dependebit R°
2° Nego minem qa unt alia requisita e et Ministri intentio con:
ferendi effectum per usum Fa si ergo fuerit intentio Ministri abso:
luere tantum per verba essentialia gdiebat in forma verborum illorum in ty
Sacri: si no intendat per ora ulla substantialia fa gdicit in tutem
Sacri in tali casu non ponet gratiam nisi ordinis verbis absolutis Fa:
tem no statem habere Ministrum Colligit 1° ex Trid° g ponit
formam absolutionis, post hia verba (Ego te absolvo) addunt (etc) indum
hanc particulam (etc) verba subsequentia quae ad notificiem t. Ceden:
tium notandorum si poterant esse essent substantialia ac per con:
sequens non caadi gratiam Labtura. 2° Colligit ex Authoribus qui
cum Soto in 4. d. 11. q. 1. ad 3. dicunt in fa Sacri Eucharistiae alia
verba ee essentialia alia substantialia per eas posse intendere Sacerdem

consecrare

consecrare Euchariam vel oleum vel tantum essentiam. Vtrum Primus et ultimus
huiusmodi prior sit communis (Dicendum 4° Forma Sacri Primae pte ee mo:
do deprecatoria v.g. dicendo Absolvat te Deus vel Ego absolvo te Sig:
num Christi Et rei illa certa (absolvo te) experimentalem in dii
in Sacro Primo sunt de essentia. Ants Pr. Fa extra Unctionem ex ma:
da modo deprecatorio Et. Ro nego ants. Probem nego consequen
ga extra Unctio non e instituta in fa Indi sunt Primo sed a:
tui Iudiciali se ongnat fa deprecatoria g ex tant deprecat ut fiat
aliqd non indicat. Tamen quod Sacrum Primo in forma Iudicii agi
debeat aperte Trident sess. 14. c. 2. docet. Unde damnat c. g. qd exce:
ntabsolutionem Sacrem non ee actum Iudici: Declarat vel Si pos:
set Fa Sacri Primo ee deprecatoria non posset Ecla duas simul
fas validas coniungere in ordine ad remissionem peccati qd ide:
ee e in aliis Sacris Nam si gypsum more Graecorum baptet dns
Baptetur servus Chi non posset sine gravissimo peccato uti
postea communi forma Ego te baptizo eaq usurpata nil faceret po:
sito quod prior forma habuit suum effectum. Atqui Ecla de facto
usurpat duplicem formam unam deprecatoriam illis verbis D. N. J.
Chs te absolvat et aliam indicativam Et te absolvo Et apparet
quod illa forma non sit Gra effectiva sed tant posterior. Sed M:
Stabis ant Sane declaremus Fa Baptismi Graecorum videt ee modo
deprecatorio Et etc. Ro Fam Graecorum circa baptismum non ee desse:

catenam habet ex sane sensum. Baptetur semel Christ ed a me
vel manibus meis quod è impetrantis sub executionem ministri
non nó deprecantis. Quare non regis ipsa usurpet
fam absolvis absolvat à me semel Christ valide quis absol:
vitet. Illud tamen qd aut omem Eula declaronem innovati:
orem faceret Forma. Pl Cl S. 3.° Sacerdes per formá sa:
cramenti Pmiá remittunt peta Ed amenientius fa cerent si:
supparent fam Sme. Remitto tib peccata quam absolvo te
qd Deparkmla absolvo indicat solutionem à vinculis pec:
cata aut improprié vincula sunt sed poris vincula R.° Pro:
pt Sor argument Dulen c. 1. p. 7. sui defensoni c. 6. asse:
runt verbum Absolvendi non recte usurpari in fa Sacri. Pmiá
Verum contra ab oribus refutat eius doctrina quamvis ex Christi
D. dando ptem Apls ad remissionem peccatorum usus fuerit
verbo remittendi Joan. 20. Quorum remiseris etc. tamen Matts.
16. Petro conferens statem sic eum alloqt Tib: dabo claves regni
celorum. Et Quodcunq solueris super terram etc. Unde Eula
non immerito fam remittunt peta per verbum Absolvis
statuit tali ex ratione cum ódis explicati autq claviun et stas
iudiciaria index ex tant di absolvere remittere aut et con:
vemt credetori aut offenso. Quod aut peta Metaphorice tant
dicant vincula proprié nó offensa Sor mtl offert quia

Prophetica vox melius quidem id declarat quam propria. Sine
Isaia 52. peccata nominantur cum ita 58. collegones impietas
Ps. 118. funes peccatorum etc. Si tamen ipsam illam usurpat sam
Remitto tibi peccata valuit absolvet non tamen licet quamvis
et illa quae alijs verbis effectus (mundo te à peccatis) ita valuit
videatur absolvo enim ga Sdi particula Mundo non habet fun:
damentum in Scra sancti remitto neq videt posse ausus:
dari ad autem Judicialem pronunt remitto. INSTR cum Soc Sigs
in Baptmo usurpet sam particulam Mundo te loco baptizo ha:
bile ba zaret Ep et in absolve idem censent é Rno neqs cum sam
ga Baptmus non é actus iudiciaria potestatis pronunt poenitentia
Hinc à fortiori valet argumentum Si non pt remitti peccatum
verbis nisi iudiciariam statem indicantibus multo minus potest
ergo aut scripto alicuo. INSTR cum Soc Pte in spto actus Ch:
dabij exprimi Rno Luet Soc valeret in Judio solutio non tm
valet in Judio Sacri ga verba à Sacerdote prolata eo pertinent
ad Soc Sacrum. Unde bene argutatur Caiet. in Suma V Confes. conclu:
sione 11. a. simili Sunt enim verba Consecrationis Eucharis
aut Collationis Baptmi nil valerent prolata in scripto ita nec
verba absolutionis semel rarae exarata. INFERO I° Valde
improbanda ee sentiam Soti quam proponunt in 4. d. 14. q. 1. a. 1. eaq
constituit totam essiam Sacri Poenae in sola mna ga oppositum

est expresse declaratum tam in Tridentino ut in Concilio Florentino Beato Eugenio dante Quia Sacrata nova lege perfecit mata et forma
INSTAT Sotus Sacrata tantum habet entia artefacta Sed Sic essen-
tialiter tantum dicunt matam tam non tantum annotant in obliquo
quod affirmat ex S. Thoma 4 q. 1. ad 2. Sic Sacerdotem dicta ab-
solventem Poenitentem exhibere complementum sua Sacro Unde
dicit Q. ex mente S. Th. absolutio non est pars essentialis sed addi-
tamentum amplius extrinsecum Sed non urget Quamvis enim ut
verum esset quod entia artefacta et ea quae sunt quasi entia ar-
tefacta cumsint entia mult. ea Sacra Sotus diverent matam tant
in recto sic formam in obliquo (quod tamen in Pbia multi
negant asserentes tam in artefactis quam in naturalibus
utramque partem dici in recto) non sequitur tamen quod sint dicat
utramque partem essentiales qa ut suppono ex Pbha Entia con-
notativa dicunt tam illud quod est in recto tam illud quod est
in obliquo essentiales. Quare benedicat S. Th. exhibere absolvens
Sacro amplementum non extrinsecum ut multi Sotus sed in-
trinsecum: nisi velit Sotus dicere absolvens ea extrinseca ubi
Poenitentis quod verum est non tamen inde sequitur ea extrana Sacra-
ram in Entibus per se Sic certum est quod ea sa substan-
tiat ea extra rem mata et intrinseca rem Compositi
quod essentialiter ad compositum mortalia cumsint Sacra

applicanda. Infero 2° Non merge ea inglem sentiam Sotó
in 4. d. 14. q. 4. S. de sumo puro assentiens in sola absolutione
Sacerdotis essentialiter institui Sacramentum Pnæ inq; sic de-
finit doem tentam. Pnæ è absolutio sins pitentis facta certis
verbis cum intentione debita à Sacerdote prælati habente Juris-
dictionem ex institutione dta. Clarius d. 16. q. 18. de Pnæ Rele-
gata autem pitentis à institutione Sacti dicens Pnæ Et dico
quod istam (Confessionem Contrition et Satisfactionem intellit qa im-
mediate de his egit) nullo modo sunt partes Sacramenti
Contrita ex sunt Cornua Gedenti illata intata. Instit Sacrs
Sacramentum è signum practicum grtiæ sanctificans effectivum sed et
tale signum convenit soli Absolutioni qa non potest ostendi quo ultra
Partes caent gratiam Et. Ro rego nocem Quo ad caa sentgratiam
Sacta suffiunt ex suis dictis Quo breviter si moraliter tant
gratiam caant tum Deus respicit ad maam et fam Sacti infundit
gratiam; si ud et physice tunc quidem non per oes sui partes Sa-
cramentum causabit gratiam physice sed per absolutionis verba ultima
tanqm caa physica instrumentali et dispositiva per alias ceas
partes antecedentes absolutionem moraliter tantum Dixi (in-
strumentali) qa solus Deus è caa efficiens principalis grtiæ Unde
S. Th. dict Sti q. 66. a. 6. Omne aut factum producit effectum
suum non solum ut tale forma sed etiam in tale materia

ex utroq; ex é unum sartum. Dicit pruncipius tamen q forma
seu ex in claui caatur peti remissio quam per maam seu ex
in autum pdmtentis Ex q bus uerbis s. Thd colligit Caietan
quod Me suam sententiam reuocauerit quam tenuit in 4. d. 22
q. 2. a. 1. Indo solam formam Absolutionis caare peuit remis-
sionem et si totum sacrum significet sane remissio rem
nisi q ducere uelit S. Tham tenuisse in 4° de causaone
physica tantum. Mstat 4° si alius pnitentis pertinerent
ad constitutionem essentiae Sacri Pnis sequeret Minister
esse suus sacramenti tam Poenitentem confitentem aut
dolentem quam Sacerdotem absoluentem q tam sic quam
Me partem essentiae subministrat constituentem totum Consen
é falsum Petr. R° Regi sequan. : q sacra sabentie per
modum Instrumentorum artificialium. Et qui Entis artificialis dicit
Minister artifex ex eo q introducit in maam formam u. g. fa-
ciens aram aut cathedram ligneam sylua autem quae lignum
subministrat quis dicet ee Ministrum aree aut cathedrae
Et Minister Sacri Pnis dicet ee solus Sacerdos q fam
Sacramenti induit in mziam eiusdem. Inferes. 3°. Sen-
tentiam quoq Durandi gram pmittit in 4° d. 16. de mda Sa-
cramenti Pnis agens et d. 22. q. 2. formam indicans assere-
rando Confessorem tant ee partem maalem Sacramenti

Pœnitentiæ formam uero præter uerba Ego te absolvo à peccatis tuis ad sui suffuentiam debere pro invocatione divi Numinis habere aliqua verba superadducta v.g. sed dicat Ego te absolvo à peccatis tuis ut Pontifex Dei vel Christi vel in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Hanc inquam sententiam approbo eusq; falsitas patet ex dictis Numero Contrario non è pars intrinseca Sacramenti Pœnitentiæ requiritur posse peccatorem absolui revenita solum historica narratione suorum peccatorum et nulla peccati detestatione adhibita Consequens fauet Scotus Ergo. Quod argumentum urgeri potest magis contra Satum qui et Confessionem negat esse partem essentialem Sacramenti Pœnitentiæ. Quod si quis Respondeat pro Durando Contritionem saltem requiri ut dispositionem necessariam et idem proportionaliter de Confessione pro Scoto dicendum est ut quando non est hoc fauere Scotus. R° Verum quidem esse quod tali excusatione non indeant ita aperte fauere Scotistis post declarationem tamen Concilii Tridentini nullo modo doctrina Durandi et Scoti sustineri debet etiam cum tali excusatione: quia Concilium partes Sacramenti Pœnitentiæ designat dictis pœnitentis ut materiam Verba Sacerdotis absoluentis ut formam prout supra. Instat 1° Durandus pro Materia Sacramenti

materia debet esse sensibilis Ergo Contritio non est sensibilis satisfactio vero licet sensibilis sit tamen ipsum expedit post absolutionem et sola Confessio erit materia Sacramenti Poenitentiae. Ad Distinguendo maiorem omnis materia Sacramenti Poenitentiae debet esse in se et per se sensibilis nego debet esse vel in se vel in alio seu per aliud sensibile concedo. Ad Minorem dico Contritionem quidem non esse in se sensibilem et tamen sensibilem aut per signa aliqua externa aut per Confessionem quae sensibilitas sufficit ad Sol ut dicatur esse pars intrinseca Sacramenti Declaro id. Corpus et Sanguis Christi non habent indequam partem intrinsecam Sacramenti Eucharistiae et tamen non habent materiam sensibilem nisi per species Sacramentales. Illud vero quod de Satisfactione addetur minus probat quam non esse partem essentialem Satisfactionem quod supra nos concessimus.

Instat 4o Durandus quia forma Sacramenti Formam debet exprimere non tantum actum Ministri sed etiam actum principalis agentis sed Sol consistat illis verbis. Auctoritate Dei etc. Et. Ro nego absolute maiorem. Vt. get Durandus In Baptismo praeter illa verba Ego te baptizo debent omnino apponi illa In nomine Patris et

Filii et Spiritus Sancti et sic propterea ut exprimatur a:
ctus principalis agentis Ergo etiam Pœnitentia quod si:
mile admitti debet. R° regando consequentiam quia ex:
pressè Sabemus in Scriptura Matthæi ultimo capite sic
verba Baptizantes eos In nomine Patris et Filii et Spi:
ritus Sancti et idem communis est Theologorum doctrina et
Ecclesiæ consensus nulla ratione invocationem Sanctissimæ
Trinitatis debere omitti in Baptismo alias nullum esset
Sacramentum. Cum vero pro Forma Pœnitentiæ non Hab:
emus in Scriptura unde Sane necessitatem colligamus pri:
stra ex quadam proprietate urget Duradus: cum enim li:
bere Christus Dominus Sacramenta instituerit libenum quoq
erat illi allegare Baptismo invocationem Sanctissimæ
Trinitatis argumenq id fuisse ex eo quidam declarant
quia Baptismus est prima Fidei professio cuius articulus
primarius è credere Deum Trinum at vero Pœnitentia quod
id non allegaverit necessariò ex libertate quoq fecit. Bo:
num melioremus est si adhibeantur talia verba quod ex:
primant auctoritatem Dei sed non omnino necessarium
Unde S. Thomas Sic utinam tetro in corpore sic loquit
Quia tamen Sacerdos sunt Ministri absolut omnementer
apponitur aliquid quod pertineat ad primam auctoritate

Dei sabiet ut dicatur Ego te absolvo a peccatis tuis in
nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti vel per virtutem
Passionis Christi vel auctoritate Dei etc. quia tamen
hoc non est determinatum ex verbis Christi sunt in
Baptismo tales approbro relinquitur arbitrio. Hinc
Angelicus Doctor. Usurpanda nobis omnino est Sancta
ecclesia consuetudo nunquam omittendi Sanctissimae Trinitatis
mysterium in forma Sacramenti: quamvis in re:
ubi eorum qui frequenter antistentur de peccatis illis
oraones Misereatur tui omnipotens Deus et dimittat tibi etc.
et Passio Domini nostri Jesu Christi etc. a nonnulli
Sacerdotibus bona conscientia omitti soleant et notent Sa.
quod ipsum ego suadeam faciendum quando sunt multi
Pententes quorum Confessiones exaudiendae sunt etiamsi ii
non frequenter antistentur. Infero quarto si quis nullam un:
quam peccatum etiam veniale habuit cum modi credimus
fuisse B. Virginem non posset ad Sacramentum Pententiae
accedere: quae falsum est B. Virginem antistiti solitam
S. Joann. Evangelistae quia illa nullam potuit mam
ministrare huic Sacramento. Idem censeo cum S. Thoma
de peccato originali dicendum quod illud nullo Sacro Pente
subiici potest siquidem ut mgt. D. nre vna Volte contractum

Infero 4.° Si

Infero 4 Si quis nullam unquam peccatum et nemo se sciret eiusmodi credimus fuisse B. Virgem non posset ad Sacrum Poenitentiae accedere Quare falsum e B.m Virgem confiteri solitam S. Joanni Evangelistae qui illa nulla potuit maam subministrare sui Sacrto: Idem censes cum S. Illa de pito orgh dicens qd illue nullo modo Sacro poenitentiae subici possit sequi ut ingt S. D. non e ma iste contractum. De Peccatis quae actualiter ante baptismum commissis qd sentiens sit indicari Conc. t. et vero de peccatis quae alias sumus confessi sive illa mortalia sive venialia postmodum poenitentiae iterum ab iis sacrtaliter absolvi sequi possumus et illas nos accusare tanqm mis eaq detestari: verum tamen e quod ea non eximam qtam iustantem reiiciemus sed qra augmentum. In huiusmodi tamen iteratione Confessionis pctor Soc bene observanq e ne illa fiat levi de causa: quare non videtur facile usurpanda nisi speremus nos vel maiorem erubescentiam et detestationem peccatorum aut ferventiorem amorem Dei consequturos et consequter singulare inde meritum habituros vel certe qf tranquillitatem animae dum rationabiliter dubitamus bonas ne prius feimus Confessiones. Quare cos libenter sul ois qf ordentes Confessarios ab his iterationibus Confessionum scrupulosi qf nunqm sibi satisfaciunt qf Praedentium Confessionum iterationem et repetitionem sed quo segius id faciunt eo fiunt magis scrupulosi

QVAESTIO • III •

Essetne valida absolutio Sacramentalis collata absenti.

DICO I° Multos fuisse Doctorum pecunia Thaum et bonam sentiam Summistarum valide posse absolui absentem imo in aliquo casu et licite Defendit Palud in 4. d. 17. q. 2. S. Antoni. 3 p. tit. 17 c. 12. et 22. allegans DD. in Conc. Basil. Sot declarasse quod absens potest absolui Sylvester V. Confessor 3 N° 1. Armilla V. Confes. N° 23. Navar. in Manuali c. 21. N° 36. et alii quos citat Suarez d. 19. sect. 3. Sed mt alios auctor Sanae sentiae defendant Petrus Soto lect. 11. de Confes. dicens plurimos sui ordinis tenere Sanae sentiam et Joan. Medina Cod. de Poenitentia citat quos pro Sanae sentia plures autores eamque fuisse ait Sed Tanqu. tr. 2. q. 15 S. Quantum datum ubi sit aut si pater non possit Confessorem adire nec eum ad se accersere quatenus e posse per internuntium et literas absenti auxilium et ab eo per literas Sacrtis absolui PV I° Sae sentia si non posset absens absolui valide vel sor eet impedimentum ex ratione gnia Sacrti vel ex ratione talis Sacrti. Non I.m Quasi ex ratione gnia Sacrti valor tolleret sequeretur quod nec matrimonium posset valide contrahi int absentes sed exposse contendunt vira contractu matrimonii int absentes ut docetur indicat Sanchez lib. 2 de Matr. d. 11 et 12. c. Non 2.m Ratio gnia Sacrti Poenitentiae et illae pertinet in forma iudicii Sed nunc qd. quia non fam Iudicii sentiam ferri in absentem reum Ergo 2° PV Pe aliquo valide auxilium absens per literas Qd et absolui potest Atque PV

ca S. Cypr. lib. 1 Epla decima dicente se excepisse quosdam
pantitentiam, poenitentiam Confessiones per Scam Conf. ea Dionysio
Alexandrino qui apud Euseb. lib. 6. c. 36 refert Serapionem aegrotan-
tem misisse ad presbyterum quod aquam ut eum absolveret et per alio
quem ministrum ei Eucharam mitteret Et Scot in 4. d. 17. circa
finem dicit se legisse de S. Thma Cant Suar qd misisset aliquid ad Cu-
riam Romana abbis se absolvendi. Ex hac duo argta Lutherani
suas sentias defendere conantur quae licet olim habuerint aliquam
probabilitatem subiectam tamen nunc tamen post declarationem Clement
VIII non licet in ullo casu hanc doctrinam tenere. Quare ad I.
Rdeo Verum qd é qd non habeat hic modum ex ratione generica
Sacti sed ex ratione specifica talis Sacti Licet nó non sit ant judicii
absolé considerati absolvi ita absente é tamé contra rationem talis
iudicii sacrtalis qd plaerique Sti Dni cum aliquos especialiter pertinentibus
ad rationem eius statuere quod in iudicio saeculari non é regenire. v.g. quod
sit idem reus et accusator: qd reo credat tamq se qm contra se. O-
ptimam ergo fuit at et Chrs allegaret Sui iudicio sententiam Sacerdotis
absolventis et poenitentis q absolvi debet si ergo ad Soc at consentit
Eucharam regit et sententia Sacerdotis et Sotia consecranda idemq
in aliis Sacrtis videmus Oter matrimonio mente dicemq sicut in ad-
ministratione aliorum Sacramentorum non valet Sacrtum nisi sit Ders et ille
cui conferit Sacrtum et illeq conferat Soc ipsam et in poenitentia invenire

debet. Qd aut ad matrimonium non ꝛegit Contra illum ambiguitatis
Habemus hoc ex doctrina Ecclie quæ nobis testamentum Christi Dni ex-
plicat ne lex eos qs Christus Dnus instituit matrimonium esse sanctum
sine alia nova cerimonia antiquitus nata. Ligaddita q aut verbis
aut aliis signis imiri qt: at vero in aliis Sacris instituit nova
aliquam cerimoniam naturam cui formam verbis adiunxit à ministro efferens non absente ut patet Baptismo Confirmone etc Et et de
absolutione id dicendum erit. Ad 4. R° Negd antecedens si illud
in rigore sumatur sed ex declaratione Pontifis Concilii 2a mandandam
Ac Problem eius dicio S. Cyprianum non absolvisse illos q litteras
illi petitionis suæ generarant sed ammonisse ut alios presbyteros ex iis
q aderant petentes quem eis darent et si non esset presbyter adfuerit
Diaconus Ex quo colligit Non voluntum S. Cypriani de absolutione
sacrilegi sed de aliqua reconciliatione cum usurpari solita in ordine
ad publicam poenitentiam Vide magis colligitur ad reconciliationem non
sacrilegi ex quo Cyprianus Contra Presbyteri qd multo magis ad
reconciliationem sacrilegi Contra sacerdotis necessitatem et alia expla
illata q Confirmone dicio Seraqure petisse quidem absolutionem à presbytero
ne mereret in petis quod amiserat metu persecutorum ab eis ultimi ex-
Libendo Presbyter et cum tanta Ecclesiam illi misericordiam
qd illa absens non potuerit absolui Contritis tamen in tali casu Eulhum
usque licitum fuisse ordit De S. Thoma Cantuar 2° non esse

unde Sotus Sanc. Sententiam desumpsent quae si fuit vera non ad sacramentalem absolutionem dirigebatur sed vel ad plenariam indulgentiam vel ad aliquam Pontificam benedictionem vel ideoque ad absolutionem ab aliqua censura si fuerit eam incurrisset.

DUBIUM 4° Veritatem et sententiam et sine ulla ambiguitate tenendam quod absentem in nullo casu audire posse antem absolutionem sacramentalem absenti poenitenti Fuit Suic doctrina S. Th. in 4° d. 17. q. 3. a. 4. q. 3. ad 3. dicens Praeterea necessitate utilius est antiquitus laico poenitenti quam Sacerdoti absenti quod dictum falsum est si Sacerdos posset sacramentaliter absens absolvere. Sequunt Scotus Caiet. Victoria Ledesma et alii quos citat et sequitur Suarez d. 19. sect. 3. et sequuntur moderni Th. eam amplectuntur. Et merito Clemens ex VIII. talem declarationem in oppositam sententiam posuit ante annos viginti et aliquot his verbis. Dominus noster re maturè considerata diligenter sane Propen. Sit Litteras vel internuntium Confessario absenti petam sacramentaliter antiquitus et absente absolutionem obtinere ad minus uti falsam temerariam et scandalosam damnant ac prohibuit Regula ne deinceps ista ejusmodi publicis privatisque Sermonibus Conventibus et congressibus doceat neque unquam tanquam aliquo casu probabilis defendat impugnet aut ad praxim quovis modo deducat. Postea dicit excommunicationem ipso facto incurrendam sibi reservata. Fateor quidem in hoc Decreto dictate tantum modo sibi reducatur

Sacramentum in aliqua casu licito an nó sit validam sigs usurpet nó
ita é manifestum: bene tamen colligunt RR mentem fuisse Pontifis
declarare et concludum eó effectu ex si valida esset et in aliqua
casu licitum esset qd semper damnat Pontifex. Pr 2º Secundo
Tum non é valida absolutio quando é defectus essentialis Sacrti sed ab-
solvere personá absentem é committere defectum essentialem Ergo Non Pr
Consecrare panem absentem aut vinum non potest é committere defectum
essentialem et absolvere Consa Pr. Ideo ubi é defectus essentialis qa
particula (Hoc) quod é essentialis p consecranda cum sa Regnit esset
contrá prima: sed et particula (te) quam dicimus essentialem pro
absolvere Sacrti non videt mihi contrá regere Ergo. Dicesi
Non videt é ser ratio qa aliqué absolvere q dicere Absolvat à
me Petrus in qua absolvi non indicat contra Petri. Ro si absolvi
illam dirigit in Petrum absentem non é dubium quod invalide
absolvere sicut sigs ex is in pago dirigeret verba consecrationis
in panem extem in Civitate dicendo Illud é corpus meum nil efficeret
Dicesi 2º Mittate Confessarij mihi suo quem aliquó in pora
eius usurpet illos voces Ego te absolvo tum non videt é defectus
in particula (te) Ro Futum in tali casu defectu in particula (Ego)
quod denotat Sacerdotem pontem et si sufficeret talis pulegatum
forma Sacrti prolatus sequeret qd posset Sacerdos laicu aliquem
mittere ad consecrandum Hostiam q mihi eius verba consecrationis efferat

Adde sane conjecturam efficacem nunquam ex Sacro audiri quodque
pari Sac attentauerunt ut absentem absolueret et ex iis aut similibus
q sane speculonem efficiunt: imo necante illos alligauerit
é q ad praxim talem speculonem deducere et sacerdotis gaudet
impotent practicam qa tant Metaphysice docebatur

QVAESTIO IV.

Quita sit necessit Sacri Poenitae ex Chri institutione

Supposo necessitatem ea duplicem: absam qe medii aliam Qesp. Me
dii Ma dicit quando atque ita é necessum ad consequendum finem ut
sine illo finem conseq sit impossibile. Verum sae necessitas medii sub:
dividit in necessitatem in re et necessitatem in usto Necessum aliquid
in re dicit quod nulla ratione supplei ét usto sic baptismus necessitate
medii dr ée necessus infantibus. Necessum vero in usto dr quod
atque cum non possit haberi in re dicit sufficere qd habibi in desiderio
sic baptismus pro adultis ét aliquod sufficere in usto id ét si illi post:
quam peccauerunt ad usum rationis perfecte sint conuersi ad Deum
q amorem Dei sup oia et contritionem antequam recipiant Sacrum
Baptismi in sfabunt tabes sine baptismo in re suscepto quamuis ad baptis:
mum in re recipiendi obligent quando commode possunt ut alibi
ostendi. Tam uo necessitas Praecepti qua aliqd fieri debet quod q:
aut sae tamen necessitas frequent excusatione tolli ét ut u. g.

quod abqz non audeat sacrum de festo sicut dicit Lucha qa vel
ignorat invincibiliter ee festum vel certe qa infirmus e. Hoc supto

DICO 1° Sacrum Poenitentiae non e necessarium necessitate medii
absolute sed necessarium illud e vel in re vel in voto. Hac doctrina
e Trident. sess. 14. c. 4. dicentis Etsi Contritionem sane aliquando
charitate perfecta ee contingat Deumq Deo reconciliare prius quam
hoc sacrum actu suscipiatur ipsam tamen reconciliationem ipsi Contri-
tioni sine sacrti voto quod in illa includitur non ee adscribenda ex qua
particula (includitur) sufficienter colligitur non debere ob necessitatem
ee hoc votum explicitum. Instat 1° Canus Relect. de Poenit. p. 5.
Si sufficeret votum implicitum sacrm poenitentiae assumendi sufficeret
et in adulto votum implicitum suscipiendi Baptismi sed in hoc casu
non sufficit Et R° cum S. Tha regula mentis sic q. 69. a. 4 ad 2dum
Remittuntur peccata abqs consecq ante baptismum in voto vel explicite
vel implicite quod si aliquando aliqui SS Patres videntur loqi de explicito
voto cuiusmodi est S. Ambros. et Bernard. quorum prior sic de obitu
Valentiniani Imperatoris Dumvis Oratio dum ellum etsi nondum ante baptismum
recepisse tamen quia baptismi ex eo qa baptizari ardenti desiderio expe-
tierat Bernardus epla 77. ait illum q moriturum ante baptismum salvari
posse si baptismum desiderarunt et petierit: quod dubitatur non videtur
posse intelligi de voto implicito. Verum et si SS. non sint contrarii
doctrinae S. Tha qa illi tantum videtur quid abqd dabio optimum et

sufficientissimum é non aut quod où necessum. Instant 2° alii Si votum implicitum sufficeret sequeretur non magis necessa ée illa quæ habent necessitatem medii quam ea quæ habent necessitatem præcepti Consens é falsum Ergo Sequa Pr. Peccator nunquam consequi remissionem peccati nisi habeat saltem votum implicitum servandi mandata Dei Hoc ipsum votum videt sufficere in necessitate medii Ergo R° Nego sequam. Ante Probem eius dico Non in ratione usti explicite aut implicite deffere necessitatem medii in sacris à necessitate præcepti sed in ratione causalitatis quod videt necessitas medii est rei causabilis per se gratiam at vero necessitas præcepti habetur rationem causalitatis cuiusdam remouentis p: subens Punit e° Sacrum in re caat gratiam ita votum eius dé sare causalitatem aliqua ratione supplere et sicut præceptum servandi mandata Dei pertinet ne inimicitiam fat Deo vel proximo perpetuum ita voto adimplendi rem illam quæ tant é necessa necessitate præcepti v.g. votum non diffamandi proximum é ad remouend aliam peccami: nosa Voltis non vero ad gratiam causam aut eius causalitatem supplend (Quis tant é) quia non ergo Sacrum Poenitæ ée quoq necessarium necessitate Præcepti. Instant demq alii Si sufficeret votum implicitum receptionis Sacri sufficeret quoq sine ullo voto Contritio exercita Consens é et videt inconvenies Ergo Sequa Pr Fauat Deus Sic miraculi quod aliquê in peto mortali mortuum ante statum grá reduat ad vitam in statu grá regenerati in illo

Controversiam quam in illo statu aliquando exercuerat talis usus:
fuerat per exhibitorem quod non includeret et usum implicitum
quidam executa è illa Contro ante statum quod non includebat
usum Soc et in reductione suum non includit usum tale R°
regis Segnan de probanda dicis Controversiam ita depositam cum Soc
ipso includuram usum licet in priori statu non includebat illud
includitamen in posteriori in quo reducta è qua ante non fuit
plenum de Sacro Poenitentia in statu nó quod plenum è a quinde
bene dicit pe Contributio eaq sunt diversi annotationum spectata
nunc includere usum nunc usum non includere.

DICO 4° Sacrum Poenitentia ut in se ordinata sumpta est ex necessitate praecepti Divini Dni. Est Concilio Trid de fide declarata in Trid° sess. 14. c. 5. Ex institutione integra Sacra poenitentia universa Ecclesia semper intellexit institutam ée à Christo Dno integram genuinum Confessus et orbis post baptismum lapsis iure divino necessarium existere Unde antiquitas Calunq lib. 3. Instit. c. 4 §. 7. dicit de Concilio Later. primum impositam ée Confessionem Claves nó sane errorem Calvini respuens Concilium ita eam refutat circa finem capitis Manifeste se fellit inanis eorum calumnia qua eam à divo mandato alienam et inventum humanum ée atq à PP. in Conc. Later. congregatis in usum subrepsisse docere non verentur Neq et per Lateranen Conc. Ecclesia statuit ut Sacerdotes confitenti quod iure divino necessarium et institutum esse

intellexerat sed ut Pastum Confessuris salt semel maiorem ab omnibus
et singulis cum ad annos discretionis pervenissent impleret. Mstat
Calvin. Ex nullo Scrae testimonio colligi it Preceptum ee Divinum de usur-
pando Sacri Poenitentiae Sigrans assent Ant. Pistor. Si ex aliquibus
loci colligeret maxime ex illis. Matth. 1. dr Poenitentiam agite Luc.
13. Nisi poenitentiam egeritis. Joan. 20. Quorum remiseritis sed ex nullo
sonam colligit Ergo Non ex 1o et 2o qa ad summum ex illis tant colligit
necessitas poenitentiae quae e aisty mundum ex et in sentia mea fuit insert
Sacrum Poenitentiae quod illa ad Sacramentum fiebant Ergo. Non ex 3o Qa ex
illo ad summum colligit quod Christus reliquisset suis arbitrio penitentiae pro
libertate, audere ad illud sacerdotum tribunal nam et indicare de
peccatis veniabilibus dedit ibi Deus potestatem Ecclesiae in mea sentia et liberum
e Christi arbitrio de veniabilibus et de mortalibus ac qa ansens non est
necessum ex iure divino ocio audere ad Sacrum Poenitentiae. Hoc argum
ex parte excendunt abq Solvant ante Calvin qd cum solvere sibi
non possent dixerunt Non satis colligi ex Scra Preceptum Divinum adi-
dexerunt tamen qd certo tenent ee Preceptum divinum nos obligari ad usurpa-
tionem Sacri in se qa id et traditio Ecclae et communis Patrum
ansens nos edocet Ita Scotus in 4. d. 17 q. unica S. In ista
quoque Medina Cod. de Confes. q. 2. Verum ad argum Calvi-
ni Ro rego ants ad qbem clus dico bene colligi ex illo loco 3o
Joan 20 post Preceptum divinum de usurpando Sacro Poenitentiae

quod su ordo 1º Tribunal Sancti Poenitentiae é ita institutum ut ad illum referant oes causae peccatorum mortalium sed hoc tribunal a Christo é institutum Et ad illum oes causae referri debent ex Christi institutione Et si dicas. Prot lites componi per arbitros Et et lites penaturi Rº Tra: sent ant rego antam qa ut uidimus ejus Sabet multa sibi pa: ticularia iudicium sanctae quae non é inuenire in iudiciis poli tiis 2º Rº rego absolé ant Luteranum aliquae lites possent componi per arbitros non tamen oes: nam lites cum tamen Principe non potent componi nisi ad id ipsum fat auctoritas ut pacis premis substitutum ita et de iudicio Sanctae aestimanda é: cum enim oia peccata mortalia sint lites cum Deo et Deus dedit oem potestem iudicandi tales causas filio suo Joan 5. Pater non iudicat quequam sed é iudicium dedit filio sed ut exercent non a Deo tant per se et immediate sed per Christum Deum et Hominem Christus uo ad compo: nendas has lites uo liuit Sabere substitutos suos Sacerdotes quod optime colligit S. Chrysost lib. 3. de Sacerdotio ex illo modo loquendi Christi Dni Sicut misit me Pater et ego mitto vos accipite Spiritum S. quorum remiseritis etc. Ad illud uo quod adest. Ad Sor tribunal Licetum est audere peccatum cum venialibus Et et cum mortalibus Regarda cinta qa ut inqt S. Th. Sic a 2. ad 3. Sectum Poenitentiae institutum est a Christo principaliter per tollendis peccatis mortalibus secundario uo per peccatis veni alibus Unde quia minus

est quod illo q pte solvere nemo unquam posset et mng mnè cont
Dem pta venialia pnt alis modis solvi et remitti ut vidimus sup At
nõ pta mortalia mx: qa illa portas coeli nobis ntõ occludunt ac p consq
per claves huiusmodi portæ reserari dnt quod faciunt Sacerdotes ob:
solvez. Tertia conclusio. Si secundum eet institutum Sartum Pot:
nitæ ad tollenda pta venialia et instituta eet ad retinenda eaq salt
simili ratione quod falsum é qa pta venialia nec secundum reti:
nei pnt R.° 1.° Negó Sor eé falsum qa si Ecclesia retinet peccata
mortalia consentiente et retinet venialia quæ nunqm remittunt mane:
te multi pts. R.° 2.° qd pta venialia ita propriè retinei mx possit
sint propriè tollunt p Sartum et dum sola exnt in Sne Sc exinde
oritur qal Sus mx potuit immutare naam peccatorum venialium natura
aut eorum talis quod mx tollant animam Dei nobiscum aut gla
eterna nos premunt Nil e.° minus é qd illa propriè mx possint
retinei Ondetur 2.° Bene colligi ex loco S. Joan necessi
tatem Regni Dei qa ptás Sacerdotibus collata Joan 20 satis bene
explicatur per claves S. Petri mx Matt. 16 Tibi dabo claves
et per analogiam ad gratiam Chi Dni de qua Apoc. 3. Qui habet
clavem David qui aperit et nemo claudit claudit et nemo aperit
Et cum Sacerdotes p gratiam sacramentalem poenitentiæ debeat coelis portas
vice Chi aperire quas culpa clauserant ptin tantum nere Dei potest
ita claudere ut nemo aperat in quantum nemini q post baptismum

peccant mortaliter patet adeo ad mta oten sine dependia ab su-
iusmodi claviburs. Additur 5° Ex sacra Concilii quia sibi tres ab eur
udit cire dio Confessio sit necessa Est no huiusmodi rao. Qa inqt
D. N. Jesus Chrs è remis ascensurus in calos sacerdotes suos uicarios
relqt tanqm Jos uelis et iudices ad quos ora mortalia omnia delicta
in qua Christi fideles ceciderint qq peccata claviu remittuntur aut
retenturis pctorum sentiam pronuntient Sextumo Nec in Sacrdo-
tiarum potestem Christ Ejus illis verbis Joan 20 Ex mente ex
ipsq verbis colligich Pectum duum de Sacto Poenitentiae supra

DUCO 3. Probabilius è quod necessas medii de Sacto
Poenitentiae sit orta ex necessate Precepti quam optum qd udit necess.
sitas Precepti incepit originem ex necessate medii Rao è qa Sacrum
Poenitentiae non è necessum necessate medii nisi uel in re uel in voto
Sed illa necessitas in voto non pt intelligi nisi Jos supposto Precepto nos
ad usurpandum talis Sacti obligante Ex apparet quod ex uigore
Precepti necessas medii tamquam originem. Nos P. V. Ides Tridt.
tin sess. 14. c. 4 asseuerat nos qng usum sine Sacto Poenitentiae
in re suscepto non tamen sine voto in Contritione inclusio qa Con-
tritio ita pctorem reddit dispositum ut sit paratus ad semanda oia
Precepta dua Ex non dispensat int alia Precepta dua ée quorum
usurpandi Sacrum poenitentiae non potent colligi in Contritione
colligi iustam includi Sacti poenitentiae quod tamen mult ado debere

intelligi Contra Vos. DICO 1° Sabbatum quod contra indulsit usum assumendi Sabbatum Poenitentiae tanquam medium necessarium in re Et et si nullum esset Preceptum Divinum de Sabbato Poenitentiae ad Sacramentum esset necessarium necessitate medii ex consensu non ex Precepto tantum suam originem R° nec de sermo de necessitate Sabbati poenitentiae in re ciò et si nihil esset ga Sabbatum Poenitentiae in re et directe est tant necessarium necessitate Precepti ordinis: nec de sermo de necessitate Sabbati poenitentiae ut distinctione indet in re nec in usto et ita si nullum esset Preceptum nullum et includeret usum in Contritione audiendi ad Sabbatum quod est arbitrium Concilium Dno si nullum esset Preceptum de Confessione posset petor cum explicita usitate non intendi e Contrariam Sam assegram quod multo magis est aut Concilium. Quod aut Sec sequeret ordo sic Ultas illa non intendi explicita aut nullum esset Peccatum Et et nullum esset peccatum ga ubi non est legis transgressio ibi ed peccatum non re peccat Et no posset talis Ultas Sancta Contritionis Quare non pt effraenter defendi necessitas medii Sabbati poenitentiae nisi suppositatis necessitas Precepti.

DICO 2° Baptismus e infantibus qua Sabbatum fuerunt necessitate: ita etiam sunt necessitate medii et tamen Sde non suppo: nuntur quod Preceptum ed istius necessitas Precepti in-ly dicit assequi necessitatem medii quod patet in infantibus nam illi non ur: gent ulla necessitate Precepti quamdiu ad usum rationis non pervenerunt urgent tamen necessitate medii indet baptm R° 50 et 51 ren

valere tam in iis quæ necessitant necessitate medii in re absolutè
non in iis quæ talem necessitem sub disiunctione includunt qa
at dici non posset usum implicitum in contrare salutari confessionis
nisi supponeret peccatum: cum ex alio contrario instantiae fuit
ad observationem eiusmodi Pacti cedet illud supponere: alio
ita non solum Sacram Poenitentiae supplet peccatum sed et omnis
peccata adultij: nisi dicitè ps dicat antecedens includere usum confessionis
ordinariae id est supponat peccatum talis tamen expositio usti implicite et indeterminatè aut Concilium et non plus sabaret qm Contrito
extinta ab aliquo homine antecessem institutionem Sacri Poenitentiae
qa et in tali casu Contrito includisset sane ordinem si poneret
peccatum de confessione parabili fuisset illud peccatum exeq Tridentinum
Integram Sumus Sacri institutorem non fuisse à Christo
Domino ante eius resurrectionem patet id ex Trid. sess. 14 c. 1.
Quemadmodum Dominus ad Sacram Poenitentiae usum instituendum
à mortuis excitatus insufflavit in discipulos dicens Accipite Spiritum
S. quorum remiseritis peccata: ubi illa particula Quorum bene expo-
enda à peccatis ex indicare instituit Concilium quod aliquo tempore
Sacramentum Sumus Dominus quamvis impetrate ante resurrectionem suam
institutum alij ita tamen Christo Domino in vocem altiori Coeli
docuisse Christum modum et fam absolvendi fideles à suis peccatis
per Confessionem expositis quod indicat S. Hyeronymus sermone de illu-

bere pedum quo et Xpi facti sunt sacerdotes in ordine ad pagendu
sacrifiu: post resumeorem vero suam perfecte instituit Dnus Soc
Sacrum dans potestem Xpis ordinandi hoc bis allatis à Conc. Lugite
Spum S. etc. quam potestem promiserat cum Petro Matt. 16. Tibi dabo
claves Rnu tamen à his Xpis Matt. 18. Quodcung solueris sup
etc. Simile qd audere licet in ordinone Sacerdotum ab Epis nam sing
illi fuerunt sacerdotes in ordine ad sacrifiu pergendi quae potes affert
illes illa verba ab Eo. Lugite potestem offerendi sacrifiu Pste
has vo instituunt Iudices per illa verba Lugite Spum S. quor
remiseris etc. Hinc Concilium sess. 23. cap. 4 anat Ematizat eos
qi durent finitra Epos dare Lugite Spum S. Dices Si Chrs
Dnus post resumeorem sua instituisset Xpos iudices peccato
sequeret quod S. Pt. amisset sac potestate qa ille ut ex Scra pat
non fuit cum aliis Xpis simul congregatis quando venit Jesus
Ro Nego sequam qa ut S. Cirillus bene annotant L. 12 in Io.
cap. 16. Eam potestem dedit Dnus Thoma absenti quam aliis
Xpis concessit presentibus ne aliqs deor Xpiana dubis eiq decesset
Msh. ant Sa Episcopi non pnt ordinare absentes neq Sacer
dotes absolvere mittentes. Eo et Dnus. Negati cunsa qa potest
sua excellenti Dnus multa fecit qua ministri eius non pnt facere
ut notant S. Pt. Sic tum a. 5 ad 3. tum a. 7. ad 4. Su remisi
orem peccati mulieri adulterae antiqui sine exterior Poenitentia

Sancto imó deuo tant Sancto mihi certo constat qd ipse prae ad:
ministrauit minist. Eu Sancte dog fuit magna eius excellam Dei
certo qa é est possibile ut scribit S. Lucas. ad Seleucam qd ipse desci:
pulos suos baptizauit vel ut alii pie credunt saltem 560 ueritatis
é de Matte eius 88mas. Joanne Baptista et S. Petro.

PARS IV. DISPUTATIONIS DE PARTIBUS SACRI POENITE

De forma Sacri poenitae mihi Sic agam non sunt ex places difficiles
ee illa quam quae allata sunt qedti ponte disponis Maales é
partes huius Sacri. dicte Sic examinabo quas dixi ee tres actus poenten:
tis Contritorem adct Confessionem et Satisfactionem. Propont uen S. Th.
de Suspatibus qa 90. et sui tractatu ultimam qua fuita sanctae
obit. 4. nó difficiles in posita quoné examinat. Art.º 1 qud:
it Vtrum Poenitae debeant partes assignari Rtaffe: qa quae per
fectione alicuius integrant sunt eius partes sed poenitae fortem
integrant Contrio Confessio et Satisfactio Ec. Quaest Art.º 2 utrum
commeniet assignent partes poenitae Contrio Confio et Satisfio
Rtaffe: qa per Contrionem peccator declarat efficaciam rem
pensationem Dei fauens pro offensa Per Confessionem nó tabuit

se arbitrio Sacerdotis ad auertandam a illo poenam in satisfactionem pro
offensa Dei sed quoque ad gratiam per eius absolutionem obtinendam: p
satisfactionem uero exigit ipsam recompensationem Deo p offensa seuiq
arbitrium sacerdotis impositam Quinto a. 3. an omnement Poenitentes
ad quant partes poenitentia integrales Rt affe: qa non pnt
dici ee partes subiectiua nam subiectiuas partibus adest tota uirtus
totius simul et aequalit sibi tota uirtus adhis in quantu e aat sal:
uat in qualibet specie adhis. Non pnt et dici partes potentiales quia
singulis partibus potentialibus adest totum seuiq tota essentiam sunt
tota essentia aa adest unicuiq eius potia 5o dnt dici ee partes inte:
grales ad quarum rationem exigit ut totum non adsit singulis
partibus neq seuiq totam uirtute eius neq seuiq totam eius essen:
tiam sed omnibus simul. Qua doctrina S. Thomae quo auxenda sit
unica sane integritate an uidet aliqua ex his partibus integrantes es:
sentialiter aliqua uero ex illis tant substantiae patet ex dictis sup.
Quinto a.4. In omnement dicunt ad Poenitentiam in Poenitentiam ante
baptismum. Poenitentiam Mortalium et Veniam uenialium Rt affe
qa poenitens intendit triplicem imutationem 1a e p regenerationem
in nouam uitam et ad hoc poenitentiam ante baptismum usurpat 2a
p reformationem uitae poenitentiae iam ornatae (intelle p peta alti:
alia mortalia post baptismum commissa) et sanctificationem poenitentia
post baptismum effuit 3a imutatio e in perfectiorem uitae operationem

et ita pertinet ad Poenitentiam Venialium.

QVAESTIO. I.

Qualis debeat esse Contritio ad Gratiam ex votio Sacramenti suscipiendam.

Dixi in nulla de Contritione magis speculative quam practice sum nunc aliqua pertinebo quae practice usurpanda sunt ab primo quod qui Sacrum ipsum Poenitentiae in se susepit in ut: postea ut deste examinabo quae Contritio cum Sacrito rectiter suscepto diffuat

DICO I° Quamvis probabile sit speculative loquendo Contritionem sine electam ex motivo Poenitentiae sine Sanctitatis sine filii alto pseudoms amoris Dei sui ita includere effective votum Sacri suscipiendi ac inde ei disponem sufficientem ad gratiam recipiendam sine Sacro in re suscepto: tamen multo probabilius et practice rem considerando realem Contritionem de lege ordinaria sufficere ad gratiam ac ponens ex votum Sacrum suscipiendi perfecte includere 1a Pars Sing Conclusionis probata est 1. q. disponit q. ultima 2m Sit probo Illa doctrina non est practice probabilis quod etiam contra communem doctrinam Doctorum et in Scholis Sacrae Theologiae non satis non sabet ita oblivem fundatum sicut oppta. Sed doctrina non negrenti autem fortem pseudoms amoris Dei sui ita connexum ita in precedenti jam allata Ex. Veritas Sing

argumenti

argti patebit ex Concile 2a. DICO 2° Contritio ueia per quam
recipere debet pctor primam gram ex noto Sancti Bernte copulanda est
cum actu fortis sequentis amoris Dei super oia. Secunda Sane Doctorem claris
intellr doctrina S. Thae q. 85. a. 5. opposita Lety ingt uirtutis Bernte c'ant
pctum ex amore Dei unde primus actus c' ratio et causa remdi quam dicerent
S. D. Actus amoris Dei super oia c' qua actus Contritionis Qualis ad Sui amor
ee debeat explicat q. 85. a. 5. dum dicit Si displicuerit ei illud pctum qa
c' ant Deum super oia dilectum (quod requirit ad rationem uere Poenitentiae)
sequeret qd de alius pctis poenitere etc. Quem locum sicuti et praec-
dentem licet ego 1. p. exposuerim qd sit intellectus sub distinctione inde
dilectum uel forte uel iustitiae tamen probabilius Sic ultimo explicari:
dum ee distincte id c' dilectum forte Ness obstat quod ibi dixi quasi sibi
contradicat S. Th. qa licet p poenitam operemur ad destructionem pcti
debemus tamen talem operationem coniungere cum amore Dei formali
super oia ut habeat rationem ultimi finis et propterea ibi dixi amorem Dei
super oia Gregni p suppositione. Ness et illud obstat quod ex 4 Sentiar citari
pro 2a Concile qa uel S. Th. Sane iuam doctrinam renouauit in summa pat
alij explicant a Cas si non posset reuocari charitas nisi p Contritionem qua
c' motus poenitentiae uirtutis sequeret qd p contritionem ex motiuo Sancti
charitas non reuocaretur qa talis motus non c' motus uirtutis poenitentiae quod
c' incorrumpens: uel certe sine reuocatione ita pt locus S. Thae explicari
Qng actus amoris Dei id est ex auxilio Dei speciali precedens motum quod

poenitentia ex speciali quoque auxilio gratiae praecedit. ubi illa particula (quandoque) designat quod saepe actus amoris antecedit actum poenitentiae et et poenitentia potest antecedere actum amoris sed illa amor non sanctificans id est habitualem gratiam illa non requiritur nisi contritio quae motus poenitentiae virtutis id est ad minimum illa contritio debet esse ex perfectissimo poenitentiae motivo supernaturali actus charitatis implicito per quod peccatum mortuum amittitur et charitas non excludant. Jam vero si expendamus doctrinam S. Thomae 1. 2.ae de Justificatione impii q. 113. a. 4. ubi sic arguitur Videtur quod ad iustificationem impii non requiratur motus fidei sicut ex per fidem iustificatio et charitatem sed actus charitatis non requiritur ad iustificationem et recipit et R.t Motum fidei relictum ad iustitiam se bene perfici charitate attrahit ac per simul et in iustitiae impii cum motus fidei motus charitatis sic contra Thomae quos citat Suarez disp. 4. sect. 2. Consentit Sotus in 4.o d. 14. q. 2 ad finem dicens Primam sine amore Dei et inculpata gratiam ad attingere primum gratiae et remissionem culpae quod est per gratiam auferat ad aniciam Dei non recipit d. 15 q. 1. 8 de 8.o articulo quem sequitur S. Bona. in 4.o d. 14 1. p. de stionis q. 3. dicit actus poenitentiae debere a charitate imperari. Et Sab. in 4. d. 14. q. 1. a. 2. post multa dicit Detestatio peccati quia illud est offensum Dei non posse esse informem quia ingit supposit actum detestationis perfectum. Et eandem doctrinam R.R. tuentur. Vala d. 4. q. 8. p. 1. Bellarm. l. 2 de poenitentia c. 13 Sylvius q. 1. Supplement a. 1. q. 3. Lorin. l. de poenitentia d. 6 invet Suar. q. cit. sus quoniam 83. d. 4 sect. 2. c. e. dicunt poenitentia

esse posse infusam sola Contrition inchoatam amorem Dei supernaturalem includere tamen Contritionem. Sic dicit. Forsan amorem Dei supernaturalem per se loquendo ex necessitate ad iustificationem et medium Fundat aut S. de doctrina in S. Scriptura ut Deut. 4. Cum quaeris Dominum Deum tuum invenies eum si tamen ex toto corde quaeris et toto tribulatione ad te. quae verba explicant Scriptura c. 6. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et 1 Petri 4 Charitas operit multitudinem peccatorum 1. Joan 4. Qui non diligit manet in morte. 1 Cor. 13 Sine Charitate nihil sum Ex quibus locis se arguit quod verba Scripturae ampliandam sint si nihil obstet sed nihil obstat si intellantur de amore tali Et. Nota Pri Non obstant 1° alia Scriptura loca qua videtur David dicat in Psalmo ex eo quod peccavi Domino vel quia dixit Confitebor iniustitiam meam; non per se tamen negat in ipso fuisse amor Dei supernaturalis Nam inquit S. Ambr. si dixit pronuntiabo et veniam meruit integrum pronuntiavit quanto quis ubi de se pronuntiavit Dominus iniquitatem meam ego ergo veniam eum eo petum Et remissionem meruit iniquitatis et texit Charitatis operuit peccata sua. 2° Non obstat aut Sus Concilii imo potius pro nobis est cum dicit sess. 14 c. 4. Etsi Contritionem Charitate perfectam et antecedat quod videtur aliquos de Sabbatis Charitatis explicet plures tamen explicant de alia contritione exponunt agendam et sensum Concilii talem ee dico Sicut Attrito in Sacramento Poenitentiae recte suscepto ad gratiam obtinendam sufficiunt dispositiones ita Contritio Charitate perfecta sine ejusdem dispensatione sufficiunt extra Situm in te susceptum Quod exposito sess. 6 c. 6. eumdem Concilii ro.

bratur ubi dr: illum tanqm ois Insta fontem diligere nugunt ac pro-
pterea moventq aduersus pta q odium aliqd et detestrem. Vbi particula
(propterea) indicat ex iis amoris debere seq detestm Ex Luca 1. Confirmat
Remittunt pta qa diligit multum 3° Non obstant PP. patres Qeg.
rentes solem amorem dei sui ora ad Infernum q in Bell. lib. 2. de
pnia c. 13. videant S. Aug. certe lib. 2. ant Cresc. c. 12 docet Mi-
dant pta et ipsa quae superminet ibes charte q si adest ora recte non
fiunt si abest ora fusta fiunt ubi Sor salt indicat cum Contrione con-
ungi debeat et si aliquando separet amor suffiet ad emundonem no
no sola Contro quod ex illa particula (si abest) colligit. Et Bart. S.
in Epla S. Joan 1m Dilectoingt e pretiosa margarita sine qua nihil
ibi deest quidcung haberis et lib. de vera et falsa penita c. 9. cuo
ingt sine amore Dei consequet vita gam sine quo nemo tangm invenit
gam. quod confirmat e cap. 17. ubi dicit Fugam detestantis penaliter
e vectionem sed non conversione ad Deum nisi amor adessent. Verum
Sic liber a gratuitis DD. eea dicit ad opi ibus S. Augi ut postea dicsum
ordam. qu ere non adeo fidimg sine loco. 4° Non obstat rao qa licet
libro fateor rorem suae rei Gignam e Diam voluem q si voluisset potuisset
nobis pta et sine sis actibus remittere tamen cum Sto Concilium PP.
voluem Dei ita nobis explicant quod sine amore formali voluit a nobis
ollere pctum ut advertimus merito in eam debemus pendere doctam pe
ordi pt aliquot congruentius. Ia e qa q pctum mortale et aestimur a Deo

et conversimur ad creaturas sup Deum illas amando Et convenient Deus in:
stituit ut peto ad ipsum si mult recuperet gratiam sta conservat ut eum sup
oia amet 2a Remissio peccati dri a Polis ea maxima donum Dei Et ad id:
secutione illius extra Sacrum connexebat quod disponem quae in suo genere
potest ea maxima restituere atq tales e amor Dei sup oia Contrari copulatq
Et 3a Qa quod peccatum mortale Deus remittit sui recipit eum in sua ami:
citiam restituens illi gratiam atq dona ea concomitantia Et non immerito
respo ad huiusmodi remissionem non potest sine dilectione Dei sup oia
consumari Consa Pri. Amicitia debet amorem mutuum et peccati du peccantis
mortalis excludit sunt amorem mutuum Et dum conversitur debet ea item
reponere quod non potest fieri nisi amando eum mutua ex q amore expelli debet

Dicis 1o Dri enim a Polis Contrari ea ultima degem ad gratiam resu:
piens extra Sacrum sed sa dictum est falsum si amor Dei sup omnia
deberet copulari Contrari Et Ro rego rem cuius falsitem declarata:
tur 1o Contrarium non dicit solum actum detestationis aut doloris sive dis:
ribuitur spectando sot actq sive copulatur ex motivo perfectio sed id
in sua essentia non includere actum formalem precentionis amoris Dei
sup oia cum q distinctum realiter Ita Comng. 2o dicitur cum actu dete:
stationis associantur ea simul formalis amorem quod idem proportionalis
de dolore dici debet: atq ita in sua sane doctrina contrario potest constitui vel
in uno actu realiter idem detestationis ex motivo perfectissimo q simul
sit formalis amor ratione tamen a detestatione distinctus vel in solo actu dolo:

ris ppotiorib; aueqto uel in duobus actibus detestonis et doloris q Sa:
bant sibi identicum amorem Dei sup oia: qa inquit nullae implicantia
ut eoq actu quo amamq Deum per se sumptum ut summum bonum simul dete:
stemur peccatum ut illud est offensa eiusq sumi bonitatis ex u.g. amando Petru
nostrum eoq actu aueresuri eius agnitudinem cum non potero amando Deum
ulcisci eius offensam. 3° alii RNt Thn constitui quidem Contionem ab
formali amoris qa illa e actus frigus sed prosequimis debere tamen illam
amore formali seu perfecta put dicit Conilium uel ut alii dicunt ppter ea Con:
tionem ee ultimam dispositionem qa presupponit amorem Dei sup oia ex cuius
efficacia seu impio procedit. 4° alii dicunt Contionem posse ee ultima
dispositionem ad gram sine ullo presupposito aut coexistente actu formali amoris
Dei sup oia modo illa Contio possit dici virtute continere amorem Dei
sup oia qualem dicit Contionem Suarez ee tam eam quae procedit ex
motiuo Charitis quam quae procedit ex motiuo pecatti prima quamuis pri:
orem magis appet. Ex his RNSIONIBUS 1m ita probabilem existimo
si dicatur Thn contionem intrinsecam sed potius tam intrinsecam quam extrinsecam
eamq spectatam includere essentialiter amorem Dei sup oia qq intrinsecus
Contionis constitui detestonis actu et doloris ex motiuo pecatti qq actus
extrinsecus e Charitas adiunctum posset amorem Dei sup oia ac indequa
do Contio dr ee ultima dispo ad gram uel debet insurgam tam intrinsecam
qm extrinsecam uel certe Contio intrinsece spectata uelo dr ee ultima dispo qa e
aliqua ratione post amorem Dei sup oia nullus actus ordinarie

ante infusionem grae subsequitur Contritionem. Instab. Quo cum Suarez exponens stabit
illa alia doctrina quod Attritio non possit fieri Contritio inde possit tri extra
R.° bene stabit dicendo quod sicut Contritio qa é ex perfecto motivo sua
intra entitate ultimo disponit non excludendo tamen antecedentem ab
amorem Dei super omnia qui possit dici ordinarie penultima disposita
Attritio cum Sancto tanqm quodam sibi extra nim sit et ultima disponens
ad gratam Dixi ordinarie qa extraordinarie amorem Dei super omnia solum pos.
se ee ultima disponem ad gratiam et ordi sup et in sta digit indicado
3.m ad Rationem potem quoq puto si ex in naturas é unq motq qué
homo accedit ad terminum ad quem et recedit a termino a quo: quo in supna:
libus Sacrificiorum fieri non potest cum actus Summi sit qdam motq
ad rem in obiecta et Sacrificiorum ut sunt verba illa S. D. q. 86. a. 3. Ad
rationem vera poenitentia pertinet ut displiceat peccatori peccatum qa é contra
Deum super omnia dilectum quod ipsum confirmat habet actus dns aliquid
de Deum recedere et qué detestationem peccati aliquando nó ad utrumq
obiectum ordé quod fieri Attritio detestando peccatum qpt Deum et simul
eorq actu Deum super omnia diligendo. unta quam Rationem fateor
quoq facilius solvi illam difficultem quo Attritio possit fieri Contrio et
similiter illam quod Contrio qut opponit attrioni sit ultima disposo ad
gratam opponit aut secunq sua intram entitatem R.° 3.m Rationem
et ego sic ago si addit intellatus de distorne reali int amorem Dei super
omnia et Contrionis actus ut addit vel oés actus ex eorq motivis instrutis

Theologi ad é Charitis aliquantur (quod securius est) vel ad minimum actus amoris sit ex tali motivo actus vo Contrarius ex motivo perfecto Dei atq ita dicet actus amoris ee imperans actus vo Contrarius imperatus.

4m Responsum speculativam tant probabilitatem habere asseveraq ui argumenta illa dictorum instrahit vel formalit pet eutare practice tamen in hac mea practica salutis mea et amicitiae cum Deo augendae vel augenda quod non pet fieri nisi per actus virtutum practicos nullo modo sequens certo. Nsh contra hoc videt semp includere amorem Dei formalem sive oia displicentia pet ex motivo Charitis et sentia suam q ex motivo Charitatis vult displicentiam debere praedere é probis practice. Ro nego ants nam et ipse Suarez fatet includere tant amore Dei formalem virtualiter. Falsum é antecedens ita ordo Pe cuiq iam displicere ex motivo Charitatis peccatum qa indicavit Deum ee diligens sive oia aut diligibilem et ita detestao exercita pet Deum offentum sume diligens aut diligibilem non includet amorem formalem si vero displicuit pet offensa Dei sive oia dilecti in tali passu vel indicari amore Dei tangm qd suppositum vel certe includi in illo actu Cum é Suar. dicit posse sufficere Contrarium qd includat amorem Dei formalem tant virtualit non formalit licet ex motivo Charitis recedat illa praedera non auferit motivum sor nisi vel rone diligibilis vel diligendi. Et vo S. Th. et alii antiq Theologi requirunt motivum Charitatis prout dicit Deum summe dilectum seu amatum proinde non é minus quod actus ex motivo ita

considerato quod non est solum actus fugae respectu poenae sed et prosequens respectu Dei atque adeo formaliter Deum attingens et tactus Dominus non simplex quidem amor nec simplex fuga sed simul cum prosequente atque fuga sua cum aversione displicentia. Nota ad hunc Sanctum debet amor cum Contritione vel in uno actu vel in duobus ut exposuimus sequeretur quod nunquam amor Dei super omnia qui non habet displicentiam peccati adiunctam posset sufficere quoad dispositionem ad gratiam et è converso quod nunquam Contritio carens forte amore Dei super omnia sufficeret ad recipiendam à Deo gratiam extra Sacramentum sed hoc è contra dicta supra diximus Contritionem semper sufficere amorem uno aliquando. R. nego 1am partem sequelae et 2am antecedens. Notandum autem fateor ex eo sensu ant dicta supra qua sic practice rem considerando sed non speculativum magis institimus quia in rebus salutis postponenda est praxi Vigebis com. Non apparet quare negata sit 1a pars sequelae 2a non amessa qua siamor aliquando suffit ut nos non sufficet Contritio sequitur sicut amor Contritionem includit antecedit ita Contritio amorem R. Sane ex caam quia actus amoris Dei super omnia multo dignior est quam Contritionis atque ex quorum motivo fit sicut dixi non habent simul consultum amorem formaliter et ideo non est mirum quod amor suffit quandoque qua vere dicit potest continere eminenter Contritionem quamvis: at non Contritio cum sit ex motivo non potest dicit eminenter continere potest amorem Dei super omnia Meito igit et practice rem expendendo ille quandoque suffit id est in immore potorum sic non licet speculative loquendo posset dici sufficere ob virtualem

quándam contrenta in dicta sua amicis 1. p. d. practice tamen nullo
modo tenere id certeo. Nisi ad hoc Possumus acta Prima detestari pec-
catum ut è iniuria Dei ut dni et simul amare Deum tanquam supremum
Bonum sed Sic utrique actus sine ex sine ratione tm ad invicem distinguunt
ex motivis Primis è ex in Prima pt precedere actus amoris et Contrionis Dei
Si actus uident distinguere quo ultima disponit ad Gratiam Et. R. sequi
ergo tum gloriam reddit aliquant practice opinione non regente ad
Gratiam disponem amorem Dei filium ex motivis virtutis Politicae G.
est istud è qa et bona Scia et Concilii et SS.mi Patrum quod amore
Dei sui ad Gregere uident possent explicari et de Soc amore ex
motivis Primis cur ex non posset dici è illum amorem sui ad Dei
ue è sup oem amorem a Gratiam eum creatur mihi Nunq à omni
exponi mobis mne recedere: licet ex amor ex motivis perfecto Primis
uideat è aliquo sui ad non è tm sup ad simpliciter qa carent Gr.
Ipso motivo ad è summa bonitate Dei spectata qut illa in se ipsa
è obiun Charitatis Politicae. Laudit si motivum primis generum suf-
ceret ad eluendos actus moralitatis ad ius fon disponentes sequeret
quod et sufficeret et motivum spei obedia qa et ex motivis Sanum
intellectum pt elici antro et amor Consens à omnium Politorum scholas
reiicat Et etants. Exductis. Nisi Controrem Sic exposita ita destri
posse Contrio et detestio pcti et animi dolor pgt Deum summe dilen
uel Est displicentia pcti Includendo m displicam ultimum actus pgt

Deum sui ordinem

QVAESTIO • II •

Qualis esse debeat Contritio ad gratiam ex usu realis Sacramenti recuperandam

Suppono Me Sic monagere de Contritione ex motivo naturali quod adest in sua entitate realis existit satis ex Soc sup. sententiam sed qr Sit de Contritione sacramentali Qua in se triplex è sentia. Quidam ex ustant regni ordinem eam Contritionem quae extra Sacramentum mors ultimo deponunt ad gratiam. Alii nullam ordinem Negant Contritionem sed sufficere putant solam Honestam voluntatem naturalem recuperandi Soc Sacramentum Alii idem Contritionem imperfectam seu attritionem postulant.

DICO I° Non è Sic eam Contritionem debere regni ad Sacramentum se suscipiendi q extra Sacramentum deponit alto ad gratiam. Hac Conclusione cont Magistrum Sententiarum in 4° d. 16. a. c. 18. Cuius fundamentum è qd absolutio Sacramentalis non afferat gratiam insuper sed solum declaret interiorem primam iam ante habitam imperfectam sed Soc fundamentum mors sup. constituimus Pr ergo Conclusio ex Trid. sess. 14 c. 4 docet Contritionem imperfectam quae attritio dicitur quamvis sine Sacramento primo per se ad iustitiam perducere peccatorem nequeat tamen eum ad Dei gratiam in Sacramento Poenitentiae impetrandam disponit DICES I° Culpa ad Deum conversio regnis ex lege naturali sed hac lex non è sublata per legem positivam Et illa semper durare debet ut per ansens eam lex remanda è audire ad Sacramentum Primo ergo non audiendi sed non audienti ad Confessionem necessaria è ipsa Contritio è et audienti

R° quamuis ex lege naturali eet necessaria ipsa contro de quo ipsa tamen
ex eo qd° Christus instituent Sacramentum Poenitentiae non ipsa constituit illam le-
gem sed illa ita durat ut sint ante institutionem Sacri requiratur ipsa Confes-
ad gratiam recipiendam a Deo ultro dispensa ita et post institutionem Sacri eam
exigerat quidem non primo suscipere se ipsa sacramentum per mysteri-
rem cui Sacri Poenitentiae Christus D. fecit quod aliud medium statuerit gratiae re-
cuperandae non ita perfecta ad disponendum disposita. DICES 4° Quemadmodum
mortalis diligat creaturam plus quam Deum Ergo in quamvis ordine logico debet primis mutari Voluntas. Sed homo non potest mutare Volun-
tatem sine contrario peccato inordinato amore id est ut prius plus quam
amet Deum quam Creaturas. Ergo R° Hoc non est absolute necessarium
ut homo actualiter se amovetur per amorem Dei sui oriatur quantum tollat
macula peccati mortalis sed hoc tantum arguit quidem ipso est extra Sacramentum
in Sacri aut saltem est attrito et rapit Concilium Quare mutat Voluntas
per attritionem imperfecte quidem sed per Sacramentum quod ex vi
Sacri infundit illa additio amoris ad creaturam cuamuis.

DICO 4° Non sufficit Confessio Voluntas recipiendi hoc Sacramentum Est
ant antiquos Summistas. Gluestrum V. Confessio 1° Angelum V. Confessio
2°. Rosellam V. Confessio quorum dotrina videl est damnata in Trident
sess 14. c. 3. ubi res autem poenitentis ut quos numerat Contrito atti-
grantes per mea Sacri prima Reg a via maioris per bonae agere Concilio Sac.

DICO 3° Ad recipiendam gratiam ex vi Sacri sufficit dispositio qua

et reipsa attrio supernatus et ingenita quod sit talis. Hac Conclo videt esse fun:
data in S. Tha in 4° d. 17. q. 3. a. 5. qla 1. et d. 18. q. 1. a. 3 ql. 1. quem
sequ. Pal. d. 17. q. 8. et alii quos utat et sequitur d. 20. sect. 1. Suar. a:
lig. RR. Tholi. Et videt de sententia in Trid. citato 1. Conclo Neq. è necessum
putat. Tha. vulgant ut sit illa attrio putet esse Contrio qa ista existi:
mato neq. est necessa Sacerdoti absolventi nec poenitenti ut absolutus
Neutri. E°. Non 1° qa alias Sacerdos sacrilege absolveret putans suum
poenitente tanq. esse attritum considerans doctrinam Concilii quod nunqua
istg putata Contrionis meminit qa ad Soc adversari sequitur sane pu:
tatorem ne peccet violando praeceptum de Contrione ad quam unumquisq
obligari lege naturali volunt. Deinde non debet Sacerdos putare suum poeni:
tentem assentum esse gratiam primam ante absolutionem sed praesertim
dicta sibi persuadere quod per absolutionem a Deo inte platam consequet
primam gratiam. Et si deberet putare Sacerdos poenitentem suum esse
attritum iam deberet tenere qd nunqm ex via absolutionis illum confert
1a gra poenitenti. Licet Soc esse ante iam Sancti prima index ex no
dt putare reu esse absolutum quando eum iudicat sed a se debere
absolui prudenter aestimat Confessari aut quis è Iudex. Non 4° Ut ille
putet suam attrionem esse Contrionem qa pns assumit Sacrum Pnc
tanqm medium ad consequendum finem videt remissiones peccatorum
in Trid. sess. 14 c. 1. et 2° E° non dt ordinarie aestimare se esse consen:
tum suae finem sine hoc medio in se suscepto et si deberet Paris

attrionem sua semp estimare contrizem haberet et tenere se antemb
ee remissum peti ante susceptionem salt completam Sacti omia sigl
contrio insufficit extra Sacrtum Ex. Quare sicut ad bapmum ut mgt. S. Th.
q. 80 Sti a. 4. ad 2. Honeste accedat adultus cum ansia peti mortis ita
et ad pniam tonem dat qa bpmus et poenitia sunt quasi medicina
purgana quae dant ad tollenda febrim peti unde ibi Sacrtum Eucha
Dicit ee exportatum post febrim ac proinde ad illud non ee accedere
cum ansia peti mortis. Instat ant Sotus. Non e eadem ratio Pma qa
bapmi nam bpmus institutus e ad delenda peccata orgle ex quibus sequ
fuit adultum accedere attritum ad eos recipienda: at vero pnitentia ordi:
nata e ad tollenda peta habitualia ex actualibus derelicta qd minus e esse
quod sic regrat contrio vel in re vel saltem potative: Sine excludit se
non accedere absolvere illum pnitentem qui diceret se non dolere peccatis
esset amorem Dei sup oia. R° Non convincere Sanctam Sacrtam nam
attrio non requirit in bpmo ad tollenda peta orgle sed ad abolenda
peta habitualia ex pnia voluntate commissa si illa haberet Unde si qs adultus
accederet ad bapmum non habens ullum peccatum mortale et orgle suf:
ficeret illum accedere cum honesta voluntate recipiendi hoc Sacrtum Qua:
re si attrio qua sit re ipsa talis ut cum tot Sotus sufficat p dispone
ad gram ex bapmo recipienda effectu gratis regat eam sufficere ac
Sotum Pma. Dixi Quae sit re ipsa talis qa qs non habet attri:
orem re ipsa putet tamen se habere illam non consequet gra

ex ui sacri qa deest illi pars essialis adualorem sacri requisita. Fateor tamen quod si inuincibili ignoraret se non habere attionem in ipsa quod à sacrilega susceptione sacri excusaret. Ex dubis Infero 1° Imprimis ce eri sentiam q dicunt attionem ita sufficere ad sacrum qnc rite obeunt qatis in usu ipso sacri ex attrito fit domo ambibus qa licet iste modus sit possibilis quod domo in receptione sacri ex impto atri q é attrio transeat in perfectum qui est contrio tamen é nimis rigorosus et Tridentin quod optimam disponem ad dignam receptionem sacri nobis exposuit unterent é ipsa attritione. Infero 2° Attionem in Concile indicatam ut sum effum cum sacro unionis consequatur adét peti remissionem debere habere duas qaque sas andes 1ª é ut sit attrio sit solus id é solus peti displicentia sumens q sacro sapmi rite suscipiendo non suffiat alqs liquor q aqua emineat contineat sed ipsa aqua sordis degrit ita et sic abi aubs eminent attionem continentes eu includentes non sufficient cum smodi u.g. est aliq sordis ipsa cultionis amoris Dei sur oia non includens sordis detestationem aut displicam peti 2° Vt attrio huiusmodi extendat ad oia peta mortia nec sortiretur nebiatr includatr saltem implicatr propositum cauendi in futurum oia peta mortia. Infero 3° Qus attrio requrit ad sub: tationem sitonum mortium ex ui sacri Pnia eam requrit et ad detestationem peti num uenialium quando illa statim Pnia subiciuntur. Inquoqa cu Tridentin attionem requrat ex qua partem essialem sacri Pnia ut sup audimus nonne cur eam disponem ad peta uenialia per Pniam sacrem

tollenda non debeamus adhibere id est sicut ad remissionem peccatorum non; alium per sacramentum adhibemus attritionem sufficientem ita et ad sublorem venialium naturalis attritio non sufficet. Nec dicas. In baptismo materiae legitimae naturale aqua adest abluo simplex &c. et in poenitentia; quare ingt S. Th. Sic q. 84. a. 1. ad 2. Sacramentum Poenitentiae per hoc distinguitur ab aliis sacramentis quod alia habeant materiam additam a ministro in forma Ecclesiae, unde non est mirum ab eis in baptismo adhiberi aquam naturalem quae peropportune deservit habet enim conferendi effectum naturalem at non quod sacramentum Poenitentiae requirit debet ipse intentus attrito Deo qui inspiciente talem actum agitude supernaturalem. Dicis. Non requirit ad Confessionem peccatorum venialium attritio de omnibus peccatis sed de iis tantum quae multi Poenitentes subiicere Confessorum et attritio ad confessionem mortalium requirit de omnibus &c. Ro. Non requiritur omnibus omnes species attritionis eosque modo ubique applicare sed tantum quin in hoc fortionem quod sicut attritio requisita supernaturalis ad Confessionem mortalium ita et ad Confessionem venialium naturalis attritio non sufficit tamen: tamque adhibetur ad consequendam gratiam sufficientem: admittimus etiam desperitatem allatam in argto qq peccator non teneat confiteri absolute de peccatis venialibus sicut de mortalibus.

QUAESTIO III

Quali praecepto et quando obligemur ad Contritionem

Circa hanc quaeritur tam de praecepto ex iure naturae quam de praecepto positivo sive divino sive Ecclesiastico. Suppono aut obligationem ad contritionem esse

extrinseca capite posse in peccare omni 1° ex virtute Pnie qua è semper gd iusta
se hanc ex obliganur ut tollamus iniuriam per peccatum illata 2° ex vir-
tute Charitis erga Deum sacer obligatur peccator et iniuriam Dei conservare
et sublata quoad fieri pt restaurare. 3° ex Charite erga seipsum qua obli-
ganur non modo nos non occidere spaliter sed et remanere eamq integram
si eam perdidimus Gsent si aeternam poenae detrimq quod peccatum mortale
comitatur. Supposito 2° Petrum posse dispensare legem diam 1° si solus
eam violet 2° si et alios ad eam violandam inducat disseminando errores va-
rios ant legem Dei gerendo scandala etc. Ass. sadtis.

DICO 1° Ex vire naa d est negotio et secluso od dcto Dno possitus
tenet petrus q solus legem diam violavit ex virtute omia peccatum suum
salt virtualiter retractare q aliquem actum quo suam Voluntem legi dia
subiicat Dixi q solus qa si alios et ad dcam legem violandam induxit
tenetur quoq actualem retractionem facere oppositorum errorum v.g. extollen-
do dia legis aut lem ordendo sui facti poenitam aliis à peccatis detenen
Fauet huic Conclusioni S. Th. hic q. 84. a 7. in corpe: Ex naali ingenuitate
monetur homo ad poenitenz de malis quae fecit Idem habet in Rnsione
ad 1. Segz cons Caiet Suar d. 15 sect 3. q alios q se iactat et Coning.
d. 3. de o. 2. Pr Qa nisi petrus ad sibeat retractatem salt virtualem maneat
ei illud peccatum habitualit voluntarium 2° Dixi salt virtualem
qa ptaliqua ratione desinere peccatum ee habitualiter voluntarium per
solam retractionem virtualem v.g. offendit qs quam Deum pcta contrariis

faciendo firmum propositum nolle amplius offendere Deum tali facto
censet in illo tale peccatum desinere esse substantialiter voluntarium spectato
solo iure naturæ quia per talem indicat actum voluntas legi Dei subi-
ecta sicutamen et satisfactio Deo offenso spectata quia iniuria ei illata te-
nebitur petere ex eo iure naturæ quam et satisfacere Deo Deum (spectato
solo iure naturæ quia) quia si ad id naturæ accedat aliqua divina promissio
pro iis qui ita non dubium quin obligabit ad eos exercendos penitentiæ
eo iure naturæ etsi nullum pretium positivum existaret de illis actibus
v.g. si Deus hoc tantum statuisset quod per fidem antiquis aut amantibus
eum sup. ora vellet remittere peccatum non obstaret tamen ad hoc ut illa lege
teneret exercere talis actus ex iis iisdem naturalibus posito quod alio modo
non possint in amicitiam Dei redire et æternam damnationem evadere Dixi
(posito quod alio modo) quia si aliud medium haberet redeundi in amici-
tiam cum Deo (qualia sunt in nova lege baptismus et Pœnitentia) li-
beret illi vel hoc vel illud medium usurpare. PRIMUS Ex
quo motivo teneretur antiqui stante relata promissione Dei Rnt alii
debere antiqui ex motivo Pœnitentiæ quia hæc iustitia est data hominibus ad resar-
cienda iniuriam Deo illatam. et illi dicunt debere eam antiqui ex motivo
charitatis quia suiusmodi contrariæ curamus amicitiam Dei. Deus ergo si de
promissionem allegaret sua facta antiquis 2a Rnsio non est sufficiens alle-
garet illam ut ex motivo iniuriæ Dei spectante exercent antiqui prin
Rnsio non est a non aliena Si deinde allegaret eam quoque promissionem (conti-

ij erquocung motius perfectum diarum tunc mn solus contro ex motius
precedentibus procedere sed et ex alis virtibus ut religione obedientia et pueries
et suffuens quod proportionalit augeng é in statu gratiae nam respectu
status gratiae ad est quod ostare debent virtutes surnales in statu gratiae
ad Dei ipsa debuisent disponere virtut intra ordinem naturae.

Corollarium 4° Ex iure Dei possumus tenemur perfecte antem si extra
suscepturnem Sacrti consequimur remissurnem peti aut salt attrit intra
Sacrtum sibi addimur Patet Sde Concilio ex duobus potest precedentibus
duabus conditionibus ubi consum quarum contrio requirit ad consequendam ius fem
tam extra quam intra Sacrtum. Pr. breuit sic. obligat omnes iure
Dei poenitere ne peditionem consequat aeternam. Sed quia liberas à
poena aeterna si é extra Sacrtum detet ee Contrio perfecta si int
Sacrtum imperfecta Et. Maior Pr tum Eul. c. 5. ubi dr Non tardes
converti ad Dnum et ne differas de die in diem subito ex uemet ira
illius et in tpe vindicte disperdet te. Et Luca 13. dicit. Nisi poniam e:
gentis ots simul peribitis Nr et Pr ex Conc Trid sess. 14. c. 4. ubi
dicens Concilium duplicem Contrionem perfam et imperfam dicit Contrionem
fuisse quoque tpe necessam ad impetrand veniam peccatorum Confirmat
ad veteris testamti exemplis Quae David adhuc sed in nova lege
Contrionem perfam charitate Dei aliquam reconciliare priusquam re
Sacrtum religiat imperfam no adet attrionem cum Sacrto coniunctam
ad eum effectum recipiendum sufficienter disponere. Corollarium 5°

Non é probabilis sentia Sylvestri v. Confessio N° 4° et Argentina in 4 d. 17
q. 2. a. 4 asseverantium Confessori dño ad Confessorem aut alterum ita
nos obligari ut statim postqm adverimus nos peccasse mortaliter teneamur sub mro pcto aut culpa aut saltem in re sustinere Pri
Sic sentia est vera sequeretur Culpam imprudenter Confessi semel tant in anno ad Sacrtum Pma audere. Sequeretur Pri. Imprudenter Culpa faceret si ante Confessi dum faceret sed Confessum Dum é ex mente Sonum DD. audere ad gmam statim postqm q spa adverit se peccasse Et Culpa obligans non statim sed post annum usq imprudent Soc faceret. Rdebis Licet non statim obligaret pcto ad Sacrtum gma renuens postea qm peccavit et Soc cpere adverit obligaret tamen ad Confessorem statim Contra é qa et Sic faceret Culpa imprudent non declarando sibi subdito quod statim ad Confessorem obligent alias aut ipsi Plati Soc non declarantes peccabunt mortaliter aut illum subditi sine tali declaratione tenetur quibus possunt elicere Confessorem si illam omiserunt. Quare Confessarius debet cnfitentem interrogare non tant a quo tpo sit confessus sed et quamprimum tale vel tale omisisset pctum quibus Confessorem illum elicere omisisset quod dubitum é et com gmai renuens

Dubitatio 1° Mortuum cultri debemus statim fugere sed pctum é quasi mortuus cultri ergo Cule. 21. Quasi a facie cultri fugiatum Et statim fugere illud debemus. Sed Sic fuga fit per Confessorem

Ergo R° Sic

Ad R.° Sera bonum intelligendum de peto committendo non uero commisso quod patet ex uerbis subsequentibus Et si auertere ad illa suscipient te Deus licet sera loquenti et de peto commisso non deo eet peccatum mortale nomine statim illud peccatum non fugere quia contrionem sed tantum doceremus indicaret quod si autumus non perseuerare in peto commisso debemus sine mora poenitere quod uerum e et si possumus facile contrionem aut usum sacri cum attrione habere uidet e ueniale peccatum esset si sentiat homo se expectari a Deo ad gratiam. Insta 2.° Peccatum e morte uelle permanere inimicum Deo sed qui negligit contrionem postqam peccauit talis uult permanere inimicus Dei Ad R.° dsto irem Si uoluntas illa fuerit expressa directe spectans hoc ut inimicus Dei perseueret concedo maiorem: si uero tantum fuerit implicita quod in hoc uidet includi quod peccator omittat contrionem quam facere posset quidem illa se posse in amicitia Dei redire et tamen expendens quod nullum ad peccatum talis actus peccatum sub morte obligans habeat negotiorem et usque ad horam rendendum Insta 3.° Qui exponit se periculo certo peccandi grauiter ex hoc ipso grauiter peccat. Sed qui non contrahit statim post peccatum Ad R.° dsto irem sed de extra periculo concedendo de remoto nego et simtr non distinguo et regando quod ordinie debeat se exponere periculo extra licet remoto semper. Dixi (ordinie) qa si qs extraordie persuadeat sibi sue ex scrupulo sue ex prudentia se expe: cabum nisi contrahat talis tenebr ad contrionem Instabis 4.°

Q intulit alteri iniuriam antiquo peccat donec illam recompensetur
peccator infert Deo iniuriam q peccatum Q antiquo peccabit quamdiu peccatorem Deo non satisfaciat Q obligabit ad satisfendum agnito peccato suo et iniuria Deo illata. R° Nego absolute iorem Dd cuius intellam
Observa. Dupliciter posse alterum alteri inferre iniuriam 1° cum damno
ut si ipse a.g. alteri pecuniam auferat uel quod aliud illi abiecit sumus
modi peccabit auferendo alienum et detinendo apud se aegrede obligat
ut statim restituat si et re antiquo peccet mortaliter et si ex detentione
illa non sequatur damnum recipiat ei cui q dupliciter ablatum est. 2° et
infert iniuria sine damno u.g. si ego caecat alteri mendacio domum rei
tamen effus subsecutus talis iniuria est sine damno quod e° sui brevis in:
iuriose et stant sor respu Dei iniuria aliqua positione applicari est: q
ex per peccatum ita iniuriam infert Deo ut alios induat ut falta de Deo
credant eum blasphemant etc. ut sunt a.g. Ministri haereticorum tales
antiquo peccat ac q ex caecat stat ab illis erroribus revocare quos
in eos induxit sed ad hoc non tam contrarie opus est quam pouis oppositis
neutris Dei cum et et et vocari ista iniuria cum damno sal ab eorum
q errores tales edocti sunt: nam ipsi Deo iniuria facta q quodcunq
peccatum nil incommodat iuxta Prob. 55. Si peccabis qd ei nocebis si iustus
fueris qd ei donabis. Iam ad q peccat sine ullo graui sandalo iniuriam
qdem infert Deo sed tabis iniuria non duci ullo cum damno Quare
ior lectura est de iniuria q fit cum damno et qndo et illius rei

fici recompensão et ex dilatione recompensationis sequitur grave incommodum ei cui recompensandum é falsa tamen é de iniuria quia est sine damno

DICO 4° Sentia quod Angeli V. Feria N° 4 é impotentes statuentis debitis festis et Dominicis tenen jejunium antei Pr. Deo obliganur ad Confessorem talibus debitis qa Precepto dio teneamur hes festos sanctificare iuxta Levit. 23. Sabbatum requietionis é et afflicietis animas vestras ois aia quia afflicta non fuerit peribit de populo suo. Sed ex iis nullus Precepti Dni sanctificandi festa pt obligatio oiri ad Confessorem Ex. Nos Pr. Lex illa in Levit. induta et fuit ceremonialis iamq sublata é et non aliud exigebat a Judaeis quam ut ipsi a labore desisterent die Sabbati Neq ex verbo afflictionis pt colligi Contrio qa ibi afflictio capit extenuir tam eis qi erant in peto quam qi non erant.

DICO 5° Neq sentia Soti in 4° d. 17 q. 1 a. 6 é publice statuentis jejunium vel ex lege naturae vel Dia teneri iure antei quando Precepto Eucharistiae confessionis obligans non pt adimpleri. n. q. singulis annis teneri Sono confiteri ex Precepto Eucharistiae si ego aemat talis casu quod non possit confiteri teneatur antei. Pr. Qa Eucha nullibi sic definit quod singulis annis teneamur iure dio aut naturae antei sed tantum Scripit ut Excites in peto mortali saltem semel in anno Sacram Poenitentiam usurpemus ac inde si quis obligatio pro iure ad Confessorem aut potius attrionem ea oritur ex Precepto Eucharistiae qa ad usum Sacri debemus ad sibere ea quae rationem Sacri constituunt quales é int alia

Contrio vel attrio DUCO 6° Hinc dubium apud DD. petorum in asti:
cubant puncto mortis teneri anteri de peccatis mortalibus ipso iure
dio imo et nacta aliqua morte si non possit Sacrum primae veniae
suscipere. Pri Creatura rationalis vere aliter operans debet tollere
impedimentum habens cum unsey ultimum finem fieri quae è creata
sed nisi anteat perfecte in articulo mortis aut Sacrum Primae ve suscipiat
non potest tollere angelus Mul impedimentum et ad ipsius
solutionem tunc obligat. In Socè Diffis. Dn Gt asterum tum non
obliget aliquis fine ad Controversiam aliorum. Dixi per se quia videtur
posse invenirii Sane o Regorem et alius tpibus antes a DD. conedi
RR. plenig cum Henriquez l. 4 de Sacris Nro 6. Suar. d. 15. sect
6. Nro 3 Coning. d. 3. sect. 3. Sylvius q. 4 Supplem a. 1. q. 3° et alii
obligari asseverant aliquoties in vita petorem anteri de suis peccatis
posset si dubium vivat Probant id tum qa Scrà id satis videt indica:
re. Eul. 5. Non tardes converti ad Dnum Proverb. 1. qa vocavi
et renuisti ego quoq in interitu vro gaudebo Rom. 2. An divitias
bonitatis eius et patiè et longanimitatis contemnitis etc. secundum
autem duritiam tuam et impoenitens cor tuum thesaurizas tibi
iram Apoc 2. Age poenitam sin aut veniet etc.: tum qa SS.
PP. gravissime reprehendunt eos qui ad finem vitae differunt poenam Certe Aug.
serm. 57 de tpe loquens sic ait Primum quod ab infirmo petitur infirma
è quod à mortis timeo ne et ipsa moriat: tum qa ratio Soc ipsa

suadet Receptumez Sanctis ut in 2a 2ae obligat ad gnum pengali:
quando in actum amoris non expectato ultra extremo periculo qa
amicitia non videt posse diu conservari sine illo actu dilectionis Q:
sicut ubi ab amico nostra et nocua benefa quotidie fuerunt et maxe
ita hs amicitia necessa sit ad Sorestè vitam tradiendam qualis
é amicitia Dei nobiscum Et multi magisteret Sono à pecis amov:
ti si scant se in ais eê qa non videt Dei inuria si gspiam dia
spente in eius inimicia fuerat quam si semp habitualit eum amas
Diffat actualem ipsius amorem Contrium usq ad antiquos Dutes
ut S. Th. mt. d 17 q 3. a1. ubi dicit loqh de Confessoe quod ad
eum ex Precepto diu non obligemur nisi in articulo aut periculo mort
tamen fortunali ducenq é et de Contione ex mente illus Cla:
re quoq ibus Durand. q. 10. Caiet in sama v. Contio Dianus q. 1.
de Confes. imo Sotus clare videt sane docere sentiam abis Infer
enz Soc Si Eccla non Precesset tempus Confessionis tunc peccator
non obligabeh antei ex ai Opti dia nisi in puncto mortis. Ratio
pro illorum docta sic è quia Peccator non tenet ex iure Dio stat
antei post pchm commissum sub pcto mortali neq ex urbate Pa:
nitè neq Sanctis sue dia sue seipsis Et neq post obligabeh nisi
in periculo mortis tamen obligabeh post annum et sic obligatio è
tanq ex precepto Ecclesiae vacre integritis Sancti vel post duos an:
nos aut tres et Soc Q cetum nullibi exstat Unde quod dicit Coming no:

retene quod non possit fieri assignari certum tpus quo talis actor
ditionem contrariis ad mortem peccat nisi qa sapendet ex moali
prudentum estimone quis pt prudent arbitrare termum aliqué extrin:
secum pcto a. g. trium aut 4. annor ut cta ulterius differs contrariem
dicat non qetum mortale committere Hoc ingm qd dicit Lonny non valet
qa quemcunq termum extrinsecum assignaueris nulla pt reddi ratio cur
tunc potius teneat sub mortali quam aliquot horis aut diebus ante
Hanc doctrinam inducunt puto effacuis posse defendi quam RR.
vel ex eo qa rationem fundam habet effacem et argta opta non
difficilem sluit Nam qd attinet ad scrs loca illa possunt explicari
1o vel iuxta Principes ad Pistas aut Coelem 3m allatas vel
2o explicari pt dicta ad singula dicendo Ad 1m R.o Locum
illum Eulaskii indicare quam sit periculosum p seuerare in pcto re
subito ira Dei aemat sui non mn qt non peccti commissorem ex:
mittere contrariis sed qt antiq durationem. Ad 2m Proverb. dicis
Dentium ce quod Deus in intentu eorum aliquo gaudeat q occasioni dia
non amendentes in praeli pcto mortui sunt. Ad 3m dicis Iram Dei ma:
iorem crescere ex p seuera in pcto graues ex Deus punit cum cateris
paribus q diu in pcto manet quam q cito resurgit. Ad 4m Moraei
Qum Eclesi ut agat poenitam p pcto re qt p seuerari in malo
prudet Gata ut exponant cum Vega sus Sanctorum Interpretes Vel
Lemy 3o explicaz. uno verbo Iris aliis Scrs exutant pcatres re

perseverent in peccato ne exinde peccata peccatis accumulent Deumq; gra-
ius offendant non ob omissionem Confessionis sed ob exercitium nonnullum aliqui
maculam peccati ex sententia gravis contraxerunt ut difficiliter ad Deum vera
conversantur. Eoq; modo ff. Pezron ponit Inde ex S. Chrysost. Hom. 2.
tamq; Dum spiras dum animam efflas poenitet Ad rationem vero
Rdeni pte Multos Dicentes Soc de Charité quod ad conservanda amica-
tiam inter nos et Deum non requiritur multiplicitas actuum Charitis sed satis
est quod habitem Charitem in nobis conservemus nullo peccato mortali
admisso ea Effectu teneremur plures actus Charitis elicere sub nouo
peccato mortali ne amittamq; gratiam à nobis pluribus annis possessam
cederent Confessarii quaerere à suis poenitentibus v.g. religiosis aut
aliis quos agnoverunt pluribus annis in vita sua sine peccato mortali
vixisse an ipsi aliquos vno et quotiens cum illis quos exercuerunt actus
amoris Dei sui oca ut exinde possint facere prudens iudicium an ipse
omissionem Confessionis illi à gra non excuserunt quod tamen est
valde dubium et consuetudinis contratis onerosum Sed ex officio Sane
Confessarii examinare pertinet ad 2. 2d Quare ansa illa ex antecedenti
non ita certo (et multo magis tenet de peccato contra) non videtur quod subsere
videtur) ja in Soc tant magis videtur concludere si quis directe intendat
Soc quod nihil directe et oco praeuenare inimicitiam Dei iuxta Pesum
ad 2m Prstam ant Conclem 3. Cra opinionem vero Rlm Soc dicere pos-
sumus quod illa maltum petati Chrana et consona de pinde sunt

antiquorum sententia magis solida ita sic magis pie defendi potest Quod
ab aliq. RR. solutiones sua doctrine in hoc genuit quod dubitantes
quis peccat graviter peccari qua alteri non satisfaut cum possit et diuer
sae dilatione nullum sequat incommodum illi cui satisfaio ex si debenda
e v.g. Petrus non restituit Paulo florenos 100. p multos annos cum
posset et si fuisset otiosa illa pecunia in arca Pauli peccat tn grauiu
non restituendo diuturnitatem eo modo de satisfacere Deo per Confessionem
disuenienti e Quod inquam in hoc solutiones sonant non urgent: etsi ex
uenum esset dicitis quod alibi expendit ad summum haberet efficaciam
ratio qa uere ob e detentio rei a tenet inuito dno qua pe ex
diuturnite aestimari gravissimat ad p pecunia scilicet nostra autem ing
qd prian Deo ita rei debremus ipso inuito pecuniam in peto.

DUO 7° Per aliis pe obligare solutis pecunia dum aut
nad de Confitere quam in periculo mortis. Est communis tam antiqu:
rum qm RRm 4. casq Quique antea enumerant. Ig quando
sacerdos aliquid e suscipiens aut ministrans quod exemar in gra Dei
fuere Zg Cordo uehemens insurgit tentatio uel pericula pecuni:
ria ad quod uinere aestimat prudent pria ee necessa 3g quando
tenemur aliquid opus seruicium aggredi v.g. antessure fidei ara Sa:
cerdo ad qd egemus speciali dno auxio qd petimus nobis prudentes
persuadere nos illud non auferunt quamdiu p seuerabimus in Dei ini:
micitia q casus uidet cum 2° coincidere 4 si fuerit meu pecunia alii

punire deberent à Deo ut in pcto de Sab. Jos. 7. et David 2. Reg. 24
tunc ego ex Charitate proximi cecidem me statim ad Deum convertere
p Contrim ut ita iram Dei imminentem placare possem sed id raro
accidit et in vis vel raxè evenire pt q aliis fiunt. 5. casum ponit
ubi dum è revolum ne obliviscar pch. Verum exinde non apparet
speciatis obligaõ Contrionis sigh et de oblitis omnè certi possumus dici
debant 6m Quando pcta mnh remissa in memoriâ redeunt sed neq
inde obligaõ sub novo pcto mortali oriri pt. qa si implicarent Consaõ
et omitiun et Confessaion. qs ex unquam examinant Confessarius
suum poenitentem an ille qndo ille venit in mentem gravitas peccatorum
Contrionis actum elicuerit Dixi mnh remissa qa multum obliviosem
ad hoc pto eorum sentiam q ustunt Contrionis actum non teneri exer:
cere et tunc qndo mentes nrae occurrunt pcta iam remissa Sacer
dotes gis è intolerabile qm Cedens ac p consens male consulerent scrupu:
losis à Confessario si haberent a beis cgitare de Gravitis pctis qa
cent illis caõ omittendâ Contrionis quam sub pcto mortali elicere tenerent
In hac re cum S. Th. Sic q. 84. a 9. et q. ad summum dici pt De pcto
omisso debere nos tota vita habitualiter dolere ne habitualiter qh sed ita
ut p sum actum nunqm nobis placeat et ideo qndo illud nobis ve:
nit in memoriam bonum consilium è ut illud detestemur iramo
a hqndo recessum è suffuere id è si sit periculum proximum ne in illo
complacentiam voluntariam habeamus. Quarto Si alicui remissum

eét pecúm q actum poleém q sequamís amorz Dei sui ora an illo tene:
rez posteaqm in memoriam illi veniunt peta e liere poleém actum con:
trionis an non. Rt Vasq. Suq. 86 a. 2. d. 2. non teneri ext Confessoz
qa Contriõ extra Confessuz é necessá ad remittaré péti: quod iam
eét remissum Nec extra Confessuz qa in ordine ad Confessuz non
negat debere eam adhiberi tanquam partem Sacrti licet non ita
qpam sed potis impfam udet Attrionem Nec valet si dicas P. Sa:
riten cum tali obligone é remissum pecúm ut ipse eluat actum
Contrionis qndo eí peta in memoria veniet qa Sac obligaó velquemvet
eaiure rádvel posiuó. Non 1o qa illi non alter nos obligare pe
ad eam nisi in qntum illa é medium necessum ad remissione péti
sed iam supponit eé remissum pecúm 2o Non 2o qa ubicuq
Scra docet necessam eé omam cfr de pénitentibus cmo Luc 15 dicit
isti non egere oma Rt 2o Suar. tenéq qa inqt et Scra et PP.
et Conciha sepe dicunt qdo pecúm non remittat sine oma quod cum
intelligi possit de oma pohi relinqre vel in acto habita autq Sa:
ritatis non alter disponet ad péti remissionem nisi includere actum
alis oma si peta occurrerent. Hac Rnsio poliór é licet et prior
sit polis

QUAESTIO IV

Quales debeat esse ordirié Confessio petorum ut ex usu ipsius Gratiam Sacramentalem recipiamus

Varias ordines ad g̃ltem Confessuz indicanq uaii ꝓsert antiq Sch.
adinuenebant quas his uersibus alq aste arcluserunt.

Sit simplex humilis Confessio pura fideli
Atq frequens nudaet discreta libens aereuda
Integra secreta et lacrymabilis alq celebrata
Poenis et accusans et sit parere parata

In his tamen ordinibus teste S. Tha in 4° d. 17 q. 3. a. 4 ql. 4 qd
sunt necessa quadam ad oiem tantu reuerentiam pertinent.

DICO I° ad g̃ltem Confessionis pertinet ut illa fiat uerbis ore expr:
sis quandocunq pnitens omode id ꝓstare pt Hac ordo luet nn ude.
abet clare expressa uersibus tamen implicite in iis includitur et Tho
cum S. Th. ql. 1. a. 10 sequunt eam. et Rubanq m 4. d. 17 a. 2. q. 4
et alij quos citat et seqtur Suar. d. 21. sect 3. Fundat hac Conclu in
Conc Flor° in quo exstat Decretum Eugenii Pontifis declarantis ma am
Sunus Sancti ee Confessionem ordis et confessione oris Esq ex suetudo a:
deo recepta Eccle sui extinendi ut eam hoc legis poscit sit fas luet
alunde nn eet obligao Dixi qndo pnitens omode pt qa pt dari tale
impedimentum ut non possit pnitens confiteri uerbis ore expressis ut si
sit u. g. q sham mutus tabs nn obligabitur ad Confessionem uocale
sed pt uel spto Sacerdoti pnti peta p gestus uel nutibus aliqbus
exteioribus ea indicare quat pt. Declarat id in Conc° Trauns° et Car:
t Sag. ut seqtur q. uidebimus. DICES I° Conc Florent utaze:

pnt Confessione omissuali regnit contrio cordis essentialis regnit 2° Pnt
autem dubitari Con. intelleng eo de Confessione put illa contingit
exprimere tuerent ecclesiae sane particulam dris: ac eo contrio non pt accipi
nisi put e cordis qa illa debet ee certy Ubi inferior R° 2° Conclusam
late exponatur particulam omis ad e sive voce articulata sive mente aut spto
sicut et contrio cordis pt accipi late ad e sive Contro sive Attrio et ubiq
ex iamis motivis. Dubis 4° di posset fieri Confessio p mutu aut
spum ergo et absolo sed absolo regnit verba R° regis sequam: qa
fa magis debet ee determinata quam mna quia ea formam determin
debet: deinde mn apponet tanta necessaria supplen fam mutu aut spto sicut
Confessione et quod maxime e Cula totius communis praxis declarat p
fa absolonis revessa ee oco verba pro Confessione non item. Unde
pbile est quod mn solum in mutis sed et in ceteris
q loq pnt si contingat illos aut aegritudine gravi aut vere cordia mna
impedimenty ita si ges ob nimiam verecundiam non possent explicare sua
pta Confessario (quod in quibus dubit sa eaemice posse) et Confessarius
prudes adverat sane impotam si in spto saberet pta dessa ille pns
deberet Sacerdos ea aenge et ais perlectis dolorq exutato in pnitente
ab iisq absolvere eum: Non placet quod docet Canus re lect. de pnia
p. 6. D. at existit quod ad e in tali casu Confessarius dispensare de:
beat in casto quo obligat omnis q ad Confessionem verbis ore platis
qa ordinaries Sacerdos non pt dispensare in Cpts Cnalis et multo mis

Dūs de Confessione nō faciendā ore Qpt aut est dūm quod alii au-
tant aut Eulasticum tant pro ut alii et Gabellus dicunt cum S. Th.
ideo vel maxē qa req ex institutione Chri Sor Qcepti adhibi pt cū
per alia signa possit dari notitia sufficiens Confessori quod solum ex ei
institutionis postulat req ex alto spto Eulastico aut dcto quod declara-
ret Confessori deberē eē verbis expressa ex Qcepto div: solum eō in casu
contingenti declarare pē sacerdos privatis non obstare qpm Eulasticum
in tali vel tali casu non aut in Qcepto dispensare. Sic de medico.
Dubium 3° Si mutus set q scit scribere tenet ne in spto Qponere pcta
an satisfaciunt per nutum Rnt alq teneri qa cum non posset confite-
ri ore Sed tenebit modoquo pt commodiori sso convenientior autem
modus é per scptum confitēri quam p nutum dicit Rnt Negē qa nemo
tenet ex Lata confitēri sua pcta et si mutus eēt certo quod oblivi-
scret aliquos peccatis mortis in Confessione qa Sac é extraordinaria di-
ligēa et pauper nemo aut tenet eē diligentior sed satisfacit quod sit diligens
quod potest pt sine spto Unde Sa dicit Confessio Ro ultō Nemo tenet pec-
cata scribere ob oblivionis periculum Canus cū dicit cibus S. Ais animad-
vertis vel ex Sor sto argto Sac doctrā amplectenda é ne Chri uga
insuave iuō adeo importabile subditis reddere ne ingt Germani
meritō possint obiicere (quod qdā illi impudenter faciunt) Doctores Scho-
lastici suos minimē arguti Confessionis Sacramentalem reddiderunt ut cuncta
illorum Sacrosim impossibile sit confitēri Ya Rsū ēl probabilior.

DICO 2° Pertinet et ad Confessarium qltem ut illa fiat quantum fieri pte de sensibus mortibus in spe. Hæc Concilio definitur in Trid° sess 14. c. 5. Peccata (inqt) non in gne sed in spe et singulatim fienda sunt et q scient se ea ferent non assequet ultius peti remissam Et omnis Doctorum ant Secretis qui errores Bellarm. l. 3. de pnia omnes amputat Pro cui Concilio ex eaq loco Concilii deduct talis Sacram pma e instituta in fa iudicii ac q inde Sacerdotes sunt Iudices q ibus Joan 20 data e stas retinendi et dimittendi peta unde et colligit B. Augustinus dum de Confessione et si poenitens non teneret an fatetur peta in spe non posset fieri Judex quod peta remitti qua retineri debeant ga iudicium Soc in qta caa exercen non pt neq agtas in poenis cuiuscumq generis servari potent si in gne dumtaxat et non sens in spe ac singulat peta iudicibus declarent Et ex unde colligit debere a pnitentibus omnia peta mortalia quorum post diligentem discussionem sui ac sua sunt in Confessione recensere etsi inqt Concilium illa occultissima sint.

DICES 1° Si Confessio peccatorum in spe regreret sequt quod illi duiratores q nunc per aqua mare q terra nunc mortuos et diuirant deberent antea fieri quod toties per aqua diuiro nem exercuerint toties etc. Similiter si qs alium occidit qlibet alium non posse debeat exhiberi utrumq instrumentum in Confessione R° dapsi pro se considerari spes peccatorum 1° in ee physico 2° in ee moralium in ee physico considerant quod illi autores peccatorum se secundum spem

pbytam expendunt tiu nõ in eé mons examinant quando secundũ
morales habitus fortes diuersos quas habent vel ex eis qa sunt
eunt diuersas virtutes vel contra diuersa & cessante affordantur Ex:
plicare ô peccata secunq spem pbytam minẽ opus in confessione sed
tant secunq mutalem. Rô ô rego sequamarqh qa spes pbrũ
pbytue auersunt ma mortiter diuiniones ex in eé mons sunt cuing
spei infima q idem pactum cum doemone simlẽ occisio illa per
gladium aut pistem etc. PRIMO 2º spes pbrum in eé mons
sunt et mediocrent dehisignota et multo magis rudibus & confitei
peta in spé amuenet tant pauci id é bene dehisabatisó d
non regnh Rô Sane spes pbrum esset oes é quq difficile necess:
sum tamen non quq ipsis omitentibus qa illes suffiat alto suus
qut facti sũt clare enamare qô faute ont gstare post diligente
mqsuren sed confessarius necessa é sdc scia ut suant discernere
inter legra et legram spualem quod si non fiuant ipsis solis culpa im:
putabitur.

PRIMO 3º Non tant spes pbrum sed et numerus quoad fei
pt desiruti in confessoe explicandus é. Hac conclo é contra quq
Cammistas putantes satis é confitei peta in spé numerũ nõ confi:
sum tant sufficere putantes diendo u. g. sæpius pbrum commisi aut
tam tali pctõ et contra sylvestrum V. Confessio Nº 10. Hra tamẽ
conclo é communis declarata in Tridº ulto precedenti Concile (in spé et signlat)

quo scatur non sufficere antecedentem spem peccati sed et opus è et numerum quod particula singillatim exposuit Ratio è ex eo quod Indo Ideo non satis è peccata antecedentia in genere sed opus est in specie qq Sacerdotes sunt Judices in administrando hoc Sacramento sed ad rectum iudicium ferendum non satis è explicare spem sed et numerum qa magis aliquando adeunt Confessarii numerus quam spes canat. v.g. si qs committat unum adulterium et unam fornicationem et alter 100. fornicationes sit qs dubitabit sane posterior magis canare iudicium Confessarii quam prior. Dubitatio I° Facilius è nosse poenitentis spem peccati quam numerum imo sane nosse aliquando è pene impossibile posset in iis qui granter et frequenter Deum offendendi habuerunt consuetudinem et exigere ad confessionem exponendi peccatum destitutum è numerus rem tum R° Ideo dici in Concilio (quod proprie) unde bene advertit ad ab Lutheris qd aliquando impossibile sit peccatorum distinctum numerum dicere poenitenti: in quo casu canonicare consulunt Nauar. dicit sufficere si qs p. consuetudinem habitat sua peccata v.g. est aliqua meretrix quae p annos 10. fornicata è cum quibusdam pro: cuit et quotiies se occasio obtulit dt Sic autem sufficere quod talis mulier sic agat tuta peccata Confesso Ego per annos 10. fornicata sum cum quibusdam et quacumque occasione potui Dn refellitur a Sacerdote tam grali Confessione nunquam se fuisse antenati Et revera qa meretrix potuit intra non annum habere occasiones

1000 milliés jejunandi et intra annum tant' 100. Quare bene alii cum eo
Sa addunt quod in talibus casibus debeat Confessarius ingere quotiés p
et menses Sebdomadas aut dies etc. potuit Sacrismodi pœnam tem:
mitti ut in exemplo allato persistendo posset Confessarius prere quos
intra annum commissis Sor pectum si duat sæpe vel unpostum
sore pegatu tenuis quotiés intra unum semestre trimestre vel
mensem: et si neg ex Sac interrogoré pt intellere ingrat quotiés
intra Sebdomadam aut diem et si duat illa intra Sebdomadam s. cu:
etter plus vel nus antenbus sit tabenus exponé Confessarius quamuis
in pctis interius consumatis difficilius é ut possint et Sacramentum
meum pctorum intellere Quare si duat muher cogitationés Sabui
singulis diebus multotiés turpes seu quotiés aspexi quemquá audi:
ui etc. inexigenda est a illa plus sed potius ita interroganda
quotiens dabatur tibi occasio cogitandi de rebus turpibus cogitabas
de illis et oblectabans? Si Rdeát. Sta Pater non debet plus a illa
exigere si tamen illa cogitationés fuerunt de uxoratis aut de alis
pctis sæpe visis carnalibus ingrenda est a illa quantum fieri pt de dis:
tinctione et numero per dies menses etc: qa ratio é inuenire tam sole:
ratam pœnitentiam quæ ad tes peccatorum spes est semper parata si tamen ta:
lis aliqua inueniretur satis est a illa Sor intellere quod cta erat co:
gitationum in mensa circa pcta carnalia ut parata fuerit pœnare quocumq
pcto carnali dummodo occasio se obtulisset Pnces 4° Q

de ãs deuetdum q sopus arrisent et in peta mortiã in cadunt et ꝯ
dum Confessariis sua peta aguunt ut ant illa parbula 10. a. g. peccauit
peto in ramti faltiplies uel nus. R.º Si omissa diligenti Cparõe
Que arrisit in eo ut unusqsq; q suo stato eam ad Sibat diligentiam
quam ad Sibere solet in cãs rebus magni momenti decernendas nec.
oat illi Sor quod 10. peccauerit optime fait quod illam parbulam ad
dat plus uel nus 10. : qa et si planes amissum fuerit illud sectum
absoluet a bortis Unde sicuerat illi post Confessarie quod uerbi g. 12
peta in Confessoe N.º 10.ario indicata amisit non debet ee solutus
de reperenda Confessoe sicq; dixit plus uel nus quod me doceri deliga
recordabitur et deo in N.º Defecto suffenter oia peta censent ee inclusa
semus tamen eet si as superasset parbulam respiciam (tant) qa non
apparet quo et cinclute includeret ior numerus peccatorum in illa Confessoe
cum prius excludat per parbulam tant. PLAS 3.º Sequitur quod
quando aliquis occidit aut fornicat debet exprimere sui actum
internum Utrius occidendi ipsum, actum consultandi id aliis de occidendo
armandi seipsum et. Similiter Utrius peccandi fornicandi delectationis attactus
mores etc. sed ista ut dicunt non requiruntur prudentes Confessarii sed con:
tenti sunt quod numerus peccatorum externus consumatorum detur Et R.º
Si illi actus sue externi sue interni annectant in uno aliquo opere exter:
no tangam media cum fine tunc illa collectio antecedens actuum consecu
ee unum qd in gre mois se qz subsee duere Commisi adulterium toties

autocide tot Sres etc. licet ex actibus antecedentes habeant diversas mali-
tias tamen ipse connexionem quasi moralem illorum actuum resultantes
ée tanquam partes unius scilicet totalis. Dixi (si illi actus connectant) qa
si sic non fiat sed exerceant interruptée a.g. habet aliqs usum fori:
nicandi eamq interrumpit aliquos in die vel libere usés cessare
ab huiusmodi actu et post aliquam inchoare vel indeliberate ipse
distractiones quas postqua supervenerunt illam voluntém ab eo sustu-
lerunt et similiter. Huiusmodi actus quantum fieri pt debent exponi
distée in Confessione ipse distam singulos malitiam in multo actu ex-
terno unitam qa tamen nda ex ipsis gressus actuum mere interiorum
ab Sre explicari nix pt eos tosert quos in nobis breuis fuit cessatio
ideo alqi Canonista dixerunt eosque tales actus dnum peccatum
in gre moris: tamen plures censent cum aliis ée plura quorum
huiusmodi confusa peccatorum multitudo dubitatione pts explica-
ri pt a.g. si dicas Habui usum occidendi aliquem in qua duraui
unum annum replicando ista quandoque restituit occasio Dicit (an-
tecedentes) qa antecedentes actus opis assumorem distée sunt explicandi
in Confessione Hinc Sanchez manu attactum turpem foemina pedit
copulam carnalem cum ipsa non ée explicanda in Confessione dé ipse
ex opis exterior Confessio quodammodo improbetur moralis, et similiter
attactum post copulam fecisset distée ille explicandus erit nisi illum
attactum alia copula subsequata qa ée explicata suffentes quoq

innotescit. DICO 4° Probus é sentia q' asseuerat circumstas notabiliter aggrauantes eé in Confessione necessó explicandas Dixi notabiliter aggrauantes qa mutantes spem peti sine debito iudicium sunt confitenda Vide Trid sess. 14. can. 7 dicit Scqs docuerit circumstas quæ spem peti mutant non eé iure diuino confitenda anathema sit. Hæc Concilio 1° fundat in aut de Suár aut Sotu Caiet. 1. 2ae q. 7 Com. circa totá quem et in Sumá V. Confessio Condoné 15. Maur in 4. dist 16. q. 4 Vbiq; Soti Dmiá qlibet d. 18. q. 2. a. 4 Coninck s. et 6 Petri Lect 9. de Confess. Brama q. 9 suppl. sup a. 2. q. 1° et Nugnez Henriquez s. de Sacris c. 7. Suár d. 22. s. 3. alios sicq se ætat Coninck. d. 7. d. 3. 2° In ratione 1a é Trid sess. 14 c. 5. docentis Consistoria Sacerdotes adum soc incognita causa exercere non potuisse neq; ægrotantem qdem illos in pœnis iniungendis semare potuisse si ciqné damtaxat tantum et non pœnis in spé ac sigillatim sua ipsi peccata declarassent sed soli idem sequeret inconueniens si circumstá aggrauantes notabiliter non deberent necesso supponi Confessioni: graviorem ex pœnam meret ille q durat tota die inspectio quam q tant uno quadrante insumit et cum eq intensione Vbiq; peccauerat 2a ex Orthos Canonistis desumit q' exstant apud Gratianum in fine Decreti in qbus iniungunt tam graues pœnæ ob circumstas tantummó aggrauantes notabiliter quam ob mutantes spem sic Can. 2. eaq; pœna imponit Sacerdoti peccanti cum solum

cum Confessione

cunus confessum exigat et peccanti cum illa quæ confirmauit in suo
casu é tant circumsta aggrauás nulla ex p sartum Pmá affirmat
spátis indaut in 2° uero é circumsta mutans speem peti oó affirma:
tem qualem ex ei Confirmaonis. Simlr Can. 22. grauior pmá pro
crimine pessimi si illud cómittat in manu Epi uel sæcuemeonsecra:
tam ingomt quam si sine sis circumstantiis cómitteret. 3ª ex S.
Lugo lib. de ultra et falsa poenita c. 14. Quarte Considerat gltem
criminis in loco integé in p seuerá mutanetate personæ et qualificent
Sacrentazone tum subdit. Ois ista uanetas confitenda é demq dicit
Caueat pmts ne dubtq ue recurda diminuat apud se Confessure et culpa
careat. Libro uó de uisitáone infirmoru ubi Sabet S. D. casq ex circum:
stás repetens dicit Hæc ocá si taceant uel dubia cá illuc pallentur
criminum augulant. 4ª Circumsta aggrauans pét reddere pctum maig
qm circumsta speem mutans Et si Sæ confitez et illa dnts Pt. Cntás in
furto pét gravius reddere pctum qm set pctum sacrilegii ut si u. g. fu:
rez qz abeui dró 1000 aureos et in Eula furet unum aureum illud
certe é pctum g raius quam Soc Eo Vnde si circumstæ aggrauá:
tes nota aliter non deberent Confessori necesso subici ergo q furaby
eét abeui et maxam pecuniæ summam satisfaceret in Confessione di:
cendo peccati mortalis pcto furti et non exprimerz quant furatq
fuerit Simlr in pcto homicidii siue mente siue re comisso Soc ysa
naleret: nam si qz habuit Vltem occidendi uas ibi res Snes aut re

ipsa Soc fecerit satisfaciet dicendo Ego habui animum semel occidendi
vel occidi semel non explicando an unum vel plures qa Soc ad
circumstan aggrauantem videl p̃tinere Deinde in peccato incestu
Soc ipsum habeat nam sine qs peccatum commiserit cum consanguinea
tut affine nunc in 1° gradu nunc in 2° nunc in 3° etc. non erit
opus sui exponere in Confessione los gradus semper adversari qa illi tam
inserunt circumstan aggrauantem quod ocasionem dent eis qui ex
omni Cula praxim et antia Confessiones à timoratis Confessariis
usurpatas. tamen ut ait Vasq. etandas multas adhuc exhibet qui
sanc praxim exacte semanat.

SICO 5° Communem eé et probabilem sentiam non eé necessarium in Confessione explicare circumstas notabiliter aggrauantes Est S. Thom extra in 4.° d. 16. q. 3. a. 2. q. 5. dicentis Circumstas aggrauantes confitenti eé ipsis non necessarias sequitur S. Thom. idem plurimi Doctores antiq. Richard. d. 17. a. 3. q. 5. Durar. d. 16 q. 4. Palud. q. 3. a. 3 Bonau d. 17. a. 3. q. 3 Antonin 3. p. tit° 14 c. 19 §. 2. et Canonistae cum Nauar. in Manuali c. 6. N°. 7. ubi ait se sam doctam negantem circumstas aggrauantes debere Confessori subici integrae tenere. et Summistae cum Sylvestro V. Confessio 1° q. 9.° et Toleto lib. 3. Sum c. 7. et P.P. Joh Vala c. 7 q. 11. p. 10. §. 8. Vasq. q. 91. a. 1. d. 2. p se a tuns a hos et in fest Soc quod licet sentia opposita à PPous magis agnoscat tamen pera intolerabile iugum et

confessariis et pœnitentibus imponenda. P. V. T.° ex Trid.° sess. 14. c. 5. Ubi postquam dixisset Concilium Sacerdotes iudicium exercere non posse nisi in specie et signillatim peccata a pœnitentibus ea declarent. Colligit Sacerdos 1.m e ex Sy colligit oportere à pœnitentibus ea peccata mortalia quorum post diligentem sui discussionem antiam habent in Confessione recensen 2.m o Colligit opera et eas circumstas in Confessione explicandas ea quæ speciem peccati mutant Ex quibus ita concludit Cont. Sacerdotes Unde etiam è à ratione docere circumstas sas ab Sinibus obiter exaugeratas ea et impossibile confessarem quod sacerdotem posset docere aut certificare conscientiam appellantem subiecta ingit constat nil aliud a pœnitentibus exigi in Eucha quam ut postquam quisq diligentius se excusserit et peccata confiteat quibus se Deum et Deum suum metuit offendisse meminerint quasi dicerent Concil.m Ideo non è Confessio certificatio conscientiam qq à peccatoribus non plus exigitur in Eucha quam ut speciem et numerum peccatorum et circumstas mutantes speciem confiteant quum id omnes qui diligenti sui inquisitione. Quare bene infert Vasq. Sanctum Rosem q ea tant confiteri quæ Concil.m declaravit ea explicanda satisfecisse Dio Deptto credendus è Sed Concil.m ut patet ex verbis eius tant declaravit speciem numerum et circumstas mutantes speciem iudicio confessarii subiicienda ea E.q sic tantummodo confiteretur bene confiteret E.o circumstæ aggravantes non sunt necessò Confessori subiicienda qa illæ nec faciunt speciem peccati nec numerum nec mutant speciem peccati ut ab adversariis

ipsis remedi. Q. Dices Tridentinum licet explicite non dixerit ea
quæ ad manifestandi circumstantias aggrauantes videt tamen id implicite
esseuenisse dum ad reiterandis Iudiis et ætatem in poenis iniungendis
respiit exposcem speciei et numeri peccatorum. Sed secretitudo
et ætas seruari non potest nisi circumstantiæ notabiliter aggrauantes exprimi:
cent. Q. Respondeo rem qua ætas et reiteratio tant spectari debet
ex spe et N° peccatorum et circumstantiis spem mutantibus: idem ex Concilio
deduci necessariam ea confessionis peccatorum tam in specie quam N° qua Sacer:
dotes iudicium suum exercere non possunt si ingenue dumtaxat et non
in specie ac signillatim sua ipsi peccata declarassent quasi diceret. Si tant
ingenue aut tant in spe et non signillatim confessio fieret Sacerdos ré
ferret sentiam tanqm Iudex seu debitendo seu solueno peccata iudicis
exercuisse eam in particulari quod colligit ex verbis Christi Quorum
remiseritis peccata etc. Quare habetur Vasq. g solone allatis Instá
tali dilemate si igit ætatem seruanda in poenis colligeat circu:
umstantias aggrauantes antiqua ea vel sic colligeret ex Christi ins:
tutione vel aliunde Non ex 1° qa alias esset de facile quod etiam remo
uit Non ex 2° Qa ætatem seruare ad amussim in poenis iniungendis
ob peccati grauitatem (in quo sepe maxime aduersari fundant) non dat
seruare Sacerdotes nisi illam qua oriri ex dicta spe et N° peccatorum
Idcirco posset Christus statuere sic iudicium ita ut Sacerdotes impone:
rent poenas peccatis ansy deratas tantum iuxta spem peccatorum et nu

rerica credibile est quod ita illae instituent ut sic nequ ipsi sanae et
seuerq aduersariis uo grauissimum iugum erit à Deo impositum quod
statim segti gbone agnam. 4o Pr. Cnclo. Si circumstae notabiliter ag:
grauantes deberent necesso Confessuri subici Soc igitur deberet de nota:
biliter minuentibus uncedi Consers alq cum suaro cto aduersarii non co:
cedunt. dlii uo cum Soto cto uncedunt. sequa Pr Circumsta aggrauas
notabiliter des e in Confessoe explicanda ut Confessus certi iudicium sibimet
et poena zdum agtem imponat sed eaq ro nalet in circumstantiis
notabiliter diminuentibus Eo. Nor Pr Qa agtas iudicii et poena ser:
uari non pt nisi agscatur petum et circumsta eius 2o si circumsta
notabiliter aggrauas infert in iudio Confessari gra uioris poena designa:
torem Cautas quoq notabiliter inferet leuioris poena assignorem
ex eusdq iudicio 3 Nor uo antra solum sic orditur ex inconuenientibus
1mo Si tam aggrauantes qua alleuiantes circumsta deberent sio
Confessuri subici seqtur quod poenitens teneat explicare in Confessione
tam remissiorem quam intensiorem sui actq seu affus Consens e in:
conuenies. Rt Solus ictus Circumstam intensiorem non e explicanq
necesso qa illa uix discerni ac quinde rei explicari pt Sed antra
e Qa licet Soc in actibus intenius consumatis fieri non possit tamen per
actus ad extra procedentes bene id pt explicari et ita teneret petri
confiteri oes circumstas ex quibus iorem aut norem intensiorem actus
aut affum posset agscere Confessus Quare non satis eet dicere petri

fornicatus sum semel sed deberet explicare oes circumstias antecedentes
quæ occasio fuerit quæ media adhibita cuiusmodi sunt osculatus
etc. et si pœnitens tanqm doctus suis in scius non deuat teneret Confessrius
interrogare modum commissi peti ut iudicet an omittat circumstia aliqua
aggrauans uel alleuians qa ex simplici confessione peti fornicationis
non pnt colligi sed circumstia quod profecto gravissimum et inutilissimum
in petis exterioribus cum referre historiam et molestiam pœnitent et confes-
sario pset in pts obscoenis imo et se in cubsu turpitudinem illam
in particulari uelle notare q uno uerbo expedini pte. Zm Insuper ois si
tam aggrauantes quam alleuantes in tabbit deberet Confessarius circu-
stia substemi segl quod sunt in furto deberet explicari qualitas furti
quæ iux adversarios e circumsta aggrauas ita in omni pts deberet ex-
plicari acts duraqris sed suius amparoms a godtis negat a plurib
adversarius Et etc Sequa Pr Qa sicut qntas furti si maior fuerit peccatu
aggrauat ita si minor alleuat ita et durio longior actus graviorem circumsta-
tiam apponit et breuior leuiorem Re Dmius Setus concedo seq n neg
nem Contra q sic insto Si deberet pœnitens explicare durationem acts sive
alleuantem sive aggrauantem segl quod ille si confiteret u.g se consen-
sisse semel in unam cogitationem fornicariam non iste confiteret sed de-
beret dicere e ita consensisse ut uno quadrante uel modico in suiusmodi
cogitone duraret Et si de aliis pets Quod si cose ob ignoram Sui docta
d facere non posset obligaret sub pets graui Confessrius eum de suiusmodi

duraõné interrogare examinando oia et singula eius pcta mortalia Sed
Confessarii prudenter sas interrogationes non faciunt nec à suis poenitentibus tale
quaesitum p confessõe exigunt sed antenti sunt distinctione specia et numerus
peccatorum à has gravissim et molestissam redderent Confessorem. Hinc
Infert. Vasq. mfirti qd quae fauta Confessarii interrogare pnt et ncessi
duraõnem aliqum nullum Confessum (cum tamen imgt par sit ab obligatione)
examinasse estimat mtellige prudentem qa Confessarii scrupulosi sunt
p suas consuas molestissimas et enormes sabent ita eandem molestiam
suis interrogationibus molestis poenitentibus parere pnt. Instat Sotq
continuè durauit in uno acta peccati v.g. per hora gravius peccatit
quam ille q discontinuè in illa hora res similes alios peccaminosos
commisit Sed sustenet unitem numerum peccatorum trium Et et ille sui
actus duraõnem. R.o nego consam: qa si hoc verum est quod durabo
unius actus adaquat aut superat malitiam pluriu actuu simulta ad sue
inde non sequitur quod si numerus peccatorum amplendus é Et et duraõ qa
qd numerum peccatorum gnrum fieri pt explicari debeat q id é de p:
de ut ex Tnl.o consum et quod duraõ actus explicari debeat d reg é
ee fuee neq ita aliqua ratione certum: imo ipsi adversari fatentibus
cum Suar.o ab pbis é mra sentia et in praxi sine peto pt usurpari
Quare si duraõ notabilis actus explicanda est ut ut sint ad necessari
sedere et quatenus explicari duraõ quod tamen illi negant: qa si ideo
dé explicari notabilis duraõ qa pt illa aut superare plures actus malitia

aut adequare intra eam durorem commissos et cui aut durorem ad
quadrabit qa intra quamuis durorem mediocrem licet qua extrem:
at aut alius poterant à peccato eliri aliquot alij. Sed si fuissent
eluti teneret eos cupiditas et durorem mediocrem extinguati
alij. 3m Inuenies é Nullus prudes Confessus examinat poenitentem
multane an pauca ille dentur a Deo auferit nec potestas at hoc diuat
obligant qt si circumstá notabiliter aggrauantes aut alleuiantes
deberent Confessarius subiici teneret Confessar id examinare si poenitens
dicere hoc omittat qa multitudo personum aggrauante circumstan qi:
gnit paucitas ui alleuat eo. Pt 3o Concio solutione
argumentorum 1a Conclusio. Patet ad 1m ex dictis quia Iudex intelligat
Nr uo subsumpta falsa é: licet gravissem poenam mereretur ille
q tota die peccaret in pecto quam q unam horam tamen exinde
imponere poenam non é omittum Confessarius sed ex multitudine spe:
cifica et numerica peccatorum. Deus uo q nil unit exigere impunitum
et ipse illis circumstis aggrauantibus punit vel in hac alta vel
in altera. Ad 2 Rdum Vasqe in primitiua Ecclesia adeo tantus rigor
poenarum fuit qa fervebat Sanctas in optimis Christianis non uo qa hoc
pregestum erat oro ad necessitatem Sancti sed pons ad personam Inde
fervescente eaq Sancte imponebant qui graves q pecto veniabiles
uno qua nec venia habebant sed quang tantummodo inde centiam
imposterant: sine uno audenti ad suam uxorem postqm illa cone

fit 10. dem ieiunii in pane et aqua et sentit nullus tamen in tali casu
peccti damnat in illum imo multi sunt DD. quod nec venialiter tunc
peccet si id faciat et est in ratione textuum. Similiter si de Dmo vir ad suam
accessisset coniugem 4. diebus in pane et aqua debuit ieiunare: et eam
prius iniungebat masculo mulierem in alio masculo quo canti qs tri
bunum non arguet gravissimi pcti mortalis illum vero communi sentia ne
venialiter quidem peccare si id faciat et est communis. Similiter c. et alis
illa leges in sua genuinam exponenda sunt. Ad 3. Dnt omnes
Patres utiq; mia sentia S. Lugam ex hortatione fuisse locutus qs inter
alias circumstas fmt et hanc sdqs peccant in domo Dni sui et hi
nemo ei q teneat quod sdc circumstantia necesso aperienda st. Illa
tamen verba (nam ingulant) non vident dubia mod. ex hortatione nisi
certe explicari deberet S. Lugus quod cum ipse locis ubi fmi fuerit
circumstas tam spem mutantes quam aggravantes dum dnt anima
ingulant de circumstis mutantibus spem intelligendus st. Inde cum addit
illam particulam (ciam) indicant quod si aliqua tant celent non
ingulabunt eam id est circumstia aggravantes, si no celent sciam
videt tam spem mutantes quam aggravantes sine dubio ingulabunt
eam. R.° 4.° cum Bell.° in Catalogo de Scriptoribus Eulasiis libri de cia
et falsa prima non ee S. Lugi quod ex eo e manifestum q. c. 17. illius citat
Acta Sanctorum libri S. Lugam in apparatum. 3.° R.° cum Nasg. et DD.bus Louan
non modo libri de cia et falsa prima non ee S. Lugi sed neq libri de visitione

infirmorum ac pende in meis editionibus S. Lugo tanqm ad alterum ceiciunt

Ad 4. Ro rego ansam Qa tamen in hoc antecedentes tangunt aliqd differ
rels ab ista distincte resolvo. Ad illud quod ad fert de gnte furti duo sunt dd
Rationes. Ta negas cum Vala actus gnem furti pinere ad circumstam aggravant
sed potius ad individuam distinctem peccati faciens qa licet gnitas sit accidens
quoddam et quasi circumstaa rei adeo genuina tamen ipsi actionis furti
si illa spectet in individuo non est gnia circumstaa sed potius est denatum
eius obiectum moriale actus adeo quodam pertinens ad illius substam quasi
individuam ac per consequens dicens est in Confessione an qs furatus sit 10.
20. florenos non qa suis modi actione furti sunt distincte numenia non
audit sed substantia. Ad quod melius intelligendum observat Vala illas
genere dni circumstas aggravantes aut alleviantes peccati quas se habent
audit ad ipsum peccatum sive secundum rationem speciem sive individuam
considerandum et tales circumstas actus peccati dicit esse duorum interstitium
bum tempus modum et similia quas per oeem Intellectus ab actu separatis
nihilominus pet intelligi ita substa actus in individuo actus no peccati ind:
individuus in furto non pet intelligi sine ordine ad tale denatum obiectum in
gre moris v.g. 10. aut. 20 florenos. Unde gnitas furti explicari debet
in Confessione tanqm constitutiva talis individua actionis. Nec obstat quod
S. Th. 1. 2a q. 7. a. 4 nt Circumstas actus numeret obium denatum
qa ibi respecit actum secundum speciem Quia de cuius ratione non est obiectum
denatum sed potius indenatum ac pinz sunt de ratione furti in spe

establão rei alienæ ita de ratione furti in furtum tali establão individua
2ª Ratio é in Vasq. affirmans loco citato d. 3. quem furto ée circumstantiam
aggravantem ac proinde non ée explicanda sunt nec alia circumstée similes
explicari dnt ppter agrendam poenitentiam quæ ut sunt DD. sententiæ
oppositæ Dixi (ppter agrendam poenitentiam) qa non negat Vasq. quodam:
ingere possit ut ppter alium finem teneat explicare quem furti omnis
Confessori v.g. si furti ad tantam quem pervenies est casus reservatus
à quo non possit absolvere simplex Confessarius similiter ut restitutionem de:
bitam imponere illi possit ob é consyderata facultate poenitentis et necessi:
tate eius à quo res ablata é. Tanq ait idit Vasq. Sic° nil Sonó est non
est opus quem furti explicare sed satis est dicere Ego peccavi semel
aut bis furto mortaliter. Hæc sententia et Ratio minor é DDm et ppter habilior
tamen quor videt magis ingeniosa et in praxi securior. Ad illud quod
afferebat de homicidio vel de Vita occidendi res simul hnés duplicter
Rdéri pt. 1° cum Vasqz q dicit in uno actu posse ée plures Nos malias
ac proinde quot hnés occidit et simul totenunt malia in illo actu quia
mgt malitia utq consistit in contrarietatibus respu ad virtutem et cum
ultis dicat ordinem ad plura obia ex quorum unoquoq p se quemlibet
contrarietas ad virtutem cuiedenq é plures malias Nos distas ée ac proinde
plura peccata 2° Ex Vala quod idit unum sit Nos peccatum si plures pssna
occidat simul tamen hoc non é circumsta aggravans sed potius rationem
individuam talis actus constituens ac proinde in Confessione explicanda.

Hac 2ª Resio gbus huet sit et pnr gbus dd Mul de gradum
affinitate et consanguinitate duplex quoq Perdeni ôt 1º ex Vala dicit
eos sic quamvis gradus consanguinitatis vel affinitatis sit circumstan-
sona consanguis vel affinis tamen in rei veritate non è circumstan eius
actus q è Priestas peccatq cum persona in hoc vel illo gradu consanguin
sed obiectum determinatum constituens illum actum ita indiuiduum. 2º ex
Nazq. q petum Priestus int ascendentes consanguis et descendentes in
recta linea eumsmodi sunt Pater et filius Lazq et repos distinguit specie
ab eo quod è int fratres et sorores germanas Et simili sunt inestum
distinguì spé à reliqs consanguis: idem dicit affinibus applicanq eq ppor-
tionalr: et q pea oés di gradus in Confessione explicandi sit: diuersitat
nis sane speciem colligit non ex malitia luxuriae sed qa oés gdeli gra-
dus diuersimodè aduersant virtuti pietis: declaratq id in tribus religiosis
qus huet una in tribus sit diuersos tamen spé actq colendi exhibet ut uti
in latria defert soli Deo ut omnium Lut soli Cultu hyperdulie Dei
matrem solvat, dulia demq alios SS. solvat. Simili quaq rone
sunt tres magi solvant Regem nis matrem Regis nis ad tu
famulos regios Su et huet eaq pietas constitutat a D. Tha 2. 2ae q. 101.
circa parentes et sanguine coniunctos non secqtur qd eaq ois reuerentia
in spé atona deteat exhibeniibus sed sicut in Religione è diuersis
cultus ita in pietate debet cuiedi diuersa ratio reuerentiae. Vtraq
Resio probabilis est.

QVAESTIO V.

Qualis extraordinariè sufficiat Confessio ad Gram ex u: siu ipsius recipiendam.

DICO 1° Quando ipsiam monitus et non potest dicere aliquod peccatum manifestare Confessio sufficit in ordine ad absolem quod quicè declaret se esse peccatorem siue in presentia Sacerdotis siue in absentia modo ad relationem fideli supuenies Sacerdos saltem admonebatur. Hac Conclo è contra D. Tolm m 4. d. 18. q. 2. a. 5. S. In aliud extremum Canum Relect de poenit. S. et in Doctrinale Nauar. in Manuali c. 26. N° 27. q. ubi ait qd nunquam possit absolui peccator in ullo casu nisi ad minimum in spe aliquod peccatum uenialè confiteat. Cum Sci sentit Nugner in supplem. ad 3. p. q. 9. a. 3. diffalte 3. car: pen. Suar. et sniam nostram affirmando qs ée adinuentu temerariu et à Clemente VIII. Pontf. damnatu nec non argta eiusdem ée puenitia et sumubitia nec digna quae soluant sed pma Conclo sunt grauissimi DD. ut Palud. m 4° d. 21. q. 2. a. 2. dns Maria absolons sunt petta uel in speali uel in gnali S. Antonin 3. p. tit. 10. c. 2. dns sic Vita ingit quod si infirmus petat à Sacerdote Confessionem et interim obmutescat Sacerdos supuenies siue ad nubi infirmi siue ad testimoniu aliu debet illum absoluere sy. quest V. Confessor. 3° q. 3. Angelus V. Confessor N° 8. et alii cum RR. plurimis ut Vala d. 7. q. 11. p. 1. Bellarm. de Sartis ingne l. 2. c. 8. Henriquez lib. 8. c. 10. Suarez d. 23. sect. 4. Vasq. q. 91. a. 2. d. 1. Koning. d. 7. d. 10. Tolet

l. 3. sumá c. 8. Sa V. absolo N° 10. et a li pluriu quó aut de fauke
Magner conuicuh. PVI. Con lo ex Concilii. Braca quod c. 11 sic Sakt
Sabio obmutescens quat statutum est bapzari aut pniam acupé pt i
Vtij Stenis testimonium alionum uerbis Sabeat aut prikij in suo nuta
Cartagiz uó 5m c. 34 su lopk Vt agnitantes si pro se reddérunt pt
cum Vtaj eorum testimoz sui dixerit bapzentur simili et de peni:
tentibus agenq é. Item Cartagoz 4m c. 67. ait. Is q pniam in do:
firmitate petit si casu dum ad eum sacerdos inuitatus uenit ofitiis in:
firmite obmutuerit uel in phrenesin inciderit dent testimonium q eu audi:
erunt et accipiat pniam. Hæc ora luce clara sint dapluentam é eorú
exponem adinuenerunt aduersarii. Nauar dicit. Non de Sacrili pnia
intellenda é Conilia sed de absolone à Cersuris Canus uó Gaudens non
posse ita explicari Conilia Rt Conilia loquta qq é de absolone Sacrili
sed eorú tanq ante agritudinem Confessi erant initio Quadragóe et
dilati qpó publicam pemán ad Senam usq quintam maioris Sebi:
domade. Sed Vbag RNSIO non ualet. Ipa quidem cum qa ibi nul:
la é mentio cersurarum tum qa ibiq comparat reconciliáo p pniam reconc:
iliaóni q omnum Sed hæc est Sanctis Ev. Tum deinq qa ex ipsis ui
insertis uerbis Conilii tali exponé Cum ex duat Conilium (is qui in
firmitate fecit) glibet tagsát petere pniam in extremis non esse
petere absolem à b excomone sed potius à pbis qa reu absolo ab ex:
comunicaone uocat unqm pnia et ed si uoraret ad hc firmus

pi cu hosè non multum debet curare absolutorem à censuris ante mortem
qa et post mortem ab iis absolui pt et absolutorem à pœnis multa curare
ee debet qa si in iis moriat sit mortalibus in æternum ab iis non eximen:
tur. Unde Bulus 1. Ponfex int alia decreta sua posuit hoc Sigs Pastor
in extrema necessitate ministribus negauerit priam reus erit animarum
et Cælestis Eclia t. 1. Conclusum si de Sacra agnoscimus non debity
priam denegari Sonemus fateor tanta impietatis aliquem reperiri q iacente
sub onere peccatorum ne liberet. 4a Ratio et non valet tum qa gratis
hoc restringet quod Conilia non restringunt tum qa Conilia aliter contradicunt
Nam in casu quo obmutescat infirmus ut testimonium dent audentes
qd infirmus antequam eet factus mutus voluerit confitendi habuerit sed
in expoe Cam non eet necessum hoc testimonium ab audientibus qa antequam
mutesset in aliquid vne satis constat confessio qd ipsi et confessus illi fuerit
et absolutionem desiderauerit Et gratis hoc testimonium exegissent Conilium
Ne ergo hoc duat oio credens è hoc Conilia de quocung peccore iuxta
comem exponen DDm citatorum. Hinc S. Leo Eplia. 91. ad Theodri
cum docuisset quod mediator Dei et hum Jesus Jesus Sanc Eclia Gos:
ibus tradidit potestatem ut et confitentibus satisfactionem Pnæ darent et
eos salubri satisfactione purgatos ad comunionem sacrorum per ianua reco:
ciliationis admitterent. Subiicit reprehensionem graue in eos q diffant priam
ad extremum vitæ tempus tamen non sibi absolutorem sacerdotem
et tum iis impendi. Inde hoc subdit. Verum et talium necessitati

auxiliari q̃ é ut nec actio illis grá nec corporis grá deneget si ea
et amissionis offo per indicium integri sensus quærere comprehendit
Quod si aliqua agritudine ita fuerint aggravati ut quod paulo ante
poscebant sub Gritia sacerdotis scaré non valeant testimonia eis fide-
lium circumstantium prodesse debeant ut simul Pná et recuperationem
sum consequant. 2.° Pt Concilio ratione tali Per interpretem confiteri
in Gritia Sacerdotis et eius q absolutur quando alter fieri nqt Con-
fessio comodius luet ex omissima Fidelium sentia atq ex testimonio au-
dientium supervenienti Sacerdoti indicat petor et grice per interpretem
summodi confiteri Et. Nor. qa cum talis ordit extremis se dolere de
petis voluntemq confitendi et ad eum finem Sacerdote postulat videt
simili modo confiteri suntq per interpretem agent sua peccata ut
Me Sacerdoti ea explicet prorsus dum audientes Sacerdoti petenti pmam
et desiderium moriendi explicant mung interpretis obeunt Illud
uó quod addit Sotus. q per interpretem confiteri debet annuere ca-
pite approbando quod ita sit ut interpres explicat unum é qd ex
approbat si nu intelligit qd loquatur interpres et multo magis nam
2.° Matum Capezuti diuentis Confessionem per testimonia alior facta
ée damnatam à Clemente VIII.° cum tamen Pontifex hanc tantummodo
per damnaint Luetger litteras aut in nuntium Confessio petá dia
Sacrilegi confiteri et ab eoq absente absolui obtinere: mra uó g.ó dicer
sysá é qa et Gritam absolueri et absolventis rts oó regorimg. Ali-

dunt Illmus Cardis Bellar. et Archiepus Armacan. 1608. 16 Aprilis ne bere
idem Sacerdotem absolvi eum q in prima Sacerdotis non pt signa doloris
aut Confessionis indicare modo testimonio aliorum illa eum exhibuisse p.
batum sit seq talem casum nullo dito suo nebiose. Hinc Prudens Archi-
epus statuit graviter punire suos Parochos q in tali casu poenitentes
curitarentur absolvere literasq eius rei testes misit in Belgia ad
P. Provlem S.J. Ultimo tanq Constitutiones Synodales Dissertis Diocesis
in Lusitania prodierunt a Joanne Emanuele insigni Antistite in
quibus Sacerdotibus quam rossissimus Parochis sibi exercenda dai:
pitur. INSTABIS. Ob est Eusebii Pontifis decretum Clementis de
claratoni q ut attestat Burchard lib. 18. c. 11. ita statuit si qs poenam
petens dum Sacerdos venerit puerit ore lingua proiecta extinctum
é ut si id ora testimonia habuerit quod ipse poenam petisset et ipse
per nutus sua Ubi aliquod signum facere pt Sacerdos implet ora sicut
circa agrotantem poenitentem singulum é Qd sit ut implere ora stat
expliat id é oris duab et ungat eum oleo Sancto et Eucharistiam
illi det in quibus verbis nullam fuit mentionem absolutionis Et Ro
In ordine invenisse Eusebium absolutionem sacrem qd dicunt im:
plet ora sicut circa agrotum pnitentem singulum é sed in omni
senha pritenti agrotanti debet impendi absolutio Sacrata Et sic agro:
tanti. 3o Pro Conclusione solvere argumenta adversariorum. I.m é ex Trid quod
ut quoties Decretum adversing frequent speciam et numerica confessionis

peccatorum Ex quo sic ꝓt argui. Ideo regit dicta peccatorum expositio
coram Sacerdote qa illerius gnta casu ad cum rectum exercere non
ꝓt Et in quorum casu ad libeat gnica Confessio non potent exercere
rectum Iudicium formam quo defuente debent et absolui regani
Le quod argum Ro rego constam qa Consuetum ibi logt de iis qi possunt
capitei in spe et numero et tamen nolunt unde addit particula (scili:
ter retinere) unta Sacerdotes qi negarunt necessam ee Confessione pec:
catorum in spe et Vo. In casu ad posito sa fuit Sdc cognio causa quod
udet cum agscat peccatorem in comuni ac ergo illi non debet negari abso:
lutio sicut ergo ut mgt S. Th. in 4. d 21. q. 2. a 1. ꝓt absolui ille qi solu
meminisset in gne se fecisse aliquod peccatum mortale et si ita cap:
teret deberet ab eo absolui cum in illo ultimo articulo mortis gnica Con:
fessio non sufficiet. Instabis cum Sane Rnsuem Sacerdos et nadde
absolem conferat debet agscere omitem ita ee certum ut eum dis:
cernat ab alios petentibus qi non petunt absolui sed Sac non ꝓt saltem
ꝓ Confessionem peccati in comuni qa remo e in Sac ita ter beata
Vm qi non peccaverit aliquando Et Ro Io qi capitetur solum pec:
catum veniale et interim obmutescat aut abhenat a sensibus Sibi
multa peta mortalia quae fuisset confessus si non fuisset mente capta
nor udet talis dignosti ab alios petentibus qa tant petum veniale Con:
fesso innotesat remo vero e qi venialiter non peccet Quod respondet
Sotus ad Sane casu idem applicet obiectum 2o Ro rego rozem

qa per Voltem ut ei adhibeat remedium Sancti discerent eum ab aliis peni-
tentibus q hoc remedium non petunt aegri non nisi quod illa absolui
possit si vero non. Deinde instabis ant hanc Rasuram sola Vltas an-
frendi non sufficit pro sacramentali absolone qa hoc est ardio ants confessionis
sed debet in se ipsa esse Confessio tanqm essentialis nria Ro huet ex ha
articulum tanto necessitatem ut ille anfiteri ab alto anfiteri qa ex in-
tentione seqt exequo tamen in tali casu ipsamet intentio est simul exequ
cum ex illa Vltas sit efficax et careat aliis signis per quae exprimat dicte
intentionem ob exequne q sumit ipsa Vltas nim habere ipsius Confessi-
onis Immo plus addo quod et si aegrotus non postulant Sacerdotem neq
Confessionis morbo oppressus cum aliis meminerit sed tant signa aliqua
ledent Contrionis ut tundendo u. g. pectus etc. expedit ut Sacerdos su-
pveniens illu absoluat apposita tamen condone u. g. si habes mam
suffentem vel si possum absolute quod et et in eo casu quod
petit Confessum aeger et interim ante adventum eius abalienat a sensi-
bus semanq ee censent alq DD. Quamus hoc non estimat
ee necessum Vasqz in casu possenion: qa imgt huet talis conditio
non sit contia ritum Sancti: pons tamen indet addi pt simplum
mdisretum consud signq sine illa pt absolui. Hanc quoq con-
ctorem huet mente tantum q habitam usurpandam ee censeo in
absone quorum simplicum in quibus frequenter pt deesse vera de
petis Attrio et pta in is non agnoscuntur gtamia q stat oz tales aut

non absolui aut ordinarie tant absolui ne sacrilega absolo Sacris
exis impendat. Insuper antea addatur Signa Contritionis Quasi non sint
manifestiua peti in ordine ad claues Et non poterit absolui pnts sola
signa Contritionis probans R° Nego ants: si ex ueris sunt Contritionis signa
ut supponimus et supponere debemus ea illa manifestiua peti in ordine
ad claues qa in mortis art° petitur non solum teneri contri de peccato
sed et uelle confiteri et absolui statim cum aliud tpus illi non sup:
it. Quare signa ornsiua displicuiae peti efficacis sunt simul indicat:
ua remedia necessaria p illo tpe quod e Sacris absolo Hinc S. Augus
serm. 40. de tpe Tunditur mgtis peccatis et angustat quod latet in peccato:
re et euidenti pulsa simultum castigetur peccati. 2m Arguitur Pu:
denta non pt ea nisi circa singularia uia moralis sed actus absolutionis
includit actum prudentiae Et si reuocabit Sacerdotem a danda absolu
tione confitenti R° non ea ant prudentiam occupari circa uiam in
confuso remotam modo habeat maam proximam singlen quod respe:
ritur e in absolue in tali casu Signa ex doloris aut Confessionis sunt
qdam indicia peti in comuni sed simul actus doloris et illa signa
sunt actus singles respu quod confitetur absolo 3m Arguitur
Quia peta uite confessi sumus non tenemur illa iterum confiteri sed
tenemur confiteri peta in spe et N° si aliqua lesimus, et si abis
nos qspiam Sacerdos absoluent Et a gazet quod non fuerint uite data
absolio R° Ex rabore id est extraordinaria qua ea confessi sumus

non tenemur

non tenemur iterum confiteri teneamur tamen via ordinaria id è in spe
et No qa Regulam Confessionis sub hac ratione teneamur implere quando
possumus suffragia aut nos posse ab omnibus ine liberatos Eo. Dnsq
cum Sac Pctum quod iterè dimittitur vel dimittè directè pabsolem
vel indirecte continens tam quicè sive verbo sive signo nec directè
nec indirectè videt absolui Eo Ro nego nosem: remittunt eg oa pata
in tomi directe indirecte ino singula id è quatenus in Vrli inclusa ac pde
dixi tenet singula subricere ut directè ab iis absolvat si stare id pt
4m Argum è Nugrer Maa debet ee prns fa in oibus Sanctis per
Mabimorum sed si possent absolvi q absente Sacerdote dedit signa do:
lois non eet prns maa prima in Sancto pniae Eo sed Corbae qa si
neum è maam debere ee prntem fa at q constet imbio Quadra:
gesima et absolut Sebdomada Sancta non fuit prntem maam fa
quemtamen cersetabsoluenq Nugrer cum Camstis. Et stat magis
prns è moraliter Confessio monentis q ante adventum Sacerdotis ea
signo vel Vte expediuit quam tot Sebdomadis discreta Confessio ab
absolve. Deinq posset qs ita argtari. Vtas Contrionis non pt nim Sa:
tex ipis Contrionis. Eo nec Vtas Confessionis pt dia ullo ipsa Confessio
Ro negaz constare qa Contrio debet ee ueus interior actus suf
explicatus at ns Confessio non regnt oio ulla aerta sed quocung
signo int quod et annumerab ipsa Vtas expediri et: nec minus
qa Contrionem ababeratq à sensibus modo sit rationis compos eliceat

et confessionem non denuntiat sicut illos signos mortem.

DECO 4° Qué deguardo saphere Confessio qua nonexpiuerit cum
peta mortalia in spe et 2° et si ille q confitebur sit eorum memor Ex
omnis Doctorum: in gnis tamen casibus sic saphuat uari uariè explant
quid ex allatis aliquod casibus restuenq é. 1g casus é si qs nõ possit
expuere suú pctum nisi violando Sacti sigillum tunc ex ócó debet
servare pctum coram Confessõ qa sigillum Sacti nullo casu violaipt
ut infra. 2g é si ille q confitet et ita ager et periculum imminet
mortis qs si expectari debeat oium pctorum in spe et 2° a b qs exan
tum ex prudens Confessus audits aliqbus tanq pctis debeat absolvere
omnes qsa et si mta illi fuerint sapientes confitear aliqua
pta quæ in hoc casu non subsunt iudicio confessarii Ad hunc casum
referunt ná periculo imminentia nitd unus modi ont obvenire ma
re bernantibus periculosa et instantem qa gram aggredientibus ab
stinuerita vivere sed defentibus etc. in his ex et similibus casibus
singulis satis est dicere aliquod tant pctum et absolvere eos debet
Confessus ino si est ita urgens malum et singuli distinctè confitenda
ne tercat possent se accusare simul ors de uno aliqo pcto inter
illos communi ostendeq signa dolóris de eóó et sic simul absolvi
illisq endi posset. 3g Si prudenter aestimet pnitens ex Confes
sione illus peccati gravae nocumenti vel probrium aut alicui alteri
personæ sequturum. Ratio ega Rectum de Confessione est quod non

7

positivum sed regula posita non obligant cum tanto detrimento unde
in tabulis documentis censetur omnino impossibile et moraliter acci:
sáo de illo peccato cuio potius quod obligaõ ad mx amplitudinem cuio illud
S. Bern. l. de precepto et dispensõe quod ipse Sanctem introducti esse ipse pecca
ánta exercei non debet Declarat is casus a Concilio per enumeratõn
aliquot documentorum 1m Si idem Confessus ex revelatione talis peccati cum per:
sequeretur odio aut male tractet quod et antiqua fama Sacerdotum. 2m est
si Confessus petum illud et nullum revelatum. 3m Si poenitens mittat
a Confesso invitatorem aliquo ad peccatum morte quod posset contingere feminis
quibus ipsa peccata aliqua clare agscuntur sui Parochi ne a eis ad si:
milia peccanda solicitentur. Hæc tamen documenta non ex lege suffi:
cione debet timere poenitens a Confesso sed ex prudenti iudicio Cu:
iusmodi Soc est si satael semel Confessum alium revelasse Confessi:
orem si agnovit famulus quod alios ipsum antecessemunt ob peccata
similia sibi Confessione detecta male tractaverit Sacerdos si intel:
lexit ad flagitium solicitasse aliam feminam suam poenitentem aut
alias obnias quasi ad turpitudinem perbaxisse. 4m Documentum
est Si poenitens ex dubitio examine peccatorum carnalium sentiat
in se prava desideria exitari cum gaudio sensibili in illa hinc
ex expedit pois ea non ita seio examinare quam in eo examine
mortali peccare. Ob quam et causam et Confessarius debet et cau:
tiora petunt talia examina ne et poenitentibus et sibi periculum aliquod

ac scandalum creent. 5. è si timeret Confessus gtle fenialis mortis
separatis ut u.g. si poenis morbo antagonso laboret et nõ posset enim g
eum audire Confessus qn ab ipso inficiat tunc plures petis auditis
pte eum subito absolvere. Addit Coning. utqs ob allatas causas
possit retinere pectum in Confessione Cogniti necessas non levis si
et nunc tali Confesso confitendi Quemodo necessitates Summ. enumerat
1.° ob 23. s. 2 1.m In gtle mortis 2 Semel in Pasqua annua Confessio
3.m Insaepes Eucham ad sumendi Sacrum quando sine grani scandalo
aut incomodo intermitti non pte. 4.m Si infamia aliqua non levis ex
omissione Confessionis poenitenti immineat 5. Magna utilitas qn
pte affert Sacrum Unde segs solutus sit confiteri singulis mensibus
et ad Eucham accedere et non posset sabere alium Confessum in
confitetur nisi u.g. post tres aut 4. menses non teneretur expectare sed
potent confiteri huic omisso illo pto ex quo timet prudent non timeat
qa graue e incomodum diu carere pulchro Sacramento est cum bonus
nuncius sit an habeat Contritionem Atq ita diu carendo Sacramento
manere ut fortasse diu in peto mortali quod e graue illi malum Dei
(diu careret) qa si post breue tpus speretur comoditas integre con-
fitendi u.g. post unam vel alteram Hebdomadam soluto tunc de-
beat abstinere à Confessione facienda non integra Sacerdoti à quo pe-
cultum timebat nam in tali casu nulla ecc necessas aut magna u-
tilitas quae excusaret à facienda Confessione integra Addunt alij

ungolr excusantes ab integra Confessione aliquot ad hunc casus quos nomi:
dum dictis Conclusionibus examinabimus.

DICO 3° Non sufficit pro Confessione Sacri extraordinaria
tant peta seu reservata confiteri Plato qa ab iis faultem absolvendi
habet ordinaria nó seu non reservata ad eum differe q non habet
potestatem nisi à non reservatis absolvendi. Est cert Caiet v. Confessio
cordone 10. D. Antonij 3. p. Palud. in 4. d. 17. q. 5. a. 1. q dicunt Pla:
tos et maxè summum Pontifem ut eius poenitentiarium possit audire
tant casus reservatos ab iis q absolvere ab aliis vero et si fecerint
mortalia sed non reservata ut absolvat ab inferiori sacerdote man:
dare. Addit Caiet quod inferiori sacerdoti teneretur poenitens
ita remissus confiteri et reservata. Hrá Conclo é Gabrielis in 4.° q.
1. a. 3. d. 2. Durand d. 17. q. 15. Adriani q. 4 et aliorum quos citat
Suar d. 31 s. 1. Recentiori gterea Suarez Vasqz q. 91. a. 10. Co:
rinij. d. 7 d. g. q dicunt quod licet in grani necessitate possit Soc
contingere ut Plates sola peta reservata audiat ab iis q absolvat
tamen conteri peni Soc é ó illicitum. Pr Conclo. Quod est
de iure div sine grani caá violari non pt sed integras Confessiones
omnium peccatorum mortium é de iure Div ut ex Conclone patet E°
Instat Caiet Est consuetudo Sae ordinaria Curiæ Romanæ qd
à solis reservatis Plati absolvant qa ipsi habent alia sua negotia
quæ ab integris Confessionibus eos impedunt Lege inde non o:

posset plus sapere quam sapiat Romana Curia. Rt Conrg. an:
suetudinem sane in Curia ee ut ii q tant reservata confitent Plat:
non absolvant ab iis saltaltem sed tant à censuris quae sunt an:
nex & petis mortalibus reservatis: ad inferiorem no sacerdote remittent
p absolone saltah omnium peccatorum quae in ipis iudicio exponere
debent Quod sigs saltaltem absolusset Romae à solis casibus
reservatis vel ut fiat ex enoce q consuetudine non induit vel certe
in tah casu factum hoc fieri quando Plates iudicavit prudenter
non debere se in casibus reservatis immiscere Sacerdotem inferiore
ipse vero Prelates oio non posset exuge totam Confessione qe
casum futo Metaphum: tunc ex posset poenitens a reservatis
absolvi directe indirecte tamen ab aliis non confessis absolvetur
qa unum petum mortale absq alio remitti non pte ut supra ex:
pendimus Directam tamen absolonem ab inferiori Sacerdote re:
tinebitur poenitens quamprimum potent adire ea ia spo et No
illi explicare. Dixi (Metaphum) qa Plates si e occupatissimus
non difficulter se pt ab hoc onere liberare constituendo unum vim
prudentem cui vices suas hac in re committat Dubitat
Expedit oio ut Plati noscant multum pecuniis sui Et non expedit
ut alis eum ittant statem absolvendi ac q inde occupatissimi
possunt à solis absolvere reservatis. Rt Conrg nego assum
qa multus pecuniis illorum non ex Confessione agnosta debet qa

cognito ex confessione auctoritate Prælati adeo benignæ omnes res necessariæ regulis est. Unde sicuti Prælatus confessiones audire sibi subditorum tenebitur id integrè facere et suffitenter absolvere. DICO 4° Det. Ille casus quod expediat ordo Prælatus audire Confessiones subditi et moralitè impossibile ut hæc audiat possibile tamen ut reservata agscat si pars sola reservata subiciens nel insaba nel obliviose omittat unum aut plurium peccatorum reservatorum potentne ab inferiori Sacerdote non habente potestatem absolvendi à reservatis absolvi? Antenebit cum illis iterum redire ad Prælatum R° talem posse absolvi ab inferiori Sacerdote: ratio è qa Prælatus absolvens sibi confessum bona fide à reservatis liberat eum à sustitutione: si Sacerdos inferior potest absolvere poenitentem à peccatis omissis in Confessione cum Prælato tanquam à non reservatis. Nisi fortassis ex specialitè quadam criminis aliter prudens iudicium formaret Sacerdos inferior de mente Prælati. DICO 3° Si ita det casus quod Prælatus subdita erant quidem peccata reservata invalida tamen fuit Prælati absolutio ob defectum doloris in poenitente potentibus agnito suo errore ab inferiori Sacerdote absolvi tanquam iam à non reservatis R° Posse. qa quamvis Prælati non fuerint cum Sacerdos absolutio tamen fuit Vlatis obtinendi sui gratiam à suo Deo Et ita sustinent Sacra doctrina atque Dicta Doctorum S. Antonius 3. q. tit. 14. c. 9. §. 17. Sylvester V. Confessio 1° et alii citati à Suarez d. 31. sect. 4. qui dicunt Sanctorum esse habere annuam.

DICO 4°

Non sufficit ad Confessorem Sacramentali subiicere tantum peccata non reservata superiori reservatis ut Reo quod desit faciendo quod ab eis directe absolvere possit sed opus est tunc tam non reservata quam reservata confiteri si adsit necessitas confitendi Hac Conclusio sit ant dlem 4. parte q. 77. membro 5. a. 2. ad ultimum Maiorem in 4° d. 17 q. 5 et Petrum Sotum lib. 10. de Confessione habet tamen quibusdam Doctores tum antiquos cum S. Tha in 4° d. 17. q. 3. a. 4 ql. 2 ad 4. cum RR. Cardinalis nisi quod Vasqz aliquantulum discrepat. Pro Sacerdos absolvens directe à non reservatis absolvit indirecte à reservatis Et et debet aliqua ratione nosse reservata ut sciat quale absolvat et intelligat an ille ex ei illorum reservatorum sit absolvens capax. v. g. pramus Conimbricensem ée casum reservatum ut Pa: non sus Conimbricensis confiteri Vicario suo ut digne celebret vel alia ob causam non é dubium quod Vicarius si est prudens deberet Pa: solvere Ego te Pater non absolvo nisi sane cum hinc domo excel: lens qa rex qlibet habens potestatem à reservatis absolvendi poterit illum alter absolvere Et generanda sunt pecta reservata illi qui non habet potestatem directam ab eis absolvendi. Dicis Petrus quitem qui sit mis doctus et dicat Confessio Ego Pater habeo quidem reservata ex quibus nullum sequitur impedimentum circa capacitatem absolvens non subiicam tamen tibi illa qa potestatem non habes ab eis me directe absolvendi potestne tum certi reservata?

R° non poterunt tunqa non pnitentis é se impedimento induere sed
Confessii tunqa integras confessionis obligat tam doctos quam indoctos
Et DICES 2° Nullq tenet bis sua pcta anfiteri si ab ijs rite fuit
semel absolus sed pnitens q anfiteret pcta resenata Sacerdoti infe-
rioi teneret bis sua peccata anfiteri qa amoda occasione habenti potes
directam teneretq illa subiacere Et R° dsto iorem Nullus tenetur
bis peccata anfiteri ut a ijs directe absolvatur amedo non tenet
ut a ijs semel indirecte 2° vero directe absolvat rego quod fit in
casu posito DICES 3° Non teneq qs peccata anfiteri nisi
Ignoi iudici sed Sacerdos inferior non é Ignis iudex resenatorum Et
ea non teneret illa anfiteri R° dsto non Non é Ignis Iudex p se
resenatorum tantum amedo. Non é Ignis iudex quando illa cum ro
resenatis copulantur rego: qa statim pnitentis sine cognione omnium
peccatorum ad quod obligatur ex lege Dia cognoscere non pt.
DICO. 5° Non sufficit et ad Confessione Sacerdoti audire
tantq aliqua pcta poenitentium alia ro in aliud differt tpis quan
aliquo die festo é magnus omnium concursus. Hac Conclo é comis
Dn Liet Coning. cibus dicat à q busq Sa sustinei quod sufficat Ne-
minem tamen é negenze aut sorem q Sacre. Pt. Non é tanta obligo
ut oés die festo confiteanq quanta é ut integre anfiteatur: qa etsi
die Pasc Sa festo oés Sabentes pcta morte anfiteri teneantur
tamen hoc é ex pcepto Ecclasiae integras aut Confessios é ex

Excepto dio Ep Soc qua lex debet Eulastio Jesto. Dico 6.
Non sufficit unpiten plurim nisi et persona complex prudat Confessario
si aliter species peccati aut individuum explicari non pt e.g. Constat
qs incestum cum Sorore germana quam habet unicam eamq
opmè Confessus monit et pono quod sit peccans non habeat alium
Sacerdotem ignotum cui confiteatur: debet poenitens in tali casu
iterare Confessio se commisisse incestum cum Sorore sua germana Hac
Conclusio licet antea Navar in Manuali c. 17. N. 3. ubi arguerit
quod à quibusdam Autoribus Soc ei imponatur quasi ille primus in-
ventor suis fuerit opinionis cum tamen eam ab Sanocerbo et Ottien-
si acceperit. Et antea Bannez 2. 2a q. 33. a. 2. d. 8. verumtamen
p nobis plures sunt Autores ut S. Th. in 4. d. 16. q. 3. a. 2.
q. 3. Durand. dist. q. 4. S. Bonav. t. 1. opusc. tract de modo con-
fitendi c. 1. S. Antonius 3. p. tit. 14. c. 19 §. 11. et alii plures
quos citat et sequit Suarez d. 32. sect 2. et Coning d. 7. d. 9 Pr
Nam Sanctus Thomas postulat integritem tam specifam quam numericam
peccatorum sed species peccati aut numerus non pt aliquando ex-
plicari sine manifestatione amplius ut in casu nostro patet Ep tene-
bit manifestare poenitens amplius ne audet nisi diuina de Confessione.
Confirmatur: Quando iuridice qs iam interrogat eum Iudex de
crimine quod patrauit cum amplius debet eio manifestare suum
crimen et amplius ut monter docet de Iure et Iustitia Ep et Soc

in mdo Sanctah ggt integritatem Confessarij ex iure d'o tenebit p'ns
apire amplius crimen imo dicit Lessius cle Iure et Iustitia c. 11 dub. 12.
posse alterum crimen alium p'sona manifestari quae id Sacerdot oio se:
cretum si id necessum sit ut me ille suo consilio in re magni momenti
iuet E' multo gis teneor ne apeire Confessio ne sacrilege ad Sacrum
accedam et ut illus consilio possim commode in via spuali dirigi
et muniantur pericula deinceps vitandi. DICES I° Ius naé magis ob:
ligat quam positum Sed ad tuendam famam alterius iure naé ad
confessionem no integre faciendam iure positivo obligamur E' ius p:
sitivum debet cedere iuri naé ac p consens non tenebit p'ns cum dif:
famare amplius actum in Confessione apire R° S. Sac argum con:
cludere et Sac concludet Ius naé magis obligat quam positum
Sed tueri famam proprian e' Iuris naalis Confessionem no facere est
iuris positivi E' ius positivum iuri naé debet cedere et p consens magis obliga:
bimur ad Confessionem ne ex ea nos infamemus apud Confessarium Quare sicut
Sac argum mihi concludit sicet primus Et si R° Nego rem untr: famam
ex alterius non teneor tueri cum meo gravissimo damno quale e' in casu posi:
to qa iorem pctor rem Sacerdot debet Sanctitatem boni spuales indequeme:
tis quod ex integra Confessione sciri debet quam exigua cautela fama com:
plicis apud fidelem Confessarium cuius p'dentia se ipsum subiecit dum pctum
commisit quod sine eius manifestatione apiri negat. Declarat id magis Tenet
utrusq; iure naé conservare integram p'nam et tamen in q'buslibet casibus

iure positivo Ineste vita profundis. Sic Cart Susiam iure suá regulá
nec q vita ex semunda carnes amodere ont. DICES 2.º Salte
Sane diffamaorem omplius fuere a Sac Confessum sabs é in quanto mortis
in alis nó Confessum bus non ent diffamandus qa tales Confessiones ex Eccles
Eulastico instituta sunt ex Decto nó dió anfitei tanh in quanto mortis
obligamur. Rt Cannus ce lect. de pmá p. 6. propone ultima Sta ocno
faueng ea Sed Sst Rnsio agit niam graviskms pcbs nam antingit
aliquando et conjugatos ante Matrimonio et seunq Sanc Rnsuorem non
tenerq nisi in articulo mortis Sunc abusum anfitei Ctii et amplius
tanto audacius gravissa patrarent crimina si non tenerentq se manifestare
Quare licet Decretum dium obligaret tanh ad Confessiñ in periculo
mortis de quo posita tamen Decretum Eulabium quando obligavit
ad Confessionem singulis annis ad talem obligavit qualem Christus insti:
tuit Et et ad oem integritatem ex iu Decti dii necessam Sub Sac nó
integre spes et numerus peccatorum includitq q sine complice expli:
cari reqt Et.

QUAESTIO • VI •

Quando Confessio Sacramentalis est invalida qndo Informis

DICO 1.º Non é ex Sa invalida Confessio Sacrlis quod alqs
uni Confessó ignoto peta metaha anfessus sit et ad motum cum veniabq
tanh venit modo Sui modi Confessiones raro faciat Est omis Doctorum
Ráo est qa utrobq supponit integra ea Confessio Et ent valida Di:

xi (rovo) qa sicqs sæpius tales Confessiones fiunt nanè Doct. dicunt Lhq
cum Vbera in Summa de Confessione q. penultà et Sylu. V. Confess. 1. q. 6
eé pctum mortale imò sacrilegium eta amplexi quod et non imputat Sa
V. Confessor N. 16 ac p ansens ex doctrà eorum inualida sunt tales Confessi
Lhq cum Nauar c. 21 N. 40. dicunt non eé pctum mortale et in tali casu qa
posset intervenire bonus finis vdet p. gl. ansemanq bonam admonem apud Con:
fessum ordinarium. Nec officit id qd qua integritati Sacri qua salua cuiusq
Confessò amplexans modo ipse habeat potestatem te absoluendi. Pro hac sententia
videt aliquant stare Suarez d. 22. sect 1. tamen cum hac de istò possit
cuilibet Lut ex Confessiones sic facta considerant speculanè et p se
aut practicè et p accidens si 1.mo modo 2.a sententia é vera si 2.o prior é verior
qa huiusmodi Confessiones ordinariè habent ad minimum aliquem ex his defec
tibus ex ideo ignoto amplect mortalia ut habeat iorem penandi sententiam et
si est defectus p. posci effectus inducens pctum mortale: vel qa in aio ita é
dispositus ut si non haberet alium Confessum ignotum paratus eet hoc pec:
catum celare eram mto ob pudorem q defectus indicat non eé illi paratu
ad integram Confessionem faciens quod et mortale peccatum é Vel qua
ignotus é rudis nec pondera sit ita pctum in ordine ad emendationem aut
priam eius salutarem vel ob ignoram: vel qa eleemosyna illum Quemit
sicuti notus homo doctus et prudens. In tali ex casu agnosceret ille spte
quærere medicum qui aut ignoraret aut nollet bene statu eius morbi
agnoscere ac p ansens efficaut sanare. Deinq qa merito de huiusmodi

Confessionis dubitari pt an q mortali commissa culpa erubescere petrus
suum quod Confessum notum reddunt habeant veram Attritionem ex
motivis supnat. de suis peccatis sed potius sor conici pt quod si aliqua attri-
tionem habeat ex motivis naturalibus habeat. Dubes Idem dicitur in:
dent posse admitti sive qs saepius sive qs rarius ignoto Confessario mortalia
confitenti peccata et notata remaneba Ro. Ro absolute loqu possent quidem
contingere tamen prudentis iudicio non existimant tales defectus in
illo q raro id faceret qa talis ordinat longo tempore abstinet a pec-
catis mortalibus illi no am frequentius in peccata mortalia labantis etsi
confiteant saepe relat defectibus de iis Sacrae sunt. Quare optimum e dem.
quantum fieri pt uni confiteri Confessario: qa signum e animi magis
curantis animae personem quam suam existimationem Neq erubescendum
illam aut difficilem agendi se cum noto prudenti Confessario tanti facere
certe quod non modo bonus ac temporaneis et consolationibus spiritualibus
sed et aeternis commodis compensatur.

Dico 2o Neq ex soc e Confessio Sacrilegia invalida si qs
omittat peccatum in Confessione ex quo probabiliter iudicat illud non esse mortale
peccatum, vel illud se ee iam confessum etsi in contrium habeat naturales
et probles Ita Sylvester V. Confessio 2. q. 2. quem seqtur Suarez d. 22.
sect. 9. et Coring: d. 7. d. 8. Pr. In humanis operibus iustq prudentia
non regnat in oibus etiamsi iudicium qa tanta in iudicando certitudo et certitudo
excedat regulariter vires naturales intellectus nostri Ro satis est probe iudicium

homini quod peccatum non commisit morte aut si commisit quod illud confessus sit
et si in optim habeat probabilitatem Declarat id. Si poenitens dicat Confessario
quod ipse huiusmodi iudicium formatum habeat de suo peccato illudq
sequi nollet teneret Confessarius conformare se illius iudicio et licebit ei id
illud occultare: qa ut inter docent DD. in opinionibus probabilis an in tali
casu teneat confiteri peccatum necne liberum est mihi altera tamen sequi
DUBIUM I° Communis é doctrina Doctorum Dubia poenitentia mortalia debemus
confiteri ut dubia sed quia utrang partem iudicium probabiliter format de poenitentia mortali talis dubitat et teneth semp tale dubium confiteri. R° Communem Doctorum docentium in tali dubio praedere quando homo habet graves rationes dubitandi et non se determinat adferenda iudicium probile pro altera parte in tali e dubio tutior pars eligenda cum tutius nó é confiteri quam omittere dubium poenitentiae ne se exponat periculo quod requirent illud poenitentia mortale. Unde sequitur probabiliter iudicat unam partem et de alia tant suspicionem aut formidinem habeat cum teneth sequi tale iudicium v.g. si tanth iudicat probabiliter se peccasse mortaliter poenitentiae vel nunqm illud se ée confessum teneth illud confiteri et viceversa si iudicat tanth oppositum excusabitur à tali obligatione R° e° rego nonem si in rigore dubium sumath potius ex opinatz non vero dubitat nisi late amplia dubitatio quo iuxta exponem Doctorum exclueda é. DUBIUM 4° Videtur nullum poenitentiam dubium debere confitemi subtilia qa ed é come

Solum axioma In dubiis melior é condio possidentis R.º ita Suari
non bene applicari ad hoc propositum omné axioma: qa in Confessóe du-
biorum peccatorum non obligat Sacro ad abqd quod excedat dubia
sed solum ad ducenq sub dubio quod dubium est de quo proprie
loqu.º nullum é dubium qa et ipsum dubium certum est et est et
é integritem suius iudicii postulare cognoscen Summodi dubia
an sint poenitentis. Dicis 3.º qd Si faciant an sint
scrupulosi qua semp dubitant integrè fecerunt suas Confes.
R.º à scrupulosis bene fecerunt ee sam regulam ut nil amittat
ex necessitate nisi certo ciò illis constet quod peccaverunt mortali
et quod illa non sint Confessi imo tantam certitudinem regit sa-
cr. Dubium N.º 5 ducens Scrupulosus non amittat nisi qud pe
iurare fusse peccata mortalia et se illa nunqá fuisse confessu
Probatur ambo Argumenti Sac ratione quod peta mortalia peccato
ea non confitendi R.º 1.º Sac peccatum in talibus ée sam qa illi
et in manifeste Cultis dubitant an peccaverint ee gis varus ca-
sus pro nullo habendus. R.º 4.º Et si periculum hoc frequen-
tius timeretur ad hoc scrupulosi hoc prudens Confessóis prude-
re debet quod ipse non teneat vitare illud periculum cum tanto
incommodo sacerdi perpetuo in scrupulis et cruciatibus et gis
ad cioda integre Confessóis pensanda excusat a qua minora
sage damna excusant cuiusmodi i.e. é illud damnum malé

tandi a Sacerdote si ei aspiceat aut reuelaris et uni q id tene:
bit secreto: si ex Sce damna que faciliu transeunt excusant ab in:
tegre Confessu ut suo dixi effecto magis excusabit damnum per:
petuo Parendi in scrupulis si daret officio scrupulosse eligendal:
tentium damnum uel ut aliquoties fecit illi Confessus desuph:
nam qpt ita sibi aspessa et libenum statim faceret a sem:
pans uolcerte mn fiet illi quidem disciplina ulla a Confesso
tamen qpetuo scrupulis emiabit sine dubio Mlc potius eli:
geret tangn mis malum E si mn teneat aspicei ne Mlc da:
mnum antingat neq in doc tenebit nisi spectata regula al:
lata supra. Inst ad Sue Sed multi scrupulosi non uident
robore scrupulosi sed potius Consciae inorate Ep q is non ca:
lebit Sed docta R° Valebit si illi desinent ee q prii capi:
tis et permiserint se regi a prudente Confesso q si indicauerit
eos scrupulis laborare debent ita oto iudicium sui illi aspor:
mare et doctrin illatam sibi applicare abas Consciam Salebit
porpetua quam casinfinuam.

DICO 3° Non uidet et uaiem Confessoris impedire
mendacium cum pcim uemale in ipsa Confessione commissu
id est si qpiam aspicendo aut neget aliquod peccati se fecy:
le quod tamen uere fecit aut certe affirmet quod tamen
non fecit. Hac Conclo é ant Caietan in Suma V. Confessio

Condiné 4 Lr mlla V. Confessio Nº 5. et alios quos citat Suar. d. 22
sect. 10. Nrám tamen Coclorem tenet utq; Sotus Dnus qlq in 4º d.
18. q. 2. a. 4. Petrus lect. 10. ec. mia Navar. c. 21. Nº 37. et alia Sa-
ano referunt quos ipse seqr. Pr. Cum quo gt consistere integritas
Confessois non modo Confessois integritate Sed etiam appositum é
tale qa venale peccatum non é mria necessa Sacti Eº illue
apponere Sancto liberum est. DICO Sacrilegiu é peccat
mortale Sed ita mentiens amittit sacrilegiu. Rº Sorem negando
nam et sacrilegium negat mriam non levem ad pctum mortale
unde sicut in máa levi leve é. sic gamize in templo Dei ag bscq
é ges quoddam sacrilegiu et tamen venale est. DICO 2º
Sigs solum pctum venale confiteatur illudq non falsum gerat
mortali Eº Rº nego consam Qa ille committit ce effectu in máa
essialem nullam subiecio maam: at Sic effectum tantq a culpam carq
levem. DICO 3º Qd de Modiencq é q adderet in Confessoe
pctum mrale non commissum Rº Sylvest talem quoq non peccare
mortaliter qa mgt Sor mendacium permiscum nonnet licet ex
Confessorem deiciat deiciat tamen eum ambra se ideo non sit illi
gravis iniuria infamaio quoq illas indet eé in Confessoe levis
cui liberum é cure sua cedere. Sed Soc congbit Dei Quare Rº
Talem q instanti fingeret pctum aliquod mrale quod non commi-
sit peccatum mortali et per consers iniuriam addit tali

mendaciu confessarem. Ratio é qa naã Sacrãtis iudicii sic posita est ut non
ni sciant mendacia in maã rei alcs peta mutata sunt maã necessa
Et non dnt in sua maã miscri mendacia Et si qs illa miscat fallit di:
recte cont naam Sacrãs iudicii ac qs consens nullam faciet Confessarem
Hinc patet ad rationem Sylvestri: nere ex illo mendacium grave est
et pernicosum integritati subsh sacrh. Dicis 4° Si Confessrs ex
aliqua intentione de maã ad Confessarem non pertinente ut de peccatis
ante Confessy et sic faceret ex curiositate an peccet grs regardo
eaum factum coram illo. Rnt anter DD. peccatum venialiter
qa ordinarie ex erronea ãsia poenitentes talia admiscere solent ne:
cessarium: sed tamen mgt suas studenter intentes sua mentis conscia:
cex servent intellendo non fei ita ut teneat tibi illud patefacere pte:
rit nec pchm ce veniale qa quando Iudex non interrogat indirecte no
mentet aliqs rego factum etsi illud fecerit qa censet illud tanto
ita regate quod non teneat dicere in foro cum lare Confessor
aut interrogat ut Iudex Et si de maã impertinente qtat ad eius iudi:
cium qt grs illa regare in sensu dicto. Dixi (ex curiositate) qua
si qs Confessus quaerat ob emolumentum Confitentis ut agscat illum
an sit reudinq et quandiu in tali pcto iam perseveret teneat poenitens
se agere Confesso et de peccatis iam Confessis satis gnice: qa sic
non é impertinentia aut curiositas sed necessaria et utilitas. Quare
de iudicibus Confessariis non facile arcendum curiositatis debet

formare potentes Soc ex aut nunquam aut nix in id audere potest
sed in simplicibus sacerdotibus facilius é id regenie.

Dico 4° Invalida confessio qé oriri autem ex defectu poenitentis
aut ex defectu Sacerdotis Est communis Dd et sic explicat Defuncti po-
nitentis qé aut in Confessione admitti id est si cum possit non ut-
qé peta mortalia confitetur et tunc peccat mortaliter ac p consequens
invalidam reddit confessionem Ex parte nó Attritionis si non sit tá
nobis sufficiens ad regsita Quod si Roges Lig post confessionem breui
qé incidat in eas ue gravior peta mortalia aut quod priam
non meminerint qné Ceuse colligi quod ille non habuerint veram At-
tritionem propter eventum includentem R° non posse ex hoc
casu id colligi certo: quia tas humana é facile mutabilis sig
tamen frequent in eas peta relabat qé habebit veniam qé Confessio
defuncti heud attritionis et ideo debent Confessarii quando reiduus
poenitentes regere absolutionem ut ita et illi offeang ampliantur
et periculum inter sacrilegae Confessionis. Jam uero
ex defectu Sacerdotis nam modus qé fieri invalida absolu
I. si omiserint aerba essentialia absolutionis quo ang eventu id aui:
dat. 2° Si non habuit intentionem absoluendi is tamen defectus
non é facile de Sacerdote Sumendus id ex eo quod ysse qé fuerit
fam moralit colligere debemus quod rese cum intentione hoc fe:
cerit nisi ente expresse dicat se non habuisse intentionem tunc

in tali casu

in alio casu ei excepto 3° li absolvat in nulla pena quia pro ampliori
sabens iurisdictionem in nulla ingm qa si in aliqua habeat valida
erit Confessio in aliquo casu iuxta dicta de reservatis cum obligatione
ea amplectendi à quibus directe non absolvit dubitantibus si Confessarius
iudicis pecatis non possit disservere inter pena mortalia an venialia
in tali ex inquit casu non potent absolvere directe pro tem ab illis
pecatis sed publicus alii dicunt cum Suarez d. 22. sect. 6. qd Sui modi
Confessio sit valida quoad directa absolutionem Ratio é qa tunc possent
invenire idoneos Confessores ad audiendas confessiones: nam et pitissi
confessii aliquando dubitant an illud pecatum à quo absolvunt
pro tem sit mortale an veniale qa cognio peti in parte sepe à multis
pendet circumstantiis DUBIUM Etsi contingat sa valere quod
dictio int pena non pt fieri ex rei difficultate qq ad impossibile removeb:
Igitur si tamen id quemat ex ignora Sacerdotis videt non valitura
absolutio saltem directe Ro cum Comng. d. 6. d. 5 Non unsequitur dici
id qa sine Sacerdotis omit ex una caa sine ex alia cum é eaq
ignora species ipsius peccati et status contentis: quare si Suum cognio
eet essentis tregsita ut pns à pecatis possit cum directa absolutio
ex quamcumq causa contingeret cum defuit necessitas et directa absolutio
deesset In tali igitur ambiguitate deberet Confessarius quaerere nume:
num illus peccati et spem qm pt et absolvere pro tem.

DUBIO 5 Probabilis é sentia multorum Doctorum

Confessorem esse posse nubilam sed informem Ita S. Th. in 4. d. 17. q. 3
a. 4. ql. 1 Rud: d. 17 q. 8. a. 2 Palud q. 8 idem Oteng Lotz
Dmey disputatione 18. q 3 a 2. et 3. Petrus lect 8. de Conf. et alii
quos ait et seqtur Cuar d. 20. sect. 5. Vala d. 7. q. 11. p. 2. Dum tamen
modi sunt explicandi sane doctam. Alii cum Cano lect. de poen p.
5. tunc esse informem Confessorem nubilam tamen quod ex confitetur
ora peta nullam tamen dolorem aut detestationem ante absolutionem habem
Gonzal. Sed ut bene advertit Suarez sui modus explicandi est val.
de improbis et multum noxius Consiliis suum qa adimit partem essentia:
lem sacri. Alii cum Wagner in. q. 9 Tyrgl. a 1° d. 1° putant
tunc esse informem Confessorem quando ex habet quidem Attritionem
de peccatis aliquam sed insufficientem ad gratiam et ex ignorantia vel
pabili id faciat prorsus in ejusmodi Confessione peccat mortaliter. Sed et
sui modus est noxius qa peccare mortaliter in Confessione est sacrilegi
et nullum sacramentum suscipere Sed q ex ignorantia culpabili confitet
sine sufficienti attritione ad gratiam peccat mortaliter et nullum
suscipit sacramentum. Major patet. Semper Confessio est pars essentialis
ita et Attritio Sed omittere in Confessione ex negligentia culpabili ali:
quod peccatum mortale est peccare mortaliter et nullum sacramentum
suscipere Ergo et omittere attritionem Alii dicunt cum
Pro Soto esse tunc esse Confessorem informem quando habet
Attritionem sufficientem ad valorem sacramenti insufficientem tamen ad effectum

eundem sed hoc innumbile a bello ignorat, sed et si in duas
classes duas sunt sotus ex sufficientiam attritionis ad effectum sacra
mnti consequendi nulla consistere in gradu quadam intensiua doloris quia
intensiuam nigt satis est quod Deus ipse noscent suaeq; in ipse
extensiua Ly etiam nolit posse dari confessoem nullam et infir
mem ex defectu extensiuo attritionis ad ora vita q defuis quemiat
ex inuiolabili ad uerta aut ignora et sic modus sciam non caret p:
babile secundum ipsum Contritionem ipsorum debere intelligi
ratam Pr. Quando nil deest essentiale sacro tamen nullam
sacram quando aut illi defuo deest accidis sed pregsita tae informe
sed Confessio sacris si habeat attritionem ex motiuo supernat
etsi non extensam ad ora vita mortalia modo id minimum fiat
et adiungat ei rite absolu habet ora essentia ad rationem
sacri et accidis defuo illi tant deest Ex. Maur patet in pueri
adultorum q nulla de suscipit etsi ad eum accessus fiat cum
ansia mortalis pecatorum nolunta ipsa contractolum sine
attritione quam contes Dei cum fruit tangm defectum accidem
pregsitam ad baptismum adultorum pregunt Unde Suarez dicta an:
minit et docet reuiji baptismum nullum sine effectu tamen quod sacris
Nor Pr. Pt dari sic casus qd aliqs contisit duo peta mortalia
unum ebrietis et aliud pernicies unpiteat et unum de eog solo
attenta et alterum innumbiter oblium scatt in tali casu si absol:

ut cum Sacerdos ra lidam ent sastrum ga nl essiale dessem:
Cetur et tamen ent mpoeme qa unum peratum sine alio ce:
mitti mngt non remittit nó petum nisi attio de illo audat 2°
cum in casu posito desit Attio delint et effus Sacrts. 3° hij
simuler dari pt casus qd qsqam alterat de oibus pcis qas con:
fessus est et de oblis antequam tamen absolvat peccet mortali
sui et videt posse dari ra lide absolu Sed si casus posterior nó
est oblis tcedes aliquo oblis. Pr. 4° Conclu Ultras sequa:
tur quod multi poenitentes deberent ee valde solliti de repetendis
Confessuribus qa difficile eis constare pt an habuerint influente
dolorem ad effum Confessionis Sacrtis ansendum faciens aut nosse
pt Attionem ad valorem sufficientem Sor é quod habuerint aliqué
dolorem naturalem quo cognito non tenebuntur iterá confiteri sed suf:
fiet eis post absolonem validam sed informem illud tant addere
quod defuit ad effum vidt/ehq/ elicere Attionem magis extensa
sen vnlem de pcis Cintelle si nonn peratu morte post abso:
lonem informem datam non commitest alias Sor petum subse:
quens non potent in praedentis Sacrti colli sed vel de detexitari
perfecta Contitio vel Attio cum Sacto pma iterum suscepto
subiicendo Confesso Sor tant petum quod commissum est post abso:
lionem informem datam. Quod aut in Sacrti pma valide sassu:
pti tollant oia peta illi subiecta sublato obice seu dispositione

addita Soc exinde declaratur: qa Sacram ab Ecclesia susceptam non é sine suo effectu Et si statim non potuit habere effectum qd positum obuem habebit illum eo sublato.

DUCO 6° Probabilem puto sentam quae negat dari Confessionem nataldam et mortalem Ita tenet docuisse S. Th in 4° d. 23. a 4. d. 2. Unde bene notat Vasqz atanz quod S. D. suam opinionem reuocauerit quam prius docuerat loco Contrionis qa dentia alato ubi ex ita hoc Confessio pt ée valida in eo q non é antitus qa pt peta sua Sacerdoti manifestare et claribus culpa habere et quamuis tne non pengiat absolutionis fructum tamen recedente furione pape impetrat sunt et é in aliis Sacris Unde non teneri iterare Confessionem q fuerat ante sed tenet postmodo furionem sua ante Ait S. Th. Hinc colligo quod qui se dederint occasionem Sor suo dubitano et aliqlg alius Sacris q sine ulla Contrione aut certe cum furione naturam ée Confessionem consuerunt. Posteriori ab loco qi ponit sibi dare quaestionem 2m Videt quod forma Sacri extremae Unctionis debeat ée indicatoria non deprecatoria qa alia quoq Sacra talem habent. Et Dt Non ée sanitatem rationem dat his verbis q a Sa Sacram non habet aliquem effectum q rem ex operione Ministri consequatur ibus qua sunt de essia Sacri ite peractis sunt Character in Spmo et Confirme et Transubstio in Eucha et remissio pcti in pnia existente Contrione qua é de essia Sacri pnia. Quae verba paulo post

expendemus. Pro eaq sententia è Sanch. m t° d. 17. q. 1. a 3. d° 2°
Maur ibidem q. 9. Medina ibidem Codice de pnia tract. 2. q. 20. Ador.
q. 5. de Confessione et Canonista ut refert Pr Lugo V. Confessio 1°
§. 26. Item et RR. Toli. Vasqz. q. 92. a. 2. dsp. unica Bramia
q. 9. Supp. a. 1. q. unico Comrg §. 4. d. 11. Pr I°. Nulla attritio sufficit
ad ualorem Sacri Poenitentiae quae non sufficiat ad effectum eius Et
quidquid è ualidum sacrum pnia et est formalem sine cum suo
effectu. Ant Pr ex Trid. sess. 14. c. 3. Unde sic colligit quod
Contritio de peccato saltem sit mata et pars Sacri Poenitentiae quatenus ad
peccati remissionem requiritur. Sic ergo Coniunctum. Sunt autem
quasi mata Suis Sacri ipsi pnitentis actus nempe Contritio Confessio
et Satisfactio q quatenus in pnitente ad integritatem Sacri ad plenaq
et perfectam peccatorum remissionem ex Dei institutione requiruntur
sic rone partes pnia dicuntur Et. Nro Quandocunq talis Contritio
deest quae ad remissionem pcti in Sacro requiritur deest et pars
Sacri pnia aliqua et inualidum erit Sacrum defuente ex es-
sentiali parte Sacrum ualere non pt. Dices Verum qd
è eunq dolorem quoad substam requiri ad ualorem q et ad effectum
idest ut sit ex motivis supnaturalibus tamen eunq quoad ronem
eundem seu extensiorem Ro Respondet diu gratis: qa licet Ordo
Pnis possent ita statuere quod tamen ita fecerint non è unde col-
ligitur Nam magnum Coniunctum nullus contra stat Contritionem ut è

pars à Contore ut é dispo sed potus dicit eang Contiorem oio in Sa:
bere partis et disponis: cajete ex 4 ut indicaret quabis Contio quam
dixit c. 3. é partem regrati ad reuijenq gram in Sacto destinat Con:
tritiorem in perfectam et imperfam priorem si Sanctate formet in sare
Srem extra Sacrum assumit posteriorem nó adét attritionem si altem
peccati excludat intra Sacrum in sare neq aliquem indicium ex Conc
Sabeni pt quod de personi bqual Attrione dum multillam é disposem
quam bqueret de illa dum assignauit eam partem 2.° Pr. Concto
Quando nté ad Sbent oia quæ sunt de essia Sacti pnia anseqt effus
ex opere Ministri adét remissio pcti sed dispo aliis nn é qdpa
ad essiam Sacti pnia spectans Et illa non regit ad effum ex opere
Ministri subsequentem Et gratis adiuenta é dispo aliis nn ad essiam
Sacti sed ad effum eius Gregorta. 3.° Pr. ex verbis S. Thé ibis. Sta se
Sbet effus Sii adét remissio pcti sunti se Sabet Character in bpmo
et Confirmone aut Transsubstaó in Euc Sara Sed si effus anseqnt
positis tant essialibus ut ex Sse docet S. D. et clarum é ex dictis ibi
Et et Sii effus adét remissio pcti anseqet ex posité tant essialem
sed nn pt é validam Sacrtum pnia nisi pstis sint oia essalia at
ubi pstis sunt oia essialia ibi semp é coniunctus effus adét remissio
pcti Et valor Sacti Pnia semp cum remissione peccati coniungit
3.° Pr. Sacrtum Pnia institutum é ad instar iudicii à Chto D.° Sed
naa Iudicii non postulat ut qs dignam absolutionem à Iudice re ápat

nisi ut eam sua gerat cum ordinis quos gerent ad essam Fidei Et
in Soc Sancto erit eadem ratio. Nam licet fatear ab qua penitentia quidem
Sancti Regni quos quidem ut sic non degerunt tamen Soc exposite Sabeng
declaratum a Concilio ac Pontifibus: Sanc: nos singulantem quoda:
ha regnat dispo ad offum Sancti Pnia quam essam non e unde colligi:
mus. Ad 3es Est unde allegat quia idem alia Sancta ee ne lbu
et mysteria effectu dispositis ut baptismum Confirmem R.o Magna ee dis:
paritem qa dispones pro aliis Sanctis multo sunt essia ipsa Sancta et sic
ita e dispo quod ptes essiales et ueo S. Ds. ut indum remissorem
peccati cum e Sanate et amoveant non cum gra ex ui baptismi rece:
pta qa sunt Sanates ex opere tant essialem in baptmo quant ita
et remisso peti in pma 4.o Pr Solvere argtum pcedenti
Contra allatum ac 1.m R.o rego mem qa ad ualem Sancti debet
attio essialis extendi ad ora peta salt gmie quo potest ar seqt
effus id et remisso petorum de gbem eius dio Confessuz in neu:
tro casu ee ualidam In 1.o quidem ex eo: qa attio non extendit
salt mediate ad ora peta In 2.o uo qa nomi petum induit no:
nam obligonem Confessuz et attionis. Ad 4.m R.o Non debere
pres ado ee solutos de repetendis Confessibus ut dat Ses oppta
sentis sequant Ex eo ex quod abqs non sit certy de ualore Sancti
Pnia non sequt quod debeat iterum aty iterum confiteri sed ut ad
oi obligone peccata ea sacrus confitendi exuset sufficit quod potest

ons probabiliter sibi persuadere quod ea fuerint confessus, cum quod sibi
ipse pt persuadere quang moralem diligentiam adhibuit in usurpando ea:
examen: sicuti ex dum concurrit debet moralit persuadere se teneatur
quod sit in statu Gra alias indigne accederet si tamen potuisset in illa sua
existimatione fallatur quamdiu sincere agunt et defectum non adverterunt ex:
cusant à repetenda Confessione et omnem petitam remissam consequuntur
per eam Confessionem debito modo factam. Illud quod addit fautus
ons pt vaire se habuisse dolorem sufficientem ad naturam Sacri Pnia
quam ad effectum nesciunt de facultatem sat perfecto si possum non
cum magna difficultate cognoscere adversari dicunt esse sufficientem
de uno aut altero peto cur non potero eadem facultate cognoscere
de omnibus Ter quia et in alter n. g. sigs ex eadem deducat Doleo de
omnibus meis peccatis quia offendi Deum ut autem Gra: diffa est alia
Sacra à Pnia in hoc passu cum induata é sufficiens. Ex dictis INFERO
sicuti confessio nunquam é informis ex defectu Contritionis si é valida et
ex ui oblivionis petitorum aut ignorantia si illa fuerit inculpabilis non pt
dici informis sed vera fructuosa Dixi (inculpabilis) qa si illa oblivio
aut ignorantia fuerit culpabilis mortalit nullum é sacramentum (quamvis
opposita sentiant abq cum Caiet° in Summa v. Confessio N° 10 dicendo
in tali casu é validam Confessionem sed informem) verum ut ergo
Vasq. si hoc semel concedat quod ignorantia aut oblivio culpabilis
mortalit non faciat invalidum Sacramentum Pnia et sigs ex industria

Soo faceret valde anxiaretq eumq ex é raõ pectum celare aliquod
mortale ex ignoria crassa quod ex industria q ex ex ignoria crassa anxi:
tetq ex industria omittit deliganter nemo tamen dicet ex industria omit:
tentem sine caõ rationabili pectum mortale valde absolui. Nec ex hoc
anxiari faciens Conscias ortium quod ex sua culpa commissum é qd
minum si emendari debet quando tamen ingt idem Vasqz non an:
stat nobis probabile et considerata ratione de hac negligia mortali ab obli
nn debemus putare más Confessões nra fuisse integras et sufficientes.
DICES Qd de illo dicunq é q ex ignoria culpabili ne let scienter
fecit aliquas sacrilegas Confessões et post in aliis Confessionibus sabu:
cit ignoram inuincibilem illius sacrilegii commissi si ueniat illi in
mentem Confessio sacrilega teneatur ne repetere oés Confessões an nõ
satis ent enarrare sacrilegia Rº Non teneri és sed tant sacrilegia
idq non q recta quasi a illis pétis nra fuerit absoluta in seq bus con:
fessionibus ex ignoria invincibili facta sed qa non i debet sup
illa directa absolõ sed tant indirecta aequiq sabiceredebet et
teneat illa directa absolui Qd nõ sit ignoria invincibilis qd uinci
bilis 1. 2d examinat Dius sa bent q intellá suus instá Ad
ignoram invincibilem sequi notitia prima aut dubitaorem qd nati:
ralit se offerat circa rem illam qd apparere pt pectum mortale
aty ita si petor non examinat ex illa notitia prima pch gran:
tatem qd uerl in illoe peccare dicit ex ignoria invincibili Quidi

non offerat alla cogitatio prima aut dubitatio illa de illaze in qua erat
ignorat dr inuinabilis Et Sotinqt Vasqz diligenter notanq é in oi ogis
mone ne repetant Confessões quæ erant bona fide seu ex ignora inuin:
abili facte sed tant illa quæ mala fide seu ex ignora inuin. Dl:
Ces 2° De illo ná qd dicenq é q fuit Confession inualide id é sine
illo dolore ex ignora inuin et uenit ad Confessionem immediate p alia
Confessoe agscens suum errorem satis nolli ent dicere Pater Mea Con:
fessio fuit inualida ex defectu doloris prouenienz ex negligentia obli:
ac proprij Sacerdotem confiteor tum illa oia pta quæ tibi ante dicte
confessus sum. R° Si confessus ita é absolutus peccatorum ejus ut nulla
ratione statui eius peccaminosi mente retineat teneret confiteri illa
si aut memor illius status et si non maneret dicta omnia nostra peca:
tora eius satis eét ita confiteri ut indicat in Instanta: qa et in ipsa
Confessoe q inualide peragitur antequam ons absoluat qd sit si differatur
absolutio in aliam diem non manet apud Confessorem dicta nostra peca:
torum sed tant nostra status peccaminosi ut inde imponatur
pnia et det absolo. Posset Sustatim inqri de secreto Confessoris
sed id commodius d. p. dispis examinabimq.

QVAESTIO • VII •

Quali precepto et quando obligemur ad Confessionem Sacrtalem Faciendam

eadem ratione de difficultas examinari solet quia illa de Contractu ut sub se gerit alter de Confessione ex iure Dei dicenda est alter ex Iure Ecclesiastico omnes aut nauis quibus quibus similiter de Contractu et de confessione procedunt.

DUBIO 1° Probabilissima est omnium sententia asseverans neminem obligari tantummodo per se praecepto Dei ad Confessionem in articulo seu periculo mortis fuerunt. Ita S. Th. in 4to d. 17 q. 3. a. 1. ql. 4 Scot. ibi q. unica n. et si dicas. Gabriel ibi q. 1. Durand q. 10. Rich. a. 3. q. 6. Palud. q. 2. a. 5. Corning d. 5 dub. 2. Corel. ultima nate potest putabeant doctrinam huic aptam probabilem. Hic ipsum ensenter dicunt ii qui asseuerant et ipsam Contractum nisi in articulo mortis ex iure Praecepti Dei per se obligare. Sed tenet Vasq. q. 90. a. 3. quaestiones. an statim a nemo alio type anfiteneamur Ré. De confessione ex Praecepto Dei eodem modo dicuntur. Sed et sunt de Contractu Ita q. 86. a. 2. d. 6 circa finem docet non obligari nos per se ad Contractum nisi in art° aut periculo mortis E. Th. Corel. Quasi ad Confessionem obligaret pietas per se ex iure Praecepti Dei C. Ita quam in periculo mortis nel obligaret statim postquam adnerit se peccasse nel saltem diebus festis et dominicis nel singulis annis nel quando periculum est obliuionis pitti nel denique aliquos in uita ad unum omnium Sentum existimoren Sed de nra urgent: si ez in his casibus obligaio per se nra mdant ad Contractum neq ad Confessionem induet

DUBIO 4° Per audens nel in uno casu nel in duobus ad

sumus obligamur Deo dio ad Confessionem Sacramentalem faciendam extra periculum mortis. Ig casus é si quis prudenter æstimet non posse se absque cultrae secatum aut tentonem graveem superare nisi ad dicta Confessione teneatur eam adhibere: qa ex obligone conservandi proprium obligamur sumendi medium Et si prudenter æstimet Confessio ée dio medium necessarium ad evitandum quodcumque peccatum teneatur tenebit etiam peccatum assumere qa tamen nulgus ninunquam sane obligonem inviolabiliter ignorat velo ab illa per huiusmodi ignoranciam excusari pt. Ig casus affert a Suarez d. 36. sect. 3. q alios pro secutat quando accidendi é ad Sacramentum Sacramentum Salutis peccatum mortale tum ex non sabis é peccatum antea sed si habeat Sacerdotem obligat ex Decreto dio anfiteri Pt id ex eo qa Concil sess. 13. c. 7 sic loqtur Nullas sibi arcanus peci mortis quamvis sibi antiquis videat abq Omissa Confessione sacrae ad sacram Eucharistiam accedere debet. Can. uo 11. aliat sematurat tos q antium docere nellet Unde Caiet docta sup q. 80 nullo pbtur defendi pt diuenis. Confessionem Omittere ante Comoreem ée tant consilii non ño Decepti Verum Coninq. suo eanq q. 80 a. 4. d. 1° putat pbtus Decretum à Conc. declaratum de Confessione Omittenda Sacro Eucha non ée Divum sed Apostolicum: qa inqt Concil ita ubi loqtur Comicare ustenti revocanq é in memoria eius (Ecclum intellit) Decret 1. Cor. 11. Putet aut Sess. Sono Eulastica aut consecrado: declarat eam pbonem necessariam esse Confessionem Et. Vrag sentia tam Suarii qua Coninq. é pbtis

licet suami gallor et Comng faute solui pt argm exuerbis antecedbg
s. Pauli Ego enim accepi a Dno quod et tradidi vobis Et ideo dixi
intro Concilium vel ung casus é q audés vel duplex ad confitendé
obligari ex iure dno Sed difficilis cura huiusmodi casu ex professo exami:
natur in Mdá de Eucharistia. Dico 2m et Soc gloriter sustinei
pt quod audés ad alia Sacta pt baptismum debeat ee Confessor
ex iure dno omittere an satisfit si audens assumet pbabile se
ee contritum. Ro enigma aut pene nulla id videt habere difficm
qa cum Tridm tanqm peculiare Sacramentum circa Sacrtum Eucha
Soc ipso indicat in aliis id non obligari ac ideo contrio DD sentiunt
precipum illue de Confessoe in ordine tant ad Comunione ita ero opti:
mum tamen ut ingt Soto in 4o d. 18. q. 1. a. 4 conclo 6. et aliis
Sacrtis Confessor omittere long consulenq é Et meito qa faciliu
et melius Como sed opponit per Sacrtum Pnia ad alia Sacta
recipienda: difficilius id q contrionem perfectam quá debet in se om
pleri pt excitare si Sacrtum pnia non expectet audens ad alia
Sacrta ne sacrilege ea recipiat.

Dico 3o Inte Eulasticis ad Confessionem faciendq obligamur,
singulis annis, si nobis sumq conscii intra illu annu aliquis
peti mortis. Hac Conclo é definita in Tridno sess. 14. c. 5. et can 8. ana:
thematizat docta opta contrq eam DD sequunq et non tam pte
indiget quam pois explicare. Dixi 1o Sue Eulasticis singulis

annis obligorem ee ad confitenda peta qa neq ius dum ullum exstat neq
Lgem ut singulis annis confteamur Et talis obligo é mere Eula
unde posset Pontex in hoc Precepto annua Confessois dispensare in x bi
inquit DD. pt suffens cáa occurrere qua Mam in tali dispensone
a peccato excusarett: confessio ex utilissimum medium est ut peta
in posterum intentis et cuta digna Snt Chano instituat: Sine et ipse
Pontex obligat precepto Confessois annua non quidem in coactiua sed
directiua id est non quasi sagrem habeat in Eula q eum pstt mio:
lonem talis Precepti punire possit sed vel pstt scandalum vitandum
vel pstt agtem naalem aut decentiam inx Mam Suis regulam
Legem imponere nemo debet quam ipse neglgit observare. Et altam
Patere legem quam tu ipse tolens: Deinq Mam. Digna cox é maie:
state regnantis Legibus alligatum se Primipem confitei: Sine gra:
uis pt peccare Pontex et quinq alius pest q seu in lege dispsat
quam si cum sibi subiecto in ea dispensaret. qa et in subditis
non é tant periculum scandali et Prelaty faute pt delinquere Si
simul ant ius nad in quo subditos cont ius Humani delinquit
Dixi 2° Si nos bis intra annu conscii sumus peti mortis: qa Precept
hoc non cadit sub pta veniata vel ob hanc rationem qa Precept
dium non obligant Snes nisi ad Confessiem peccatorum mortalium
ut induat Trinq et comis Solorum consensus sed Precepto Eula
conformant se in hac casu Precepto dno ut idem Concilium declarat dns

sess. 14 c. 5. ant. Secretos Confessarios non ed. ment. Sanan. à Pbro
in Conc. Later. congregatis sed sup. illud quod iure div. ed. necessariam
intellexit nonum Pregtum posunt salt. semel in anno ad Sacrum
Pnis. accedere quod adhuc effamur et cum anat. Semate exprimit c.
8. Et Bills Potuit Eula quge Confessoem singulis annis ex
iis q. tant. uemaha peta. Saberent Et hoc fausse eam existimang
e Et mn. regnq. petum male ut gs. intra annum ad Confess. obligat
Rt. Sotq. in 4. d. 18. q. 1. a. 3. rego ants. rorem dat: qa Eula nó
pt. Pregto suo innovare maam Sacramn. ex iure div. instituta sed
ex iure div. mn. debet subri. à recesso mi. maa peti. mutabis Et
eber. ex iure Eulo. Rnt. alii 4° cum Caet. 1. q. opusculi et
aliis plurimis quos atat et segt. Vasqz. q. 90. a. 2. d. 2. concedo abso-
lute ants. et rego ansam qa à posse ad factum non valet argtari
Vrang. Sane Rnsionem videt mihi bene convaluisse Suar. d. 22. sect. 8
Sac. distone: autem obligaó Eula cadere sup. specieoem actum et
numerum id est ut Confessio oiam veniam exigat distincta tá:
quam maa Pregscta Sancti aut caderet sup. exercitú sus. agendi
Sacrum Si 1° intellatq. modo 1a Rnsio venissa est iuxta rationem
Sóti Si 2° 2a Rnsio à vero non é aliena si bene aprehendatur: licet
Eula potuerit aliqua ratione obligare ad Confessiz veniaha non tent. in
hoc in annua confessoe qa illa confirmant se Pcepto div. in Sac. re:
quod nó potuerit aliquó obligare ad Confessiz veniaha Sacer. ex co

ondetur

oritur: qa de facto obligant Religiosos S. Benedicti ut illi singulis
mensibus confiteantur. Habetur in Clement.ª de Regularib. Ne in agro
Dnico. In Trig.º et seq.ibus 25 Quæst. Quis aliis sugiunbus monasteriorum
Sanctimonialium ut in Capitulis earum admoneant Sanctimoniales ut
saltem semel singulis mensibus Confessionem peccatorum faciant et suæ
sanctæ Eucharistiæ suscipiant. Et sane obligorem succ a Clemte
V. succ a Trig.º inducta supponere actum mortale aliqui quinq Religiosi
uiunt sine peccato mortali non agat sac lege. Sed hæc Prsio contra ri-
rem a Matanum legum-prus ex fuit Sic interabus Quæsto mensrua Confessi-
onis ut sanctitate pecuniariter monasteria reformentur quæ aut esset
reformatio fere singulis mensibus multia ad Confessiones magna pons
est hæc relaxatio. Quare uenior et Prsio quod Clementina citata
Quæritur Religiosis confessio mensrua obsolet id est desitant habe-
ant peccata uenialia extirpabo ex frequentis confessionis uenialium et ef-
fectus Religiosi uiuunt et a peccatis mortalibus perseuantur. Patrat
id magis. Et seqq.iam obligare nolo ut confessionem faciat de
peccatis uenialibus singulis mensibus Et et ad eam faciendam obligari
pt ex lege Ecclia aut consuetudine Religiosi Constitue Pie ex Con-
fessione et de uenialibus et actu interiori singulari neq pt Sacrifi-
cium mdi Sacrificium sed tant exercitium tabis actu uidet usq Sa-
cramentum pt ui debet supponi mdi suffens qualis et peccatum
uenialis. Dicis 2º Si ex Gis Sinibus pro Religiosis fuis

collegiatas obligoem ée ad uemiáta quare non collegiatus dendo ádo
Sacramis saltem semel in anno. R.º qa eis obligans ées Praeceptis
ad confessum annuá expresse ponit en Cap. Omis utrusq sexus quod
singuli teneantur semel in anno sua peccata singula confiteri: ista
uó particula (singula) nuá amem intelligoem respicit peta mortá
sunt et peccatum diuum ad eas tantum extendit at uó Ons obligans religiosos
non restringit Confessionem ad singula peta sed tantum modo Cupeta absolute
ut Confessio fiat semel in mense ad é in ói eventu modo Sabbatum
mão suffens DUBS 3.º Quale peccatum é in Religiosis omittere
si Regulam Confessíó R.º Peccatum attinet ad sanctimonales de qbus
agit Trid. videt casum peccare mortáter qa non tá videt Regulam
eis quoddam impositum Confessois ministrua quam pons e exor:
tationem quanq ad Sor conuentant undecumq; uhtq Conel.m Sor sedo
admoneant sanctimoles: at uó qui conuersit Religiosos S. Benedicti
ponto ée peccatum mortale qa ictus uerè ripit confessio ministrua Dn:
ee non placet dictis Cam dicentis quod Religiosus tales religiosus
si habeat peccata mortalia in hoc illum mensem obligabitur
illa confiteri sub mortali si uó tant habeat uemialia sub uem:
ali tant obligabitur qa imgt non confiteri uemialia non é grauis
mão peccati. Non placet ngm qa ut imgt Vasqz Concl. obli:
gão non é pensanda ex uemialibus qua confitemur sed ex ipsa Con:
fessione sea sacrato quod in se magni momenti est qa grán et uiles

confert sive ex subiectione mortalium sive venialium licet diversimodè. Declarat id Sicuti parvi momenti è sumere parum potus aut cibi verum post hanc modicam sumptionem accedere ad Eucharam est grave peccatum quod prohibetur in è sacra illa nocte cibi aut potus sed ipsa sumptio Eucharistiæ post cibum et modicum sit et quamvis venialia peccata parvi momenti sint tamen ea confiteri magni momenti momentè ac consequ grave peccatum omittere ita Regulam Confessuri Sacralem. DICES 4° Si Religiosi obligarentur vel Voto Ponfio vel ex regula sua certa peccata venialia confiteri tenerentur subjecto mortali ouà agere en non. R° Non teneri ad ouà sub mortali sed satis est quod aliqua subiciat ad absolem fructuosè susipienq qa non indicat magni momenti ista omissio sicuti indicat omissio simplex Confessoris.

DICO 4° Quamvis qa sit consuetudo et omnà Confessurè facere pro Pascate tamen Regulam Calà ad Confessurè pse obligans alio atq alio tpe intra illum annum implere potest. Hac Conclo fatle decla: cat 1° ex c. cto Omnis utriusq sexus ubi Regit utrqq semel saltem in anno sua peccata fideliter proprio Sacerdoti confiteatur cum postea subdit. Sed in Pascate ad minus teneat Eucharam sumere. Ex qbus ulterius colligit ab Eucharà derivatum tantummodo tempus pro Eucharà assignari idèt Pascate pro Confessoè verò non. Quare non placet illa sentà quam alij tribuunt S. Tha qua asseverat Calam ad Confessionem tant obligare semel in anno ratione Eucharà. Non placet in:

quamqa nullum iam est Calasium Regium Confessoris seuns se
sed tant Eul Sarā. Neq ad hoc opus fuit obligare ut tant ante Eucha
omittat Confessio qa ad hoc ipsum obligauit ius diuinum aut Ec.
possibilium iux ātata uerba S. Pauli. Protestant sepsa Sons etc.
Declarat 4.° Concilio qa q uidet fabrā et non possit ois ce Pasc sacrifici
tenet Quemlibet tempus ut amtes docent DD. atq Conoēs non tenet
quemlibet iux dotrā eorum Ex hinc apparet quod Confessio p se non obli:
get p Pasc sate sicut Conuenio obligat. Bullas Sixtus IV. in
sua Extrauag. uidet indicare quod p Pasc sate teneant oēs p pio
Sacerdoti confiteri etaen Cōfl Quod et ipsi mendicantes desistant
Dicere quod Parochiani non sint obligati salt in Pasc sate p pio con:
fiteri Sacerdoti: qa de uire tenet Parochianus salt in Pasc sate pro:
pio confiteri sacerdoti quasi diuerst. Alis tribus pnt quidem confiteri
alis Sacerdotibus sed in Pasc sate p pio Sacerdoti. Simlr Tridentinum
sess. 14. c. 5. dicit Vnde iam in uniuersa Eccla cum ingenti animarum
fructu observat mos ille salutaris confiteri sacro illo et
maxē accepta dicti tpe Quadragesimae quem morem Sac sancta Syno:
dus maxē probat etamplectit tanqm pium et merito retinenq. R.°
Inutata extrauag. Portem non aliud uoluisse quam p libere ne doc
in uulgus spargatur sed dicit quod Parochiani non obligentur
ad Confessionem in Pasc sate coram p pio Sacerdote faciendam
non quod illud sit temp, uno ratione sui Ordinum Confessum sed ratione
B

mutationis

munionis cui ec bet omitti Confessio q d aut per proprium Sacerdotem
intelligit infra dictum Concilium nó ad tant scare instituit antea Sd:
cetios quod mos ille in quadragma cumpiendi cerneri debeat sed
quod secunq se rone Confessaes eo tpe obliget Sa non dicit Concilm
Quo ergo ad Confessiuz per accdes obligamur dernate adet rone
Comonis per se ueo obligaó non cadit in altum diem dernate sed
in annum tant integrum in quo sit liberum quaunq die ceptam
Sa adimplere. In Sactant é difficls. a qua die debet computari
annus quoad initium et finem suius obligaonis. Alq computant
annum à die qua qs peccauit mortaliter ut adet non differat Confes-
sio nisi ad diem eunq anm sequentis Alii a Confessoe ad Confessiuz
Alii a Quadragma ad quadragmam Alii a Januario ad Decembe
inclusue Alii à Pasc Sate ad Pasc Sa uel ab octaua Pasc Sa ad
aliam octauam anni sequentis. Puto duas primas sentias minus
habere probabilitatis qa difficile é dicere simpliciter notare diem qua
qs peccauit aut Confessiuz fecit Etqa nullum fundam habent
in iure aut consuetudine: tres ueró ultimae sunt ualde probes. A
quadragma quae ad quadragmam qa adet illi multum fauere Dicq
citum supra sicq computat diaesq annum a Januario nó ad De-
cembrem qa annus uniter sic usurpatur et ita fiunt computum
Pasqz. A Pasc Sate nó ad Pasc Sa uel ab octaua Pasc Satis
ad aliam octauam: qa anng: qa anng at ingt Sa V. Confessio Nro

t. tamen computat ex consuetudine Curiæ omnia Juris interpretes
quæ ultima opinio videt esse omnino effaxe ad getandi arsuas. Di:
Ccs 4° Si Reptum Confessoris per accidens tant obligat non omnes
in Paschate sequeretur quod homines qui tant amicant in Pasc. Sate
et non fitent non satisfaciant Precepto Confessionis quod se quod è absur:
dum. R° nego sequam qa cum hbeum sit quoniam tpe hoc Precept
per se ad Confessionem obligans semel in anno Pntenti ex edine
cur et non erit hbeum et Paschate illud explere in tali en
casu et per se et per accidens obligabit ad Confessionem faciendam. Pense
qa ut supponit omisit illam intra totum annum: per accidens aeò
qa cum ad Comoriem tum obligeth per accidens et a Confessione ex:
cusabit. Dicc 5° Si qs non eet confessus intra integrum
annum vel qa non posset vel qa nollet teneretur ne quidem
mum in tio anni sequentis confiteri nene? R° Teneri qa Precept
Confessionis semel certo tempori non è allegatum ita et eiusdem
obligatio non videt certo tpe expirare Hoceth pnu è illoni Pre:
ceptum quæ ad certum tempus allegata sunt Quare semel dum Pri:
pitur alicui ut debitum alicui restituat intra hoc tempus non ideo
erit liber à solutione si illud non solvat sed obligatio illa magis ad:
sue invalesit: ita dum Pcipitur nobis ut semel intra annum con:
fiteamur terminus anni non ponitur ut cius Precepti in eo finiat
sed ut sine peccato nemo possit eius impletionem ulteriis differe

unde teneatur ad hue 2° intra hunc annum confiteri qa confessionem
quam fecit ratione precedentis anni fecit. Addunt tamen Sic DD.
si Confessio hoc anno sequenti sit maturè facta nam si minis tardè
fuerit expedita ut v.g. ultra medium annum non videt moraliter du-
ismodi Confessio posse retrahi ad annum precedentem ac inde nō
obligabit casu sic posito amplius intra illum annū confiteri.
Quaest 4° Omisit qspiam ex ignorā invincibili pctum mortale
in Confessione annua teneatur ne postqm adhibit statim illud confi-
teri an verò posset idem differre ad aliam Confessionem annuā. R°
non teneri nisi in sequenti annua Confessione Ratio è qa Eccla non obligat
ad Confessionem peccatorum nisi quæ intra illum annum memoriæ
occurrerunt omissa diligentia inquisitione. Sed in casu posito non
occurrebat poenitenti pctum omissa diligentia inqsitione nisi anno sequ-
ti Ergo illud pctum non spectat ad precedentis anni Confessionem sed
ad sequentis ac per ansens differri pt ad Confessionem ex precepto
sequenti anno faciendam

QUAESTIO • VIII •

Quali satisfactione possit homo Deo exoluere pœnam temporalem in hac vita extra Sacramentum Pœnitentiæ pcisis Indulgentiis

Suppono Satisfactionem quam pstare Deo peccator tenetur ee
exoluem aliam pro ulla sua illa sit mortalis sive venialis

aliam pro poena tam aeterna quam temp. De satisfac. p culpa et pena
aeterna agere spectat ad naam de Fide ubi ingnit. Ing. una creatura
potient satisfacere perfecte p peto suo omnis suae alterio. De satisfac.
e p poena temp. sic est omnis agendi modus quae cum exclu
potest tum et opa aliqua honesta extra usum Sacri poenae
suscepta cum mta usum eius a Sacerdote imposita tum et ex
thesauro Ecclesiae et denq per poenas Purgatorii in altera vita
inco Sic varietas satisfactionis p poena temporali explicanda e sensu
e quomis p posita est sic Ingushibet ope honesto surrali exaluat
poena tpalis peto remisso debita quod homo liberae exercet aut
sustinet extra usum Sacri Poenae: anno ad hoc Deegnt opus
poenale seu laboriosum.

DICO 1. Pt homo per bona opa ita satisfacere Deo ut ex ui
illius satfacnis consequat remissionem poenae poenae tpalis Ha de
fendunt oes Cat. Solliant Haeretici apud Bellarm. lib 4. de Pna
Definit in Trid. sess. 14. c. 8. et 9. et can. 9. anathematizantur
Haeretici antinum docentes Pr. Ordo stripina 1. Pnae, d
16. dr Misericordia et veritate redimitur iniqtas. Dan. c 4
Propheta ingit Regi Eleemosynis peta redime. Ex quo arguo
Redimere peta e Deo satisfacere pro ii poenas aliquas minati
sed Sacra Scriptura suadent redemptionem peccatorum Ergo et satisfactionem
Rt Calvin. Non aliud Regi suadere verba Danielis quam

restitutionem bonorum alienorum. Sed contra é. Qa Daniel verbis citatis
consilium dat Regi ut poenas eumq; imminentes redimat per opera
misericordiae in pauperes quas poenas per suam superbiam sustinere
debuit ut v. 22. idem declarat dns Eructent te a sinibus et
donet tibi quod dnetur excelsus sup omne regnum hominum et cui cumq; vo:
luerit det illud atq; duet redimere poenas imminentes Regi eé
restituere aeq sita iniuste per fletu S. Daniel non ad eleemosynam
pro peccatis suis Sortari debuisset Regem sed ad restitutionem ac pri
vatorum illorum verborum Eleemosynis peccata sua redimere duere debuisset
Restitue iniuste ablata. Stulta igit é Ansio Calvini. Ita et
David satisfaciens Deo per fletu Psal 6. dicit Lavabo singu:
las noctes lectum meum lacrymis stratum meum rigabo et Psal.
101. Qa cinerem tanqm panem manducabam. S. Paulus et Litorum
26. dicit Iudaeis et gentibus annuntiabam ut poenitentiam agerent et
converterent ad Deum digna poenitentiae opera facientes. 1. Cor. 11. Si nos
metipsos diiudicaremus non utiq iudicaremur id é ut explicat Au:
gustinus in Enchiridio c. 66. Si nos ipsos punirent non puniremur a
Deo. Vide subdit S. Paulus Dum iudicamur aut a Dno com:
primur ut non cum hoc mundo damnemur. S. Chrysost. et sup
sacra verba Evangelii Hom. 42. in Matth. ita loqtur Iudex Paulum di:
centem: quoniam si nos ipsos diiudicaremus non utiq etc. Et quoma
modo inges a meipso vacuum vivendi et supplicium exigam. Lar:

gos lacrymarum effunde fluvios ingentes ampoulibus gemitus redde
sumptuosis laboribus ac vigiliis corpus afflige et 2. Cor. 1. Paulo
longe antiquiores estis sed quia antiquiores estis ad gratiam (quam pa-
tratam exponens subdit. Que sor ipsum secum Deum arbitrari
nos quantam in nobis operatur solicitudinem etc. sed in dictam
Deus est ultorem et expurgorem pœnæ seu satisfactorem. Instat Cal-
vinus Nomen hoc satisfactionis non reperitur in Scriptura Et non è usurpatum
R° Nego antecedens nec enim nomen Trinitatis invenietur in tota Scriptura
Calvinus tamen illud cum aliis Sacramentis usurpat. Rdebis
Ideo usurpari nomen Trinitatis quia res ipsa è in Scriptura è ita Pontifex
è hoc nomen usurpatum sed satisfactionis nomen et recens videtur
adinventum et res ipsa non reperitur in Scriptura Et. Sed contra è Licet
ex Sectariis hoc dicant quod sit recens adinventum satisfactionis
nomen tamen ex magna imperitia hoc dicunt ut Bellarm. ultis
ostendit Ambrosii et Augustini dictis brevissime falsitas impietatis dari
apertur Prur ex ad Vrg. Lapsam c. 8. sic loquitur Grande scelus
gradem habet necessariam satisfactorem. Posterior c. 70 Enchiridii
Nemmen ex dedit Caramentum penandi quamvis miseratio deleat
iam facta peccata si non satisfactio anima negligatur Quod ubi
satisfactio reposita in Scriptura negatur patebit ex libris allatis Scriptura Ar-
tabis. Si homo satisfaceret pœnis suis sequeret quod ect aliqua
ex parte suus redemptor quod repugnat opposito Christi redemptori

R.º Nil é inconveniens Deum ex gra Christi ée suipsum quoad poenas temporales redemptorem iuxta Doctrinam Damel. expositam: regio offert plenissima Christi satisfactionem qua ut inquunt Doctores licet fuerint plena quoad sufficientiam non tamen quoad efficaciam: qa in tanto éeffax in quantum illa nobis applicatur aut per Sacrta aut per opa satisfactoria à nobis in gra Dei existentibus exercita qua etiam satisfacendi habent de condigno. Neq tamen p hoc obscuratur satisfactio Christi ut volunt Sacretini sed potius illustratur dum dependenter a illa opa mta suo gradu sunt satisfactoria.

DICO 4.º Q.º Homo satisfacere in gra existens p aliqs poenis temporalibus de condigno. Est contra Medaelem Bannum C. de In: dulgentiis c. ultimo asseverantem opa mta non ée satisforia ée tm quasi condones quasq necessas ad assegdam poenam remittendam ad quamum sententiam applicat nobis satisfactio Chri. Fundat mta Concilio cum in S. Tha in 4. d. 15. q. 1. a. 2. qla. 1. cum in Trid.º Concilio Concilio: nam ibi definit nos posse p poenis temporalibus satisfacere p poena ad aeterna non. qa sde nobis cum culpa mortali dimittitur gratis sed Concil.m non ét intelligi nisi de satisfactione de condigno qa pro poena aeterna aut culpa mortali et nos posse satisfacere de congruo cum tem condicit E.º Confirmat Concilio. Possum mereri de condigno vitam aeterna E.º qa si opa mta habent opera: rem ad mereri de condigno id quod é maius et habebunt ad nos

plus aut é merei vitam æternã quam remissionem pœnæ Talis Dixi 1°
(in grã exens) qa Simo ext grãm exens sunt non pt merei de condigno vita
nei satisfacere inx illue 1 Cor. 13. Si tradidero omes facultates meas in cibos
pauperum etc. charitatem aut non habuero nihil mihi prodest Et Trident
Sess. 14. c. 8. dicit Neq ũo ita mã satisfaõ é ut non sit ppr charitatem Deum in
quo vivimus in quo meremur vbi illa verba (in quo vivimus) clare docent
Regni grãm Dei ex é vita mã Dixi 2° (aliqbus) qa aliqua pœ:
na tali satisfere de condo quam ex quam justiã non possumus exco
qa Deus pœna nulla nulla vult satisfonem mam accipere: sic mors debet ee
pœna peti quam tamen nemo pro opa in statis et penitentissã evitavit
Sic David orant pusba cuvavit flevit pro vita filii ex adult° con:
cepti 2. Reg. 12. plureq alia sunt pœna in hac vita quas Deus
absolo suo decreto sibi solo agnito ita statuit ut nullam satisfonem
pro iis accipere velit. Dices Unde e° nobis constare pt pro qbus
pœnis satisfere possumus de condigno pro pœnis non. R° 1° Ex Concil:
anis fiat Dm 4° R° satis de pœnis purgatorii Sic nobis constare
pt quod pro iis satisfacere possimus de condo qa in purgat° tant dur:
itria Dei vindicatiua satisfit unde redibile é quod eis in sta satisfaõ
pro tali pœna à Deo accepta sed de Purgat° postea Dices 2°
Pere sat dari aliqua raõ congrua cur Deus pro aliqbus pœnis tra libes
accepta satisfem pro aliqbus non accepta. R° Posse: alig dant Sancta:
tionem qa aliquas Deus pœnas ex iusta infligit et remittit a liquas

ex beneficiis pro illis ego inquit sit ée satfão condigna pro sis non
sed hoc ráo parum valet qa Deus oé potum punit aliqua zone ex Justa
Zª ráo dari ót qa Deus in poenis quibusq infligendis non tant hoc spectat
ut punit sed et ut nos à peccato deterreat sua severitate atq ita
nullam satfonem q ies admittit qa hoc aut eorum q puniantur aut
saltem aliorum saluti expedit quae in ea punitione quique intendibus
Tales fuerunt poenae illae Hieremae c. Tu e° noli orare pro populo hoc
et non obstes mihi qa non exaudiam te. et c. 15. Si steterint Moyses
et Samuel coram me non é ná mea ad populum istum q ad mortem
ad mortem et q ad gladium ad gladium et q ad famem ad famem eli
reg tamen ggt has et similes poenas quas legimus in Scrtis debe:
mus desistere et orando deo quando iniirent poenae aliquae in nos
ut pestes bella fames etc. qa cum talia decreta sint nobis incognita
et fortasse Deus condonale decretum posuit circa poenas quas nobis
minari solet condonáli et ut remissurum poenam talium petamus
aequum est. Sic Ninivitae Jonae 3° vestibus sacciis dicebant. Qs scit si
concertatur et ignoscat Deus. Sic David pro infanti filii sui orauit dns
Qs scit si forte donet eum mihi dnus et viuet mihi.

DICO 3° Licet non sit impossibile ad condignam satfaonem de:
gri opus paratae pollicitam é quod et ora non paratia modo sit
meritoria augmentum Gra ad satfaonem deserviant Im PV tum qa
multorum é DD. S. Thó in 4° d. 15. q. 1. a. 5. ql. 1. Ricardi a. 1. q. 3.

Palud q. 3. d. 15. et aliorum quos citat et sequit ex parte suar d. 35.
sect. 6. Concl. 1. ex parte in quam qa Concile 3. tanqm pble amplectitur
Zm nemoriem Conciliorum nostra cum qa sua Conciliaria et PP. dum de satis-
facere cogunt penalitem operum indicant Joel 2° dr. In cilicio flete
et planite. Matt. 11. In cilicio et cinere pniam egissent. Fidelium et
videt fundare cum satisfnis Consilium mopeuibus poenitebus sess. 14
c. 8. dns Docet Sac S. Synodus tantam ee Deus munificentiam
ut non solum poenas sponte susceptas vel a sacerdote impositas sed
et a Deo inflictas et a nobis patienter toleratas satisfacere. Jam SS.
PP. Sa ipsum indicare videntur S. Am. br. ad Vrg. lapsa c. 8.
dicens Peccatis ubi non pepcent Deus illi parcet S. Chrysost.
hom 41. ad populum. Et nobis ultionem sumamus ita placabimus Deum
Zm Defendit. a Sacto in 4. d. 15. q. 1. S. de tertio dico. Gab. d. 16
q. 2. a. 1. n. 1. Soto ibid. d. 19. q. 2. a. 1. Vulsna in Sumá N° 202. et
aliis quos citat et sequitur Vasqz q. 94 a. 1. d. 5. et Coning. d. 10
d. 4 Pri 1° Solvere argtorum pro 1a parte Conciliis allatorum quae
non aliud probant quam optimum ee et decentissimum imo et ex parte
necessum si adit satisfnem in ordine ad punitionem usurpemus Et
vel nos Sortant Scia Conciliaria PP. imo et esse nemo amor dei et pia
in nobis residens nos ad talia opa quodammodo impellunt Sicq
Sanctis eluit aut imgat pnia detestum peti quo et non imperabit
eiusdem paenitentiam Deus cum consalis quodammodo moveri soleant

ut de iis affligamur quos detestamur. Non solum eo pœna detestamur
sed et nosipsos quat samus illorum dulces aspice et ad afflictione
nostri mente impellimur. Verum tamen quod sor sit eis necessum non g:
bant argta allata. 2o Pr eaq Pars Conclis dicty amoris Dei et cum ma:
ximo gaudio eluctg e satisfaciens pœna tgali. Sed acty talis non est
pœnalis Rnt aduersarii cum distione Non e pœnalis rone persona
sue actum amoris exercentis cuiedo non e pœnalis rone corrupta nae
rego sed ipsi nobis magis fuere indeq: nam si pœnalitas tant raone
nae corrupta spectari debet et eis acty q e meritorius augmenti gratis
aut gloriae erit et satisfaciens quod non cuiedunt aduersarii. Sequa tr
Pr. Eis acty pœnalis rone nae corrupta e satisfaciens sed eis actus
meritori grae augmenti e pœnalis rone nae corrupta qa eis acty ur:
tutis et sert sunatis nae corrupta e difficilis et laboriosus Sic uero
e iuxta aduersarios ee pœnalem sed eis acty meritorij augmi gra
e acty iustitiae. Acty uix sane distionem ab aduersarii allata explari
pt S. Th. aitas quod sit nostra Conclis parte. Dices Salt aduersarii
e quod opus quo magis e pœnale ee et magis satisfaciens Rcie
uerum ee coetens paribus: nam pt antingere ut qs magno spus fer:
uore et passionibus edomitis actibus seruitis in Deum fiat cu magna
facilitate et tg mobilitate alt uo tepidus et passionatg maxam sentit
in earundem actioz exercitio difficlem et tamen qs dicet sane plus
satisfacere Deo quam illum q sicto ex iustus ille et fervor obesset sui

utrum et tesor esset si ex difficile persari deberet in ius satisfac
Dicis 4° Salt ad minimum credi debet opus quo satisfaciamus
non debere abunde cé Deum non ex appetet quo duplici obligam possi-
emus satfere. R° nego ants qa sicut p opus Deum mereri possumus
ut et non satfere Verum qk é quod Deus potest alter secondra:
re sed tamen id non fecit ne luceo qa ea quod Deus fecit nobis in nram
utilitem Deus fecit ueloq oem fructum nostrum operum integrum nobis
relqt. Hinc seqk Nos nm solum satfere p alios interros honestos sed
et externos ad internis procedentes quod confirmat Trid sess. 14
c. 8. dicens Nos nra solum satfere p interna patientiam sed et p ipsa
flagella inflicta patient tolerata. Dixi ab internis procedentes quia
per acts ab internis non procedentes id est q non dicunt nobis honeste
voluntarii non possumus satfacere: nam satfere scat id quo satfit
debere modo humano procedere à satfaciente: per hoc enim satfactio
à satisfactione distinguitur. Quare ut poena quae nobis extrinsecus in-
fliguntur uim satfactionis obtineant debemus eas voluntarie accepta
et quadam ratione honesta nras ea facere ita ut possimus dicere ab ali-
quatenus peta mà quinse ut Tridentum citum: Sic tamen accepta
non é necessa huiusmodi ut expressam habeamus intentionem operibus
se tolerans aut exercens satfendi Deo id suffit in talibus operibus
monere honestate abq a sumnah: qa nec ad merendi regni expressa
intentio consequendi augm grae aut glae sed satis est exercere opus

mercede dignum Ex et ad satisfendum non plus exigit. DICES 3° Non
pt intelligi quo idem opus sit meritorium grs et satisfactorium poena temporalis
R° omne intelligi si bene attendatur quod sup dixi de substantia peccati:
non remotium p gram: si ex eodem opere meremur et augmentum gratiae
et subtrahemus culpa veniali cur et non merebimur augmentum grae et sa:
tisfaciemus simul pro poena temporali quae minus qd e quam subtrahemus cul:
pa veniali.

DICO 4° Non e ita certum quod p poena temporali aliorum peccatorum de:
bita possemus satisfere de cond° sicuti pro nobis satisfacere exhibemus in
dicta Conclusione 2a. Pt. Q a aut Sts Sae in re multum variant: alij enim
dicunt neminem p alio satisfere posse nisi ad summum de congruo impe:
trando a Deo ut Deus remittat poenam temporalem alteri ex liberia sua
condonatione: sic ex arguunt tum qa in Scra Galat 6 Sed Unusquisq
onus suum portabit et 2. Cor. 5. Unusquisq reportet qua gessit in corpore
suo etc: tum qa reatus poenae e p sonalis E et satfio p ipso: tum qa
non pt alter alteri augmentum grae mereri de cond° e° nec satisfere: tu
demq qa nemo pt satisfere ex liberia et p culpa veniali alterius E nec
p poena. Hoc tamen argumentum non urget efficaciter Nam in primis
ut infert ex locis S. Pauli p suis sententiis videtur indicare oppositum qd°
in iudicio extremo p pt ma opera gloriabimur aut damnabimur Deinde
Consa mra bene infertur ex reatu poenae ad satisfaciendum: qa ille incon:
gruitas nasci ex ipsa culpa satisfio non magna ex parte fundatur

in voluntate et omissione eius cui satisfit in omnis et prate e satfonis con:
dones uariare. Preterea et 3a Consa falsa e: opus ex qua meritorium
ee cond. ex ordinat ad ipsum operantem q quamdiu e uator in statu me:
endi p Deuerat unde augment grae e uirtutis omnium ac pz scat
uirtutem aliquam et dignitatem inesse ei cui anfert: uirtus aut et digni:
tas p eg uos cognitur actus: at uero opus qua satfonium non minus
sibi applicari pte quam aliis ino forte aliquando aliis magis si uide
satfens et exellens sancto et ille pro quo satisfit multum indigeat al:
tenus satfone. Demqu tertia Consa negat qa remissio alq fit p in:
terna reconciliationem Dei mandati per culpam ac qiz intrin aliquam
mutationem in peccatore requirit. et satisfao ex opera e perfluo quae per aliud expleri
pt. Hae Ansiones intelliguntur de lege ordinaria: nam absolute pte fieri
alter ino et de facto ex pto Dei culpam contraximus et ex meritis Christi
qualiter nris satfactum e. Dhi e. Dd. amter tenent. Posse unu pro alio an:
digne eio satfacere. Ronem dant qa Catholici Coronem Sm admittunt aut
Soerethios sane no Coronem in Ia ponunt quod unig satisfao pro alio
oblata sit illi superflua: cum ex oes simul membra unig quo dammodo corpus
inx Christum unig actiones conseruantur a Deinde Confertur Siez p alio possu
facere res titorem condignam cur non potero et satfaonem Verum et Sac
gloriam dicit Coning. non ee effficem: qa quod unig satfao sit alteiusfi:
cia ex Corone Sm gram ostendimus / credimus ne sit exeo qa deq
ex sua liberalitate tales satisfones accepitat p aliis ut plurimum Cath:

macnis nó dúit non valere ansam: qa do raoné possum satisfacere ut mea pecu:
niata non sitt mea sed alterius at nó ut mea autem non sit mea sed alterius
solumné in mea stata. 3m eo sentam quasi mediam Coning. d.10.d.7
qés probat q docet. Nos quidem verè p alíis posse satisfacere ita ut satisfonem
nam p alíis demus absolè eam a nobis put possumq alienando talem
tamen satisfem negat eé perfeté de andigno quasi sabeat oó infalli:
bilem effum cui applicatur. sed summodi satisfonem inmti dúit liberali
Dei ancptaoni: sáo suig sentiá fundis é. qa in sová nullum exstat testi:
monium infallibilis ancptaonis sunt testat q nis satisfonibus ut 2a Con:
clané indicatum é. Obiic cnt Coninqum Quando Prelati applicat
nobis indulgentias infallibilem illa sabent suú effectum Et quando
nos satisfonés alíis applicamus. Negat ansam qa Indulgá Jesus inmittunt
meritis Chú et erafeunt nobis ex státe clavium à Chro ancessa. sed
ad applicandas gnias satisfonés alíis non é nobis ancessa sdeptas infal:
libiles Eo. Quare concludit Coning. certum ee quod nos p alíis uerè pos:
simus satisfere sed an sde satisfaó sit de cnd° et lege infallibile
ut audent cnter nelle DD cum S. Tha in 4o. d. 20. q. 1. a. 2. qs3.
incertum é: Licet enz Deus potuerit ita statuere tamen eú ita statu:
isse incertum est: et ideo dixi inmtó Conclonis non ee ita cert de satisfa:
ctione p alíis: qa tamen 2a sentia comissima é tenenq puto qa
cum meritum non sit nisi vel de cnd° vel de angno nec detur
qdpiam medium sic ipsum et in satisfoné reperiri debet Cum ergo Coning

ultro fateat duere satisfactiones oblatas in statu grae ee tant satis-
factorias de congruo ó duere contra communem Doctorum doctrinam ipse-
cto altera pars communis erit indet satisfones ee de cond. sublatives
mahis poenae temporis. Licet nó in Scra non habeamus infallibilis
auctoris testimonium non ides illa opa non erunt satisfactoria de
cond. quamvis ex non eent condigna condigne quadam iustitia nisi ave-
dente permissione eent tamen digna propitione quadam media ut q. 2
p. 2a d. indicavi condones nenti de cond. obtenendo. Quod eis et p.
mittio sit facta à Chto omnibus satisfonis p alios exercitis index s.
Paulus indicare Gal. 6. Alter alterius onera portate et sic adim-
plebitis legem Christi Et Colos. 1. Gaudeo in Passionibus pro vobis
et adimpleo ea quae desunt passionum Chti in carne mea p corpore
eius quod é Ecla. Satisfonis opa intellens quae exiti meritorum Chti
in s Paulo propriae naturam habebant satisfecit p corpe Chti mystico
id é Ecla. Ex his Colligi. Utaliqs p alio condigne p fecit satis-
faciat tria Requiri. 1o ut ut eius sit in gra. 2o ut opus propi-
tionatum et ordinatum faciat ad satisfaciend 3o ut sit factum et
permissio Dei de acceptione Dei quod et si aliunde non constaret
subintelligeret ex Comone Sm quam credimus in Symbolo fidei

QUAESTIO • IX •

Quo Satisfactione Sacrmli exsolvatur poena temporis

Varii sunt modi cariorum solorum sane quorum dicendi Alii cum Palu:
dano in 4° d. 16. q. 1. volunt debere tollio poenam totalem per satisfactionem sa:
cramentalem tanquam per partem essentialem sacri Poenitentiae. Alii cum Ledesma
q. 13. a. 3. d. 4 licet non negent tanquam partem essentialem sacri satisfactionem
sed tant integralem tamen asseverant non tollitur illiter poenas per satis:
factionem nisi ex opere operantis. Alii cum Alense in 4. quoad 6.
M. 2. a. 1 arbitrantur quidem ex opere operato tolli ad id debet fieri ob
per opus mere externum Alii cum Suar. d. 38. sect. 6. N° 2. dicunt
sufficere abqeas et opus internum. Alii cum Coninc. d. 10. d. 8. Sa:
tisfactionem sacrilem debere ex officio ex officio Confessoris Alii cum S. Tho
ql. 3. a. 28. putant sufficere et per modum Consilii a Confessore indicata
Alii cum Victoria de satisfactione N° 20 arbitrantur posse sacrilem satis:
factionem eligere alium impleri Alii cum Caiet° in Opusc° t. 1. tr. 6. q. 2.
volunt satisfactionem non teneri ante factae poenitentiam et si ante factat
non obligari ad eius impleionem: cum qua sentia ex parte convenit
Scotus in 4. d. 18. q. 1. dns Petrum ad ante factam poenam non tene:
ri si tamen ante fauit tenetur illam implere Alii cum Rud. a. 2. q. 1
putant et ad ante factam et ad impleam satisfactionem obligari Poenitentem
Alii denique cum quadam Glossa ante factionem et impleionem Poenitentiae
pro peccato mortali talem debere putant ut 7. annis pro singulis peccatis
mortalibus unicuique poenitenti sit.

DICO I. Non teneri quispiam exolvere poenam temporalem

per satisfactionem tanqm partem essentialem Sacramti pniæ. Hanc Suarez fere dicit
ee iuxta Tolletum et supra diximus Satisfactionem non ee partem essen-
tialem Sacrti Pniæ. PV. Sacrtum quod confert gram ante satisfactionem
expletam non habet pro parte essentiali satisfactionem Ergo nia confert
gram ante satisfactionem impletam. Antecedens qa sine essentialibus partibus
qua nunqm conferitur per Sacrtm: manifestum aut é poenas Sacrtales vel
maxè ee caussativas gratiæ formaliter pniæ ordine tamen satisfactionis
imò et aliquando post, satisfactio é impossibilis v. g. morienti DICES In
tabicam habentem ee in voto satisfactionem Contra é valentem votum hoc intellig
explicitum vel implicitum in Contritione 1m non requirit alias moriens nõ
posset absolui non explicans tale votum. Non 2m Quia ad satisfactionem
pertinet sed potius ad Contritionem in qua includit votum exequendi quæ
questa quantum fieri possibile é: ac quia si quis diceret Sacramentum ee es-
sentialem satisfactionem dé Suarez qd. de numero disputabit: qa in re
ad Contritionem votum huiusmodi spectat ppriè. Et Confirmat Concilium
nam sic. Pars quæ non ordinat ad primarium effectum Sacramti idét
remissionem culpæ sed non ad secundarium idét relaxationem poenæ tem-
poralis non é essentialis Sacrtó Pniæ sed talis é satisfactio Ergo.
DICO 2o Improbabilis é sententia dicens satisfactionem Sacramentalem tant
ex opé operantis remittere poenam temporalem PV qa é ant omnem
Tolletum doctam quos citat et seqtur Suarez citus sect. 1. q asseverat
ppriè et maxè inhabitatum satisfactionis Sacramentalis effectum ee remissi-

onem poenae temporalis ex opere operato. quod ita declarat. Sicut ipsum Sacrificium ita quamvis eius pars possedet virtutem effundi ex opere operato quod scilicet ex sui institutione. Et satisfactio Sacramentalis scilicet ex sui institutione delictorum poenae temporalis et ad causationem suimet effectus habet virtutem ex opere operato Maior ex illo communi principio patet Sacramenta legis effiunt et quod sciant. Nota è Tridentini sess. 14 c. 3. et communi assensu Ecclesiae recepta. DICES Abolere poenam temporalem competit solis Sanctis Et Christus vivens certum dare de aliis Sanctis quamvis id piè credendum sit Sed certum è nulli Sancto per se et ex dne: ita in institutione eius competit tollere poenas totales scilicet Primae Pertinaciae satisfactionis DICES 4° Sed et ex opere operato infenea aliqua gratia satisfactorem quod videtur incommodum Et Conrag. d. 10 dub. 10 Conclusione 4 nego sequam rationem dat. qa pars Sancti Primae illud tantum effiet quod scilicet: at satisfactio non scilicet gratiam sed remissionem poenae totalis aliàs si gratiam scaret et effieret sequeretur quod si qs. quis post absolutem peccaret et a gravi peccato absolutione sola Eucharistia satisfactorem impleret talem assequeretur primam gratiam: qa quod Sabet nim conferendi gratiam iustificam ex opere operato et in altitudo delere peccatum mortale: ergo non Sed de satisfactione è incommodum Ro 4° Cum S. Tha sic q. 8 a. 2. ad 2 et Caietanus idem nego rationem Ratio è tam qa cum satisfactio sit pars Sacramentis non è incommodum quod per illam aliqd gratiae sacramentis conferatur. tum qa cum satisfactio sit non modo in ordinata sed et in media:

uram penitenti effecto ad hunc secum effim multum conduet gratia
tum qa si satisfao expleta fusset ante absolem Sacerdotis plus grá
acquisset penitens ex opé opato Et licet satisfao postemis fat modo aliqua
ratione moraliter completur afferet et aliquam grá portionem. Hac Re:
sponsio à Suar probatur é et tenenda cum opé autem S. Tha tum
qa magis é fauorabilis: tum denq qa non difficilter ráo quo 1a Rosare
illata solui pt. quia pars Sacti é optea sat gram et effect sequa
aut illa falsa é simul ex Confessio cum Attrione qua absolue non
afferet primam gram ita et satisfao non afferet prout posito illo casu
Porro tum non indet moralit satisfao coniuncta cum aliis partibus
sed prus disiuncta penato mortali in ordine ad grá causaorem. Instr
cant. Si satisfao afferet gram ex opé opato sequ quod q impl et
poenitam in penato mortali nonú petum mortale ex doc committat.
quod é durum ut dé et cant omen praxim qs ex Sacerdos qudnt
an expedient prian in grá exns an no post commissum peratu
sequeret aut id qa ponere obicem effectui Moralis ut tanie id et
grá é petum mortale sed in pto mortali explere prian est ponere
obicem. R° Hanc instam magis reddere qlem Rasonem Coniugi
quam Mus argumentum eam reddent tamen ego sequar eius
Prbis dsto iorem Ponere obicem effui Sacti cento secuturo
concedo Maiorem Ponere obicem effitui q tant probabilit seq dr Nego
Et sic se habet in casu posito cum enim tantum probabilitas sit qd

satisfactio

satisfaõ causet gram non oneraretur ansia peccato metali in satisfone
non in statu grae expleta Dices 3o Regritne satisfo ad sui
expletionem statum grae ut effum ex ope opato causet Rnt autem
Pd. ad implendam obligonem à Confessore impositam non requiri qa illa
opera extra Sacram impleri ont Et satisfaõ impleri potest. Sed
ee effu ex ope opato diffis est. Vasqz. q. 94. a. 2. d. 5. Negat Dre:
qn statum gratiae: qa nigt satisfo in peto mortali expleta e adhuc
Sacris Et habet ad suos tunc suum effum ex ope opato ndt remissam
poenae tphis. Alii affant cum Soto d. 19. in 4. q. 1. a. 5. Tuent autem id
absolute id est quod satisfaõ expleta in peto mortali etsi Sono redeat
ad statum grae non habeat suum effectum nel ideo qa remissio poenae
tplis e effus alqua ratione sumatis removens impedimentum glae
Et non unficet nisi illi q e postionatus ad glam seu amicus Dei. Sed
talis non e peto in mortali existens. Et Alii demq cum Suar d. 30.
sect. 8. sui distunt Licet qma non habeat suum effum ex ope opato
in peto mortali expleta habitura tamen e illum postea quà redibit
peto ad statum grae Ratio illorum e qa satisfaõ quamuis spectata
ut e opus operantis sit mortua sigh in peto mortali expleta e tamen
consyderata ut e sacris seu opus operatum ex applicone meritorum
et satisfonis Christi illa indet semp ee opus unum ex se quidam:
modo tamen mortificatum ratione subiecti ut non possit in illo habere
suum effum in praesentem dispositorem Quare sicut opa mortificata postqua

deuntad vitam Sabent suum effum ita et satfao sacramtis. Hæc
3ª Rnsio gbabilior censetur Sstnbus tamen et 2ª et 3bis est
qa cum satisfão pro poena temporali evitari possit aliis modis re-
misso poena ptis valeat obtineri non videt nõ efficax vere affini
satfonem imposito expletam opari effum ablato obice. 1ª Rnsio impbs é.

PNCO 3º Licet satfão sacris ordinariè per extra-
neos exercen exercen soleat vel ueo qa tales auty amter solent
ee magis poenales et à iudicibus pertim certius impleri pnt tamen
hoc non é oio necessum. Pr. Si auty extency p satfone eet oio neces-
sarius vel hac necessitas quemvet ratione Confessarii satisfonem imponenti
vel ratione poenitentis recipientis eam Non 1m Qa cum sacramtum Pniæ
ad internum bonum poenitentis spectet non minus é quod Confessor si-
ut pt absolvere a peccatis ita et ad internum altum in satis-
fone obligare si anima eius id expediat Hocnõ quado expediat ordiná
et status pnitentis indicabit Certè optimũ é ut Confessrs a principio designet
pnitenti recogitonem Passionis Dni aut pnitæ Dia qua recogitone et
gravissus pctor à gravissa et diuturna inclinatione peccandi revocaty
é sapius. Non et 2m Qa pnitens ita sacietatem satisfem pt suffi-
cienter reddere erslem sunt et Contrionem Q. Pene satisfão sacris
exercen p opa aliis bcepta. Rº Licet ordinariè ne non fiat sed
p opa superevgationis illa impleri soleat ut sic ratione det occa
poenitentibus ad virtutem naturam exercitium et ut satisfactio

habeat rationem punitionis tamen non è inconveniens aliquando per opa alias
præcepta satisfactionem designari à Confessario: qa in unum opus pt cedere
duplex obligatio et ut mgt Sanchez Sæ facere quandog expedit solte
ex parte ppter hominum fragilitatem: sic n.g. omittenti sacrum die festo
pt assignari oma ut a ho die festo audeat sacrum devote ad quod mi:
minime præcepto tenetur obligatur similiter ad ieiunium quod habet qz
ex voto pt obligari in ordine ad satisfactionem.

DICO 4 Licet non sit improbabilis sententia Vasqz q. 94 a 2. d. 1
(quam et sequitur Conrng sup citatis) satisfactionem sacramentalem debere esse
illam quæ à sacerdote imponitur ex præcepto non verò illam quæ in eius
libera facultate relinquitur: probabilior tamen è sententia S. Thomæ cum multis
aliis quos citat et sequitur Suarez d. 38. sect 3. q asseverant posse aliquam
satisfactionem sacramentalem imponi per modum Consilii. 1a Pars Pri tum
auctoritate Sacrorum Canonum tum ex Trid° sess. 14 c. 8. indicante Sa:
cerdotem tenetur iniungere omnium verbum aut (iniungere) non est Con:
silium sed Præceptum. 2a Pars Pri. Tum qa in multis gravioribus
auctoritate DD. tum qa satisfactio condonatis pt elevari quintuplex
clavium: nam et Indulgentiæ sic elevantur. Unde si Confessarius sic iniun:
geret omnium alicui si ieiunaveris veniat tibi in satisfactionem non ap:
parebit cur non valeat ista satisfactio et tamen è per modum consilii
Nec dicas non valere ppter doctrinam Concilii citatam R° Concilium indicat
quod regulariter et ut plurimum fieri debet quod non regamus sed

quod aliquando fieri potest ex arbitrio hoc dicimus et ex Conclusio deduximus Primas Conclusum in mungens dabitur à Sacerdotibus qui sibi et prudentia eis suggesserint. Sed Sacerdos potest in aliquo casu prudenter assignare poenitentiam per modum consilii ut si videret poenitentem quod ille cum magna alacritate expleret v.g. imposito illi centum per modum consilii si non per modum praecepti illi imponeret vel non impleret illud vel cum multis murmurationibus quibus Deum offenderet Insuper. Quando Sacerdos imponit satisfactionem debet actum Iurisdictionis exercere atquando prima designatur per modum consilii non exercetur actus Iurisdictionis: qa si exerceret actum Iurisdictionis sequitur Sacerdotem dicentem illa verba Ex quod boni facienis non applicare ita oia bona opa ut essent satisfactia ex opere operato quod videtur esse incommodiens Ro falsum esse non exercere tum actum Iurisdictionis: qa et Indulgentia non excedit Iurisdictionis et actus quamvis praeceptum non includat. Ad 3 bonorem Negat quod S. Th. id esse inconvenienis cum aliis qui eum sequuntur Et quod urgit Suar attinet ad statem Sacerdotum sine dubio quod illam habeant applicare oia bona opa in ordine ad satisfactionem incertum tamen est an per illa verba praedicta hoc intendant qa illa potius videntur habere modum quendam deprecandi ad impetrandum gratias quae cuilibet opa digne fiant: tamen si intendat Sacerdos et iis verbis quibus applicare bona opa ad satisfactionem in communi exequet id: nam si petitum in com. pt esse mag Sacrarii

184a

C. Scholdewski.

Prima cur non et satisfaõ in coi. limitat tamen Suar. in etate pdictorum
verborum quoad satisfem p partes in una Confessione subiectas qa de
illis tantu fertur iudicium et ita postquam illa plene fuerint remissa
cessabit ille effus Mstr cum Comiago Provideat quo Sacerdotis potas
explicari posset qud e ligandi et soluendi et circa poenas si poeni:
tenti per modum consilii satisfaõ imponat. R° Imponendo illi piam
ligat qa quamdiu pia à Sacerdote imposita non impletur tamdiu
ligatus manet qa finem non consequitur idet poena temporalis remittitur
nisi pia impleta. Soluit uo quatenus poena Purgatorii liberat et
temporali subiicitur. Puto tamen secunus ee ut si quando contigat
p modum consilii assignari piam à Confessario petenti ut illa non
habeat vonem integra satisfaõnis sed partis alia vero illi coniungat
ex Gesto licet levior quam rose explere pt Iuxta quod Conulum
sustinet et Lutles conuiantur.

DICO 5° Licet pblem sit cum Vitoria satfonem sacrtalem ita
posse per alium impleri si eam Confessarius iniungat ut non tantum
ium opens opantis habeat sed eq opis opati. Probilius tamen est
piam Sacrtalem qua ex ope opato effum confert debere p psu
expleri pnem. 1m Pr autte autorum quos citat et seqq Suarez
d. cita sect. 9. tum qa quando pia p alium impleri debet capit sens
intelligit fieri ex Voltate et postulatone petentis et sic videt esse
aliquo illius E° et ut sic pt ee pars Sacramti p pni effus caritia

tum qd Confessor eleuare et p iustitiam clauum altum altenq ut
ex ope opato causet effum. 2m Pr. Q a magis ē p Conilio et
ratione pt ex illo deduta (licet etiam pro ea non desint dnt Sotus
cum Vasquez ito et Coninq) consorum. Indentiz Conilium ex qua:
grit iustitie clauium obligang ee pnitem ad poenam tum ad rouae
nite custodiam tum ad indictam peccatorum peccorum Sed satfao
quod per alium impleretur ad nil sorum deseruiret. Non ad 1m qa
Sot dicere iusta Vasqz. eet ridiculum nec ipsi aduersarii idem
cedunt. Non ad 2m qa sunt indicatiua stas in ipsum pnitem exten:
dit non in alium ita et induta penitentiam ab eaq ptate puenies
in eanq extendetur Vnde quando pnti imponit pnia et ipse lgme
e occupatq non teneter per alium illa solvere ipseq intentum ab ea
explenda excusatur. Quod si alter pro alio satisfaciat ut ie in audiendo
disciplinas faciendo Sic satisfao quamuis applicata à Confess° ent
tamen ex ope operantis Lado ad 3m Indent° Regere tanquam
manum Sacti tres alios pnitentes int quos pomit et satisfo Ergo
sunt Confessio regit de omnis peccis Contrio et non debet ee aliena
ita proportionata loqu et satisfao ad effectum ex ope opato causanq
essentiam si effectus ille debeat ee collao aliquius portionis qua
Sacerdotalis Sam ex per alterius satfonem carnem impble e etiam
in sentia aduersariorum sed ad summum de remissione poenae tem:
poralis id dicunt Et pe Sic patet solui ad rationes p 1a parte

Conclis Vlatry. Vnde et si partem satisfonis imponeret Confessus ipsi
pnti per se implendam partem nó per alium g̃ plus ee satisfonem ita
expletam collaturam ex opé opato, quam quod in 1a parte Conclonis
diximus: qa tali oriunctione indet iam magis diu posse satisfaó
ee pnitentis quam si tantó per alium exerceretz ut patet.

DUCO 6° Tenet pns accepare satisfem quam ei imponit Con-
fessus et acceptatam implere. Hanc Conclem Vitoria in suma ee set
ee de fide Suar tamen d. 38. sect 7. ad minimum sine temeritate
eam negari non posse hoc saltem dub. Fauent antiq Doli cum S.
Tha in 4°. d. 18. q. 1. a. 3. qs3. Rud. ibiq a. 2. q. 5. Palud°. d. 20 q.
2. et aliis quos citat Suarez loco citato eandemq cmtem RR. Scho-
lastici sequuntur. Pr Concilio ex Trid° sess. 14. c. 8. dnte sic. Debent
e° Sacerdotes Dni qm spis et p multa suggessentq gltee criminum
et pnium facultate comenientes satisfores iniungere ne si forte
peccatis connniscant indulgentiisq cum pnitentibus agant clavissa
quaq opa g graviores delictis iniungendo alienorum peccatorum
participes efficiant Vnde sic argtor. Debent Sacerdotes satisfa-
ctionem imponere et pntes tenent illam acceptare Consa Pr
tum qa nullus eet momenti si Sacerdotibus hoc ptas iudicatiua
cum tamen Concilium ibiq addat: Habeatq oculis ut satisfaó quam
imponunt non sit tantq ad nova vita custodiam et infirmitatis
medicamentum sed et ad pteritorum peccatorum vindictam: tum qa

ideo Sacerdos debet pnam imponere qa tenet integritatem Sacti
remare sed ad earq remarq obligabit pctor Ep: tum qa indui
recte udiranti tenetq reus obedire sed Confessrs dum assignat pe:
nitiam qualem unt Trident assignam recte udeat Ep. DUBS
1o Satisfo e ad exoluenq poenam temporalem sed petó non tenet
in Sacrta exoluere poenam eterlem sed pé in Purgorium eá dissolue
Et ad satisfonem aueptanq nr obligatur. Ro dicto nozlem si
spectetq solum uis hac nr é dubium posse peuatorem satisfem
dissent in aliam vitam q purgorio at si consyderetq uis diuñ
ad integrtem Sacti pmiá obligans non potent id fei. DUBS
2o Saltem obligaó ad satisfem in Sacrta à Sacerdote impositam
non ent sub reatu pecti mortalis. Rt Coning d. 10. d. 9. cum alis
Satisfactionem non implere quad q peccato mortali fuit imposita eag
fuit non leuis ee ócó pctum mortale Non leuis inquam quia si
omittat dulce aliquot Pater et Aue erit peuatum ne male ob
mas leuitatem. Similiter non implere satisfonem pro pctis re:
missis multis et in suo gne notabilibus autq peccatis mortalibus
iam antea confessis si ea gravior fuerit imposita quod antingere
pé si Confessrs credat recessum ee ea lem satisfem ut pnitem
à peuando potenet desit ne uemalia leuiter desinet et pri:
cuio peccandi mortaliter se exinde exponat. Non implere inquam
talem satisfonem dicit ee peuatum mortale. 2o Rt Suarez

ubis obligem ad satisfem ex gré suo qlq eé mortalem si udit illa sit
in maá mortali qa huiusmodi máa obligat ex gré suo ad mortale in in:
diuiduo tamen sæpe ꝓt eé tant uemalis obligaõ ad explenq satisfem
sacramtam explicat ul aliquot casibus 1g é Si Confessio sit de
solis uemalibus quod intelligetur si ee plurimis fiat et nisi Soc
genus notabilibus et qualiscung assignetur pnia. 2g. Si fiat de meta:
libus pctis iam antea bene confessis ꝛ ꝓ iis et satfao iam antea ex:
pleta fuit: rationem pro ubog casu dat: qa luet integritas Sacti neq
Si neq ibi semetur tamen hæc integritas é nalde extrad et seuadana
ꝛ ꝓ iz non graues. 3us casus Si pars Pnié non notabilis pro pctis
mortalibus omittat. 4us Si contingeret quod Confessus totam pniam
leuem assignaret pro pctis mortalibus. 5g Si Confessor noluit sol:
item obligare ad Satisforem et grauiorem impositam sub peuato
mortali: siez pt Sacerdos pniam imponere ꝓ modum consilii de
quo sup non é cur non posset sub leui obligone eam qpere In
hoc tamen deberet declarare suam mtentionem pœnitenti.
QDLCS 3° Teneturne adimplere pniam statim an uo posset
eam differre. R° Si Confessor designat tempus in quo impleri
debeat explenda est intra illud nisi rationabilis causa subest eam
differendi et si sine eá raõbli differatur pctum ent nouum eam
differre non ghbet tamen dilaõ faciet pctum mortale sed qua
iudicio prudentis eét nimia et Confessarii intentio esset eum obligare

sub grani peccto ad illas expletas intra illud tempus. Si tamen Sacerdos nullum certum tempus Pnia designet censeq; é Papam ut Pnia prima commoditate fiat. DICES 4° Si prs oblitus é pnia sibi assignata tenebitur iterare Confessionem ut aliam augeat pniam R° Probilus non tenetur cum Gabr. in 4° d. 17 q. 1. et cum aliis quos atat et sequt Suar. d. 22 sect. 7. imo sentiam Sanc. ita dicit é pra: ctice certam et sine ullo scrupulo tenenq; ut non solum illa valeat quando contingit oblivio ante comissum peccatum mortale in omissione vel dilatione exequtionis pniæ sed etsi per talem oblivionem mortaliter peccaverit. Ratio é qa hac repetitio Confessionis non necessa eet ad remissionem culpæ vel ad remissionem poenæ totis. Non ad 1m qa supponit illa Confessio fuisse cum suo effectu primario q é culpæ remissio Non ad 2m qa alis modis pt illi poena temporalis vel in hac vita vel in Purg°. INSTABIS Tenetur confiteri ut impleat præcpt Confessionis Contra qa præcpt Confessionis non fuit ad iterandam Confessionem sed ad implendam Satisfactionem quæ ratione oblivionis facta est illi impossibilis sequitur ab ea excusat quare si peccavit omittendo satisfactionem solum tenebitur peccatum illud et cum aliis post Confessionem ultimam commissis confiteri Hoc adde quod si prs brevi tempore post data absolutionem pniæ fuisset oblitus et putaret quod Sacerdos eius sit memor teneb. eum si pt adire interrogando ab illo quam pniam imposuerit Sed quando assignata fuit grave Pœnitentia.

DICO 7° Imprlé é p singulis pcis mortalibus 7. annorum pœ:
nitam iniungi debere. Est comis Tridentin et declarat in Trid° ult° Sæ:
cent. Concilio quod nulla lex prescripta sit ab Ecclesia circa mensuram
satisfactionis sed prudenti arbitrio Confessarii totum id commissum est. Pr
Qa nullibi exstant talia decreta q bus Qagnat satisfaō septenis pro
singulis mortalibus pcis et si quando summo pnia alicubi imposita
fuit id fiebat pro peccatis enormibus et scandalosis. Vide in Cre° Cart.
3° c. 31. declarat. quod omne assignaō longioris aut brevioris relin:
quebat arbitrio episcopi alias si decreta huiusmodi aliqua fuissent
facta impossibilitatem satisfōnis induxissent: q ex peccatis mortalib
20. u. g. offendisset Deum debuisset ultra 100 annos vivere ut satisfa:
ceret quod si 1000 pcis offendisset deberet vivere multos annorum
millibus ut satisfaceret. DICO 8 Si é in arbitrio Sacerdotis impo:
nere pniam Ev quam multo potent imponere ac ex pro magnis pcis
potent uni assignare parvam pniam alteri pro parvis magnam R°
Non absolute arbitrio Sacerdotis hoc ee relictum sed indiscreto prudenti
et Spūs S. instinctui iuxta illud Trident Debent° Sacerdotes
Dm quantum Spūs et prudentia suggesserit pro qlte criminum etc.
(Dixi (prudenti) qa ex rationabili caa st graviorem satisfactorem
dissimulare Confessarius et leviorem imponere ut si u. g. videat pa:
nitentem ee infirmum aut corporaliter aut spiritaliter ad sufferenda grave
pniam debet mitius cum illo agere ut docent comtes DD. et praxis

est Culpa: Sic illud dictum Nazianzeni orone 26. circa finem
Hanc vocem mgt tene ut pastim illum corrigas neq Lenter et Sumare
non ut Lostis neq ut durus et rigidus medicus. Et mfn. Habes medi:
cinis regulam Sin desequlus es mitis et benigni q mas infirmites
portaui. Ratio est è: tum qa principalr hoc Sacrum institutum est
in hoc bonum pnitentis ut adeo hæcus vulnera curentur secun:
dario ro in satisfonem q poena: tum qa multi infirmiores graue
pnae à Confessione deterrentur. tum qd si leuem iniungant pnam
Confessari per se vgro tanl è periculum ne ons in Purgorio poenis
graiuus punat Et no si graior imponat pna periculum est
ne eam non implendo mortalr peccet vel peccata in posterum
graiora Det autem hos rides Confessos quaerat Instabis
ant Videl quod debeat Confessrs ad dignam assignare Poenitam
uxi Tridentin leuis uero pna q graiorib pctis quo pt ee an:
digna? Ro Non teneri Confessarium ocro ad dignam designare
satisfonem qa hoc ipse sine reuelone Sua non pt quanta
Sit et nunc Sic pnti debeat iniungi pna ut satisfaciat pro to:
ta culpa restante sed ut dixi prudenti arbitrio ita satisfaonem
moderari debet ut Cuique spectet fructum spualem poenitentis
Insta adhuc Sed in una indeh magna fieri Deo si condigne non
satisfaciat. Ro Non fieri qa illi restat uis suum integum reh:
quam pena in Purgorio exigendi Quare bene monet Suarez d38.

sect. 4 Ait primaño intendat Confessor ut satisfactionem imponat accomodatam curationi et preservationi à peccatis; quodsi in hac parte suffficienter pnti quidit quamus poenam in ordine ad indultam culpam penarum levioremimponat nunqm graviter errabit Quando tamen Confessor leviores multo poenitas imponit ad vindicanda peccata gravia monere debet poenitentem sorfieri ut ipsum imbenultati arsu: latur alogn ipsum mereri multo graviorem poenam quoniam graves poenas in Purgatorio persolvunt nisi hic satisfaciat Denique Prestabis Sacdtis non debent leves poenae assignari iis q sape in peccata eaq reiniduntur R° Cum reudimus non modo severius agendum ee in poenis sed et quo: doq negandae eis absolutio Sacdtalis ut hac ratione à peccatis deterreatur et ad dolorem verum propositumq effax abstinendi à peccatis existentq ga timenq e ne tales sacrilege confiteantur et in talibus absolvendis bonum e ut condocem apponant confessarii satis implicite intellendo si e capax iux dita de simplicibus poenitentibus qa sic seipsum Confessius eliberabit à sacrilega collatione absolutionis. QUAERES I° An sit in arbitrio Sacerdotis imponere aliquibus peccatis poenas publicas et aliquibus privatas R° Esse in arbitrio prudenti quod ut inqt Suar d. 6. indicabit pro peccatis occultis non debere imponi poenas publicas qa ex hoc cum proprii infamia et aliorum qrq scandalo non pte Pro peccatis vero publicis imponendas ee si ita expedirat ad culpae satisfactionem et scandalum auferendum Qua doctrina e conmis cum S. Tha in 4°

d. 14. q. 1. a. 5. gl. 1 declarata in Trid.° sess. 24. c. 8. dnte quando quis
ab aliquo publicè et in multorum conspectu crimen commissum fuit
unde alios scandalo offensos commotosq fuisse non è dubitanq sui
condignamq modo culpæ poenam publicè iniungi oportere. Unde re:
pellitur sententia negantium in Trid.° prescribi satisfactionem sacramentalem
sed tantum (inquunt) designatur poena quæ exterior non sacramentalis
nam Eula non potest prescribere priuatim cum reuelatione sigilli sacramentalis
sed assignans priuatam publicam sacramentalem reuelat sigillum Et
Repellitur in qua: qa et interpretatio illorum cont communem Doctorum
doctrinam est et violenta Consulto nam ibiq statim subditur quod Epus
tales poenitentias publicas si ei indebite petent in priuatas commutare et publicu
no omnis incumbendis et Confessoribus audiendi deberet ea Poenitentiarum in
Cathedralibus Ecclesiis inter graduatos in Theola Doctor vel Magister simul
in Iure Canonico ut patet legenti Concilium Illa ro nro adue sanor nova:
let qa eius falsa è minor: illa ex expletio priuatæ publicæ è consentiente
et oante ipso poenitente quamuis fortasse non fuisset ille consus nisi cogeret
precepto Confessarii q si nollet aueptare talem priuatam sine rona bili causa
posset illi à Sacerdote negari absolu Dixi (sine ronabili causa) quia
si adferret poenitens ronabilem caam Confesso ma aueptandi priuam
publicam ut u. g. si non fuit subsecutum grave scandalum ex q
crimine notorio vel et Episcopi non exigant sane satisfactionem publicam
ab illis vel si ex illi qui publicas priuatas vellent deuiare ad Sacrum

aut Confessarius eo intermittere non debet agit a Confessio ut priat publice
qa tam dure conditiones cum sint valde periculosae non sunt subeundae
nisi quando aliter salus obtineri non potest. QUAERES 2° Si imposuit
unus Confessarius poenam gravem potest ne alius in leviorem eam com:
mutare. R° Si sermo sit de omni grani eaq insuperabili a Confessario
iniuncta vel est quae vel longe poenas peccatis debitas excedat spectato
usum prudentem Confessariorum vel quae ei sit statim moraliter impos:
sibilis vel certe licet initio videbatur possibilis ei et rationabilis tamen suc:
cessu temporis in impossibilem et inaeorabilem transiit tales omnes ad mere con
nec mutare eget sed prudenti iudicio declarari debet quod sic et nunc
non obligat. R° 2° Si sermo sit de omni rationabiliter imposita et
possibili ad impleorem quando commutas petitur varie iam Rendent
Alig dicunt debere ei illum superiorem qui commutat priam: alii eunq Con:
fessarium hoc debere postare censent Alii satis parem Sacerdotem pri:
ori Confessori praeponunt. Alii denq et inferiorem interpositi sunt. Et item
ex his aliq dicunt talem commutationem debere fieri per iteratam Confes:
sionem peccatorum. Alii posse sine Confessione negotium hoc expedirii autu:
mant. Quos diuendi modos bene examinat Suar. d. 38. s. 10 et quant
satis est refutat. Placet ergo ad Sam difficultem Resio ipsius
duplex. 1ª Commutationem omni posse fieri illum Sacerdotem quung
et ab iisdem abscedere petis: unde illa dictio superiorem aequalem
aut inaequalem inferiorem Sacerdotis non valet: qa quis Sacerdos

respectum penitentum in quo habet Iurisdictionem è superior Iudex
Z. RESPO. è Commutationem Confessionis debere pro iterata Confessione
peccatorum pro quibus illa prima inuenta fuit. Ratio è qa commutatio
Sacrificii debet per eadem indeuiam et prius habet statim eadem pena
iterum confitendi et Confessus ab usq absoluendi. Et eius manet integrum
ad primam inuenta et commutanda: non ex obligari debet prius ad
duplicem satisfactionem quantum fieri et adeqnam pro eodem peccato
ergo de confirmare se potent posteriori iudicio Confessarii et Iocuerit
è et ei multo leuiorem satisfactionem imposuerit posterior Confessarius
prudens quam prior pro eodem peccato non imprudenter qa sicut
Iudex posterior non tenetur se conformare Iudicio prioris in a ignorare
prima ita et in exequione eiusq satisfactionis seuere omittens seq pt
Iudicium prudens secundi Confessarii omittendo prioris sententiam et sicut
illam prudenter iudicaret. Nota Hoc non debet valere si eidem
Confessario illum confitetur non ro si alteri: qa et in casu C. planum
pt debet ne prius pro se prius cum Sacerdote consistit altari se iterum
committat et indet et magna iniuria fieri priori Confessario
qa ille iuste tulit sententiam et secutum iustum at suspicit
et revocans illius sententiam fuit illi iniuriam. Ro nego Doc
trinam valere si eadem Confessio fiat Confessio: qa licet et idem
Confessarius non possit mutare primam iam per longum tempus ac
statam nisi per iteratam Confessionem tamen et alius Confessarius

se facere ꝓt. Per longum nequam tempus: qa si pnis paucis post sane
mutationem pecc. minimum post aliquot soles imo secundq aliquos
post unam et alteram diem tunc non est opus illi anpteri qa illae
qcedens iudicium Confessii videt quodammodo moraliter divisare. Sua:
vett tamen Coninq. d. 10. dub. 12. tanqm semnis ut si post abso
lutionem dies aliquot intercesserunt repetat Confessio salt qnicè
coram eod Confessio q suggerit ad hac ee memor peccatorum destrutè
p mus Confessum subiectum. Dicendo Confiteor tibi Pater nrsu
pcta mea ante duos dies deste anfessa porrg ab iis pmam et abso:
lutionem. Ad illud quod ex Iure adferit dico ee pnis publicas ibi
ee sermonem in quibus p mutationem magna turbatio in politia exta
oriretur sens se habet in foro interno unde iniuria nulla exinde
ꝓt Redenti Confessori tum qa iudicium sacrile non ad commodum
Sacerdotis sed ad bonum rei ordinatur tum qa hoc iudicium e ifesa:
bile in favorem pnitentis. Licet e° prioris iudicij sit sentia iusta
postenor tamen Iudex non propriè illam revocat sed suam q nog
p fert iustam et pnitenti liberum e abtenti ex illis poenis subia:
cere. Insk 2° Qd si casus fuerint reservati q quibus data e pma
Sacrtalis à superiore ꝓne Sacerdos non habens potestatem dictam ab:
solvendi à reservatis commutare pniam. Resp alq cum Navarro
posse. nonem dant: qa peccata illa post absolutem sacrlem ropnis
iam non manent reservata et ab illis ꝓterum absolvere Sacerdos

inferior Et eg iure satisfém imponere. Et nemo tenet dupliem
satisfém adimplere Et potest in eius impletione inferioris iudicio pns
seq iudicium. 2° Nt alii omnes et gbles quos citat et sequitur
Suarez citus Per se de iure ordinario non posse. Ratio é qa q comitat
priam p se debet habere talem statem super peccatum ut per se et
primo absolvere posset id ex spectando illo peccatum in quantum
commissum é non in quantum remissum sed inferior Sacerdos non
habet statem sui pcti reservata Et Dixi per se et de iure ordiio
qa p accidens et extraordinariè hoc fieri posset ne est si defficultas sit ex:
cursus ad superiorem q priam imposuit et ingeret moralis qa dam
necessitas comitandi priam. Ex qbus patet ad Rationem Nauari allata
et in forma respondendo negatur ultia consa qa in impletione prima
cee bet ordinariè iudicium eius seq pns q per se habet statem absol:
vendi à peccatis ut commissa sunt. Declarat id à simili: Sicut
ex de pctis mortalibus vite confessis et absolutis pt absolvere
etiam Sacerdos q tantu habet statem ad audiendas veniales et
tamen in omni sentia non pt imitare priam prioris ligtmi iudicis
Et et de reservatis gorionali descurrent é alias enervaret ois fere
fructus absolutionis si data absolutio à superiore posset etiam inferior Sa:
cerdos eiusdem absolvere et priam diminuere. Ins 3° Videt
gratis peti hac consulto prima p peccatam Confessione cur ex non
potent assumere pns ex se opus aliquod longe melius ad satisfen

sed ipsi fauebus omittendo munus bonum sibi gratius. Rō Non gratis
qa pns non pō sic fuere q debet exequi cogentem sentiam Iudus
alias si haeret contra expressum Sacerdotis precepta assumere opus
melius in satisfonem cum non haeant contra Regam aliquod Eulacum
u.g. de ieiunio assumere eleemosynas magnas aut orationes seruen:
tes loco ieiunii: quod certe si haeret corruerent oia Regta.

QVAESTIO • X •

De Satisfactione per Indulgentias

Suppō Indulgentia nmen et in malam partem usurpari iuxta illud
Poetae Blandaque Patrum segnes fauit indulgentia natos: et in bona pōte
nos dari non aut gratiam seat quamius remissionem ppii iuris in alterius
fauorem factam: aut specialiter et comuni consensu Eulae Pestiferum
nsu designat ipsis poenas solutionem quatis sumq Pontifex paterna pietate
in filios suos motus eorumq infirmitatibus condescendens remittit illis poenam
quam alioqui solure. Quare cum Indulgia ad satisfem q poena
ipsi pertineant mentio de illis aliqd nobis oueniet è ipsi cum Lu:
theri nullum in Sacra Catholica calfant mate ut Lutherus q sua
apostasiam à fide incepit à controversia de Indulgentiis. Im quid
Lutherus accusans in Conciliis quod bona oia suis relinquant nimis li:
dendo Indulgentiis: postea docuit Indulgias ee pias fraudes Matris Eulae
quae faciant homines pigros ad exercitium bonorum opum. Qua postquam

intellexit Rom. Pontifex morem illum curavit ut abstineret à talibus
Censuris. Descendit è° ille ad gravissimas novosq articulos novæ suæ
fidei confingit quos postquam damnavit Pontifex Leo X: edidit
librum eorum defensionis in quo ita audacibus verbis usus è. Renovo
ingt quod dixi Indulgéas cé sias fraudes et dico cé impunissás sce-
lestissimum Pontificem imposituras: postea fait unum discursú qd°
illa mihi valeant quod multum remavit dubitam poenæ tolis culpa
remissa. unde sustulit satisfém sustulit necessitatém poenitéis
et bonorum operum exercitium in suaq sola fide congerunt. Eue quo
Lutherus impugnans imitio indulgás p opum bonorú exercitio et Chri-
stianas Indulgás et bona opera sustulit Indulgentiamq ad oia
flagitia patranda à plurimis cerebrarum subtilitatá promulga:
ut qualem multis Pontifex exogitavit Contra cuius errores oés a lio:
numq eius similium Bellarmin scripsit et de Indulgentiis in 3. Tom.
duos libros de iis edidit. Vata tom 4 d. 7. q. 10. et Suar tom 4 in
fine accurate et candide Indulgas tuent. Qa ño Indulgentiæ contes
appellant et Thesaurus quem non oés eodem modo ponent eusq applicare
agnoscunt ideo diste varietas sentiarum et ventas explicanda est.

DUO I° Dari in Ecla Indulgarum et Thesaurq. Hæc
Conclo é comis Catholicorum cum Sectarius omnis et fauctaliquant
ex fat Sotus Tanusius Mayron in 4. d. 19. q. 2. q ño negat
quidem Indulgás sed concedere renuit eas cé in Ecla quasi tde:

saum quendam

saurum quendam. Pr. Qa antiqua aliquod depositum pretiosum seu
res quadam ei pretiosa depositio est thesaurus Sed Indulgeā sunt ta-
les Ergo Maior é in Iure l. nunqm ff. de acquendo dnio. Nor Pr
Depositum ex meritis Chri é antiqum depositum et pretiosum sed the-
saurus Indulgarum constat p cunctr ex meritis Chri (qa et secundrio
Sm merita continet). Maior extra é qa cum merita Chri iam a tot se-
culis exercita sint certe antiqua sunt et cum sint infiniti valoris ratione infi-
nitatis p ma sunt pretiosa Nor Patet qa antiquissus é eius et theglicus con-
cedendi Indulgas ad remissionem poenae totis Sed concedere Indulgas est
dare Ergo p cunctr ex meritis Chri cum sint infiniti valoris et remaneat
in acceptione dia Ergo Nor é definita à Clemente VI. in Extrauag. Unige-
nitus de oma et remisso ubi postquam dixisset Pontex Christum Dnum
p redemptione ma effudisse totum sanguem cum unica gutta suffe-
cisset subdit: quoniam magis exinde quantum 2o ut nec sup vacua
inanis aut superflua tanta effusionis miserao redderet thesaurum
militanti Ecclesiae aequum fuit velens suos thesaurizare filiis quos Pater
ut sit infinitus thesaurus hominibus. Maior declarat Ex S. Paulo
2. Cor. 2. Indulgam alicuius partis poena concessa incestuoso ne forte
maiori tristitia absorbeatur vel in gram Corint suum quod utrumq
indicat dns. Propter nos ne circumveniamur a Satana et ne illa
abundantiori tristitia absorberet quod eo illam Indulgam concesserit
prate à Chro sibi data indicant verba (in p sora Chri) illiet cui

contulit Indulgum fuit in statu gra qa cum semel incurrerat et cum
tanto dolore S. Paulus dubitaret an ille solus non sufficiens fuisset
tamq tollendo reatu culpae quam omnis poenae. Ideo addit (si qd donavi)
ne est si qd donavi in ipso foro Dei id est interiori nam in foro Ecla
ne é exterior non é dubium quod ille S. Paulus aliqd poenae remiserit
Quare non placet quorundam exgos nolentium Sinebulum solum intelligi
ee remissoe poenae in foro exteriori. 4° Declarat ex antiquo usu
Pontificum indulgas antecedentum De S. Sylvestro legit q anno 300
fuit Ecla quod ipse concesserit Indulgas quasq pro Sacello S. Crucis
Roma extructo ad S. Helenae extructorq. S. Gregor Magnus q anno
590 fuit Ecla in debus stationum Romae indulgas iux S. Hiam in 4
d. 20 q. 1. a. 3. ql. 2. Sergius 2us Pontifex anno 844. tiam annorum
concessit Indulgas iis q visitarent Eclam S. Martini Romae in festo
eorq quae concesso dr adhuc exstare in usu in marmore litteris anti-
qs rimis in illa Ecla Exstant et a liis de gbus Bellarm. Suarez et
alii. Tandem Concl. Trid. Sess. 25. Decretum de Indulgentiis optime
posuit dns. Cum ptas conferendi Indulgas à Cristo Ecla concessa sit
Intelligit Matt. 16 et Joan 20 atq huiusmodi potestate divinitus
sibi tradita antiqssimis et temporibus illa usa fuerit Sacrosancta
Synodus Indulgarum usum etiam retinenda ee docet et jubet eosq
anat. Sancta damnat q aut inutiles ee asserunt vel eas concedendi
in Ecla potestatem ee negant DICCS Videt indicare Phil 2

Christi habuisse pro suis meritis et passionibus aequale omnium sanctorum quod propter illa exaltatus est et datus nomen super omne nomen. Et multa supersunt merita superabundantia Christi ex quibus constituitur thesaurus Indulgentiarum. Rursus contra regula Christi habuisse aequale meritum omnium: quia ipsius merita erant infinita et quod omni illa habuerit illud totum finitum fuit. Ratio 4ª Vata et si Christus diceretur habuisse omnium aequale meritis suis ad hoc non ex eo thesaurus Indulgentiarum negari deberet quia inter alia omnia Christi è responsionis summa salutis mea ad sanctorum summam salutis pertinent et Indulgentiae quandoque per eas poenae emittitur salutem mea impedientes.

Tertio 4º Thesaurus Indulgentiarum non tantum constat ex meritis Christi sed et ex aliorum Sanctorum licet in illis principaliter insistendum. Hac Conclusio è contra Durandus qui in 4º d. 20 q. 3 asseverat Indulgentiarum thesaurum constare tantum ex meritis Christi. Nihilominus Conclusio è contra Theologorum tum S. Thomae in 4º d. 20. et declarata a Clemente VI. Extravag. citata ubi postea quam Pontifex declaravisset quod thesaurus Indulgentiarum constet ex meritis Christi subdit. Id cuius quidem thesauri cumulum Beatae Dei Genitricis et omnium Electorum a primo iusto usque ad ultimum adminiculum posse nos sunt Pro ratione Non tantum Christi merita erant superabundantia sed et ipsorum Sanctorum Et tam ex meritis Christi quam Sanctorum constat Indulgentiarum thesaurus Anti. Sanctissima Dei Mater nulla indiguit satisfactione ipsi alicuius

ergo nullum Sabbat et tamen plurima passa é Deus cum eam ipsi
Ecclesiæ gladius pertransiuit iuxta Prophetiam Simeonis Luc 2. Simile
S. Joan. Baptista in utero sanctatus uixit, nemo ergo Deum offendit
peccatis et tamen in asperrima grua à puerita ue capitis usq obtruncationem uitam traduxit. Preterea plures Martyres gravissima tormenta passi sunt cum tamen exigua peccata habuerint et licet eorum opa quæ meritoria acceperunt suffentem mercedem tamen quia satisforia remanserunt in bonis omnibus culpæ. Declarat ue. Quæ sunt bona Civium qui decedunt nullo relicto Sacerdote aut legatario ex in ecclesiam ad Reipub. spectant ita et bona SS.rum ue é opa satisforia si neq ex eorum intentione neq ex aliqua alia causa alii supplicata fierent ad Rem. Culpam qui tine part. Mon: Mt. quid ergo nos como bonorum inter Cives Dei quam inter Cives Sumarum Reipa? Mth. SS. qui bonis operibus suis quæ meritoria acceperunt suffentem omnium idet gram in hac uita et glam in futura qui operibus uo quæ satisforia sunt quæ glam sua indignum acceperunt iuxta illud Rom. 8. Non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gliam etc. Et nil relinqit ex operibus SS.rum qui thesauro Ecclesiæ Ro. dicto antea acceperunt suffentem mercedem qui operibus quæ meritoria et satisforia quoad omnium essiale de quo S. Paulus Corinth. acceperunt quoad accidentale omnium quod é remissio poenæ Cæli nego: qd multi SS. qui gravis peccatis magnas fecerunt satisfoces

Dicis 2° Ergo Soc salt venum é quod ex aliquorum tant Sanctorum
opibus mutuis é Thesaurus Ecclæ qa constat nobis quod multi SS.
gravibus peccatis offenderunt Deum ut S. Petri Luguis Maria Magd.
etc. constatet quod multi transierint per Purgatorium ad coelum et
ex SSm sanctorum operibus non é auctus Thesaurus Ecclæ. Quod si Soc
concedat quo verificabit Clementis VI dictum citatum quod omn
SSm merita a primo usq ad ultimum conferant ad Thesaurum Ecclæ
Ro Non é dubium quod satisfrés SSm quorum non fuerunt superabun:
dantes non auxerint Thesaurum Ecclæ ut bene probat argumentum
dubium Clementis vel ita intellegi é quod ordinate omn SSm sint
meritorà salt de congruo seu sub ratione impetrationis aliquos bonfiis
à Deo alis. Et ita possunt dici adminiculum Gottar Thesauro
Ecclæ non excludens tamen quod et aliqui inter illos SSos admini:
culum Soc Gotent et ob rationem satisfonis superabundantis vel certe
verba Clementis ita explicanda sunt. Oés electi q satisfonés
habuerunt superabundantes a primo usq ad ultimum auxerunt
Thesaurum Ecclæ. Dicis 3° Christi satisfonés infinitæ sunt na
tivis et exaltorum satisfombus non videt dis qd quam addenq cum
et ipsa sufficientes sint vel si qd addeq debet concedi non solum Chri:
stum sed et SSos ee mos redemptores quod é aut Scram. Ro
Concedo satisfonés Christi fuisse infinitas eisq non ee addendas satisfés
Sanctorum quasi illa sint insufficientes aut quod q additionem illarum

Sancti descant diu redemptores nostri. Sic ex ô mea calumnia Sacerdotum. Sed sic tantum in Catholica sententia dr satisfes Sanctorum addi ad thesaurum Ecclæ qa illæ cum sint superabundantes ibi regoni debent. Solus e° Chs noster redemptor qui nos et à peccato et pœnis æternis liberat. a pœna quoq tali per se per qui et soli Chsto competit nos liberare. SS. uo satisfones qui audns habem sunt habent id é ex condnatione cum merits Chsti et qui ptem à Chsto qui Vicario concessam nobis applicantur. Ita neq opatores snt dni salutis nostræ sed secundani cooperatores Declarat id: sicut ex ad excellam primacam pertinet ut sentpli causa 2a agentes ita ad excellam meritorum Chsti genere Sanctos adiutores salutis mæ spectat debet. Unde dicit Apls 1. Cor. 9. Omnia omia factus sum ut omes facerem salvos et 2 Cor. 11. et 12. enumeratis plagis tribulbus quas pro Ecclæ Dei passus erat et specialiter qui suis Corinthiis habet: nec ex dnt filii parentibus thesaurizare sed parentes filiis ego autem libentissime impendam et superimpendar qui animabus vestris. DEMq dnt Sacerdoti Non qui ondi locus ullus sunt thesauri indulgentiarum: qa si eet alqs eent Bullæ Pontfum in quibus non qui tantus inclusi thesaurus. Rmo eé osq assegnare locum aliquem maalem sum thesauro sed satis é reponere illam in ancestrone divina q ad remissionem pœnæ temporis SS. satisfones ancestant. Bullæ uo Pontfum sunt qdq instrumenta

gbus Utantes Pontis Indulgas applicantes manifestat.

DICO 3.° Ptas concedendi Indulgas ex tesauro Ecclesiae simpliciter et per se é in summo Pontifice secundario nó et ex illius concessione é in Prelatis aliis Ecclesiae. Est communis Cathólicorum declarata in Extrauagantibus Sixti 4.ti. Quem quidem Thesaurum non in sudario repositum non in agro absconditum sed quod beatum Petrum cum claugerum eius quae successoribus suis intentis ui carnis omisit Christus fideliter fideliter dispensandum. Rone Pr. Bona ab intestato et sine haerede relicta pertinent ad bona publica distribuere nó bona publica ex iui Jurisdictionis pertinet ad Principem ad alios uero quae ei subiunt in tant pertinet in quantum ptas à summo Pontifice illis ad hoc é concessa. Sed Pontifex Romanus é supremus post Christum Princeps in Republica Ecclesiae et ad illum ex iui Jurisdictionis hoc munus immediate spectat Dixi (post Christum) qa Christum ait inqit S. Paulus Hebr. 1. constituit Deus heredem uniuersorum quae concauit claues immediate S. Petro Matt. S. 16. Dicis si ideo Pontifex haberet immediata ptatem concedendi Indulgas qa dictum é Petro Quodcunq solueris etc. sequeretur quod et alii Sacerdotes eamq haberent ptatem qa et alis dictum é Quodcunq solueris et quorum remiseris etc. Consens negat et antecedens Ro negó sequam qa Indulgae sunt actus quidam claui Ecclesiae tamen extra Sanctum applicantes fidelibus ex tesauro Ecclesiae satisfactionem Christi et Sanctorum qui compensatione para ctis apud Deum

Clis e° Sacerdotibus non é data potás absoluta clauum sicut S.
Petro sed restricta uidet intra Partum unó et q illa uerba Quorum re-
miseris etc non datur potás absolá Jurisdcóis q Sacerdo omia admi-
nistrando Sacerdotibus singulis sed ordinis de quibus potibus infra
Collaó uó Indulgentiarum é ex parte Jurisdcóis ut exducens infra
oris uó Jurisdcó Eclasca deriuat à Summo Pontifice tanquá à capite
in sua membra Nostr. contra. Si Indulgarum concessio ex ratione
Jurisdcóis sequeret quod Pontifex Rom. non posset concedere Indul-
gias animabus in Purgat° existentibus qa illæ iam sunt extra eius Ju-
risdictionem. R° Ideo multos fuere ut Soto quos citat Suar.
d. 53. sect. 3. et Bellarm. l. 1. de Indulgiis c. ultimo. Indulgias
applicatas ex Tesauro Eclia q animabus in Purgat° existentibus non
habere naturam de cond° et infallibilem sed tant de congruo dicta
Sam sentiam Bellarm. satis rationabilem ex hucusq posita putat
pie posse sustineri. Tamen cum Suar. non solum optant do-
ctrinam ex magis piam sed et magis rationabilem et probabilem puto
ut q inz ad Instam R° di sto sequam Non posset Pontifex conce-
dere Indulgias animabus Purgóis q iuridicam absolem concedo nec
plus aliquid q bat non posset per modum suffragii seu solóis ex
Tesauro Eclia nego. Et Sic é diffa inter collationem Indulgen-
tiarum uiuis et mortuis quod illis conferant q iuridicam absolem
Sis mortuis q amicabilem coniunctionem Et exind et patet quo

Pontifex pro se ipso luvari posset Indulgas. Dicis 2° Si posset
concedere Pontifex Indulgas aliq ex eius concessione ad poenas tempo:
rales exoluendas sequitur quod Sa Indulgia comerneretur et pnas iniunctas
à Confessio quod è falsum. Sequela patet: qa non apparet ratio quare et
ad Sas non deant extendi. Falsum uero è id Pr. qa euenterent
ois disciplina Ecclaa et eius fructus: cum ex poenam priuatim Confes.
sarii assignent in medicina id est ut pcta in posterum uitentur Indul:
gentia s dare ut à talibus poenis exoluendis liberent è dare illas in
perniciem poenitentis. R° negó sequ absolè: qa si intellatur quod
Pontifex possit abrogare sententiam Confessii pniam iniungentis p Indul:
gentias falsa est: nam quis Confessus è supremus Iudex in foro Sac
eorum in quos habet Iurisdem non qdem ratione Iurisdictionis Euse qa in
Sacramte alter altero Sacerdos pt ee superior sed ratione pts Ordinis in
qua oes Sacerdotes et cum Summo Pontifice sunt pares ac p consens e:
runde supremi Iudices. Iam uero si intellatur sequela quod Summus Pontifex
possit aliquando ex iusta causa per Indulgias nomine Dei remittere poe:
nas iniunctas à Confessio non p abrogoem sententiae Iudicis sed p condonoem
uera è qa Pontifices sepe concedunt Indulgias aliquot dierum ex omnis
iniunctis à Confessio Declarat id a simil. Sicut enim pt condonare satis:
factionem quam alter illi facere debet ex sententia Iudicis o bellatam
quamuis iniuriam et tamen in tali condonione non abrogatur sententia
Iudicis qa abrogare omnino non pt ullus alius sententiam nisi in illu habent

Parietorem sed ordinare res andorantes alis satisfoies quas dnt
illis ex sentia Indias bibere non habent Punitedem in Indiis P non
abrogantq; nec illorum sentiam iuet in difficile posita pontificali discur-
rendum est. Per hoc tamen non enervat eis disciplina Ecclesia ut si non
argti assumitur sed pons suavior reddit. Non segt et dem fructi satis-
faomis tolli qa quamvis gniam quis e effax p medicina non posset tol-
lere Pontifex ut bene probat argtum tamen cum dent et gnia in puniorem
gtentorum penatorum las mitigari posse per Indulgas a Pontifice ex causa
rationabili nulla e incomodientia.

DICO 4° Concedes Pontifex aut Prelatos Indulgas debet aliquibus
verbis externis aut signis qua iis aequaleant eamn gntem condoeg
ad illas lucrandas pregsitas explicare. Est comis DD.m Et ratio est
qa nisi sic exprimantur ab Subditis intelligi ac proiz nec acceptari poterunt
Pn Socie diffts. Quando verba aliqua ponunt dubia in Concessione:
dalgatum debentne Indulgio in amplioren partem an in strictiorem
accipi RNt alig strictie accipendas ee ne enervetur disciplina Eccles
Illi eendent late explicandas ee qa sunt Principis favor. Suar. d. 56.
videt bene convihasse etiamq Prisorem: aut ex verba dubie concepunt
gtem concedentis Indulgas v.g. si Pontifex aut alius ex Prelatis alis
concet alis sonto hanc gtatem et verba aliqua includerent ambigui-
tatem tum in tali casu si mentem Pontis non gt aliunde clariore esse
debent Prelati strictig explicare gtatem sibi concessam qa Sacerdotes

quæ illis concedit é aliquó odiosa nam pont illa per ingrandam fauta abuti
et ita enervare disciplinam Ecclesiam: aut nó verba dubia Indulgarum
gram concessionem concernunt et in tali casu Iaques explicari dnt qa
indicant fauorem concedentis. Addit tamen Conizg. d. 12. dub. 5. Soc
2m dictum suam addu humtanq ee ut udet illud fauorabiliter explicet
respecta poenar purgoni non respectu priarum à Confessó iniunctarum
qa in Soc 2o casu videret aliquató disciplina Ecclaá enervari

DICO 5o Vt Pontfex aut quis alius ex eius concessoe valide un:
ferat Indulgas debet ad id moueri caá iusta. Est comis Polonum et Fauorist
Declarata in Extrauag. c Vnigenitus ee omia. ubi dicit Pontfex Thesaurum
Thesaurum Sanc Religiosis militanti Ecclaá salubriter dispensanq ex
rationabilibus causis. Ratio et é qa dispensaó facta sine caá rationabili
ab eo q non é dns sed tantq dispensator é invalida. Sed Pontfex aliq
Prælati sunt tantum dispensatores Thesauri Ecclaá qa Sui é iuris dñi
Vnde in Soc diffa é quod dispensoem si faciat Pontfex in iure à se lato edi
sine caá rationabili id exequatq validq faciet illicitam tamen. at si
in Iure dio id attentet et illuté et invalidé fiet Ex. In Soc est
gravis Diffics. Quales debeat ee Sdc iusta caá: nam multi DD. quos
citat et seqtr Suar. d. 53. sect 3. illam rationabilem caam æstimant,
qua é ex portionata magnitudini Indulgarum tum tant ee Indulgam valida
Dñi cum S. Tha in 4o. d. 20. q. 1. a 3. qla 2. iustam causam non ex portione
mensurant sed ex pietate et gla Dei. unde dicunt. Quamcunq causam

gram eé rationem et sufficere ad laborem Indulgé. Pires DD hoc
habent fundam: qa intentio Christi é et Dni ut neq Indulgé absolute
neq tanta Indulgé concedant nisi adest caa rationabilis quoniam ipsa
ratio dictat ut si maior Indulgé concedit maior et causa eam concedendi
suppetat et caa rationabilis semp debet eé proportionata magnitudini In-
dulgé. Bni Bonif. VIII. in sua Extrauag. concedes plenissam Indul-
gentiam iis qui 100° anno visitarent Basilicas Urbis hoc subungit
Amasqsq tamen plus eo merebit et Indulgam efficacius consequet quo
Basilicas Mas devotius visitant. Postenses nõ in hoc fundantur
qa thesaurus Indulgarum non induat vistam sed pons gram et li-
berabitatem et proportione non regnit caa cum indulgé et quacung
ponat caatica rationabilis erit ad consequonem Indulgé esset cum
minimam gtam diam ut migt Valia d. 1. q. 20. p. 4° qud ex opé quo-
cung pio et utili redundare pt plurib longe fauat Christi et Sancti quá
quibuslibet opus suu satisfactorium qua satisfactorum. Utrag hoc sentia
é pblis et videt ita conciliari posse si detur Regri qd aliqua
proportionem caa cum Indulgé ut multi 1a sentia sed non Mathematicam
et polysam sed tant moralé qua prudenti iudicio pensari debet
habente magnam habitudinem. Et hoc videt nelle 2a sententia
Quare sicut rigorosum eet exigere proportionem mathematicam aut
polysam inter caam indulgé et Indulgam ita minis laxa quáacung
caam piam sufficere inter hoc aedat prudenti iudicio expensam et ita

benedicunt dut les 1ª sentiã quod non possit Pontifex reis aãs è purgatorio simul liberare ex sua solum caã pia ne ibi torqueantur sed potius in cœlis laudent Deum: qa hoc est destruere rationem Dei Justi et amplissimis Privilegio tatum Supremi Judicis legem velle abrogare. Neq hoc concedere dut les 2ª sentiã qa talis caã pia è irrationabilis rationabilitas aut caã quare ex fine ob quam concedunt Indulgã pensanda è q fines possunt è uari ut v.g. gratio o cultus Dei vel Dni propagatio fuerit sortiem talã subditi vel conversio maior talã Catolicæ reverentia. Dixi quare qa ut ex utilitate medii expendi solet unde quod concedunt Indulgã quas aliqua comunitas postulat utilitas regalis opis non è spectanda ex effi: cacia particularis uiuiscuiq opis sed qut è conducentia cum o: pentibus omn a horum v.g. concedi plenaria Indulgã recitanti s. Pater et Ave post Comen Sabenti metallum benedictum non tam Sabet in sua concessione respectis ad meum opus qrã ad Comitatis ut ita multi ad frequentiam Sacramentorum et reverentiã Catolicæ sedis excitentur Addit Coning. d. 12. dub. 6. multos non lucrari plenarias Indulgãs et Igmè concessas quamvis metalla rescus quot penes se gestent et in statu grã opã designata Indulgã exequantur qq ingt frequent ut Sabeant Mi multas poenas persolvendas et opus designatum cũ exigua devotione faciant. Confirmat id dicto Bonifacii VIII. citati et concludit Plenarias Indulgãs ita intelligi debere ut illi qui pro magnitudine poenarum quas debent Indulgãs consequuntur fementer opera

prescripta obeant quibus tempore illae obeant partem tantum poenae luerant ne credat quod tantundem homo recipiat consequat ex Indulgiis quantum fe-
uens recipit tamen utrique dant Indulgiae plenariae qua tantas luerantur
quantas ex plena potestate Pontifex spectata sua caritate et in unitatis operis ipsi
potest concedere: ideoque proportionate de aliis multum annorum Indulgentiis
estimanda est. Quod Coningii additum est probe et secundum.

DUBIO 6.° Quando concedunt Indulgiae cum exequiae aliquot operum
non sequuntur Indulgiae nisi illa opera opera explemus Est omnis Doctorum
S. Tha in q. 2. a. vi. Ratio est: qua Indulgiae tantum valent quantum possunt
et non valebunt nisi adimpleto illo quod prescribitur unde nec multo nec
alia caritatis rationabilis excusare potest ab impletione operum prescriptorum
nisi Indulgiae nisi sit expresse in concessione Indulgentiarum exigatur
Unde si prescriptum est ad consequendam Indulgiae iejunium v. g. triplex et
quis iam tantum explevit duplex aut loco iejunii det eleemosynam non
consequetur Indulgiam Dixi (quando concedunt cum exequiae) qua sunt
et concedi Indulgiae sine exequiae ullius operis petitum sed ad solum merita
illius antecedentia et ita Pontifex solet mittere Indulgias plenarias mo-
rientibus ut ad petitionem iustam alterius Sic docet S. Paulus concessis
se Indulgiam Corinthiis 2. Cor. 2. Donavi inquit et ego nos in persona
Christi. Et S. Cyprianus refert lib. 3. Epistolarum Epistola 15. de petitione marty-
rum in carceribus inclusorum concedebantur plenariae Indulgiae ut deinde
ad ordendam Maiestatem Sedis Apostolicae. Sic feria 5 Maioris Hebdomadae

solet Sū Vicarius occurentibus sibi in una benedictione sua plenaria Indulgam concedere. Sed hoc è Dubius. An ora qa tenerent in statu Grā expedire ppt assequam Indulgam an suffiat aliquod ita expedirum aut nullum. R° 1° Hoc certum è quod salt deberat existere in statu Grā quando explet illam condoem sive quando debet illi remitti poena qa tales Indulgē non extenuntur perseverantibus in inimicitia Dei. 2° R° Hoc non tacertum è an suffiat aliqua tant expedire in statu grā et aliqua in statu peccati ppt vanitatem dubium Probilius tamē è quod suffiat: qa Sāc è gravis Culpa omis qd in Jubileis pstat ieunia Eulamū visitationes et post Sāc Confessionem Sanctlem Cum multi sint hēs q pctis mortalibus Deum offendunt teneret Cura Pmonere illos ut illa ieunia etc. post Confessionem faciant nō ante et non offendendo post Deum pctō mortali antequā illa expleant quod tamen non fait. Optimum tamē è oēs condōes ad Lucrandas Indulgās Pregsitas explere in statu Grā qa sic certius et efficacius eas lucramur.

DICO 2° Luet requrit status Grā in illo q pro se vult obtinere Indulgamū effectum tamen non requrit status huismodi sine ut eum lucrari q defunctis. Prima Pars videt patere ex dictis et contra à Tolis defendi. Et ratio è: qa inimicus Dei quamdiu ille vult durare inimicus non remittitur ulla culpa. Et nec poena: Sine int condōes pro lucrandis Indulgiis Pter statum concedentis, caritate et rondabitem

ponit et qd in recipientibus illas. 2a Pars licet non sit ita communis ut prior nihilominus eam tenent et Pri qa nul videt deesse defunctis cum pro illis ab fidelibus existentibus in mortali peto non possint offerri Indulgentiae: nam et petas è in Pontifice concedendi tas Indulgas defunctis ut videmus. Causae et pietas et rationabilitas non deest sunt enim è sancta et salubris cogitatio pro defunctis orare ita et illis Indulgas tribuere. Demq adest status Cri in recipientibus defunctis: qa Purgorii status è status in quo et dum erant ad iustorum sunt unite contati SSm p Sanitem Ei non dri fraudari fructu Indulgarum qui indispem aspectantium illis dari Indulas. Declarat à simili. Sacerdos offerens Sacrfm p defunctis cui exins in peto mortali illud offerat non privat fructu sacrfii p soc defunctos Ei nec illi privabit p offert Indulgas: qa ait eg non ex ope operantis soc exegit sed ex ope operato sed / seu ex meritis Chri. non tamen per hoc excludo aliqua requisita ex ope operantis videt ut eas tant Indulas p defunctis applicet q existit concedunt pro illis applicanda. Similiter non excludo opus operantis ex parte animarum in Purgat existium id è ut illa Indulgas p se oblatas recipient pro hac tamen ancipite satis è gis Ultas qua oes asserunt p suffragia nostra à poenis purgatorii liberari. quamvis et pble sit quod angelus pro: les iis nutrient quam pro iis luceremur Indulgam et ita in particli eam ancipitat. Illae puto non ita pble quod debeant Cregri quia singularia menta in iis dam inerent / pbus applicant Indulgentia

satis ex hoc q̃ nam uidet ee meritum quod ex Sanctis in grã decedant

DICO. 8°. Indulgãs oes amplecti Sanctam diuisione. Autem Indulgẽ sunt totales aut partiales seu non plenariae Et quidem totales seu plenariae in ordine ad remissiũ totius poenae tpis non differunt sunt tamen differe in adhibe ad quosdã fauores et priuilegia quae concedunt à Pontfe Sunt pri: maria Indulgã de Jubileus qa habet adiuncta de priuilegia Pontfa quod Sacerdotes habeant maiorem potestatem absoluendi à casibus reseruatis (ex: sunt et comutatione aliquorum votorum: alia uo Indulgã plenariae tales fa: uores antea non habent apposita nisi quando adponunt Jubilei (coedunt in forma Jubilei) Partiales Indulgãe sunt quae in solutionem partes ali: cuius poenae tpis concedunt atq ita qd extendunt ad remissiũ medie poenae tpis alia 3a pars etc. alia computant per annos aliae per dies Russus Indulgãe tam totales qm partiales sunt ee aut locales aut per: sonales aut reales: qa udet personis, rebus uel loco alligantur oesq ex Sis aut perpetuae aut ad certum tpus. Frequentissime tamen Indul: gãe sunt alligatae rebus ut Coronis etc. Oes tamen hae Indulgarum diffa sunt audles qa oes ordinant ad remissiũ poenae templis tali uel tali ratione. In hoc e diffis. Unde Indulgãe partiales computari debeant u.g. concedunt 7. annorum Indulgãe: debere hae Indulgã respicere poenam quae in hac uita exoluenda e an uo poenam Purgonii. Alq dicunt computationem fauenq ee respu poenae purgonii Et sic dum datur Indulgãe 7a, septem annorum

poena in Purgatorio luenda remittit. Ex qua sententia videntur dumpsisse
Sacerdotii occasionem damnandi Indulgas p definitis: nam cum arce:
dant Indulgas annuum 12000 aut 15000 quo tales Indulgas ad
poenas in Purgatorio duraturas applicari dnt sequit non é verisimile
tamdiu mundum duraturum nisi ante dat post diem Judicii nau-
sinum Purgatorium aasq in ipso quod falsum é. Ad hi: Rnt Ch:
Indulgentias sinulet commertere poenas quas in hac vita exhibere
debemus v.g. pro gravissimis peccatis ut adulterio designabat
iure antiquo .7. annorum jejunia ad Sac. Indulg sequens adiuncta
é et hoc de aliis Quod si quis commisit adulteria 1000 tales profecto
7000 annorum debuisset jejunium agere cum tamen vita illi non
potuisset tamdiu ea deservisse Quare si aliqua Indulgas fuissent
concessa a Pontifice 12000 aut 15000 annorum quod tamen fuisse
illos non constat illa tamen Sac indicarent quod peccata Suum ita
sint gravia ut plurimis annorum millibus puniri deberent si vel
homines tamdiu viverent vel Purgatorium duraret. Non é tamen du-
bium quod Deus illud quod deest extensione p peccatis qb usq exhibere
supplebit Sac intensione poenae Purgatorii sunt cum istis pet qui
proxime ante diem Judicii morientur. Urg Rnsio potest
ergo Indulgas et vivis et mortuis applicari pnt: illam vero calumniam
Sacerdotium non valere docet Sotus in 4 li. 21. q. 2. a. 1. qa nullus
unqm Pontifex concessit Indulgas nisi aliquot dierum aut annorum

iuxta omnes Canonicas antiquitus usurpari solitas; plurium nō milleum
annorum Indulgēs concessas esse dicunt a quibusdam qui strenuis Mona-
chis quod fortasse fōre est. Et ueto Paulus V. sustulerat omnes Re-
ligiosis Indulgēs: qa magnus erat in iis abusus et inter Haereticos
scandalum. Sic referre fuit unum librum Indulgarum apud quem
Haereticum q ridebat ex eo libro nostras Indulgēs: qa ad 100000
annorū Indulgē concessa: tamen ut dixi gravitas tanta petorum pōt
ee in Sinibus ut spectatis Canonibus Eulasius multis annorū milli-
bus mereret quin pōtor pro illis petis: intensione tamen poenarū
supplet à Deo quod deest extensione si non applicatā Indulgē.

QUAESTIO XI.

De satisfactione in Purgatorio

Qa contingit multos ex Sanctis in statu grā decedere q nec pla sua
opā nec per Indulgēs remissionem poenae tēlis integram obtinuerūt
ideo divina providentia locus satisfōnis in altera uita debuit assignari:
q locus à Cat Solis purgatorium appellatur aut Haereticos q illum
negant. Primus e° breuiter error Haereticorum refutanda tum uentas
Cat Sōlā asserenda est Sanctorum uō inter alios docte satis etiam uiatē
de Sac mā Bellarm. lib. de Purgōio Vala d. 11 q. 1. Suar d. 45.

DICO I°. Datur Purgōium post Sanctitatem animabus
in grā decedentibus in quo poenas tēlis gras sic non exoluerunt

exigent. Est ita certa apud oes Catholicos ut q eã negaret non ad Pur-
gatorium Catholicum sed ad Haereticum id est infernum amandari
crederet. Pr. I° ex Scrã. 2. Mach. 12. Postquam expositum est
quod Judas Machabaeus collegisset pecunias et misisset 12000 drach-
marum argenti in Hierusalem ad sacrifica pro iis offerenda q in bello
ceciderunt subungit. Sancta ergo et salubris é cogitatio q defunctis
orare ut à peccatis soluantur. Ex quo loco Scrã Sãt deducunt. I^m Sacrifica et o-
rationes q desse defunctis 2° Non integre semp purgari Snes in morte à pe-
nis ante piaculorum reliquis. 3^m Debere dari locum in quo recipiãt
defuncti q orationibus in usum inuari debeant quem locũ Catholici
appellant Purgatorium: qa Judas Machab. de iis loqt defunctis qui
in grã Dei decesserant quod patet ex verbis antecedentibus Et qa arty-
derabat quod si q cum pietate dormitionem acceperant optimam habe-
rent repositam gratiam etc. Hunc locum Scrã Haereticis cum solvere
non possent 1° multi impudenter ausi sunt dicere Librum hunc Ma-
chabaeorum non esse ex libris S. Scrã ac q non valet ex eo argum
quod iane declarat 1° qa in eo laudatur exemplum Razis q seipsũ
interfecit quod impietem redolet. 2° qa videtur dicere Scr illas libri
supponere quod animae moriant cum corpore et raone tamen resurre-
turis cum corporibus non unam oraonem q mortuis includit ut qd
ex illis colligeret verbis Nisi ex eos resurecturos speraret q ceci-
derunt superfluum videretq et vanum orare pro mortuis 3° qua
aut Scr eiusq

aut Sorensis libri postulat sibi dari veniam si qua in re errant
error nó in S. Scrám cadere non ꝓt Eo. sed Sæ impudentia Socrati
commendetur fuisse I° Ex solutione dictorum Dictm ex Rtione
1° S. Augus lib. 2. cont Gilam Gaudentii c. 23. Non laudari ibi
factum Rasia sed tantæ rarari fortitudinem eius in morte contemnendam
ea Rtione 2° Si laudatur ibi Sæ factum dicendum é Sabuisse Rasia peculiarem inspirationem à Deo ut seipsum occideret sunt Sabant Samson
teste Augo lib. 1. Cont. c. 21 quod et de aliis Martyribus constat. Bene tamen monet caute ee legenda talia exempla in Scriptur aut Historiis ne putemus similia nobis licere qua multi sine peculiari Dei
instinctu licent. Ad 2m Nego autem Sanctis libri sensisse aás Srum
ee mortales imó potius qa credebat aás ee immortales ideo credebat resurrectorem: sunt é antra Hebrai ꝓ fuee credebat non futuram resurrectorem qa censebant aás ee mortales Ad 3m Non
ides petere veniam Scriptorem illius libri quasi aliquos errores in
fuee commiserit sed si aliqd in elocutione minus elegant dixit deprecetur sibi condonari sunt et S. Paulus quandoq excusat sermonis sui
impentiam. 2° Excomuni extensa Cultá q librum Macab.
ꝓ Canó recepit ut videre é apud Bell. lib. 1 de Purgatorio c. 3.
Hinc illud S. Augi lib. 18. de Civit c. 36 dutlum Libros Macabnó
Judai sed Cultá pro Canonicis habet. Ad 1° Socratis non ita ingu:
cent erroreá tamen aut locum Scrá atum insurrexerunt dicentes

Etamsi Machabæi orassent p defunctis nr tegtq dari Purgatorium
qa Sactam fecerunt ut ostenderent suum in illos affectum. De-
inde videt illa orão fuisse instituta p mortuis in peto mortali quia
ideo erant occisi quod acceperunt sibi donaria Idolorum quod
Deut. 7. vetitum fuit ac p consequens non in Purgatorio sed in Inferno
erant illi p quos orão instituebatq. Ad quod R.o Oronem Macha-
baeorum non fuisse institutam propter ostendendum affectum pietatis sed
qa crederant defunctos in tali statu esse in quo possent iuvari
orationibus: Sane aut statum appellant Catholici Purgatorium. Hinc
negatur oraonem illam fuisse institutam pro exulibus in peto
mortali: qa Judas Machab. p eis oraonem instituit quos ut ingt
Scrá considerabat quod cum pietate dormitionem acceperant et o-
ptimam haberent repositam gratiam: Illaó donaria acceperant occi-
si in bello vel ex ignora legis vel certe non acceperant illa ut
Sonsem idolis eis exhiberent sed tantummodo ut ex eis detesserent
qd ingt Bellarm. fuit peta veniale: vel dems si peccarunt mortali
Dia grá p penitentiam in mortis articulo de illo peto perfecte Contriti
fuerunt unde Betnum 77. Cum occideret eos quaerebant eum et re-
vertebantur: alia loca Scrá plurima collegit Bellarm tam veteris
quam novi testamti. 4.o Pr Ex antiqtes Liturgiis D. Jacobi
D. Marci S. Petri q Romana nuncupatq qd invenimi prt tomo 6.
Bibliotheca PP. in quibus oibus certa preces instituuntq pro defunctis

3° Pr Concilio ex Concilis Carthag. 3m c. 29. ita loqtur. Et sacra altaris nonnisi à episcopis sibi celebrent si aut aliquorum commendatio defunctorum commendatio facienda est solis orationibus fiat. Trident. sess. 35. initio postquam docuit ex Sacris Literis antiqua PP. traditione Sacris Conciliis constare quod Purgatorium et hic subdit. Praeqeat S. Synodus Episcopis ut sanam de Purgatorio doctrinam à SS. Patribus et Sacris Conciliis traditam à Christi fidelibus credi tenere docere et ubique praedicari diligenter studeant. 4° Pr ex PP. Quorum lata longum longissimum recenset Bellar. c. 6. Ceste S. Chrysost. Hom. 41. in 1m Cor. sic loqtur. Iuvatur mortuus non lacrymis sed precibus supplicationibus eleemosynis. et post. Ne fatigemur mortuis auxilium ferre preces et illis offerentes. Et Homilia 69. ad populum dicit Non temere ab Apostolis hoc statutum fuerunt ut in tremendis mysteriis defunctorum agatur commemoratio sciebant ex indeclinis multum contingere lucrum utilitatem multam. Et S. Augustinus lib. de cura pro mortuis c. 1. sic loqtur In Machab. libro legimus oblatum pro mortuis sacrificium sed etsi nusquam in Scripturis veteribus legeretur non parva est universae Ecclesiae quae in hac consuetudine claret auctoritas Et lib. 50. Hom. 16. dicit. Quotidianis poenis digna gesserunt per ignem quemque Purgatorium transibunt de quo Apostolus ait. Salvus erit sic tamen quasi per ignem. Ne igitur talem ignem contemnamus in Ps. 37. scribens ita nos admonetur. Quid dicit salvus erit ignis ille contemnitur: ita

sanè, quamuis salus per ignem gravior tamen erit Mergus quam qui Somo satisfit in hac vita. 5° Rone Si non esset Purgatorium nana essent suffragia et orationes pro defunctis quod è inconvenens Sequa Pr. Qa suffragia et orationes pro damnatis non valent beatis et prodesse non possunt Et. Inconvenens nó id eé ordetur ex S. Scra Lebrigäis antiqs Conciliis et PP. Inde Lugus damnat Lriam Sdrejis Sar. 75. ex eo qa negant suffragia pro defunctis. Et lib. 9. Conf. c. 12. dicit pro sua matre sacrifica oblata. Et c. 13. laudat pietem Matris quidam iam moritura pro se sacrificium offeri postulavit Rt Cathiz Lmte fuisse hoc postulatum Matris. qa non è S. Scra conforme sed stulta è Ratio sunt et illa obiectio Nullibi extat in Scra Purgatorii nomen imó Christus Matt. S. 25. videt tantq duo loca indicare Coelum videt illis verbis Venite benedicti. Et Infernum illis. Discedite à me quod ipsum et PP. docent: qa licet nomen non habeatq in Scra satis è quod res habeatq. Christus nó post diem iudicii duo tant loca indicat qa sine dubio Purgatorium hac non durabit quod et PP. dicunt: at non dari Purgatorium ante Vnle Iudicium Dei Haretici nunquá probabunt: cum ex sage post remissam culpa restet poena persolvenda et moriant plerique homines antequam eam absoluant Deus nó vult impunitum relinqt certè in alia vita debebunt puniri.

Dico 4° Locum Purgatorii ordinarium è subterraq: ordinarium inquam qa extraordinarè multis locis in aere aqs potest fieri

ut ex Scriptis constat. Ita autem Soli cum S. Tha in 4. d. 27 q. 1. a. 1. q. 2.
Pr. 1° ex Scra. Litor. 2° dicit Quem Deus suscitavit solutis doloribus
inferni: ubi sermo é de Chro q descendens ad inferos non debuit ge
doloribus solui qa nullos in ijs locis sensit. Non et PP. in limbo sol:
ui a dolore erigebant qa eum cholq non patiebant: damnatis nó si Al
q fuit descensus Chri ad inferos et animab. Purgat. iux. Augum
Epla gg. verba utanda applicanz sunt. Item Eula in Missa et Offo
q defunctis orat; In purgorio existibus Libera Dne aás de pendsin:
fern. 2° Ratione qa aá in grá decedentes quí non satisfecerunt
q peccato debent puniri et debent aliquem locum habere in quo pu:
niantz: Sunc nó locum ee subterranz comenes fuit: sicz q aábus
Sanctis non indigentibus Purgorio ante Chri adventum fuit locus iux
s. Paulum Ep. d. 4. Chum descendisse in inferiores partes terra id est
ad liberandos PP. é Limbo cur pro malefactoribus non debuit paradi
carcer subterraneq ut in eo inclusi detinerentur donec ultimum
quadrantem soluerint. Pro Cuius Conclis intellegá Nota Ptos 4
receptacula aarum ponere subterranea. Limbum PP. Patrum
Limbum puerorum in origli peto decedentz Purgatorium et Infernum
In disponé tamen huiusmodi locorum variant: nam licet conveniat
Infernum ee in infimo terra loco ac centro eius tamen an purgatorium
sit illi iuxtaius an nó puerorum Limbus an aqualiter utrq locq
distet disceptant: quorum diffas vide apud Suar. d. 45. sect. 2. Placet

illius resolo quod udet in Suarez nil possit stabiliri certi: qa Sacra soc:
cultae nec ulla revelatione cognita potentia a Deo Dis aut illis mo:
des dispo locorum fieri. Illud tamen 1o Probabiliter dici pte Lo:
ca Dicta non ee ita descripta q circumbos pentos ut non possit ad
unum nisi per alium ee accessus alias ante adventum Christi oes
ad damnanda aut purganda debuissent semq transire p limbu
SS. Pm quod videtur incomodes. 2o Probabile dici pte Purgatorium
Infemo ee proximum: licet ex ad purganda sint dignores ad locus pu:
ensum in pto Orgli monentium tamen cum quibus non pugniant poe:
na sensu in purgatorio nó vel ignis cum infernali sit mento illepro:
prem locum habent limbo SS. Patrum sicuti vicinorem Infemo
3o Probabile dici pte Post Vnle Judicium Infemum dompliandq
ee: occupabit ex totum Purgatorium igne imó ingt Suar fortasse
et pueros limbum et SS. Patrum. Dixi fortasse qa id non é a:
deo gble certum de limbo puerorum tamen Lut sés plenq id tenet
Ln nó Sac ocá loca distantia int se mole alicuius partis terra
tanqm pbusdam muris dicit Suar. sibi non constare reg ab allo
ex Autibus id exprsse doceri Utenquam de Purgatorio et Infemo
ee qbus multi docent quod sint int se continua ac q consens
muro creant quod ita Suar gble é: qa cum utrobiq sit idem ignis
urens sabs ent hac loca destrugi terrorum quorundq Opinione
Deutrog nó limbo pblus ita Suar. putat dicens destrugi certa par:

se tenæ tam ab inuicem quà ab alijs locis: qa quamuis uerba illa Diuitis epulonis Lucæ 16. inter nos et uos magnum Chaos firmatum è intelligi pòt quòd spatium ouum locorum sit tantum: modo quasi una maxima concauitas seu Status in cuius supremæ parte ellè Lobrè simus in infima uò Infernus tamen cum ista ocà loca non uideant habere inter se ullum commercium regul. la necessitas aut angustias cogat nos ad huiusmodi explicationem merito dicimus utrumq limbum distinguì muris qbusdà à poenis illis cgntes. Dr aut magnum Chaos eè distantia qa cum spiritibq oca peretrabilia sint etsi aliqua pars terræ densa interposita fuerit potuit tota illa distantia Chaos appellari.

DICO. 3º In purgorio oès aàs puniri poena damni Est commissa Dolorum: qa poena damni è carentia uisionis beatæ qua Purgoni carent: quamdiu eyà poenis temporalibus affligunt tà: diu carent uisione Dei cum qua nulla afflictio connaturalr consistit In Purgorio uò aà exantes poenis affligunt unde ipsa dilaò uisionis Dei adfert illis aliquam molestiam iuxà Proverb. 13. Spes quæ differt affligit aam: incertum aut è sane molestiam tantà esse qua superet oès huius mundi molestias. Et quidem S. Th. in 4º d. 21. q. 1. ql. 3. a. 2. quem alii sequntur affat eè maxam Ratò è qa aà in Purgorio perfissimè agnoscunt uisionem Dei eè summum bonum Eo eam ardentissè desiderant et pin dilaò eiq molesta

illis est. Et hi cum S. Bonav. in 4° d. 2. p. 1. a. 1. q. 2 Negant ee
maxam Quasentia placet et Bellar. lib. 2 de Purgo c. 14. et
Comngro d. 15 s. 3. Rae ga luet illa ad appetant visurem
Dei seu beatonem ee summum bonum ac ejus eam summope exo:
pent tamen cum eadem habeant perfecte passures suas domitas
et sint certissae de anseguone illus beatitudens lenek multum d.
la certitudine et gaudio ex ipsa Quaesito tristitia ex dilacone appe:
ta. Unde et PP. exentes in limbo sustabant quant sit bonum bdo
tamen comum omum consensu ex dilectione eius aliquam tant non
sumam molestiam pensabant ex qua illa petebant voces apud
Isaiam. c. 41. Rorate coeli et. Utinam distrampes coelum et
Gaudium no habebant magnum ex certitudine sua salutis. Sine
gaudium eorum inde exortum comparatk cum tristitia damnatorum
ex desperne puenies Luca 16. Dixit Abraam divitti damnato
de Lazaro Tuemuans hic vero consolatur. Hac 2a sentia
videt ee poluor luet et 1a sit probis. DICES Non videt ee
bona allata comparae eamm in Purgorio cum pbetis sanctis adhg
in limbo PPm: tum qa illa agdunt sedetirei in Purgo obesna
culpa Sa no ob alienam: tum qa illa vident efficacum sibi esse
maximum dolorem ex dilectione beatdns amegam a citius ea:
dem Purgorii poenas: Si no carent tali appensane Ro
nego assumpk. probao no est allata non aliud ondit qua quod

aã in Purgorio aliquanto graviorem dolorem subeant quam aã in limbo: quod ueró dolor sic sit sumq non ordinatur: quod nó addibit eam in purgorio existentem agnoscere illum dolorem sibi fuerunt officium falsum est: qa uel agnoscerẽt sane dolorem posse prodesse sibi per modum satisfoms uel per modum satisfassoms. Non 1m Qa satisfactio uoluntariè suscepta non ualet nisi quandiu sumus in statu meriti q cum separonẽ aã à corpore extinguitur. Non 4m Qa satisfassionem ex regitur ut poena illa à Deo infligat Non pnt eo aã illa diu assumere sponte maximum dolorem tanquam sibi efficuum Dixi (sponte) qa si a Deo necessarienti ibi ad maxum dolorem tunc talis dolor esset illis efficues et supplicia nimens sed Deum ita facere incertum é.

DICO 4° Prat poenam damni pumunt aã in Purgó alia poena sensq qua ex gné suo oés poenas sumus uita longé superet Vnet certum eé apud SS. Patres et Doctos Lusel. et Augus clarè docent id. Prior quidem in c. 3. 1. Cor. sic dicit Sacerq é qd gravior é ille ignis. (purgonum intellit) quam qcqd homo patiptó in Sacuita. Doli sane ronem dant Doiloous non é nisi pastá gravis punit crimen quam ubi é misericordia pmista iustitiæ Prior Vlus é in Purgó 2g in Sacuita E°. Augus uó in Ps. 37. ait 1. Cond. gbonét 4. DICES PP. Graci negarunt aãs in Purgó torquéri ab igne ut in Conc° Flor° sess ultá E° iig negarunt poen

sensus dari in Purgo omnes Summus intd graviorem augiz Incerta
é Concilio Rº Pego consam qa licet illi negarunt aás in Purgorio
igne urgari illas tamen non negarunt poenas sequentes poenas
Suiusmodi nam et frigore et alis poenis graviste torquen ont
et factum eé cum q bus sed indicant multa revelationes. Tamen.

DICO 5º In Purgorio é verus ignis corporeus
Est cont Graecos PP. Communis tamen é Pm Latinorum quorum
sentiam Eugen Pontifex in Flor. approbavit et laudavit licet
opiniam non damnavit errores. PROBANT id PP. maximè
ex illo loco 1. Cor. 3. Salvus erit sic tamen quasi per ignem
Confirmat doctrina Pm Latinorum communi assensu Patrum
q sic utunt ratione Idem ignis é in Purgo q in Inferno sed
in Inferno é verus ignis corporeus Qº QUOD si DICAS
Infernum ignem ideo eé corporeum qa ibi erunt corpora quae
urentur sed in Purgorio soli sunt spiritus Contra é qa ignis In-
fernalis non tantum urit corpora sed et eas ait illud Matth.
25. Q paratus é Diabolo et Angelis eius. In Sacé gravis
DIFFIS. Quia Ignis cum sit corporeus aás Squales aret
Rt S. Th. 1. p. q. 64. a. 4. quem multi alii sequntur Ustione
illam non alter fieri quam per allegationem ad ignem id est
in quantum ad approximant sibi eé disconvenientes allegari
igni indeq distant Rt 4º Scotus in 4º dist. 44. q. 2

ignem urere aás non aliud ée quam producere in illes quasi
suas spes intentionales Rt 3o Scotus in 4. d. 50. a. 2. dicens
Credendum aás simlr torqueri a b igne in Purgo sicut a eos tor-
quebantur dum erant in Corpore in corpore aut in tant torquebant
in quantum per actionem ignis causabatur distemperamentu
in Corpore contraturalium qualitatum indeq resultat per singulta
in suu Cruatus Do et extra corpus eatenus uruntur quatenus a corpore:
Sed dum sunt in illo igne se eaq ratione uri sicut copulata cum
corpore urebantur Cua Ransio inde ée gblis Conimgis de sp. 12. dub 3.
licet aliter eum explicet dicens. Animam extra Corpus, intellus du-
plices actus exercere circa obiecta: alios mde intellectales alios sublés
quodammo sensitivi quam habet in Corpe extns quam cognoscen di-
cit experimentalem quam dicit caari ab igne in aa tangm ab obio
et ita aam cruciari Rt 4o Suarez d. 46. sect. 2. Ignis Purgatoi
causé in aabus p potam oblem qualitatem quanoz spualem qua sit
obum immediatum dolois quem ex Cntia illus qlitatis tanquam
sibi disconvenientis aa concipit Ratio e si eq aqua causat gram
in aa qua est qualitas spualis per potam oblem quo idipsum ppor-
tionali ignis non cognoscit. Rt 5o Bellar. l. 2. de Purgo
c. 12. Quod ignis urat aás id oio concedendum ée: at quo urat
id a nobis scini nullo modo posse Confat id 1o aut sé Greg. l. 4. dial.
c. 29. dicentis Ex igne usq inustem poenam, aggrera no inustis aás

habere ostendam cruciatus é qa incognita é et Aug. lib. 1 de Civitate Dei c. 10 dicit Lás ab igne corporeo mirus sed veris modis confirmat 2° à simili quo assent usu ée S. Augustin. Lá in corporea arida cibi ei intam dando et cum illo gaudendo et patendo unio tamen inter Sacé plané inefficabilis. qs ex capiat quó spus sit forma corporis cum int Sac nulla appareat proportio 2° Sunt potest unire spus cum int illi intam communicé cum non possint simili rone unire idem spus igitur in ab illo poenam habet quamvis hanc unionem assequi eo non possumus Ita posteriores duae sentiae probabiliores sunt rebus prioribus: qa beus S. Aug. et S. Greg. non minus explicant et ad sententiam Sane intang. 1ª ró Ratio ideo é imp. bilis qa non é suffens: licet ex non sit dubium existere aás in purgatorio ob detentionem suam ibiq tangm in carcere quod tamé illa verba Luce 16. Mitte Lazarum ut intingat digitum etc. qa cruciat in Sar flamá plus indicare videt quam quod mult 1ª sentia: et ideo alij interpretant sic S. Thom quod licet il. le dixerit illam poenam omni ab igne aliam tamen non regaudit per impressionem sicut qltatis. Difficultas tamen é hac interpetatio nam expressé S. Th. q. 1. q. 65. a. 4. ad 1. dé Poenam dicentem non ée per alterationem nae sed per contistionem Voltis: nisi dicas S. Thom exclusisse loco cito alterationem quae fit virtute naturalis ignis aut iens non aut quae fit virtute obedientialis. 2ª ró

Rnsio é magis imgbis: qa spés quæ gdunt in naá intellali solu
ad obiectorum cognoscen deseruiunt Vt illa spés intentionales sunt,
sicut tamen ad ignem ignis deseruiunt quod non poenam sed gaudium
náe intellualis indicat. 5ª ró Rnsio é deo imgbis qa dæ illa per
apparentem falsam congerent subierent ex se bequeir per sympath:
am à cæpe cum tamen non ita fieret: sicz spús suant se non pos.
se ab igne lædi extra corpus quó agnóscere poterunt falso oppeñ
nisi certé ad id à Deo necessentur quod é à bundus: Deus ex non
é cauá erorum. Conigüó explicaó é nona et difficilis nec videtur
aliter posse cauari cognió illa experimentalis ab igne nisi ut pa
senta dicit ut est in quanta distiam conniscunt spús quod sint
detenti in igne tanquam in carcere. DUBS Petré Soc dicit
quod ignem Purgoni subministrent dæmones Rº negatuó qa et
s. Th. in 4º d. 21. q. 1. a. 1. ql. 5. et videt nós dicere quod Deus
utatq dæmonibus tanqm ordinariis Ministris ut amicos suos punat
posetq cum illi non fecerint id nisi pessima Voltó Simile non ui:
det eé aduenien utq finaliter dæmonem uicerunt in altera
uita eis punitioni subiicantur. Insq Idem é ignis Inferni et
Purgoni Vt si in Inferno Sunc ignem subministrant et Purgatorio
Rº Iº negó consequen qa in ista inferni sunt in mia Dei
et amici Diaboli: non é é minum quod illi tanqta amicis suis
Sunc ignem subministrent: at dæ Purgatori eppto modo se habent

R° 2° Reg Sed pt satis ostendi quod in Inferno ignis à Doemonibus ministretur cum ex illo potuerit obedien agat non egetaggli: carne cadum naturam. Sine SS. Patres dicunt ignem illum non egere materia nomum ad sui conservationem et alij dicunt eé spatem non quasi in se senatus sit sed qa unit spos. Hoc tamen videtur dici pro quod Doemones in Infernum das asportant videntur eorum recipiant aspectu suo teneant blasphemando Deum illis insultent pro quasi pen: quo ministerio non opus habent aée Purgoriam sed Dei voluntate intellecta sponte se ad purgorium boni Angeli ambitus anferunt rei volent ibiq detinent qa sua Voltem habent anformem Dei: pble ex é quod aée et tum dum Judicium particulare cum ipsis exercet, in loco, in quo è ap: poribus discedunt videant Deum in humana forma sibi appa: rentem: si ex expedit ad bonorum arsolem et certitudinem sua salutis: malorum vero terorem ut suum Judicem videant. Ex vo postquam in Purgatorium descendunt videant ibiq Da: mones ordinare incert é. Hoc probabile dici pt. quod aliquando boni angeli aliquando mali appareant aabus in Purgorio detentis quod confirmant quidam revelones aque Venabilem Bedam existantes l. 5. et lib. 4. revelorum S. Brigitta.

DICES 4° Pone sin quandin unaquisq aa manebit in Purgo. R° affat Sotus in 4° d. 19. q 3. a. 2. dicens quod

nulla aá maneant alia decennium tamen sine ullo fundo. Communis
e' sententia e' quod non sit mis' quae' id scire id est quandiu non fu-
erit plene purgata: hoc tamen certum e' quod nulla aá ent in Purgo
post diem iudicii in quo arcentur SS. PP. ux Matt. 25. ubi
duo tanti Ordines boorum iudicandorum id est q paratu regnum
in celo sunt possessuri et q in poenas eternas sunt detrudendi
Quare Ecclia militans suffragia tant offert pro aábus in Purgorio
detentis ante diem Iudicii Vniis: hoc certum est inter suffragia q
offerre possumus pro aabus Purgorii cuiusmodi sunt oraones etc.
Qa qui Iocum habere Missae sacrfum: ergo omum e' offere pro
iis Sacram Canonem aabus qui non sunt Sacerdotes.

PARS QVINTA DISPVTATIONIS

De Suscipientibus Sacrtum Eniae

Duabus tant quoribus exgedit hic pars q a patet ex suo dicis.

QVAESTIO 1.

An Infideles obligentur suscipere Sacrum Penitentiae

DICO 1º Non videt ex sententia Scotistarum Scot in 4. d. 17. q. 1. §. Si sacramento q. docet Infideles licet non obligentur quamdiu sunt Infideles praecepto Ecclae ad Confessionem sacrae obligari tamen eos praecepto divino Pr. Qa ratio Scoti qua sane doctrinam probat è inefficax quam sic opponit. Praecepta divina non tantum obligant fideles sed et Infideles qa Deus è omnium Dominus sed de Confessione dat baptismum duum Ergo Haec ergo ratio è inefficax. Nam dicto iorem. Praecepta divina obligant eos q sunt illius capaces concedo: q non sunt capaces nego quod ergo Divina de Confessione sunt incapaces Infideles.

DICO 2º Probabilius tenet Soto in 4. d. 18. q. 1. a. 3. et Vasqz. q. 90. a. 2. d. 1. q plures alios p se atat Infideles nulla ratione obligari praecepto divino ad Confessionem Probat Soto 1º Infideles non obligant praecepto divino nisi ad suscipiendum fidem Ergo non ad usum Confessionis: cuius usus professionem fidei supponit. Sed Sacratio falsa est: qa in sentia eius sed ut enim è Infideles praecepto divino obligent ad suscipiendum baptismum cuius et usus supponit fidem similiter ingt Vasqz. probat ratio Soti non obligari Infidelem ad accepationem Eucha praecepto divino quod è ant verba Christi sumentis et Infidelibus Nisi manducaveritis carnem filii hominis etc. Quet ex Eucha non deleat reatum nisi omisso Baptismi Sacramento inchoaring et ante baptismum obligantur et Infideles praecepto divino ad eius

usurpatorem mediante baptismo quod ex eo colligit qa aliud é peccatum in Infideli omittere baptismum aliud Eucharistiam sumere et omittere omittere Confessionem peccati mortalis in fideli aliud peccatum é et aliud omittere usum Eucharistiae quamvis hoc Sacramentum non possit usurpari nisi omissa Confessione si adsint peccata mortalia ordine loqui. 4. Dist. Soto. Per baptismum tollunt ea peccata omissa a Infideli tanquam per ianuam aliorum Sacramentorum et Infideles non obligat ex praecepto Dei ad Confessionem Sacramentalem. Haec ratio si bene intelligatur é effatum nam absolute non é effata: sicut et qs arguere Per contrionem etiam delent ea peccata et tamen non baptizatus tenetur baptismum sumere et si fiat quod Contrionem habuerit ante et baptizatus si commisit aliquod peccatum mortale post baptismum tenetur illud submittere Confessioni et si fuerit perfecte contritus. Ad rationem eo Soti intellectam revocanda sunt: peccata ante baptismum commissa multo Confessioni Sacerdotis posse subici qa Sacerdos non qt iudicare quod iam per baptismum ea ablatum est sunt iudicare valet quod per Contrionem sublatum est. Unde non immerito dixit Trid. sess. 14. c. 2. Sacramentum Poenitentiae non ée recessum nisi lapsis post baptismum. Ex quo effatio Soti colligit: qa si claris qonit. Christus uno praecepto ad Confessionem tantum eos obligare voluit qui habent Conscientiam peccati mortalis post baptismum commissi ut Trident. Sed Infideles antequam baptizentur non qnt habere

consaam tali peccati mortalis ut clarum è Ex. DICES. Hac ratione videtur posse dici quod nec obligent Infideles ad usum Eucharistiæ R.o Nego vel video qa Præceptum Ecclæ obligat oes doli capaces licet observatio illius non possit impleri nisi Cum quadam dispone necessaria id est baptmo. At Præceptum Confessionis non oes obligat doli capaces sed tant eos q post baptmum mortaliter peccarunt Unde sqs Fidelis post baptmum nunqm offenderet Deum pcto mortali sed tant veniali non obligaret unqua Præcepto dio ad Confessionem recepto usurpanq ad Eucharam tamen teneretq Ex.

QUÆSTIO. II.

An Pueri fideles obligentur præcepto annuæ Confessionis

Suppo Si agi de pueris qui sunt capaces doli seu q peccant mortaliter post baptmum quod ordinariè fiere pnt in anno 7.o licet extraordinariè pt Soctempus et antiqiari si ut inquit Theologi malitia supplet ætatem: vel certe postponi in iis q vel ob debilitatem organi vel ob aliquam aliam infirmitatem nonnisi post annum 7.m ad usum rationis perveniunt.

DICO I.o Teneri pueros postquam ad usum rationis pervenerunt si mortaliter peccarunt ad annuam Confessionem Precepto Ecclastico Est communis tta DD. et declarata in C. Omnis utriusq

sexus. ubi stabit. Oés q ad annos discretionis peruenerunt
obligari Precepto annua Confessois. Bene uero aduertunt DD. ad
annos discretionis puerile non abuile esse quam posse quépiam
discernere inter bonum et malum indeq peccare. Hinc recte
Vasqz infert q. 90. dub. 4. Quamuis ad aliqua Precepta Ecclastica
adimplenda necessari sit anni determinatè ut ad sponsalia ca-
lide arbitrenda septennium requirit: ad matrimonium anni 14. in
masculo 12. in foemina tamen Precepta Confessois ut obliget determi-
nationem sane non requirit sed a eo tpe quo ps peccant mortalr
obligare iniquet. (Dixi Precepto Ecclastico) qa non placet in Soc
negotio docta Soti q in 4. d. 18. q. 1. a. 3. docet. Pueros ante
pubertatem non teneri nec obligari ad Confessionem faciendam Ppto
Ecclastico sed tant Ppto diō. Non placet inquam: qd ad annuā
Confessionem determinatè non obligamur nisi ex Pptō Ecclastō sed
pueri obligant seuntq Solum ad annuam Confessionem Ecclpo:
ueniet ex Precepto Ecclastico Excusat qdq Vasqz cētis Solum
quasi ipse dixerit Pueros obligari ad annuā Confessionē ex Pre-
cepto diō quoad substantiam ex Precepto uero Ecclastico quoad deter-
minationem tpis, iniquunt primum obligari ad anno 14. uel 12°
Sed non indeq sic excusandus: luet ex ultimo set quod Precepta
Ecclasticum non excludat Preceptum diuinum quoad substantiam ta-
men cum concedat Soles pueros peccare mortalr si omittant an:

nam Confessionem posteaqm ad annos discretionis pueneriunt effectu non negare et erit precepto Ecclaie obligari Pueros: si enim nullum fuisset precepti Ecclaiam annua Confessionis nullum et ex: inde sequeretur peccatum in illo q eam omitteret Et si è peccatum apparet quod et sit precepti Patet id magis ex dictis.

DICO 4.o Quamvis pueri obligent precepto annua Confessionis non incurrunt tamen poenas Ecclaiae si violent tale preceptum ante annos pubertatis. Clare ut habet in Cap. Pueri de illorum delictis ubi Greg. IX. postqm pervenerit eos quidem peccare ante annos in quibus pubescunt sic subdit. Quamvis in eis non ita ut in maioribus puniendi puniri deant. Quare bene Infert Vasqz quando maioribus statuitur poena rigidissima excommunicationis si non assistant autq sepulturae aut ingressus in Ecclam non autem Ecla ita rigide peccata puerorum punire ante annos pubertatis quod de utroq sexu intellegi est

DICES Pueri doli capaces si ingrediant septa Monasterii incurrunt excommunicationem Et et si omittant annua Confessione

R.o Qd est de antecedente quod alibi expendit ego Consan ga Ecclesia noluit tantum rigorem observare in poenis in omissione Confessionis sicuti in ingressu septa Monasterii: et ut ingit Vasqz. cum Ecla possit obligare sub poena Excommunionis oes doli capaces pole è quod in casu posito in antecedente sub tali

poena obligant

poena obligant. Quod videt declarare Tridentk sess. 25. de regularib. c. 5. dicens. Ingredi aut intra septa Monasterii Virginum (Sanctimonialium) nemini liceat cuiuscumq; gnis sexus vel ætatis fuerint sine Episcopi vel Superioris licentia in scriptis obtenta sub excomunicationis poena ipso facto incurrenda. Dare aut tant Epis vel Superior licentiam debet in casibus necessariis neq alias ullo modo possint ex vigore cuiuscumq; faultis vel indulti hactenus concessi vel in posterum concedendi etc. Qua lex in Provincia nostra non videt servari neq alter violantes suius legis à Censura Excomunicationis excusari pnt qn quod non sit promulgata ab Epis ista lex ac p consens nec recepta: simili et in aliis legibus Sacrae rationem excusant ut in clandestinis s.c.g. Matrimoniis quæ nulla censent ee ubi non è promulgatum Concilium

PARS VI. DISPUTATIONIS

De Potestate Ministrorum Sacri Poenitentiæ

In hac ultima Disputationis parte 4. ingrenda sunt 1m An solus Sacerdos sit suius Sacri Minister. 2o Q. sit proprius Sacerdos et quæ necessit illi confitendi. 3m Quæ sint obligones in Ministro Sacri Poenitentiæ 4. Ex quo inde teneat Sacerdos semare sigillum Confessionis

QUAESTIO 3.

Qua potestate et quo Iure constituitur Sacerdos Minister Sacramenti Poenitentiae

PRIMO. Solus Sacerdos est Minister Sacri Poenitentiae ex iure divino. Estant Haeretici qui ex suo fonte abscindo pronegarunt Ministros suos Sacri iure peccata remittere asseuerunt laicos et eos Ministros Poenitentiae sicut non minus laici quam Sacerdotes in aliis possunt exercere fidem Vedel sub repetatum est. Contra eos mra omis est Catholicorum et de fide est. Valebunt clare colligi ex institutione Christi qui Ioan. 20. antulit potestatem administrandi Sacrum Priis Ecclis quos creauit Sacerdotes nec unquam legimus quod eam accesserit laicis. Et Stric Tridentin sess. 14 c. 10. ita loquitur. Si qis dixerit non solos Sacerdotes est Ministros absolutionis sed cibus et singulis Christi fidelibus esse dictum quorum remiserit peccata etc. anathema sit. PRIMO S. Iacobus c. 5. dicit Confitemini alterutrum peccata vra. Et non soli Sacerdoti. Confir. id ex C. Fures. de Furtis non Iuxta danda absolutio fuit Presbytero aut Diacono confessus fuerit R.mus Vasqz. q. 93. dub. 2. cum S. Iacobi dicit intelligi ee de Confessione non Sacri seu paterna aut si intelligitur de Confessione Sacri seu Iudicia explicari debet ut coram Sacerdote fiat non potuit ex S. Iacobus contra: Iuere institutioni Christi. Ad Confir. R.mus Cam Coniugio d. 8. d. 10.

Non indicari ab loco Posse Diaconum sibi confessu sacrata absolvere
sed si ex Confessione eius agnovit illum et contritum non debuit ei regare
ne Comorem quam in primitiva Ecclia frequentasse Diaconi administrabant. Sed Urgeb. 1.° S. Cypr. lib. 3. Eplá 10 in absentia Presbyteri committit absolvere Diacono 2.° et ius citum idem committit R.° patere cum exductis 3. p. disponens Nunc duo non leg ibi S. Cypriani de absolve Sacrli sed de exteriori reconciliatione cum Ecclia quia poenitentibus concedebatur. Urgeb. 2.° Dicunt alij Doli cum Magro sententiam in 4.° d. 17. q. 3. quod Laico teneat posse confiteri in periculo mortis in absentia Sacerdotis 2.° Si agnoverunt Ministrum Pniæ laicum R.° nego consan qa non ideo id Magr sentiamus dicit quod sensent Laicum esse ministrum Pniæ tum expresse ibi Sor dicat quod solus Sacerdos sit eius Minister sed ut ns observet qm pt ratione Sacrti Si igitur inqt non pt absolvi salt confiteri pt et laico 2.° ad id obligabitur: qua tamen dicta Magri sentiamus conter à DD. reiicit Et merito qa non tenemur confiteri pcta mta ex Chri institione nisi illi q possit nos Sacrtali absolvere. At Laicus non pt Sacrtare 2.°

SECO 4.° Sacerdos q solam potestatem Ordinis non constituit complete Minister Sacrti Pniæ. Est contra Armacanum lib. 11. quorum Armenicar c. 4. Cui et favere videt Durandus in 4.° d. 19. q. 2 a. 1. Praeter hos tamen Authores mta Concilia eorum Dd. solum Pr. Si q solam Ordinis potestatem constituerent complete Sacerdotes

Ministri Prius seqlibet quemuis Sacerdotem salt habile posse absol:
uere quibusuis peccs quod videt ee damnatum à Trident sess. 14. c. 7
Inte Inferiores Sacerdotes (intelle de lege ordinaria) nil posse effuere
in casibus reservatis id est ut DD. omnes explicant nec habile posse
ab iis absolvere Quare mente Pbli post Trident multo doctiam
Sententiam sustinent. Q. VIII. Sacerdos constitutus Mi:
nister Summi Sacri p ptem iudiciam Sed Sanc accipit ex iurisdic
Ordinis Unde Sacerdos qui ex iur sui Ordinationis pt absolvere
ute in periculo mortis à quibusuis peccs Et. R. dico nozem Laupit
ptem ex iurisdictione Ordinis iudiciariam completè vero incompletè ut:
ddo. Neq Sacerdos qui in periculo mortis ex iurisdictione Ordinis absolvit
sed et ex iur Iurisdictionis quod utrq p tali casu uenis dereliq
ab Eccla concedit Q. est in Trid. sess. 14. c. 7 in fine Instab.
Qui accepunt statem absolvendi sapiendi Angelicas loco sui ætatis
Leuiste Spum S. Quorum remiseritis etc.) completam Et tali
Sacerdotes eunde accipiunt Sed illa stas è Ordinis Et R. reg
Qui ex illis verbis constituti sunt Iudices completè sed tm incomple:
te vdit cum state Ordinis non Iurisdictionis: Soc tamen ipso habu:
erunt Privilegium quod immediatè à Dno acceperint ut tang po:
testem Ordinis verbis Quorum remiseritis etc. Iurisdictionem
Sicut misit me Pater et ego mitto vos id è ut Bellar. lib. 4 de
Pontife c. 23. declarat cum plenissima Iurisdictione cum qua decet mt:

tere Ecclos. DICO. 3° Sacerdos constitut Minister Sancti Pnia tam per ptem Ordinis quam in consecrone sui accipit qm Jurisdonis quam postea accipit à Prælatis Eccla Est communis Doctorum quos citat et sequt Suar. d. 16. sect 3. et videt patere ex cedentibus Conclusionibus: cum ex non possit ee alius minister Pnia nisi Sacerdos certè necessria é ptas Ordinis cum et non oes Sacerdotes possint absolvere ab oibus peccatis validè et tamen oes habent Ordinis ptem seqt aliam ptem seqt ut valide absolvant. Neq valet dictum Navarri in Suma c. 4. N° 5. et c. 27. N° 59 dntis Quod no valide absolvant Sacerdes Soc tant quem ex possibilitone solum Eccla qa mqt ghbet Sacerdos accipit in sui Ordinone Jurisdonem plenariam sed tant in habitu. Non valet mqm qa Nonnsex solaq habitone Eccla non non valide absolvant Sacerdotes aliquos casus. Si ex ghbet Sacerdos accipet plenaria ptatem Jurisdonis in sui ordinone quasi in habitu ut mqt Navar. Et non posset ghberi ab Eccla quomiung valide ppeat in actum sunt nulla p Pontifice Soc pt effrere ut Eius non ordinet validè aut confirmet vel et ut non quis Sacerdos valide conseret Eucharistiam licet Soc pt libere possit ut non licitè id faciat Ex defectu c° Jurisdonis Soc pacemit quod non quis Sacerdos absolvere possit validè ab oibus pctis. Insti Navarrus. Ad tpa Urbani II. fuit actualis ptas Jurisdonis ex in ipsi Ordinonis in oibus Sacerdotibus ab oibus absolvendi pctis quosuis audentes Praeter Ugh Pontifice

c. Plaunt de Pnia. Plaunt ut de regs nulli Sacerdotum liceat
quem habet commissum alteri Sacerdoti ad pnam suspendere sine eius
consensu cui suus se commisit et opponet quod et nunc Sacerdotes
habent, maneat in habitu stante prohibitione Eclia. Ro nego fuisse
tam ptem ex ui ordinis in Sacerdotibus: a tpe eius quo erant
destructi Gatus Parochiae et unsegter Sacerdotes in omnes subiectas
ut colligit ex Eclis decretalibus Pontificum Felicis III. Dionysii
I. Cabrti I. q multis annis ante Urbanum II uixerunt. Cap.
no ato Urbani Pontifis agit de publica pnia circa quam decernit
ne q talem pnam agant manent Confessores sed illas Iudicio
subiant cui se suis commiserunt nec ad alium transeant nisi de
prioris consensu forsitan ides ut pns ille melius dirigat et inter
Confessores nra exonat aliqua offensa. INSTANT adhuc alii Sa-
cerdos regreret aliam ptem Iurisdnis qt eam qm in sui Ordinone
accipit segt posse Sacerdotem absoluere nomine Prelati a quo
accepit Iurisdictionem dnis absolutio se a petis nonne Glati sunt
absoluunt a Censuris ex Pontifia commissione dnis u.g. Absol:
no te ab Excomione nonne Pontifis quod videt inconueniens Ro nego
sequam Rao e qa in absolone a Censuris etant poena Eccle:
siastica solus per ptem Iurisdnis sine collatione ullius effectus
sacrilegi: at no in absolone a petis confest gra sacratis cum aliis
uirtibus sacramentis Sac aut nra confesti nonne Pontifio sed diuino

Cuiusmodi tam potestate ordinis quam Iurisdictionis egeat Sacerdos ut Sacramentum conficiat. Pro quarum Resolutionum et Conclusionis intelligentia Nota Primo Ordinis quidem et dici incompletè Iurisdictionis quæ Sacerdotes à Christo constituti sunt Iudices per se distincte à potestate Iurisdictionis quæ ab Ecclesia conferitur: quia Ordinis potestas accipitur in ipsa Consecratione Sacerdotis ut Trid. declarat sess. 13. c. 4: Sacerdos enim tantum per Characterem et potestatem in Corpus Christi verum, acquirit et potestatem in corpus Christi mysticum et per se constitutus Iudex ne ut nigt Trid. etiam frustra indeat Cpus docere Sacerdoti quem ordinat. Atque potestatem. quorum remiseris peccata. Utraque autem Sacerdotii potestas in Corpus Christi verum et mysticum fundatur in uno Charactere Sacerdotii, ac quod contraducat Scotus in 4° d. 19. q. unica q. duos Characteres pro Sacerdotibus concedit. Sed gratis quia sufficiens Character q primusatis se extendat in corpus Christi verum secundario vero in Mysticum. Iam vero potestas Iurisdictionis Ecclesiastica extra Consecrationem accipitur. Quod ita declaratur. 1° Potestas Iurisdictionis derivata dicitur ordinem quodammodo essentiam ad eos in quos potest illa exercetur potestas de natura ex Iudicium è habere subditos quibus dicitur Ius Sed Sacerdotis non potest dici ée potestas ordinis: quia consecrationem ex non minus accipit Ius Sacerdotis in unum fidelem quam in alium misericors dicitur ex iis solus ordinationis atque unumquemque Sacerdotem potestatem absolvendi quoscumque à peccatis quibusvis quod falsum ée sed ordinatus et apte contrariatur Trid° sess. 14 c. 3. dicenti Persuasum semper in Ecclesia Dei fuit et

ueritsum cē Synodus hac confirmat nullius momenti absolēm eam
cē debere quam Sacerdos in eum p̄fert in quem ordinariam aut sub.
delegatam non habet p̄tem Iurisdictionem. Quod uerbum (subdelegat)
clare ostdit Iurisdictionem cē q̄d distinct à p̄tate Ordinis p̄tas ex Ordine
nullo delegari p̄t. 2° Potestes quæ ab invicem separantur sunt
distinctæ Sed p̄tas Ordinis et Iurisdictionis ab invicem separant. nam p̄t
cē q̄ Epus aut Parochus non Sacerdos sit sine dubio habebit p̄tatem
Iurisdictionis in oues: è contra uō Sacerdos p̄t cē ut indicat Trident. aliqm
q̄ nec ordinariam nec delegatam habet Iurisdictionem. Ex his neuter
sola sua p̄tate p̄t absolucere à peccatis 3° Dixi sola q̄a licet sa-
cerdos non possit suum delegare ordinem Epō non Sacerdoti p̄t tn
Epus talis Presbytero suam Iurisdictionem delegare et sic Mediate
eam absolucet in quos delegationem Iurisdictionis accepit.

DICO 4° Sumus Pontifex habet Iurisdictionem in Cultu Hierarchia
ordinam et Vniuersam ex uere dicō quam ei statim ut. Ignē electus
è ipse Christus D. tanqm suo in terris Vicario p̄se immediate confert
Hac Conclo apud Cat. Solos certae quam ex Joan 21. Pasce
oues meas demonstrant. quæ uerba alij DD. ex Graeco ita le-
genda censent ut Christus puma sua in terra gōne dixerit Petro
Pasce agnos meos. 2ª Pasce oiculas 3. Pasce oues. Ita
mt alios S. Ambros: c. ultimo in Luca legit. Per agnos intelli-
gendos fideles oes exegtes Epos et Parochos: per oiculas intellendo

Parochos p ones deinq Epos. DICO 5° segtq qd° non posset Pontfex ab inferiori Sacerdote Sacrtatis absolui: cis ex Confessis Iudex est sed Iudex é supiori illo quem inducat, sup Pontfem nó nemo é in terris supior Ep. R° negó sequam: licet nó Confessis non possit ee Iudex ordinus sup Pontfem qa Soc ipso iam eet Supior Pontfis quod implicat tamen pt ee delegatus et absolueri p. Pontfem inducat illum qua penitorem non qua Pontfem: amisit nó statem delegata p tali indó à Pontfe ut Pontfex est. Hoc ipsum manifestó é in Epis q Confessó quem sibi eligunt se subiicunt non qua Epi sed qua penitores: id aut ideo fieri debet qa cum et Pontfes penitis obnoxii sint debent uti medio à Christo instituto ad delenda pcta Soc nó medium é omia Sacrtum Ep et ad usurponem suius medii obligantq inde dió non pt aut Pontfex seipsum absolvere qa est contra essam Forma. absolvo te. Ep alteri se subiicere debet ut ab eo Sacrtem absolem recipiat.

DICO 5° Quamus alq cum Petro Soto de Confessione lect. 5. affent Iuridem Epos ordinam et completam habere ex iure dio cómunior tamen é sentia quam docet S. Th. in 4°. d. 19. q. 1. a. 3. et in 2a 2ae q. 39. a. 3. cum multis aliis quos citat et segtq Suarez d. 25. sect. 1. ac pizq é probior quod ex Iure Eclaio eam possideat Pt Si Epi ex Iure dio haberent completam Iurisdem seqtur quod nullo Iure Sumans Sacrtis abiis posset auferi Consegts

est inconmenes Sequa Patet Ideo Pontifi Sumo nulla humana lex
pt auferre Jurisdem qa habet eam ex jure dno. Inconmenens no
id ee conditur. Multi sunt Episcopi q de facto nullas habent ordis
et appellant Titulares Et si non habent Jurisdem. Sunt q renun-
tiant Epatui ex Pontis facultate aut ob aliqua causam illi privant
tales remanent vere Epi quoad ordinem eisq pten quam ex
Jure Dno possident. Dicis Libro 20. dr Attendite vobis
et universo gregi in quo vos Spus S. posuit Eos regere Ecliam
Dei. Unde sic arguo. Apls indicat quod Spus S. posuent Eos
ut regant Ecliam Dei Sed hoc regimen non pt ee sine Jurdone
Go Epi a Spu S. Jurdonem accipiunt quod ut é ac ex jure Dno
R.o Apls non solum indicasse loco citto quam pten ordinis Epatus et dgni-
tatem eam arrentem ee juris dni ex hoc ergo illos habere quanq Jurisdonem
in communi incompletam quam Jurisdonem vocat Vasqz activam tant at
quod habeant Jurisdonem completam id é et activam et passiva qua se ex-
tendat ad dentos subditos hoc non g bat. qa huiusmodi Jurisdonem acipi-
unt ab Ecla quam tamen ex jure dno tenetur conedere Pontfex Episcopis
ut ipsi plebem sibi commissam regant: quod indicat Apls verbis citis Pa-
re quod aliqs Epus tanta aut tantam Dioecesim obtineat hoc totum ex
jure humano pedit reg alia Ceimonia in conferenda Jurisdone Episcopis
p Pontfem regnit quam quod tone ordinet Epus et tanta vel tanta illi
Dioecesis designetur. Dicis 4.o Episcopi suced unt Apls Ergo

Apli ante fuerunt Iurisdictionem completam iure diuino Et et Episcopi. Ratione
eorum successerunt Apli Episcopi in ordine ancedo: in iurisdictione completa
nego: qa Apli 12. tantu erant et habebant Iurisdictionem p toto orbe uni-
uersali baptizandi Eulas fundandi in illue Matt. 28. ultimo Euntes in
mundum uniuersum Praedicate etc. At Epi sunt plurimi et non pnt ad
praestare nisi intra suam Diocesim: deinde Titus et Timot. Legerant
Epi inuente Sancto Paulo ergo de non poterant dici S. Pauli quoad
Iurisdictionem pnie successores aut habemus altemis Apli. Quod de Epis
quoad iurisdictionem dematam data sunt ea proportionabiliter applicanda
sunt Parochis: Summ ergo et e Iurisdictio ordinaria et ex eso qd alegs
arsbitrio Parochus dat illi Iurisdictio in subditos illius Parociae
sine illi subditi habeant ibi domicilium separatum sine ad tempus
cuiusmodi sunt Scholares in se Solis Parochiabus Institutis. Similiter
milites in Studiis. In se Solis ingrea Parochiabus qa in se Solis qua
regunt a Religiosis independenter a Parochis ut sunt se Solae Sociis
subsunt iureae Iurisdictioni ordinariae Superioris illius Collegii: delegatione
Momum omnium quibus Superior Religiosi ad hc munus utitur.

PDICO. 3. Si Iurisdictio completa eet ex iure Eulaio sequitur qd
non quis Sacerdos ex eo qd Sacerdos possetabs hoc a peccatis veniabis
aut a mortalibus a quibus quis directe qs absolutus fuit Consens est
inconsiens et contra communem doctrinam Et. Sequela Patet non ergo ex eo
qd qs e Sacerdos habet Iurisdictionem completam Pnt alig concedendo

sequam regula de betrudei inuenuenens: qa absolui à petis uenialibus é actg Iudialis. sed actg Iudialis non pt exercei nisi in subditum Sacerdos aut ex iu Sacerdoti qaisé nemialem aeqit subditum inqué Iudicem exerceat Ut. Reg antem inquit é anba omem doctam qa uerum qdq é qd de facto oes Sacerdotes sabant sane ptem absuedinis ua non qaeunt ex iu ordinis qaisé sed ex Concessoe Eulé Ordeinqunt si uellet Pontifex posset in libere alicui Sacerdoti reet à uem: altbus absuat et si faceret Sacerdos ant in libitorem inualidab: solueret Rt Zo Sotg in 4. d. 18. q. 4. a. 2. cum multis alis quos citat et seqtur Vasqz. q. 93. dub. 6. rego segam: Iurisdio ex inquit ex iure Eulaio completa extendtur tant ad malam necessam udt peta mortalia non confessa et nec peta uemalia nec mortalia semel uitè confessa sunt maa necessa Ut. Quare ad absolem a petis uemaltg et mortibus uncess suffiunt illa iurisdio incompleta seu ptas ordinis quam qs Sacerdos iure dio sabet qud incompleta qdq dr sepa absolis à maa necessa completa tamen sepa maa qud libere pt subici aut non subici, Confirmat id Su raone Vasqz. Peta uenialia non pnt reseruari et si qspiam illa reseruaret irronabiliter faceret. Et nec ptes absoluendi à petis Suiu modi ab Eula reseruan pt reseruari inquam re ualida ab iis absoluo fiat: nam reseruari re fat licite hoc opme fit ab Eula dum excomunicatis qlibet administroem Sacramtum tamen si talis ant qlibet nem Eula fauat peccat qudq ualide tame

absolut. Vtraq Pnsio é pblis. DCCO. 6.° Delegatam
Iurisdem habent qui eam habent sibi comitatam ab habent ordinariam
ut à Pontfe Epis Paroch Sij superiorbus ordinis etc. Et comis DDm. et
per se patet. Pro cuius intellā plenior NOTA I.° Duplex pt alicui
ptas delegari 1.° quando delegat Sacerdoti immediatè exercitium ta-
lis Iurdonis u. g. absoluendi sacramentaliter 2.° Quando immediata fit
delegatio officii cui annexae Iurdo ut u. g. quando alqs Sacerdos ex:
statutis ad tempus Vne Paroch Sij et sic modus delegandi é dignior et
amplior: qa Sacerdos habens hoc 2.° modo delegatam Iurisdonem dice:
tur ad ordinariam ptatem Iurisdonis et ideo pt subdelegare alios Sacer:
dotibus approbatis Iurisdonem absoluendi sacramentaliter sibi subiectos at
nō q plures tantum modo accipit delegatam ptatem nulli eam subde:
gare potest nisi id expresse illi concedat: ut aut qs alteri Iurdonem
suam deleget debet vltem suam signo aliquo illi manifestare ante:
quam ille delegata utatur ptate: vel certè tum dum illa utitur nam
sola ratihabitio post expletum actum sine Iurdone concessa non
sufficit iuxta illam regulam Iuris. Ratum habere qs non pt quod
ipsius non é gestum. Sed absolo sacramentalis non fit nomine alicuius sa-
cerdotis sed Dei Et. Similiter non sufficit semp quod Parochus non
contradicat cum uidet Sacerdotem secularem aduenam excipere Con-
fessiones suarum Ouium: qa pt fieri quod non contradicat vel qa
putat ex priuilegio hoc illum facere aut quod Gerunat quod pretentes

illi tant aeria hà anfiteant aut deing antdueere non audet se lites aliqua aut scandala exinde oriant. Dixi (semp) qa aliquando suffit talis non antdictio ut si illi constet quod ego non habeam Iurisdictionem libenimeg mihi in hoc casu antdiceret si uellet uel certè constat mihi quod ipse libent tales acts in alis aggbaiit in sis ex et similibus casibus suffit non antdictio ad arfendendam Iurisdictionem. Possessio tamen Iurisdictionis hac ratione nix à peto grani excusari ot qa ordinè me expono periculo inuadè arferendi sacram Pnia aut saltem aliqua audiendi sine Iurisdictione si uidet inuita audire Confessionis partis ambegm suguemat Parochus sus facultatem meum aggbans.

Nota 4° Delegatam statem aliam ee restictam alia amplam Illa dat ab iis et seam restictam statem habent uiusmodi sunt oes Prelati qte Summum Pontfem. Hac ad est amplam seu Ultis ab ipso tanq Pontfe conedit. Quare qi augment hanc statem à Summo Pontfe qui ad eadis Confessionibus uiusmodi stis plerumq Religiosis conedit tales ubiq terram Confessiones audire poterunt modo aggbo illis non desit ab Epis Diocesanis qua aggbo obtenta non indiget amplius quasi ex necessitate facultate Ipsum aut Parochos ut Confessiones in Diocesi aut Parocia audire possint qa sane facultatem accepiunt ab altioni sabstello. uel Pontfs. Dixi (quasi ex necessitate) qa ad arsemanq amore cum Epis et Parochis optimè ut facultatem ab illis qi audiendis Confessionibus accipiant.

Dicis Qualis debeat esse Sac. approbatio. Rº Talis qualem regit Trid. sess. 23. c. 15. dris. Decernit S. Synodus nullum et Regularem posse Confessiones secularium et Sacerdotum audire nec ad id reputari idoneum niti ut Parochiale beneficium aut ab Epis. per Examen si illis videbitur ee necessarium aut alias idoneus iudicetur et approbationem quae gratis detur obtineat Privilegiis et consuetudine quamvis et immemorabili non obstantibus. Ex quibus Concilii verbis aliqua poss. colligi certa aliqua dubia certa Sac. sunt. 1m Pro Confessoribus Religiosis non requiri approbationem ab Epis. qua Sacerdotibus secularibus Sanctantum Pregnit Concilium non excludit tamen per Sac approbatio à Superioribus Religiosorum. 2m Hoc ipso Sacerdotem censari approbatum qua beneficium Parochiale habet et obtinet. Vide quinq Parochias mutant in sua Diocesi sed et in quamvis alia Confessiones audire potent ex vi suae approbationis: approbationis nigm qua ex vi Iurisdictionis non potent nisi ubi delegat illi Sacptas ab Ordinario qui libet tamen ordinarius in quamvis Diocesi sane Iurisdictionem illi potent delegare. 3m Approbationem Papae non conferre ullam Iurisdictionem sed tantum per illam indicat persona idonea cui Iurisdictio vel iam concessa vel committi debet. Appellant alij approbationem et autentica quidq testimonium per quod Confessionibus. 4m Approbationem sane posse fieri vel per examen vel sine examine. Dubia Sic sunt 1m Aequo nam Epis approbatio debeat fieri. alij dicunt debere fieri ab Epis partis cui in:

cum sint quidere suis omnibus pastores idoneos. Et licet Epus confessarii ab
solvere qa abbas é aliq dam Iurisdictionis ergo de debet exercere in subditos
Sacerdos ergo q abbatis debet esse subditus quoad hoc Epi non prés qa non
potest dari abbati sed sacerdoti et hoc é quidere omnibus Pastores
idoneos. 2m Non sufficit abbas a uno Epo ut censeat esse abbatis pro
toto mundo sic enim abbonem ex beneficio de tali ex abbatione
non é dubium. Et licet Henriquez id absolute affirmat qa ingunt de
abbato ita disuerent é sunt de Licentiato in doctrina sed Sa fa:
ctus est in una Academia adquamuis transeat Academia ere Li:
centiatus est. Et etiam abbatis ad quamuis Diocesim transeat ma:
nebit abbatis Maur Pri q a sunt Licentia é autentica quodda
testimonium doctrinae Licentiati ita abbas doctrinae et sufficientis pro
Confessionibus audiendis abbatis. Et licet Vasqz. q. 93. d. 4. absolute
negat qa in Concilio etiam exigit Sabiet Lutab Epus indicetur
esse idoneus etc. dicit Vasqz Sane praxim ubiq observari Et licet
Coning. d. 8. dub. 7° nedum id iam sequitur Quod idem non sit omino
necessaria abbatis a pluribus Epis sed absolute ab uno sufficiat: et
tamen unusquisq Epus in sua Diocesi sibi Sacerdotibus sive Re:
ligiosis sive saecularibus ad suam Diocesim transeuntibus ne au:
deant Confessiones sine sua abbatione. Ratio é. Ita se sint ad mi:
nimum Episcopi in diversis Epatibus sicut Episcopi sibi succedentes
q eorum Epatis. Sed succedentes Epi non tenent abbatiae abbatis ab

Intercessionibus pnt tamen in libere resine sua appbone Confessures audi:
ant Ep. Maior videt clare. Nov. Pr. Ex Pii V. Extrauag. edita 8
Idus Augusti 1571 qua dr Religiosos mendicantes semel appbatos mu:
tno Epo mnsteriis quidem deteri posse tamen à Successore si ei plau:
eint not per Examen appbari g mause gete ipi consuet. Hac 3a Sen:
tentia g bliir est per quam videt aliquo posse arubari duo Cedent: li:
et ratio prima pbs vehit nisi forte aliqua Academia habeat Soc. Pu:
ilegium quod et licitum se illis examinare factos a libi Licentiatos
quamvis ad id non teneantur Et in hi casu bene cederet ratio allata
g 3a sentia. Illud aut datum in Consilio ab Epis in quo se Vasqe
fidat nel se intellenz é quod liberum sit cuivis appbare Epo
semel appbatum: nel certe particula (ab Epis) intellenda é ressa
diversarum diversarum personar id est Paulus appbet a suo Epo Pe:
tius a suo etc. Quare bene appbatis semel non gt sine causa:
liqua iusta appbio revocari qa cum illa sit quasi instrumentum
quoddam autenticum de sufficientia doctrinae in persona appbata esti:
mona aut revocari non sint nisi ad revocanem nova aliqua rationes
aque non leves emergant Ep. Presumenz tamen é de Epis quod
quando appbem revocant ex rationabili causa revocent: qa multi
sunt rudes Sacerdotes et non sufficientes ut ab Sti vel illis caribus
abstinant et ideo bene faciunt Epi quod appbem dent g busdam
ad certum tempus gbusdam ad los tantz casus non alios iuxta rebie:

eorum capacitatem

QVAESTIO • 33 •

Quis sit proprius Sacerdos et quæ necessaria illi confitendi.

DICO 1° Communis sententia cum Vasquez d. 93. a. 2. d. 1. et Coninck d. 8. d. 9. per presbyterum Sacerdotem intelligi omnem habentem qui habet Ministerium ordinarium vel quasi ordinarium cuiusmodi sunt Pontifex Rom. Episcopi Parochi Vel Parochi. Probatur ex restrictione a hac sententia. Si presbyterum Sacerdotem non intellexit qui habet suum proprium ordinarium sequitur quod vel intelleret solum Parochum ut Cajet. mult. s. q. Relect. de pœnit. S. ad sextum vel certe ut Pelud. d. 17. q. 7. a. 3. intelleret quemcumque habet Ministerium seu ordinarium seu delegatum et neutrum dicit. Non 1m Qa in decretali c. Omnis utriusque sexus ostendit quod unusquisque fideles teneat ora sua peccata presbyterio Sacerdoti confiteri semel in anno et si per presbyterum Sacerdotem solum intelligeret Parochum non satisfaceret ille Qui peccata Cathol. q confiteretur Epo aut summo Pontifi sequitur per adversarios non sunt Sacerdotes presbyteri quod est absurdum. Non 2m Qa ex dicto c. Iuris Sacerdotes quos est Sacerdotes quos potest delegare potestatem alteri ad audiendum Confessiones presbyterii omitis Sacerdotes verba subdunt c. citato. Si qis autem alienus Sacerdoti voluerit iusta de causa sua peccata confiteri licentiam prius postulet et obtineat a presbyterio Sacerdote sed qui habet delegatam Ministerium talis non potest eam

alteri delegare in dicta supra Ep. pag. quia Sacerdotem ille tant. intellig. q. habet Iurisdictionem ordinariam aliquam ordinariam.

DICO 2.° Non é tanta necessitas assistendi ipsius Sacerdoti utab. tem de ipsi licentia non possis assistere. Est certissima et definita Communis omnium uto. 10 ex Capitis fidelibus ut assistant aut ipso Sacerdoti aut alteri alteri de eius licentia. Ratio é à priori q. absolute directe à pecto talis ita rite assistere et amplius illa petia non teneat assistere sed absolute sine et sa licentia Iurisdictionem ordinariam sive delegatam directe et absolutus Ep. In Soc é Diffis. Cum sumo Pontifice et Episcopi ordinariis non exigant Confessores Poenitentium sed id pertinet Parochi. an Religiosi privilegiati teneant ampe facultem à Parochis aut Episcopi ut pro Pasc. Sate Parochiam illorum ipsis assistant. Affirmat cum Henrico q. 3. q. 1. Negat posse Religiosos privilegiatos exercere Confessiones Parochianorum sine facultate ipsi Parochi. Dicunt id dicendum argto 1.° Quis teneat ipsi Sacerdoti assistere semel in anno vel alteri de licentia ipsius sed solus Paroc. Sus é talis ipsius sacerdos. 2.° Qa Sixtus IV. in sua Extrauag. Cupientes: Dicentibus ut ipsi Oriunde desistant quod Parochiam non sit obligati saltem in Pasc. Sate ipsi Sacerdoti assistere: qa ille qui teneat Parochiang saltem in Pasc. Sate illi assistere et ante Sixtum Martinus V. talem edidit Extrauag. Volumus autem quod ii q. Fratribus assistebunt eidem suis Parochialibus Sacerdotibus

sabem semel in anno confiteri, ut grave Concilium statuit (omni-
bus Laicis intellig.) mandamus teneant, quodq. ii qui Patres eos
ad hoc deligent et efficiant secum datam eis à Dno gratiam exhor-
tent. Cui DD. omnes affant. Et nere: posse Religiosos Privile-
giatos excipere Confessiones Parochianorum et sine licentia Paroch.
suppta ab Epo approbare de qua sup: et Parochianos satisfacere
praecepto Ecla de annua Confessione dum tamen confitenti Religiosis
exposse ut dehinc mutt Benedictus XI. in Extrauag. sua de Priu-
legiis Religiosorum: cum Sacerdotibus à Parochis mos 12 cuto
monetur Clemens VIII. in Bulla data 1592. 22. Decemb.
dehinc quod satisfaciant Precepto Ecla annua Confessionis
q Religiosi Privilegiati et sine scitu Parochi confitenti. Pri
ratione ex Trid. deducta sess. 14. c. 5. Ecla Precepto annua Confes-
sionis tanti tpis limitationem fecit reliqua no in Confessione Suis
Pri sunt Ol et Soc. Paris dni confiteri Eprio aut de licentia Eprii
sed in re Dio non e necessum confiteri Parocho aut de licentia Pa-
rochi qa ms dum implex Confessione facta Papa vel Epo aut
cui Mdarent familiem Olex ms Eclamum implex Confessione
facta cuicung ordini aut qbus ordinis licentiam concessent sed
Religiosi privilegiati seu Mendicantes habent Iurisdictionem
à Pontfe q e ppmus Sacerdos audiendi ubq Confessiones modo auc:
dat approbatio Epi Olq confiteretur tamen Religiosis confiteri
cum familiate

cum facultate Epni ac p antem satisfaciet Pecto Culpa obligant
utquis semel in anno confteatur proprio Sacerdoti vel de licentia
Epni. Ad Argta pro Srta Henrici R° Ad 1m rego mrem
cuius falsitas constat ex dictis. Ac 2m RMt 1° alleg cum Vasq.
q. citat d. 6 ad utrang Extravag. ubi et utrobiq Pontfes voluisse
suis Decretis obligare Ptes ut confteant suis Parochis p Pas:
Sate p aud sit sacrae Comonis atquod obligent Pecto p se
animae Confessionis regant: quod colligit maxime Vasqz. ex
verbis Subregnibus Sixti IV. ubi hoc subdunt. Per hoc tn
ipsi Fratres mendicantes non censeant exclusi quominus semper
suis Comis et Privilegiorum eisdem concessor dispenem Confessones
audire et poenitentias injungere possint id est ut inqit Vasqz. aliis
tpibus extra Pascha qbus Precepta p se ad Confessionem obligans
implen possit. Additiq Vasqz. qd sit de Extravag. et ua:
nis Debis Pontfum q aliquando restringebant cum modi sunt ita
aliquaz ampliabant qualem int alias pont Bonifaci VIII. q
incipit. Sup Cathedram. ubi concedit quod Praelati Religonum
possint p ponere idoneas psonas religosas ad Diocesses Pro:
vinciales quas si Epi approbare renuant ipsum Pontfem hoc ipso
eas approbare.. Cum decreta indent iam obsoleta id e bonum
non habent. Qd nigm sit modo absolete utunt oes Mendican:
et Privilegio administrandi Sacra qwaung tpe et hoc tpe:

authentice ut ancestri Paulus III. eruc. et Regio Comons in Pas:
chate quod in suis Parochiis explere debent nec alibi sine Pa:
rochorum licentia ut pinde Confessiones et q Paschate Sorbis Sacerdo:
tibus aut aliis mendicantibus a Epo approbatis non tenentur angly
suo Parocho exhibere sed tantum Comonem in sua Parochia recipe
Pnt alii 2o Cum Coming. d. 8. d. 9 Spectat ut ipse comum non
pnt audire Confessiones q paschate. Et hoc indicant illae verba
ea de Iure etc. et consuetis Privilegiis posse. Nolunt tamen
Ro Pontifex q Conuone docen ne det offensa Parochis occasio,
et scandalo plebi. Quam Resumem collegit Coming. ex utrisq
subseq. Sixti cti supra. et Martini V. Extrauag. nil dant Co:
ming fortasse ideo qa illa non e tanti momenti ut Sixti - Sixti
ex Sabet in Corpore Iuris Martini non Deem tamen puto diceret
ad illam qd Vasqz si eam admiteret tangm autenticam.
DICO 3o Suntq Pontifices Epi et Parochi sunt Epi Sacerdo:
tes ordinariam habentes ptem sui sibi subiectos quam et alios
delegare pnt ita et Superiores Religiosorum ut sunt Prales
Provinciales Praepositi Custodes Priores Rectores etc. sunt q pri Sacer:
dotes Religiosorum sibi subiectorum habentes ptem ordinariam
quam alios Sacerdotibus delegare pnt. Hac Conclusio comis Doctorum
eadem argta q illas ipsorum applicari pnt quae pro precedentibus
attulimus. Quare sicut Epi Parochi etc. concedunt facultem suis

omibus alteri confitendi Sacerdoti, et Superiores Religiosi hoc fostare
ont: quamuis hoc Clemens VIII. in casibus reservatis caverit ne
ipsi Superiores Religiosorum sint Confessarii subditorum sed ad hoc munus
alios designent ipsi nisi Superiores nisi eos audiant qui ipsis moti
ad eos accedere nollent aut reservatos casus haberent. excepto
hi in Soctate Magnum Monitorium et Superior et Confessarius illorum est et solet
In Soc est Diffis. Sin Superior Religiosus Monasterii etc. possit
ita concedere facultatem subdito alteri confitendi reservatos casus
ut cosq teneatur iterum sibi confiteri. Pro quo Supponendum est Non ci
cedere sane difficilem de absolvendo non sacramentali videt ratione Censurae
qua non est dubium apud Lutheros cum tali onere possedant alteri facul
tatem: neq procedere de absolvendo Saeculi à peccatis iam commissis qua pra:
xis communis quod absolutus ab inferiore ex commissione Superioris non te:
neatur Superiori iterum confiteri: frustra ergo daret facultas cum huius
modi onere qua subditi munus nollent eanti q ob sane finem
petierunt facultatem confitendi alteri de peccatis reservatis committis
ne Superiori teneantur illa confiteri. Difficultas 2° procedit de peccatis
committendis v.g. Peregrinat aliquam Religiosus aut studiorum
gratia aut devotionis causa seu obedientia et petit à Superiore ut possit
unicuiq Sacerdoti in illa sua peregrinatione confiteri: an possit Superior
ita illi sane facultatem concedere Concedo ut confiteatur sed si cui:
dens (quod Deus avertat) in casum reservatum teneberis iterum

hoc peccatum sub peccato mortali modo manifestare. Hoc supposito.

Rnt aliq cum Palud° m 4. d. 17. q 5. a. 1 Navar. in suma c. 9 n° 1. et alii quos citat Vasqz. q. 91. a. 3. d. 2. negó absolute: qa inquunt comis DDm doctrina é. Nas Sumanum non pt cupere ut peccatum à quo semel directè absoluti sumus iterum sub peccato mortali Confessori Sancti subiicamq. Idem videt sentire S. Th. q. 1. a. 12 ubi ffomt hoc sibi arguum. Videt quod Parochialis Sacerdos non debeat credere suo subdito dicenti se alteri eē confessu sed debet illum ad bonum inducere sed hoc bonu é ut illi confiteatur. E°. etc. Et Rendet quod illud bonum consentaneus é in Confessoē alteri facta si verum dicit, si aut falsum dicit pari ratione falsu diceret confitendo. Postea subdit Nec pt aliqs alicunus suis aut se compellit ad confitenq peccatum qd° alteri confessus ē q absolverit (intellē directe) potuit: qa Confessio Sancti Dio impenis subiacet non Sumano. Ad Sane Rsnonem amter dicunt Lutdes opposita sententia. S. Tham hoc modo solvitte indicare quod Sacerdos Sumano absolè non possit qs piam obligari ad confitenda iterum peccata à quibus é directe absolutus at quod non posset privilegio quodam ordinato seu facto concesso hoc non negant S. Th. neq et alii DD. alii hoc ipsum negare videntur Quare Rnt 4° cum Adriano q. 5. de Confessio S. Ideo p resolvere Henriquez l. 6. de Sacramtis c. 15. Suarez d. 30. sect. 5. Vasqz. l. c. Coning d. 8. d. 15. q plures alios citant

Iuntq; ee comem Sane doctam Polonum q oes affant: Tanquare
explicant. Alq ex Iuart Ideo posse talem obligorem Supe:
riorem imponere qa ille non dat potestatem inferiori Sacerdoti absol:
vendi sub: subditum à peccis reservatis directe sed tantq indirecte
Sed ut bene adverit Suarez Sic modus dicendi falsus e qa vel Supior
inferiori delegat potestatem absolvendi à reservatis vel non delegat
Si delegat directe abs absolutq sinon delegat nihil valebit ipsa
facultas: etenq vel aliqua gravis necessitas occurrit confitendi peta
et reservata inferiori indiri vel non occurrit. Si 1m Alibi peccis
absolvi pt pns indirecte sine ulla facultate Supioris. Si 2m tum mul
la pt Sacerdos pt id concedere: qa sine caa gravi dimidiare Con:
fessorq multum Sus Sacerdotum pt permittere integritas ex Prin
cipiis E°. Alii dicunt Posse Superiorem obligare subditum ut sibi
iterum confiteatq non qd remissionem culpa quasi ex directa
gtioni absolvere sed qd imponem partis poena q peccis illis à
qbus fuit directe absolutus Declaratq id. Qa sunt habenum e
Confessum obligare Supiori ut tantam priam q tali peccto incurrat
et subditum ut illam aneqet ita ut non totam iniungat sed
partem Similiter et pns aneqet. Sed et Sic modus ut inqt
Coinrg. difficles explicare non pt. Cuo ex Supior pt ita restinge:
re Confesso priam ut illius pars teneatq reliquam Pria per Con:
fessorem petere à Supore nam ad id obligaret vel Ius divinu

vel Sumarum. Non 1m Qa ex Dio una semel tantum teneamur an:
fteri peccata ut a eis directè absoluamur. Non 4m Qa sicut
non pt Sacerdos sup Sumarum ut uni Confessori lgme dimidia Confessio:
nem faciat alteri aliam dimidiam tantum ad unam partem satisfa:
ctionis sacris ab uno recipiat ab altero ad aliam partem obligare
potest. Ad declarationem Nego partaten: qa certa eag esta pma
non fuit dimidiatam satisfactionem sacrilem sicuti pars et pars pt
sic oriri. Pt Superior impare subdito ut sacrifium p certa psona offe:
rat non pt tamen facere ut pro una persona partem benefi et pro
altera aliam partem applicet u.g. obiectionem Postea pro Paulo et
Alicy pro Joanne sacrifium ex dimidia non pt ita proportionali
esse Pma diuerq indeq. Alii deinq dixerunt posse Superiorem
ad Confessorem sibi iterato faciens subditum obligare: qa licet an:
dat directam partem absolutionis illum sacrilegè et integrè tam
quoad poenam quam quoad culpam tamen si Superior vult
illum Sacerdotem absoluentem ee lgmum Judicem tenebitur
redire pro Confessore de suum Superiorem subditus Sed sic modus di:
cendi indeq inuolucre contradictorium: qa directe ee absolutum
a peto est ee absolutum a lgmo Judice Sed sic modus dicendi
concedit directam absolutionem ab omnibus peccatis et a lgmo Judice et da
negat lgmum ee Judicem q directe absolut contradictoria admittere
debebit. Alii preterea dicunt Propterea teneri subditum iterum

confitei suo superiori qa non datur illi potestas confitendi alteri sacerdoti
nisi cum tali onere quod onus dum subditus ancillat tenet sub peccato
mortali illud suffere. Sicuti si qs uouisset peccata semel confessa
etiam confitei si non impleret hoc peccaret mortaliter. Hinc sequitur
Corolla. Quando in aliqua Religione peregrinantibus Religiosis
concedit facultas alteri confitendi per Regulam vel Constitutionem sue et generalem
Superiorum concessionem cum tali onere ut superioribus suis iterum
confiteant tenebunt sub peccato mortali id exequi etsi Regulae
illorum Religiosorum sub peccato non obligarent. Rationem dat: qatenus
concessio non induit obligationem per modum precepti, ex precepto enim
sumuntur nemo pt obligari ut adeat eas peccata iterum confiteatur sed
obligat per modum pacti onerosi inter ipsos et superiores illorum initi
Sed et si modus non omnino placet qa videt ee valde onerosus
et fortasse intolerabilis. Quae ultimo R. ad Difficm
Licet non videat practice loqui ex nulla cca rationabili quod possit superior
dematè obligare ad Confessionem sibi iterandam posito quod directe ab
alio ex gens concessione fuerit absolutus tamen pt sub discretione cum
hoc onere subditis faultem concedere alteri confitendi et vel saltem
vel non secretaliter reservatum casum sibi apist. Hac Resio colli
ex Sinar cto. Et su Pr. Vt rationabiliter imponat iterata Confessio
vel hoc deberet precedere qa non è poenitens onus directè absolutus
vel qa ad finem reservationis hoc eet necessarium Sed 1m dici no

pt iuxta refutata supra. Neget 2m qa alia ma pt finis intentus
habere suum effectum nisi extra Confessionem exponendo Superiori
casum reservatum Dr. Contra tamen manifestatio Superiori casus reservati
et antea confessi dri Confessio vel qa subditus eligit Sac medium
Confessionis tanquam sibi utilius vel qa dri quodammodo sub sigillo
Confessionis datur non possit illa notitia ad externam directorem ut
Sigeur nisi subditus illi sua cedat. Dubit 1o Salt de potentia
absoluta indeb Sac non regant Superiori quod possit Cajé et obligare
et habile ad Confessionem iterandam licet fortasses illiate Sac
faceret. Rnt alq cum Vasqz et Coninqio Posse qa Iurdm
pt ita alteri concedere in ipsum qt non mihi cum Sac obnexe deter-
minate iterum confitendi absolutq. Rndet 2o Suar. Hanc obie-
ctionem ad praxim nil referre Verius tamen é quod non posset ualli-
ce Superior talem imponere obligationem: qa non pt mandare omni
à Supore ualide imponi subdito nisi quatenus attinet ad finem
seu finem reservationis obtinendi q é Religiosus innare medicina:
Iter subditum re postea in tale peccatum labatur. Sed Superior
reservationis seu finem obtinere pt manifestando delictum extra
Confessionem Dr. Unde subdit Suarez qd posset Sac contingere
quod subditus nollet se disponere iterum ad Confessionem finiendi
posset si habeat nouam maam necessam quamvis non reservata
vellet tamen se abonere imposito per Confessionem facultatis

alteri confitendi obliuiscatur satisfaciat eio subditus reddendo rationem facti commissi et aucstando medianam qualem quam ille superior eiusdem imponet addit ad hu Suarez in obligone sumus modi superiorum onerosa liberum é subdito p se loqui et secluso scandalo non confitei inferiori sacerdoti sed se gerere pt in hoc casu ac si non haberet Confessarium. et superiori tantum illud penitentiam postea quam eius habuerit copiam confitei: qa hac obligaio à superiorib dat per modum cuiusdam Priuilegii cuius Voluntarius debet esse vsus.

DICES 4° Quod si superior in absentia sua immediate alicui sacerdoti concedat ut suos subditos si interim in aliquos casus reservatos incidant absoluat cum hac onere se manifestandi superiori postqm redierit et subditus de hac concessione nrd sciat an si Confessarius non moneat illum de hoc onere teneat subditus hoc onus postea serare an non? R° Cum distione: nam vel nunquam é monitus de hoc onere à Confessario vel aliquando monitus. Si 1m no é dubium qdo non tenebitur qa oneris illius habet ignoram inuinuibilem ac p consens impossibilem. Si 2m item distoé ubi Coniug. ha aut monitus est post datam usq absolutionem vel ante datam absolutionem. Si 1m Non tenebitur insupe illud onus qa absolutio à peccis à Confessario idest sine illo onere et dicite absolutus est Si no 2m ad hu distoé ubi vel ex Sacerdos statim admonet pa: nitentem ac conficere potuit in Confessione illum habere casum re:

reuatum Suum onus manifestandi se Superiori vel non admoneat ita:
cimetsi Pœnis casum reseruatum in hoc pœnitent confesso sed pen-
get illum audire et alia peccata mortalia et usq in finem dum illi
Ego tenor possum absoluere nisi cum hoc onere. Si 1m tenebitur
illud sacerdos pœnitens et alter non debet illi dari absolu-
ga per hoc nulla fit iniuria pœnitenti: Suus enim onus ipse sibi
cauit est reseruatum peccatum committendo. Si uero 4m non obliga-
bitur pœnis tale onus suscipere ga talendos audiendo ita eius confes-
sionem grauissam illi intulit iniuriam et cum pœnis bona fide
confessus sit prudenter estimans illum habere in absoluta
a peccatis absoluendi eq sunt et p hoc absolutum ius ad recipi-
endi absolutionem Quare etsi Sacerdos graueb peccet si secreto
monere de onere se manifestandi Superiori omittat pœnitentem tamen
bene absoluet sibi confessa si illud onus ita tandem recipere nolu-
erit: ga in tali casu magis eum obligat oblat Ius pœnitentis
ad absolutionem quam Superioris pactum Sacerdotem ad absolutionem cum
tali pœnitente concedendi. Quæ dixi in suis difficilis resolutione de
Personis Religiosis eas p portionem applicari quæ p omissa cauantur
respectu suorum Superiorum: in praxi tamen non imponunt tale onus
Superiores seculares sui subditis atq Religiosi: fortasse ideo ga
non adeo curant personam suorum subditorum sunt p tali
Religiosum tandem procurant.

QUAESTIO III.

Quæ sunt Obligationes in Ministro Sacri Pœnitentiæ

Varia obligationes adsunt à DD. nam. nunc breviter indicandæ sunt magis necessariæ.

DICO I. Non obligatur in Sacerdote ad valide administrandum Sacramentum Pœnitentiæ ut ipse sit in statu gratiæ sed satis erit si ipse habeat veritatem intentionem administrandi hoc Sacramentum et nulla clausura quæ Iurisdictionis usum prohibet ligatus est. Patet hac Conclusione. Qua ad valide administrandum Baptismum Eucharistiam etc. non requiritur status gratiæ Ex. Dixi valide quia ad licite requiritur ut clarè

DICO 2.° Est obligatio in Sacerdote ut habeat sufficientem doctrinam, scientiam pro administrando hoc Sancto Sane non sufficiunt in hoc ponunt contra DD. ut int. legem et legem qualem discernere possit. vel quæ peccata mortalia quæ mortalia quæ reservata quæ non sine hac reservatione fiat vere culpa Gravis sine ratione excommunionis illis annexa, quæ restituere famam aut alicuius alterius bonum concernunt quæ vero non. Rationem dant. Qa Confessarius debet esse Iudex prudens pœnitentis at si Rita agnoscet non erit Iudex prudens sed potius imprudens iuxta illud Matt. 15. Cæcus si Cæco duatum præbeat ambo in fovea cadunt Bene autem circa Sanctimoniam observat 1° d. 8. d. 16 Coming. discretionem

Sane certum debere fieri cum capacitatem pnitis Vnde cum alii pnitentes habeant graviora peccata et prudentiori directione egentia pnitentiae et Confessors deficiunt. Quare si Confessarius non pt illorum absolvere statim cuique pnitis pt differre in aliud tempus pniti absolvendum ut interim alios absolvat ita tamen ne hoc procedat ne ulla ratione pnitentem prodat. OBJECT. 4.° Graviter peccare eos qui per se loqui non cum sufficienti doctrina admittunt Sacerdotes qui administrare Sacra Sancti. Dixi (per se loqui) qq ex eundem pnit à pto excusari ut si v. g. non posset invenire sufficientem doctrinam habens tunc ex satius esset ut Sacerdos audiret Confessiones audat quam populus Sancti Sacra usque longo tempore carere debeat. Huiusmodi tamen Sacerdos obligabitur id in tali casu quant pt vel studio vel auxilio aliorum se id dex aptiorem et ad hoc compellere debent Parochi Episcopi aut qui vicem gerunt

DICO 3.° Si Minister Sacra Sancti quent Parochus teneatur Confessiones audire seu per se seu per alium suorum Parochianorum montant semel in anno bed et quotiens volunt Parochiani ex aliqua ratione cum sunt dies festi solemnes quibus plerumque indulgentiae concedi solent imo si et frequentius expetit v. g. singulis mensibus aut frequentius ut ita fideles et pniti occasiones vitent et in gra Dei ore sant obligabitur ex officio suo Parochus illis non negare Sacramenti

Sumus ratum. Ita Suar. d. 32. sect. 1 Coring. d. 8. d. 17. q alios pro se citant. 1° Pastor tenetur suis ouibus subministrare alimenta non tantum quando illa extremè egent sed et aliis temporibus commodioribus sed Parochi sunt Pastores non illium ouium et etc. ne audant Ezechiel 34. Va Pastoribus Israel q pascebat seipsos etc. lac comedebatis etc. gregem autem meum non pascebatis. Sed alia aut pasuae Sacrum Pnia quod Pnus ita instituit ut eo utteremur quoties secunq Iudicium prudentis nostri saluti notabiliter conduit. DICES Sequi quod quoties regaret Parochus talem administrationem totiens reuaret mortaliter quod est nimis durum et onerosum. Rº dicto sequam quoties regaret irrorabilis amedo. rorabilis nego Vnde si Parochianus imporbunè à Parocho exigat frequentem Confessionem et rorabilis differri ad breue aliquod tempus magis opportunum aut certè concedere illi ut alteri accedat: à quo onere frequentis Confessionis excusant Parochi iis locis ubi adsunt Religiosi q sacramentum rebusè exequunq. Quod si nec Religiosi adsint vel alii Sacerdotes q pro Parocho munus Confessionis exequantq obligabitq ipse ex officio pacere voluntali rorabili ouiam Ipsem quando eas laut gravis tentatio inuadit aut corsaa onus nimis premit aut publici tpus interuenit etc. in his ex et similibus casibus sine dubio peccat mortaliter Parochus qa gravem

inferat in munia suis ordinibus Quæ deni de Parochis postea habenda sunt
pontifices Religionum applicari debent qui illent non accipiant
stipendum ut Parochi tamen ex officio et quasi conventione mutua
tenent suos subditorum salutem procurare.

DICO 4° Non tantum Parochus sed quis Sacerdos cum
piens Confessores teneat adhibere ut suos pro Synodo instituatur
ne pote cum debeat esse fidelis dispensator mysteriorum Dei inca
lice absolem conferat. Communis Sacrorum doctorum et Doctorum non tamen
quam potius declaratione egent. Declarat igitur 1°. Cum iudicio
ita procedens et statutorum intellectu habeat Confessarius cum
meorum peccatorum fieri ab illis ex qua quam occasionem ac
cipit ad interrogandum aliquas faciendas circa peccata prudenter
ne faciat et aliqua supponat ex ui statuti illorum postea addo
lorem de peccatis opportunum autandi in posterum peccata exuta
bit Mos vel ponendo eis peccati impedimentum vel poenas in
ferni vel Passionem Christi etc. alia ex motiva ut bonitatem
Dei ius dicum Sonnem etc. non capient facile iudicis poenitentes
quam affirmaverint se habere credens et illis et absolto non
deneganda. Declarat 2° Cum Venerandus in primitivis
non in prudentia utens et post examen faciendo circa turpia
peccata non interrogationes multiplicentur si non subest ad eorum
positionem ulla probis suspicio aliqua multiplicatis interrogationibus

pte imponendus Confessarius docere pcta pnitentem et dare occasionem in posterum illa committendi vel certe pt suis interrogationibus ingerere illi sentiendum et consensum quod examinando circumstas non necessas fauleri pt indeq oriri scandalum in pnte et suspicio de Confessto pserti ingt Coning. de Confessto iuvene quod talium rerum interrogone delectetur. Quare si Confessarius videret probabiliter aliquod ex his periculum timere sane maxime transeat pstatem ut pnis non integre confiteatur modo bona fides intervenerit quantum ruina sua aut Confessarii integre confiteatur. Declarat: 3° Cum pudentibus poenitentibus aut nullum aut exiguum examen facienq est qa cum presumant ee pudentes presumunt et pudent actum Confessarii facere ne piis et sufficiens. Quod vero cum magnis peccatoribus procedenq sit in examine sacramti dictum suo de Confessione Declarat 4° Ab obstinatis pnitentibus debet Confessarius qm pt removere praem occasionem peccandi qa alias invalida eet eius absolutio: unde q si cum binata maneat non sunt absolvendi nisi promittant quod cum binas à se abiecerint vel si agnoscat Confessarius ex aliquot Confessionibus quod illa pmissum factum non exequatur sed iterum ac iterum relabatur post duas aut tres falsas pmissiones agnitas non debet eum ulla ratione absolvere nisi prius Concubinam dimittat nec iuramentum etsi illud pstaret quod velit concubinam dimittere

debet adpuitere Confessus sed rectiter ipsam separationem exigere:
qa sunt plures fidem datam fefellit ita et iuramento firmatam
fallere posset. Expressè nec dicit é c. De cohabitatione Clericorum
et Mulierum. DICES Sunt alq concubinarij q non pt à se
amovere concubinas ut sunt filijfamilias q cum aliquibus suorum
parentum iuvant qd cum talibus faciend. R° suppto quod ipsi
nulla ratione sine sui revelatione parentibus (ad tamen ex relatione
eorum non obligant) possint illas Concubinas amovere adhi-
beada erunt media a Confessario quib tunc pntem à peto removat
Tria sunt efficacia. 1° Præcipiat ocio Confessarius Concubinario
ne unqm in posterum illam Concubinam allogiat q sit in loco
solitario sed pons iram quandam extenij q se ferat et si ipsa
illum alloquis blandis ad petum solutare nolit nel figuat
nel alaqlum illi impingat cum verborum indignatione. 2° at
frequenter et in de coram Christo in Cruce pendente p orat
se tale petum fugere et vitare velle. 3° Ut saepius eidem
Sacerdoti confiteat. Quod si Sdemedia illum non inducant
quod adhuc et ex aliquot Confessionibus sibi factis Sacerdos debet
illi differre absolutionem donec aliquam emendationem ostendat.
Declarat 5° Libris et gantibus debet remo-
vere ignorantiam crassam pcti mortis Confessus et si non sperat
inde emendationem venturam qa cum tali ignorantia crassa

est indispositus pars ad absolutionem Dixi ignorantiam crassam, qa
ignorantia invincibilem circa naam peccati mortalis non semp
venit amovere sed tantummodo tunc quando illa cum spe emenda:
tionis et sine grani incommodo amoveri pt: quod si illa ignoratia
invincibilis non potest tolli nisi cum grani incomodo rei frutq
eius speratq relinquendas erit pctor in illa ignorantia invincibili.
Pari exemplum DD. de Matrimonio. Contraxerunt quidam in
dirimente impedimento Matrimonium sed bona fide. Non debet
illis bona fides destrui nisi Sacerdos faute possit dispensationem
obtinere Soci Coniugibus ut illi sine grani incomodo clam inter
se antea tant persuadere posset ahis si graves qbus bonis inter
Coniuges inde orirentq vel dispensatio non facilis permittendi e:
runt ubi coniugio bona fide: qa correpto paterna tunc debet
ad Liberi quando videtur futura non ro qro obstabra. Bona
aut fidem habentes tantq peccant mtr neq Soc ad salute illis
obest: si no destruat bona fides placebunt formaliter cum sa:
lutis sua dispendio. Dilcs. Regula Juris est. Utilius
e permitti nasci scandalum quam veritas taceatur qua no boni
pt s. Scra. Lctor 20. Deut Ghis Ezechiis. Mundus sum a
sanguine omnium non enim subterfugi quominus annuntiarem vobis
oe consilium Dei Et Ro Regula Juris vel intellectq ee. Quod
Veritas ad bonum publicum spectans annuntiari debet et si in alii:

q̃ ex scandalum aut turbatio sequatur q̃a publica bonum priuato p:
ferendum ē. Eodem modo intelligendus ē Lōtius, Quod non ē certū doctrinam
nostram qa nos possumus declarare de priuato errore corrigendo
à Confessario q̃ soli ignoranti nocet illudq̃ nocumentum mitigē
quando tacendum quam si veritas aperiatur aeqm̃ cum opprobio patenda
quando agitur de bono publico ita faciendum est ut bonum publicum
in illa particulari spectetur q̃ quod euenat mali priuato. v.g.
Estabeqs ita simplex Sacerdos q̃ nesciat ofere absolentem putatq̃
bona fide quod illa forma degratoria. Misereatur tui etc. valde ab:
solutat destruenda illi ent bona fides quamuis nescio q̃ turbaes
in illo Sacerdote inde oriantur iuxta regulam aliam Iuris Bonum
publicum preferendum ē priuato imo ipsam lumen rationis cuiq̃ dictat
bonum maius preferendum minori. Declarandum ē obligatur
et Confessarius monere poenitentem de restitutione faciendo si tamen o:
mittat eum monere et culpabilitur peccat qd̃ sed ipse non tenetur
restituere qa monitionem illam Confessarius debuit in bonum
Pentis non in Creditoris. Dixi (si omittat) qa si Sacerdos oppo:
situm doceat poentem quod iudicetur non teneatur restituere esti:
posset non tantum peccabit Sacerdos sed et restituere illi tenetur:
ubi cui damnum infert sua doctrina posito quod ita docendo peccaui:
erit mortalis nam si excusatur à mortali culpa instruendo poe:
nitentem quod restituere non teneatur qa iudicet bona fide putauit qd̃o

uera eét illa doctrina tenebitur quidem monere pœnitentem si ipse postea aduertit errorem tamen ad restitutionem non obligabitur per se faciendam. Declarat 7.° Quando in aliquo casu est Lutodoxum Classicorum varietas in utrang partem probabilis et Confessarius in illa opinione dissentit à poenitente v.g. putat Confessarius quod circumstantiæ notabiliter aggrauantes sint ocó explicandæ pœnitentiú sentit oppositum tenebitur se conformare sententiæ pœnitentis nec pt ei negare absolutionem licet ipse non sit sectus cum Confessario ergo pœnitens probabiliter id sentit. Ratio é quia quando pdns ita confitetur si alia non desint ignorè confitetur. Ergo é absoluendus.

QVÆSTIO • IV •

De Secreto seu Sigillo Confessionis

Nomen Secreti multi Poli usurpant respú Pœnitentis. Sigilli uó respú Confessarii ideo vt declarent quod pœs non debeat ordinarie facere mihi Confessionis illicitam iuxta Tridentin sess. 14. c. 5. Ordinarie inquá qa extraordinarie pt eé publicá iuxta idem Concilium dns. Publice aut confiteri non é à Christo prohibitum. Confessarius uó illam Confessionem quam accipit à pœnitente debet Sacerdos quasi sigillo quod mumitam ut nulli illa pateat Deo solum Deum: aliquando tamen pro eodem ista accipiuntur sigillum et secretum id est respú Sacerdotis spectata. Et ita in Sac quoné usurpabimus secretú pro sigillo et sigillum pro secreto amporen. Quatuor aut Regula Sacra:

minanda sunt. 1º A quo iure nascat obligatio sigilli sacramentalis 2º quis
persona ad hoc sigillum obligetur 3º Quis est mos eiusq; sigilli 4 an
liceat hodie sigillum aliquando violare.

DICO 1º obligatio sigilli sacramentalis oritur non solum ex iure positivo
seu Evangelio seu et Dio sed etiam ex iure naturali. Prior pars Concilij
videt ce Tridentij sess. 14 c. 5 vbi loquitur dicens à SS. et antiquissimis
PPbus magno unanimiq; consensu secreta Confessionis sacramentalis quia ab initio
Ecclesiae usu est et modo ubi fuerit semper commendata. Manifeste
refellitur iniqua eorum calumnia qui eam à Dio mandato alienam dicunt
Can. nos 6. idipsum cum anat Senate sabebat. Et ratio est. Si tantum ex iure
Evangelio et non et Dio positivo oriretur obligatio sigilli sacramentalis sequeretur in aliquo
casu posse Sacerdotes revelare sigillum Confessionis: Quod est mere
humana sit in aliquo casu non obligare v.g. Judice secundi fideicomm.
Sed sigillum Confessionis in nullo casu revelare licet ut infra ostendam
Si aliquando liceret daret licentiam multis indiscreti Confessarij
revelandi sacramentum quia redderetur odiosum Pr. 2a Pars Patet Qa
quia ab alijs secreta audiri tenemur ex iure naturali ea semper sunt
istud ius naturale spectet iustitiam naturalem fidelitatis Justitia etc sunt
iustitiam naturalem Religionis unde Proverb. 11º Qui fideli est
celat amici commissum qui autem ambulat fraudulenter revelat arcana
sed Confessio quia audiunt in Confessione tanquam secreta audiunt et talia
secreta quia tant fideli sed et religioso secreto servari et sacro
sancto sigillo

sancto sigillo claudi debent &c. DICO 2° obligatu
ad sigillum Confessoris semper quinter Sacerdos secundario non obligant
nisi aut ex mala aut casu audiant imediate petam intentis quod esse
verum Confessio explicat. Est communis DD. cum S. Thoma in 4° d. 21.
q. 3. a. 1. ql. 5. Palud. ibi q. 3. a. 4. Richardo a. 4. q. 3. et aliis quos
citat et sequitur Vasq. q. 93. a. 4. d. 2. Alii RR. earum plerique docti:
na. 1a Pars Pr. Sacerdos è immediatus administrator Sancti Primae
ad illum pertinuerit et per se spectabit cum revera tractare loca Sanctum
caveret ne illud redderet odiosum. Et per reverentiam sigilli sacrilegi fieret
magna injuria Sancto et illum redderent maxime odiosum. Hinc in Jure
C. Omnis utriusque sexus de Pnia commendat specialiter Sacramentum Sacerdo:
tibus et instanter illius poenam depositionis imponit. Quaes. 1° Sit
Sacerdos fatibus non venis in bona fide qs fiam confiteatur obligabitne
sigillo Confessoris et nemo Sacerdos. R° obligari sunt ex nemo Sacerdos
audiens petam intentis in ordine ad absolvem et si illum absolvere
non posset ob defam v. g. dolorem aut status sui illa petam tenetur
servare sigillum Confessoris ita fatibus obligatur ad servandum secret
qa communis axioma Solemnis Confessio in tenebris Sancti facta sigillo
Sancti claudenda luce illa aliqua de eam perficiatur Pe aut intelligat
in tenebris Sacristia facta. Qa si Confessio fiat sine nemo sive facto
Sacerdoti sine aio recipiendi Sacramentum sed aio audiendi tantum
qa sat cum non habere statem absolvendi aut quod plius est

si faceret Confessionem aut inducendi Confessum in aliquod pecum aut aliquo cum decipiendi non obligatur Sigillo Sancti ad talem Confessionem secreti servandi. QUAERES 4° Si aliquis ita simplex q. putet quod laicus possit Sacrum omia confiteri Sunt Sacerdos et confitetur illi in ordine ad absolvendum teneatur laicus audiens illas Confessiones ad Sigillum Sancti R° Luet alig affert cum Navarro in summa c 8. N° 7. Probilis negari cum S. Sta qa talis Confessio nec fit Sacerdoti nec tangit Sacerdoti sed tanquam laico et nulla obligo Sigilli inde resultat INSTAB. Deinde audet Sac Confessos fieri laico atq illa quae fit facto Sacerdoti sed illa Confessio indu: ab Sigillum ergo et Sac R° nego idem: qa ut bene notat Dayz diversa é decepcio utriusq: q ex confitetur laico putans illum Sacerdotem ad absolvendum ut laicus se confitet cum ignora Juris: q non confitetur putato Sacerdoti confiteri cum ignora facti ac ejus dispar é privilegium. 2a PARS Corollis P. V. Qaudit Confessiones immediate interiore nera Sancti factam Sacerdoti nero aut putatuo violat secretum revelando illa. Sed q audit suae ex mata suae casu peccata q' ons confitet Sacerdoti audit Confessionem interiore nera Sancti factam et si ea revelat violabit Sigilla Confessionis. QUAERES 1° Quid dicendum é de Interprete q quae ons a: plit sua peta Confessio obligatur Sigillo Sancti ne revelet peta alis an non tantum secreto naat. R. Cast V. Confessio N° 11° no

obligari nisi ad secretum naale rationem dat qa interpres non habet
se ex parte Confessoris sed ex parte pntis Et sicut pnts ipse non obligat
ad sigillum Confessionis ita neq eius interpres obligabitur. Sed ne-
gat contra qi si valeret infeneret etiam quod sicut ipse pnts nec
sigillo naali ad claudenda sua peccata extra Confessionem obliè ob-
ligat ita neq interpres obligaret quod nemo concedit. Rnt 2.
dli cum S. Thoma cito affando interpretem obligari sigillo non
tant naali sed et sacrali non revelandi Confessionem alterius
per ipsum factam Sacerdoti: rationem dat qa interpres revelando Con-
fessionis secretum non modo peccat contra naalem legem qua unus-
qsq obligat ad secreta alterius sed et injuriam fait Sacro cui
exui Confessionis sacrilegio innotescat peccatum per eius revelationem
2a Rnsio cito tenenda est. Quares 2o Qd si ello duenq é cui
vel à Sacerdote vel à quovis alio q ad sigillum obligabat revel-
lata fuit Confessio pntis Rnt alq cum Medina tractatu de Pnia
q. 46. Neqo absolè obligari talem sigillo sacri concedeq tamen
obligonem secreti naalis. rationem dant: qa talis non communicat
cum alis in ipso actu Confessionis Et non indet astringéq ad si-
gillum Confessionis Rnt alii 2o cum Navar cito nro 4. affando
absolè quod quis talis obliget ad sigillum sacrale. Qa res ad
quemcunq transit cum suo onere transit. Sed res in Confessione
manifestata subest huic oneri ut taceri debeat Et ad quemcunq illa

transeat cum hoc onere transit. Rnt 3° aliquam Vsqz ád aun
distonē: nam aut iniusta via reuelata fuit illa Confessio aliis aut iusta
siue quod idem é aut sine consensu pnitēs reuelaó é subsecuta aut
cum consensu S. 1m Obligabit quus cui reuelaó facta é sigillo
sacrli nel ideo & a quando Confessio iniustè reuelata petuni innote:
scit ex fo so Sacrli Effet iniuria Sacrto et pti pnitenti illus sa:
crament usurpanti ac p consens re sta contingat sigillo sacrli li:
gari eos detere conuenl é: sul ex imédiatè gs piam alterius petum
ex fon Sacrtis Confessois sutum siue mediate reuelet parum interest
qa utrobig fit iniuria Sacrto maior uel minor ipsig pnitenti. Si 2m
Non uideó ée ligatus sigillo Sacrli cui sic reuelaó facta é. Raó est
qa ille tanq reuelq sigillo sacrli q uel imédiate uel mediatè acqit
notitiam pcti alterius ex Confessoē intentione Sacrli facta Sed Con:
fessus aut quis alius reuelans pcta Confitentis seu pntis ex eius
consensu non potest notitiam pcuati illus alterius ex Confessione
intentione Sacramti facta nel ut ingt Vsqz ex Confessoē sigil:
lata. Sor contra à DD. comedó. Not Pr. Reuelaó quam fuit
Confessus ex consensu pnitentis alterius pt sine finem fieri solet ut
melius possit contra libero pntis Sed sui modi reuelaó non pcedit
ex Confessoē sigillata 2o. Not Pr. Reuelaó 5sdó pcedit quasi
ex ipso pnte p eam ex consilio pnis iniuria aliquem dictum in
bonum suum huetad hoc utat psona Confessū tanqm instrumento

sed si ipse pnis referat petrum suum alteri ut consilium bonum ab eo emptat
non tenetur ille cui referunt obligari sigillo Et et si Soc. Confessium
faciat ad earq. finem non tenetur et Confessarius in illum cui referitur:
gonem Sacris Sigilli Nisi Non videt ee par ratio qa ipse pnis
nunqm sigillo sacri ligatur et per se etiam virum docta consu:
lens non potest obligonem sigilli sacris in ipsum inducere. et Sacer:
dos semp obligat sigillo sacri Et Ro Non in utres quod e par
ratio sed in Soc e par: quod sunt pnis q sequtum pt consulere alium
non obligan illum ad sigillum sacre cta et q alium Soc gstare pt
Quamvis no Confessarius in revelone peti q pni p intentis ex eius con:
fessione ntat aliqua cognione habita ex confessione cognita tamen
peccati quam alteri quam / dat non prouenit q pni ex sacri
cognione sed ex comissione pntentis cum ipse e instrumentum
cognio aut sacris habet setant et conditio ut Confessarius possit al:
teri petrum revelare. Hac 3a Pnsio videt q plus. 2a tamen
qa magis recepta mx Coinrg. d. q. d 3. et q pt reverentia sacri
in praxi tutior est si casus talis aliquando accidat. aliquando
nquam qa sine revelone Pntis pt ordine bonum consilium accipi a
PP. q in vando ante Quod si tamen talis casus accideret
et vellet Confessarius gravare Sigillo sacri illum quem cognovit
optime faciet si extra Confessionem sacram Soc regnat salem
gnid a suo ante ug. ut duat ea quae sibi Pater int confiteng

aqui do pten ut alicui viro prudenti reveles q bono aõ mea Socer
ipso dat illi moralit distam cognoscen suorum peccatorum à Sacerdote
noviam scuti è contra si ipsam extra Confessionem Sacrlem in or:
dine ad consilium tant aqui esset Sacerdoti oia peta sua distè et
posset admiret illi in mentem quod bonum eet enq Sacerdoti illa
peta exponere in ordine ad absolem sabis se explicabit dicendo
Confiteor tibi Pater me fecisse oia peta quae tibi distè petendo à te
consilium suppositis quod illi peccatorum sit memor Sacerdos.
QUAERES 3° De Mulie q Sanctam invenit iniqua peta scripta
sunt qd dicenq. R° non obligari talem ad semanq secretum di:
gelli sacrlis sed tant in eum cadere obligonem secreti naalis
Ratio è qa Sancta ordinè loqui non habet scionem sacrlem sed tant
ó in subsidiu memoria p facienda Confessione. Inde Sancta non è
ordinè Confessio sed ma ad Confessoem Et notitia ex illa accepta
non induit obligem sacrtalem induit tamen obligem naalem
qa quang revelaret ex illa Sancta peta alteri faceret non leuem
injuriam intentionem qtè peti quod revelaret Dixi (ordinè) qa
extraordinè pt et habere Sancta scionem sacrlem ut si muta
aut eger cum non possit loqui daret Sanctam suam Confessio ubi ex
eius lectione indicum de peccatis suis formaret eumq absolveret
et in tali casu induceret q Sanctam sigillum Sacrle non modo in
Sacerdotem sed in quemcunq alium q eam vel inveniret vel dolo

auferet Dico

infenet. DICO. 3° Nõ é debitum apud Dd cadere sub sigl.
lum sacrile cuã pctã mortalia suo in spé et Nõ suie in gnẽ tant. simul et
pctã uenialia si in singulari dicant. Unde q dueret Confessus mihi é Soares
petrã mortale aut Soc uenale u.g. mendacia iocosum graiusse peccaret
contra sigillum Sancti. Verum qd é quod gravius ille q maãm mortem
redderet quam q uenialem destam uteq tamen peccaret mortaliter de 1°
qd ea sa non é quod gbetur qa diffamare aliquem in máa mortali ex
gnẽ suo mortale Et diffamare ex notitia Confessoris in tali máa g'va:
ri illum petrã est. De 2° uidet ee quae ambiguitas qa maãleuitas
excusat à pcto mortali at in reuelatione pcti uenialis desta é maãle:
uitas Et. Sed Contra Qa licet de alio dicere petrã uenale siue exgné
suo petrã uenale tamen dicere illud tangnti in Confessoe auditum é
petrã mortale qa non pt ee máa leuis auertere snes à libera Confessoe
et dista exone peccatorũ uenialiã inde ex redderet Confessio Sacris
odiosa si Sunsdi relelaõ eét leuis Et Sunt iemim usare in máa
leui é petrã leue ex gné no et si qs uset in máa leui falsa pec:
cat mortaliter. Et causa seu raõ é qa Deum fait fautorem illius diti
falsi q iniuria na leuis é: ita patrona ut de reuelatione uenialis pcti
desta disuadendi é. Dixi (desta) qa si qs dicat Confessus est
mihi Petrus uenialia peccata non reuelat sigillum sacrile uel
ideo qa Soc dicto non plus reuelat quam q dicit Paulus é mihi
confessus. Sed si nulla é reuelaõ Et nec ita Sor Pr q dicit Paulũ

ubi cé confessum revelat quod sibi evenit maam suffentem p se absol-
vendo sed de maa suffuens non sunt aliud quam venialia Et
Nisi aut sine Nolem. Illa suffens é unum peccatum veniale Et q dicit
confessus é mihi venialia plus dicit sup maam suffentem ac p ansens
aliqua ratione sigillum sacramentalem. Ro Vix posse reperiri Snem
q cum uno veniali tant peto accedat ad Confessum sacramentalem
ac eiz beatis illam non plus notificat quam quod inter Snes et
sanctissimi afferunt ad Confessum ut q se rotum é imo quando ac-
cidens dicit. Sunt pmittentem cé mihi confessm venialia videt soc
in bonum dicere p certis sigh tali suo dicto ac et ordinie suspicione
quam alii de ipso possunt arrige qd° fecit confessus mortalia. Di-
xi (ordinie) qa extra ordinie dictum si a Confesso usu pactum pos-
set non arcere suspicionem de alio sed pois illud posset subseq revel-
lao peti v.g. si Confessus res audiat pntes et dicat Vrus ex his
confessus é mihi tantq venialia peccata Socipso de alis duobq indi-
caret quod illi sabuerint peccatum mortale. QUARES I° Vo-
lueritne ille sigillum q dicet Audivi ego Confessionem Joannis
q sus minutissis petis et scrupulis turbant mihi caput Rdet
Henriqz lib. 6 de pma c. 21. Negs instan: p quo plures citat
DD. qa si tant dicit idem ac si Joannes confessq é mihi veni-
alia p socius quod addit turbant mihi caput addit quod est
ad Confessum my tnens. 4° RNt alii cum Coring d.g.d.1.

Licet illud dictum non sit directe sigilli sacri revelativum, pt tamen aliquo modo indirectam causare reverentiam si v.g. ex tali dicto augeatur cognitio de petis et impersonis pnitis et si levius ac grvis talia dicta cavenda sunt tanqm periculosa. Quod pblus et levius est.

QUARES 4° Si quis diceret de quibusdam aliqua Meretrice Confessa è mihi sac meretrix et ego illam absolvi ab oi peto revelare a: liquo sigillum. Rt. Hemigher ctas Non revelare qa p tale dictum nil damni aut infamiae accesait illi meretrici sed potius laudes. 4° Dlii Rnt cum Comng. cto Si Confessus non novit aliunde peccatum sibi confessum ee meretricem nisi ex Confessoe revelaret eius Confessum si dicto relato uteretur quod si aliunde et Soc ipsum sciret non revelaret quod et sevungest. Imo non tant in gne sed et in spe peta mortalia possunt revelari si id expedit et si in Confessoe sciant modo extra Confessione sciatur illom illa notia notitia: qa illa revelo non è ex notitia Confessois sed aliude. Caveng tamen è eiq refert ne qdqua addat quam quod novit ex foro non sacramti nec pt alia racone dicere. Soc petum ego scio ex duplici foro idest sacrti et non sacrti qa tali dicto et sigillu violaret et rei narata tanto maiorem certitudin adderet.

QUARES 3° Ignorant Confessis in Confessoe defectu aliquem ra: tionalem in pnte v.g. quod sit illgtmus etc. pte hunc defectum alios manifestare sine revelone sigilli sacris. Rt Vasqz d.

93. a. 4 d. 3 Posse qd ingt non apparet quó tales defs sub sigillo
sacrh contineant cum sigillum tant uideat ee resps illorú qua sút
maá Confessuz quorum é notitiá in foo foro Non negat tamen p doc
Vasqz. quod obliget claudere illum defectum secreto naali. Rnt
alii 4° cum Coninz. Non posse. qa etsi tales defs á parte li mul-
to modo sint maá Sancti tamen á pnitentes poent simplicanty
credunt tanqm qd necessum ad pfam Confessionem faciendam Ed sa:
cendos defs naales ita sibi expositos tenet claudere sigillo
Sacrh alias nate reddeet onerosa Confessio cum poenitentes eli:
gerent quandoung pótus diuulgari sua peta quam defs illos nati:
rales Quare non tant defs naales sed et qcqd á pnitente ex
eius candore dí tanqm necessum ad pti explicationem et si uerè
non sit necessum tenebit Confessrs sub sigillo Sacramti claesum
seruare. Hac 2ª Conslio in praxi ocó sequenda é qa error
ex candore pcedens non debet sic qd quam obesse pnitenti.
QUAERS 4°. Si duat Confessus Ego Sunis audui Confessionem
sed eam non absolui uis latitne sigillum Rt Caiet. V Confessori
necessa S. S. in suma régè qa mgt denegáo absloms et fieri
et sine ulla culpa. 2° Rnt alii communis et ueng affe qa
antei non denegat absolo pnti in casu qa é indispositus uel qa
in casu aliquem reservatum nendet Quare dato illo poniguber
superuo mala de poenitente alis. Sine si Magister quaerat de

si supplet à Confessario. an illi sit confessus et Confessus denegauit
illi absolum ex aliqua causa rationabili debet dare testimonium illum eo
confessum re eam aliqua ratione probat. Neg sic e illum mendacium
qa tant testat eum sibi e confessum quod uerum e ad hoc tant
ingrendum uis habet Mgr. QUAERIT. 5° Confessus e idem peccatum
duobus Confessariis prs: an illi si loquant inter se de peto ubiq co:
gnito uis lent sigillum sartale. R° Non uiolare simplr qa illa collo:
cutione non maiorem notitiam habent illius peti quam eam ab ipso
ante acceperunt. Dixi simplr qa salt secundo id uidet uiolari
id est si per sigillum sacra non tant intelligamus non reuela:
tionem peti ei qui illud non nouit sed et de silentio seruando
circa illud peccatum cum illo et q hoc ipsum nouit uere ex tali commo:
moratione criminis irrogat aliqua iniuria pniti et irreuera sacrti
nisi ut inqit Sa. V. Confessor Wze. credat prs id boni consulere.
hinc et cum ipso ante Confessus extra Confessionem agere non debet circa
peta nisi de eius licentia et si in aliquo erraut Confessus debet pve:
nitem iterum uocare ad forum sacrtale ut corrigat errorem. Neg hoc
debet remuere prs a hiis penabit graueter. qa uis habet Confessus perfidere
Confessorem improbam. QUAERES 6° Pene Confessus de peccatis in Confessione
auditis log sine personaproditione. R° Si ex illa loquutione re leuis qdé
suspicio oriret de persona q id commisit posse: qa hinc nulla segtr reuela
tio uno aliqua coniectura exinde orin posset de persona non posse.

qd satis é ad violorem sigilli per suspitionem revelari posnā. Unde bene
adverterunt hoc DD. non posse determinari eē ad collocutionem de iis quæ
in confessione audita sunt qa inde scandalizarent qui est simplex et periculū
é ne ex aliqua circumstāā impendent dicta suspicio fiat de autore
facti. Quod dixi de gesta illi nam é negdat aliqua Comitas non
ampla. v.g. Monasterium aliquod Religiosi deste revelandi. Dixi (non
ampla) qa si qis ducat invenire et sint Religiosos aliqui peta mortalia
non violabit sigillum sicut et ille q dicit Int seculares inveniee é
peta mortalia: quia tant sde dicta revelant qm illud. In mundo inve-
niunt mana peta mortalia Ex quo tamen dicto nulla é sigilli revelatio
et reg ex illis. QUARES 7° Violetne sigillum qubit ad externū
gubernorem pnentis notitia Confessaris sed in bonum spāle illius v.g.
mortificando illius passiones et pnias qa sit illum pcluem eē ad
Soc vel illum natum et Soc ex Confessione privando illum aliquo beneficio
aut officio etc. R° Comitē docere DD. Si id faciat Confessarius
ut nullam det ed suspicionem quod ex Confessione hac notitia utatur
non violari in tali casu sigillum Confessionis qa nulla subsequitur
revelatio Confessionis. In hoc tant discrepant DD. Licetne tali
notitia Confessarii suti an non ad gubernorem exteriorem dum
tantummodo pans ipse id adverbit. Alii ex affirmant: alii negat
Quorum Autores et argta expendens Coning. d.g.d.4. Diffi-
cile ait posse fieri ut feratur Iudicium inter utramq sententiam

Professoribus tamen Scholæ Theologiæ nulla debet esse difficultas docendi sententiam negantem vel ullo qq existere id q sibi ut Claudius Aquaviva Soc. Jesu instructione de nostra tabula Confessorum An. 1590 edita. Quam forte Instructionem legens Clemens VIII. motu p.rio quem anno 1594 edidit 16. Maii hoc egit ut tam Superiores q. Confessarii q postea Superiores fierent caveant diligentissime ne ea notitia quam de aliorum peccatis in Confessione habuerunt ad exteriorem gubernationem utantur.

DICO 4°. Unus tantum casus è contingit à DD. recipitur in quo liceat revelare sigillum Sacramentale adeo quando id pars expressè concedit. Dixi (expresse) qq impossibile id è quod possit Sacerdos revelare audita in Confessione si sumat id non fore ingratum poenitenti: tali ex existimatione redderet Confessio onerosissima et occasionem praebent imprudentibus Confessariis revelandi frequenter secreta ex tali existimatione. Pr. Christo Domino Qa sigillum sacramentale inductum est in favorem ipsius poenitentis et circa hunc favorem ipse tantum potest dispensare et ne q ausus quamdiu ille non cedit suo iuri tamdiu illud à nemine violari pt. Non è tamen absolutè necessaria sic quorumq restrictio quod adeo si pars concedit revelari suum secretum concedere debeat Confessario praetem extra forum Sacramentalis: qq ingt Confessarius qua intra Confessionem scit nesciat ut Homo sed ut Dei locum tenens et illa notitia nunqm ad revel:

lorem utipé. Non é inquam absolute necessária: qa et destructio
allata non é effax. Licet ex Sú Sacerdos ptate Dei sibi concessa
Sacrum administret tamen non impedat quominus dicat uerá. Hic
Somo sit Soc meum petum Per mla confessione pé Mlud aliis aperie
Cauenq tamen Confessarius ne cum fraude aut iniuria extorqueant
à suis pénitibq Sane ptatem reuelandi illorú petá aliis p suadendo
udet illis eos ad id sibi concedenq tenei. Quod si aliqs curiosus qd:
ueret An sibi sit qs confessus petum alias consuetum siluis est mi illi tali
rendere et talis obnugandi q audent ea interrogare docendq talibq interro:
gonibus qeaui peccari posse alias si ad interrogões uelit rendere faile
Confessas delinquit qa si dicat non eé confessú in suspicionem conuiet
petem sacrilegá confessionis si uó dicat eé confessú sigillú reuelabit
Quaes I.o Si ad Sdeal testis in iudicio Sacerdos pritate dicenda
ad Mldq iuramto Vitis se obliget ptré sme mendacio ac periurio nega:
re si Iudex qrat ex illo de rebus quas ille tant ex Confessóe nouit.
Rnt aliq debere talem reuelare sigillú ne sit periurus qra Ansio à
Vasqz nocat errorem Et rlento qa pé celari in talibus casibus sigillum
sine periurio et etsi qspiam putaret se periurium cómittere nisi fate:
atur stultitiá eius id imputanq é qa nullo iuramto obligare se po:
tuit ad reuelationem alienorum peccatorum et stultitiis adhe faceret
seruando tale iuramentum. Quare Rndeo 4.o Etsi qs iuraret
de ueritate danda in iudicio non teneret dicere qdqm ex ui eius

iuramenti nisi quod bonè ingnit Iudex nulla nō pōt cē magis illegi-
tima interrogatio et cum pedato grauisso quam si ipsam Iudex audeat
quaerere de dictis in Confessione Sancti quoniam mentiunt aut iustum
negare audita in Confessione et negare et cum iuramento. QUAESTIO 4.
Si Sacerdos agnoscat ex Confessione resipiscentis Partis quod aliqui
quorum ille è socius conspiraunt in necem Confessari bonè ex illa notitia si
bi fuga aut alter consulere si sibi soli conniuationis hoc tantummodo
conniscere poterunt quod ex Confessione animus illorum ipse sibi ita consu-
luit. ARGT alij cum Corinz d.q.d.4.qa sū nulla è reuelatio sigilli posse
sunt ex ego possum dicere de uno latrone cuius Confessionem audiui
Ille latro est mihi confessus cum maximis doloris signis et si sine ipsi
colligant quod oū peta ille latro mihi sit confessus ita possum fugere
qrō esset de fuga agitur qa illa fuga non plus eis innotesit de crimine
prātis confessit quam quod ante sciebant. RO 4.o Cum Vasqz pblius q.93.
a.4.d.9 qa nulla reuelatio sigilli seqtur non posse Vnde in tali casu si non
posset sibi consulere confessus nisi manifestando et indicando solis Conni-
uatoribus Confessionem prātis deberet se offerre mori et subire martym
g iustitie Religionis ex uenerazione debita Sue Sancto Nec ualet illa
similitudo. Qa in eo confessus est mihi latro etc. nulla è reuelatio du
aut fugio reuelo petum conspiraōnis à pmitente confessum cuius alia
notitiam confessor non habet nisi ex Confessione. INSTR Seipsum
positiuē occidere non licet. Sed qui u.g. unum uenenatum biberet

poenitentem à Latromby quod ex nostra Confessione sit ce venenatu se:
ipsum positive occideret Ep. R° rego nrem qa cum è moraliter im:
possibile evitare potum venenii cessetur non cooperari moralibus ad sua
mortem ebibens venenum quod in dito casu fit. Virgeb. Praecepta
dia et naa non obligant cum dispendio vitae u.g. Secretum divum est
anfteri etta integre et tamen si qs timeret sibi periculum vitae ex
facta Confessione integra non teneretur anfteri. Natura vero in nis Se:
ptum est servandi secreta alterius et tamen hac cum dispendio vitae
servare non tenemur. Sed et Sigillum sacrale oris principalis
ex decreto dio ec raah Ep. Prit alq I° dictis maiorem De
solus affatuus Regis non nio de negativis intelledo cans: cum
aut Secretum divum de non revelanda sigilli sit negativum semper
et cum periculo vitae: nunqua ergo liet iniogare iniuriam sa:
cramento et deo nunquam liet simulare Ecclesiam qa ad
id iure negativo Qd obligamur Qd Prsis liet relinqat à Vasqz
q. 93. a. 4. d. g. non est tamen cur relinqatur si de verbis non sit
qestio. Nam quod ait Vasqz Secretum de Confessione integra ce
affatuum et tunc non obligari nos ad hanc integritatem cum pe:
riculo vitae verum est si de mahi integritate intelligit, illud
ce affatuum: quod si de toti integritate intelligit e potius nega:
tivum: qa nunquam Confessio fit nisi formaliter integra. Hinc
Confessus et illi deberet occidi non debet poenitem à Solvere nisi

maan suffentem absolum suffenat Rt 2o Vasqz. cum aliis si
Precepum positivum divin et naale absolute spectes bene ghae ar
gumentum si no spectes sic et nunc non valere qa et ius huma
num absolute non obligat cum despendio vitae et tamen omis e doctra
quod aliquando possit ligare cum tali periculo: sic Cartusiani et ex:
cremè agri non comedunt carnes. Pro quo Vasqz. duas ponit re:
gulas. 1a servens tam preceptis positivis quam naturalibus sed
quando aliqd est intrinsece malum in multo casu luet; sunt fal:
sum dicere qa intrinsece malum e et cum periculo vitae non licet.
2a preceptis positivis quando sic legislator obligat cum periculo
vitae si illud bonum maius aestimetur quam vita semaqz e preceptum
Sic Princeps legem ponit ut in bello miles non fugiat dum ait
exercitus et si occidi debeat qua lege tenebitur miles: qa magis
expedit bono exercitus observatio illius legis quam vita particularis
unius militis. Multo magis ergo Deus in suis preceptis observare
potuit quod aliqua semana voluit et cum periculo vitae ad alia
no non obligaverit cum tanto discrimine. v.g. dictam Confessuram
peccatorum in specie et No precepit potuitq si absolutam eius spectes
divinum precipere illam et cum dispendio aut periculo vitae de facto
tamen id eum non fecisse credimus: qa non videmus nec ex ullo
capite colligere possumus quod maius bonum sit non omittere ali:
quod peccatum in Confessione quam conservare suam vitam be:

neq ad Quidditj penetrans ocia Dei nec Regia Corona nec Venera
Sancti ee ocio necessum destruite ocio semper cumpten. Oppositum ne:
dimus de Decreto circa Sigillum Sacratale ad quod si absolutam Dei
potentiam spectes potuit non magis obligare quam obligat se:
cretum naale quod non tenemur ocio servare cum periculo uita
nra. et uero si ordinariam eamq suauem potentiam expenda:
mus uerissimile hoc sentimus quod ita Deum tulerit ut in nullo
casu sine consensu ordis revelatio sigilli Sacratalis luita sit Cum
ex in bonum satis utile Regiae Coronae hoc sigillum sacratale sit
institutum expediebat ut et cum dispendio uitae ad illud servandum
tanqm id ex quo maius bonum emanat quam ex uita nostra
obligaremur: sicq et poenitentes confidentius ad hoc Sacratum ac:
cedant et ex usu eius ampliorem gram assequntur.

DISPUTATIO

De Sacramento Extremae Unctionis

QUAESTIO. 1.

An Extrema Unctio sit Sacrtum nouae Legis

Luet hac quao magis ad Controuers spectet tamen et in Scholastica

aliqd de ea dicemus. Quare. DICO. Extrema Unctio é nem Sacrtm nova legis. Omissis argtis ex PP. et Conciliis quæ fusè sunt in Bellar° lib. de extr. Pr. 1° ex Scrá Jacobi: 5. Infirmat quis ex vobis inducat Presbyteros et orent sup eum ungentes eá oleo in nomine Dñi et oratio fidei saluabit infirmum et alleuiabit eum Dmus et si in peccis sint remittentur ei. Ex qbus verbis indicantur ea oia quæ pertinent ad essiam Sacrti Extremæ Unctionis qa si é ritus extemus stabilis institutus et expressa pmissio Sacrtis grá Nam unctio olei cum deprecione Sacerdotis é ritus externus stabilis pec: catorum remissio é grá promissio. Rnt aliqi Sacrtm hanc Epstam S. Jacobi non ee Canonicam: sed ois antiqtas semp Epstam hanc inter S. Scrá libros connumerat. ut Bellar. lib. 1. c. 3 Fu. Quarq S. Chrysostm. ex l. c. S. Jacobi lib. 3° de Sacerdotio probat Sacerdotes habere potestem remittendi pecta. 4° dñi Rndent Hac Epsta tantm indicari quendam ritum institutum ad sanandos infirmos per donum miraculorum q ritus non potest dici Sacrtm sed Con: tra. Qa remissio pecca tonum spectat ad sanitem ac quæ sit omit: tit. 3° dñi Rndent Qa ex q unctio à S. Jacobo indicatur quæ à S. Marco c. 6. ubi dr de Apstis Ungebant oleo multos ægros et sanabantur quæ tamen unctio non fuit Sacrtm Eo. Sed contra qa falsa é maior p ppo: nam unctio descripta à S. Marco erat tantm quædam adumbratio Sacrti extremæ Unctionis Quod declarat

in Trid. Sess. 14. c. 1. Et ratio é qa illa unctione apud S. Marcum ungebant multi tam fideles quam infideles qa tum non poterant dici Ecclesiæ multi fideles cum tamen unctio a S. Jacobo indicata solis daretur fidelibus. Ad Sac. Unctio apud S. Marcum dabat indifferenter omnibus ægrotis oculis claudes etc. p sanitate tant corporis restauranda at unctio extrema non conferit nisi de uita extreme periclitantibus ideq principaliter pt bonum aie. Præterea Apli nonq erat Sacerdotes quando ad Sibebant Unctorem S. Marci at nó Unctio Extrema debet fieri p Presbyteros. 4° Rnt. Et si Sac Unctio eet Sacramentum tamen diuerso modo eet à Pontifiio: q a Pontifiii dicunt salutationem fieri infirmi per Unctionem cum tamen verba S. Jacobi pr oraonem fidei salutanq indicent. Sed contra qa Apli tribuit Ec. effum sanitatis tam Unctioni quam oraoni: illa nó particula (fidei) tant designat pro solis fidelibus hoc Sacramentum eé institutum. Quares Quando in stitut Christ D. hoc Sacramentum Rº Verisimile é quod in nocte ultima Cœna docuerit benedicere et consecrare oleum Apostolis p hoc Sacrato sunti eaq nocte docuit conficere Chrisma p Confirmare teste S. Fabiano Pontifice Epla 2. c. 1. dicente Ita suos Decessores a SS. Apostolis accepisse Quod ipsum confirmatur p petra Eula consuetudine conficendi Sacrum Chrisma Feria S. Maioni Eademq consuetudo é conficendi oleum Sanctum

unde et in Coni

unde et in Concilio Valentino dr ee Sac tradito Eclia. Veruntamen
qa illa nocte non sunt Eclie constituti Sacerdotes quod statim in Corpus
Chi mysticum ad Sanctitatem dnegerunt Joan 20 deo uenissimus
e ptem eos ineuste administrandi Soc Sacram simul cum state eccle
tenti pta : qa p extremam unctio ne suo et modo remittunt pta et appel.
latur à DD. appendix seu Confirmão Sacrti Poenie. Itag Collata
fuit Suius Sacrti in Cenaculo Mancii 6. indotata in nocte ultima Coe.
nae consummata Joan 20. p mulgata Jacobi 5. ut patet per singula
dicendi. Exductis Inferes. Hoc Sacram à solo Christo Dno
immediate ee institutum Est Trident sess. 13. can. 1. et cap. 1. et
D. Th. in suppl. q. 29. a. 2. aliis in 4 d. 23. contra Antisiodorez
et Lez et D. Bonauam

QUAESTIO 11.

Que sit Maa Forma et effectus huius Sacrti

DICO 1° Remota maa Extrema Unctionis é oleum olivae ab Epo
benedictum. Est Trid sess. 14. c. 1. quod dedcuit ex verbis Jacobi
5° Quibus utitur mgt Concl. ut ex Eclia traditione Fidei dedicat S.
Synodus docet maam ee oleum ab Epo benedictum Ratio à priori é
institutio Chi. Congruentia uero qa oleum apte sciat effis per Sacra:
cramentum caabis é ex liquor sanatiug et illuminatiug p quem
intelligit sanao à reliquiis peccatorum et aggrosinguatio ad lumé

Glá. Dr (ab Epo benedictum) qa simplex Sacerdos benedic non suffi-
cit cmo comior é sentia ita esse Eplem benedictionem necessam ut in
multis casibus valeat extrema Unctio sine Sacr benedicto sicut nó valeret
rabus Equs Ber oleum oliva non adhibere

Dl O.Z. Glá proxa extrema Unctionis est ipsa Unctio
oleo benedicto facta Colligit ex S. Jacobo Urgentes eum oleo etc.
Et nó é qa Sacrtum hoc non existit in usu permanente sed in
actione transeunte qd actio includit applicationem cum passione
unti et motum Quares Quot requirant Unctiones in administra-
tione Sacrti. Alij Rnt requiri oció 7. qa Florentius
secundum, ut udit 1a sit in oculis 2a in auribus 3a in naribus
4a in ore 5. in manibus. 6. in pedibus. 7a in renibus. Alij Rnt
sufficere unctionem in quamlibet parte corporis. Sed tutius é dicere
Primas 5. unctiones necesso necessitate precepti ad Libens esse
qa oés Eclia cas adhibent. Ultimas duas omittit ppt Sonestatem
Dr necessitate precepti qa an sint oés S. nec esse necessitate me-
dii seu essentialiter nil é certi apud Autores: multi enim dicunt cé
de essia oés quinq. Sta Bellarm. c. 10. Sic etiam alios pro se
quem omnes sequuntur RR. Ratio illorum é qa non pt remitti
unum peccatum mortale sine alio Et si una unctio sufficeret Sa
filij posset Clair comior Theologum. Nor Pp. Per unam
unctionem tollitur tant pleniter sensum illum carcernes et non
aliud ut

alium ut patet ex formis unctionum & qd deligsh per inuncti. Non
desunt tamen Autores oppositam sententiam Scotus in 4. d. 23. in
solone. 21 dicti quam sentiam defendunt Tournenses. Fundun
eor ea ga reg ex Sra Conciliis reg ex PP. id habeat quinq Un:
ctiones ee de essia suis Punti. Dicitur aut pro ptima sen:
entia datum solutu regio rozem de gbonem Vie 3°. Luet exists
tant petatz certorum petor remissio p dictas formas Unctionum in
tamen fit sine exclusione aliorum peccatorum sint quando qs ali:
quod peccatum cmisit quod ipsum valde angit et a Deo petere
condecentes ut Mod sibi remittat nullam interim faciendo
mentionem expressam alior peccator: sunt e tunc implicite
continetur simul de oibus mortibus ita et petit eor remissione
Et similiter afferens Soc Sanctum p singulas partiales Fas videt
implicite petere ago remissionem peccatorum omnium mortalium
si forte ei aliqua remittenda restent quatenus petit ei gratiam
habitualem sive Sanctio & priam. Quare in hac sententia tene:
dum e qd in prima glorie forma tollent peccata per gratiam in
glationibus no aliorum formarum augmentum grae fiet. Et cont
no in 1a sentia dicens e quod nonnisi in glorie ultima forma
Soc perficiat Sanctum et gra peccata remittens si qua sunt tunc
conferatur. Utrag sentia est probabilis licet 1a sit comior: qeqd tn
sit seruandus e usq recepto quinq sensq argendi. Unde ad ingu:

las unctiones adhibenda é stupa nova et postea unbuenda fong
debet ordinè unto oleo eo anno benedicto Dixi ordinarè ga in casu
necessitatis potest fieri unctio oleo veteri et idem in Privilegiis é Sacris
quod PP. Sacris possunt uti oleo benedicto ad 4 annos in unctione,
si aliud ab Episcopis facta deliberè non poterant accipere. Quod autem dixi
ordinare debere fieri unctio oleo anno est bendo id Papa Cle:
mentina octava.

DICO 3°. Forma Sacri Sacti é convenientissima quod habetur
in Florent°. Per istam Sanctam Unctionem et suam piissimam
indulgeat tibi Deus quod delegisti per visum etc. et sia de
aliis sensibus In hac Difficultas é quare hac forma sit deprecatoria cum in aliis id non reperiatur R° 1° quia Christus instituit
ut ex verbis S. Jacobi constat. R° 2° quia hac Sacramentum tantum mo:
ribundis conferitur q iam quasi omnibus viribus destituti in sola Dei
misericordia confugiunt quae oratione implenda é implorandae est
Quares. Surtne où verba forma relata de essia forma an no
se Deceptio R° de Deceptio regnde sine grani peccato omitti non
pnt q no sint de essia mecum est. Multi dicunt solum
verbum (Indulgeat) é de essia. Probabilissum é tribus verbis
essam exprimi. Indulgeat tibi Deus.

DICO 4°. Effectus Sacri Sacti sunt. 1 g collatio grae Sacti
Patet ex S. Jacobo. Et si in peccatis fuerint etc 2 g collatio Gra

actualis: inducat verbis. alleviabit eum Dnus id est per gratiam actualem ut levius fiat morbum et tentationes si quid ingruant efficacius superet et fortius resistat. Zg Restituet sanitatem corporis id est si salutiferis expedient Poterit ex verbis. Oratio fidei salvabit Infirmum. Primaq aut effus ex his qs est? probabilissimum est Confere gratiam Sabitualem qua deleantur reliqae peccati. Sed id magis est difficile qd intelleadum est p reliqas peccati R° Intelligitam peccata mortalia quam venialia quae post alia Sacra pnt remanere fieri ex pte ut post Confessionem et Conorem non solum leviter sed et graviter deliquent infirmus et id ignoret: fieri et pte ut Ecclesia Sacra male susceperit quod et ignoret vel morbi oppressq gravitate ad Pnia Sacrum amplius redire non potest; tunc ex fide per hoc Sacrum justificabitur dummodo antequam ultra rationis privetur bonum aliquem motum attritionis naturalis in corde habuerit. Praterea remittit aliqd ex reatu poenae tpis idem proprissime nomine reliquiarum peccati intelligitur. Dr aliqd q a totum reatum poenae tpis auferre est ppm Baptismi

QUÆSTIO • III •

Quibusnam hoc Sacramentum; et à quonam sit conferendum

DICO I° Baptismus usq radius aliquant pollentibus

gravitter infirmis, morti propinquis, non excommunicatis dari q̃ é id q̃ ipsum
sacr̃ intrinsecus postulantibus. Baptizatis qa non baptizatis eo sem
regit ut colligit ex S. Jacobo Infirmat̃ qs in vobis id est fidelis nã
Hac Epla ad fideles data é. Dr usu rationis pollentibus qa tunc
usum rationis non pt̃ ee integer penitus suffit tamen ille usus
rationis q̃ suffit ad hoc utique sit capax peti alicuius. Dr
gravitter infirmis qa si qs leviter infirmet non debet recipe hoc
Sacr̃tum. Definit idem Trid. sess. 14 c. 3. Dr morti propinqui qa
propinquus é intellegendũ aut ex morbo aut ex senectute aut vulnere
aut casu aut vetusto inde morte multum hoc Sacr̃tum non est
conferendũ Dr non excommunicatis: qa excommunicati etsi sint gravit
infirmi non dnt recipere hoc Sacr̃tum nisi prius ab Excomunione
absolvant q̃ quam in periculo mortis pt̃ quis Sacerdos fieri in pro
interiori. Dr intrinsecus postulantibus qa non é necesse ut ex
posse petat sed suffit quod acht extrinsecus noni quod é intrinsecus
hoc Sacr̃tum postulare. Vide autem hoc Sacr̃tum pt̃ aliquis
de intendere antiquam primam quam ei quem probabilit putat
in peto mortali existere modo speret quod non dotient illi
aliqua altiori sacrali quando sit sic multo petita pt̃ subiecte
Confessoi. Et nõ suspicens non pt̃ hoc Sacr̃tum ea intentione
suscipere quando probabilit putat se ee in peto mortali nisi certe
eo casu quo aliter remissio illorum obtineri non pt̃: ideoq̃

utlus ratione pt Sor Sacrum suscipere nisi prius petet se ee mgrum
vel p Contrionem vel p Confessionem eorum peccatorum quæ sibi
occurrunt Iam nõ raro contingit quod moribundum Sacerdos
ita inuenerit utilli non possit alio Sacrum adhibere qa adeo obtu
sensibus destitutus é nec Confessarium ante petit nec signa doloris
nisi accedat in tali casu non deneganda é illi Vnctio extrema
Item Ille é Cajetanus in 4 Sententiarum. Sa. V. Extrema Vnctio Danda
é amenti si petierat aut si petiuisset In Sor é difficilis an Sor
Sacrum Virgini Bæ collatum fecit Videt ex ipsa non egisse
Sor Sancto sigh nec venialiter peccato nec oigh Deum offendit
Quod alij affirmant Communior tamen et potior é sentia eam suscepisse
Sor Sacrum qa B. Virgo fuit baptizata ut alibi conditur Et et unita
fuit Sponsem Sancti Dices B. Vo non suscepit Ordines Matrimonij
Primam Vo neg extremam unctionem Ro de spiritualiter cé qa Ordinis
fuit incapax ex in sexus. Matrimonij quoad usum ideo repudiauit ut
in nobiliori statu adeo Virginitate p meruerat Primo et non egit
ut clarum e Extrema nõ Vnctio ma regit peccatum: licet ex fide
ad liberis solita in Sor Sancto videant supponere peccatum tamen de
bet id condonatè aliqui rem pch id é posito quod sit absolute
nõ rem Gra ut declarat ex S. Sanctis. Et si in petis etc. Quare
B. Vo fuit augmentum Gra auexit extremam Vnctionem.

Dico 2o Ad conscienz Sor Sacrum non é tanta obligatio ut

teneamur illud suscipere sub pœna mortali ex vi Sancti qa nec Suma-
no nec diuino Decreto illo adiud obligamur. Dr (ex vi Sancti) qa ex vi
scandali grauis aut contempti pt graiter peccare recusans hoc Sacra-
mentu suscipere Quare q sine alia causa oblata uicinore absque rubet sus-
cipere graiter peccaret qa moueret alios suspicionem contempti aut
Sacrilegij. Dr absolute: qa si recusaret tanq quod non tam cito illud uel
Illi reuge excusaret à pto graui licet à uemali difficile excusari
posset ob negligam in remediis qualibus uti paratis Quare si diuite
morbi qualitate recepit qs piam Extremam Vnctionem et iterum post Conua-
lescentiam in aliud periculum mortis incidit pt secundo recipere hoc
Sacramentum et si de ineps.

DUCO 3. Minister Suus Sancti e Sacerdos solus ipse Pau-
Sus uel alius cum pos licentia aut si ille non sit q pt dare licentiam
et periculum graue imminent pt quis Sacerdos ee Minister Dai
(si non sit) qa si sit et licentiam ab eo no augeat si Religiosus
sit excommunicatus vt Clementa 1a de Priuilegiis si no sit secular
peccat mortaliter Quod igit solus sacerdos et Minister esse ex
S. Iacobo. indicat Presbyteros. Quod et aggrat Trid sess. 13. c. 3
cn. 4. DICES Innocentius 1. Epla ad Decentium dat qd
o Eo sancto ab Ego unctis non solum Sacerdotes sed et om
Christiani uti possint in sua suorumq necessitate Et Ro Innocentium
usu passum intellexisse non no actum quod uenissum e: oes eq

Sam in periculo mortis Extremæ Unctionis petere possunt.

DICO 4°. Obligaõ in Parocho conferente Sacramentum vel quæ: cunq; alio habente curã animarum é ex Justitia aegrotus graue peccat mortaliter Parochus non conferens Sacramentum petenti in aliis vero Sacerdotibus é tanta obligaõ ex Charitate vt qui non tam graue mortaliter peccant: tamen aliquando et si possunt peccare mortaliter si v.g. sit Infirmus in extremo periculo mortis q alia Sacrta nõ usurpauit et pble é quod habeat aliquod peccatum mortale req ut Sacramentum Pniæ illi conferat pte signum doloris ab eo elicere tunc credible é eum peccare mortaliter: qa tunc moriendo exponit periculo æternæ damnationis. Ex dictis Sacrmtorum. Collr de ipso Extremæ Unctionis tabs. Extrema unctio é Sacramentum nouæ legis conferens ex sacra Unctione olei a Epo benedicti facta ipsantibus corporis ubi Capue organa sensuũ vigent sub Oscripta forma verborum ad salutem mentis et corporis Omnibus fidelis egrotantis diuinitus institutum

DISPUTATIO

De Sacramento Ordinis

QUÆSTIO 1.

Quid sit Ordo. quotuplex. et an sit unum illudq ue: rũ Sacramentum.

DICO 1° Duas desinẽs ponunt DD. Ordinis Vasq. 3. p. d. 36 N° 8. nonam adnuerint definiẽdi. Ordo é gradus alqs in templo ad ministrandi. Alii autem ita definiunt Est spiralis quaedam potestas implendi aliquod officium in ordine ad consecrationem Vrabilis Eucha Ex qua define patet Ordinẽ sic non definiri in aliis scaomibus ab Aut Scribg usurpatis: nam Ordo sat aliquá stabilem qualis é Ordo Equestris Plebeius etc. Pro melori intellectu utriusq Sunt definis Observa Ad veritatem Ordinis q duat gradus per quem fit quodã: modo ascensus ex uno ad alium non satis é ut potestas et spiralis quacunq ratione alicui conferatur sed opus é ut ei conferatur stabiliter per quandã consecrationem ita ut quandiu vivit eam amittere non possit. Di quacunq ratione: qa si Pontifex alicui conferret sine ulla Ordinatione potestem exercendi officium Acolyti Lectoris etc. talis nullum haberet Ordinem.

DICO 2° Communiter é Catholicorum sententia 7. tantum Ordines potestatis sedentes Presbyterorum Diaconorum Subdiaconorum Acolytorum Exorcistarum Lectorum Ostiariorum Dri communiter qa et alq Catholici DD. addunt octavum Ordinem Epatus. Alii Graeci addunt primam tonsuram. Alii denig addunt Ordinem Cantorum seu Psalmistarum Sed sentia nra communior é et ab illorum declaratur à Trid° sess. 23.

c. 2. ubi Concl.m tant. 7. solutos Ordines enumerat "Haeretici nó
tres tant Ordines asserunt Ordinem Episcorum quos vel Pastores aut
Superintendentes vocant. Ordinem Presbyterorú quos Seniores aut Ver:
bi ministros dnt et Diaconorú quos ma imposuerunt aliud vero nomen
fundtam habent. qa plures Ordines quá tres non habent fundtam
in Scrá Et ideo antiq PP. trium et tant Ordinis meminerunt
Allegat Gerne S. Dionis q c. 5. de Eulasiá Hier. tant tres Ordes
numerat sit Episcorum Sacerdotú et Ministrorú Sed id arguit si ui:
deamq. 7. Ordines esse verum Sacrtum.

DICO 3. Ordinem seu Ordinationem qua Clerici graduantur
in Eulasiá aliquo ministerio esse vere et propie Sacrtum Hac Conclo
ex fide Catholica certa in Tridt declarata sess. 23. can. 7. Si quis
dixerit Ordinem seu Sacrá ordinationem non esse vere et propie Sacrtum
a Christo D. institutum vel esse figmentum humanum ex cogitatum á viris
rerum Eulasiasticarum imperitis aut esse ritum tant quem eligendi ministros
anathema sit. Sed qa Haeretici Tridt Dicta parui faciunt PP. Quando:
quidq. habet alios ritus externos et Ceremonia sensibiles à Christo instituta
in Scrá cum certa commissione gratiae ritus esse Sacrtum Sed talis est Ordinatio Eule:
siastica. Nostri PP. semper fuit in Eulsiá mos conferendi Ordines per impositionem
manuum uxe illud 1. Timot. 4. cum impositione manuum etc. Unde Graeci Ordi:
nationem Eulas Cirotesian appellant id est extensionem seu impositionem
manuum. Zi Qa Christi eo sunt usi Litorum O. tanquam signo Gratiae

conferente Nullus nõ signa instituit conferenda grãm misicõrus Ep. 3°
Ordinãt grãm confem per Sanctum. 1. Timot. 4. dr. Noli negligere grãm
q in te é quæ data é tibi p Prophetiam cum impositione manuum Presby-
terii ue est coetus Episcoporum per Prophetiam nõ intellexit Cõlus forma
Sancti at unter exponunt Interpretes. Dr nõ forma Sacramẽti
huius prophetia phrasi sera quæ applicat non solum miraculosis operibus
sed et Dis mysteriis et sermonibus. Simili 2. Timot. 1. dr. Admo-
neo te ut resuscites grãm Dei quæ é in te per impositionem manuũ mearũ
Cappnõ id ex cõmi consensu totius Ecclæ. Nullumq ordinãt Quersanũ
ex DD. id negantem. S. Aug. clare lib. 2. cont Parmenian c. 13.
dicit. Ipsi ingt (allegh Sacrilegi) explicant quo Sanctum baptizati
non possit amitti et Sacrum ordinati possit amitti. et paulo post. Si
ergo utrumq sanctum, quod nemo dubitat, cur illud non amittit et hoc a-
mittitur Neutri sancto iniuria facienda é. et addit. Utrumq sanctum é
et quaq consecratione utrumq hominibus illud dum baptizatur istud dũ
ordinat.

DICO 4° Sacerdotem Ordinem vere é et esse Sanctum Est
certum de fide Declarat in Trid° cito Ratio é qa Ordini Sacerdotali
conuenit definitio Sancti p ocia qd° iudicat sit signum rei sacræ a Christo
D° instituti ad Snes sanctandos. imprimit Character in Sacerdote
q é stas qdam spiritualis admirabilem illam et ocem iuris ratione abo-
nemq transcendentem panem in Corpus Chri et Vinũ in sanguinem

continens Hinc DD. multi deducunt gradum Episcopatus esse Sacramentum quatenus includit Sacerdotium ita non dat excellentiam et in Eis quam consecratio Corporis et sanguinis Christi Dni sed Sanctitatem Sunt Episcopi ratione Ordinis Sacerdotalis et ratione Ordinis Sacerdotalis dicitur Ordo Episcopalis esse Sacrum. Dicitur esse Sacrum ita non negat Ordinem Episcopalem esse distinctum aliquo ab Ordine Sacerdotali seu quod aliqui dicunt inamplete, amplete tamen non distinguetur ita intrinsece Sacerdotium includit sunt Virginitas perfecta includit Castitatem. Veruntamen Ordo Episcopalis quasi et per se non est Sacrum ut docuit S. Th. in 4. d. 24 q. 3. a. 2. ql 2. et Suar. tomo 3. d. 11. sect 3. idem sentire videtur et ideo dicit sub omissam esse et publicam sentiam dicitem .7. esse Ordines quos explicat ratio eiusdem Sancti. Dicit probabilorem ita et aliqui cum Vitoria d. q. q. 1. p. 4. et Bellm lib. 4 de Ordinibus c. 5. Patrum et quod sequuntur a Sacerdotio distinguuntur distinctum asserunt Sectum et si dicunt .8. esse Ordines cadentes sub nomen Sacramenti.

DUCO 4° Certum est esse si non fuisse salt omnes DD. autem Ordinationem Diaconi esse Sacrum: quod negat Caietanus t. 1 opusc. tr. 11. et Durandus in 4. d. 24. q. 2. a. 1. Dicit Tum ita nullus Est sos duos id negat tum ita patet ex Concilium 6° et ex Rituali Romano Diaconatum conferri per manum impositionem dicit Epo Leuse etc. Sed tam Scra 1. Tim. 4. et 2. Tim. 1 quam et SS. PP. docent per manum impositionem ab Epo factam antiquam Ecc. Confer. Ita S. Paulus 1. Tim. 1.

posuit simul Diaconos cum Eps Presbyteros sub nomine Episcopi compre-
hendens ut notat ibi S. Chrysost. Quibus S. Cypr. l. 1. Epla 3.
Aut Diaconos non fuisse à Chto in Eccla institutos sed et Apls et quidem
occasione murmuris Graecorum Et Diaconatus non é Sacramentum. Rnde
constan qa S. Cypr. ut et alii PP. non aliud multo quam qd Chrs Dnus
nullos Diaconos ita instituerit ut in eo gradu tanq consisterent sed ordi-
nasse illum Eps et Sacerdotes neq ogns fuit ut Chrus Dnus in praxi
exercerent Sacra quae instituit. Verum e é qd occasione murmuris
Graecorum Actor 6. ad praxim reducta é institutio Chri de Diaconis Quod no
Diaconatum ipse Chrus Dnus instituerit ut docet S. Ignat. Martyr
Antiochen Episcopus in Epla 14 ad Smyrnaeos Ecclesias ad Eccla Sacrum
ac sacrificium Sancte et pariter frequentanq Dns. Festinate e dilectissimi
subditi é Eps et Presbyteris et Diaconis tanqm Chto q eis Soc conjunctus

SECO. 6°. Probatur é Ordinem subdiaconi ee gnie
Sacrum Ratio é tum qa omnis é Sae doctrae Catholicae tum qq Sub-
diaconatus imprimit Characterem. Unde Conc Tolet. asserit Sunt Sa-
cramenta Confirmationis Chrismatis et Baptismi dorum ita et Sacri Ordines
manent in omnibus inter Sacros aut Ordines connumerat a beat Concilio
et non esse à Trid° cum q doctrae PP. subdiaconatus, sine neq graecorum
ad semanq antiquitatem indicat ad quod sufferent singulis gratia
in eius ordinione merito illi conferri debet Et.

SECO. 7°. Luet poena consua non sit proprie Sa-

cramentum sed sacrale quod dam quatuor tamen minores Ordines
g plus sunt sacrum. De 1a tonsura omnes consentiunt Canonistae
sed illa tant é Ceimonia quae et ordinatio ad Ordines sunt Exorcismus
é ordinatio ad Baptm et sponsalia ad Matrimoniu ut patet ex Cat. Sacrosanto
Pii V.: quod tamen sit sic antiquissima ceimonia Colligit ex Dionys. ca.
Hier. Idem et censent alii Pp. de 4. Minoribus Ordinibus nempe quod
solum sint sacramentalia. Demum g plus é sos ee sacra et PV Ca in Trid.
sess. 23. c. 2. dicit Sicgs dixerit. Præter Sacerdotium non ee in Ecla
Catholica alios Ordines et Maiores et Minores p quos uelut p gradus
quosdam ad Sacerdotium tenditur anathema sit.: cum subdit can. 3. inde:
simile Sicgs dixerit Ordinem sive Ordinationem non ee vere et proprie sac.
tum anathema sit. Ratio é qa ordines minores habent suam materiam et
formam ut infra et non sunt iterabiles Ex quo maxime colligit Augus lib. 2
contra Parmenianum. c. 13. Ordinem ee sacram: qa amitti vel iterari
non pt. PRIMA Non videt hoc credibile inferiores Ordines ee per se
sacra et Epalem Ordinem multo nobilione et altiorem non ee sacrum
p se 2o Ro aliquos non imposuisse p concedere: qa in Ordinatione Epi
conferitur status confirmandi et Ordinandi qua status et superiorius est
et ordinatus destinatur ad officium valde difficile ac Excellens in Ecla
obeundum ad quod maxima gra necessaria é. Et Ordo Epalis ex se habet
annexam gratiam et est ex se sacrum. Tamen g plus é Ordinationem
Epalem ex se non habere rationem sacri sed quatenus continet Sacerdotium

Reg id est incredibile inferiores Ordines ex se esse Sancta Ecclesia
nō non qa oēs Ordines in ratione Sancti instituunt, p quorsdam essentiam
pertinere ad maximum Sacrum id est Eucharistiam Cuius consecratio est
unum sacrifium nova legis et eius oblatio e principalis opus Sacerdotis
Trag 4. Tres Ordines et duo Maiores conferunt participare sanctitatem
Gratiam et ipsum Characterem q e ptas quaedam activa p degustationem diam ad certa munera magis aut minus propinqua consecrationi
Eucharistiae Ordo nō Sacerdotis e institutus ad proximum effectum Corporis
et Sanguinis Chri Dni sub spe panis Quare Ecclia Ordinatio non
est proprie Sacramentum. Const. Si Ecclia Ordo est Sacramentum et Episcopi et
et Patriarchae Pontifices etc. Haberent rationem Sancti p quod tamen
nullus adhuc exogitavit gratiam specialem ex ope operato Quo circa
ad Confirmationem 2a opposita R° tant id dici conjecturae non vero
efficiter cum tamen opta sentia sit ma efficaciter ostendatur.
Pro q nota. In Ordinatione Sacerdotis cum Characterem et gratia habitualis
datur vis ad gratias varias actuales et ad auxilia specialia adjumenta
ad ea munia Sacerdotalia obeunda in quovis gradu Cuilibet Sacerdos
institutus: quamdiu vero ordinatus e simplex Sacerdos habet Jus
fundamentale ad gratias actuales et auxilia pro tali Offo Si vero
ordinetur Episcopus Archiepus etc. iam illud Jus fundatum fit magis primum
ad auxilia et gratias amplius p amplitudine functionum ac dignitatem assumpti
onis. Quod et scare voluit Apostolus 2. Tim. 1. Admoneo te ut resus-

ates gram Dei quae data é ubi id est fidem Ut q Sacerdotum formaliter id et spe per gratiam.

DICO. 8 Prellus é 7. Septem Ordines constituere unum Sacram spe infima solum int se distingui matrice et individuis. PV. Qa sequ: rez alias Sacra spe infima ec. 13. quod falsum et incommenes é. Eo Nor PV. Qa id ab Haeretis nobis impondit per iocum alq Dr. in Orig. satis est quod Sac Sacram Ordinis habeat umtatem numerica Cuetalia specifica habeant Sed Contra 1° Qa gratis id dr. 2° qa est contra Trident sess. 7. can. 1. anat Sematizans dntes nova legis Sacra ce plura vel pauciora quam septem. Certe si gnice tantum ell unum Sacrum cur Baptismus et gma non dicunt et ec Sacrum unum gnice q comerunt in vaore remittendi peta primo et per se quod et de alis Sacris dicenz ect. Confir. Ideo baptismus é unum spe infima Sacrum qa confert gram regenerativam Confirmatam etc. Et cum Ordo gram constitutivam in Ministerio Eccle sia conferat etiam ent unum in infima specie Sacramentum.

QUAESTIO. 11.

Qua sit Ma forma et qua Officia singulor Ordinu

Supposno 1° ex Trid° sess. 23. c. 2. et comi DDm sentia Presbyte: ratum Diaconatum et Subdiaconatum ec Ordines Sacros diig Ma: iores reliquos vero quatuor dicunt non Sacros ac Minores. Luet olim

Subdiaconatu non fuerit sacer. ut ex c. nullus in Epum. Dr Ma:
ures dicit Presbyteratus tem qd eminentiam dr Ordo Maior Diaconatu
nō cum Subdiaconatu qa in altari Presbytero inserunt. Suppono 4.°
Ideo dicit Plures Ordines sacros qa habent annexum nobis Continentiā
quo Deseruerunt: qa e° Subdiaconatus olim non fuit sacer nobis anne:
xu illo non dicebat sacer sunt et 4. nōes nunc non sunt sacri.

DICO 1.° Ordines Epales maā e impositō manuū trium Episcoporū
super caput ordinandi forma nō sunt verba quibus illes illi profitent
Accipe Spum S. Colligit ut ex Scā 1. Tim. 4. ubi indicat Timoteo
Epō datam fuisse gram per Prophetiā cum impōe manuū. Declarat
et id in Tridt.° sess. 23. can. 4. ubi ostendit. Non fuisse ab Epō ordi:
nante dicū Accipe Spum S. nisi qa ordinorem confert grā.

DICO 4.° Ad ordinem Sacerdotij dari regni 1.° traditio Cali:
ces cum Vino et patenae cum pane tanquam maā et verbis tanquam
fa. Accipe potestem offerendi Sacrfum Deo. 4.° Impositio manuum ab
Epō tangēs maā, et fa Accipe Spum S. quō eminentiam petatur Pe
utramq nō partem suae Ordinis contemi gram sanctam tenendum
est ocō. Nōes. Estne aliqua Eminentia ex Iure dio inter Sacerdo:
tes et alios Clericos Mly inferiores Simlr inter Sacerdotes et Epos
R.° Certum ee Sacerdotes iure dio ptate Ordinis reliqos inferioribus
Clericis ee Superiores: qa solus Sacerdos pt absolvere à pcis et Sacra:
mentum Euc Sd confirmare ut alibi ostendit. Certum et Epum iure dio

simpliciter Sacerdo

singulis Sacerdotibus potestatem Ordinis esse superiorem: qa Eps conservat Sacerdotes et confirmat fideles Unde Trid. sess. 23. can. 7. dnt Si qs dixerit Eps non esse Presbyteris superiores vel non habere potestatem confirmandi et ordinandi aut eam quam habent esse illis cmem cum Presbyteris anat hema sit. Cest ad hoc Eum ex iure dio exiri sua ordinoris superat simplicem Sacerdotem dignitate qa plura pte quam Sacerdos ut expedentibus. Deinde qa Epi succedunt Apis Presbyteri aut simplices 72. Discipulis q erant minis dignitatis quam Apostoli. Nec dicas 1° SS. Patres dicere Presbyteros succedere Apis: qa Pdi tantum dicunt cum ratione Sacerdotii ratione cuius sunt aequales Apis. Nec dicas 2° Sacerdotes habere dimissam potestatem conse: crandi cum tam Epi non sunt illis dignioles. Qa Epi et aequale Sacerdotum potestatem habent et praeterea potestatem consecrandi quam ubiq potestas simul sumpta e dignior unica. Cest praeterea Episcopi iure dio habent maiorem potestatem Jurisdictionis saltem fundatur qa ex in illius offii maior illi Jurdio debetur. Dr ex in offii qa ex Primule: quo posterior possunt simplices Sacerdotes habere potestatem etiam in aliquibus maiorem quam Episcopi.

DICO. 3° In ordinione Diaconi licet omittatur illa Evangelio tangm. mata et forma usurpet Apis potestatem legendi Evangelium in Eccla tamen sane determinem Mata et Forma non esse a Chto Dno institutam sed ab Eccla ut Bell. lib. de Ordine

c.g. ac quinde à Chto Dno mdá Diaconatus é instituta impositio manuum
Epi cum traditione alicuius rei qua Diaconi officium designatur quenam vero
res ei tradenda sit religtse Eclæ decretum: neq hoc videri debet minus
qa et hoc in aliis apparet Sacrtis v.g. instituit Chtus maam Confirmis
Chisma ab Epo benedictum verba aut quibus illud benedicetur relinqt deter-
minandum Eclæ Similiter Chtus Matrimonii maam et fam instituit consensum
contrahentium signis exteriorum hoc tamen signa non determinant in particu-
lari sed relinqt ea communi usui et Moribus contrahentium. Praterea externa
publica Confessio é mdá omnia ubium nó hoc est faciendum autem an
simplo an aliis signis ord non determinant Chtus.

DICO 4° Mdá Ordinationis Subdiaconi est traditio Calicis vacui cum
patena supposita. Forma nó sunt verba illa q ab Epo proferuntur dete
cuius modi Ministerium nobis traditur. Nec refert qd hoc verborum
simul proferatur dum mdá applicat: qa sufficit sic ée morali simul.

OBJES Extra de essé contactu physico instrumentorum quando
gratiam ordinat an sufficit contactus moralis. Rno 1° aliquos dicere
affirmative ita ut omnis in illo contactu physico inclinatur Charactor
v.g. Clavis a Ostiario debet tangi. Propterea liber a Lectore E-
xorcismorum ab Exorcista Urceolum vel Candelabrum ab Acolyto
Calicis et patena vacua a Subdiacono. Libri Evangeliorum a Diacono.
Calicis et patena cum mdá consecranda à Sacerdote. Rno 2° negant
id multorum et sentiam q dicunt tant ée de praecepto Ecclastico con

tactum

tactum sine quod violare non tantum graue é peccatum. INstab. Primo et Confirmone regula mae Contactus physicus essentior Ex. R° nego consum qa a Calice et Patena non pt ee sine physico Contactu traditio nó et acceptaó ee pt ut et in Matrimonio patet. R° 3° cum aliis Lucet non et de essa contactus physicus é tamen de substa Sacri Ordinis qa in illo contactu acquirit grá: licet si alqs non tangeret ex inadvertentia vel unum tangeret et aliud non: ut Sacerdos tangeret patenam et non calicem vel aut etc. acquiret et gratiam ex vi Ordinonis Sed tutissimum é ut contactus fiat physicus instrumentor: qa tales non exponit vlli periculo invalidae Ordinonis: si tamen contingeret qd casu qspiam omitteret physicum contactum pt habere getam consciam regni 2m Sentiam qua non dicit esse de essia sine contactu.

DICO. 5° Diuersa offa ee Ordinum Maiorum diversorum Ex Pontificali Rom° Nam 1° Acolytus. offum est ut ferat Cereum: inum luminaria Cultui accendat. Vinum et aquam ad Cardam. 2° Exorcista debet expellere Daemones et dicere populo ut q non concat det locum conteanti ut possit ad altare accedere: et aqua in Ministerium Baptmi infundere. 3° Lector debet legere ea quae praedicat qud Diaó non pt ee solemnis sed ad summum sunt modo solet tradi doctrina Christiana et Lectiones cantare. Simlr Panes et oes fructus novos benedicere sed id iam non é in vsu sicut et Benedictiones 4° Ostiarius debet pulsare cymbalum intellerg tpe sacrifii et

pulsare campanas p convocandos fideles ipse Eucham et sacrarium
et librum aperire ei q. Deinde. 5° Officium Subdiaconi est ante quam
ad Ministerium altaris pergat et ea Diacono infundendi p parat
Pallas Altaris et Corporalia abluat. Similiter ut Calicem et pate:
nam adferat panem ministrandi p populo in altari ponat et Eucham
solenniter cantet quod ultimum est Diaconum. 6° Officium Diaconi
est ut ministret ad altare baptet Deinde quod duo postremum debet fa:
cere ex Commissione Sacerdotis aut in necessitate primum uno ipse Ministe:
rium in duobus Deique consistebat. 1m in administrando Calicem populo
2° In canendo solenniter Evang° ipse sacrifi 1m iam non est in usu
Quare ad Diaconi ex Chri institutione debeat quinque ministra:
re. Rit alij ad Evangelium solenniter cantandi ipse sacrifi quod
tri alis displicet qa inquit quando Diaconi sunt ordinati nulla
adhuc erant consecrata Evangelia Tamen potest dici Bellarm.
c. 9. de Ordine Diaconos ex Chri institutione diverse ordinari ut assis:
tant et Ministrent Sacerdoti in Sacrifio Missae aliisq officiis diis ad:
iuvando vel ad ministrando Calicem populo et ex Sacerdotis com:
missione aut in ejus absentia baptizandi et concionandi: quod aut in
sacro Evangelio cantando Sacerdoti inserviant id ex determinatione Eccla
prouanant. 7° Officium Sacerdotis in quinque rebus consistit 1. Offe:
rat Sacrifium Missae 2° Impendat benedictionem tam populo quam
aliis rebus quibus ab ipso impendi potest 3° Gesse qa illi Eccla

4° Quet 5° Baptet. q bis adr pt Prores

Deo reconciliare per pœnitentiam

QUÆSTIO III.

Quis sit Minister huius Sacramti Ordinationis

DICO I. Ministrum ordinum Summus Sacrti ee Episcopus aut Pontifice Lyte id docetur in Flor in litteris Eugenii Pontifis et Trid° sess. 23. c. 7. et ratio e qa in veteri testamto Moyses q fuit Sacerdos et Pontifex ordinavit et consecravit Aaronem et filios eius ut Leuit 8. Et multo magis decet Sacerdotes nova legis q Episcopos ordinari Unde Canon Ig Ap. plenum exstat Episcopus a duobus vel tribus Episcopis ordinetur et c. 2. Presbyter ab uno ordinetur Episcopo et Diaconus et reliqui Clerici. Hunc Canonem Ap. Sanctitatem antiquissam Tornaz in libro q Canonum Apostolorum pte quam quod si duo Canones in tam multis posteriores Conciliis recentantur et confirmentur ut nonnisi hæretici possint hac de re dubitare. De Min. strum ordinum qa minister extraordinius pt ee Summus Sacrdos non Episcopus modo sit Presbyter id e ex dispensatione Summi Pontifis: atq ita de facto primam tonsuram confernunt Abbates Mitrati. Refert et Victoria se vidisse Bullam Pontifis qua omnes sit Cisterciensibus a suis Abbatibus ordinari tam quoad Subdiaconatum quam quoad Diaconatum De sacerdotio tamen et Epatu collato a baligno Sacerdote simplici in audtu

é tale privilegium Quare commissa é Lenta Sacerdotem nunquam posse valide ordinari nisi ab Episcopo. Quartus 1° Episcopi qui fuerunt Apli a quibus fuerunt ordinati in Epos. R° Sentiam ee probabilissam et Commissam S. Petrum ordinasse ee a beato Stoto reliquos nó Aplos a S. Petro Et quia de S. Jacobo Minore constat ex Epla 2. quod ordinatus sit Eps Hierosolymitanus a diuinantibus S. Jacobo Nóe et S. Joan Evang. à S. Petro. Hinc Innocentius 1. in Epla ad Concilium Milevitanum dicit. Liberum oes fates et Episcopos nostros non nisi ad Petrum recte iudicare debere Coprobé ut ipse egit Bellarm. lib. 2. de Romano Pontifice. Quartus 2° Pótifex Eps excomunicatus aut Haereticus valide conferre ordines. R° Posse. Qa affirmá Sacerdotum non per certa fide aut bonitate Ministri sed ex sola institutione et meritis Chi. Quod si aliquando PP. SS. dicant ordinatos ab Haereticis non conferari sed tradari non aliud intelligunt quam quod a illis ingredientes ja udét illiterate faciunt ac ipsi gratiam non consequuntur Sacerdotem licet Sacramentum illis imprimatur. Quartus 3° Possetne Summus Pontifex dispensare ut a uno tantó Eps consecretur Eps R° Posse probabile indicat in Constitne Clementina uti sic dicit. Quod si necessitas coegerit a uno ordinari (sed Eps) quod ppt persecutionem aut alian caam plures adée non pnt affirmari Detum Consecratoris plurium Epsorum Ex quo patet in casu necessitatis sufficere unum Eps ex dispensatione Summi Pontificis

Dico 2° Sacerdos non Eps ex constitutione Summi Pontificis

pt conferre primam tonsuram et Ordines Minores. Ita D. Th. q. 38. a. 1. ad 3.
Et patet ex C. Requisivit de ordinatis ab Eps q renuntiant Ecclesiis
Alex. III. docet Ios Ordines a non Eps quandoq conferri. Et in primis
consuetudo ut Presbyteri Cardinales Minores Ordines conferre possunt de:
nle Abbatibus q bus ab Eps manus impositis id concedit. C. Quoniam d
oq et C. cum contingat. de aetate et qltate ordinandor. Addit Panorm.
et Ostiens quod Valam simplicem et Presbyterum posse conferre primam
tonsuram sed contrum indicat consuetudo. Nota aut ex Trid. sess. 23.
c. 10. de reformatione. Abbates et exempti non possunt licite conferre Minor
Ordines nisi regularibus sibi subditis intelle de iure comuni et se clusis
Privilegiis specialibus. Nota 4o Male aliquos inferre collationem Mi:
norum Ordinum non esse Sacrum ex eo quod possit ex comissione exer:
ceri à non Eps sunt in omni sentia male inferetur Confirmem qa ex
comissione Papae pt conferri à simplici Sacerdote non esse Sacrum.

Corol. 3o Nec Sacerdos q non sit Episcopus ex comissione
solum Episcopi nec non Sacerdos ex comissione Papae pt licite aut valide
conferre Minores Ordines. Sumt ex D. Thoribus. Ex Vitoria de Sacris
Nro 234. Reginaldo lib. 3. Praxis N. 25. et aliis indicantibus id Sa:
bei ex Fide traditione. 1m Pr. Qa dispensatio et Sacerdos non Eps
ordinett comunit Papae ex plenitudine potestis sunt dispensare ut talis
Sacerdos confirmet. Et non comunit aliis Episcopis. 4m Pr. Qa potes
conferendi Ordines debet supponere in conferente potestem sui corporis Mys

uenum. Vnde Innocent. III. In cap. ex litteris de excessibus Prelatorum dicit Pontifex officium sine aliorum ministerio non possit adimpleri. Nonnulli tamen qui Ordines Nobis dicunt non esse sacra sed sacramentalia consequent concedunt eos collationem posse conferri à Papa non Sacerdoti.

DICO 4° Possit esse Papam non posse dispensare ut non Episcopus licite aut valide maiores Ordines conferat. Sumitur ex D. Th. q. citata 38. a. 1. ad 3. Palud. Rub. Caprebo et alii apud Vasqz. d. 243 N° 29 De Ordinatione Presbyteratus et à Sotho Gabris Concilio indet. ideo certa tunqa è comis omnium indicantium de hoc esse tradionem tunqa multum ideo explum exstat quoniam fuerit non Epo concessa potestas ordinandi Presbyterum. quod è magnum argumentq sanctitatem in Ecclesia non esse: tunqa per ordinationem Presbyteri conferitq potestas maximè superiorialis et valde excellens quam proinde verisimile è regresse in conferente Ordinem suprimum. De Diaconatu aut et subdiaconatu è aequalis controversia. Nihilominus et de his Concilio è verior tunqpt aut sem graviori Dilemma q' in re pendente solum ex dicta institutione maxime facienda è: tunex Ecclesiae consuetudine tunqa cum Dicti et Ordines immediate referant ad usus Christi verum indent regressum conferente eamq potestatem quam Presbyteratus. DICO 5° In Concilio Anch: o Seno. c. 10. permittitq ut Conepiscopi ordinent Lectores Exorcistas et Subdiaconos. Et conepiscopi mereant Episcopi Ex Damaso Epist. Corp. ex Gelasio 1. Epla 1. c. 8. ubi monet Presbyteris ut meminerint nulla ratione

sed, amedi sine Summo Pontifice ordinandi ius subdiacon aut diaconum
R° 1° Concil. Loc. Laticensium tempore Julii 1 et Constantii I celebrati
mittuntur. Ait Sis cum in eo damnatus sit S. Hilarius et via patefacta
ad eulsionem Concilii Niceni prum. Vide Bellar. et Baron. tomo 3.
ad annum 345. R° 2° Corepiscopos duplices qui olim fuisse alios
solos presbyteros habentes ab Epo commissionem aliquam sup reliquos
Presbyteros qualem nunc habent in quibusq Ecclis Decani vel ut multi
Bellar. in lib. de Clerr. c. 7. erant Sli Presbyteri q in Pagis vel Oppidis
ij una cum eum gerebant loco Episcoporum et nunc fere Parochi faciunt
et si eum poterat facere Sacras Ordinationes. Alii erant Corepiscopi
q erant veri Episcopi quoad Ordinationem et Consecrationem sed non ha-
debat Epias Ecclas in quibus residere possent eo quod ordinati essent
ad infidelium conversionem vel ut essent Vicarii aliorum Episcoporum et de
Sy dr in dicto Concilio et alibi qd possint ordinare Ad Conf. Dicit
Pontifex eos non asserere id quod est magis certum idcirco à Presbyteris non posse
ordinari quemquam sine summo Pontifice: an aut ex commissione Summi
Pontifis eos ordinare possint nec asserere nec negare. Dicis 4°
Q fit maius pt et minus Ad Sacerdos non Epus pt conferare Eucha
quod é quid maius quam conferre Ordines et maiores. R° nego ivem
si id quod é maius et quod é minus intelligatur si sumantur ex
institutione si illud minus includat vel supponat id quod est maius
Ad pta conferendi Ordines é longe diversa à pte conferendi pendet

ex institutione Dei q eam potuit non dare ei q maiorem habet potestatem Dei
nq in eo in quo è Pastor potestatem conferendi.

DICO. 5° Necessum é saltem ex decreto Ecclae ut non minus
quam à tribus Eptis alius in Epum ordinetur seu ut tres saltem Epi a deig
ordinationem aliquo consecrant. Patet ex Pontifical Romano.

DICO. 6° Possibile é ad ordinationem Epi necessaria ee inse Diu
tres ut minimum Epos tanquam ordinis ministros ex commissione
Sumi Pontis et Episcopi immo et uni soli Eo officium amencie posse
Hec Conclusio indicatur à Bello in lib. de notis Ecclae c. 8. Quoad
ad ordinationem. Defendit ex Esse à Vasqz. d. 243. N. 63. a Coninq.
d. 20. N. 92. Prior Pars Pri I° ex Anacleto Papa epla 2. Decretali
ubi docet Jacobum fratrem Dni q co nominatur Justus ordinatum
Epum à tribus Eptis Petro Paulo et Joanne Apostolis in hoc exemplo
ordinationem Episcopi non minus quá à tribus Epis fieri debere: et ibidem
indicat à formam ordinationis à Chto traditam ee. 2° Ex Anacleto Papa
in Epist. un. ad Galles Epos ubi allato Decretorum testimonio Ana:
cleti. Si igit non minus quam à tribus Eptis tantus vir (idet Ja:
cobus frater Dni) fuit ordinatus Eps patet effecto eos formam insti:
tuente Dno tradidisse non minus quam à tribus Epis Epum ordinari de:
bere. 3° Ex Pt. Comestor. Nicaeni 1. et 2. Carth. 2. Antioch.
1. et aliorum asserentibus Epum consecrari debere si fieri pt ab
omnibus Comprovincialibus simul cum Metropolitano si aut ad diff:

ule sit ceber ut peri salt à tribus: non ex alia de cá uident postu-
lari si ter ad minimum nisi qa huic numero ternario ut minimum ex
ordinario ministerio id conuenit cæteri autem comprouinciales nisi Eccle-
siastico iis temporibus regrebantur. 4°. Ex Damaso Papa q ut refert
in Can. Corepiscopi d. 68. q. 1. Conc. Conc. q ab uno tant ordinari contue-
uerit non de nouos Epos qq a SS. PP. q sibi tum erat et appellandos
é Epos q ab uno nel à duobus sunt ordinati Epi quod manifeste ostendit
id ec de iure ac institutione dicta. Posterior pars Conclusionis patet ex Cle-
mentina constitutione cita q. 3. ubi dr necessitate urgente a uno ordinari id é
Epum quod fit q sentiorem aut alia causam plures adesse non possint
affirat detum Commissionis plurium Eporum. Notat aut Vasqz non
dici testimonium planum Eporum sed detum Commissoris quo indicatur
potuisse ob necessitatem à pluribus Epis hoc ministerium uni committi
Deinq patet id ex facto Greg. Papa q ut refert 2° tomo Conciliorum
consecrat Augo Epo Angliae ut ipse solus Epum conferaret sunt
enim ex facto ipsius circa Ministrum Confirmis colligere licet Ministrum
illius Sancti committi posse simplici Sacerdoti et si iure dico Minister
ordinis eius sit solus Epus ita in Oriente licebit colligere committi posse
uni solum Epo ministerium quod ordinis é trium solum Eporum Est
tamen dubium an hoc factum D. Greg. sufficienter colligatur ex ipso
D. Greg° non ex hoc uidet sonare Responsum S. Pontifi Greg. ad Augum
q habet ubi infra lib. 12. Registri. Denique patet. Qa refert

Bellar. et consuetudo Eccla videt ordere ex dispensone ad ordinand
Epum ob paucitatem Eporum sufficere unum Epum cum duobus aut
pluribus abbatibus infulatis. Probo 1° In 1° Can. Apolorum
dicit Epum debere a duobus vel tribus Eps ordinari R° 1° Dico ordi
ut à duobus fieri possit. Sed ordinatio non tangit ab ordinis ministris sed
ex comissione ita ut sint uni soli licet hoc ministerium committere ita mul-
to magis duobus R° 4° Cum Turzano Bell° Vasqz et Cavone duos aut
tres intellendos esse Ep. ipsi Metropolitani q. suggerunt necesse debere
adesse ita ut seclusa dispensione aut speciali comissione ordinari debeat
ad minimum à tribus. Probo 4° Cum ad Epi ordinationem tres Episcopi
convenerunt venus tantq videt esse minister alii no solum adstantes: quod
et docent alq Canonista quos sequt Sylvius q. 40. Suppl. a. 5. et Pal.
ex Pontifi Rom° in quo unus Eps dicit consecrator reliq no assistan-
tes. R° nego assumptum: sicut ex oes tres Eps ex Pontifi debent ma-
nus imponere sup caput consecrandi et dicere. Accipe Spum S. atq adeo
ponere mam essalem et fam ordinatis ita dicit debent oes admini-
strare Soc Sacrum: dr tamen speciali ung ex illis Eps consecrans
qq Pignus é et alias plerasq Cerimonias q se solus fait.
Dico 2° Possibilis é invalide ordinari Epum ab uno solum
nel duobus Eps sine special comissione sicut si simplex Sacerdos sine
spli comissione confirmet invalide confirmat. Ita dicit oes citati
Pr. 1° Testimonio Damasi Papae citati q Comepiscopos eo quod docent

ordinati à tribus Epis dut re appellandos quidem Epos et ex Innoc. III. q. Epla unica in medio Tomo 2. Conciliorum aut Eum non ee Epum q nus quam à tribus Epis aut se et Metropolitani fuerit factus: cum ex in sis testimonis non poetur in oi prsus casu atq et cum Pontifis dispensoe talem ordinationem invalidam ee poebit salt si dicenq cum non adest dispensao et comissio. Confirtur ex Concilio Regiensi c. 1. ubi non solu puniunt duo Epi q ausi fuerunt quendam ordinare Epum sed eá ordinationem dr a Canonibus invitam definiri et nauang idest nauná decla: rang.

QUAESTIO IV.

Quis sit Effectus Sacramenti Ordinationis.

DICO I.° Per gram libet ordinationem q é sacrum conferts q se loqu° ei q ordinat augment Grae sanfantis Sabentis annexa auxilia Grae actualis singulis Ordinibus plina. Sumit ex D. Tha. q. 15. Sym. et ex aliis Doctis in 4. d. 24. et Pr. Qa impimis constat ex docta de Sacris in gne, Per sacrmta confer gram sanfem non ponent: bus obicem et q sacta in eum (cuius modi é ordinatus non sit per se instituta ad remittenda peta mortalia) augeris per se loqu° 1.m Gram licet per accdns conferri interdum possit Solmini attinto prima Gra. atq Soc probant loca Scae et Conciliorum sup allata quae docent in ordinone dari spum S. Deiz cum 3. p. q. 62. a. 2. doceatur comu

p singula sacra qtes gram sabitualem confert auxilia speciali
ad singulorum Sacrorum fines necessa ita ut Gra Sabitis quae pls Sa-
cramenta confert ordinet ex speciali Dei directione ad alios convenientes
finibus Sacrorum ad eos q suscipiendos disponat primis modo quo Gra
p bonor opum merita aucta magis disponit ad opa similia ius p qua
e acquisita quam ad alia: sine no a te segis per diversas ordinores par-
ticipantes nonem Sacra confert gram sabitualem disponem ad
sanite et religiose obeundas diversas actiones varias atq ad eos ad au-
xilia gis actualis ingeneratata.

DICO 4º Per quem libet ordinem q é sacrorum imprimitur
character. Sumit ex D. Tha q. 35. a. 2. et ex aliis Tholis in 4º
d. 34. Pr. 1º ex Conc. Florentº in Dcto Eugenii definiente Sacra
quae repeti non pnt imprimere Charem et Trid sess. 23. can. 4. ex:
qse definente per sacram ordinonem imprimi Charem 4º q ia
ordinaõ aequal ac bonus é initerabilis ut docet D. Augus lib. 1. cont
Epla Parmeniani et Trident sess. 7. can. 9. de Sacris in gre Et
Sacra initerabilia imprimunt Charem 3º Qa ut notat Bellar.
lib. 2. de Sacris in gre c. 19. p ea Sacra homo recipit Charem
per quod deputat novo Ministerio novamq accipit ad aliqd po-
testatem percaeserorem aliquam: sicut eo imprimit homini in bmo
Character qa tunc adscribit in familiam Christi et accipit potestatem
participandi Sacra aliaq Ecla bona. Item in Confirme qa accipit

rotum et statem ut quasi ex offo tangm miles assignatus pugnet
q fiat ita et imprimi debet in ordinone cum homo constitutus supra
plebem in aliquo gradu pris ordinate ad sacrum dispensem
Nota aut 1.o Sicut de gradibus ordinibus non é ito certum sed solu
tole quod participet rationem Sacti ita non eé de iis certum quod im:
primant Characterem Est tamen id de fide de ordinone indefinite de ordi:
nione Sacerdotis et et Diaconi. Nota 4.o Licet ad recipiend priore
effectum idest grám sanctem Gregrat q se loqu status Gré vel in aliquo
casu saltem Attrio de pcis morbis quib homo habet iure dita in
mata de sma tamen ad recipiend Characterem nil aliud regri quam ea
quo requrunt ut ordinátio valida sit et quós ea validé toties eum
imprimi ut dictum de Baptmo et Confirmone.

COROLLARIO 3.o Probatur é Characterem Sacerdotem collatu in traditione
Calicis cum Vino et patenae cum Pane p Christum augeri tum quando
dat eis tas absolvendi per imponem manum tum quando postea
Sacerdos conservatur in Episcopum Ita Bell. lib. de Ordine c. 8. Co:
mp. d. 20. d. 3. Pr. qa quamvis facile sustineri possit doctrina
Vasqz. d. 239 et 240. dicentis Cum ordinatur Presbyter accipit
postea statem absolvendi à pctis vel ordinonem Galem, Cha:
racterem, quem primo acceperat solum audere destinonem diam
qua ad alias actiones sacras ordinatur Multo tamen ver: similius
et doctrinae Catholicae de Characterre conformius dr, sicut augeri in eo

ptás ad ea quæ ante non poterat ita et augeri Characterem suis is
drat ee potá physica sui tantum moralis confirmatur quia alias
mixta mox pfardi adversarios dei pariter posset p collaorem
alior Ordinum non impedimi distos Characs sed sufficere primo im:
possum v.g. in ordinone Christiani et p consegtes ordinones adeo
extendi ad scang ptates diversas quod é aperte absurd. Sicut ergo
ex eo quod per segntes ordinões sono acqrat ptatem ad aliquas
actiones quam non habuit ante recuperang in ipso augmentum physicum
et reale non solum Ptá sed et Characteris ita et in proposito dicendum é.

DICO. 4.° Character in quarto ordine impressus non so:
lum é potá moralis sed et physica aliquo. Hæc contra supponit ex 3.
p. q. 63. a. 2. Nunc brevitter explicab. Character in ordine ancilg
in omni sentia é quædam ptás spiritalis qua p insignitus é pontifex
in certo gradu suo plebem ei ex dia institoe destinat ad offa sua
exercenda: atq et debet illi à Deo spiritalis conversus: unde in Coralis
vocat signum. Est ergo potá moralis. Deinde idem Character se:
cundum pbliorem sentiam physice consistit adjuncta gratia in Sre
p post ordine susceptum cum obice peti mortalis disponit se ad insem
per internam gratiam (ob quam causam putant non nulli certius
ee de Sacres impressibus Characterem quam de aliis quod si cum
obice peti mortalis suscepta sint recedente pitore causent suum
effectum). Sic nó suppo pble et videt Characem semp actiné conver.

rece ad gratiam gerendam meoq ordinis ita ut q sacrum ordinem extra
gerunt in ait omnis nam character q postea vel simul cum signis
externis vel absq illis causet instrumentalem gratiam sanctam (ut sac
ravere cum maiori propietate dicit Sacrum et ressimul Sanctificat)
Et est et potia physica adalqd sacrum efficiens, sanctificans. Unde
D. Th. 3. p. q. 66. a. 2. ait Characterem esse potam instrumentem sunt instrq
qe in Sacris Praeterea iq Charactere vel simplex agitur hominem
reddit ad exercendos actq ordinum (ut patet de Clarice Sacerdotali
Egali sine quo inutilia cet ansertiaio Cur Sacra vel absolo vel
ordinato alterius Sacerdotis) vel saltem disponit et aptum reddit ad
exercendos actus sacros ex officio et tanqm deputatum ad eos
dumtq (esto ad hos actq non consecrat per seipsum immediate) idq
habet non ex mera Voluntate Dei sed aliquo modo ex natura sua
quatenus sic munus debitum et proportionatum naturae ipsi Et dicit pot
potia physica aliquo ressa talium actuum sunt a priori quadq qtes
quod non influunt se in actionem sed tant determinant ages
vel ita afficiunt vel disponunt ut agere possit sub sac ravere
dicitur pertinere ad spem qtes quod dr potia Libro dicit et
posse Clarem participare rationem potia passiua tum quatenus
reddit Sacrum proxime capacem gra Sanctis et actualis q prius
Sumus Sancti tum quatenus Character unius ordinis reddit aptum
ad Clarem alterius Ordinis vel simplex ut patet de Charactere

Presbyterali in ordine ad Episcopum aut ad extensum sui in ordine ad Pontifices Episc: vel saltem de decentia et congruentia ut patet de Sacrilegio cum suis Ordinis inferioris respectu superioris sequo quæstione sequenti.

QUÆSTIO V.

Quæ requiruntur in eo qui susceptturus est Ordines de necessitate Sacramenti vel præcepti

DICO 1.° Utqs ut sit de Ordines suscipiat debet esse Vir fœmina ex é intapax Sacri Ordinis. Sta D. Th. Sci et oes Ca: et Solui anba Cata pdnqas Rebuzamos et alios Sacerdotes. Ratio po: tissimá é Christi institutio quæ colligit ex perpetua Ecclæ tradione quæ mns solum fœminas nunquam ordinavit sed et ipsi Sibut Et certè si ex institutione fœminæ essent capaces Sumi Sacri Ord. D. reg Th. Matrem suam rey Magdalena illus exptes ullo relipsset sed ipsas simul cum Apls ordinasset quæ é ratio Durandi Gab. Soti. Confr. 2.° Qa ut bene argitur Scotus Si sexus fœminei capax esset ex institutione divina Sumi Sacri inusitè Ecclesia totum sexum illo privasset et sua lege sibi fecisset: nulla ex est insta ratio propiis oio fœminis in universum. Confr. 4.° Qa ut bene notat D. Corpsanz. Sdr. 79. Nulla ab initio mulier et qsa Eua legibus

sacrifum Deo obtulisse non solum apud suos ustos et Fideles sed et apud
nationes barbaras. Et in veteri lege Deus ex solis viris Sacerdotes
ac Levitas elegit in altaris ministerium. 4ª Ratio Conclusionis quia
per Sacram Ordinis constitutus Sono in gradu eminentiori supra
alios suos ut eos in spiritualibus regat ac doceat. Et indecens fe-
minas hoc Sacrum usurpare. Deq hac dr. 1. Cor. 14. Mulieres in Eccla
taceat: non enim permittitur eis loq sed subditas esse sicut et lex dicit:
si vult aut ad illud Gen. 3. v. 16. Sub viri potestate eris et ipse
dabitur tui: et subditur si qd aut velunt (cum heres discere) domi
nos suos interrogent tunc enim mulierem loqui in Ecla. Item
aut censent contra de Hermaphroditis si qualest in iis sexus
femineus: semus si qualest sexus maris (quamvis et Pr. repellé:
dr sunt a bonorum salt ex Concilio) dicit enim Leges l. 4 de gré am:
matum c. 4 sub finem. In monstris et Hermaphroditis alterum
sexum qualere alterum virilem et in anem esse. DICES 1º Cum
potest set Ordines salt nores non ee Sacra sed sacramentalia ab Eccla
instituta potuerunt foemina ex dispensatione salt Papa iis initiari
Rº et in sentia negante dictos Ordines participare rationem sti-
pitis é foeminas ee incapaces conferendi eos ex iure div quo
sunt incapaces Maiorum Ordinum ut dicit et incapaces minorum
q sunt per se disponens ad Maiores Saberty annexum munus legendi
ac docendi in Ecclesia. DICES 4º In veteri lege et Ecla

fremunt Diaconissa Subdiaconissa Presbytera Episcopa fœminæ.

R° Fœminas aliquas vocatas ee ne aliquid earum in facta iam toni separare eent ordinati Subdiaconi Diaconi etc. ne in id quod seniores dicebant Presbytera: Diaconissa nó quod ut dicta aliquid gerabant affine functioni alicuius Ordinis u.g. Sabendi curam pauperum in diuanum subseruiendi Presbyteri aut Epó baptizandi mulieres custodendi ianuas quibus mulieres intrabant Ecclesiam

DICIS. 3° Fœminæ aliquæ habuerunt donum Prophetiæ tam in veteri quam in nouo testamento. R° Ex Richardo negó paritatem: qa Prophetiam non dat mulieri qtás illa supra uirum at p Ordinem constitut in gradu superiori et supra uirum qd° illi in rebus et officiis sacris spiritualibus non é concessum.

DICO. 4° Nullus non baptizatus é capax ullius Ordinis Sta D. 78. q. 36. a. 3. ubi ait Characterem baptismalem dere: cessate Christi Christoni Characteri Ordinis. et oes Cat. Solici Sanis tmg ex Maa de Sacrtes in gne ubi dr Baptismum ee ianuam omnium Sacrtorum et sine eo nil prodesse reliqua imó ea quæ in usu consistunt (cuiusmodi sunt oca qd Eucharam) nó posse ee valida. Hinc é qd° in C. Si qs ee Presbyteri non baptizato. Et in C. Veniens ubi dicitur Vt si qs ordinatus deprehendat se non ee baptizatum baptetur et postmodo ordinetur ac si non fuisset ordinatus.

DICO. 3° Valide licet

cum grauissimo

tum gravissimo peccato incurrant et Sacerdotio puerizam baptizati ante usum rationis imo et perpetuo amentes. Pro Qa puer infans absolute è capax susceptionis omnium Sacramentorum quod non requirunt ullam aliquam conditionem ipsius status requirantem ut patet in Baptismo Confirmatione Eucharistia quod etiam Diaconi è de Ordine. Dices Re: pugnat Ordo status Infantis qa per eius susceptionem ordinatur transit ad alium statum vitae quod fieri nequit sine libero illius consensu. R° negando assumptum. Qa infans suscipiens baptismum multo magis transferitur in alium vitae statum cum fiat Christianus et suscipiat obligationem servandi leges ocis Christianis quam suscipiens Ordines qui ad nullam novam legem obligatur. qa eis nova obligatio susceptioni Ordinum annexa solum ligat illos qui eos voluntarie susceperunt. Dixi autem in Contrario (et perpetuo amentes) qa illi aliquando usus è rationis in amentia invalide ordinati si id prius nullo perierint: tales enim censet habitualiter dissentire susceptioni Ordinum. Vide dita in mea de Sacratis ingre q. 64. a. 8. d. 2. Concl. 3. et Coninck. ibi q. 5. Concl. 3. N° 100 et Sic d. 20. d. 10. N° 100 in fine. Obiicit 1.° Nemo potest aliquod sem suscipere nisi in illud per se vel per alios consentiat Ergo. R° Negando ant. qa non solum Baptismus sed et Confirmatio et Eucharistia infantibus et invitis eorum parentibus valide conferuntur. Dices Primam Matrimonium et Extremam Unctionem non possunt:

licet susapi ab infantibus vel pueris amentibus: disparex é non
nam in sma et Matrimo libri actus prius et contrahentium sit
pars essentialis ipsi Sacramti quos infantes habere non possunt Extre:
mis vero Unctionis solus é is capax q aliquando potest peccare
supponit pet sez Sac Saltem in Potiq potam peccandi sasp:
ente eo quod ad tollenq reliquias peccatorum conferatq et detur
ad lutam in presenti morbo cum inimico exercenq quæ luta fit
per actus Cleros: semus é in Sacto Ordinis. Obiec 4° Confe:
rens Ordines dat Lupe Spum S. etc. videt exigere ut ordi:
nandus oblata accepet sed pauculus negt hoc facere. R° nego
exigi id ab ordinando qa alias ille q dum ordinat ect plane dis:
tractq ita ut eo non adverteret qd circa se agereter in malé
ordinaret quod falsumest. Ordinans é illis verbis solum fat
qd conferat ordinato idq non p modum donaris aut pacti ad
quæ requirit aliqua acceptatio sed p modum efficacis operationis
sicut baptisms confert gram baptizato ad quam non requiritur
suspicientis acceptatio.

Dico 4°: Valide conferri sed illiceé Ordo superior no
habenti inferiorem excepto Episcopatu. 1m Patet q a pt Episcpq
cum tali dispensare ut ordinem omittat et ita in utroq minister
ut ad superiores ascendat modo non exercuerit actus superioris
ordinis ante susceptum Ordinem inferiorem. Patet id ex C. Vrio

ee promotis per saltum et Trid° sess. 23. c. 14. de Reform. 2m
qa ita ordinaty manet suspensus à suscepti exequione 3m ceriq
patet. Qa Episcus essentialiter supponit vel potiq includit Sacerdotem

SECO. 5° Vtqs tute Ordines susciat requirit
4. 1° Vt sit confirmaty ex Trid° sess. 23. c. 4 de Reform. Sed
hoc subuenit tant non uero sub mili regnti: qa nullibi est
id expressum Trid.m no Papit Episcopi qd facere debant: ad
hoc tamen etiam Episcopi non sub mortali (nec Nauar et alios)
obligant: qa nullum è uerbum quo strictum preceptum indicetur
2° regnt proceres Ordinibus certa etas Trid. sess. 23. c.
12. de Reformone statut ut nullus in posterum ad Subdiaonaty
Ordinem ante 22m Diaconaty ante 23m ad Presbyteratus ante
25m etatis sua annum promoueatur. Quod intelleng iuxta communiorem DD. de annis incoatis: et sic suffiet ad singulos Ordines
uelper unum medium diem ipsios annos incoasse. Prolimi:
nibus tamen Ordinibus nulla certa regnti etas sed solum c.
4. et 11° regnti certa scientia qua contet saltem 9. uel 10. annos
etatis regnit. 3° Regnti at nulla Censura aut Irregulantate
sit irretitus. 4° Regnti certa scientia, morum pietas, bona fa:
ma et intentio serviendi Ecclesiae. Vnde Trid. atq c. 4. de
Reform: regnit ut initiandus 1a tonsura sciat rudimenta Fidei
legere et scribere et ut sit (ut togti Trid) pbis coniectura eu

non solum in Ordini ingredi fraude sed ut Deo fideli cultu
posset Societatis gemis eligere. Vide alia eiusdem sess. 23
capitibus 11. 13. 14. 15. de singulis Ordinibus et Maioribus.

QUAERES 1° An peccet qui suscipit primam tonsuram aut Nores
Ordines cum eo animo quam suscipiendi Maiores sed ducendi post
ea Uxorem aut solum ut decipiat iudicum secularem. R° Publicum
cum Sanchez lib. 4 de Matr. d. 31. n. 16. et 17. cum Barnez et
quosdam alios non peccare mortaliter tam ordinandem quam ordi
natum: qa nullum ius Sacerdotis extat. Nam Tridentum solum
indicat qd decentia ipsa, et illius status reverentia postulet
quae fieri desideret: nullus ex utriusque verbis Conciliis. Patet
id ex Trine c. 1. de Filiis Presbyterorum in 6° ubi dr Ds q
ceteris patitur natalium ex dispensae Episcopi licite pt ad
Ordines promoveri Maiores cum tamen Episcopus sciat eum non
posse promoveri ad Maiores: si tamen qs mere solum eo gaudet
ei Privilegiis clericalibus sine ullo eo inserviendi Eccle ordi
naretur peccaret venialiter qa talis inordinate faceret et
contra mentem Eccle: venialiter inquam qa nec ulli damnosa
est nec notabilem illi statui inferendam affert: alias q
Sis ordinibus initiatus sine ulla iusta statum Eclaum eo deser
ret. v. g. duplado viduam peccaret mortaliter quod falsum e

DICES Q. ingredit aliqua Religionem cum animo egredien

antequam emittat vota peccat mortaliter cum in regrani Religion
decipiat Deo etc. R° nego consam: qa ingrediens tali aio in re
grani decipit Religiosos ut bene dr: tum qa mala fide eorum
sumptibus tamdiu alitur: tum et qa interim explorat ocia quae
in Religione fiunt quae sane non expedit cognosci abijs q Reli:
giosum animum non habent Unde oculis Religio existimat sibi à
talibus graueem iniuriam fieri Deus sabet res in nostro casu.
QUARES 4° qua lege Sacris Ordinibus initiati p sibeant duce:
re uxorem. DICO I° semp ab initio Ecclesiae fuit ocibus
Sacerdotibus ac Diaconis prohibitum contra sere Matrimonium Pat
id ex Cn. 25. alias 24 Salomon et Can 10. Conc. Cneyrani et 1.
Neocaesariensis quae fuerunt celebrata ante Nicaenum et ex con
sensu omnium antiquorum PP. quem fuse probat Bellar. lib. 1. de
Clericis c. 19. et ex Sanctis colligit 10 Timot. 5. 2 qta
quae sci ab Haeretiis adfem solent vel nullius momenti sut
vel mere cinfuta et fabulosa qin a bellis refutanq Stat pons
supersedere. DICO 4° Hoc Concilium retans initiatos
Maioribus Ordinibus contra sere matrimonium solum è Ecclesiam
primo tamen latum est a ipsis Lris. I° PARS patet qa c. A
multis. De aetate et qlte ordinand Innocent sati expresse
docet subdiaconatum non semp sabuisse annexam Continam
Et ex Cn. 10. alias 9. Concilii Cneyrani ille Diaconis inq cō Stat

Pri 1° qa fere omnis Ddm sua. 2° qa multitude coetum
dum constat: qa quidam adferunt ex Eclis S. Pauli et Bart
bart eo excepto cum Apolicum. 3° Qa Tridm sess. 24 c. 9. solam ecl.
dit eam legem Eulaiam et Votis nondum diam cur tales nec
iure nec iuste possent contrahere. 4° Qa solum ratione sui
usus Matrimonium repugnat statui Clericorum alias nunquam
Ecla potuisset permittere Sacerdotibus Graecis uti matrimonio ante
Ordines sacros contracto. Legitta aut quae aut adferunt so:
lum probant eam obligationem Constitne Apolica inductam esse Dli:
Q 3° Imitatis Sacris Ordinibus iam inuiolabile contrahere
nuptias ob cert est. Patet id ex C. unico de Voto in 6° et c. 1
et 2° q Clerici vel Vouentes. QUARES 3° Qua ratione
imitatis Ordinibus sacris licitum sit uti Matrimonio prius
contracto. RICO 1° Lib imbro in Ecla fuit statutum ut ne:
mo Coniugatus ordinaret Sacerdos aut et Diacong nisi permitte:
ret omodam ab ua Matrimonii continentia idq ex consensu
Vxoris q et castitatem voverat Colligit id ex Ecla. 2.
Clementis ad Fratrem Dm Iacobum dicentis sic Quod si
post ordinem Ministro altaris antiqient prium invadere
cubile Vxoris sacrani non mitret himna nec sacrifi pontifi
fiat Et idem in fine testat se Sac ab Apolo Petro accepisse
Quod Ecla etri non usq adeo certo constet ec Clementis tamen

antiquae et usu Ecclae totius in hac parte probata ut docet Bell. lib. 1. de Clericis c. 19 ex testimonio omnium fere antiquorum Conciliorum ac PP. Hinc Constantinen. Concil. Carth. 2m can. 2. Scribens Sacerdotibus et Diaconis olim antiquitus assentit se id statuere quod Christi doctrina et tota servavit antiquitas. Similiter relatetur 2m. c. 3. privat Canone Sacerdotem et Diaconum qui uxorem suam conversa secum habere presumpserint. Vide plura apud Bell. citatum. DICO 4° Iustissime fecit Ecclia volendo aliquem admittere ad Sacros Ordines qui non noverit oportet continentiam a mulieribus. Pr. 1° Ex auctoritate Ecclae totius quae in rebus gravibus nullo errare potuit. 4° Qia a Christo Apostolorum nullus legitur esse laudatus Sacerdos qui post acceptos Ordines uxore sua sit usus. 3° Qia tali lege multitudo inirunt necessitate Ecclae quemquam cogit talem suscipere obligationem sed solum unit nulli sacros ante Ordines qui eam sponte non suscipit quod ordo docet ob tanti mysterii dignitatem quod summam puritatem in suo Ministro requirit. DICO 3° Nullo modo est credibile hanc legem in Concilio Nicaeno fuisse abrogatam: quia nulla Canon eius Concilii quidquam de hac re habet. Unde Historia Paphnutii quae confingitur ab Socratis magis accidit qia inter solas autem Socratis et Sozomeni qui ut in aliis multis ita in hac Historia mendacissimi sunt qui illorum auctoritas non est tanta ut aliquam rem ab ipsis primo scriptam ideo credamus presertim cum multi gravissimi Auctores

et Scriores eius pois nihil addere sexpetierint cum tamen agentes de Castitate Sacerdotum habuerint occasionem commodam eam Historiam si quid ventas eius esset referendi. QUAERES 4° Utrum sacris Ordinibus initiati obligentur ad Continentiam immediate per Ecclam an no solum mediante voto Continentiae. Suppono 1° Hic non quaeri de Graecis qui sacris ordinibus initiantur sed solum de Latinis. Suppono 2° Hic non agi de obligatione nova superaddita ei qua ses iure naturae obligant extra usum Matrimonii abstinere ab omni voluptate venerea. 1ª SENTENTIA é Tales sacro Ordine Ecclaio teneri ad continentiam. Pri 1° Qa cum Votum regrat essentiae inserum non venis Eccla nullo suo statuto pte effficere ut aliquis voto obliger nisi ego vere voveam: ordinandi autem inter nullum votum emittunt. 2° Qa alias qui dam ordinatus eio ignorat sacris Ordinibus annexum ee votum Continentiae nuta Ecclae intendit non vovere nullam novam contra set obligationem continendi: qa talis non pte dici vovere Castitatem. Haec Sentia é Sch in 4° d. 37. S. Dico igitur. ubi docet Tales ideo teneri ad continam qa iure Ecclaio eor Matrimonia irritantur Palud. d. 18. q. 1. a. 2. Conclusio 3. et plurimor aliorum quos citat Sanch. lib. 7. No. 9. d. 27. Qad Canones Respondent quibus statuitur illis Ordinibus annexum ee votum Continae id ideo dici quod iis initiati ob reverentiam Religionis eodem modo obligentur ad continentiam

ac si eam omisserint. 2ª Sententia é Eos immediatè obligari ad Continam vone Voti lege aut Eclcá solum mediatè quatenus per ipsam Votum Continentiæ iis ordinibus annexum é quod Soc ipso quod qs siens sacros Ordines suscipit censetur emittere Sunt quando multis ppositis Tamantum Istang et postea in bentur singuli dexteram elevare Soc ipso quod è levent dexteram censent iurare. Pr Qa Eula Pauli nullam ordinari subdiaconum nisi Continam pmiserint quod et Episcopi observant. Patet id ex Epla 42. in fine D. Greg. et refert c. 2. d. 28. Km et Iura ubiq loquuntur ordinatos emisisse Votum ut c. Cum olim. in 6º De clericis coniugatis etc Unico de Voto in 6º Verba aut Iuris, tá aperta non sunt sine evidenti necessitate ad Metaphoras detorquenda. Sta D. Th. in 4º d. 37. q. 1. a. 1. Caiet t. 1. opusc. tr. 27 S. quoad 2m et multi alii utati a Sanchez cto Nº 10. Dlcdigit etsi 2ª Sentia relata sit pbis ob plurimorum DD. aut Sem tamen credo pbiús é susuentes sacros Ordines qe obligonem Voti ibi explicatam ex lege Eulacá immediatè et obligari ad Continentiam. Pr 1º Qa alias q fuitè onerett cum nullum votum sit nisi lege immediate ligabitur ad castitatem utpote cum nulla lex particularis pus sis lata sit 2º Qa Eula oés sacris initiatos reddit immediatè inhabiles ad Matrimonium cum quavis psona contra Sent idq ob reverentiam iur:

tatis Religiosus sine eget excellentia ipsius status et ta sacri quem tales suscipiunt Et etc. Hinc est quod Religiosus fornicans committat specie dictum peccatum ab eo quod committit fornicans q solum nouit castitatem: qa sicut habet specialem inhabilitatem ad Matrimonium ita specialem obligationem tali actus et Religiosus sacris initiatus si fornicetur etiam cum aliam contrahit si fornicetur etiam cum aliam contrahit exprimere debet: jacum aliag antecedit speciale impedimentum Matrimonii necesse est induat specialem obligationem ad Castitatem DUBS Quando duae leges idem ob eam rationem obligent non inducunt nouam obligationem quod in nostro casu fit Et. Rº Negó id in nro casu fieri. Nam Eclá prohibet Matrimonium ordinatis non eget votum Castitatis quod emittunt sed eget eminentiam ipsius status quem suscipiunt: alias oes emittentes votum Castitatis redderentur eo ipso inhabiles ad nuptias quod falsum é et alias sequitur suscipientem Ordines sacros et nullo intendentem nouere Castitatem valde contra: Sere matrimonium cum nullum votum emittat quod tamen non é verum Hinc dubium quoque non ob eo gble é dicentium Ordinem sacrum non idem per se sed nouae voti solemnis quod ei ab Eclá annexum est iure nato dirimere Matrimonium cum votum Ordinis et Religionis in hoc reparent: qa iuxta communem DD. votum hoc solo iure Eclaro dirimit Matrimonium

cum votum simplex et solenne et solo iure Ecclaiæ differat Ex
c. unico de Voto in 6°: falsum aut é uxta Sanchez lib. 7. d. 28
N° 14 in Soc cg parari sacrata sed solum quoad vim dirimendi matri:
monii sentit. Et certe maior videt ratio in Voto Religiosi dirimens
Matrimonium quam in Voto Ordinis Presbyterinus et illud non usq
deo certum est votum solenne Religiosis irrenatæ dirimens Ma:
trimonij. QUARES 5° Votum invalidè infantes ignoran:
tes aut invitè ordinati obligent ad antinentiam DICO I°
Comis é uera sentia invalidè ordinatum ob aliquem essalem de:
fectum ad antinentiam non obligari: q a tali non vovet per se
et expressè castitatem sed tant secundario et implicitè qua:
tenus illud votum é annexum Ordini quem putat sua á pere
Si igitur primigale non subsistit nec secundarium subsistet: Sens
est de ea q immediatè et explicitè vovet Castitem DICO 2° Infantes
ordinati non obligant postea ad Castitatem. Est comis
DD. ut patet ex Vmachio de Sacris Ordinis N° 25. Soto in 4. d. 25
q. 1. a. 2. post 3m Comlorem V. Sinoges Sanchez l. 7. d. 30 N°
3° Vasqz. d. 246. N° 25. Pr Qa cum votum essentialiter regat
libertum consensum voventis cuius infantes ocó sunt incapaces
et cum continentia sit tantum consilium meritó Eccla remizem
pt et nec valet ad eam alterius obligare quia esset in meritum cuiusq:
erat aliqua iniuria si ei ocó invito tantum onus imponeretur

Item tales ordinati cum ad annos discretionis pervenerunt possunt
eligere statum Religiosum vel secularem ac libertatem habere
Si tamen qs talium adeptus sufficiens Judicium et consciens sui
libertatis semel habitu autem Sacri Ordinis exercuerit aut
alia ratione suam Ordinationem approbavit statim suscipit obligationem
sacris ordinibus annexam nec eam sententiam postea mutare pt
Idem dicendum de Impubere ordinato ob eam rationem Confirm.
Qa nemini talis obligatio à quoquam imponi pt nisi tamen ut:
tantè acceptanti. DICO. 3º Ordinatos cum ignorantia
talis obligationis absolutè teneri servare Continentiam Supposito
aut Ego me de istanti q volunt ordinari sed penitus ignorat
talem obligationem sacro Ordini ee annexam Pr Conclusio 1º Qa
Lex semel iuste lata obligat et ignorantes 2º Qa q sponte
suscipit aliquid officium necesso accedat obligatio annexum
etsi hoc ignoret. 3º Qa tales debent velle timè Ordines
suscipere et consequenter implicatè velle qa alias eos illegitimè susci-
perent. DICO. 4º Votum gravi et iniusto metu ex-
tortum ee initum invitum ad prorsus immutandum Ordinatum non
tenevi ad Continentiam Ita comis DD. Qa Deus nullo potest
censeri talia vota accepisse sine eius acceptatione nullum vo:
tum obligat: qa Deus obiectum talis Voti mult ee ó liberum
ita ut ex se nolit quemquam ad illud urgere aut obligare posse

cooperando ad eui actoni iniuriosa. Deus é de baptizato inuito qui immediate ex ui Sancti obligat ad legem Christi et qa ad Baptismum dicta lege tenetur. Cum aut Iura aliqd dicant in contrarium intelleuda sunt aut de metu solum Teui aut de iis qui postea habere actus Ordinis exercere et rationem habuerint. Haec circa Sanctam Disponem quam libet cum Origene sup Leuitico sic concludere. Agnoscat unusqsq ordinem suum et qd dignum est eo Ordine quem susepit intelligat et habet actus suos et et sermonem incessum quoq et habitum moderetur ut cum Ordinis sui professoe conueniat ne audiat dicit ad se a Deo Quia propter uos blasphematur nomen meum inter Gentes.

DISPUTATIO
De Matrimonio

Matrimonium solet ultimo loco loco inter Sacrta a Theologis expedini qa alia Sacrta ad nobiliores uirtutes ordinant Vt Baptismus ad Fidem Extrema Unctio ad Spem Eucha ad Caritem Poenitentia ad Iustitiam Ord ad Prudentiam Confirmatio ad Fortitudinem Matrimonium uero ad Temperantiam qua ignobilior e' ceteris uirtutibus relatis: bene aut adnotant DD. Matri-

monium Dei Sic Sacrum non patrimonium qe plura munia Matrem qm
Patrem circa educationem prolis attingunt: est ex mater ante partum
onerosa in partu dolorosa post partum laboriosa Dr et Cornutum
qa ut inqit S. Ambr. lib. 1. de Abrah. c. ultimo pudoris gra puellae se
obnubere debent Exemplo Rebecae quae ut habet Gen. 24. ubi primum
vidit Isaac virum suum obviam venientem coepit obnubere pallio
caput suum ut doceret in arduis nuptis debere fieri ordinem aut vere-
cundiam. Dr denique Connigium quod Sic Sacrum maneremus cum uno
gratiano ego laborum adstringat. Qa nos Matrimonium ordinare
solent precedere sponsalia ideo antequam accedam ad explicanda Matrimo-
nii Sacrum agam prius de sponsalibus. deinde tripartitam faciam
Sane Dispositionem. Primo ent de Sponsalibus 2 de Matrimonio tertio de
3o de Impedimentis.

PARS. 1. DISPUTATIONIS

De Sponsalibus

QUAESTIO. 1.

Quid sint Sponsalia et qd ad ea requiratur

Suppono me sic non agere de sponsalibus in ordine qa Sic modo spon-
salia accepta sunt Matrimonium sicq B. V. in Scriptura dicitur

sponsa Joseph. Ergo ergo desponsalibus in futuro pronunciant contractum per verba de futuro.

DICO 1° Recepta à Pontifice sponsalium definitio. Sponsalia sunt viri et feminæ compromissio de futuro Matrimonio contrahendo. à Pontifice nō sic traditur. Sponsalia sunt futurarum nuptiarum mutua promissio: mutua inquam qa unius promissio nullo modo sponsalia constituit: unde sponsi dicuntur quasi promissi: qa uterq in sponsalibus nuptias per eas usum sui corporis spondet.

DICO 2° Ut promissio sponsalium sit valida requiritur ætas certa sc. et septennium quod ita iure positivo requiritur ut ante illa non sit validus in foro exteriori sū Contractus. Habet id in C. Literas. et C. Sponsa. Non é tamen ita rigorosè accipienq septennium put aliqui non inflexibiliter accipiunt cum Sanchez. lib. 1. de Sponsal. d. 16. Non valere ndét sponsalia nisi ultimq septenni dies incipiatur: tum qa talis rigor nonpt ex illo Jure positivo colligi tum qa quod parum distat nil distare inderq testte Pto. Est tamen verum quod magna desta à completo septennio invalida fuiat sponsalia etiamsi malitia supplevit ætatem salt in foro exteriori qa sic ad minimū Jura probant Caare bene adverti Soto in 4° d. 27. q. 2. a. 2. Valida iudicari debet sponsalia Contrahentes in foro exteriori et si 8. aut 20 dies ad completum septennii desiderentur. Dixi in foro exteriori: qa in foro conscie valida erant etsi multo ante septennium contrahant si modo

ætatem supplevent malitia Sic é si ætatem suffens usus rationis generet
Ratio é qa matrimonij in foro contiud censet ratum in viro ante annum
14. in fœmina ante 12. si facultas generandi in eis supra ætate sit ante:
lecta ut habet in C. de sponsione impuberum. Et multo magis erunt
nulla sponsalia in eodem foro ante completum et remotè septennium
posita antenerten ea malitia ætat Dicunt tamen qud contra-
hentes sponsalia ante completum septennium lethaliter peccent ex
gre suo et multò magis Parentes natos ad id inducentes nisi urgens
ea eos ad id impulerit ut bonum Reipæ aut pacis conservandæ
inter familias. etc. Dixi ex gre suo: qa parvulos à mortali excu:
sat omnes ignorantia. Alii ito non censent grave peccatum ée ex
antipsione tali. QUÆRES I° Si unus sponsorum sit septennis
aut septennio maior alter minor multo nulla dare erunt sponsalia
R° Salt in foro interno ée nulla posito qud suffientem habuit
uberq uberq usum rationis: tenet tamen in conscia maior expectare
Voltem minoris si forte grandior factus nolit consentire QUÆRES 2°
An Parentes pro natis possint liatè contrahere aut Tutores pro pupil:
lis minoribus septennio R° Atos, Cognatos item, Consanguineos
etc. posse liatè sponsalia contrahere pro puerulis et infantibus quos
curam habent dummodo bonum aliqud inde int familias pue:
niat si tamen contracta sponsalia noverunt nulla nisi sponsi ad
usum rationis ulteriores id vel expressè vel tacitè approbarint Habet

id in Pace C. si infantes de desponsatione impuberum. Dixi nel tantè
qa si parentes proponunt natis vel Tutores etc. posteaqm ii ad usu
rationis venerunt quod pro bono illorum contraxerunt sponsalia si in
tum non contradicant sponsi sua tacitumitate approbant facta sponsa:
lia ijq ex hoc incipiunt obligari. Dixi si Parentes etc. qa si qs id
ad quem non spectat id referat v.g. familiis ac licet tum non contra:
dicant non censebunt tantè consentire qa non tenent sua illo rendere
In Sec. Diffils. In Filii tractantur consentire sponsalibus contra:
ctis per parentes vel quoscunq curatores proprios. R.° Cum desponsa
vel ex natus maior fuit septennio dum parentes loco eius contraxerunt
vel minor. Si 1.m ordinariè non tenebitur qa indignum é ut sine consensu
proprio is obligetur qui eum dare potuit nec tamen de eo fuit cogitatum
Dixi ordinariè qa extraordinariè pt fieri quod teneat consentire ad seda:
das ad graves discordias aut damna notabilia Si 2.m tenebitur
si non ex promissione Parentis talis ex aetate Juris id postulatis
ut ndet Nati sponsalibus p Parentes contractis consentiant Intel:
lige nisi indignum moribus vel turpem sponsum aut sponsam Pater
eligat vel nisi iustam aliam causam contrahendi habeant qua:
lis posset ée si libenter vellet statum personam deligere. Hinc
Colligo quod Parentes peccent mortaliter q irrationabiliter compellunt
natos sponsalibus consentire qa ipsi parentes per se contraxerunt
eorum nomine Quiz tn é parentibus p suadere Natis consensum,

quantum expedit sponsalia Sodi ee magni momenti declarando petitio; aliqua adden. aliq. adducen. quæ debitam libertatem non offendat

DICO 3° Requiruntur ad hæc aliqua alia quæ etatem 1° Deg. missio sponsalium sit vera et directa Matrimonii contrahendi: quæ particula excludit omissio ficta vel indirecta qa quis promittit non habet intentionem obligandi se ad contractum mutuum quæ in sponsalibus interedit: peccat tamen mortaliter qui omittit qa fauet gravem iniuriam dolo procedens in contractu oneroso et ex iustitia obligante sunt et ille peccat qui vere se obligat postea non à tali contractu sine causa rationabili recedit. Similiter qui indirecte omitteret nondum faciet contractum de Matrimonio contrahendo: Sic aut indirecte omittere si e. g. Stanislaus omitteret se velle contrahere sponsalia cum Catharina: tunc ex eet indirecta omissio Matrimonii non faciens tamen sponsalia. 2m omittit regnit ut omissio sit deliberata, perfecte qa advertat omittens qd agat. Sacq deliberatio versari de circa determinatam personam unde sicqs tribus omittat se una ex illis duobus nulla erunt sponsalia qa nulla certa persona fit promissio. 3m regnit ut omissio signo exteriori exprimatur qa omissio interior solum induit omissionem respectu Dei obligatoriam non respectu contractus humani iuxta illud 1. Reg. 16. Homo videt ea quæ patent Deus autem inspicit Cor. QUARES Qua signa exteriora requiruntur exprimentia contractum R° Non regn absolute ab:

qua verba aut signa demata qa neq ex naõ rei nec ex aliqua Pu:
re positiuo hoc mdua pt sufficiunt et signa quaeung externa quae
haeret nunc spectatis omnibus circumstãtiis interiorem consensum spõ:
sorum manifestant quod indicio prudentis et pensanq. Quare nõ e
necesse ut hoc verba seu signa per se spectata habeant uim signi:
ficandi interiorem consensum qa et ipsa consuetudo usurpandi aliqua
signa multum habet rationis: sic apud Indos quosdam dr consuetu:
dine receptum ut uxorem sant sponsalia his verbis. Ego te spectam si
supuixero. Quod alios istis Ego te ducam mgt sponsus. Sponsa
rendet Ego te forte ducam: hoc tamen necessarie ut signa exter:
na ordis bene spectatis non sint ita ambigua ut non magis des:
sensum quam assensum indicent qa talibus nullus fiet Contra:
ctus. Hinc sequitur 1o Per huiusmodi Propones negandõ nunqua
ducam aliam Uxorem nel nisi te absolute non contrahi sponsalia qua
talibus solum insinuatur quod dubitet an illam ducere debeat an uero
in continentia uiuere: si tamen nolit uiuere continenter obligatur
qd obligetur ad illam ducendam cui talem promissionem fecit si illa
et posset et uelit ei nubere: imo dicunt alij cum Sylnestro quod
ex circumstãtiis aliquibus possit hoc fieri ut per allatas supra regulas
aut similes contrahant absolute sponsalia qa in praxi apud multos
sic contrahuntur. Nec dubito ego nisi talis uiget praxis quod ma
leant sponsalia sic contracta multo magis quam per illas ordinem

formulas quare bene alij Sane dissen inuenerunt Prognés allatas
regatiuas ex ui uerborum nx obligare ad antactum sponsalium
obligare tamen ex ui antacentium qa tabilas uerbis uera sponsalia in:
trahere nolunt Segh 2° Neg per tales affirmatas Volo reducere
uxorem aut habere contrahi sponsalia ex ui uerborum Rao qa, uolo,
non scat g missionem sed mudum desiderium et propositum. Dixi ex ui
uerborum: qa ex circumstis non solum sponsalia sed et Matrimonium
per ea contrahi pt ut si aspiratis nuptis uocatis amicis ueg spon:
sus offerat illa uerba desiderij qaod ex nunc eam uelit habere U,
xorem antacth matrimonium: si uero indicet quod in futurum id
fieri uellet sponsalia inuentur. Segh 3° Neg donaó aut rec:
potio annuli qase sufficiunt ad contrahenda sponsalia Rao é qa alia
dona ex alijs causis mitti et accepti pnt: dixi qase qa ex
alijs circumstis pt illa donaó determinari ad consensum sponsalium
ut si e.g. sponsus offerat aut petat annulum in signum tali consen:
sus sponsaq accepet uale bunt sponsalia Segh 4° Sicuti hac
uerba Dnio te in meam uel Contrahe tecum Matrimonium et Simi:
lia ad contrahendum Matrimonium sufficiunt uxta omnem consensum
Ita hic Dnio tam te in meam uxorem etc. sufficiunt sponsalibus

QUAESTIO 15

Anuali de apponantur Contractui sponsalium ab eo qui

in instrumento

iniustè resilit poenae persoluendae.

Suppono duplicem poenam posse apponi sponsalibus in solatis aliam quae consistit in lucro amittendo ut si v. g. Joannes donet testamé: to Catharinae florenos 1000. si nubat Stanislao. Aliam vó poenam posse apponi sponsalibus ab ipsis sponsis eamq duplicem Ia è amissio aranum si sponsus frangat fidem IIo designaõ alicuius poenae pecuniariae ut ei aequalentis quae possit ita interuenire ut v. g. sponsa ita paiscatur cum sponso. Si me non dues in Vxorem teneberis mihi dare 1000. florenos Hoc posito.

DICO Io Circa primam poenam ita resoluenda é si Catharinam non stet quominus Stanislaus nubat aeq sunt illa Jus in 1000. florez testamento legatos matrio Joanne. Dicu mortuo ga uente Joanne negant Canonistae aegrere Jus in 1000. florenos Catharinae: ga legata non censent efficaciam habere nisi morte confirmata: ga sic stabilita mutari non pnt Jam vó si ip Catharinae stetit quod non ruperit Stanislao nullum Jus aeq sunt in illos 1000. florenos.

DICO IIo Circa IIm poenam eius priorem partem Nuptiarum validè sed et liceè tradi possunt ea lege arra ut si fidem ut si fidé fregerit q dedit eas amittat: si vó is q eas accepit fidem violet earq in duplo aut triplo imó et quadruplo prout inter eos fieri conuentum testatur. Habet id l. ultima C. de sponsalibus. id quod Notat

Aram Su a suo pro pignore quocunq quod in contractu sponsalium
dat de facto sponsus sponsæ ea undoque ne ipsa à contrahi iniuste
resilat tenetur restituere illius pignoris aut in simplo aut duplo etc
prout inter se ut dictum est convenerint. Dixi de facto qa non suf-
fuit aram promittere nisi certè detur loco promissæ arræ aliquod a-
liud pignus tandiu retinendo donec promissioni satisfiat Nota 4.o
Quando Parentes contraxerunt sponsalia nomine filiorum dede-
runtq arras sponsæ si per eos non stetent quominus perficiantq
sponsalia sed ipsi filii sine ea iusta mora prio à sponsalibus
resiliant licitaq ducant quod et tunc datæ arræ amittant pro-
babilius esse non amitti arras datas. Ratio è qa amissio arræ aut
duplicis solutio sapiunt rationem poenæ conventionalis quod non debet
solvi quando non intervenit ulla poena contra pacta exige
tamen casum quo dantes aut recipientes arras explicitè aut im-
plicitè promiserunt eas perdere aut in duplum restituere qua cunq
ratione contigerit filiis sine iusta causa à sponsalibus resilire Di-
xi sine iusta causa qa si filius resilit à sponsalibus ex causa iusta
nil perdit.

DICO 3.o Designatam poenam pecuniariam aut alterius cujus-
libet non valide apponi in sponsalibus unde nec in foro externo nec in
foro interno tenetur talem poenam solvere ex ipso iure quoad
eam conventionem sit contractus irritus et si quoad cæteros validus

existat Patet ex C. Gemã desponsalibus et C. Lucdes de Procuratoribus. Quod intellẽ de poena non solum inter antra Sentes sed et int' ipsos parentes ac cetiquos q' inter pingtabis sponsos attingunt Corpr. ut ex L. Tibã qua d' honestum usum ee in mulpoenã Matrimonia obstingi sive fubna sive cum antracta ppe qua con: tra Sentum exigunt libertatem Quare etsi talis poena Junto infirmetur non debet tangn ex obligaõne q' é res pcibita et Iu: ramentã non pt ad illicitam condonem obligare: quamus alq' sae in re antraduant. Dixi (sed et inter ipsos parentes) q' int' oiõ extraneos valida é poenalis stipulaõ: dicunt tamen DD communiter sat' ee peccatum venale facere Sdi stipulaonis In Soce diffis Cur liceat interponere arras int' sponsos vel Parentes et non licet ad poenam commõtionalẽ cum indeat aqualit' ex ubq' capite libertati derogari. Propter hanc difficltem concedunt alq' et poenam commõtionalem licitam ee valdeq' apponi in antnubi sponsalibus si idcõ ex iniusta causa debeant dissolui sponsalia Ronem dant q' talis stipulaõ non indet ee antra bonos mores sed pors iisdem fuere melis ex poena solvenda apposita non tam facile fides violabitur. Nihilominus à comuni sentiã non é recedendum quia absolutè assent ad poenam appositam sponsalibus reminé teneri debeq' sponsos ee contentos poenis inde consensis Quare ad raonem in Contrarium dico Deo licet interponere arras int'

sponsos qa id iura permittunt: ideo non licet apponere poenam conventionalem qa id iura prohibent: bene aut adiuertunt Canonistae concessam ee à iure amissionem arrarum ideo: qa ana matrimonii consilio tradi solent cum statim ex ea tradant poena aut conventionalis imponunt in posterum soluenda. Quod nó addit Vbing indet libertas infringi Duo quod et p arrarum amissionem aliquantum libertas Matrimonii minuatur id tamen ontur ex natura promissionis Sponsalium: Poenales eo obligationes non ont sub. pro arbitrati imponere sponsi nisi illae uel ex natura rei uel ex legibus concedantur et talis é arrarum amissio. Simili poena Excommunionis annessa é à Iure qua compellant Sponsi ad impleenda sponsalia: alia aut poena cum non sint permissa sed poris à Iure sibita non licebunt iudicem si apponantur.

QVAESTIO CIII

Quibus uiis possunt dissolui Sponsalia.

Duo Vanas à DD. assignari uias ités tamen unyre sendunter a Canonistis illis uersibus.

Dissensus Crimen Votum Tempus et Ordo secunda
Morbus et Affinis nox publica cunq reclamant

Vnde faule ergò sit decem ee uias dissoluendi Sponsalia singulas

explicabo dicte. 1° Dissensum q in Soc consistit quando vel uno vel u:
trq sponsus mutuo consensu dissensum prabent sponsalibus contra:
ctis. Tum ex verum est dicere 1° quod sponsalia Ignoré contracta et
Juramento firmata per mutuum dissensum dirimant qa sponsi con:
tra sendo sane condonem tantè subintellexerunt si non placebit illis
mutuo resilire. Verum é dicere 2°. Si unus sponsorum promissis
et in statis stare renuat alter manet liber ab obligone sponsoris
si acceptat antequam alius renuendi propositum imutat qa q re:
mut mutuo remittit alteri obligonem contra sendi. Dixi si acce:
ptat: qa si non acceptet non manebit liber ab obligaoné. 4° Crimé
Per Crimen nó comter DD. intellunt formicem sue carnalem sue
spiralem odium et inimicitias inter sponsos imó et quodcuis crimé
atrox alterius sponsi. Hinc Collige 1° S. formicaó carnalis in
notabile sponsi vel sponsa damnum vergens Jcesset sponsalia
et probabiliter ignorata fuit si postea saatur innocens sponsus li:
beratur à contractu sponsalium non nó nocens: aestimat autem
formicaó cedere in notabile damnum quando in uno plures in spon:
sa et semel tant inuenit: ratio est qa ex prudentum aestima:
tionem una sponsa formicaó sponso é notabiliter ignominiosa
non nó sponsi respu sponsa nisi set sapius deflicata. Dixi pro:
babiliter ignorata qa sita Jcedens formicaó non obstat talem
ex duere qm sisti qualem siebas. 4° Collige si alter sponsq

post contractas sponsalia cum alia persona et semel fornicet dirimit
sponsalia. Ratio é qa sponsi sub tanta conditione servanda in posterum
fuerit desponsantur et illa violata vinculum quod sponsalium sol:
vi necesse est. QUARES Quale crimen é peccare cum altera sponsa
R.o Non ee crimen adulterii contra aliquos sed sacra fornicationem ha:
bere deformiter. Iniusta fidei sponsalitiae violatio augit aperiens
é in Confessione dum pacavit cum sponsa alterius neque. 3.o Colligo per
Apostasiam et Haeresim dirimi sponsalia qa per hae fornicatio
spiritualis committitur quae dirimit sponsalia 4.o Colligo Crimen di:
rimens sponsalia extendit non solum ad odium et inimicitias inter
sponsos sed et ad quodvis crimen atrox alterius sponsi ut furtum
grave homicidium et alia sicut post sponsalia contracta suae contra
dam modo ignoretur ab innocente semper si qsint amplices Ratio é
tum qa cum se mutuo oderint mutuo quoq à contrahendo desistent:
unt mutuo inquam qa si innocens sponsus sponsalibus stare ne:
lit non deobligabitur nocens: iure regulam Iuristarum Nemo sine cul:
pa suo iure privari debet: tum qa promissio non nisi ex Voluntate promit:
tentis vim habet atq adeo neminem obligat ultra promittentis inten:
tionem rationabiliter expositam: sed in enormibus criminibus incogni:
tis rationabiliter interpretabimur Volentem innocentis sponsi quod
se obligare noluerit ad Contractum R.o Dixi (incognitis) qa cri:
mina cognita et atrocia non deobligant. Fugit é si sponsus à

sponsa fugiat uel è uni: tab ex ratione solunt sponsalia et iu:
rata. In hoc tamen é Difficilis An aliquo tpe teneat sponsus re:
lictus profugum expectare? R° alter id resolueng é ex Iure Ci:
uili alter ex Iure Canonico. Ex Ciuili Iure R° Si extra Prouinciam
sponsus abit teneatur eam sponsa expectare per triennium: si in:
tra Prouinciam moratur per biennium: et si iustum impedimentum
eum prohibet regredi tandiu tenetur expectare quandiu durat impe:
dimentum nisi certé sit periculum incontinentiæ in sponsa aut ab:
qua necessitas tunc ex Iudex pt ultra hæc tempus à iure statutum
Ex Iure nó Canonico Duo. Si sponsus discessit in longinquas terras
sine saltu sponsæ Probile est quod manlat libera ut statim ad
alia sponsalia transire possit. Dixi probile qa nec Mihi puto im:
probabile quod et Iure Canonico teneat expectare tempus à Iure
Ciuili Ex eum regressus sponso posito quod non sit in sponsa periculum
incontinentiæ aut aliqua alia iusta causa non expectandi. Tempus
Per lapsum tpis solunt sponsalia et firmata Iuramento si
modo promittentem non steterit quominus res iurata uel promissa
compleretur a lais lapso tpe tenetur adimplere promissionem. Hinc
segit 1° Si sponsi post ultima absolutæ sponsalia Ofrgant terminum
ad eorum impletionem lapsu termini non cessent liberi: qa primus Con:
tractus qui ponitur é absolutus nim Sabet terminus aut tpis censet
pons ad solicitanda qm ad tollenda obligoem adiecty. 2° Si quis

et ita consultat. Duam te uxorem à Pascate vel post Pascha
statim lapsus ejus non solvet omissum nisi forte omisso ita determina-
tè poneretur quod non amplius deberet sponsa aut sponsus expectare
nuptias quam ad Pascha ubi tamen etsi labatur totum tempus spon-
salium et ille per quem stetit quod laberetur sabbat lgmum impedi-
mentum ipso reclamante non dissolvent sponsalia qa tempus
non labitur lgmé impedito Dixi (lgmum) qa si non sabbat legi-
timum impedimentum ex parte eius per quem stetit ne adimplere-
tur omisso ad hu é obligato adimplenda promissum sponsorum
certi: innocens tamen non habet hare absolé obligorem posito
qd° dematè ad hoc tant tempus desinit expectare contractum Matri-
monii imo pt illum urgere apud Judicem ut vel ille Contractus
impleatur vel resaindatur et sic ille solvendo ppt mis latè sponsa-
lium fidem. Ordo duplex é Sacer et non Sacer Non sacer ordo
q é 4plex non impedit sponsalia sue ipsa antecedat sive post:
ea subsequat ux Trident sess. 24. c. 4. Sacer Ordo superve-
niens sponsalibus et iuratis ipso iure ea dissolvit: qa Ordo
sacer é impedimentum dirimens matrimonii contrahendi: an aut peccet
mortaliter an non sponsus post contracta sponsalia recipiens Or-
dinem sacrum nihil est certi. Alij cum Navar. negant peccare
qa ppter eum statum deligit. Alij cum Sylvestro affirmant pecca-
re qa fit iniuria magna sponsæ qui iniuria non videt ex iure posse

compensari nisi per Religionis professorem Hac posterior Prosio est communis. Ut sane viam S.m reddam pnt status Religiosus et Vota de quibus distincte aliquid proponam. PROPONO 1.o Probabilem ee sentiam quod per ingressum Religionis quasi mundi solvant sponsalia sed in ingrediente solvunt quia emissam professionem ille nero quia remanet quia solum ingressum altius fit liber à contracta. Ratio est quia per ingressum Religionis ante professionem indet tant ee suspensa obligatio ita ut si ad seculum redeat teneat sponsam ducere nisi illa in suo cedat aliq si solus ingressus tolleret sponsalia iam sac ante multi contracta sponsalia eluderent: Secundo ueri é quod sponsa maleficii seculo non teneat ducere sponsi Religiosi desertorem qia socieet in dedecus sponsi. PROPONO 2.o Si sponsus sponsalia pmissa Juramento confirmet ut liceat ingredi Religionem licet aliq dicant quod teneat pmis inire contractum matrimonii et tum primum post matrimonium ratum ingredi post ratum in quam qia post consumatum ingredi non posset nisi ab eque illet ingredi et separatim habitare: tamen probior é sentia quae absolute dicit posse et multa sponsa ingredi Religionem sponsum uel é cont non descendens ad contractum matrimonii: ratio é qia cum in Jure definitum sit liberum ee sponsa imo et Coniugibus ante copulam filii Religiosos ingrediendi quia idem Princi legum ind etus concedi uiratis sponsis. Addo cum post contractum Matrimonii

periculum iramineat consumandi Matrimonii ad utanq illud neiri:
mle est non teneri sponsum iuratum contra sed Matrimonium si
Religionem mult ingredi. PROPONO 3° Votum solenne Castitis
sive antecedat sive subsequat sponsalia ipsa dirimit: votum
vero simplex Castitis si precedat sponsalia dissolvit ea si vero super-
veniat illis et adsit propositum ingrediendi Religionem ed dissol:
vet. Dixi si adsit qa si votum simplex Castitis superveniens
sponsalibus habeat propositum adiunctum remanendi in seculo tale
votum dicunt multi non dissolvere sponsalia licet alii contrarii
sentiant Utrq probabiliter: Ali ex eo qa non quod vis votum de:
bet solvere sponsalia sed illud quod habet veram sui tradonem:
Ali vero qa servare antinentiam ed in seculo excellentius est
Et in illud fas erit obligonem sponsalium commutare PROPO 4°
Votum Religionis sive antecedat sponsalia sive subsequatur dis:
solvit ea: ratio, qa id Iura omittunt vel ideo qa bonum Reli:
gionis excellentius est in quo includit ultra sui traditio Ma:
trimonium cum secunda. Quod si votum sit ipso iure
solvit prora sponsalia licet illa iurata fuerint. Definitum
est ad in C. Is q fuerim. 5° de sponsalibus: nisi simul tamen è quod
si contra seus penet mortaliter et pro ratione iniuria alteri satis:
facere debet. Dixi Matrimonium cum secunda qa per spon:
salia cum 2a licet confirmentur Iuramento non solvunt prora

sponsalia nisi copula carnalis in postensibus sponsalibus sequuerint si
modo bona fides alterius interuenerit bona mgn fides nam si uterq mala
fidem habeat hæc è unicus fuerit priorum sponsalium non solubit prior
sponsalia MORBUS. Qualis assignat a DD. Gallus lepra Paralysis
et quæcunq alia infirmitas habitualis per quam sponsus uel redderet fasti-
diosus sponsæ ut si amitteret oculum aut nasum uel certè mestq ad on-
ra matrimonii subeunda. Idem dicenq de sponsa hæc eq ocia dissolunt
sponsalia AFFINITAS alibi uò ex Iure antiquo dissoluebat sponsalia
alibi ex reformatione Tuq Ex iure antiquo ad 4. usq gradum dissoluebat
hoc è sicq post Contracta sponsalia cum consanguinea sponsæ intra 4m
gradum fornicatus est eo ipso dissoluebantq sponsalia: at uò ex Iure
nouo ad 2m tant gradum ut in Trid° sess. 24. c. 4. VOX PUBLICA. Hæc
è fama quod unt sponsos Canonicè reperiat impedimentum: sicè hæc uox
publica non possit extingui dissoluent sponsalia scandalizandi Gra
dant exemplum DD. si fama sit sparsa qd° sponsus fornicatus fuerit
cum sorore sponsæ licet id falsum sit tamen talis fama nisi natura sis:
pratq dissoluet sponsalia. Et hoc intelle licet per unum tant ad quem
interest u. g. Matrem sponsæ talis fama spargatq et multò magis si ex
plurium testimonio id fiat. Habet in iure C. sup. de consangu. RECLA-
MAO Si uidet aut ambo sponsi aut alter illorum infra septenium contra-
xerint non habendo sufficientem usum rationis decentra senq tunc ex hi:
cebit eis postquam ad ætatem legitimam peruenerunt reclamare Rorem

dant ex Iure Sane Canonico de debito contractus sponsalia non valebat
et ppnia aut de sponsi illi contractui consentire vel dissentire quando
ad annos suffentes peruenerunt Si uero ante suffentes censent quando annos
puberis attingunt Sc. 14 mas fœmina 12. Iam uero si post septennium
ante pubertatem tamen alegs contraxit sponsalia cum minimum effectus pri:
ent pubes soluent illa si apud Iudicem fuerit ratum reclamet Dixi cum mi:
mum: qa in uire prohibentur ppt etatis inconstantiam vel ante annos pu:
bertatis reclamaõ sponsorum in foro externo audiat: uerum tamen è quod pu:
bes non teneat impuberem expectare ac reclamare sed potest quam minimum
reclamare Pont Sane per triduum ne non reclamans fuerit pubes videat
sponsalia in pubertate tacite approbare Vnde pubes contrahens sponsalia
cum impubere manet statim irreuocabiliter obligatus qa in eo non Gilum
inmutantes Iudi impubes tamen fuerit pubes potest reclamare ac si cum
impubere contraxisset. Declarat Abb. de desponsaõne impuberum.
QUAERES An in foro conscie licita sit reclamaõ sponsis postqua ad an:
nos puberis peruenerunt si id faciant sine iusta caa Rnt contra D. D. è
illicitam supposito quod valide sponsalia intra annos pubertatis contraxe:
rant qa obligatorii iure naturali valida sine causa resistunt Non puto tu
damnandos peti mortalis sic resilientes si Iuramento non fuerint firmata
sponsalia qa cum lex permittat illis resilendi statem supponit
istam caam. Vnde si sine ulla caa iusta id faciant mutantes tant
aussi argument ac pinde tant pecuniaritur uemaliter Dixi si Iuramento

qa si impuberum sponsalia iniuentur quamuis alq putent quod nec à talibus resilire sit peccatum mortale tamen communis sentia eos damnans peccati mortis
Ratio é qa Iuramenti religio non tantum obligat sponsos ad standum iuratum in partis utilitatem sed etiam qa ipsam sponsationem multiarum malorum seminq se reddit magis firmam nouo religionis uinculo superaddito. Si nõ fuerit peccatum resilire à sponsalibus iuratis sine iusta causa. Ubi uid dissoluendi sponsalia sunt ee plures sed pcipuus sunt regulam ponere. Si causa de nouo sagueniat antiquis sponsalibus aut ante fuit probabiliter ignorata et post sponsalia patefiat in eius nõ euentu contrahentes aut non potuerint aut non intenderint se obligare saltem implicitam intentionem in: deuo sagientis interpretandam regulari debet sufficiens causa ad sponsalia ed iurata diriminda seu dissoluenda. Hec Regula é S. Th. 2. 2ae q. 100 a. 10. Ratio é qa cum obligantes non aliter quam ex stulta et insensata parte necessitatem imponant fit ut si ad futuros effectus alterutra causa interueniat sit quod non potuerint uel non intendunt se obligare in tali casu dissoluenq. QUARES 1.o An in iuris relatis necessaria sit Iudicis auctoritas ut per eam dissoluant sponsalia R.o Cum aliqua uia ex relatis ipso iure dissoluant alia nõ ad petitionem partis diuersimodè ad eas rendetur. DUO e.o 1.o In iuris ipso iure diriminibus cuiusmodi sunt Matrimonium cum 2.o affinit ordo sacer Votum solenne professio in Religione approbata non é necessaria Iudicis auctoritas nisi pro tragoedias exitanq quae parte se opponente oriri possunt: tum enq Eps aut alius uices eius

gerens declarare deberet sponsalia esse dissoluta DICO 4° In iuris adjectionem partis sponsalia dissolventibus ut sunt fornicatio heresis etaha similes Licet non sit necessa aut sufficiens si neuter sponsorum se opponant tamen si se opponat aliqs illorum propterea quod dubitet de sufficientia iuris propter quam debent dissolui sponsalia uir docti et probati consulendi sunt q si non satisfecerint iudicis Ecclesiastici iudicio standum erit Dixi propterea quod dubitetur qq si se opponat in ma manifesta et sufficienti ad tollendas sponsalia non sit audiendus é se opponens nisi ad summum re existente tragoedia declaratio iurorum indeni adhibenda est sponsalia per talem aut talem iam esse dissoluta

PARS II. DISPUTATIONIS

De Natura Matrimonii et bonis eius

QUAESTIO I.

Quid sit Matrimonium. An sit Sacramentum. Quae eius Materia et Forma.

DICO 1° Matrimonium alter definitur quae é contractus quidam naturalis alter quae é sacramentum. 1m Sit Matrimonium est mantalis coniunctio Viri et mulieris inter personas legitimas individuam vitae consuetudinem retinens Dr Mantalis coniunctio ut excludant obligationes aliae quae ex aliqua alia

partione se obligare pt sexus utrq. Dr Viri et mulieris ut excludat exprimat
unius tantq cum una debere esse coniunctionem Quare si q in antiqua
lege plures habebant Uxores non unam habuerunt coniunctionem mantale
sed plures ac q antens plura erant Matrimonia. Dr inter personas lgmas
qa unt q sonas impediment habentes aliquod matrimonium contrahi non pt
Dr indruduam uitae qa unitum animorum individuum permanere debet
quandiu utrq superstes est. 4m set qua e sacrm definit sic Matrimo:
mum e sensibile signum Qd quo Vir ac mulier lgmo consensu in q sebum
coniungunt. Dr signum sensibile Qd ad ordendam rationem gnicam Sti
rerum quo particule indicant diffam suam sacramenti. Ex his Infero 1m Ma:
trimonium orrut in offum nas cessit a Deo immediate institutum ee iuxta
illud Gen. 2. Crescite et multiplicamini Primus uo parens duo spu im:
pulsus indissolubile illud matrimonium declaravit illis verbis Hoc nunc os
de ossibus meis propt hoc relinquet homo etc. Et ipse Chus indissolubi:
litatem eius exponens Matth. 19. ait. Quod ergo Deus coniunxit homo non
separet Unde reiicit hoeresis Encratytarum seu Continentium q Matri:
monia a doemone dexerunt adinuentum ut de Bellar. de Matr. c. 1.
Infero 2o Pra bona in institutione Matrimonii Deum indicasse 1m Inse:
parabilitas illis verbis. Propt hoc relinquet 4m Filia um subdit Et ad:
haerebit Uxori 3m Proles Et erunt duo in carne una Infero 3o Fi:
nem Matrimonii a Deo institutum ee tum sobolis q propagatione tum fami:
liaris coniugum connictus qui proli amanter sus agendae et religiose edu:

canda necessaria erat ex quo et dogmate Fidei refellit Haeresis quod ut dicat primos parentes si in statu Innocentiae permansissent non fuisse animo naturali coituros. INFO 4° Postquam enim parentes per lumine naturae dictante finis matrimonii colligit indeat in remedium concupiscentiae non quasi concupiscentiam minuat sed quod per illud licite expleri possit et minus sic ad actus inordinatos incitet quam quod per gratiam sacramentalem in lege Evang multum concupiscentiam refrenet.

DICO 4° De fide Matrimonium esse Sacramentum nova legis a Christo Dno institutum Pr ad Ephes. 5. Matrimonium exposito dr in Christo et Ecclesia magnum esse Sacramentum Reg urget Lut Serus dicens Verbum Graecum scare mysterium non Sacramentum qa sacramentum apud Latinos idem sonat quod mysterium ex Graeco ut exta declaratione Trid sess 24 ab initio. INSTAT Lut Ser Ante Gregorium nullus ex PP docuit Matrimonium esse Sacramentum R° Mentit Lut S. August de bono Conjugii c. 18. ita ait In nostrarum nuptiis plus valet sanctitas Sacramenti quam fecunditas utteri Plures Instantias congerunt Novatores moderni Haeretici quos ordunt Matrimonium non esse nova legis Sacramentum a Christo institutum OBJIC. 1° Multi coniuges Christianis pejus vivunt Gentilibus et matrimonium inter illos non erit Sacramentum. Consq Pr. Sacramentum est Prop sanctificans non reuerens ex vi illius. Sed ex vi Matrimonii in Gentilibus nulla est sanctificatio ergo nec iis qui pejus vivunt Gentilibus conferretur sanctificatio et non erit Sacramentum R° nego consam et probonem nego quod con:

sequam: et si hoc haberet argumentum adversarionum, haberet
Baptismum non ee Sacrum qa multi baptati peius viuunt Gentilibus
Quare sicut baptatis non datur sanctio nisi sed eam disponant ita de
Matrimonio censendum est. Obiic 4° Sacrta non habent inter
se repugnam sed Matrimonium repugnat aliis Sacrtis. ex. Sacer:
dotio Et non é Sacrtum R° dsto iorem. Sacrta non habent inter se re:
pugnam ex raa sua comedo: non habent ex ui status quem commmut
nego. Eaq Non dsto applicat et neget ansa Quare quod Sacerdotes
non habeant Vxores non é hoc ex iure dio sed humano posteriori quod
rationabiliter inductum est ut minium Sacerdotes melius possent va:
care Deo et cum Filium Virginis quo tide debeant tractare manibus
ipsi et castissimi perseuerent. Obiic 5° Si eet Matrimonium Sacrtum
et fuisset in paradiso qa non minus illa verba Prop Hoc relinquet
homo etc. quam Sac. Sacrtum hoc magnum é indicant rorem Sa:
cramenti. Consens falsum é Et R° nego sequam: licet aliq dubitas
fuerint ante Tridentum qui eam concesserint sed improbabiliter. Post
Tridentini tamen declarationem nulli licet dubitare sed pons
resolute dicendum é in paradiso institutum fuisse Matrimonium in offum
naa: a Chto uo sunt Contractu Cum Eum eum ee ad offum gra
Matt. 19. Concedetamen pt Matrimonium institutum fuisse in Paradi:
so in Sacrtum non stricte qa udit Sacrtum é signum sensibile gra
instantis sed late sub qua erat signum coniunctionis Chti cu Ecclesia

Ex his deduco 1º Int infideles esse verum matrimonium non qua est Sacrum sed qua Contractum Cumque qa Baptismus est ianua ad alia Sacra

Deduco 2º Non esse ullam simoniam in Matrimonio ex eo quod sponsus aut parentes paviscant de dote qa Sacerdotium non ponit respectu Matrimonii qua est Sacrum sed qua Contractus Cumq.

Deduco 3º Probabile est quod nunquam int baptizatos possit iniri Matrimonium sine Sacro qa Xus illum Contractum immediate int baptizatos ad esse Sacri elevavit atq ita Sde inseparabiliter coniunxit ut separari nullo modo possint. Quare volentes ita contrahere Matrimonium ut nulla ratione velint suscipere Sacrum nil efficiunt Dixi probile qa non mgbo illorum sentiam qui volunt Matrimonium in ratione Contractus esse separabile à matrimonio in ratione Sacramenti et int Theologos rationem dant qa pte fieri quod contrahentes nec formalem nec virtualem intentionem habeant faciendi id quod facit Ecclesia Et tunc non recipient Sacrum

Deduco 4º Probabile est esse int absentes contrahere esse verum Sacrum. Dixi probile qa nec oppositum censeo impossibile imo sine periculo defendi posse omem collationem receptionemq cuiusvis Sacramenti exigere presentiam conferentis et recipientis multi ex hoc tenent PP. cum Chiet. tomo 1. opusc. 6. 12. de contractu matrimonii Dur. in 4. d. 16. q. 9. a. 3. Soto ibiq. q. 17. q. 1. a. 3. et alii quos citat Sam. Sez. lib. 2. d. 11. q. 4. Quare si absens contrahet Matrimonium Cum contrahit contractum inivit cum sponsa quem ut elevaret ad rationem Sacramenti deberet in Curia illum Contractum Ratu

Sabere nolendo id facere quod fuit Eula. Prior tamen sententia communior é Dm modo absentes sponsi habeant intentionem formalem vel virtualem faciendi id quod fuit Eula quod cum fiant quando volunt separare rationem Matrimonii qua contrahitur é à ratione qua sacratum est: nolleq tale separationem fuere licet teneant nonnulli quod valide fiat illiate tñ et non excusarem ego eum à peto mortali qsed si huiusmodi separatio non possit quoq valide fieri. Bene aut observant Canonistae ad contrahendum Matrimonium valide inter absentem seu per Procuratores tres regni cordones 1º ut Procurator habeat speciale mandatum ita quo alterum contrahendi Ratio é qa nemo quantumcunq alium sua negotia sua gerenda committat censeturei committere ut suo nomine Matrimonium contrahat nisi id specialiter exposuerit Socius negotium valide diversum é ab aliis negotiis. 2º Ut Procurator per se Soc negotium gerat neq ex alium pro se substituere qd Procurator nisi certè id illi in mandato fuerit expressum. 3º Ut Mandatum contrahent Procuratorem consensum non revocet ante contractum inibi licet ex alii Contractus valide fiant per Procuratores et post revocatum mandatum quamdiu revocatio nec parti nec Procuratori innotuit tamé oppositum é in matrimonio nec ob eam rationem qa in aliis Contractibus ius qé supplere consensum partis: secus est in Matrimonio quod nullo modo constare qé si deficiat partis cuius consensus. Addunt alii 4m Condonem ut udit Procurator nõ

excedat fines mandati si ex Sponsa excesserit ni Sil agit. v.g. mandatur
é ei ut contrahat cum Cat Sarina certa dote constituta irrituletur con:
trahit si aut nulla aut minore constituta. Addit Sa Gabri.

DICO 3° Omissis aliis sentiis mihi probatur probabilissima illorum
é sentia qua asserit Matrimonium Sacramentum máa circa quam Co:
pora contrahentium sunt Prima p máa circa quam habet pecuniata
pventis. Maam ró ex qua intrinsece componat Matrimonium
é mutuum consensum signis externis expressum quatenus Sponsus
mutuus consensus habet rationem traditionis corporum: quatenus ró
ng consensus habet rationem acceptionis p aliqua verba vel si:
gna sortitur rationem formae. Ratio é qa oris traditio est ex se
inefficax et indeterminata nisi per acceptationem determinetur et efficax
fiat adinuenq obligationem Et traditio Corporum p mutuum consensum
habet rationem maa et acceptatio rationem forma. Confirmatur: qa ppria
é maa per formam determinari sed traditio determinatur per acceptationem
Et. Unde INFERO Ministrum essialem Suius Sancti ee utrusq
sponsum sicut máa Suius Sancti é mutuus consensus qui à contra:
hentibus tanquam à duobus partialibus Ministris et uno totali exhi:
betur. Similiter et acceptationem utrusq facere debet. Dixi Ministrum
essialem qa non nego Sacerdotem ee Ministrum accidentale
Suius Sancti quatenus ordinat ex officio iungit et benedicit sponsos

DICES I° Ce ratione Sancti é scare non scari Et consus

significatur

significatur verbis non verò scat Q. R° Falsum esse absolutè maiorè qa illud quod é sanctum respectu unius potest scare et altemus esse signum seu scari: sic Contrario é pars Sancti Poenitè significatur verbis vel signis qbus declarat scat nó simul gratiam qua conferitur ex vi Sacramenti Pniè. Q. DICES Sanctum debet constare signo sensibili et consensus non est sensibilis Q. R° Satis esse si matè Sancti sit per accidens sensibilis sicut et de Contrione diximus.

QUAESTIO • 83 •

Quid de Matrimonio clandestino conditionato et coacto dicendum sit

Suppó I° Matrimonium dici clandestinum dupliciter I° Quando contrahit sine Parocho et testibus. 2° Quando celebrat sine denuntiationibus qua denuntiationes Banna vocant. Suppó 2° Duplicit nos aliqd velle condonatè I° cum ita condonem Voli nra apponimus ut sine illa rem vellemus ut v.g. Joannes vellet ducere Annam uxorem qa putat illam ee nobilem ita tamen in aiò é dispositus quod et ducere velit et si non sit nobilis ob alias eius dotes in quo e: secundo clarum é quod illa condo tant valeat si non ect apposita 2° quando ita certas condones alicui Contractui apponimus ut si illae desint nullum eiò contractum ee velimus. ut v.g. si Petrus ita apud se statuat Volo ducere Annam in uxorem si illa sit honesta et nobilis

et ahter non Suppo 3° Voltem mam quoad consensum internum
esse simpliciter et directe non posse ex 1ª 2ª quoad factum tamen seu opus
externum coactio seu metus impon pt illi dari. 1° Si metus cadat
in virum constantem. Sic vero dr Vir constans q semper ex duobus
bonis eligit melius et ex duobus malis vitat gravius cum illud
probabiliter imminere arbitratur 2° Si afficiat metus virum inconstantem
id est q non expendit qd bonum qd melius sed ipso metu facile de
propria decedit statione. Prior metus appellatur gravis posterior levis
Hes Suppositis.

CONCO I° Clandestina Matrimonia 1° sumpta modo ée tant
iure Culaio et illicita et invalida ubi Concil Trid^m é promulgatum
Dixi ubi promulgatum qa ubique ad hoc non est receptum tenent
clandestina matrimonia Est omnis DD. fundata in Trid° sess. 24
c. 1. de Reformatione Mtrii: merito vero Tridentinum ad evitanda gra:
via incommoda quæ ex clandestinis Matrimoniis possunt provenire
irritant Matrimonia sine Parocho et testibus inita: qa etsi spectato
solo iure naturæ sic uniti possint facere Contractum
dummodo adhibeant consensum internum per signa externa clare
expressum tamen qa illa sunt subiecti Culæ pt illis Lgma caa
Sane potestem tollere et efficere ut sponsalia non influant ad ma:
trimonium ipsum qa Sacra non tant a Voltate unitas sed et
a voltate eorum quibus illa subiecta est pendent Sic Culesia reddidit

illus; consanguineos intra 4m gradum ad contahendum Matrimonium inhabiles: sic professionem ante annum 16 ætatis emissus masculi explerant fecit invalidam. Exipunt tamen aliquot casus in quibus validum sit Matrimonium clandestinum 1° modo et ubi è Tridentinum receptum 1° si fideles prius antraxerunt publicè sed invalidè ob occultum impedimentum suffuit illis postea clandestinè contahere et tenebit Contractus 2° si Sacerdotem contra Sentes habere non possint declarant Clemens VIII. a talibus Minionum valide contahi posse Addunt alij ignoram decreti Concilii aut necessitatem non differendi Contractum: sed venius è quod si casus non tollant vim legis irritantis nec efficiunt habilem eum qui alias inhabilis est.

DICO 2° Matrimonia clandestina 2° modo licet sint illicita valida tamen Hocek constat et Trull. cito unde sequant metaliter qui sic contra sunt: ratio è qa clandestinum quod cum Minionium graviter prohibet à Trid. 2° delinquens contra hanc prohibitionem graviter peccat.

QUAERES 1°. Cuius nam Parochi Curia regitur ad contractum matrimonii. R° vel sponsi vel sponsa: unde si contra Sentes sint diversam Parociarum suffuit Parochus uminus et si p alium Sacerdotem velint coniungi sponsi quam per Parochum suffuit quod a suo licentiam impetrant expressam: a hemigenari vo Parochus ceset is in cuius Parochia tunc habitant. Addit tamen Trident. circa vagos quod Parochus non debeat eos coniungere nisi diligenter de eorum statu

et habilitate ad contrahendum ingrediuntur et rem ad ordinarium debe-
lent eiusq licentiam obtinuerint quia periculum ne tales ab ho Vi-
xore derelicta aliam ducant. Non requiritur aut ut Sit Parochus sit
Sacerdos qa id non pot colligi ex Trid.° QUARES 2.° Qualis Con-
sentia requiritur testium et Parochi. R.° Parochus et testes debent ita
assistere matrimonio ut intelligant quid agant, agatur qa non pot
ee testes eius quod nesciunt agi aliis ex dolimentes possent adhibe-
testes: bene aut observant ex Trid.° ad minimum duos testes requiri in Con-
tractu Matrimonii sive illi sint mulieres sive uni modo sint dolicaqaq
QUARES 3.° Quas poenas incurrunt clandestinè contrahentes et ii q
assistunt contrahentibus. R.° ad 1.m Lubitaria poena puniendos esse
ab Ordino sicut Habet in Trid.° Ad 2.m Duo Parochum vel alium
Sacerdotem de eius licentia clandestino Matrimonio valide assistente
suspendere et ab offo q biennium. Patet id ex c. final de clande-
stina desponsatione vide tenet Ordinis talem Parochum aut Sacerdotem
suspendere ad biennium qa ille non pot in Decretis dispensare Contra
Dixi valide assistentem qa si assisteret matrimonio invalido arbitra-
ria poena ab Ho puniendus eet Idem de testibus dicendum. Quod si
Sacerdos assistat sine lgma ptate sibi non subiecto de iure suspensus
est et ab officio et à benfiis quamdiu videbit Ordino Parochi illum
debebat assistere Declaratum id è in Trid.° sup ato Ex his Colli
1.° Recte Fecisse Concilium Tridentinum ut ante contractum Matrimonium

ter à quo contra Sponsum Parochi tribus continuis diebus festivis in Ec-
clesia mt Missar solemnia publicè denuntient ii inter quos est Matrimonia
contrahenda et si contrahentes sint ex diversis Parœciis publicamaones
debent eé in utraq parœcia ut ita melius impedimenta rosi possint
Pt tamen has publicationes facere per alium Parochus et quando festa
continua sunt potest intermittere aliquot dies inter prio lamaones ut
aliis detur tempus referendi impedimenta. Quare cum dicit Conc tr
tribus diebus continuis festivis intelligi debet q sibi non succedant im-
mediate ut notat Sanchez lib. 3. d. 6. Corr 4° Antiqssam eé Eclia
consuetudinem benedicendi nupcias primas: non eé tamen peccatum
mortale omittere has benedictiones censet Sanchez quod venius é si fiebit
contemptus aut grave scandalum Sacretis exomittere.

PRCO 3° Validum é matrimonium ante impletam condonem si
adeat condo apposita necessa est et non contra substam Matrimonii
Exemplum é Canonistarum Si qs ita contrahat Duo te in uxorem
si sol cons orietur Ratio é qa stipulatio sub condone quae où euen:
tura é perinde se habet ac si pure et absq condone fiat stipulatio
Dixi et rio é contra substam Matrimonii: qa si condones adiicantur
contra substam coniugii contracty non ita habebit quales sunt q repu:
gnant prioti fidei Sacrto seu Inseparabilitati: bene id expressit
statutum Greg. IX. C. final de condonibus appositis si condones
inpt contra substam coniugii inserantur puta si alter dicat alteri

Contra So teum si gnorem prolis eritis: vel dotem inveniam aliam So:
rore vel facultatibus ditiorem aut si quasti adulterando te tradas
Matrimonialis contractus quantumcunq sit favorabilis caret effectu. Ex his
regulis conditionibus 1a illa de evitatione prolis ita accipienda est si uxor
coniuges velint dare operam liberis: nam si ex mutuo consensu velint
eo abstinere à copula carnali non solum id licitum è Coniugibus sed et
laudabile. QUAESI 1o Si qs conditones contingentes apponat
semper cavendas aut semper exhibendas initiabuntur Matrimonium. R° ali:
quando initiabunt aliquando non u.g. contra sit Joannes sic cum Catha:
rina. Contra So teum si nunquam domo egrediens: vel Contra So teum si sem:
per annulum gestaverit: talis contractus conditionatus in hoc sensu non ini:
tiat matrimonium si utrq sponsus intendant se obligare independenter
ab impletione talis conditionis apponant tamen illam quasi pactum pacto
superadditum tunc ex idem è ac si alter attendiat Contra So teum
absolè sed debes te obligare simul ad nunquam domo egrediendum
etc. Jam verò si non intendant se obligare sponsi illo contractu nisi ze:
nera perpetuo conditionis eventu cuidio repugnabit firmitati Matrimo:
nii ut per consensum Matrimonium erit invalidum non ex apparet
quo contractus sua ipse insolubilis ab eventu contingenti q pt ee
et non ee pendere per se potest. Dixi perpetuo conditionis eventu qa si
ad tempus certum ponat talis conditio ut u.g. si dicat sponsus Contra:
So teum si per annum domi te continueas tunc suspendet matrimonium

usq ad condonis euentum. QUAES 2.° De condonibus ab honestis cuismodi sint sunt Contrahentium si te ad seruandam castitatem perpetuo obliges uel ad Religion profitere qd sentiens é. R.° De talibus Condonibus non consentire DD. alij ex tenent appositas condones repugnare Matrimonio. Fundatur illorum é. Qa matrimonium requirit expressum consensum in coniugalem connictum tantum uero in copulam sed talis consensus non pt consistere cum relatis condonibus E.° alij putant additas condones illatas non repugnare Matrimonio. Probant qa int S. Ioseph S. et B.m Virginem fuit uerum Matrimonium in quibus tamen nec tantus fuit consensus in copulam coniugalem E.° tantus consensus in coniugalem copulam non requirit ad uaborem Matrimonii. Hac sententia probabilis defenditur ut declarabitur infra quo Matrimonium int S. Ioseph S. et B.m Virginem consterit. QUAES 3.° De condonibus impossibilibus qd dicendum est. R.° Si conditio impossibilis serio et certo apponatur uire naah matrimonium reddit inualidum. Unde si aliqs uolet contrahere nisi in conditionis impossibilis euentu tam quoad Deum quam quoad Ecclam inualidum erit matrimonium u.g. si qs duat Contrahentem si solem curauerit non moueri. Dixi serio qa per iocum condito impossibilis apposita non offuit matrimonio Dixi certo qa si dubium sit ibus considerati utrum contrahentes eam condonem serio an ioco apposuerint Tutius est solum ioco apposuisse atq ita in tali dubio conter diuit à DD. condones turpes et impossibiles

quæ non sunt contra substam matrimonii pro non adiectis habenda
est favorem Matrimonii. Adde ad matrimonium condonatum plenae
demonstrationem: demonstrationem is dicit qui sic contra sit Contra
hentum qa es nobilis: vel qa diues es quæ demonstratio non vitiat
contractum etsi illa sit ignobilis aut pauper nisi suppeditat error
in persona aut conditione libertatis. Ratio è qa is qui sub demonstratione
consentit independenter ordinè ad aliud quod demonstrat consentit
sublato errore psonæ et libertatis. Dixi ordinè qa posset qs non
consentire in matrimonium nisi supposita veritate demonstrationis
et tamen invalidum eet matrimonium sed soc è extraordinarium
Adde 4° Pertinere et diem ad condonatum matrimonium q adiecta
Matrimonio de præsenti statim ut advenit effuit illud ratum v.g.
si qs dicat. Accipio te in meam uxorem post tres dies statim e lapso
tertio die fiunt conuiuges nisi interim revocent consensum.
DICO 4° Metus cadens in constantem virum intum faut Ma:
trimonium ex eo contractum si vidit ad Soc iniustè incutiatur. Patet
id ex Jure C. Veniens. de sponsalibus: quod verum intellige in utro
foro. Ratio è qa ciò expedebat Matrimonia eé libera nec quenquam
aliena iniuria ad id cogi posse. DICES Nemo pt cogi ut integ
consentiat Et si extrinsecus aliqd faut libere faut. R° Desto ants Non pt
cogi directè et per se concedo: indirectè et per accidens Nego: quod fit quá:
do illi in quos cadit metus putant sui et nunc minus malum esse ne:

vè consentire quamfutè atq ita consentiunt compulsi metu maioris mali. Proquo Rota. Constantem virum non solum timere causa alicuius verberis Neuisteri etc. ut alq dnt sed et constans vir timet magnam bonorum iacturam exilium incarcerem magnam infamiam excomonem et quæ oia prudentis viri arbitrio pensanda sunt. Hinc dicunt Canonistæ. Timor amittendi 100 aureos homini dumtaxat non est metus cadens in virum constantem. Quæ iniuste incutiatur: qa metq iustè incussus ad Matrimonium ineundum non facit illud iritum. Et ita Ecclesia de facto per excomonem cogit nolentes implere sponsalia Similiter à Iudice et compelli à Iudice violator sponsæ ut eam ducat.

DICO 5° Metus cadens in virum constantem seu levis non facit matrimonium iritum: qa ius suis utun regnt metum gravem Ratio é qa si metus levis iritaret matrimonium oia essent incerta et plena litibus metus ex levis facile intervenire aut et fingi potest: Sine fit quod si filii ex metu reverentiali parentum contrahant non iritum erit illorum Matrimonium nisi certè parentum accederent mina qui haberent rationem coactionis.

DICO 6° Si metus non ad matrimonium ineundum incussus est sed ad aliam rem extorquendq etiamsi iniustus sit non irritabitur Matrimonium Ita communiter DD. Et ratio é: qa Iura indeo invalidat matrimonium metu contractum ut tuentur alios ne quenquam metu matrimonium inire cogant et ut subveniant patienti metum

ne per iniuriam ad rem sibi odiosam compellatur. Atqui Se rationes pro metu ad aliquid aliud extorquendi iuniso non quadrant Ergo Hic Inferit. Plerique capite unidue valide contrahere matrimonium cum aliqua si Iudex ea condone iritam illi promittat similiter detrusum in carcerem et iniuste o Sahiam causam valde cum decendebis filia contrahere ut hoc modo liber evadat.

DUCO 1° Metus an solo iure Evlaio irritum faciat Matrimonium an et Iure naturae controversum e inter DD. alii ex dicunt solo iure Evlaio. Ratio illorum e qa si aliquo alio iure irritaret ostaret id iure naturae quod id non praestat: natura naturae aque se habet respectu metus levis et gravis Matrimonium aut ex metu levi contractum non irritatur Ergo nec ex metu grani. Qui dicunt matrimonium Iure naturae esse invalidi contractum ex metu grani Ita ratione dicunt: qa secundi legem naturae cum servus Abraam petereet Rebeccam Isaac parentes renderunt Gen 24 Vocemus puellam et quaeramus Voluntem eius. Deinde puellam ita alloquuntur Vis cum homine isto. Quod magis Confirmat c. 2. Gen Relinquet homo Patre et matrem et adhaerebit uxori suae Ubi sentia e publis.

QUAESTIO XIII
De Bonis Matrimonii

Indicavi aliqua supra de bonis Matrimonii quæ sunt tria videl. Bonum Prolis Bonum Sacrti Bonum Fidei de quibus sic aliqd distincte dicendum

DICO 1° Prædicta bona ita sunt de ratione matrimonii ut ex iis vel in fieri vel in facto esse recesso dependeat si non in re saltem in intentione. Patet id ex sententiis qa Trid. sess. IX. cap. Finali de conditionibus appositis sas tales conditiones contra substam Matrimonii indicavit: Sed contrahe tecum si gravem prolis emtes: vel donec inveniam aliam dignioremvel si adulterans te habes Et tria bona enumerata quibus sæ conditiones contrariantur ad substam Matrimonii pertinebunt. Explicab. magis. Quo unumquodq bonum ad rationem Matrimonii spectet. 1° ergo Proles dr esse de ratione Matrimonii qa contrahentes saltem interpretative se obligare debent ad non emtam: dam prolem id est per media illicita: nam per media naturis permissis u.g. votum Castitatis pari consensu emissum vel votum Religionis et impedit proles tale ex impedimentum non posse sed per accidens evenit. 2° Fides dr de ratione matrimonii in quantum duplicem importat obligationem alteram ad non commisceri alteri ad quod semper obligat: alteram ad reddendi Coniugi debitum cum iste petitur et hoc non semper obligat qa et ex variis causis impedir ut infra: Sine patet obligationem reddendi debitum Coniugi quoad abstinentiam tant esse de ratione matrimonii non vero quoad quoad proxam et ab ipsa obligationem reddendi debiti. 3° Bonum Sacramenti

eatenus ad rationem matrimonii spectare quatenus illud ab insolubilitate
sive indissolubili unitate accipitur quod unitas unionem Christi cum Ec-
clesia scat. Sic vero indissolubilitas ideo de ratione Sacramenti dr quia
condo ita illi adhaerens ut nemini ob mortem alterius quantum de se
est solui possit. DICES I° Videt ex ista explicatione Int. Joseph
et B. Virgem non fuisse verum Matrimonium R° 1mo satis estmas
infestum fuisse qa obligatio actualis reddendi debiti ut dixi stabilis
separabilis ubi fit in Coniugibus alias quoto Castitatis se obstringunt
B. Virgo egit cum S. Joseph de obligarunt se à qualibet carnali
per cestinera inissabilem implicitam faltam cum primum post
emissum utrinq votum Virginitatis eximpulsa sive breq spiritus S.
contraxerit. Quare bonum prolis ex supposito tantq ad matrimonium
è necessum. DICES 2° Quo iure matrimonium è insolubile
R° Iure naturali licet ea lex non sit adeo clara. Est omnis DD.
1mo ut habet rationem Sacramenti inde dicitur esse indissolubile
iuxta illud Matth. 19. Quod Deus coniunxit Homo non separet
Quare regula Judaeis vel ex dispensatione dicitur fuerunt concessa
vel quod ob plus permissa tant fuisse tanquam minus malum
ut interdum maius ob duritiam populi Judaici ut ait Christus Matth.
19. ne uxores occiderent et à iugo Dei in ita ad Gentium
ritus regulis ingenuita permittentium auerterentur.
DICO 2° Ea bonum fidei spectant aliqua I° Reddito

debiti coniugalis exigenti coniugi: Sini seqk eé de gré suo peccatum mortale regare sibi debitum: qa é res gravis contra Pietatem conutabuam Dei ex gre sua qa pé aliunde excusari à pito mortali et qndoq nullu é peccatum negare. cum salt non peccat mortaliter quando non reddit debitum Coniugi sine periculo incontinéntiæ petenti: tum ub 1° nullo peccat quando pte inta periculu aut gravis infirtas ex redditione debiti oriret Dei gravis qa levis infirtas à redditione debiti non excusat. Eodem modo et de multdné filiorum dueqé pnqt quam non prt negare Conuges sibi debitum et si Guideant quod filii eunt egentes qa damnum pnts ex indigentia non pt tollere obligationem coniugalem imo melius é nasci pnti in ea inopia quam nullo nasci. Tum 2° non peccat coniunx debitum negans si coniunx exigens illud lapsus é in adulterium In loco diffis. Verum posset dedi debitum petenti cum de nalore Matrimonii dubitatur. R° Si ambo Coniuges cu dubio contraxerunt neuter potest petere aut reddere: qa neuter alterius corpus bona fide possidet: si no unus tant cum dubio contraxit alteri bona fide coniugi petenti debitum reddere tenetur quamdiu permanet in illa bona fide: nam si destruat et sic bona fides non potent amplius à coniuge petere debitum: non teneat tamen coniunx regulariter credere altei asserenti se nel tran consensisse (asserenti inquam etiam sub Juramento) nel aliquod aliud impedimentum dirimens subisse atq adeo deposito dubio pt petere. Clare id indicat C. Pertuas. de

probantur: ubi sui sabet. Valde indignum é ut quod qsq sua voce de:
clarare protestatus est in eunq casum vallat proprio testimonio infirmare
Dixi regulant qa si ad assertionem Coniugis accedant alia comitantia
vel probabiles dictum Coniugis confirmantes tenebit animus credere
2.do Spectat ad bonum fidei matrimonialis obligatio non adulterandi
via ex adulterium consequ solent Separatio Restitutio Poena Separatio
nó duplex: alia quoad torum tant: alia quoad torum et cohabi:
tationem. Illa tum fit quando é separatio quoad debiti coniugalis red:
ditionem vocatur Sic nomine Separatio tori. Haec nó torum et cohabi
tationem denegat dimittum recuperat. Separatio quoad tori fieri
solet privata aut se compto adulterio. Ipsi nó adulterabit vere:
te coniuge quamdiu occultum é adulterium debitum exigere quasi
ex Justitia non licet potere tamen permissum é. Dimittum vero li:
cite fieri negat sine Judicis aut se quandiu adulterium occultum est Oc:
cultum triquam qa si sit iam publicum propriata aut se fieri dimit:
tum Tamen in 6. casibus nec dimittum fieri debet nec debitum
negare licet et dato adulterio Est ergo. 1.us Casus Quando coniux
rupsit alteri credens priorem mortuum. 2.us Si uiz adulterandi dedit
causam proximam. 3.us Si Uxor fuit oppressa per violentiam. 4.us Si
Conjuxe alterius cognovit coniugem per ignoram invincibilem 5.us Si
ubeq adulterium commisit. 6.us Si alter sponte alterum sibi reconci:
liant expresse set adulterium condonando vel petendo reddendum de.

betum post adulterii notitiam Hinc Segh 1° Si post diuortium Coniunx innocens adulterarch tenetur dimittere eunque sia Iudice obligat Segh 2° Innocens coniunx adulterum reuocare st post diuortium si emendatz iam sit uel et incorrectum modo scandalum non sit et adulter tenetur eum reddere. QUAERES Propt quas causas fieri st DIUORTIUM R° Et Resp. 5. 1ª é sancta Ecclesia certe cattiorem esse G: stet quod in posterum sponsae non debeat in uxorem. 2° Furor alterius ita ne semen ut periculosa reddatur cohabitaõ 3ª Si alter alterum uenene periere tentauit. 4. S. Simch alter alterum solutet adpeuandum et admonitus non resipiscat 5 Quodcung crimen unq quod in grauem alterius periculum uel detrimentum uergit. 6. addit alii Heresiarchen sonalem rei Heresim uel apostasiam à fide. Cura quam Causam graui sé difficls. Pro quo statuo aliqua. 1m est Q Ipsa aut se separatus é à Coniuge Haeretico uel gelli st ad eum eli: gienq postqm ad Ecclia gremium redit ad quod teneret in utrog foro Infidelis uõ Coniunx ad fidem conuersus in utrog et foro uxori debet ad cohabitanq Coniugi Fideli neq eo invito st ingredi Religionem 2m est. ad Diuortium causa Haeresis fauenq opus é ut Credat p seuera m Haeresi cum pertinacia. 3m St ingredi Religionem inno: cens Coniunx separatus directè per Ecclia sentiam ab Haeretico uel a: postata Coniuge: nec tenet eum reuocare et reconciliatum Ecclia si pro: fessionem emisit in Religione: ingressu nisi peum q Habet ad id

ptatem compellat. Quod si per sentam Curiæ non fuit facta regaro in foro iudiciali manto respiscenti reddenda é coniunx: in foro ingni Iudiciali qa in foro conscientiæ à Confessó non debet de suo statu innocens deturbari. Imó addo. Si constet Coniugi innocenti fidè suæ Coniugem reconciliari Curiæ non tenebit illum in foro conscientiæ reuocare pro posse periculum mpetuosis etsi ab Curia compellat

4m Si innocens Coniunx non ut Religionem mgedi compellerg é in utrog foro ut co habitet Coniugi reconciliato.

PARS • III • DISPUTATIONIS

De Impedimentis Matrimonii

Varia sunt impedimenta matrimonii ex iure nata et ab Curia instituta ab Curia mquam: qa ptas Civilis licet seclusa oi Iure Ecclastico potuisset et impedimenta Matrimonii statuere tamen Curia Sanctam ptatem Christianis Principibus circa Mrimonia Fidelium ob digitatem Sacramenti sustinet. Varietas eó Impedimentorum ad duo capita comter reducatur. Aut ex Impedimenta sunt dirimentia id é quæ inualidum faciant Mrimonium: aut non dirimentia id est quæ valorem qdem Mrimonii non tollunt Mitigant tamen illud reddunt. De dirimentibus eósmus proponenda quinque ser:

sibus sibus illa cuique sendant arrendentes. Error. Conditio. Votum. Cognatio. Crimen. Cultus disparitas. Vis. Ordo. Ligamen. Honestas. Sisis affins. Si forte coire neqbis. Post impedimenta non dirimentia quoné unica tanq̃ illa quoné qs possit in impedimentis dispensare. dicenq̃ est

QVAESTIO. 1.

Quo intelligenda sunt 5. impedimenta uersu 1.o sct Error Conditio Votum Cognatio Crimen inclusa.

DICO 1.o Per errorem intelligit error Personae antq̃ et sine posuio Eulaio et in se ipso nae inualidum reddit matrimonium u.g. si qs aupiat in Vxorem Catharinam quam ita putabat ée dnam ut nulla roné Matrimonium cum Catharina contraxisset. Quod ia se Eustio inualidet matrimonium cum tali errore contractum, inter docent DD. cum Sanchez. lib. 2. de Matrimonio d. 18. ubi plura Pura Eulacá idem citat Quod et ipso ure náa error talis initet Matrimonium si conditus Sine consensu Voluntario coniugum impossé é subsistere Matrimonium. Sed error antq̃ tollit consensum coniugum qa efficit simpli involuntarium P. Dixi error antq̃ qa de circumstante circa personá non ita certum é an Ille Matrimonium inualidet u.g. si qs aupet in Vxorem Catharinam putans ée dmá esto quod libentius cum dna contraxisset: Quidam ez dicunt non inualidare talem errorem Matrimonium qa non faut non Voluntarium

Probbus tamen Dancler abis cum alis sentit oppositum: qa non satis é ad nalorem Matrimonii quod illud non sit simpliciter inuoluntarium sed opus é ut sit positiuè uoluntarium: cum error aut persona conuentante non est Matrimonium positiuè uoluntarium Ex. DUCES Error qlis non reddit Mrimonium inualid ut u.g. si qs nubat Cathara putans illam ee diuitem q' in rei uentate é pauper Et nec error persona inualidat. R° 1° Et error qlis si ille uoluntarijs condo necessa apponatur inualidum reddere pot Matrimonium u.g. si Joan diuat Catharan ita ut nulla ratione in Contractum consensisset nisi sit diues. Simlr si error qlis in personam redundet inualidabit Matrimon ut si foemina putet se nubere filio primogenito et sit 2genitg inualidatur contractus. 2° R° nego consan qa error persona appellatur error subis ac inde non est mirum quod non nualeat Contractus illo durante et error qlis est error accidis, accidentia nó substia non impediunt nisi uelquando necesso apponuntg uelquando in Personam redundant ut indicaui. Sed hoc é extraordinarium.

DUCO 3°. Per Condonem intelligt sentg quae Jure Ecclesiastico respectu libeni simpliciter ignorantis sentutem dirimunt matrimonium. Est é clare in Jure can. si qs ingenuus. Dixi (iure Eulaw) qa non placent quidam iuentes iure naa et hoc impedimentee diximens. Nam si infidelis liber cum serua infideli contraheret putans ee liberam nalidum eet Mrimonium iure

nad Deum respectu Liberi qa si serug cum serua contrahat validum é Matrimonium ut bene ex Sanchez d. 19. Dixi ignorá: ors qa si qs Liber ducat seruam vel è contra scienter dubie aut opinabiliter credit matrimonium: qa Sponsalia non é iniuriosum Vnee et q post seruitutis notitiam audit ad maritum aió maritali fa: cit validum Matrimonium. QUAERES I° Qd dueng sit de Matrimonio Liberi cum Libertina Rnt Conter DD. diuersam ee Sanctionem a pri: ori Conchine si Liberti simpliciter sint non ad tempus qa Socrus Sabetur in Sine Quare qui dixit libertinam qutans nunquam eam fu: isse seruam valdé contraxit. QUAERES 2° Possuntne serui matri: monium inire dmis contraduentibus R° Posse: qa Matrimonium inre nae institutum é Q° illud absolutè Iure gentium tolli negt: unde peccat Dnus contra Iustam si seruorum coniugia impediat aut contra Sponsa aut ne contractis utantur: per contracta tamen Matrimonia non liberant serui à debitis Dominó obsequij.

DICO. 3° Per Votum intelligit absolutè à DD. Votum quod: cung solenne sue Ordinis sue Professionis inre Ecclaio dirimens Matrimonium: nam Vota simplicia absolutè non dirimunt Matrim: absolè mquam qa vota Socis qua emittunt post biennium p bonis dirimunt et Matrimoz ut Greg. XIII. declaraunt Constitné edita A° 1584. qua cnuqt Ascendente Dnó. Dixi Ecclaió inre quia improbabiliter aliqui dicunt solenne Votum Matrimonium dirimere

iure naturali ac divino: tum qa doctrina opposita è communis Sociorum et ita Pontifices
ita manifestè declarata ut eam negare sine temeritate hos saeculo nemo
possit. Autores citat plurimos Sanchez d. 25. ubi et multa Pontifi-
cum loca prodeclarione adferuntur Inter q. Bonifacii 8vi et Greg.
XIII. quorum c. unico de voto in 6o ita habet Quod votum debeat
dici solenne atq ad dirimendum Matrimonium efficax nos consulere nolumus
Hoscqt attendentes qd Voti solennitas ex sola Cultu constitutione est
inventa etc. Gregorij iuo. postqm ostendisset nota quomodo initio
Constitutionis utae post emissa exacto biennio Vota simplicia ee iure Re-
ligiosos (Socios alq impugnabant putantes per sola Vota solennia
Religiosos constitui) Sic subdit Nos considerantes voti solenni-
tatem sola Cultu Constitione inventam ee. Quo clarius explica-
re poterant Pontifices solemnitem Voti ee tant ab Cultu inventam
quam dum utuntur sae particula sola. Hanc tamen sic diffam int
Vota Religiosor Socios aut aliarum Religionum solennia et simpli-
cia quoque Quod solennia tant sint dispensabilia per summum Pontifem
simplicia uo Socios dispensari pont q ipsi Praestum Glem; per Sectam
quod q Praestum Glem dispensabilia sint non sequitur quod liceat unicuq
sine pcto egredi è Socte quamdiu manet Professus: qa religioso quamdiu
è Religiosus nunqm licet è Religione egredi nisi licet ee Apostata Sed
votis Socios post biennium emissis quibet constituit Religiosus imo et Religi-
osus qm è ex parte sua profitebuntur dum dicunt Voveo diae Mati tae Virgi-
tatem etc

tatem etc. 2° Plus dico q dimissionem post Vota sicenni causis aut fictis aut stricto additis pereant etsi cum illis desenset Fratris manent tamen illi in foro Conscia Apostata Quod patet ex decreto 18. Congegois 7a Socis eusl su ex Setur §. 4. Atq è causis non veris fraude ac dolo dimissoné à Socte obtinuerit aut ex causis quidem veris et iustis gravibus q delictis sed ea intentione p certas quas fraudes dimissionem extorqueant nullo tutos in Consciá ee et eiusmodi fraudem in Consciá foro interim tam ee ac nullam prorsus eos sqq in eodem foro oibus subiacere Apostatarum Censuris et poenis. QUAES. An Vota Religionis inre Eclo ita dirimunt matrimonium ut non modo antea sed et antactum Ignè diamant R° 1° Nulla vota simplicia et quae vere Religiosa efficiunt dirimere Matrimonium antactum Ignè sed tantummodo antea seq: qa Sacramentum à Iure Canaó votis simplicibus conceditur R° 2° Sola vota solemnia Religionum applicatur et Professar etiam Contractum Mrimonium modo illue fiente tantummodo ratum dirimere sola inquam qa votis solemnibus Ordinis id non è concessum Ita definitum è in Trid sess. 24. can. 6. ante sigs dixerit Mrimonium ratum nn consumatum per solemnem Religionis professionem a Uxorig Coniugum non dirimi anathema sit. Dixi ratum qa consumatu nullo dirimitur per sequentem Professionem iuxta illud Quod Deus coniunxit homo non separet quod de Mrimonio consumato contra explicatur a DD. cum ex duae sint in Mrimonio coniunctiones alta

cionem ad perpetuam vitæ consuetudinem et vocat spiritalis altera consummat
prohibet pagorem et dr Carnalis. Prior coniunctio quæ tantum matrimonium
inducit ratum: posterior vero consumatum: sicut e' virculum Soc carnale non
collig contrahi nisi per mortem carnalem viri illius 1. Cor. 7. Mulier vivente
viro alligata e legi si vero mortuo e vir eius soluta e à lege viri ec.
ita et virculum illud spirale ex quo dicit matrimonium ratum non po-
tent solvi nisi per mortem spiralem: Sane vo spiralem mortem contra
intelliguntur Professionem in Religione approbata: qua religiosus professus
p obedian perfectam dr mutare voluntatem suam Deum tamen
de cum consensu valide et laudabiliter uterq coniunx et post consum-
matum Matrimonium Professione facere pt Quod et signum e ex iure
nat non ee impedimentum dirimens Matrimonii votum solenne: Si
ex pte vivente viro fœmina ee et uxor viri et professa Religionis
si libere ex consensu mariti illam fecit ut seduso oi iure Ecclaio
et ipsorum nat ee spectato votum solenne Religionis non assecutus:
et cum Matrimonio post suum modi votum contractum: sunt ex
duplex repentur dnium iuxta omem DDm sentiam dr certum et
utile et utrumq a vigrando coniungitur in una persona aliquando
separatur: nam pt dicetq Dmus concedere alteri dnium utile sa-
vare et ipse nullam utilitatem ex bonis suis percipiat v.g. usu-
us fructi et Soc pt facere sine ad tempus sive in perpetuum Sta-
portorum et de corporibus conjugum portorum dr scuiens e in eisq

duplex dominium admittendum aliud quasi directum aliud quasi utile. Quasi directum est per quod mulier redditur propria uxor viri et vir redditur proprius eius maritus ita ut iam alteri sponsari neuter ex illis quamdiu viuunt se tradere possit in Coniugem. Quasi utile uero dicitur est quod consistit in usu fructu Matrimonii seu in expedito usu matrimonii in bonum prolis: quamuis ergo ordinariè Coniuges utrumq dominium suorum Corporum possideant possunt tamen retento dominio directo circa bonum utile per mutuos inter se pactiones. maxime uo per uota se Deo consecrando sicut Ba Virgo cum S. Ioseph fuisse existimanda est: tunc ex directum dominium suorum corporum castissimi illi Coniuges habuerunt ubi: ii uo dmio se per uota mutua (exemplo ex Bma Virginis S. Io: sephus quod Castitatis perpetuum votum emiserunt non debitandum) abdicarunt: qa nec B. Virgo post Contractum Matrimonii potuit ee alterius sponsa nec S. Ioseph alterius sponsus: fuerunt uo illius Coniugii q ex redditione et petitione debiti coniugalis oritur per mutuum Voti pactum fuit ciò inter illos separatus. Quasi similitudo eodem modo siue uotis solemnibus siue non solemnibus accomodari pt seluso Iure Eclasto Q in hoc ab inuicem differunt quod per solemne Votum irreuocabiliter quant pt ad eplat traditionem translationemq Iuris ac libertatis ad alterum oppositum uotiq Quent quod talia uota diffinitiè relaxari possunt: at uo

traditionem Juris per nota simplicia non ita aperitur Ecclesia rigorose
faciliusq ea relaxat Verum de Voto solemni et simplici non
expressio agitur per Innoc. L. 2ª q. 88. S. II. Nota ante versus
36. ab hoc loco omisi aliquot verba ad claritatem sensus pertinentia
Post illa itaq verba (Verumtamen de communi consensu valide et
laudabiliter utrq conjunxerit post consumatum Matrimonium
Professionem faciere pt) adienda sunt hoc. (et hinc duobus un:
cuiq manerent legati id est Religiosus et matrimonii).

SECO 4º Per cognationem intelligit amtor a DD. tri:
plex cognatio Carnalis Spiritalis Legalis Carnalis ergo seu consan:
guinitas est iuxta communem sensum DD. Vinculum personarum
ab eoq stipite descendentium per propagine carnali arbitrium Dr
Vinculum ut indicet relationem cognationis inter consanguineos Dr
personarum ut ordinatur diuta sancta non est copulia consangui:
nitatis. Dr ab eoq stipite ut intelligatur ratio distantia gra:
duum in consanguinitate Dr per propagine carnali ad excludendq
propagionem Angelorum per creationem a puro Deo et Eudq
Adamo qa illa non processit ex eo per ultimam generationem
SECES Contra definitionem Segtq 1º oes tres precedentes ex
Adamo et sibi consanguineos 2º segtq. Inter Adamum et filios
eius non fuisse consanguinitatem qa Adamus cum filiis non
procedebant a uno stipite Rº 1º ad 1m Negō sequam a bio se

qa illa particula (ab eoq stipite) intellenda é de stipite proximo
R° 2° ac 2m Ex definitione ui fuse non colligi consanguinitatem
inter Adamum et filios eius. sed id non é mirum: qa sic defio
est inuenta pro solis posteris Adam. Unde bene addit Rebellus q.
5 sect. 2. Si definio deberet pro ui qua includeret et Adamum ta:
lis ée deberet. Consanguinitas est in nullum personarum uel quor
unus ab alio descendit uel ab eoq stipite pro ro descendentium ca:
rah propagatione contractum Verum cum pnis defio comissima sit etia
recedendi debet ina explicatione mam. Linea no et gradus consangui:
tatis sic explicant. Linea ex duab personarum consanguinearum ordi
nata series. Gradus uero personarum distans sanguine iunctarum: Sine
gradus Consanguinitatis alii sunt in linea recta eaq uel descendentium
ut é filiorum nepotum etc. uel ascendentium ut Patris Auii etc.
Alii no gradus sunt in linea transuersa seu collaterali quales cogo:
nuntur inter fratres sororis patruelis consobrinos etc. Colligit sane
graduum distinctionem Isidorus m Et S. lib. 8. ratione tali. Triplex Sabiti:
tas reperit inter Consanguineos: nam aut é Sabitudo principii ad
principiatum ut Patris ad Filium etc. et inde é linea recta descen
dentium: aut è contra et sic é linea ascendentium recta: aut
denig Sabitudo eorum ad inuicem q a uno procedunt stipite ut fra:
trum sororum etc. ex quo consurgit linea collaterali. Luet autem
conter à DD. ces Regula p pirantur p cognscendis sis gradibus ut

apud Sanchez lib. 7. d. 51. tamen duabus regulis clare indet cuilibet; sysse Cenng d. 32. d. 1. 1ª é q linea recta talis quot gradibus infeor à Supore descendit gnonibus, totidem gradibus distat v.g. filius à Patre una descendit gnone Nepos ab avo duabus etc. totiq etiam gradibus inter se distabunt. 2ª é regula pro linea transversa quot gradibus distat à communi stipite is q maxime distat totiq gradibus mutuo inter se distabunt v.g. Cat Sanna et Mart Sa sunt fi: lia Petri Sop Sia et Clara sunt neptes Paulus cum Petro sub pronepotes Joannes cum Mat Sia eusdem Petri abnepotes int se sub eadem ratione Joannis et Mat Sias 4 gradum ent distantia: qa Joannes et Mat Sias totidem gradibus distant ab ipso Petro Rone nó Paulo et Petri Pcisé trium tantum graduum ent distantia respectu eorum qui Paulum et Petrum antecedunt qq et totiq gradibus distant à Petro. Demq ratione Sop Sia et Clara eiusdem distantia duorum graduum respú antecedentis Cat Sanna et Mart Sa qa totidem gradibus distant à Petro. Ex hisce regulis iure Canonico inductis facile intelligit arbor consanguinitatis omne exposita à Sylvestro v. Matrimonium 8. Dein Iure Canonico inductis qa Ius Civile huic innititur in 1ª Regula cum Iure Canonico discedat tamen in 2ª: nam ius Canonicum et in linea transversa fecit computationem graduum simplam et nó Ius Civile in talibus linea fecit duplam v.g. Ius Canonicum dicit fratres germanos ee

in 1° gradu consanguinitatis Jus Civile dicit in 2° Similiter fratres patruales Jus Canonicum asseverat eos consanguineos in 2° gradu Jus Civile in 4° et sic consequenter: numerat ex Jus Civile primum gradum quo uterq; frater distat a Patre tanquam duplicem alterum in uno fratre alterum in alio seu in aliis fratribus Dixi aliis neq; putet totesse gradus quot sunt fratres ed in linea Civili. Sine secundum computationem Juris Canonici Consanguinitatis impedimenta mensurari debent secundum nō computationem Juris Civilis successio observatur. QUARES Quot Gradus q Sibent Matrimonium R° I°. Si de q Sibitione Evangelica sit sermo ad 4m usq gradum inclusive Sic q Sibitio extenditur in declarationem Tridentin. sess. 24. Si nō de lege Div positiva sit sermo in veteri testamento qui Levitici 18 Sabem prohibita fuerunt 1q et 2q consanguis gradus tam in linea recta quam transversa: qa tamen in lege Evang. de Soc mil Sabemq ideo dicunt inter DD. nullum gradum modo vire Div ed q Sibitio mis simul in re nāa sit interdictus Quare 4° R° Certum ed a: quod DD. gradum 1m in linea recta quatsecit inter Pren et filiam Matrem et filium vire nāa matrimonium irritare. Rāo affert solet: qa ipsa nāa compatiantur quam summe indecentem inter tales personas ita foret ut nō modo Gentes bene instituta illam semper abominata fuerint sed et plurima bruta ad eā nulla ratione adigi possint teste Pl° l. 9. Hist. naturali Vide Levit. 18. dr

Inpitudinem matris sed non discordiens: mater extra è. Verum:
tamen ut ingt Coninq. d. 32. d. 1 Sac. ratio nisi quipiam addatur
non probat efficaciter Matrimonia int. Personas ee inualida sed
sed tantum illicita ut ego efficacior et addit hoc quod nullus Do-
minum absolutum dominii habeat corporis sui sed tale quale a
Deo ei concessum est Unde sic argitur Inuiolabile est ciuo
Deum dedisse homini potestatem transferendi in alium dominium
Corporis sui ad eum usum q nullo modo euenta iudet ee rationi
creatae honestus sed talis est ipsum Matrimonii int. Parentes et
prolem. Ergo. Diuinae rationi creatae qa intellectui increato posset
innotescere aliqua honestas ex qua inde si absolutam potentiam
spectes non negat Coninq. posse concedere Deum tale matrimonium
hoc tamen deberet nobis expresse indicare Ex hoc uero ingit
idem quod multi colligunt Deum ex ipso dispensare in Matrimonius
eiusmodi personar si daret casus quod in mundo non remaneret nisi
filius cum matre Ex hoc ingnam non recte colligere putat cur ex hoc
non potius sequens est Deum uelle totum genus humanum interire
qua copulam ee illicitam licitamque tantum non probaret Hoc
additum et probatum Coninqii tamen et sine eo bene basset ratio
omnis et concedi pt Matrimonium in casu posito Matris et filii tant
supponientis ee inualidum et illicitum sine alia expressa dispensatione
Dei sicut ex lege naturae omnem alteram in extrema necessitate ita et Ma-

timonium in tali extrema necessitate fore licitum videt. 3o Rº Pontifex
et omnes Bellarm. lib. 1. de Matrim. c. 28. et Coninck cum aliis plu-
rimis tenent iure naturali initum esse Matrimonium inter quoslibet ascendentes
et descendentes per lineam rectam et in gradibus remotissimis. Dicitque
qa et probabilis Sanchez lib. 7. de Matrim. d. 51. cum aliis citis apud eo
pro se tenent. Sunt naturaliter numquam gradum ascendum et descen-
dentis facere initum Matrimonium qa unqt solus Pr. est naturalis filii
per se Lege uno et eodem ascendentes sunt tant. caa eusq. qa cedit
Eo cum sis non ita initum fuit Pus naturale matrimonium sentiremillis
Hoc tamen non Sanchez ut bene adverti Coninck non esset. semper
filius sub ratione filii esset ab pendet a Patre et nepos avus sub
ratione nepotis. Neq ex hoc tantorum debet pensari initum Matrimonium
inter Patrem et Filiam. qa filia immediate pendet a Patre et non
et avo sed potius exeo qa nata non nisi altioret minima Patris
cum filia sentiam cum neqte Quare Pato pro Ratione pollicit
Hoc est qa ascendentibus omnibus quasi parentibus descendentes
naturaliter reverentiam et subjectionem exhibere debent usq descendentes
quamvis distent filii ascendum dicunt Sed Ins. Dr. filius David
Filius Abram. Sed Samsmid, reverendo conjugale incestum mul-
tum Judicat Eo Hinc in Institutis Justiniani Imperis de Nuptiis
ad initium Sabetur quod inter ascendentes et descendentes in infinitum
incestum (quod ius Iurisantiqui iure naturali usurpant) incestu:

osas nuptias inter ali eas non posse consistere dicunt Quod su ab
Eula c. non debet. de consanguinitate declarat quod ultra gradu
4m licite fiunt contrahi Matrimonia id non de grad ibus lineae
recta sed transversa augendi c. 4° R° Matrimonia in 10
gradu in linea transversa ut inter fratrem et sororem germanam
ut nata sunt illicita extra gravissimam necessitatem In hac re DD.
conveniunt qa Matrimonium tale grave in se continet indecentiam
Hinc Abram Gen. 12. sufficenter ait est mihi Egyptius quasi
Saram non esse suam uxorem affando eam esse sororem. In hoc est
controversia inter DD. An et Quatenus Matrimonia ipso nata inter sit
inviabile Multi ex negant plurimi affirmant qa utraq parte enume:
rat Lut Les Sanchez d. 52. l. 7. Probabilior videtur esse cum S. Th.
regana sentia q. 154 a. 9. 2. 2a ad 3. cum qa fratres cum sorore
non habent inter se immediatam coniunctionem et veneram sed
tant ratione parentum q non inducit ita contraite matrimonio ut illud
reddat irritum: cum qa mundi initio ducebant fratres in uxores
sorores germanas Non decebat aut statim ipso mundi initio Ius nata
violari imo potius exedendi esse si id esset contra Ius nata creasset Deus
plures masculos et foeminas ne cogerent fratres cum Ius nata
matrimonia cum sororibus inire Hinc et Regum habet Cum
Thamar filia David a fratre suo filio David oppimeret sic
dixit Noli o frater noli oppimere me noli facere stultitiam hac

qn potius loquere ad Regem et non negabit me tibi etc. Quo dicto declaratur non esse contra Ius naturae connubium inter patres et sorores Pesta tamen non negos quod oes Gentes bene instituta Iusdi matrimonia esse posuio iniuta esse nolebant ut testat Tiraquellus lib. 7. de Leg. Rom.

5° R° Cert e apud DD. inter nullos gradus Im subsequentes in linea transversa Iure naturae reddere Matrimonia irrita Patet id ex eo qa Ecla in iure naturae non dispensat sed in gradibus transversalibus primum consequibus dispensare qt iuxta Trid. sess. 24. c. 5. dicens In 2° gradu nunqm dispenset nisi inter magnos Principes et ob publicam causam Et cap. Gaudeng. de nuptiis dicit Vt Infideles si Matrimonia in 2° gradu contraxerit postqm ad fidem conversi ut non separentur DICES ex eorq Iure colligit quod q in 1° gradu contraxissent essent separandi Hoc aut si colligat recte inferetur Matrimonia in 1° gradu lineae transversae esse iure naturae irrita R° Ne non effaciter colligi sed tant ad summum inde colligetur quod Infideles possint separari ad fidem conversi si in 1° gradu contraxerunt antea Matrimonium non ob legem positam Ecla cui antea non subiacebant neq ex eo qd° iure naturae talia Matrimonia prohibentur ut invalida sed qa lege positiva apud Gentes bene constitutas pro libenter ut invalida. Inde sanum consilium dicit esse Sanctae ut tales conversi rehinquant in gradibus Matrimonio si egre ab invicem separari pnt ut ita suavius in fide p moneant Quod p blus esse censenq si lex

gentilium non sit veritas talia matrimonia. DICES 2° Quo illud
Amb. Epla 68. ad Patrinum intelligendum sit Jure naturali posse
Coniugium inter Patrinum et patris filiam. R° intelligi tantum de illorum
non nondum quia et in 2° gradu contra fieri e magna indecentia
ut hoc Lentz. 18. prohibebatur.

DICO 5° Cognatio spiritalis solum ex Baptismo et Confirmatione ex quali:
de sunegbs consurgit et solo iure Canonico dirimit Matrimonium Ex cultu
de cognatione spiritali in 6. Quarumvis aut ante Trid. respiciunt cognatio:
nem suis speciebus videlicet Paternitas Compaternitas et Confraternitas
quam prima inter baptizantem vel confirmantem vel patrinum ex una
parte et baptizatum seu confirmatum ex altera. 2ª vero inter Patres
proprios spirales et Patres naturales 3ª inter filios compatrum contra:
hebatur tamen post Trid. haec 3ª cognatio sublata est et duae priores
ita declarata sess. 24. c. 2. Vnus tantum sive vir sive mulier iuxta
Sacrorum Canonum institutum vel ad summum unus vel una baptizatum
de Baptismo suscipiant inter quos et baptizatum ipsum et illius Patre
et Matrem tantum spiritalis cognatio contrahitur Parochus vero antequam
ad Baptismum conferendum accedat diligenter abiis ad quos spectabit
scrutetur quem vel quos elegerint ut baptizatum e fonte suscipiant
et eum vel eos ad eum suscipiendum admittant. Quod si alii ultra desi:
gnatos baptizatum contingant cognationem spiritalem non contrahunt
OBJICES 1° Qd si nullus fuerit designatus et pueri leuent de fonte

baptizatum q eos contrahunt cognationem spiralem R° Nihil certi hic dici posse: probabile é nullum ex illis contrahunt qa deest designatio à Concilio requisita. Sta Suar 3 p. q. 87. a. 8. et Sanchez lib. 7. de Matrimonio d. 57. N° 12. cum aliis Probabile et é quod oes contrahant qa ne multi docent cum sa de impedimentis dirimentibus N° 5. Denique illud probabile quod illi tantum duo q primus tangunt quamvis non designati contrahent cognationem spiralem alii vero q posteris attingunt nullam Sta Rebellus 2. p. de obligationibus Justiae q. 6. Qui addit si mil certi hac in re definiri posset optimum é in eo casu adhibendus Ecclia declarationem recurrere. QUARES 4° Qd si plures designentur quam duo oes q contrahunt baptizatum contrahentem cognationem R° Suar. citus si plures duo tangunt illi tantum contrahent si vero tangant simul oes nullus contrahet Sanch. vero dicit absolute oes contrahere hoc quoad autem utrumq hoc é licet Sria Sanchez sit severior Neutertamen ex his DD. requirit Renuntiationem pro baptizato ut contrahat cognatio spiralis sed sufficit contractus ed intellecto testamento. QUARES. 3° An idem de cognatione orta ex Confirmatione dicendum sit R° affirmative qa tam cognatio orta ex Confirmatione quam ex baptismo restringit ea ratione q Trident dicens Eaquoq cognatio quae ex Confirmatione contrahitur inter confirmantem et confirmatum illusq Patrem et Matrem ac tenentem non egredietur QUARES 4° Contrahitne cognationem non baptizatus ex Baptismo

atam autem Confirmatis ex Confirmone prementem Rt Sanct. Neutra
contrahere qa deest in illis fundtum Cognationis. ex Cap. de consecratione
ubi dr. In baptismate vel in Chrismate non gt aliquem susque in fidelem
esse q non e baptatus vel confirmatus. QUAES. 5.° Estne hic actq
contrahendi cognoscem spualem spiritus. Alq cum Sa negant dntes
posse contrahi talem cognoscem per Procuratorem Alii cum Sanchez
affant Utrumq probabile. QUAES 6. An si Parentes teneant filiu
in baptmo inde contrahant aliquod impedimentum Mrimonii. V. R.° Vel
plus e illegitimus ex illo Mrimonio vel ex concubinatu. Si 2.m
Illam concubinam non gt ducere in Uxorem Si I.m tunc si parentes
se faciunt ex malitia privant unc exigendi debitum si no ex nec
cessate nil obstat eis ad usum Mrimonii. Ex cap. si uir. de cogna:
one spuali. QUAES. 7.° An teneas quem in baptmo non
solenniter celebrato contrahat cognoscem spualem R.° Probius
dici a Suarez et Sanchez negat qa munus suscepti non obtin
spue nisi quando baptismus est solennis QUAES 8. An Compatrimtes
cognati inter ipsosmet patrinos R.° negant qa sic cognatio deberet
ex Compatrimtes qa in ure non inuenitur unde si uir et uxor ali:
num puerum simul de fonte leuent non contrahent cognationem
aut conseas non amittent uis debitum exigendi Quod notandum e
diligenter qa multi contrium sparguntur sed sic error refellitur ex
ultimo causa 30. q. 4. ubi sic habetur. Quod aut uxor cum marito
in baptismate simul

in Dogmate simul non debeant puerum susque nulla autoritate ce:
pitur pro libitum. Fateor quidem in Jure hoc indicari quod sit mó:
uemens ut maritus cum uxore susupiant filium alienum quod indi:
catur uerbis subsequtibus e cito Sed ne quintas Primitias spuals ab
oi labe et infamia consequetur omnium dignum ee decernimus ut u:
trq in simul ad hoc aspirare minime presumant Tamen ut bene notat
Glossa sup illam particulam (Et infamia) hoc in libro facta é à Jure
ne stulti credant aliquam cognationem inter Virum et uxorem cst:
Sed cum hu addit eaq Glossa consuetudine in gallia lois é etiam
receptum quod uterq susapit simul: ac inde et in má Provinia sub
non é timent scrupulum quipne Magnatibus aut prudentioribus si
ambo Coniuges de sacro fonte alterius prolem leuare uelint in talibus ex
non é periculum stulti erroris sicuti in simplicibus.

DICO 1° Cognó legalis seu adoptiu sumsit originé ex Jure
Civili ad diminendum Minonium quod nihil aliud est quam Lgma
extranea psona in filium familiae uel nepotem assumptis et deinceps
inuentaé ad solatium carentium filiis. Dr Lgmá qa per leges
indutaest. Dr Extranea psona id é qua non sit in adoptantis po:
testate quamuis sit consanguinea. Pro quo. NOTA 1° Duplicé
é cognoscem legalem aliam perfectam seu quam adoptatq à pater:
na potestate liber transit in adoptantis statem drq in Jure adrogatio
Aliam imperfectam quando qs assumit filium sub state Patris

carnalis existen non fuiens eum transire in suam patrem Unde tpsum DD. dif-
ferentiam inter Sas agnationes ponunt 1ª ó. Quod in adoptione ipsa assumatur
persona sui iuris in imperfa alieni. 2ª Quod in priori adoptione fiat transi-
tus in patrem adoptantis in 2ª non item 3ª Quod arrogatus ita sumet
dat Pomis adoptantis ac si eet filius naalis sic minimè. 4ª Quod perfecta
adoptão non possit fieri nisi in duos solos Principes ingrentes et abrog
ut ex adoptante 1º sic quaerat Vis Sabere Sunc in filium nel nepotem
rendeatq illi uolo. Rursú ex arrogato quaerat Vis Sabere Sunc Patrem
q rendeat uolo: et deinde Princeps exquirat id sibi placere. Et nó
adoptão imperfa qt ee aut de Magratus inferioris Vrag tamen ado-
ptio dirimit Matrimonii subsequ licet Soc alij de imperfa negent
Nota 4º Spés agnationis legalis dirimentes subsequ Matrimoniu ee
sey. 1ª é quasi in linea recta inter adoptantem et adoptatú eiusq filios
nel usq ad 4. gradum nel in infinitum usq. Unde non placet illud Hen-
riquez lib. 2. de Matrió c. 12. Nº 3. quasi talis agnaó dirimat tantú
ad 2m gradum qa sine fundtó à comuni recedit sentia 2ª spés
quasi in linea transuersa estq inter adoptatú et filios carnales adopta-
tis qud iux comem sentiam ad 1m tant gradum extendit Hinc filij
naalis qt ducere possit adoptatú filiam 3ª spés habet rationem cu-
iusdam affinitatis quae regent inter Vxorem adoptati et adoptantis
et è contra: Sicut seqt inter ipsos filios legales nullum cernatur
impedimentq dirimens. Nota 5º Praesumptam ee ætatem in Iure

adit. 25.

udit 25 annos ad hoc ut aliqs adoptator ee possit: ut nó adoptabiles qs existat nulla etas est demata nisi quod perfecte adoptari non possit antequm pubertis annos excesserit. Similiter posteriorem ee sexu adoptantium id é ut sit uir non foemina nisi ex speciali concessione Principis id foeminae concedat. Nota 4 Cognationem sane adoptiuam solui 1° morte naturali unius adoptantis. 2°. per mutuos nuptias adoptantis. 3° per dignitatem adoptati ut si Patricius fiat uel Eps 4° per emancipationem eiusdem adoptati.

Dico 4° Cum ex impedimentum dirimens duo inducit crimina 1m é adulterium commissum cum machinatione mortis ipsi Coniugis siue hoc machinaó fiat consilio siue mandato ratihabito tamen non sufficit. 2m é adulterium perpetratum cum fide data adultero quod post mortem sui mariti undecumq illa prouenerit uelit ei nubere Vt tamen hae crimina uere sint dirimentia hae conditones requiruntur 1m e° crimen S. habere debet conditones. 1a ut reuera sequat interitus Dtio Coniugis machinata. 2a ut machinata occisio habeat finem ineundi Matrimonium. 3a Quod tunc tant adulterium machinaóni copulanq est quando non utrq illius machinationis auctor est alias si utrq machinationis reus fuerit sine adulterio, machinaó posito effectu impedimentum erit dirimens. 4 Vt adulterium reciprocum utrq contrahentes nouerint. Vnde si Vir coniugatus peccet cum foemina inscia illius Coniugis et inde propriam Vxorem occidat ut illam quam

adulterè cognovit dicat nullum esse inde impedimentum dirimens
ob solam ignoram adulterii à fœmina. 5.a Ut matrimonium ratum fu-
erit verum sufficiat ratum. Dicunt alij 6.m ut occisio cum adul-
terio copuletur uxoris non viri nam si vir ab uxore adultera occi-
datur dicunt Henricus non esse impedimentum dirimens contrahendi cum
adultero. Probabilius tamen dicit Sanchez futurum tale impedimentum
sive vir occidat uxorem sive uxor virum. Dixi cum adulterio ga
neq adulterium neq machinatio mortis cum posito effectu reddunt
simpliciter inhabilem machinantem ad quodcunq Matrimonij sed
tantum respectu Machinationis et adulterij. Jam vero 2.m Crimen
S. Andoenus Dicunt 1.a ut adulterium sit consumatum 2.a Ut
promissio simplex de Matrimonio sit aut de præsenti aut de futuro liet
fuerit modo id externus non appareat. ut si duat Duco te Ducam
te Ego te verum è sive adulterium fecerit sive subsequatur promis-
sorem 3.a Ut adulterium committatur scienter utroq adultero Matrimonia
alterius unde non sufficit si uterq coniugatus sciat tantum matrimonium
proprium. 4.a Ut promissio ab altero acceptetur signo externo quamvis
sine re promissione signo ingrm externo ga taciturnitas eius cui promissio
fit absq alio acceptationis indicio margm sufficiet ad id impedimentum incur-
rendum 5.a Ut ignus Matrimonium fuerit verum quamvis tantum ratum.

QUÆSTIO. 33.

Quomodo intel-

Quo intellenda sunt impedimenta uersu 7.° inclusa.

Dico 1.° Disparitas cultus è int baptatum et non baptatum unde non solum è illicitum Matrim baptati cum non baptato sed et invalidum Definit id Tolet.° 3. cap. 14 Quamuis uero inter infidel uel idolo Socium: pedimentum simpliciter non est introductum sed inter Fideles uel at alij dicunt cum Bellar.° lib. 1. de Matr. c. 25. necessaria Ecclae consue: tudine et traditione Christi uim legis obtinente tamen et in ire nat et ideo connubia inter personas disparis cultus sunt prohibita tanquam illicita Et quidem sus natae inducit connubia sed è illicita cum ex periculo per: uersionis cum ex periculo in bona educatione prolis aut amicabili conui: ctu Coniugum Pus uero Dium satis clare prohibet 2 Cor. 6. Nolite iugum ducere cum Infidelibus. Quaeres 1.° An Matrimonium secretum cum Ca: tholico sit invalidum Resp. inter DD. non è invalid è tamen illicitum ob periculum fidei imminens Coniugi Catholico aut proli. Declarat id in Iure c. Non oportet 28. q. 1. Excipit tamen Sanchez lib. 7. d. 72. quod bona in gloriosen set et è licitum contrahere matrimonia Catholicus cum Secretis non denuntiatis nec notoris ob cussionibus Clericorum qa cum Catholicis promiscue conuiuant Secretis: ita loca dicit è in Germania Gal: lia Polonia, dummodo Catholicus coniunx permittat libere et absq perueri: onis periculo in fide permanere. Puto addere id ut et proles permittat educari Catholice unde pacta quae apponunt aliquando Sponsi matri: moniis ut uidet Filii educentur in Fide Patris Soc è Catholica et filia

in fide Mahis id é Sacrilegia Sacrilegia facta sunt impia et Sacrilegia

QUAERES 2.º Si post matrimonium inter gentiles unbaptum conversat
ueritus ad veram fidem pene gentis fidelis cohabitare. R.º affirmatè si sine
ullum Salutis periculum subuersionis aut scandali pt stare illa cohabitatio si tamen ut ait 1. Cor. 7. Si qua mulier habet virum infidelem
et si consentiat habitare cum illa non dimittat eum. Addunt tn
DD. quod Iudaeo cum Christiana coniuge semper é periculum manere ac
fiat quando contingit Iudaeum converti observat Sac. Roma quod
alteri coniugi dant 40 dies ad deliberandum si et pose uelit converti
intra quos si non convertitur separant eo ab inuicem Dixi si
ut: qa si non ut libenter é illi Unde ex ius S. Pauli (Si qua
mulier non habet fidelem ut conter dicunt DD sed arbitrio
Iam uo si infidelis nolit cohabitare Coniugi fideli nisi cum con:
tumelia creatoris non é dubium quod statim tales separandi sint.

QUAERES. 3.º Pte fidelis conversus relicto infideli coniuge transi:
re ad secundas nuptias ad huc illo viuente. R.º Posse in duobus
casibus 1.º Si infidelis nolit fideli cohabitare et monitus ideo qa
ad Fidem conversus est 2.º Si uelit qdem sed cum blasphemiis con:
tumelia aut periculo recedendi à fide Coniugis conversi Hinc
illud 1. Cor. 7. Quod si infidelis discedit discedat nonne semiteli
subditus é frater aut soror in huiusmodi Dixi (et monitus) qa conter
regnis à DD. ut coniunx fidelis moneat si pt infidelem an illi

cohabitare nolit sine contumelia Sacramentis. Quod si post monitionem factam renuit liberum illi erit transire ad alias nuptias. Dixi monet si pte) qa si non posset monere quod contingere potest ex eo qa Coniuges a Sede capti remotissime destant quales sunt Indi. Et si opes declarat id Greg. XIII. in Bulla g Indis qd cum talibus possit sine difficte dispensari ut contrahant secundas nuptias non omissa monitione.

DICO 2° Vis dnt matrimonium coactu de quo sup. Se nim reddit raptus q é violenta extractio sponsae de domo Patris Vnde Concilium sess. 24. c. 6. de hoc impedimento sic St Initum é Sdi matrimonium quamdiu rapta in ptate raptoris fuerit seus tamen si ab eo separata et in loco tuto ac libero constituta ei mulbere nolit. Et quamvis si fuerit spontaneus contractus de matrimonio vicundo ante raptum pobilr aliq dicant quod inter raptam et raptorem valeat. Matrimonium oppta tamen sentia tutior est ubi Tridentinum receptum est. Nomine nerò raptoris intelligit raptor et corrupta non tant raptor Virgines.

DICO 3°. Ordo sacerà subdiaconatu inquiendo dirimit Matrimonium subsequ iure Canonico ut declarat in Tridto sess. 24. cn. 9.

DICO 4°. Ligamen est prioris sive consumati sive rati tantum Coniugii in nullum quo sequens Matrimonium et consumatum nullum est tam in re Canonico quam et aliqua ratione naali. Dixi aliqua ratione: qa Polygamia udet unius Viri cum pluribus Vxoribus non est

ita antea ius nac ut et Deus in ea dispensare possit non et he:
dibile eam dispensonem habuisse Patres veteris legis. An uo Deg
dispensare possit ut una Vxor plures simul habeat viros communior est
sentia negana quamvis Senedez dicat non videri sibi in se manifesta
repugnantiam. Dicit simul: qa sumessuè Socé quando certo constat
quod prior vir mortuus est pt alteri nubere sine talter: certo in quam
qa sola fama aut absentia diuturna unius Coniugis ab alio non est
sufficiens signum ad antea seng aliud matrimonium.

DICO 5. Impedimentum publicae honestatis solum Res Canoni:
cum induxit vel id eo ut qa indecentiam publicam morum honestate:
tem inter certas personas locum habeat. Unde à DD. duplex publica
honestas statuitur: altera quidem ex sponsalibus iure validis usq non
clandestinis extenditur tantummodo ad 1m Consanguinitatis gradum
Vnde si post sponsalia publica cum certa persona contra dat sponsus
matrimonium cum eius sorore germana nullum est matrimonium
etsi illud non consumaut obligabitq prior semare fidem si verò
contraxerit neutram ducere potent qt impediment affinitas ex
fornicaria copula oritur. Altera honestas publica quae ex Ma:
trimonio rato oriri solet extenditur usq ad 4. gradum et a pbus
dr affinitas sed in mento qa non oritq affinitas nisi ex consumato Matrimonio

QVAESTIO 883

Quid impedimenta tertio uersu inclusa significent

Dico 1. Pro intelligentia uersus Si sis affinis si forte coire negabis
Affinitatem iuxta DD. nihil aliud esse quam propinquitatem personarum
ex carnali copula proximentem siue illa sit fornicaria siue conu:
galis siue uoluntaria siue coacta siue ignorata. Dixi ex carnali co:
pula qa nisi ita copulentur ut ex in illius copula gnaõ suaste naã
fieri possit licet ex audente impediatur nulla insurgeta affinitas. qua:
re per Matrimum tantum modo ratum nulla inducetur affinitas.
Et licet iure diuino posimus Leuit. 18. et 20. fuerunt qdam subiti multi gra:
dus affinitatis tamen sub lege grã tam rigida qui subito cessauit:
translato ex sacerdotio ut dicit S. Paulus ad Hebr. 7. necesso legis
translaõ facta fuit. Similiter ex iure Eulaõ plura gnã affinita:
tum erant et in statu Grã olim sed per Tridentin restricta sunt. Hinc
Affinitas dirimens Mrimonium ex copula licita extendit ad 4m gradũ
tant Iure Eulaõ salt in linea transuersa Dixi salt qa in linea re:
cta dicunt multi extendi in infinitum et ipso iure naã sicut et
consanguitatem de qua supra. Multi quoq cum Sanchez id negat
dicantq nullum affinitis gradum siue in linea recta siue trans:
uersa esse iure naã intentum sed iure Eulaõ. Itaq affinitas
ex copula illicita quemlibet tant ad 2m gradum ex iure Eulaõ
nim habet dirimendi et in Soc oes conueniunt: licet ex iure na:
turali dicant quidam esse quanq indecentiam unto Ire filium cum Pris

concubina unde et ex Iure Canon. tales nuptias prohibeat tamen nõ negat et penes Pontifem statem dispensandi pro Matrimonio inter tales personas Praterea tant Lode manet illa affinitas quæ inter unum ex copulatis et consanguineos altras inæ gradus detectos cernitur indeq fiunt consanguinei ipsius uiri non dicunt affines respectu consanguineorum fœminæ cognitæ atq adeo ut duo fratres possint duas sorores ducere et Pater ac filius matrem ac filiam : uir aut et fœmina q copulant inter se non dicunt ee affines inter se sed potius unum quoddam principium seu trunci affinitis.

DICO 4° Ultimum impedimentum è dirimentibus è impotentia coeundi seu carnalem copulam consummandi. Quæ impotentia cũ possit provenire tum ex caa naali et quasi intrinseca quam nõ ex naali et extrinseca, eaq ad Sui duplicem nam naalis aut quem ex defectu status quod contingit in pueris : aut ex naa intrinseca quale è frigiditas in uiro et arctitudo in fœmina. Non naalis nõ aut ab homine efficitur ut in Eunuchis aut à doemone ut in maleficiatis. Singula non tam probatione egent quam aliqua expositione. Explicatio e° 1° Si impotentia coeundi ex causa quæcunq naali orta sit perpetua matrimonium antecedat et nesaat dirimit matrimonium subseqs. Quæ si sit perpetua qa si sit temporanea non dirimet : unde secluso iure positiuo plibente, nullus ccet contractus matrimonii fœminæ et masculi qui saberent pple:

num tant usum sacris v.g anno 7. aut 8. qa impotentia ad coe:
unq in talibus é temporanea. Dici si antecedat qa si subsequat
maxime si post consumonem supervenat non est dubiu quod no
invitabit: si tamen illa supeneniret ante consumatum matimoniu
alq affant é impediment dirimens alq negant. Utrq probabilis.
Dici et nesuat: qa si suat non é ita certum an sit impedimentu
dirimens: nam alq cum S. Antoni 3 p. tit. 3. c 12. §. 1º putant
int impotentes perpetuo Matimonium é nalidum et liatum: qua
inquit Matimonium é nalidum et liatum int eos q sic contra:
Sunt quod nu tereant ubi unquam reddere debitum Et inter
f sonas perpetuo impotentes. Ni Sitominus probabilior et comior é sentia
quod non naleat int impotentes perpetuo matimoniu: licet ex
Conuges possint antecedenter se deobligare mutuo a actuali
reddictione debiti tamen qui se ita deobligant debent é apti ad
copulam quantum est ex ui matimonii. QUAERES Unde
agscatur impotentia perpetua. Rº Inde si illa non pt tolli
aut sine penato aut sine sublicuta periculo aut sine miraculo
qua uero aliter tolli potest ut per medicina etatem etc. no
dicetur perpetua: ut uero Isti impotentia perpetuitas in foro
Ecclesiastico declaretur debet probari Soc testimonio uirorum So:
nestorum ex parte uiri et ex parte foemina matrimonium et fuisse
separato statim quod intelligi si Soc impedimentum certo agscatur

nam si dubia cognio de illo fat concedit ad triennium sic cognitaq ut bona
fide mantaq aio dent opam ut illud triennium possint consumare ma:
trimonium quo tempore elapso si nihil effectum est censebit ee impe:
dimentum perpetuum ac p consens separandi erunt illi Coniuges ab invicem
ppt periculum incontinentiae quod regulanter intervenire solet imo
ut mgt in 33. quoad 1. c. 2. uterq conjunx septima manu pingat
tactis Sacrosanctis religis inserando duat quod nunqm per commi:
stionem carnis coniuncti una caro effecti fuissent. quod Dnis decretum
ut notat Sanchez verum ee ex parte coniugum q impedimentum
fatent nam ex parte eorq negant non regulariter tot testes sed
sufficient duo vel tres. Dixi regulariter qa extraordinare pt esse
nullum periculum incontinentiae ratione cohabitationis ac quidpossit
cum illa manere non tanqm cum uxore sed tanqm cum sorore,
imo si vir potens scienter contrahat cum muliere perpetuo impo:
tente tenebitur cum illa habitare tanqm cum sorore si absit moti:
nentiae periculum, aut si soc adsit tenebit illi de victu providere
licet alam ducat. QUAERES 4° Si unus affirmet ee
impedimentum perpetuum petatq separationem alter vero neget et solui:
tionem urgeat qd faveraq est. R° Si vir negat impedimentum et mu:
lier affat sed tardeq post bimestre non e audenda mulier sed vir
fides danda erit nisi uxor per certa indicia possit demonstrare virum im:
potem: e contra et si mulier neget ee impedimentum duendo quod
sit a viro

sit à viro cognita et vir affirmet ee impedimentum negando quod eam cognoverit mulier fides data in ipso quoq per certa signa demonstret vir impotentiam uxoris.

Quaeres 3°. Si separatio fiat propt impediment in viro repertu iudic quod sit frigidus et talis vir duat aliam eamq cognoscat validum nec eius est matrimonium secundum. R° invalidum qa frigidi quando separant à matrimonio sine ulla spe alterius matrimonii separant inde si ad aliud transeant censet in illis non fuisse impedimentum perpetuum ergo primum illorum coniugum restaurandi est.

Quaeres 4°. Si vero separatio facta fuit propt impediment foemina iudic esse eius sterilitudinem et tamen illa foemina alteri nubat ab eo cognoscatur mulierem viri debebit ee uxor. R° si indicata fuit sterilitas in illa foemina perpetua et absoluta prioris viri resti: tienda e. ya error ambos e fuisse in iudio si no iudicata fuit quide perpetua sed respectiua id est respectu illius tantum viri prioris fuit indicata sterilitas perpetua non vero erga alios cum soc 2° cum quo consumant Matrimonium manere debet qa respectu illius no fuit indicatum ullum impedimentum. Explico. Eunuchi sunt ut semen verum emittere non possunt in locum proprium debitum tales nulla ratione valide matrimonio copulari possunt Declarant id Sixtus V. sua Constitutione: qa vero Eunuchi sunt facti secundo quo modo verum semen emittere possint valebit Matrimonium

DICO Matrimonium é institutú non tant ad prolis gnationem
sed et ad sedandam concupiscentiam. Eunuchi etsi semen verum e:
mittere non possint poterunt matrimonio copulari: premunt enim
frequenter ita concupiscentia ut coire possint et aliquem humorem ex
tali coitu secernere. Dnt alij cum Medina Deo Eunuchorum
nullum esse Matrimonia dummodo illi coire possint. Nihil minus
R.° 4.° Communis et verius est eunuchos: licet ex Matrimonia institutus
sit ad sedandam concupiscentiam non tamen quomodocunq sedandam
sed per veram copulam subordinatam fini propagationis ad quam
exigitur verum semen etsi ex eo non sequatur gnatio. Hinc
concupiscentia sedatio per coitum Eunuchorum Ecclesiastici 20. refertur:
Tenetur. Concupiscentia spadones devovent in venulam sicq
fant pleni Iudum iniquum. Dicit tamen Sanchez quod si
qs post matrimonium factus sit eunuchus potest copulari cum uxore etsi
verum semen emittere non possit sicuti et femina quae experientia
didicit quod in viam prolem edere non possit et ubi coniugio cum suo ma:
rito. 3.° Explico Impotentiam ex maleficio proveniente
sicq illa sit perpetua dirimit et matrimonium subsequens: cum nó
estimatur maleficium esse perpetuum quando non potest tolli nisi vel
miraculose ne per aliud maleficium. Imo alij DD. volunt quod
et illud maleficium sit perpetuum quando non potest auferri nisi à ma
leficii auctore etsi modo licito sed hoc bene refellit à Sanchez lib. 7. q. 95.
et 96. ubi

et 96. ubi dr Maleficium Soc eé generale et licitum eé ut maleficus
tollat illud modo licito u.g. amouendo signa defossa in tera maleficii
solueido ligaturas quibus doemon pactum suum alligauit: qa in sis et
similibus casibus non tollitur maleficium maleficio plus quam addit Sanchez
quod addit licear à maleficio ipso petere ut destruat maleficium et ri
zonabiliter sumat quod non tollet illud nisi à homa lesto dummodo
petenti probet consistent quod ille maleficus habeat scientiam et toller:
di maleficium licite et illicite quod declarat simili: se licet ab usura:
nio petere mutuum licet prudenter estimetur quod ille quod non mu:
tuabit nisi sub ratione usure potens tamen et alter mutuare addit licite
ur Soc ipsum in maleficio proportionaliter non valebit Dubitabiliter
consistent qa si probabiliter dubitabit an maleficus habeat notitiam tol:
lendi maleficium licite nullo licet solutorem maleficii ad cooperetur nisi
illud dubium solvat prudenti interrogatione ex maleficio id est si
illi exigiet petenti modum licitum tollendi maleficium addit
ut Sanchez posset et interrogari alius maleficus an novit in quo
tale maleficium consistat et signum destruatur: quod si illud ignoret
non potent induci ut per suam artem id inuestiget: si tamen ipse
maleficus non ex inductione sed ex sua malitia novo pacto cum da:
mone iniito intellat de illo malefico de quo fuit quaestio. Possum
igit Sii Doctor ea scientia ad destruendum signum maleficii uti in meum
comodum licet sublato maleficio debeat damnum in ipsum maleficum

refundi imo quamvis damnum in quenq; rerum maleficio ita passus:
se cum doemone debeat redundare: qa auferendo malefactum sibi
ne alio malefit teor meysum p aud's aut ex illo meo actu sequ
damnum alteri: ego vero non teneor bono alterius ansulere cum meo
damno sunt foemina gravida indigens p Sarmais ad sua salutem
ordinatis licet ea sumat etsi inde gravem eius intentionem sequat
periculum. QUARTO. Indicatur qs quam é malefiatus
perpetuus p Guld autem qa scilicet p biennium rei uxoris opam
impendere non potuit fenty cum Coniuge dimorbum an si ille cum
2a cohabitat et nra expenat se iam eé malefiatum et ressu
pionis Coniugis teneatq ad 1m redire an uo 2a cohabitare R° tenet
ad primam redire qa et impotentes ex frigiditate perpetua hoc ipsum
ferre tenentur et videmus id simulis casus in illo contingat.
Unde quotiescung impedimentum indicatum perpetuum licité cogni
sublatum primum Matrimoniu habitum est Eccla indulat tali
revocatione illorum in facto se fuisse deceptam licet biennalis p:
iuo Cessavit: Illud ex impedimentum non fuit perpetuo in re
sed tant Moriale. Et Sic de impedimentis dirimentibus iuxta
Ius antiquum et Vale: nam iuxta Reformonem Tridentini
additum est de novo impedimentum dirimens. Clandestinum
Matrimonium de quo dixi 2. p. dessonis. Ultimum et aliud
si adet Matrimonium inter raptam et raptorem fiat quamdiu

Ma est in nuptiis pactis vel potius extensa è illa particula Vis
p Tridentinum non modo ad matrimonium coactum sed et ad ratum.
Quod et impedimentum patet ex explicatione Vis. Hinc aliqui
ut distinctius impedimenta dirimentia Matrimonii post Tridentinum
concluderent addiderunt tribus expositis versibus Sos duos. Si Pa:
rochi vel duplicas desit presentia testis Raptae sit mulier nec pari
ti reddita tutae. Tandem Sic versu ab omnibus claudunturque impedi:
menta dirimentia. Haec sociando vetant connubia facta rebantant

QVAESTIO • IV •

Quot sunt impedimenta non dirimentia quaeve ex iis adhuc obligant quaeve vero non obligant.

DICO I° Duodecim conter impedimenta non dirimentia assi:
gnari à DD: Septem quidem quae consurgunt ex crimine et sic clau:
duntur versibus. Incestus raptus sponsata Mors mulieris Susce:
ptus proprii sobolis mors Presbyteralis Vel si poenitent solemnis
aut nomalem capiant gubernent Sacroniegum sociant. Quinq
ue impedimenta non dirimentia sunt quae non procedunt ex crimine
et sic continentur versibus. Ecclesia vetitum nec non tempus feriarum
Lex Catechismus sponsalia iungito votum Impediunt fieri omittit
facta teneri.

DICO 2° Septem prima impedimenta videntur iam non obligare

ex consuetudine et transitorium ex iure obligarint: quæ iusmodi licet nõ petita ulla dispensatione et non contraducentibus Prælatis antea: Sunt ut bene Sanchez lib. 7. d. 17. de Matrimonio: nam per Incestum intelligitur copula cum sanguinea Conjugis in 1° vel 2° gradu aut fornicatio commissa cum Matre et filia. Per raptum sponsatæ intelligit alienam sponsam sive de futuro sive de præsenti sive Virgo sive corrupta si illa abducat de loco in locum contradicente sponso quæ libidinis explenda et si sponsa consentiat idem impedimentum alteri imbendi. Per mortem mulieris occisio quæ Viri intelligi quod impedimentum extendunt aliqui interpretatur ad occisionem mariti aliqui nõ non. Per susceptionem propriæ sobolis quem impedimentum quandoque ex matrina propriam ex legitima uxore sobolem susceptit in Baptismo aut Confirmatione ut parat impedimentum debito cõjugali talis ex si superstes esset prohibebatur transire ad aliud matrimonium. Per mortem Presbyteri intellig iniusta occisio Sacerdotis. Per solenniter poenitere intellig pœnitentia publica quæ quandiu durat tamdiu ponit impedimentum. Per ut ex voto denique Monachis intelligit Contractum Matrimonium inter fratres cum Moniali professa: talis ex prohibebat ne cum illa Matrimonium contrahat

DICO. 3° Quinque reliqua impedimenta et nunc obligant. 1m ergo sit Clausa ut citum intelligitur quando Prælatus fit ista prohibito certis personis ne inter se contrahant Conta quæ

in sibiborem si faciant peccant mortaliter ex genere suo. Dicit
Iusta qa si contrahet eam ee invitam non impediet contractu Ma-
trimonii. Et Eula uetitum vocari pt excomunio utraq qua lega-
ti prohibent accedere ad Sacrtapmo alq addunt et Interdictum cu-
iusqe censent illicitum ee petere matrimonii contractum: alq negat
ee impedimentum qe interdicti si modo omittat verbis solemnis.
2m Tempus Feriatum. quod ex Iure quidem antiquo extendebatur
ab Adventu usq ad Epiphaniam a sexagesima usq ad octavam
Paschae et a Rogationem diebus ad septimam post Pentecosten
diem in sex ex oribus qibus ut habetur cap. Cajetanus de Feriis
prohibebantur nupcae celebrari et per Ius nomen Concilii Tridentini
sess. 24 c. 10. ita restricto facta e. Ab adventu Dni usq in diem
Epiphaniae et a feria 4a Cinerum usq ad octavam Paschae inclu-
sive antiquas solemnium nuptiarum prohibiones diligenter ab omibus
observari S. Synodus Cupit in aliis vero temporibus nuptias celebrari per-
mittit Ex quo colligit quod feriarum qe possunt celebrari Matrimo-
nia absq solemnitate et pompa aliisq laetitia rgms. 3m Catechismus
Pli Iure non intellr Catechumenorum instructio sive primata sive
publica sed ea tantum quae fit ante baptismum rendendo nomine ba-
ptizati interroganti Sacerdoti an credat etc. renuntiet Diabolo etc. Qua-
re cum tali ant hoc e impedimentum impedens ut habet c. per Ca-
techismum de cognatione Spiritali in 6o. 4m Sponsalia post quae cum

una contracta antequam tymè dissoluantur cum alia licitè contrahi non possunt: qa si violabor fides data. 5.m VOTUM Per se intelligi votum simplex aut Religionis aut Castitatis aut non inirendi Matrimonium: Sacerdotia Vota impediunt matrimonium sub peccato mortali contrahendi Sens Pelli Videt posse contrahi Matrimonium licitè et a Voto Castitatis obstricto q adeò gravissas carnis tentationes patitur Vt Votum non impedit Vnitas matrimonium contractum q 2 ous succumbit Ants. Pr. Tum qa peccanti contra Castitatem melius è nubere quàm uri inquit Apostolus 1. Cor. 7. tum qa nulla promissio obligat ultra mentis intentionem Sed nemo non videt se obligare Voto cum tanto discrimine. Quod ex eo colligitur: qa si illi occurrissent tantae difficultates tentationum nullo se voto obligasset Vt. R.o rego ants qa in nomentum stat est vitare illas tentationes fugiendo occasiones illarum affligendo corpus ieiuniis insistendo orationibus etc. quod si facere renuant id hoc imputare debent: si aut adhibitis et Divinis remediis difficultatem sentiant in perferendis tentationibus et suspiris pascerent in continuatio: ne talium remediorum adhibito cogne frequenti usu dari Deus et Gratia. castitatis ex excellentia tanta est ut et primas difficultates excipere debeat Quod si et in usu antimaoneq dubitra sentit ad sue maximam difficultatem vel Heroico aio decertet cum his difficultibus cum sus usmodi certamini ea omnia sint à Deo posita quae infirmiores maiore laborem mercantur vel certe dispensationem in Voto petat sine qua

nullo modo unquam tanti momenti vota frangenda sunt id ex exigit
Quæ Mtatis reverentia. Ad quod autem antecedens dico dubium S. Pauli
intellendum esse de persona soluta non ligata: alias si ex supposito
Melius esset nubere quam uri liceret bonum facere unlem sine coniunx
si haberet alterum coniugem vel morbo vel aliqua alia causa inepta
ad usum Matrimonii gravissimisq ingeat tentationibus posset aliam alteri
sine peccato commiscere quod absurdum est. Adde quod S. Paulus
1 Timot. 4. clare ait ligatis voto non esse licitum nubere: sic ex alio:
quin viduas quod emisso continentiæ voto solebant ministrare Ecclesiæ
et postea nubebant cum luxuriatæ fuerunt in Christo nubere volunt
habentes damnationem qa primam fidem irritam fecerunt. Ad illud
de intentione promittentis dico semper omnem noventium intentionem
esse se obligare promittens ut castitatem semet et in gravissimis
tentationibus servaq quivisset qa festo Bmæ Virginis ad Ecclesiam eiusdem
peregrinari non excusabit tempore pluvio et si ipse dum noveret
putabat futuram serenitatem nisi forte tali conditione recessa vove-
ret Voveo si ent serenitas hinc non valeret Votum nisi conditione im-
plita quod et de voto Castitatis pro ratione dicens Ea sis deceptus
quam falsa sit Hæreticorum doctrina qa Vota Continentiæ dicunt esse illi-
cita et impossibilia ex eo quod servari non possint quod et contra
S. Paulum est ut vidimus et contra omnem experientiam qua agnoscimus
multos cum Dei gratia vivere aut ad certum tempus aut in perpetua continentia

Quod si quaras Cum sint quæ nam voto castitatis an matrimonium ca-
tholicum sibi contrahat illud etiamsi illicitum Rnt contra DD.
ambiguè tamen quantum potest residet si tamen in ambiguitate ma posi-
ting eum revocare à proposito dare possumus apice veritatem de-
cendo quod valeat admitti tamen graue sacrilegium et si contrahet
teneat abstinere à petitione debiti atq; ideo consulendum est illi
ut votum ante contractum matrimonii dispensorem obtineat ne
scandalis implicetur. Quod si Quæras 4° Sit alius qui post
contractum Matrimonium consulat de facto voto ante contractum qua-
le dandum ent ei consilium R° Si ille qui consulit tantum votum habuit
de non contrahendo Matrimonio dicendum è illi quod peccauerit morta-
liter contrahendo non peccabit tamen petendo et reddendo debitum
coniugale qa sic non violat votum: si tamen pose superuineret
illi Coniugi teneretur à Matrimonio 2° abstinere nisi dispensorem
obtineat quam iuxta communem sentiam DD. pt dare possunt.
Iam verò si ille qui consulit erat ligatus Religiosus Voto dicendum
è illi quod peccauit mortaliter consumando Matrimonium etiam
reddendo debitum qa tali consumione fecit votum suum impossibile
et suspensum quamdiu Vxor iuit et non consentit ut ille Relig:
onem ingrediatur: post primam tamen consumionem peccaminosa
Matrimonii pt et petere debitum Coniugale sine peccato ob suspensu:
rem Voti per primam copulam. Denique si consilium petit qui Voto

castitatis fuit obstrictus dicendus é illi quod nunquá debitum petere possit
sine dispensone reddendo tamen nunquam peccat nisi ante consumonem
Matrimonii Religionem ingredi malit ad quod tamen non obligatur
ut patet ex extrauag. Ioan. 22. de Voto ubi declarat Pontifex quod
uxoratus ante matrimonii consumonem si sine consensu uxoris ad
sacros Ordines promotus est inducendus é ut Religoné ingrediatur
quod si noluerit cogendus é Matrimonium consumare petente uxore.
Mortua tamen Uxore nel fornicante tenetur absolutè seruare castitatem. Quaeres 3° Si talus qui castitatem petat Offert se mihi occasio ducendi Uxorem ligatam Voto ego quidem ad Societatem non induci sed ipsa sponte offert se mihi in Uxorem possumne illam ducere. R° Tali consulendum est quod non possit sine peccato mortali qa talem obligonem accepando directe cooperatur ad iniquitatem noti Quod si esset contra Sanc Ronsionem. Licitum est iure quod aliqua accipiamus ab iis licitè qea illicitè nobis offerunt ut declarat Less. lib. 2. de Iustitia c. 9. d. 4. Et in Matrimonio Sic licebit. R° ego consam si intelligat de licentia incasu posito Nam si alius formetur casus cum Comingio disp. 20. d. 1. Si id det non ratione noti sed ex aliqua probabiliore exclina ut Praelati aliquis eant e. g. sponsa tant' prohibita mysticè quis non possit licitè petere ab huismodi sponsa sponsus ut contra talem prohibitionem contra dat pe tamen licitè non impedire se id faciat: ad

summum ex conjugione fraterna teneret id impedire: quia conjugium obligat cum magno incommodo: cuiusmodi inter sha est re: cusare nulle comodas nuptias: qa aneptando oblatas nuptias nec inuitat sponsam ad peccatum nec ei censetur cooperari et socet quod dicit Lessius in simili loco ito de acquirentibus legata quae beneficiata non Religiosis ex bonis superfluis consanguineis legauit: aliquen: tesex oblata legata non peccant testator tamen ita prouentus Eulae disponendo peccauit graviter ita qui illum ad Soc induxit Et sane inqt ita Lessius minum est si quasi Eulas tuas tantum ee salutis sue iniuriam et futurorum securitatem ut et si mox ad Christi tribunal rapiendi sint ea tamen reliquunt quibus fauile salutem consequi posset et in sup rem adeo periculosam ut ami: cos suos conspicient audeant attentare Venum sace Suis secuti fascinatio et Principes Suis mundi orda mortalium excoecantes potestas.

QVAESTIO. V.

Qui possit dispensare in impedimentis Matrnii

DICO I. In matrimonii impedimenti dirimente uel in primo gradu cognationis carnalis lineae recte uel in omnibus gradibus in Infinitum iuxta sentias alibi expositas ipso iure nae Matrimonia inualidantibus quamuis aliqui dicant absolute quod Pontifex possit dispensare probabilior tamen sententia et communior quod non possit Patet

ex ratione sui allata: qa udit rationi creatæ non ſt unquam innotescere usum talis matrimonii posse ee honestum. DICES Pt Pontifex dispensare in Matrimonio rato ita ut uterq Conjux aliud inire possit quod tamen ipso iure nullum dirimit subsequ matrimonium Et et potest dispensare ut in impedimento lineæ recte agnationis naturalis. Rnt alq cum Paluq° in 4° d. 27. d. 4. a. 2. et Soto ibidem a. 4. Nego ants qa quod est indissolubile Jure naturæ in illo Pontifex dispensare nequit Instabis Per Professionem Religiosam tollitur matrimonium ratum et hoc procedit ex lege Pontificia. Rt Paluq l. c. quem alii sequuntur Matrimonium ratum per Professionem non tollit ex lege Pontificia sed ex lege naturæ tunqa Professio est mors quædam Civilis ac proinde Jure naturæ matrimonium ratum solvit: tunqa professio religiosa est quid perfectius matrimonio rato Civilis autem in re naturæ ad perfectum statum aspirare licet. Rt Soto citatus qa professionem tollit matrimonium ratum Jure Divino: qa professionis Vota eorq iure ita obligant ut nec per Pontificem sint dispensabilia. Sed hoc ut nunq impetrabitur. 2° Ro° nego consam ob rationem allatam in Conclusione: Consistas autem in dispensando Matrimonio rato creato intellectui innotescere ſt et innotuit de facto: nam ut testat Henriquez lib. 11. c. 8. multoties sedi matrimonia Pontifes solverunt. ut Martin V. Eugenius IV. Pius IV. Greg. XIII. Non e aut verisimile Deum permisisse ut eius vicarius in re tanti momenti fallatur. Si enim concessit Deus Summo

Pontifici statim solvendi et nota solemnia Religionis ut 2a 2ae
negant; è quod statim ore nori solvendo vinculo vdit matrimonii
rati eiq concessent: sunt ex ut solvant aliquando nota solemnia
et subesse iusta causa ad bonam Ecclae gubernationem ita et in solven-
do matrimonio rato. Dr iusta causa qa si sac abest non é dubium
quod invalide dispensaret Pontifex tamen Voto quam in Matrimonio:
qa in hoc casu habetur se non ut Dnus sed tant ut dispensator dispensao
alio eli alienae sine iusta causa et contra Voluntem Dni invalida est
Quare sicut Professio ex potestate Pontificis tollit matrimonium ratum
hoc ipsum possent facere nota simplicia licet de facto non fecerint ita et
sine Professione ex eadem potestate Pontificis sublata sunt ut bene dicen-
tiquer ciibus Matrimonia rata et in posterum solvi possent si causa
iusta subesset. Rata inquam qa in Matrimonii consumabis non é
potas concessa dispensandi Pontifici iuxta illud Matt. 19. Quod Deus
coniunxit homo non separet nisi dispanitas cultus eos separaret qa tum
et post consumatum Matrimonium separari pnt et cum altera ini-
re contractum iuxta dicta supra.

DICO 2o affinitis gradus ex copula licita provenientes in linea
recta si ipso iure nae dirimunt matrimonium eodem modo dicendum
est sicut de Consanguinitate: si aut tant Iure Ecclae dirimunt ut multi
Sane dez pnt a Pontfe dispensari sicuti et in ceteris aliis ab ipso stabi-
lis impedimentis sive dirimentibus sive impedientibus: qa eiusdem est

lege dispensare cuius est condere. QUARES Quo intelligenq; illud come
dabim. Dispensao pt fieri à Pontfe in radice Matrimonii et non in radice
Ro. In radice tum dispensat quando explicat se dispensare in matrimo:
mo irrite antracto ut extare id est ab imbo contractus Ignium censeat
atq ita Ignatur eis proles et ante suscepta: dare mo dispensat non in
radice: quando declarat Pontfex ut ex nunc tantum ualeat Matrimo:
nium: unde proles ante suscepta non censetur ex Ignia. Quod si Pontfex
absolute ducat Ignamus matrimonium Ipsumenq; eint oem prolem esse
Ignam imo et post mortem parentum proles Ignari pt per Pontfem.
QUAO. 3. Reg Legatus Episcus Archiepscus Cpus etc. ordinarie
dispensare in dirimentibus impedimentis a Pontfe statutis pt. Est
omis Dm qa inferior non pt ordinare dispensare in lege superioris
Dixi ordinarie qa an extraordinarie possit est dubium: nam aliq cum Soto
lib. 1. de Iustitia q. 7. a. 3. hoc simpliciter negant qa inquiunt nun:
quam pt dispensare in lege nisi is qui eam condidit vel cum aequali illi
state: praediti autem nunquam habent aequalem Pontfi statem
Et. alii affant Posse ex tacita Pontfis concessione in aliquibus casibus
et foro consciae dispensare in dirimentibus impedimentis si adit bona
fide cum tali impedimento contraxerunt illudq; occultum fuerit nec si:
ne scandalo separari pnt nec Pontifex tam faile adiri: qa Coniuges
illi sunt pauperes et multum distantes vel certe ob hoc solum quando
sine euidenti periculo non pt differri dispensao iis qui bona fide con:

traxerunt in impedimento occulto Et hoc è probatus aut Sanchez lib. 2 c. 40. cum multis aliis: qa cum Pontifex id noverit plurimos DD. eta sentire et non contradicat hoc ipso tantè approbat Sanchez doctrinam: nec ex est verisimile quod ipse cum sua notitia velit sibi reservari dispensationem talem et hoc ipsum latere non potest quod gravissima inde possit oriri animarum pericula. Unde patet ad Sotiangtum Cuius maior ipso est falsa. Addit Sanchez posse talem casum dari quod et Episcopus posset dispensare in impedimento dirimente occulto antequam contractum et Matrimonium v.g. si ea die qua contra senda sunt nuptiæ tunc primum innotesceret impedimentum dirimens si non posset ullis mediis tentatis impediri illud Matrimonium sine infamia notabili posset tum fieri dispensatio ab Episcopo.

DICO 4°. Possunt prædicti Prælati ordinariè ex justa causa dispensare in Votis Castitatis temporalis, Ordinem sacrum susipiendi, non nubendi. Votum Religionis approbatæ non possunt nisi extraordinariè dispensare: si tamen illud sit poenale (ut non licam tessenis sub poena Religionis approbatæ) vel condonabile (ut si in columnis fuero etc.) probbig è posse ordinariè ex justa causa sive iam Insent sive non sive impleuerint condonem sive non: qa cum Votum sit Religionis actus quo quis rem sibi gratam et auspicam offert Deo in eius cultum id simpliciter et absolutè dicit votum quod ex affectu promissa rei oritur ideo ab Episcopo etc. indispensabile: at in votis poenalibus id deest: Sacerdos sibi

ponit nouens ut odiosa in poenam. In uoris et condonatis semper ut:
num duere, sanctobligonem ex consensu quodam imperfecto orin. Iam
Sanchez per condonata vota ait debere intelligi de futuro ut ingrediar
etc. Et ab his reuiit illa quæ solam effigiem condonis habent ut si quis
ita se obliget id est si uoua huero id est quando: obiocen quando ex:
pressum uel intellectum votum est absolutum habens tamen temporis
determinem. In Voto Castitis perpetua non nisi extraordinariè dispensat
diti Prælati. DUBES Deberet dem proportionaliter extendi ad Pa:
rochos. Rº Comedere aliquos in difficili accessu ad Eum et si ubi
ea sit consuetudo id non negari in Parochis: praxis tamen è contraria
ob facilem recursum ad Prælatos: inde fit ut negent alii. Vide San:
cha libro 8. d. 6. 19. 20. et Consule Privilegia Religiosorum tenore
Jubilei etc.

A. M. D. G. Bq. V. M. M. Sm

Handschr.
814
10

Farbkarte #13
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color